

ב"ה
אין ליכט
פון תורה
ספר
לב טוב
אידיש

62

הוצאת אמונה
ברוקלין נוא יארק,
שנת תשל"ה לפ"ק

צדיקים יבאו בו

זה השער לה'

ספר

לב טוב

איר אלע מענטשן דיא בשעפניש פון גאט: וואש ער האט בשאפן דיא וועלט און ועני
 וועלט אז איר וועט לייגן דאש ספר וועט איר דריגן גיפנין דאש נאנצי ארשקייט
 און עש וועלן גרוש הנאה האבן די וואש וועלן לערנען דריגן: דריגן שמיים די הנהגה
 פון דעם מענטשן פון זיין יוגנט אן: און אויך פיל דינים אויף הלכות שבת אונזום טוב:
 און אלץ וואש ניצליך איז היינטיגע צייטן: און דער וואש וועט האלטן וואש דריגן
 שמיים וועט ער זוכה זיין צוא עולם הבא אמן:

זוילנא

בדפוס ר' שמואל יוסף בר' יצחק פין, ור' אברהם צבי בר' יוסף ראזענקראנץ.

שנת תרכ"ה לפ"ק

СЕФЕРЪ ЛЕВЪ ТОВЪ.

т. е.

Хорошее Сердца.

ВІЛЬНО.

Въ типографіи С. І. Фина и А. Р. Ровенкранца.

1864.

Дозволено Цензурою 20 Октября 1864 года Вильно.

Mr D. Goldberg

1006 E

Lombard

2

הקדמה

ב

איר ליקח לייט איד וועל איד מודיע זיין די סיבה וואש
עש האט מיר גיבראכט דעם ספר צו מאכן דש
אזו ווייל איד האב גיזעהן פיל בנהגים וואש גפעלן מיר
גיט דען מיר האבין (הנהגה) איין גרויש גילבטי תורה
וואש הקב"ה האט אינגיגעבן אויף דעם בארג סיני
דורך משה רבינו ע"ה פאר דיא אויגן פון כל ישראל:
דער נאך האבין ממקן גיזעהן אויגעזעע נביאים און
הקמים זייער גוטע תקנות וויא זייא זייגען בשייט אין
דער גמרא און פוסקים אפר אצונדרט אין אונזרע
דורות און אין אונזרע קהילות דש עש זייגן נאר ווייניג
לייט וואש בנערין צו וויסן דיא דעכטע מנהגים און
איטלעכער מאכט זיך מנהגים וויא אים גיפעלט בפרט
אין שול זייגען פאר האנדלן פיל לייט וואש זיצן צו
קדושה און שמונת עשרה און מודים אויף ריידן זייא
אין איר דברים בטלים אונקיינר איז גיט דא זייא צו
שטראפן און אוב עש גיפנט זיך ערניץ איינר וואש
וויל זייא זא שטראפן האט ער מורא איינש מען וועט
אים גיט פאלגן: מראכט ער זיך וואש גיצט מיין
ריידן דאש אנדרי אז ער וועט אן שרייאן אויף איינים
וועט ער אים נאך מזלול זיין מיט פיל בוזנות אויך איז
גיט פר האנדלן אין דעם דור איין מענטש ער זאל אין
זיך האבן דיא גוטע מדות פון לימיון צו שטראפן: דרום
מאכט זיך איטליכר איין מנהג וויא אים גיפעלט אז
וויא עש זייגן פר האנדלן פיל לייט וואש זאגן אין שול
נאר אן פונת בשעת זייערע תפלות אויך בשעת דער
תון זאגט די הויכע שמוע טראגן פיל לייט גלייך וויא זייא
גיהערין גיט דער צוא: און זעצין זיך אנדרד אפילו צו
קדושה און מודים און צו קדיש און צום לייאנין אויך
קערט אום איינר זיין פנים צום אנדרין און זעצין זיך
אונטערן טיש און ווערין פרייליך בנאנדד וויא זאלין
מיר גיט שטיין אין מורא פר דעם לעבדיגן גאט גילובט
איז זיין נאמן דאש ער האט בשאפן הימל און ערד
און ער זעקט וואש ביי איטליכן אין הארצין טוט זיך
קער מען דאך גראי שטיין אין גרויש מורא: גון ליבי
לייט זעהט וויא מיר האבין איינמנהג ווען מען פענטשט
מוימן דא פענטשט איינר און דיא אנדרי הערין אים
גיט צו: אונד זייא ריידן דער ווייל דברים בטלים: אזו

איז ער דאך גיט זיצא און מוז נאך אמאל פענטשין:
אזו מרעפט זיך זעלסטן איינר זאל נאך אמאל פענטשין:
אזו אויך אין שול איז קיינר גיט זיצא קיין חובת תפלה
איפר זייער גרויש עבירה פון דברים בטלים און דש
איז אסור אפילו אין דער היים מכל שכן אין דער
הייליגר שול נאך מער אום שבת גישעהין אויך פיל
עבירות אין אונזרי הייזר ווייל דיא בני בית ווייסן גיט
וואש מותר איז און וואש אסור איז: דרום האב איד
גימאכט דעם ספר אויף טייטשי און האב אים גיזען
(לב טוב) דען דער וואש האט איין גוט הארץ דער
קענט באלד קומן צו אלי גוטע מדות פון דער וועלט:
אזו וויא מיר זענען אין פרק רבי יוחנן בן זכאי האט
גזאגט צו זייני פינג קעסטליכי פלמיהים דאש איטליכר
פון זייא זאל זיך פטראכטן און זאל זאגן וועלכש עש
איז דיא בעסטי מדה וואש דער פענטש זאל זיך אין
אים פהעפטן זאגט רבי אלעזר איין גוט אייז איז
דיא בעסטי מדה דען ער פר גינט איטליכן דאש זייניג
רבי יהושע זאגט איין גוטער חבר דען פון איין גוטן
חבר לערינט מען פיל נומש: רבי זוסי זאגט איין גוטער
שכן: דען ער וועט זעהן פון אים פיל נומש און וועט
אים נאך טראגן רבי שמעון זאגט דיא בעסטע מדה
איז אז דער פענטש באקענט זיך וואש עש וועט זיין
רבי אלעזר בן ערך זאגט איין גוט הארץ איז דיא
בעסטי מדה דא זאגט צו זייא רבי יוחנן מיר גיפעלט
דאש רבי אלעזר בן ערך האט בעסער גיזאגט פון
איד אלע דען אין זייג רייד זייגן אין בלל אלע אייערע
רייד אויך: דען דער וואש האט איין גוט הארץ דער
קען גרינגער קומן צו אלע גוטע מדות: ער נעמט אן
שטראפן פון אנדער און אויך שטראפט ער זיך
זעלבירט: ער האט ליב דיא לייט און האט איין גוט
אויג ער פר גינט איטליכן אל דאש נומשי און בנערט
גיט קיין פרעמדע אויך ווער עש וועט דעם ספר
לייענן וועט ער גיפנין פיל גוטי מדות צוא קומן דורך
זייא צו איין גוט הארץ נאר די עצה וועל איד זעבין
דעם פענטשין וואש בנערט צו האבן איין גוט הארץ
דאש ער מוז אויף זיך פרייער נעמן די מדה פון ענה
אז וויא עש שטייט אין פרק פון ענה דען דער עני

קען

הקדמה

וויא דער פסוק זאגט כי לקח טוב נתתי לכם חורתי אל תעובו
 נוא זעהן מיר אז דיא תורה הייסט לב טוב דורך דעם
 ועולמן מיר זוכה זיין אין הייליגן לאנד אריין צו קומן אסאך
 יצחק בן לא"א מוהרר אליקים זצ"ל מק"ק פוזנא :

קען גרינג בקומן איין גוט הארץ: אָבד דעם בעל גאָוה
 איז עשׂ שׁווער אויך אלע דיא גוים מדות היינגן אין
 עגנה אויך הייסט די תורה לב טוב: דען זי הייבט זיך
 אן מיט איין ב בראשית און לאזט זיך אויש מיט איין
 ל לעיני כל ישראל ראש מאכט לב אויך הייסט זיא טוב

לב הלכות בית הכנסת פרק ראשון טוב

ווייל זיין זיין אייטל יצר הרע: מא זעהן מיר דאך אז
 די מלאכים און דיא בהמות האבין קיין שפך און קיין
 עונש ניט ווייל זיי קענן מיין ניט מאן נאר צו דעם נוש
 זיי זיינין בשאפן גינארין: נאך דעם אז אלש איז שוין
 בשאפן גינען און אויך דר גיהנם און גן עדן האט די
 חכמה מיט גינמין אז מען זאל בשאפן דעם מענטשן
 דען ווען ניט דר מענטש צו נוש נוצט רש אלץ: איז דש
 דען דר קבוד הקב"ה אז דר גיהנם און גן עדן זאל אום
 זיכט בשאפן זיין: אזו האט הקב"ה גיטן איין מלאך אין
 איין בהמה ראש מיניט מען די הייליג נשמה איז איין
 מלאך אייטל יצר טוב: אין דעם גוף וואש איז בלוט
 און פלייש איז אייטל יצר הרע: דער מיט האט ער
 בשאפן איין מענטשן און האט אים געעפן דיא תורה
 און מצות דער מיט האט ער גינזן וויא ער זאל זיך
 נהג זיין נאך צו זיין נאך דער נשמה און ניט נאך
 דעם יצר הרע און אויך האט ער אים גינזן דעם רעכטן
 וועג וויא ער קען קומן אין גן עדן: און אויב חיו פר
 קערט קומט ער אין גיהנם דרום אז דער מענטש טוב
 געמליכי ואבין און בצווינגט דעם יצר הרע און אלע
 זייני מענטשליכי זאכן נאר זיין פונטה איז מיט אלום
 פון נאמש וועגין למשל ער עסט און טרינקט פרי ער
 זאל שטארק זיין צו דער דינשט פון הקב"ה ער שלאפט
 פרי זיין קאפ זאל אים זיין אפ גרוט וועט ער קעגן
 טאן נאמש דינסט מיט קלארקייט נוא אז דר מענטש
 איז זיך אזו נהג אזו איז דער גוף איין קנעכט צו דעם
 הער דיא נשמה אזו ברענגט דער הער דעם קנעכט
 אין גן עדן אריין דען וואו אהין דער הער גייט מוז דר
 קנעכט נאך גיין איז דער ועלביגר מענטש בעסיר
 פון אמלאך דען דער מלאך האט קיין שבר ניט און

כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא בראו אלא לכבודו שנאמר כל
 הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו :
 דער פסוק איז אזו מיינטש הקב"ה האט דרום בשאפן
 די וועלט פון וועגין ער האט גינאלט זיין אמלך
 דען איין מלך און פאלק איז קיין מלך ניט דרום האט
 ער בשאפן דיא היטל און ערד און אלץ וואש איז
 אויף זיין כל מה שברא הקב"ה לכבודו אלץ וואש האט
 בשאפן איז פון זיין קבוד וועגין די היטלין און די ערד
 און אלש נוש איז אופן היטל און און דר ערד און אלש
 נוש איז אין וואשר אונטער דר ערד אלדינג האט הקב"ה
 בשאפן מיט רחמנות פון זיין קבוד וועגין אבין אופן
 היטל האט ער בשאפן די מלאכים אמיל פון וואשר
 אמיל פון פייער אמיל פון ווינד אמיל זיין האלב
 וואשר האלב פייער און ווייל אין זיין איז ניט פאר
 האגדין קיין בלוט און פלייש דרום האבין זיי אויך קיין
 יצר הרע ניט דען ראש אייני היינגט אין דער אנדרין
 זיין טויאן גיט קיין שום זאך נאר זיין לויפן הקב"ה
 טאן און נאכט זיין זיצן ניט זיין שלאפן ניט זיין
 עסן ניט זיין טרינקן ניט נאר טאן און נאכט טוען
 זיין נאר געמליכי זאכן צו דעם שליחות וואש זיין
 זיין בשאפן גינארין דרום האבין זיין קיין שבר ניט
 ווייל זיין האבין קיין יצר הרע ניט: נוא קעגן זיי קיין
 ביזו ניט טאן נאר געמליכי זאכן: דר נאך האט הקב"ה
 בשאפן דיא בהמות און חיות און עופות און די פיש
 אין וואשר די אלע זיינין נאר אייטל בלוט און פלייש
 דרום זיינין זיין אייטל יצר הרע דרום קעגן זיין קיין
 ניט טאן נאר אייטל מענטשליכי זאכן עסן און טרינקן
 און שלאפן און נאך אנדרי זאכן און אלש וואש צום
 יצר הרע גיהער: דרום האבין זיי אויך קיין עונש ניט

דער מענטש האט יא אנרוסן שבר און חלק לעולם
 חבא אבר חי פאר קערט אויב דער מענטש גייט נאך
 דעם גוף און יצא קרע דאש זיין בוננה איז מיט אלים
 זיך אן צו טאן מענונים אזוי איז דער גוף דער הער און
 דיא נשמה דער קנעכט : אז מוז זיא נאך ציהן דעם
 גוף אין גיהנם אריין נוא ווערט גיפונן אז דער מענטש
 איז נאך ערגער פון איין בהמה : דען דיא בהמה האט
 קיין שכל ניש דרום קומט זיא ניש אין גיהנם אריין
 אבר דער מענטש האט יא שכל און פאר דארבט זיין
 שכל דרום קומט ער יא אין גיהנם אריין :
 דא וועל איך אייך בשיידן אלץ וואש איז בשאפין
 גיווארן פון דעם מענטש ווען עש איז אמשל איין
 מלך מאכט אסעודה פון זיין פריינד צום ערשטן ריכט
 ער אים צו איין שיינים פאליץ דאש ער זאל דרינגן
 מאכין דיא סעודה דער נאך צינט ער אן ליכט : דער
 נאך בשמעלט ער שארוער וואש זאלין דינגן צום מיט
 דר נאך שמעלט ער דארטין שיינע ביימיר און בשמים
 דער נאך שמעלט ער אריין דיא ליכט אין לייכמיר :
 דער נאך פרייט ער אן צו עסן פלייש און אלירלייא
 פינגל און גומע שפיון : דער נאך רופט ער זיין גוסן
 פריינד ער זאל קומן אויף דער סעודה וואש ער האט
 גימאכט פון זיינט ווענין : אזוי איז דיא נאך אויך : צום
 ערשטן האט גאט ב"ה צו גריכט איין פאליץ דאש איז
 דיא וועלט : דער נאך האט ער אן גיצונדן איין ליכט :
 דאש מיינט מען דעם אזר וואש גאט האט בשאפין
 אין ערשטן טאג : דער נאך האט ער בשאפין דיא
 מלאכים דאש זיינן דיא סארטער : דער נאך די ביימיר
 און אלערלייא קרייטעכער : דער נאך האט ער
 גישמעלט דיא ליכט דאש איז דיא זון און לבנה אויף
 דעם לייכמיר דאש איז דער הימל : דאש זייא זאלין
 לייכמין אויף דער ערד : דער נאך האט ער בשאפין
 אלירלייא בהמות און פינגל און פיש : נאך אלימן
 האט ער בשאפין דעם מענטשין : נוא זעהט מען דאך
 אז דאש אלץ איז בשאפין גיווארן פון מענטשין
 וועגן גון ווייל דער מענטש האט ניש גקענט זיין אן
 עסן און מרינגן און שלאפן און אנדרי מענטשליכי
 זאכין : דרום האט אים גאט גיגעפן דיא תורה און

מצות : צו ווייזן וויא ער זאל זיך נוהג זיין וועלכע
 מותר און וועלכע אסור איז דען ווען גיט וואלט דער
 מענטש גיטאן אלע זייני זאכין פון תענוג הנפש וועגן :
 און וואלט זיך אן גיטאן וואל טאג און וואלט זיך
 גימאכט יום טוב אלע טאג דאש וייל גאט ניש האבין
 ער זאל פו דארבין זיין נשמה : אנדריב ער וייל האבין
 מען זאל דעם גוף נאך ציהן נאך דער נשמה : דרום
 שרייבט אן דיא הייליגי תורה קרושים תהיו כי קדוש אני
 איר זאלט זיין הייליגי דען איך בין אויך הייליגי דאש
 פייטשין דיא חכמים דוא זאלטט זיך הייליגן מיט וואש
 מותר איז : דוא זאלטט גיט אבריו עסן און מרינגן
 און אלע זייני מעשים זאלין זיין לשם שמים דאש ער
 זאל גיוונד זיין צו נאמש דינסט : דען ווען דער מענטש
 איז שוואך קען ער ניש רעכט גאט דינגן און אלע זייני
 עסקים און האנדיל פון דער וועלט זאל אלץ זיין לשם
 שמים : אבר ווען דער מענטש טוט דאש אלץ פון זיין
 וואל לוסט וועגן אזוי איז ער ערגער אז דיא בהמה :
 דען די בהמה האט קיין יצר טוב ניש אזוי מוז זיא טאן
 אלץ וואש גיהער צו איר גוף אבר דער מענטש האט
 בייא זיך דעם יצר טוב דאש איז דיא הייליגי נשמה :
 און לאזט זיא ארביטן צו דעם גוף : דרום איז ראוי אז
 איטליכר מענטש זאל זעהן ניש צו פאר אום רייניקן
 זיין הייליגי נשמה מיט וואל טאג : און דער גוף זאל
 זיין משועבד צוא איר : דען איטליכר גייט וואל וויא
 דר הער גייט מוז דר קנעכט נאך גיין אזוי וועט זיא קעגן
 קומן צו דעם אורט וואו זיא איז גינגן גווארן הינטער
 דעם בסא חכבוד און זאל ניש לאזן די הייליגע נשמה
 נאך גיין דעם גוף צו דער ערד : איך דארף ניש פיל
 מארדן זיין : גון ווייל גאט האט אריין גיטאן די נשמה
 אין גוף אריין דרום האט ער דר צו בשאפן צוויי פלים
 איין פלי צום גוף דאש איז דר (וושט) ער נעמט אין זיך
 אריין אלץ וואש ער עסט און מרינגט און איין פלי צו
 דר נשמה דאש איז דר (קנה) ער ציהט ארויש דאש
 קול און נעמט גיט אריין אין זיך קיין שים זאך : נאר
 דאש וואש ער פאנגט אריין און ארויש דעם אטום
 פרי דאש דיא נשמה זאל קעגן בשטיין בייא דעם גוף :
 נוא ווען דר מענטש איז משעבד דעם וושט אויך צו

דר נשמה : דאש ער טומ נאר אייטל געמליכי זאכין .
 אזו וויא איך האב גישריבן . דא איז ראוי ער זאל בעסר
 זיין פון אמלאך . דען דר מלאך האט ניט קיין כלי וואש
 גיהער צום גוף . און דר מענטש האט זיא און איז עש
 פארט משעבד צו דער נשמה . אבר חי ווען ער איז
 דעם קנה אויך משעבד צום גוף . און פר אום רייניגט
 זיין גומי פלי : אזו איז ראוי ער זאל ערוור זיין אז דא
 בהמה דען דיא בהמה האט ניט דיא פלי וואש גיהער
 צו דער נשמה : אבר דער מענטש האט זיא און פאר
 דארבט זייא : און אזו וויא דער וישט . דיא פלי וואש
 גיהער צום גוף איז פאר באמין גיווארין פון צו עסן
 טריפות און נבילות און אלץ וואש טמא איז : דהיינו
 חויר און בלוט און חלב . דען דער מיט פאר אום
 רייניגט ער זיין כלי וואש גיהער צום גוף . אזו אויך דר
 קנה די פלי וואש גיהער צו דער נשמה איז אויך פאר
 באמין גיווארין פון צוא ריידן בייווע רייד . דהיינו
 שבועות און קללות לשון הרע רכילות ניבול פה : דען
 דער מיט פאר דארבט ער זיין גומי כלי וואש גיהער
 צו דער נשמה . אזו וויא ער דארף גיט עסן און
 טרינקן און זיך וואל טאג אן מאן נאר צוא דער
 האלטיין זיין גיונד וויא אויפן שמיים אזו אויך דארף
 ער ניט ריידן קיין איבריג רייד נאר צו זיין ברעפנט
 אז וויא איך וועל דא נאך בעסר בשיידין :
 אויף דעם האט רבי שמעון גוזאנט אין פרקים אלע
 מיינע מעג בין איך גצויגן גווארן צו ווישו מלמדי
 חכמים האב איך גיט גיפונען קיין בעסערע מדה אז
 שווייגן דאש מיינט ער מיזאל שווייגן אין וועלמליכע
 זאכן און דברים בטלים : אבער ניט חן אין דברי תורה
 און מצות אזו אויך האט שלמה המלך גוזאנט גאט איז
 אין הימיל און דא ביקט אויף דר ערד . דרום זאלן
 דייע רייד ווינציג זיין דען אימלקש ווארט וואש דער
 מענטש רעט גומש אדער בייווערט אלץ איין גישריבן
 דען אימלקש ווארט וואש דר מענטש לאזט ארויש פון
 זיין מויל אנטפאנגט עש איין מלאך און בריינגט עש
 פר גאט : איז עש איין ניט ווארט אנטפאנגט עש איין
 גומער מלאך און בריינגט עש פר גאט און עש ווערט
 איין גשריבן אין גומין בוך : איז עש אבר איין שלעכט

ווארט אנטפאנגט עש איין בייווער מלאך און בריינגט
 עש גיט פאר תקב"ה : נאר ער אליין שרייבט עש איין
 אין שלעכטין בוך : דען תקב"ה האט גיט צו מאן מיט
 בייווע לייט : נאר ער גיט זיי אפ צו די בייווע מלאכים
 מלאכי הבלה רל : אז דער פסוק זאגט אל תחן את מיד
 לחשיא את בשרך ואל תאמר לפני המלאך כי שגגה היא למה יקצוף
 האלהים וגו' דאש איז מיינט דו זאלשט גיט זינדיגן מיט
 זיין מויל . דא זאלשט גיט ריידן אזעלכע רייד וואש
 מיט זייא מאכשמו זינדיגן זיין לייב : און זאלשט גיט
 דארפן זאגן פארן מלאך וואש אנטפאנגט דייע רייד
 עש איז איין שונג פלוסר גיט ברצון האב אויך עש
 גירעט . ווארום זאלשמו דער צארנען גאט אויבר זיין
 שמים . און עש וועט פר דארבין ווערן די ווערק פון
 דייע הענט . פון דאנען איז גידוונגען אז אימליכש
 ווארט אנטפאנגט עש איין מלאך און ער ווערט דריבר
 גישטראפט און לייט גהונם : דרום ווען עש איז זיא
 אזו איז ראוי צו בשיידן די רייד וואש מען מעג זיא
 ריידן . און וואש מען בדראף גיט ריידן אויך וואש עש
 איז איין היוב צו ריידן . עש איז פיל צו שרייבן : עש
 זיינען דרויף גישריבן פיל ספרים און פוסקים : אבר
 איך וועל עש בקיצר בשיידן : דען מען בגערט גיט
 לאנגע דרשות : עש שטייט אמעשה אין ספר חסידים
 עש איז גווען אין חסיד וואש פלעגט חסיד שווייגן
 און ווינציג ריידן אין וועלמליכע זאכן : האבן אים די
 חכמים גפרענט ווארום איז דש האט ער זיי גענטפערט
 איך וועל איך זאגן איר ליבע חכמים די רייד פון דר
 וועלט זיינן גימילט אויף צעהען חלקים : דריי חלקים
 פון דא צעהען רייד איך זיא און גיט דיא איבעריגע
 זיבן דרום זיינען מיינע רייד ווינציג דאש זיינן די דריי
 ערלייא וואש מיזאל ריידן חוה תוכחה . תפלה צורכי חבת
 און דאש זיינן די זיבן וואש מיזאל גיט ריידן שבועות
 קללות לשון הרע רכילות חגיפות ניבול פה ליצנות
 דברים בטלים : נון וועל איך זייא קורן בשיידן און
 בגרייפן : דען עש וועט אמייל ווי דער גישריבן ווערן
 הינטן אין דעם פרך : און איר וועט וואל פר שטיין :
 די ערשטע וואש מען דארף און מחויב צו ריידן דאש
 זיינן די רייד אין דר תורה : דאש איז די רעכטע רייד

דען אויף דעם איז דער מענטש בשאפין גווארין ער זאל
 ריידן אין דר תורה: און פון די מצות ווי אזוי מוזאל זיך
 מיט זיי נוהג זיין: און וואס עש איז אסור אדער מותר
 מריפה אדר קשר: אין דעם כלל איז מוזאל שטרקאפין
 די לייט וואס מוזען ניט רעכט: ווען ער נעמט אין יהודי
 אדער אין יהודית אין עבירה טאן: איז ער מחויב זיי
 צו שטרקאפין מיט גוטע רייד: און ניט חזוי מבויש צו
 זיין פון לייטן: אפילו פון הונדרט מאל ביסטו מחויב
 אים צו שטרקאפין: איז ער אפער אזעלכער וואס אכט ניט
 קיין שטרקאפן ביסטו מחויב אים אן צו שרייען אפילו פון
 לייטן אזוי לאנג ביז ער שרייט זיך אפ פון זיינע ביינע
 מעשים: און ווען דוא ווייסט אז ער וויל זיך ניט אפ
 שריידן דער פון ביסטו מחויב צו גיין פאר דיא ראשים
 אדר דינים אדר פון אין רב: אדער פון אין מנהיג איז
 ער אפער אזעלכער וואס טרייבט גישפעט פון דיין
 שטרקאפן: און זאגט צו דיר דו ביסט נאך ערגער פון מיר
 דו האסט דאש און דאש גיטאן דא אים פלייבן און
 רייד אים ניט מער: דען ער איז ניט ווערט מוזאל אים
 שטרקאפין: אויף אים האט שלמה המלך גיזאנט אל תוכח
 לך פון ישנאך זאלשט ניט שטרקאפן קיין שפעטער טאמער
 וועט ער דיך פינדק האבן: הוכח לחכם ויאחד שטרקאפן
 דעם חכם וועט ער דיך ליבן: אויך שטייט פריער אין
 פסוק מוכיח לך לוקח לו קלון ומכובד לרשע מוכיח: דער וואס
 שטרקאפט אין שפעטער דער פאקומט שאנד: און דער
 וואס שטרקאפט אין רשע ווארפט אים אויש דער רשע
 אלע מומים וואס גיפנט זיך אין אים זעלפסט: אויך
 זאגט דער פסוק באוני כסיל אל תדבר כי יכון לשכל מלך כסיל
 איז שטימט אין נאר אדער אין רשע: דאש מיינט דער
 פסוק דו זאלשט ביינע שטרקאפן רייד ניט כיידין אן די
 אויערין פון אנאר אדער ארשע: דען ער פאר שעהקט
 דינע קלוגע רייד דאש איז אלץ אין כלל פון דברי תורה:
 דאש אנדער איז די רייד אין דער תפלה וואס מען איז
 מתפלל פון תקפיה: און דיא תחינות און לויב פון גאט
 דאש איז אויך אחיוב: נאך איז פון האנדן אזעלכע
 רייד וואס זיינען מותר אפער גיט קיין חיוב: דאש הייסט
 זוכי הבית וואס מען בדארף צו ריידן אין זיין הויז פון
 דברי תפלה וועגן: אין דעם כלל איז אויך וואס מען

בדארף צו ריידן אין האנדל פון פונקט וועגן צווא
 קויפן אדער פון קויפן: דאש קאן מען וואל ריידן:
 אפער ניט אפריגע רייד:
 דא וועל אויך אויך בשיידן די זיבן ערלייא רייד וואס
 מען בדארף ניט צו ריידן: האמשי עש וועט ווייך
 שטיין דר פון אין די אונטערשטע פרקים: דאך קאן אויך
 זיך ניט אויף האלמין פון צו שרייבן: ווייל אויך טוא
 דרינען ניט אן ווערן: טאמער וועט זיך אימערער דר
 צו קערן דרום וועל אויך ניט קוקן אויף מיין מריקה
 און וועל עש אויף שרייבן: ווייל די וועלט ווערן זיינע
 גשטרויכלט דריבן דאש ערשטע איז שבועת דאש מיינט
 מען שבועת שוא פאלשע שווערונג: אדר שבועת חם אום
 זיסט שווערונג די פיידע זיינען פון פאמן אין די עשרת
 הדברות: דערבירה פון שבועות איז הארבער פון אלע
 עבירות אין דער וועלט: ער שווערט הונדערט מאל
 אין מאנ און האט דער פון קיין נגאה ניט: און דער
 יצר הרע רעמ אים נאר ניט אן דר צו דען דר יצר הרע
 רעמ מער ניט אן נאר צו אזוי אין עבירה וואס איז פון
 האנדן אין איר הנאה: נאר פאר זיין גרושע ביינע
 מדה וועגן וואס ער האט קיין מורה ניט פון דיא גיבאט
 פון גאט: זיינן זיי בייא אים ניט גיאכט: דרום איז זיין
 עניש זייער גרוש: אין דעם כלל איז אויך ווער עש
 מאכט זיין ברכה לבטלה: אין דעם כלל איז אויך דיא
 מענטשין וואס זאגן נאך די ברכה מיטן תן: ווייל זיי
 האבן דאך שוין פריער זאגט די ברכה הייבט עש אין
 ברכה לבטלה: אזוי איז ער עובר אויף לא תשא את שם ה'
 אלהיך לשוא: און ווען איינער מאכט אברכה אויף אויך
 פרי און דער נאך פאלט זי ארויש פון זיין האנט אויף
 איין מיאוס ארט: דא איז ער מחויב צו זאגן ברוך שם
 כבוד מלכותו לעולם ועד אויף דער ערשטער ברכה: נון נעקט
 איר וואל די ברכה עבירה פון שבועת חם האמשי זיין
 פונגה איז דאך גינען מיט דער ברכה אויך דער פרי
 גאט יתברך צו לויבן: דאך ווייל עש איז אום גערין
 ארויש גיפאלן פון זיין האנט ווערט ער גישטרקאפט
 דריבן ווארום ער האט די פרי ניט גידיט: און ער מוז
 זאגן ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: מביש ווען איינער דר
 מאנט אין שם אדער איין שבועה לבטלה וויא נאר

גרוש

גרוש איז זיין עונש : דאש איז דאך דונע אז די הייליגע
 מלאכים מארין גיט גידינקען דעם הייליגן שם צו לויבן
 הקב"ה ביז נאך דריי ווערמער קדוש קדוש קדוש ה' צבאות
 און ישראל מענן אים גידינקען נאך צוויי ווערמער
 שמע ישראל ה' וגו' אדער ברוך אתה ה' אפר דר רשע ונאש
 שווערט אום ויסט גידינקט דעם שם צום ערשטן מאל
 און פו שעמט אים דאש מוט ער אויפט אלי מאג דאש
 זיינ די רעכטע רשעים וואש פאר שעמען זיין הייליגן
 נאמען דאש זיי גידינקן אים נאך אויף איין אום ריינעם
 ארט . דאש מאר מען בודאי גיט מאן . אויף דעם זאגט
 די גמרא ווער עש הערט איין יהודי דער מאגט דעם
 שם אום ויסט זאל ער זאגן ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
 ועד אדער ברוך הוא וברוך שמו און זאל דעם יהודי מתרים
 זיין . ער זאל אים זאגן דו ביסט מנוחה . דו ביסט אין
 תהום . און באלד זאל ער אים מתיר זיין און זאגן מותר
 לך . אום ויסט ווערט די וועלט גיטמרויכלט דרייבן .
 דאש גלייבן איז ער מחוייב זיין חבר מודה צו זיין אויף
 דעם אלום וואש שמיים אויבין אויש גרעבינט דאש
 עש איז אין קבל פון שבועת חנם :

מעם פון חזיר עפסן איז האמשי פאר האנדין הנאה .
 אפער פון קללות איז נישא קיין הנאה נוא מוט ער
 דאך דיא עבירה האמשי דער יצר הרע רעט אים גיט
 אן דער צו וויא אויבין שמיים . דער אנדערער מעם איז
 דער וואש עקט חזיר איז נאר מטמא זיין גוף און דיא
 כלי וואש גיהער צום גוף דאש איז דער נושם . אפר
 דער וואש לאזט ארויש קללות פון זיין מויל דער איז
 מטמא זיין נשמה און איר גופע כלי דעם קנה . דאש
 איז פיל ערגער וויא מען איז דעם גוף מטמא . דער
 דריטער מעם ווער עש עקט חזיר קאן ער תשובה מאן
 פאר השם ותפלה איז ער אים מקבל און ער האט איין
 בפרה : אפר דער וואש פליקט אדר שילט העלפט אים
 קיין תשובה גיט און ער האט קיין בפרה גיט . ביז ער
 מוז איבר פעטין זיין חבר וואש ער האט אים גישאלטין :
 און אפילו ער שילט זיין אייגן קינד מוז ער אים אויך
 איבר פעטין . דאש איז אויך איינס דער פון וואש דר
 גרות דער לינגערט זיך . אין דעם קבל איז ווען איינר
 זאגט אויב עש איז גיט אזו און אזו זאל אויף מיר
 קומען דיא קללה . דאש איז אויך זייער שלעכט : און
 עש איז אין קבל פון לאו לא תקלל . אזו ווי מיר גיפנין
 בייא יהודה ער האט גיזאגט צו זיין פאטר גיב מיר דעם
 ינג בנכמן . און אויב איך וועל אים גיט צוריק בריינגען
 און שטעלין פו דיר זאל איך זיין גוינדגיט פו דיר אלע
 מייגע טעג . פון דעם ווארט וועגן האבן זיינע ביינער
 קיין רוא גיט גיקענט האפין אין קבר ביז משה רבינו
 ע"ה האט גימוקט הפלה מאן פאר אים האט אים גאט
 מוחל גיווען קורץ פון דער זאך אימלכר מענטש זאל זיך
 היטן עש זאל גיט ארויש גיין קיין שבועה און קיין קללה
 פון זיין מויל . און אויב ער איז דרינג מורגל גיווארין
 און קען זיך גיט אפ גיוואונן דער פון שמיים שוין אין
 ספרים וויא ער זאל מאן . דאש ער זאל זיך איין קנס
 מאכן . אז ווען ער וועט ארויש לאזן איין שבועה אדר
 איין קללה פון זיין מויל . זאל ער געבין דעם זעלפיגן
 קנס צו ענינים אזו ווערט זיין עבירה צו איין מצוה גיט
 מער ער מוז יענעם איבער פעטין און תרומה האבן
 אויף זיינע זינד :

און בפרט טייל אימלכש ווארט דער מענטש
 לאומ

לאומ ארוש פון זיין מזיל ווערט זיין גישריבן
 למעלה דרום זאל ער זיך פריער גוט פטרראכטן איידער
 ער רעט אין ספר ראשית חכמה שרייבט ער אויך
 מזאל בעסער געלט אויסגעבן איידער זיין ווארט צו
 ריידן דען דאש געלט קען מען ווידר געווינען אפר
 דאש ווארט איז שווער צוריק צו האפן ווייל עש ווערט
 זיין גישריבן למעלה סיידן מיט גרוש תשובה אין
 דעם כלל איז אויך ווען איינער איז מבייש זיין חבר
 אדער ער איז אויף אים מוציא שם רע אדר ער איז
 זיך מתכבד מיטן חברש שאנד דאש זיינען דיא
 הארדקטע עבירות אזו וויא דא שמיט אין די פרקים
 ווען איינער איז מבייש זיין חבר האט ער ניט קיין חלק
 לעולם הבא עש איז גלייך מיט אין קללה אדר מיט
 אנאנדר ווארט איז ער אים גלייך מבייש זעה דאך
 ווען איינער זעהט זיין חבר זיין עבירה טאן דא איז
 ער אים מחוייב צו שטרופן אפר ער דארף אים ניט
 מבייש זיין פר לייט מיט זיין שטרופן דען ער וועט זיך
 דרויף מצער זיין מבייש אז ער טאר אים ניט מבייש
 זיין מיט זיין אן שרייען אויף דעם זאנט קהלת רבו
 חכמים כנחת נשמעים מועקת מושל בכסלים דאש איז טייטש
 דיא שטרופן רייד פון חכם זיינען שטיילער הייט אונ
 פאמעלאך דרום ווערן זיי גיהעט אבער דער נאר
 שרייט אן אויף דיא לייט אזא ווערן זיינע רייד ניט אן
 גינומען אין דעם כלל פון מוציא שם רע איז אויך ווען
 איינער האט זיין צו נאמן וואש ער שעהקט זיך מיט
 אים זאלסטו אים ניט רופן מיט דעם צו נאמן דען דר
 מיט ביסטו אים מבייש אדר דר וואש איז זיך מתכבד
 מיטן חברש שאנד דאש איז ער פריקט זיך איד פון
 בעסר אונ גרעסער פון מיין חבר אדר ער פארקט זיך
 איד האב מיין חבר טובות גיטאן דאש איז אלץ אין
 דעם כלל וואש איד האב גישריבן :

לשון הרע מיינט מען דער וואש פרעט דיא לייט מיא
 צו רעכט אדער צו אום רעכט דהיינו ער זאנט
 אין דעם הויז עסט מען וואל אלע טאן דר האט שיינע
 קליידר דער האט דאש גיטאן דער האט יענש גיטאן
 אונ זיין פונק איז צו ביזו פריידן דאס הייסט לשון הרע
 בעויה פון דר עבירה וועגן ווערט די נאנצע וועלט

גיטאן זיכלט בפרט אום שבת אז דר עולם שטייען
 אין מארק דא רעט איינער פון דעם אנדרן אונ וועלכער
 עש קען זיין שמועה זאגן אויף אנאנדרן זיין שאנד
 אדר זיין זינד אדר ווען איינער זאנט עפיש זיין שאנד
 אדר זיין זינד אדר זיין שפעט דא פרייען זיך
 דיא אנדרע דאש איז אלץ אין כלל פון לשון הרע
 דער פון קיטט שנאת חנם אונ בעויה אונדר בית
 המקדש איז חרוב גיטאן אפר שנאת חנם די עבירה
 ווערט בעויה אלע מאל גימערט דרום לאז אויך קיין
 תידוש ניט זיין וואש מיר זיינען אזו לאנג אין גלות דאש
 קיטט אלץ פון ליידיג ארום גיין דער וואש האט ניט
 צו טאן שטעלט זיך אויף דער גאס אונ מאכט זיין
 רעדיל ארום זיך אונ טרייבט גישפעט אויש די לייט
 אונ פרעט זייא אונ מאכט זיי לאכן די לייט וואש
 זיצן אין קראמען זיי טוען ניט אנדרש נאר פון פרעמדע
 ריידן אונ בפרט אום שבת איז דיא עבירה נאך
 גרעסער דען ער איז דער מיט מחלל שבת דער צינט
 אן אזו זיין פייער וואש דער היצט די לייט בנאנדר
 אונ מאכט שנאת חנם אזו וויא איד וועל דא נאך
 בעסער בש"ד :

אין דעם כלל איז אויך רבילות דר וואש גייט פון איינס
 צום אנדרן אונ טרייבט רבילות אונ זאנט וואש
 זיינער האט גיטאן אדר גרעט אויף אים אדר אויף
 אנאנדרן דר פון קיטט רציחות אפילו עש איז אמת
 הייסט עש אויך רבילות איד דארף דער פון ניט פארק
 זיין ווייל אימלכר ווייסט וואל וואש רבילות איז אונ
 דער וואש נעמט אן רבילות האט אזו גוט זיין עבירה
 אונ עונש וויא דער וואש זאנט רבילות דער פון קיטט
 לשון הרע אונ שנאת חנם תניפות דאש איז ווער עש
 האנפט צו זיין רשע ווען ער נעמט אים טאן אום רעכט
 אונ זאנט אים דיא האסט רעכט גיטאן ער מאכט דאש
 דער רשע האט חכמה אויף זיינע ביינע מעשים אונ
 שטארקט אים נאך אויך ווער עש חנפת זיין רשע
 פון זיין הנאה וועגן דאש ער וויל בייא אים עפיש
 באקומען דרום שטראפט ער אים ניט דאש הייסט אויך
 תניפות וויא עש וועט בעסער בש"ד ווערן :

גיבול פה דאש איז דער וואש רעט שענדליכע רייד

פר לייסין דעם מאכט מען איין סוף גיהנם אימליכר ווייטט וואול וואש ניבול פה איז אפילו דער וואש הערט צו ניבול פה מוז אויך עונש ליידין איז וויא די גמרא זאגט אימליכר ווייטט ווארום די סמן בלה גייען בגמרא אונטער דער חופה נאר דער וואש רעט ניבול פה דער האט קיין חלק ניט לעולם הבא ווייל ער פר דארקט זיין גוטע פלי אונ האט דער פון קיין הנאה ניט אזוי איז דיא עבירה נאך גרעסער דרום זאל אימליכר גיין ווארינט זיין דריין :

צארניג גינען דאש ער האט גישמראפט די ישראל אוי האט ער עש דאך גמאן פון קדוש השם וענין פון דעסט וענין שרייבט אונז פארט די תורה אז ער האט זיך מועה גינען איבער זיין צארין דען ער האט זיי גיקענט שמראפין אן צארין מכל שפון וקל ודאך אז אנאנדר איז צארניג פון נארישקייט וענין איז ער זיך בודאי מועה אין אלע זינע עסקים דרום האבין אים די חכמים גירופן משוגע מה דאך אז איינער איז צארניג פון געלט וענין פאלירט ער זיין שכל בפרט די הייה וואש וענין גרעט אין צארן זיי שאטין בודאי צו דער גאנצער וועלט נאט זאל אונז היסין אז וויא עש וועט דא נאך בעסער בשיידט וענין דען וען איינער איז צארניג שפעלין זיך לעבין אים פיל מלאכי חבדה אונ אנשפאנגן זינע ביזנע רייד וואש ער לאזט ארויש פון זיין מויל אונ די זעלביגע מלאכי חבלה ווילן אלץ פר טיליגן וואש זיי בעגענעטן רל וען ניט הקב"ה זעלבסט וואלט זיי אויף גיהאטן אונ זאגט צו זיי וואש זינען די אנדערע לייט שוקרין אז דר נאר איז צארניג אונ ווערט משוגע פון דברים בטלים אונ פון געלט וענין זיצט איר שטיל איד וועל אים זיין שוכר אליין בצאלון אזו פיל חלאים אונ יסורים וועלין אויף אים קומען אונ דר נאך אלע ריא גהנם וואש איד האב בשאפין וועלין גוועלטיגן אין אים אזו גייען אונען די מלאכי חבלה אונ שרייבן אויף אלע זינע ווערמער אין זיין בוך אבר אויב ער צו רייסט אדר ער צו ברעכט עפיש אין נאך אין זיין צארין אזו גייען זיי ניט אונעק אונ זיין זאגן דער איז אונזערער ער קאן קיין תשובה ניט פאן ער וועט נאך מער זינדיגען ווייל ער לאזט אזו גוועלטיגן אויף זיך דעם יצר הרע אונ זיין רייצען אים אן ער זאל אפילו עבורת מוכבים ומזלות דיין דרום איז זינער גרויש דיא עבירה פון דעם וואש רעט ביזנע רייד מיט צארין אדער ער ווארפט עפיש אין זאך פון זיין האנט אין צארין די חכמים זיל גלייבן דעם צארין צו דיא הארבע עבירות : דר צארין אונ פעס קומט פון גארה אונ דער וואש איז בעל גארה איז גלייך אז זעלט דיין עבורת מוכבים ומזלות דען ער פאר לייקנט אין דעם יחוד איינציגן נאט אונ הקב"ה האט פינער די צארנידיגע לייט מכיש דיא בעלי גארה אונ בפרט ווען איינער שווערט אין צארין אדר ער

ליצנות דאש איז ווער עש שפעט פון לייסין אונ מאכט דיא לייט לאכין דאש קומט מחמת זיין וואול טאג אונ גארה דאש עש דוקט זיך אים ער איז העכער פון אלע דרום שפעט ער פון אימליכן דעם זעלביגן זאל מען ניט שמראפין דען ער געמט גוט אן דיא שמראפן אזו וויא שלמה המלך עיה האט גיזאנט דוא זאלסט ניט שמראפין איין שפעטער דען ער טרייבט גישפעט דרוש אונ האט זיך פינט דרייבן נאר דוא זאלסט שמראפין איין חכם וועט ער זיך לוב האבין אין דעם כול פון ליצנות איז אויך דברים בטלים דהיינו ער רעט פון מלחמות אדר שבועות דער פון קומט קיין גומש ניט ארויש אונ ער פר דארקט זיך זיין גוטע בלי נאך ערגער דער פון איז פאר האנדין די רייד וואש דער מענטש דעט מיט צארין עש איז פיל דער מון צו שרייבן אבר איד וועל עש קורץ בשרייבן ווייל עש וועט דר נאך בשיידט וענין דר ראשית חקשה שרייבט אין פרק שמיים דער וואש ווערט באלד דער צארניג אונ איז ניט באלד צו בוילגן דער הייסט אין רשע אויך שמיים אין קהלת כעס בחיובטלים ינה דער צארין רוקט אין דעם שוים פון די נארין די משוגעים אדר בטלים די רשעים דרום זאגן די חכמים דער וואש איז צארניג איז ער גלייך אז וויא איין משוגע ער רעט וויא איין משוגע ער שרייבט וויא איין משוגע ער טוט ווי איין משוגע דרום שמיים ניט אן קיין חכם צו זיין צארניג אזו ווי מיר גיפיגן אין דר גמרא אז הלל איז קיין מאל ניט צארניג גינען אויך גיפיגן מיר אין דער תורה דרייא מאל איז משה צארניג גינען דרום האט ער זיך מועה גווען האמשע ער איז דאך גווען איין נביא איבער אלע נביאים האמשע ער איז רעכט

שילט

10

שילט אונ שלאגט זיין חבר אפילו זיין קינד : האמשע ער
 וויל אים לערנן צו גומן איז אויף איין איסור : און זיין
 זינד איז זייער גרויש דאש עש העלפט אים קיין תשובה
 ניט ווי אובין שמיים : דרום האבין די חכמים גזאגט אז
 ווען איינער וויל אמורא מאכין אויף זיין גיוונד אדר איין אב
 בית דין אדר ראש תקהל וואש וויל אמורא מאכין וויא
 זאל ער טאן : זאל ער זיך מאכין גלייך וויא ער איז צארונג
 אדר באמת זאל ער ניט זיין אין צארין : דר ועלפינר
 מענטש וואש טוט אזוי האט ער פודאי מורא פד נאט : און
 גאט האט אים ליב : אדר איין רגון דר האט ניט אין זיך
 גאטש פארקט : אזוי וויא אויבין שמיים : דען אז מען
 שטרעפט אים איז ער נאך מער צארניג : און רעט נאך
 מער בייער רייד : ער האט קיין מורא ניט פד קיינעם :
 ער לאזט זיין צארין פרייער זיין און גרייניקט ניט אז ער
 פד דארפט זיין גוטע פרי : און פד אים רייניקט זיין הייליגע
 נשמה : און עש טאר אים קיינער ניט הייבן אין צארין :
 אזוי אויף שמיים אין פרק רו זאלסט זיין חבר ניט איינער
 פעטין בשעת פעס : און קיין מענטש טאר אים קיין
 ווארט ניט ריידן : דען ער ווערט נאך מער אין פעס :
 עש איז אמאל גיווען אהסיד האט ער גילאזט צוואה
 זיין זון דאש ער זאל ניט צערנן : און אין קיין
 שום וועג זאל ער ניט צארנידיג ווערן : און אויב עש
 וועט זיך אים טרעפן דאש ער וועט ניט קענען אויף
 האלטן זיין צארין : זאל ער אים האמשי נאר אויף
 האלטן איין שעה און זאל ניט ריידן און קיין שום
 מעשה ניט טאן : ער האט דרויף גישווארן זיין פאטער
 אז ער וועט זיין צוואות ניט ברעכן : דער חסיד איז
 גישטארבן און זיין זון איז גיווען אגרוסר סוחר : און
 האט גינומן איין נייב איין פרומי אדגע אמאל איז ער
 גיפארין האנדלן אויפן נם און האט זיך גיזאקט אויפן
 וועג פופציקן יאר : און איז אהיים גיקומן מיט גרויש
 עשירות און ער איז אהיים גיקומן פייא נאכט : איז
 ער דורך גמאנגן פייא דר באטער וואש זיין ווייב ליגט
 דריין זעט ער דש איין פחד ליגט ביי זיין ווייביאזוי איז
 ער ויער צארניג גווארן און האט זיי פירן גוואלט דר
 שלאגן אין פעט האט ער זיך דר מאנט אן זיין פאטערש
 צוואה און האט אויף גיהאלטן זיין צארין ביי זיין

שעה : האט ער גווערט הינסך דער מיר וויא זייא
 ריידן פנאגד : און ער העכט וויא זיין ווייב זאגט
 מיין ליבר זון די וויילי איז מיר גרויש ביי דין פאטער
 וועט אהיים קומן : עש איז שון צייט דיר איין ווייב צו
 געבן : נאר אויב ער לעכט וועט ער פנודאי קומן :
 אויך האב אים שוין ניט גיוועהן וויפל דוא ביסט אלט :
 אז דער סוחר האט דאש דער הערט איז ער אריין
 גיגאנגן מיט גרויש פרייד : און האט גיפענטשט זיין
 פאטער מיט פרכות אין קבר נון קענט איר וואויל
 גרייניקן וואש עש קען קומן פון צארין : דער פון
 קומט אויך הילול השב : און דער צארין איז פון דער
 מדה פון גאווה : וואש פון איר קומן אלע בייוי מדות
 זיא איז דער מקור פון אלע מדות : און הקב"ה האט
 אויך פייגד העם בעל גאווה : דען הקב"ה זאגט אויך
 איך ער קענען מיר פנאגד ניט וואונגן אין איין וועלט :
 אויך נעמט ער קיין שטרעף ניט אן פון קיין שום
 מענטשן : דען אים דוכט זיך ער איז פעסיד פון דעם
 וואש שטרעפט אים : ער הייסט איין גאווה : אויך
 איין רגון דאש עש פאר דריקט אים אלץ וואש זענער
 טוט דען ער מיינט זענער טוט אים דער וויידר זיין
 פבוד : עש פאר דריקט אים וואש זענער העט : ער
 האט קיין מאל קיין רוא ניט אויף זיין הארצין : אלץ
 וואש מען רעט און מען טוט איז פייא אים צו איין
 גנאי : און דיא טובות וואש מען טוט אים איז פייא
 אים אלץ קארני : דען ער מיינט ער איז נאך פיל מער
 ווערט : ער הייסט איין רגון דאש איז איין מאלקלד
 איין קיפער אודר בעמלר : אלע צו נאמן זיינען אים
 קארני פאר זיין בייוי מדה :

נון איר ליבי לייט זעהט דאך וויפל בייוי זאכין הענגן
 אין דעם וואש רעט אין צארין ער איז מטמא זיין
 גוטע בלי דיא נשמה דאש זיינען דיא בייוי רייד וואש
 דער חסיד האט ניט גוואלט ריידן : און דיא ועלפיני
 לייט וואש ריידן זיא דיא רייד האט זייא נאט זייער
 פייגט : און עש איז אים מיאום פאר ועלבי לייט :
 מקל שכן דאש זיין תפלה ווערט ניט גווערט און
 גיבראכט פד השי עש איז איין משל איין עשיר האט
 איין שייני בלי וואש ער טרינקט דער פון חסיד : אזוי
 נעטמ

נעמט אייגער דיא בלי אונ וואלגרט זיא אין קויט אונ
 שוויינקט זיא ניט רעכט אויש . אונ בריינגט זיא
 פארין עשיר ער זאל דער פון טרינגקן . קען ער דאך
 אפילו זי ניט אן זעהן . ווייל מיהאט זיא איין גישמירט
 פאר זיני אויגן . אונ עש איז מיאוס בייא אים אונ
 מען טאר עש אפילו ניט בריינגען פאר אים . מ'פ'ש
 דער מלך מלכי המלכים הקב"ה ער זעהט אלץ וויא
 דער מענטש האט פאר אום בריינגט זיין גוטע בלי
 מיט בייזי רייד נוא וויא אזו זאל זיין תפלה דער הערט
 ווערין אודר ווער טאר . זיא ברענגן פאר הקב"ה . דרום
 ווערט זיין תפלה אנועק גישטופן . אונ ער מאכט דאש
 זייני בייזי פעשים ווערין גידאכט . אזו וויא עש ווערט
 ניט גישוינקט דעם וואש בריינגט פארין מלך איין אום
 בייני בלי אונ ניט אים דערין טרינגקן . אונ ווען אפילו
 דער מענטש זאל שוין אפילו דיא בלי רעכט אויש
 שוויינגקן ביז עש זאל שוין אויף איר ניט בלייבן קיין
 שפרענקיל . דאך אז דער מלך גידיינקט זיך דיא בלי
 איז גיווען אין קויט איז אים נאך מיאוס צו טרינגקן .
 ביז מען מוז די בלי איפר גייעס מבין . אזו אויך אפילו
 דער מענטש טוט תשובה נאר דיא תשובה איז ניט
 רעכט העלפט ניט . סיידן ער מאכט זיך איין גיאי
 מחשבה אונ נעמט אויף זיך קיין קאל ניט צו הייהן די
 בייזי רייד . אזו ווערט זיין גוטי בלי גימאכט איפר
 גייעס . דענקלט ווערט זיין תפלה דער הערט . דען ער
 איז שוין ניקס דער ערשטער מענטש . פריער איז ער
 גיווען איין זינדיגער . אונ היינט איין בעל תשובה .
 פריער האט אים השי" פינג גיהט אונ היינט האט ער
 אים ליב פריער איז זיין תפלה מיאוס גיווען פאר השי"
 אצינד לוקט ער צו איר ווייל ער האט אפ גילאזט פון
 זייני בייזי רייד אונ אויב ער נעמט אויף זיך אז ער
 רעט עפיש ניט מיט ווילין ניט ער איין קנס דיא ארכי
 לייט דא ווערט זיין עבירה צו איין מצוה . אונ זיין
 תפלה ווערט דער הערט . השי" האט ליב אועלכי לייט
 אונ גלוסט צו ויערי תפלות . דרום זאל איטליכר
 מענטש לייגען אין די ספרים וואש שרייבן דער פון
 אין ספר המדות אונ דאש ספר מוסר איז דער בראנד
 שפיגיל ער איז געווען גינארין אויש דיא ספרים אונ

הנהגת בית הכנסת

דא וועל איך אייך ארויש שרייבן פון דעם ארח חיים
 אונ אויש דעם ספר מוסר : אונ אויש אנדדע
 ספרים וויא מיזאל זיך נוהג זיין . איידר מען גייט אין
 דער הייליגער שול אריין . אונ וויא מיזאל זיך נוהג זיין
 אין שול : דער וואש וועט דאש לייגען וועט גיפילן
 דעם אמת דאש איך האב עש ניט גישריבן פון מיין
 קאפ . נאר אלץ ווערט גיפילן אין ספרים . נאמן
 פריא אז דער מענטש וואכט זיך אויף זאל ער אויף
 שטיין גישווינד צו דיין דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה
 וואש ער האט ווידר גיגעבן זיין גשכה וואש ער האט
 אים גיגעבן בהאלטן איפר נאכט . אונ דער מענטש
 בקומט זי פיל בעסיר פון פריער . דען פשעת ער האט
 זיא גיגעבן בהלטין אין האנט פון הקב"ה . אונ האט
 גיזאגט ביד אפקי רחי אין דיין האנט בהאלט איך
 מיין זייל . דענקאלט איז זיא גיווען מיד אונ אויש
 גיארביט . אונ אצינד בקומט ער זיא וואול אויש
 גירומי . דרום דארף ער אים לויפען אונ דאנקן . אויך
 זאל ער זיך בטרבאכטן וויא וואלט גיווען ער זאל וויסן
 עפעש געלט צו פאר דיין . אודר איין מלך אודר
 איין שר אודר איין סוחר זאל אים זאגן זיא בייא
 מיד מארגן נאמן פריא . וואלט ער זיך פונדא ניט פו
 שלאפן אונ וואלט גישווינד אויף גישטאנן . דען ער
 וואלט מוכרא גיהאט פארין מלך אודר ער וועט דאש
 געלט אן ווערין . מפל שכן דאש ער דארף גיך אונ
 גישווינד אויף שטיין פאר דעם מלך מלכי המלכים
 הקב"ה

הקב"ה דער נאך זאל ער זיך וואול רייניגן . און זאל אויש ראמן זיין מיט און אום פלייש : דאש ער זאל דער מיט גיט קומן פאר השי' . דער נאך זאל ער וואשן זייני הענט דרייא מאל מיט ריין וואשיר . אזוי גייט פון אים אונזעך דער רוח המוקצה וואש האט בייא אים גירוש בייא נאכט . און וונקט גייט ער גיט אונזעך . און איידר ער וואשט זיך טאר ער גיט אן רירן מיט זייני הענט קיין עסין שפייז . אויך גיט אויף זייני אויגן און זיין מזל און זיין נאז און זייני אויערין . דען עש אזוי איין ספנה פון וועגן דעם רוח רעה וואש רעט אויף זייא . און נאך דעם וואשן זאל ער מאכן דיא ברכה על גמילת נדים און דיא ברכה אשר יצר : אמטיל לייט זיינן זיך נוהג צו מאכן דיא ברכה ענין אין שול . דען עש אזוי בעסיר מיט קהל .

און ער זאל דיא ברכה זאגן מיט גרויש פונגה דעם ערשטן הילגין שם : האמשי אלע דיא שמות מוזן האפין פונגה . אבר דער ערשטיר שם בארף נאך מער וויא איך וועל עש וואול בשיידין . עש אזוי איין משל ווען איינר גייט פר איין מלך כיו ווען ער רופט דעם מלך בייא זיין נאמן צום ערשטן מאל האט ער גרויש פארקט און ציטרענעש . אז ער קומט מיט אים אריין אין היידן אזוי האט ער שוין גיט אזוי איין גרושי פארקט אזוי אויך פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה . און ווען ער זאגט מיד אתה ה' זאל ער דעם שם המיוחד שארף ארויש ריידן אדני מיט גרויש פונגה און פארקט און ציטרענש און דער שרעקניש . און זאל גידענקין אין זיין ריידן אדני ווי ער איז גישרפן מיט דר . און מיט דר ה' און מיט דר ו' און ווידר מיט דר ה' . דאש פטייט היה היה ויהיה דאש אזוי מיטש ער איז גווען איידר די וועלט אזוי בשאפן גיווארן . און אזוי נעצט אויף דר וועלט . און וועט זיין נאך דער וועלט . און מוז אויך איין פונגה האפן אדני אזוי מייטש איין האר איבער דער גאנציר וועלט . און אויף דיא מלאכים און איבר דעם הימל און אונט דער ערד . און אויף אלע זייטן . דאש אזוי זעקס אירלייא אויבן און אונטן . און צו מזרח און צו מערב און צו צפון און צו דרום . און ווען ער זאגט אלהינו אודר אלהים אודר אל זאל ער

מכוין זיין ער אזוי איין שטארקיר און מעכטיגיר נאט ער קען בווייזן זיין מאכט און קראפט אלע צייט ווען ער וויל . און ער גוועלטיקט איבר אלע עולמות וויא ער וויל און ווען ער וויל . און האט פכת די וועלט דרום מאכן און ווידר צו בויען וויא עש גיפעלט אים . און ווען ער וויל לערנן אודר תהנות זאגן אין דער תים איידר ער גייט אין שול אריין . זאל ער זאגן ברכת התורה . דאש אזוי אשר קדשנו לעסוק בדברי תורה אויך דעקט גלייכן ווען ער וויל זאגן אין שול תהנות אודר סליחות זאל ער זאגן דיא ברכה פון דער תורה דען ווייל מען זאגט פיל פסוקים דרום אזוי גיט רעכט מיזאל זאגן אן אפרכה :

אמטיל זיינן זיך נוהג צו זאגן דיא ברכה דער נאך מיטען חזן . אבר עש אזוי פיל בעסיר מיזאל זאגן פאר דיא פסוקים . בפרט דער וואש לערינט פאר טאג . אבר דער וואש זאגט דיא ברכה אין דער הים אודר אין שול פאר תהנות אודר סליחות טאר ער דער נאך מיטען חזן נאך אמאל גיט זאגן . דען עש הייסט איין ברכה לבטלה חס ושלום . און גלייך וויא איינר שווערט אום זיסט . און איידר ער גייט אין שול זאל ער רייניגן זיין גוף און נשמה . און זאל גיט לויפן אין נאמש היזו אריין מיט אום רייניקייט . און זאל היין מאכן זיין גופע גלי וואש ער האט פריער איין גוידלט אין קויט . דאש זיין תפלה זאל גיט זיין פון איין אום רייני גלי . דען וויא אזוי קען ער אזוי איין בשמירת פלי בריינגן פר דעם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא . עש אזוי פיל בעסיר ער זאל אין דר הים גלייבן . ווי אזוי זאל ער רייניגן זיין גופע גלי די נשמה . ער זאל זיך שטעלן אין איין ארט אליין און זאל זיך פטראכטן ניש פר זינד ער האט גיטאן . סייא מיט מעשים סייא מיט בייזו רייד . און זאל תרטה האפן און וויינין אויף דעם וואש ער האט בשמירת זיין גופע גלי . און האט זיא גוידלט אין קויט . און זאל זיך גידענקין וויא קען איך אויף הייבן מיין פנים . ווי קען איך קומן הינטר דעם פנים פון השיית תפלה צו טאן . ווייל איך בין אזוי איין חוטא . און האב די און די עברה גיטאן . און גירעט בייזו רייד . און האב מיין נאט ית דר צערינט מיט

מיט דער אונג דער עברה . איך וועל ווייל מיין לעפין
 וועט זיין אַזעלכע עבירות גוט טאן . דרום גאט ית'
 זיין מיר מחל מיני עבירות . און מעק אויש מיני זינד
 פון דעם בוך וואש זיין זיינן דריין אין גישריפן
 גינארין . דען איך ווייס וואו דאש אלע מיניע זינד
 זיינן אין גישריפן גינארין דא האב איך תרטה אויף
 אלע מיני זינד וואש איך האב גיטאן פון מיין יונגט
 ביז אצנד . און איך וועל שוין קיין טאל גיט היידן
 אַזעלכע ביזו רייד און טאן אַזעלכע ביזו מעשים . און
 איך וועל געבן גנס אויב איך וועל היידן בשוגג
 אַזעלכע ווארט . גאט יתפּרַך היט מיין מויל עש זאל
 דר פון גיט אריש גיין קיין ביזו ווארט . און גאט ית'
 פּהיט מיר פאר עבירות . און העלף מיר דער צו איך
 זאל זיך קענין היטן דער פון . דען אימליכער וואש
 פּנערט זיך צו רייניגן העלפסטו אים דער צו . און נון
 אויף אלי דיא ביזו רייד און מעשים וואש איך האב
 גיטאן האב איך תרטה . און בין אויף מיר מקבל
 תשובה און גנס צו ענינים . אזו באלד אז ער פּטראכט
 זיך אזו : אודר ער רעט אזו אליין אין איין ווינקל מיט
 גאַנצן הארצין . אזווא באלד איז ער גליבט אין דיא
 אויגן פון השי' אזו קענ ער גיין אין שול אריין תפלה
 צו טאן פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה . דען לאז
 זיך דער מענטש אין זון אריין געמן וויא וואלט גינען
 אז ער זאל גיין פאר איין מלך בשר ודם . אודר פאר
 איין שר . אודר אפילו פאר איין פריין . און דער
 מלך אודער דער שר ווייטט אז ער האט קענין אים
 געזיגנדיגט וואלט ער דאך גיט גיקענט קיפן פאר דעם
 מלך אודר שר ביז ער זאל שיקן לייט אים איפּר צו
 בעטן און ווידר צו קערן צו גיבאר . מכ"ש פאר דעם
 מלך מלכי המלכים הקב"ה . אפּר ער בארף קיין אַנדער
 מענטשן גיט שיקן פאר אים תפלה צו טאן . גאר ער
 אליין זאל פאר זיך מתפלל זיין . דען דער מלך מלכי
 המלכים הקב"ה פּנערט גיט מינאל צו אים שיקן
 פּרעמדי לייט אז ווי פּר איין מלך ביז אויך פּנערט ער
 גיט קיין געלט און גוטש . גאר ווידוי און תרטה אויף
 דעם ביזו וואש ער האט גיטאן ער מוז אין זיין זון אריין
 געמן דעם גיט צו טאן . דאש הייטת תרטה :

נוא ווען דער מענטש טוט דאש אלץ איז ער גלייך
 וויא איינער מענטש . דען פריער איז ער גינען
 איין חטא : אצנד איז ער אפּרומר מאן : פריער איז
 ער גינען איין רשע . אצנד איז ער אצדיק : דען אלע
 זיינע עבירות ווערן אים אלע אן גישריפן פּר קצות :
 אזו וויא עש וועט שטיין אין הלכות תשובה : פריער
 איז ער גיפּינט גינען אין גאטש אויבן אצנד איז ער
 גליבט . דען הקב"ה איז איין רחמן . און דער בארימט
 זיך תיפּף איפּר זיינע לייט . דרום זאל אימליכער זאגן
 ווידוי מיט גינען און זאל תרטה האבן אויף זיינע ביזע
 מעשים . אזו דער בארימט זיך הקב"ה איפּר אים . דען
 ער האפּט אויף דער תפלה פון זעלכע לייט . און דר
 מענטש איז מער גליבט ביזא הקב"ה פון אצדיק און
 זיין חלק עולם הפּא איז גרעסער וויא דער חלק פון
 צדיק . דען די צדיקים קענען גיט שטיין אין דעם גבול
 וואו בערי תשובה שטייען . און ווייטער אין הלכות
 תשובה וועט שטיין וואש די תשובה איז אויף אימליכע
 עבירה : און אז דער מענטש איז אויף זיך מקבל דיא
 תשובה איידער ער גייט אין שול אריין . דער גאך איז
 זיין תפלה אן גינען . עש זיין דרום פיל פסוקים גאר
 איך וועל גאר פרייגען אטייל פון זיין :

דער פסוק זאגט מדה ועוב ירום דער וואש פּקענט זייני
 זינד און פאר לאזט זיי ווערט ער דר בארימט .
 און עש שטייט אויך אין דער הייליגן תורה מיט זיין
 מויל און הארצין קענטו תשובה מאן . אויך זאגט דר
 פּסוק ועוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו ישוב אל ה' ורחמו
 ואל אלהיו כי יכה לסלוח לאז דער רשע פאר לאזן זיינע
 ביזע וועט און דער אים רעכטער מענטש זיינע ביזע
 פּחשכות און זאל ווידר קערן צו גאט וועט ער אים
 דער פארמיין . און צו אונד גאט . דען ער מערט צו
 פּר געבן . דרום זאל אימליכר מענטש זייער גינארין
 זיין צו רייניגן זיין גוף . מכ"ש זיין נשמה אזו וויא איך
 האב דא גישריפן דאש ער זאל גיט לויפן אין גאטש
 חוץ וויא איין פריער לויפט אין ביר חוץ : און ווען ער
 גייט אין שול אריין זאל ער גיך לויפן גלייך אזו וויא
 איינער לויפט נאך איין מצאה . און בשעת ער גייט פון
 דער שול זאל ער גיין פאסעליך . עש זאל חוץ גיט

גלייך

גליד זיין ווי ער האט גיפאטערט פון זיך איין משא
 אזו וויא איך וועל נאך מער דך פון שרייבן :
 און ווען ער גייט אין עגל אריין זאל ער זעהען צווא
 זיין דער ערשטער אין שול . און אויב גיט זאל
 ער האמטשע זעהן צו זיין פון דיא ערשטע זעהן . דען
 דיא ערשטע זעהן האפן אזו פיל שכר אזו וויא דאש
 גאנצע קהל . און אויב ער קען דאש אויך גיט אויש
 פירען זאל ער זעהן קיין שום ארביט גיט צו טאן פארין
 דאוונט דען אימלכר איז שולדיג צו פעמין פאר גאט
 אויך ויין לייב און האב און גיטש . און אויך ויין
 הייליגע נשמה . און פר כל ישראל . אזו וויא אונזרע
 תפלות וייגן שוין גימאכט גינארין גוא וויא זאל ער
 טאן זיינע זאכן אדר אנדערע זאכן פר גאטש זאכן .
 און ווען ער גייט אין שול אריין זאל אויך אים פאלן
 איין מוצא און ציטרנעש ; ווען ער וואלט גינאנגן פר
 איין מלך וואלט דאך אויך אים גיפאלן איין מוצא .
 מכל שכן קיין פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה .
 און ער זאל גיין מיט שנוער גימיט גיט מיט גילעכטער
 אדר מיט עזות קייט און גיט מיט פאמטשטין . נאר ער
 זאל אריין גיין מיט גרויש פארקט און ציטרנש . אזו
 וויא דך פסק זאגט ואני ברוב הסוד אבוא ביתך אשתחוו אל היכל
 קדש בירארך און איך מיט דיין גרויש גינאר קום איך
 אין ביון הויז . איך פוק מיד צו דיין הייליגן היכל מיט
 גרויש פארקט . דער נאך זאל ער גיין אין שול אריין
 אזו ווייט ווי צוויי מירן ברייט . ער זאל זאמען אזו לאנג
 דאש ער וואלט גיקענט גיין צוויי מירן ברייט . דר נאך
 זאל ער זיך פוקין פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה
 דער נאך זאל ער זיך אנדרד זעצין און זאל גישט ריידן
 און זאגן . נאר ער זאל זיך פאמברקטין ווער בין איך
 דאש איך זאל זוכה זיין תפלה צו טאן פאר דעם מלך
 מלכי המלכים הקב"ה פאר אזו איין גרוסק הער . איך
 בין דאך איין זינדער מענטש . און האב אפט דער
 צארניגט הקב"ה מיט מינע ביינע מעשים און ביינע
 ווערטער . און איך בין אייטל בלוט און פלייש אייטל
 גער הער . איך בין גיט ווערט און ראוי צו גידיינקן זיין
 הייליגן נאמען . מביש דאש איך זאל תפלה טאן און
 זאל אזו אפט ריידן זיין הייליגן נאמן מיט מיין מויל .

ווי קען איך אויף הייבן מיין פנים קענין אים ווייל איך
 האב אים אזו אפט דער ווידר גיטאן . אבר פון ווענין
 זיין גרויש חסד און בארים הארציקייט . וואש ער דער
 באריסט זיך איבר זיינע לייטן וואש קערן זיך צו אים
 מיט די זאכן וואש אויבן שטייען . מיט דעם קום
 איך פאר אים :

דער נאך זאל ער אוף שטיין און זאל זאגן מה טובו אהליך
 יעקב און אדון עולם און גבול . און אויך אלע די
 ברכות וואש שטייען פר אים מיט גרויש פונגה . און
 אויב ער האט שוין גינאנט עמליכע ברכות אין דער
 היים טאר ער וויא נאך אמאל גיט זאגן אין שול סיידן
 ער האט דער ווייל זיין צורך גיטאן אדר ער האט
 משתין גיווען . דא איז ער מחויב נאך אמאל צו זאגן
 די ברכה אשר יצא און ער זאל זאגן אימלכע ברכה
 מיט גרויש פונגה . און זאל זיך פריער וואול בטרבאקטין
 און זאל גיט לאזן ארויש פאלן די הייליגע ברכה
 מיטין שם אן פונגה און בטרבאקטונג . ער זאל תמיד
 גידיינקן ער שטייט פאר איין מלך . און ווען ער וואלט
 אים גילבט אן אזינען . וואלט ער זיך בנדאי גישטראפט
 גינארין . מביש פר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה .
 און זאל זיך מבראקטין מיט דעם בין איך בעסער פון
 אמלאך . דען דער מלאך טאר גיט גידיינקען דעם שם
 סיידן נאך דריי ווערטער . און אפילו אזו אויך גיט אזו
 גוט אזו ווי איך . דרום זאל אימליכער זיך פריער וואול
 בטרבאקטין איידר ער לאזט ארויש דעם גרויסק שם :
 און ער זאל אזו זאגן זיצנדיג ביון קמזרת . און זאל
 ווידר אויף שטיין . דען דאש איז אויף דעם ארט פון
 דעם קרבן . און אז מיהאט מקריב גיווען דעם קרבן
 האט מען גימוזש שטיין . דר נאך מען ער ווידר זיצן
 ביון ברוך שאמר . און פר ברוך שאמר מאג ער זאגן
 תחינות ויפל ער ווייל . אויך מען ער לייגן דעם פלית
 און תפילין ווי ער וויל . אמטיל לייט לייגן זיי פר עוסר
 ישאל בתפארה . אמטיל לייגן זיי פר קמזרת . אמטיל
 פר ברוך שאמר . נאך ברוך שאמר הייבט זיך אן די
 רעכטע תפלה : אזו ווי איך וועל דא נאך בעסר בשיידן
 און דר וואש איז גינדיקטליך צו זאגן תחינות אלע טאג
 זאל ער וויא זאגן פאר ברוך שאמר . אדר נאך דעם
 דאוונען

דאוונען אָפּר צווישן די תּפּלוֹת טאַר מען שוין נישט
 זאָגן קיין תּחינות :

אַמױל לייט זאָגן פּר ויבְרַךְ דוד די לויב פּון הקב״ה
 דְּהיינו אַתּה הוּא אֱלֹהֵינוּ בְּשֵׁמִים וּבְאַרְץ אֹנֶן אױךְ
 הַאֲדוּרָה וְהַמּוֹנֶה אָפּר קיין תּחינות טאַר מען נישט זאָגן
 בְּשַׁעַת תּפּלוֹת . בְּפִרְט אױן דער קהֶלֶשׁ תּפּלה . דאַש
 הױסֶט פּון בְּרוּךְ שְׁאֵמַר בּוֹ נאָךְ שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה . בּוֹ
 נאָךְ דַּעַם הַיְגוֹרְשָׁמֶן קדיש טאַר מען קיין וואָרט נישט
 רײַדן . אונ אַפּילו נאָךְ דַּעַם הַיְגוֹרְשָׁמֶן קדיש טאַר
 מען אױךְ קיין שוים וואָרט נישט רײַדן נאַר דַּעַם שְׁבַח
 פּון הקב״ה . דען ווייל מען רופּט אױש מִצּוֹת דְּרוּם
 טאַר מען קיין דְּבָרִים בְּטוֹלִים נישט רײַדן סײַדן דְּבָרֵי
 הַתּוֹרָה אַדער תּחינות אונ מעֶמְדוּת אָפּר בְּשַׁעַת דֵּר חוּן
 זאָגט שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה טאַר מען נישט רײַדן אַפּילו קיין
 דְּבָרֵי תּוֹרָה אונ תּחינות . נאַר אױטְלֶכֶר אױז מְחֻיָּב צו
 הערין אױטְלֶכֶע בְּרַכָּה פּון חוּן . אונ זאַל בְּנוּנָה הַאֲפִין
 אױף אױר . אונ זאַל נאָךְ זאָגן בּוֹדֵד הוּא וּבְרִיד שְׁמוֹ אָפּר
 בּוֹדֵד הוּא וְשֵׁמוֹ : אונ זאַל זאָגן אָמֵן אױף אױטְלֶכֶע בְּרַכָּה :
 אױךְ וועל דאָ די נאָךְ בְּשׂוּדֵינן מױט אױן מִשְׁלֵי . ווען ער
 זאַל שְׂטײַן פּאַר אױן מֶלֶךְ אונ זאַל רײַדן מױט אױם אױן
 מױטִין דְּרִיבֶּען זאַל ער דַּעַם מֶלֶךְ אַוּעַק לאַזן . אונ אָן
 הײַבִּין רײַדן מױט אַנאַנדרין . וואָלט ער זיך בְּנֶדְאֵי
 פֶּער שוֹלְדִיגִים . מְכַל שֶׁפֶן פּאַר דַּעַם מֶלֶךְ מְלָכֵי תּמְלָכִים
 הקב״ה . דרום זאַל אױטְלֶכֶר זײַער גײַוואַרײַנט זײַן דאַש
 ער זאַל נישט רײַדן קיין שוים וואָרט בְּשַׁעַת דְּאוּוֹנֶען . אונ
 זאַל אױךְ קיין אַנְדֶּרעס מְחַשְׁבֶּה נישט הַאָבֵן נאַר צו הקב״ה :
 פּאַר צײַטן אַז מױר זײַגן גײַעסן אױן אונְדֶר לאַנד אַרְץ
 וְשָׂרָאָל ווען די יִשְׂרָאֵל תּאָבֵן מְלַחְמָה גײַהאַלטן
 מױט די אומות . אױז גײַווען אױן כּחַן מִשׁוּחַ מְלַחְמָה ער אױז
 גײַוואָלט גײַווען צו מְלַחְמָה . האַט ער אַזוֹ אױש גײַשרײַבן
 דער וואָש האַט אױן עבְרִיה גײַטאַן נאַר זיך אום קערין
 אַחײַם . דאַש ער זאַל חוֹ נישט נְחַבֵּן ווערן פּון זײַן
 עבְרִיה וועגן . אונ ווען אױגֶר האַט גײַהאַט אױן זיך די
 עבְרִיה . דאַש ער האַט גײַרעט פּון בְּרוּךְ שְׁאֵמַר בּוֹ
 וְשֵׁבַח . האַט ער זיך אױךְ גײַמוּט אום קערין פּון דער
 מְלַחְמָה . דען די עבְרִיה אױז זײַער גרוֹשׁ . מְכַל שֶׁפֶן
 ווען ער האַט גײַרעט צווישן די בְּרַכּוֹת פּון ק״ש . בְּפִרְט

בְּשַׁעַת דְּער חוּן זאָגט די שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אױז זײַן עבְרִיה
 נאָךְ גִּרְעָסֶער . עש טאַר קײַנר קיין שוים וואָרט נישט
 רײַדן נאָךְ וְשֵׁבַח אַפּילו קיין דְּבָרֵי תּוֹרָה בּוֹ דֵּר חוּן
 זאָגט אױש די שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בּוֹ נאָךְ קדיש . אונ
 אױטְלֶכֶר מױז שְׂטײַן אונ צו הערין אױטְלֶכֵי בְּרַכָּה פּון
 דַּעַם חוּן אונ זאַל נאָךְ זאָגן אָמֵן . אונ ווען דֵּר חוּן זאָגט
 בּוֹדֵד אַתּה הוּא זאַל ער זאָגן בּוֹדֵד הוּא וּבְרִיד שְׁמוֹ . אַזְרֵר בּוֹדֵד
 הוּא וְשֵׁמוֹ דער נאָךְ זאַל ער זאָגן אָמֵן . אונ זאַר דַּעַם
 אָמֵן נישט אַוּעַק הַאָפִין . אונ זאַל אױם אַזוֹ לאַנג מְאֲרִיךְ
 זײַן בּוֹ ער זאַל גײַדענקן עש אױז אָפּת וואָש ער זאָגט
 אונ אױךְ גְּלוּיב עש . דען דער וואָש זאָגט נאָךְ אָמֵן
 אױז חֲשׁוּבֶר פּון דַּעַם וואָש מְאָכֵט דױא בְּרַכָּה . אונ זײַן
 מְצוּה אױז בְּעֶסֶר . אַז וויא אױךְ וועל דאָ בְּשׂוּדֵינן .
 דרום זאַל ער נישט טאַן אַזוֹ וויא אַמױל לייט מױאָן .
 דאַש זײַא זאָגן תּחינות ווייל דער חוּן זאָגט
 שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה . עש אױז מױזנט מְאָל בְּעֶסֶר ער זאַל
 נאַר נישט זאָגן . אונ עש וואָלט בְּעֶסֶר גַּאָנֶען ער זאַל
 נישט גײַן אױן שוֹל אַרײַן דען ער הערנט נישט צו דַּעַם חוּן
 אונ זאָגט נישט נאָךְ אָמֵן . אונ אַפּילו ער זאָגט נאָךְ
 אָמֵן אַזוֹ מױט ער ערשט דער מױט אױן עבְרִיה . דען
 ער ווייסט נישט אױף וועלכֵי בְּרַכָּה ער זאָגט דאַש
 הױסֶט אױן אָמֵן יְתוּמָה . אונ זײַן עוֹנֵשׁ אױז דער פּאַר
 דאַש זײַגן קײַנר ווערין פּאַר ווייסט אונ יְתוּמִים . מְכָה
 בְּנֶגֶד מִדָּה . אַזוֹ וויא דער יְתוּם קען נישט זײַן פּאַטֶר אונ
 מוֹטֶר . אַזוֹ אױךְ דער אָמֵן קען אױךְ נישט זײַן בְּרַכָּה .
 אונ ווען אױגֶר זאָגט נאָךְ אָמֵן בְּנוּנָה אַז ווי אױךְ האַב
 אױבֵּן גײַשרײַבן . אַפּילו עש אױז אױם בְּשַׁעַרְט שְׁלַעַכְמִין
 פּר ויבְּצִיג יאַר אױז ער דֵּר מױט מְכַמֵּל די זעלביגִי גײַוירָה :
 בּוֹן אױר לִבְעֵ לייט אױר זאַלט נישט רײַדן אױן שוֹל
 אַפּילו נישט בְּשַׁעַת דְּאוּוֹנֶען דען עש אױז אַנְדֶּרשִׁי
 עבְרִיה צו רײַדן אױן נאַקְשׁ חוֹז פּון תּאֲנִדִּיל . עש אױז
 גְּלוּיָד אַז וויא אױגֶר שְׂטײַט אױן אױן חֶדֶר פּון אַמְלֶךְ
 אונ רעט פּרעמדי זאַכִין . אַזוֹ ווערט ער דאָךְ דער פּר
 זײַער האַרט גײַשְׁמֶרְאֶפֶט . מְכַל שֶׁפֶן אױן דַּעַם חֶדֶר פּון
 דַּעַם מֶלֶךְ מַהִים הקב״ה טאַר מען בְּנֶדְאֵי נישט רײַדן
 קיין דְּבָרִים בְּטוֹלִים אַפּילו אױן זײַן הײַם אױז דאָךְ אַנְדֶּרשִׁי
 עבְרִיה צו רײַדן דְּבָרִים בְּטוֹלִים אַז וויא די גְּמֵרָא זאָגט

ודברת

ורבת עם ולא דברים בטלים אין דר תורה דאין פסקמו רידין
 אפר ניט קיין דברים בטלים . נוא זענן מיר דאך אז
 דער זעלבנער מענטש וואש רעט זיא דברים בטלים
 איז עובר אויף איין עשה : מביש אין דער היילגר שול
 פר דר היילגר שכינה . נון ווייטיר מכל שכן וקל וחומר
 דר וואש רעט בשעת דאונטן פון פרוד שאמר ביו דעם
 קריש נאך שמונה עשרה אזו איז זיין עבירה פיל
 גרעסיר און הרביר . דאש ער אכט ניט אין הקב"ה און
 זיין שכינה און אין זייני היילגי תפלות . און ער שייאט
 זיך ניט פאר אים און פאר דער היילגר תורה וואש
 שמיטט אין ארון קודש . און דער וואש האט קיין מורא
 ניט פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה אזו ער דאך
 בודאי אנרוסר עזות פנים . און עש שמיטט עזות פנים
 לניהם . דאש האבן מיר דאך בקבלה אז פאר צייטן
 איז גיווען אין אלע לענדער וואו יהודים האבן גיוואנט
 זייער שייגע שולן און שייגע הייזער . און גרויש עושר
 און קבור . איז דאש אלץ פר שטערט גיווארן פון וועגן
 זייא האבן גירעט דברים בטלים און קריג אין זייערע
 שולן . און האבן זייא ניט נחג קבור גיווען . אזו אויך
 דאש היילגע בית המקדש האט אויך נאט ותפרך דרום
 פאר שטערט . ווייל זייא האבן ניט נחג קבור גיווען .
 אז וויא עש שמיטט בשידלוק אין פסוקים :

אויך שמיטט אין דער תורה צווייא מאל דער פסוק
 את שבתותי שמרו ומדשי תיראו מיין שבת זאלט איר
 היטן און פר מיין בית המקדש זאלט איר זיך פארקמין .
 איין מאל שמיטט אין קרושים . דאש אנדרע מאל אין בהר
 דאש דרשית די נקרא אזו וויא מען איז מחוייב שבת
 צו האלטן סייא בשעת דר בית המקדש איז גישטאנן .
 און סייא אצונד אז דער בית המקדש איז שוין הרוב
 אזו איז מען מחוייב זיך צו פארקמין פאר דעם בית
 המקדש אפילו אצונד אז ער איז הרוב . דאש מיגין
 זייא מען איז מחוייב מורא צו האבן פר אנדרע שילין
 און פתי מדרשים . זייא זינען אויף דעם אורט פון
 בית המקדש . און דרום שמיטט דער פסוק צווייא
 מאל . דאש ווייזט אונז אז וויא בייא שבת דארף
 מען מוסרן זיין מחול על המקדש . דאש מען דארף
 מקבל שבת זיין נאך פאר נאכט . און דער נאך ניט

אונעק צו לאזן אים ביו שטערן שמיאן . אזו אויך
 דיא מורא פון דר שול דארף זיין סייא פארין דאונטן
 סייא נאך דעם דאונטן . דאש מיזאל ניט ריידן
 דרינגן קיין דברים בטלים . מען מאר ניט אריין גיין
 אין שול אריין מיט איין שווערד זיך צו שפאצירן .
 און אויך ניט קיט אום רייני זיך . און ניט מיט
 פלעקנדיגע מלייךר . מיט אלע זאכן זאל ער דיא שול
 האלטן אין קבוד . גלייך אז וויא ער גייט פאר איין
 מלך בשר ודם . אזו אויך פאר דעם מלך מלכי המלכים
 הקב"ה . אז דער פסוק זאגט הכן לקראת אלהיך . דוא
 זאלסט זיך שייין אן ברייטן קעגן דיין נאט . דוא זאלסט
 זיך ציין גלייך אזו ווי פר איין מלך בשר ודם . הלואי
 וואלט מיר אזו פיל מורא גיהאט פאר הקב"ה וויא פר
 איין מלך בשר ודם . מיר זענן דאך אין דער שול איז
 פאר האנדן דיא היילגע תורה וואש נאט האט אונז
 געקנן אייפן פארג סיני דורך משה רבינו ע"ה . און אין
 שול רוט זיין היילגע שכינה מיר האבן גיהאט לאנד
 און לייט . און דאש בעסטע לאנד אין דר וועלט . און
 מלאכים און שרים און נביאים און סנהדרין . פון אלע
 דיא טובות האבן מיר ניט מער נאר דיא היילגע ספר
 התורה . נוא ווער עש שעמט זיך ניט פר איר און רעט
 דברים בטלים . מח ער בודאי אנרושר עזות פנים זיין
 דאש ער זאל ניט גידענקן אין דער שכינה וואש רואט
 אין אונזרע היילגע שולן און אכט ניט די היילגי תורה
 וואש הקב"ה זעלבסט האט גישריפן מיט זיין רעכטע
 האנט . מיט שווארץ פייאר אויף ווייס פייאר אז וויא
 דיא תורה וואש מיר האבן . ניט איין ווארט מער און
 ניט זויינגר . נוא וויא זאל דעם מענטשין קיין מורא
 ניט אן האפן אז ער זעהט דיא היילגע תורה אין ארון
 הקודש . און ער זאל ריידן דברים בטלים אנדר נאך
 אנדר רייד . אזו איז דאך זיין פונדע צו פאר מרייבן
 דיא היילגע שכינה אויש דער שול : דען נאר אונזר
 תפלה איז דיא שכינה זאל רוצן צווישן אונז . און מיר
 זאלן אים לויבן . און ער זאל צו הערן אונזרע תפלות .
 דאש איז בעסט אלע אונזרע תפלות . און דער עזות
 פנים לאזט אונעק דיא שכינה און דעם מלך מלכי
 המלכים הקב"ה און מוט נאר אנדרע זאכן אונד בשעת
 דיאונט

נימל

דאוונען רעט ער מיטען מזליאונ דאש הארץ מראבט
 גאר עפיט אנדרש אוף האנדל אדר אנדרי גארשקייט
 אונ אפער נאך אויף איין עברה: דאש איז גלייך וויא
 ייענר וואש מראבט שטימקדיג זאכן פארן שר
 פון דעם קען זיך אימלכר אמוקר נעמן וויא עש איז
 הארפ דאש רידן אין שול: וויא דאש ער דער צערינט
 זיין הייליגן נאמן: אונ ער מאכט דאש דיא הייליג
 שול ווערט הרוב חז: אונ מאכט דאש ישראל ווערן
 פאר מדינן חז גאט זאל אונ הימן: דרום זאל זיך
 אימלכר זעלפרט שטראפן: אונ זאל גידינקן פאר
 וועמן ער שטייט: אונ זאל האבן נאמש פארקט:
 אונ ער זאל גיט פאר זינדיגן זיך אונ כל ישראל חז:
 גון וועל איך פשידין וויא מען דארף שטיין בשעת
 דאוונן: אונ וויא מען מעג זיצן: דער ראשית
 הקטה שרייבט פון דעם זחר וועגן דאש אימלכר איז
 מחויב צו שטיין בייא דיא הייליגע זאכן: דאש הייסט
 דאש וואש איין יחד אליין מאר עש גיט זאגן: גאר
 מיט איין מנין: דהיינו קדושה אונ ברכו אונ קדיש:
 דאש טוז דער חון זאגן במנין: אונ דאש קהל זאלן
 שטיין אונ נאך זאגן: נאך זיין פאר האנדין וואש
 קיין יחד מאר זיין גיט זאגן: דהיינו איבר תורין
 דיא שמונה עשרה: אדר צו לייאגן אויש דער ספר
 תורה מיט איין ברכה: אדר צו זאגן שלש עשרה
 מדיות: דאש מאר מען גיט זאגן סידן בקהל: נאך
 זייגן עמליכי זאכן וואש מען פלעגט שטיין פון מנהג
 וועגן: צו ארון עולם אונ יגדל פון וועגן דאש איז
 דער גרושר שבה פון הקביה: צו קמורת וייל עש
 איז אויף דעם ארט פון קרבן: צו ברוך שאמר וייל
 עש איז דער ערשטיר שבה פון פאקי דומרה: דאש
 מינגט מען דיא הללוים: אז מען זאגט ישבח השמים
 ותגל הארץ וייל דיא רית זיינען דער שם היה: צו פותח
 אח ייד וייל מען דארף מנהג האבן דאש ער שפיזט
 גרויש אונ קליין אפילו דיא ווערים אין דער ערד: צו
 יוכד רור ביו אהה ה' לבוד דאש זעלביגע איז בקבלה:
 פון ישתבח ביו נאך ברכו: פון תהלות לאל עליו ביו נאך
 שמונה עשרה: אונ אויך ביי לאנג וחוה רחום איז מען נאך
 מיין מחויב צו שטיין אז וויא בייא שמונה עשרה אונ

ווען דער חון לייאגט אויש דער ספר תורה: וייל עש
 איז איין דבר גדושה אונ עש טוז זיין במנין: אונ אז
 מען עפינט דעם ארון קודש זאל מען אויך שטיין: אונ
 ווער עש שטייט זאל גינווארינט זיין דאש זיין פנים זאל
 זיין צו סודיהאונ גיט וויא אמיל לייט זיינען גיט מקפיד
 דרויף אונ קערן זיך אום קיין מערב אדר קיין צפון:
 אדר קיין דרום: דאש ווייזט חז אז ער האט אנגדר
 גלויבן: בפרט דיא לייט וואש קרין אום זייער רנקן
 צום ארון הקודש: זיי זיינן בודאי מחלל השם: אז דר
 פסוק זאגט גאט האט גיזאנט צום נביא יחזקאל ואחרים
 אל היכל ה' אמיל לייט פון ישראל זיינען רשעים אונ
 שטעלן זיך מיטען רנקן צום היכל פון גאט: אונ השי
 איז זייער צארניג וווען איבר דיא לייט:

דרום אימלכר וואש וויל רעכט דיגן גאט יתברך שמו
 זאל ער אום קערן זיין פנים צו מורה ווען
 ער שטייט: אונ גיט צו קיין אנדר זייט: אבר בשעת
 ער זיצט מעג ער אום קערן זיין פנים וואו אהין ער
 וויל דאש איז קיין עברה גיט: וייל זיין שטאט וואש
 ער זיצט דרויף איז אזו גימאכט גינארין: אבר אין
 אמיל ערטר זיינן גימאכט גינארין אלע שמעט צום
 ארון קודש: אבר אין אונזע קהלות איז דער מנהג
 אז וויא איך האב דא גישריבן: נאך אריגס דער פון
 קאן ארייש קומן אז דער מענטש קערט גיט אום זיין
 פנים קיין מורה: דען אמאל קומן אויש צווייא לייט
 איינר אנקעגן אנדרן אזו האבן זיי גאר אנדרי מחשבות
 אדר ער רעט מיט אים פאמשטיין בשעת דאוונען:
 אזו קומט דער פון איין חילול השם וויא אויבן שטייט:
 דען ווען אימלכר זאל אום קערן זיין פנים מיין מורה
 וואלט ער בודאי גיט גיהאט קיין אנדעך מחשבות
 ווען ער וואלט גזעעהן דעם ארון קודש אונ דיא הייליגע
 ספר תורהאונ אויך די פסוקים וואש שטייאן גישריבן
 אויבן ארון קודש: דהיינו דער פסוק שויתי ה' לנגדי חמיר
 אונ אנדעך פסוקים: דאש דער וועקט אים בודאי זיין
 מונה צו גאט ביה: אבר דער וואש קערט זיך אום
 צו אנאנדר זייט דער פנערט גיט זיין מונה זאל דער
 וועקט ווערן לאז זיך אימלכר נעמן אמשל ווען איינר
 שטייט פאר איין סלד בשר נדס קערט ער זיך דאך

בודאי

בגדאי גיט אום זיין רוקן צו אים • בפרט ווען ער האט
 עפיש איין משפט פארן מלך וועט ער דאך בנדאי
 שטייגן און אייטל ציטרנעש און אננשט • מפל שכן
 ווען דער משפט רירט אן אין זיין גוף אדר אין זיין
 געלט וועט ער דאך בנדאי נאך מער ציטרניש און
 אננשט האבן • און וועט בגדאי קלאר צו הערן דיא
 רייד פון מליץ פון מלך • דאש ער זאל אים גיט
 פאר געסן צו זאגן זיינע זכות • נון מביש פאר דעם
 מלך מלכי המלכים הקב"ה דער משפט רירט דאך
 בגדאי אן אין זיין גוף און געלט נוא וויא זאל ער גיט
 רעכט צו הערן דיא רייד פון חון וואש ער איז דער
 מליץ צווישן הקב"ה און ישראל :

אויך דיא לייט וואש לעהגן זיך אן • אדער זיי לייגן
 זיך אויפן שטענדר • אדר זיי שאקלן זיך אויפן
 שטענדר בשעת דער חון זאגט שמונה עשרת וויא אזו
 וועלן זיי זיך קעגן פר עגפרין פר הקב"ה זייא פאר
 שטאבן דאך נאטש דינסט אונגידעקן גיט פר וועמין
 זייא שטייגן • און לאזן זיך קיין פארקט גיט אן זיין •
 און טראכטן גאר אויף דברים במלים • אויך פאר
 זוימן זייא דריבן אמן נאך צו זאגן אויף אימליכר
 ברכה אדר וויא קען אייגן דאש האבן אין זיין פנים
 דאש ער זאל אום קערן זיין אחר צום ארון קודש •
 אדער ער זאל זיך אן לעגען אין אונט אדער אין
 אשטענדר • מפל שכן דר וואש שאקלט זיך אויף איין
 שטענדר און מאכט זיך איין שפילכל אין שול גלייך
 וויא ער וואלט גיווען דער היים • ווען ער גייט דאך
 אין אנגדער הייז שעקט ער זיך דאך צו שאקלן אדר
 אנדרע הצפות מרייבין • און אין דער הייליגער שול
 שאייט ער זיך גיט פאר נאט און פאר לייט :

דער כלל איז אימלכן מענטשן זאל זיך דוכטן גלייך
 וויא ער האט געפיס איין משפט פאר אמלך
 בשך דם • און דער משפט רירט אן אין זיין גוף און
 געלט • מיט אזו איין מורה זאל ער שטיין פאר השי
 האמשי דר משפט פון השי איז פיל מויונט מאל מער
 אונגדעסיר דען דר מלך בשך דם קען בייא דיר מיין
 גיט געמין נאר דאש געלט אפר גיט דיא נשמה אפר
 דער מלך מלכי המלכים הקב"ה קען בייא רייד אלץ

אנועק נעמין אפילו דיא נשמה • און אויך דיא וועלט
 און זיינע וועלט נוא ווי זאל דעם מענטשן קיין מורה
 גיט אן האפן • וויא זאל ער ריידן מיט זיין מויל און
 דאש הארץ איז גיט דער בייא • אדר וויא זאל ער גיט
 צו הערן דיא רייד פון מליץ אדר וויא זאל ער פר
 שעהקן דיא גרושע מצוה פון אמן נאך צו זאגן דאש
 קאסט דאך אים גאר קיין געלט גיט • נון קנט איר דאך
 וואול פאר שטייגן וויא הארב דיא עכירה איז פון
 דעם וואש קענט אום זיין אחר צום ארון הקודש •
 אדר ער הערט גיט צו דיא תפלה פון חון • אדר
 ער זאגט גיט נאך אמן אויף אימלכר ברכה • אדר דר
 וואש רעט דברים במלים אן שול און ווייל דיא מצוה
 איז זייער גרויש צו צו הערן דעם חון • דרום זאל קיין
 שום מענטש דרינגן גיט העלפן דעם חון • און מיט
 אים נאך זייגן אפילו ער וועט גיט זאגן דעם שם • דען
 מינעט גיט וויסן וועמין צו צו הערן צו אים צו דעם
 חון • דרום איז זיין עונש זייער גרויש אויך זאל
 אימלכר געהן צו זאגן זיין תפלה מיטען קהל • דען אזו
 ווערט זיא גיכער אן גינופן • אז דער פסוק זאגט הו אל
 כבוד לא ימאס נון גאט יתברך פאר שעהקט גיט דיא
 תפלה פון פיל לייט • אפר דיא תפלה פון איין יחיד
 ווערט באלד פאר שעהקט פון זייני זינד וועגן • אז זיי
 איך האב אויפן גישריבן דאש זיין תפלה ווערט גיט
 אן גינופן ווען עש קומט אים אריין איין פרעמד
 מחשבה בשעת דאוונען • דאש איז גלייך אז וויא אייגן
 לאזט דעם מלך זיגן און גייט זיך שפאצירן • און זיינע
 זינד ווערן גידאכט • דען ער זאגט השיכנו אפר סלה לו
 פאך מיך רעכט תשובה מאן און פאר גיב מיינע זינד •
 און האט גיט הרטה אויף זיינע זינד • דאש ער מוט
 זייא נאך אפאל • אדר ער זאגט סלה לו און וויל האבן
 דאש הקב"ה זאל אים פאר געבן זיינע זינד אן תשובה
 דאש קען דאך גיט זיין • אז וויא עש וועט שטיין אין
 הלכות תשובה אדר ער זאגט רפאט דאש איז מיטש
 הייל מיך פון מיינע פבות און פון מיינע זינד און האט
 נאך קיין תשובה גיט גיטאן • נוא מאכט ער דאך דאש
 זייני זינד ווערן גידאכט :

אפר ווען אייגן מוט זיין תפלה מיט קהל פנאנד
 זיינען

ויין דאך בודאי פאר האנדן צווישן דיא לייט
 וואש האבן יא תשובה ניטאן • אזו ווערן אפילו דיא
 תפלות פון דיא אפגע לייט אויך אן גיטן • אז וויא
 דער פסוק זאגט הו אל בבר לא ימאס נאמ יתברך פאר
 שעהקט ניט דיא תפלה פון פיל לייט • נאך דעם אז
 ער האט שוין אפ גיזאקט ישתפח און כבוד ה' המכבוד לעולם
 ועד זאל ער זיך זעצן מיט גרויש פארקט • גלייך וויא
 ער זיצט פאר איין סלך בשר ודם ער זאל זיך ניט אן
 לעהן און זאל ניט לייגן ויין האנט אויפן שטענדער •
 נאר ער זאל זיךן מיט גרויש פארקט • זיינע פיס זאל
 ער הלטין פנאנד • זיינע הענט אויף ויין פריקט • דעם
 קאפ אראפ גלאזט • דאש ער זאל ניט זעהן ווער עש
 זיצט אין זיינע פיר איילין • און זאל גרויש פונגה
 האפן • דאש דיא ווערטער פון זיין מויל זאלן ניט
 ארויש פליהן חי אן פונגה • אין אייגלן שם זאל ער
 שארף ארויש ריידן און זאל אים ניט אנוועק האפן •
 ווען ער וואלט גרעט פאר איין סלך בשר ודם וואלט
 ער זיך בודאי זיינע רייד ניט אנוועק גיחאפט • מכ"ש
 פר דעם סלך פלכי הקלבים הקב"ה • און זאל גידענקען
 דאש השי' איז היה הוה ויהי • און אז איין הער איפר
 דר נאנציר וועלט • ווען ער זאגט אל אודר אלהי אדר
 אלהי זאל ער גידענקען דאש ער הט דיא קראפט און
 כאכט איפר דער נאנציר וועלט און איפר אונן • און
 אויף אלע פיר זייטן • פפרט אין ק"ש זאל ער זאגן דיא
 היילגע שמות מיט גרויש פונגה בשעת ער זאגט שמע
 ישראל זאל ער מיט זיינע אויגן ארויף קוקן • דען שמע
 איז דיא רית • שאו מרם עיניכם הייבט אויפקעגן היקל
 איבערי אויגן • און וויא באלד ער זאגט דעם הייליגן
 שם זאל ער צו מאכין דיא אויגן און דאש פנים אראפ
 הלטיין • כדי ער זאל פונגה האפן אויפן שם • און עש
 זאל אים ניט אריין קוקן קיין אנדר מושבקה חי • ער
 זאל דיא היילגע שמות זאגן מיט גרויש פארקט און
 צימרגניש און אנטקט און דער שרעקנעש • און מיט
 שווייס און מיט גרויש כבוד •
 בשעת ער זאגט ה' אלהי ה' אחד זאל ער מכוין ויין
 דאש ער איז אצינד אונזר גאט • און ניט אזו
 וויא דיא ישמעאליס האלטן אים גיט פאר איין גאט •

ער נעמט ויין ה' אחד איין גאט • און זאל מכוין ויין דיא
 א פון אהד פטייט ער איז איין גאט • דיא ה' פטייט
 דאש ער איז איינר אויף דיא זיבן היקד און אונדף
 דער ערר • דיא ה' פטייט דאש ער איז איינר
 אויף אלע פיר וייטן פון דער וועלט • מען
 טאר דיא א גיט לאנג מאריך ויין די ה' אביסל ליינגיר
 דיא ה' נאך ליינגיר • דעם פסוק זאגט מען נאמן הויך •
 כדי ויין פונגה זאל נאמן ויין • כבוד שם כבוד מלכותו זאל
 מען גיט הויך זאגן • און זאל אביסל שטיל שווייגן
 צווישן ועד און וואהב דער נאך זאל ער זאגן וואהב את
 ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאורך • און זאל זיך
 גידענקן דאש ער וויל מקדש השם ויין אויב עש וואלט
 גיקומן איינר און וואלט ביי אים גיזאלט אנוועק נעמין
 ויין לייב און געלט און גוטש וואלט ער גיט דער ווינד
 גיטאן גאט יתברך • און וואלט מקדש השם גיזוען •
 גלייך אז וויא עש שטייט אן אפרוקן ירדן • דען ווען
 ער נעמט זיך אזו אין ויין מושבקה אריין דאש ער וויל
 לייב האפן גאט מיט נאנצן הארצן און מיט נאנצן לייב
 און מיט גאר ויין גוטש • אזו איז גלייך אז וויא ער
 וואלט אלע טאג מקדש השם גיזוען ער זאל זאגן
 ווארט ביי ווארט • און זאל קיין שום ווארט ניט אנוועק
 האפן • ווען איין ווארט לאזט זיך אויש אז וויא דאש
 אנדרע הייבט זיך אן • דהיינו בכל לבבך אדר עשכ בשד
 אויך ווען איין ווארט לאזט זיך אויש מיט איין מ און
 דאש אנדרע הייבט זיך אן מיט איין א • זאל ער אביסל
 מפסיק ויין צווישן דיא ווערטער • אזו אויך צווישן
 נשבע און דעם שם :

מען מוז זיצן בשעת ק"ש און ארע ברכות ווש פריער
 און דער נאך ביז תהלות לאל עליון • דער נאך זאל
 ער אויף שטיין און זאל זיך צו גרייטן גלייך אז וויא
 ער וואלט אריין גיזאנגן פאר איין סלך בשר ודם און
 זאל זיך שטעלן ויין פנים קיין מורח • זיינע פיס פנאנד
 זיך אן וויא דיא מלאכים שטייאן • ער זאל זיך גיט
 אן לעהנען גיט אויף קיין וואנט • און גיט אויף קיין
 שטענדער • זיינע פידי הענט זאל ער האלטין אויף
 ויין הארצן • ויין רעכטע האנט אויף ויין לינקר האנט •
 ויין קאפ זאל ויין גיבוקט גיט אויף גידיקט • זיינע אויגן
 זאל

ואל ער אראפ האלמין דאש ער זאל קיינעם גיט זעהן
אפילו אויף דער וואנט * זיין הארץ זאל ער הלמין
איבר זיך * זיין בוננה זאל ער האבן צו גאט אליין
גיט חיו צוקין מלאך אויך גיט חיו אפילו צו דר שכינה
אונ ער זאל זוכון זיין בשעת ער זאגט דעם שם
המיוחד * צו וויא אויבן איז גישטאנן * ער זאל שמיין
מיט גרויט פארקט אונ אגנשט אונ ציטרנעש אונ מיט
זיין שרעקליך הארץ * גלייך וויא ער שטייט פאר זיין
מלך בשר ודם אונ בעט בייא אים פאר זיין לעבן *
עש טאר קיינר גיט אויש שפייזן אין מיטן שמונה
עשרה * אונ אויב עש קומט אים אריין שפייזן אין
זיין מויל זאל ער עש אראפ שלינגן * אונ ווער עש
מיואקט זיך זאל ער שפייזן אין זיין טוך * האט ער
קיין טוך גיט זאל ער זיך אום קערן צו דער ליגקר
זייט אונ זאל הונטר זיך אויש שפייזן * עש טאר קיינר
גיט הוסטן אונ דיא גאז שנייצן אין מיטן שמונה
עשרה * אין שמונה עשרה אונ ק"ש זאל ער זיך אביסל
שאקלן דאש ער זאל לויבן גאט מיט זיין גאנצן לייב
אזר פסוק זאגט כל עצמותי תאמרנה ה' דש איז טייטש
אלע מינע ביינר טראן זאגן דיין לייב גאט יתברך *
דא ווער איד איין שרייבן ויפל מאל מען ברארף זיך
בוקן אונ וויא מען ברארף זיך בוקן * האטשע
עש וועט נאך אמאל בשידט ווערין אין הלכות תפלה
איטליכר איז מהוייב זיך צו בוקן פינף מאל אין שיע *
גיט מער גיט ווייגער * או ער הייבט אן מיד אהה
זאל ער זיך בוקן * אונ צום שם זאל ער זיך ויידר
אויף ריכטן * דאש אנדרע מאל אין סוף פון דער
ברכה * צו מיד אהה זאל ער זיך בוקן * צו סוף אברהם
זאל ער זיך אויף ריכטן דאש דריטע מאל צו מודים
כונ ער זיך בוקן צו אהה היא ה' אלהיו אונ צום שם זאל
ער זיך ויידר אויף ריכטן * דאש פערטי מאל אויך
אז * צו באי הטוב שמך ודך נאה להודות דאש פינפטע
מאל סוף שיע זאל ער זיך בוקן * אונ זאל זיין דרייא
מריט אונטר זיך אזו גבוקט מיט דעם לינגן פוס פראער *
דער נאך זאל ער זיך אום קערן צו דער ליגקר זייט *
אונ זאל זאגן עושה שלום במרומו דער נאך אויף דער
רעכטער זייט אונ זאל זאגן הוא יעשה שלום עלינו דער

נאך זאל ער זיך בוקן פאר זיך אונ זאל זאגן ועל כל
ישראל ואמרו אמן * דאש אלץ איז גירענט פאר זיין
בוקן * ווייל ער כוז אזו אונטר זיך זיין איין גיבונג * אונ
ער טאר זיך גיט אויף ריכטן ביי ער האט גיזאגט אמן *
דער נאך זאל ער זאגן יהי רצון וויא לאנג ער וויל *
אונ זאל אזו בלייבן שמיין ביי דער חון הייבט אן
שמונה עשרה * אדר ביו קדושה * דער נאך זאל ער
וויידר זיין אויף זיין ארט אונ זאל זיך ויידר בוקן *
גלייך אז ער קומט ויידר פאר דעם מלך * אונ עש טאר
קיינר זיך גיט ארום קוקן אין שמונה עשרה * ביי ער
קומט ויידר אויף זיין ארט נאך עושה שלום מכל שפן
דאש ער טאר זיך גיט ארום קוקן אז דער חון זאגט
שמונה עשרה * אונ אז ער גייט אויש עושה שלום זאל
ער בלייבן שמיין אויף זיין ארט איין וויילע גלייך אז
וויא איינר וואש ווארט אויף איין ענטפער *
איטליכר זאל גיזאגט זיין צו זאגן אמן אויף איטליכר
ברכה * אונ זאל גיט צוא הערין דיא ברכה

וואש דר חון לאנט אויש * דען אויב גיט איז זיין אמן
וואש ער זאגט אויף דער ברכה איין אמן יחומה * אונ די
קדושה זאל ער זאגן מיט גרויט פארקט * אונ זאל זיך
אזו גידינגן אויך זאג קדושה אז וויא דיא מלאכים אין
הימל * צו מדים זאל ער זיך בוקן * אפר ווען דער חון
זאגט מדים זאל ער זיך גיט שטארק בוקן * נאר ביי עש
זאל ווערין איין שפאלט בייא דעם הארץ גריבל * אונ
ווער עש בוקט זיך שטארק איז דאש איין גארה * אויך
זאל ער זיך גיט צוא שטארק בוקן ביי זיין פנים זאל
אויש קוכן פאר זיין ענה * אונ ווייל ער איז אזו איין
גיבונג זאל ער זאגן מדים וריבנו איטליכן זאל זיך דוקטן
ער איז פון די צעהן וואש בארפין צו הערין דעם חון *
דען ווען גיט עש איז פר האנדן צעהן וואש הערין צו
דעם חון אונ זאגן אמן * איז עש איין ברכה לבטלה
חיו אפר די לייט וואש זינגן אונ זאגן נאך דעם חון
אז ער זאגט שמונה עשרה אדר ער לייגט אין דער
תורה * וואלט פר זיי בעסיר גיטען אין דער חיים צוא
בלייבן דען מיד בארפין אלע זיין אין איין קשר * אונ
דארפין טאן אונרע תפילות בנאנדר * כדי וויא זאלן
אן גינבן ווערין * אבער דיא וואש שידין זיך אפ פון
קדל

קהל: אלו איז עש אנדזשע עבירה: איך וועל איך דא
 שרייבן דער פון: אמיל דער פון שמיים שוין אויפן:
 דען דער וואש מיט זיין תפלה בוזנדר ווערט זיא ניט
 דער הערט: בפרט אז ווען דאש קהל באונגען מאכט
 ער זיך איין בוזנדר תפלה: דאש איז גלייך אז וויא ער
 בויאט איין כמה: דאש מיינט מען דער וואש בריינגט
 ניט ווינע קרבנות קיין ירושלים: און האט זיך ניבויאט
 אפונדר מנבח: כמה הייסט איין הויפט עבירה: דען
 אונזרע תפלות זיינען אויף דעם אונט פון די קרבנות:
 און דר גייט אין שול אריין און מוט זיין תפלה בוזנדר
 דרום זאל אימליכער גוהר זיין דאש ער זאל באונגען
 מיט קהל: און זאל ציא הערין דעם חון אונזר מליין:
 און זאל זאגן אפן אויף אימליכער ברכה: און זאל
 אזוא שטיין אין פארקט גלייך וויא זיין מליין וואלט
 גרעט פארין מלך: און ער האט איין משפט וואש
 רדט אן אין זיין גוף און געלט אז וואלט ער זיך בודאי
 גישטאנען אין גרויש פארקט און וואלט גוט ציא
 גיהערט דעם מליין דאש ער זאל זיך ניט מוצע זיין
 אודר ער זאל אים ניט פר געסן זינע גזיות: און וועט
 זיך בודאי גוויש ניט אנדער געצין: אויך וועט ער
 דאך בודאי זיין פנים ניט אום קערין פון מלך: און
 וועט זיך ניט אן לעהענין אין איין וואנט אנדער אויפן
 מיט: אויך וועט ער זיך ניט שאקלען אויף איין
 שטענדער: און וועט בודאי קיין אנדר ווארט ניט
 ריידן וואש גיהער ניט צו זיין משפט: אויך וועט ער
 מיט קיין אנדערין גוט ריידן פארין מלך: גוא ווען
 דאש איז אזא פאר איין מלך בשר ודם: מבייש פאר
 דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה וואש ער לעבט אייבני:
 און זיין כבוד האט קיין סוף גיט ברוך הוא וברוך שמו און
 אויך זעהט ער אלע הערצדי: און פרוקט אלע מחשבות:
 קען מען דאך בודאי שטיינען פאר אים אין ציטרונעש
 בפרט ווען אונזר מליין דער חון באווינט וויא זאל דער
 מענטש מאן אזעלכע בייז מעשים: דאש ער זאל אום
 קערין זיין אחר צום ארון קודש צו דער הייליגער ספר
 תורה: אנדער דאש ער זאל זיך שאקלען אויף איין
 שטענדרי: אודר ער זאל זיך אן לענגען אין איין וואנט:
 און אלע די ביינע מעשים: דרום איר ליבע לייט נעמט

אויך אין איינע הערצדי גלייך וויא אז שמיים פאר
 אמלך בשר ודם אין זיין חדר און ער זעהט אלע
 איינע מעשים אונזריי: און מיט אלע זאכין זאל זיך
 אויך דוקמן גלייך וויא איר שמיים פאר אמלך בשר
 ודם מכל שפן דאש איר ווייסט דאך דאש די הייליגע
 שכינה איז אין אונזר שול: און השיי זעהט און ווייסט
 אלץ וואש איז אין דעם הארץ פון מענטשין און אין
 זיינע מחשבות: גוא וויא זאל אויף אים קיין מוכא
 גיט פאלין לאמיר זעהן דער מענטש איז דאך מהויב
 צו גדיינקען אין דעם נאמען פון הקב"ה אפילו אין זיין
 חדר: דאש ער זאל גיט זאגן ווער זעהט מיך זייערט
 עש זאל זיך אים דוקמן דאש הקב"ה שמיים קעגין אים
 און זעהט אלע זיינע מעשים: אז דער פסוק זאגט
 מלא כל הארץ כבודו עש איז די נאנצע וועלט פול פון זיין
 כבוד: אויך זאגט דער פסוק: שויתי ה' לגדולי המדי: אויך
 האב גיטאן נאמט ויקרד קעגין מיר תמיד: אויך זאגט
 דער פסוק בכל רחבי דעהו אין אלע זיינע זאכין זאלקט
 גדיינקען אין הקב"ה און עש זאל זיך דיר תמיד דוקמן
 די שמיים קעגין הקב"ה מכל שפן אז ער איז מהויב
 צו גדיינקען אין נאמט אין נאמט הויז אין דער הייליגער
 שול: וואש דארטן איז די הייליגע שכינה און הייליגע
 תורה: קען ער דאך נאך מיין מוכא האבן: אזא וויא
 דער מענטש וואש שמיים פר איין משפט פארין מלך
 האט ער דאך בער מוכא וויא אין זיין הויז: דער
 זעלביגער סתג איז אין דער הייליגער שול:
 בשעת מיזאנט קדושה זאל אימליכער מענטש זיינע
 אויגין ארוף האלטן אז ער זאגט קדוש קדוש
 קדוש: און דער נאך צום שם זאל ער זיין אראפ
 האלטן צו דר ברכה בונה ירושלים זאל ער אפיקל איין בייגן
 זיין קאפ און זאל אים באלד אויף ריכטן: נאך דעם
 אז ער האט ארויש גיהערט אלע ברכות פון חון: מא:
 ער זאגן אמן ואמן אויף דער הינסדשער ברכה
 המבשר את עמו ישראל בשלום דער נאך זאל ער ציא דעקן
 זיין פנים מיט דער לינקער האנט און זאל זאגן רחם
 רחמי דאש הייסט תחינות דש איז גירעט גינארין בייא
 נאכט אז ער האט גיט קיין תפילין אויף זיין ליגע
 האנט אפר אין דר פרי זאל ער פאלין אויף זיין רעקטע
 האנט

האנט' און זאל אויך גיין זיין קאפ צוא דער לינקער זייט' און ווען דער סון הייבט אן קויש זאל ער ווידער אויף שטיין און צו אשירי וכו' לציון מאג ער זיין אונד שטיין וויא ער וויל' אָבֶר עש איז בעשער צו זיצן' דען דער אורח חיים שרייבט מען מוז אקרוישי פונעם האבין צו דער קדושה פון ווא לציון און זיצן ריקען מען מער פונעם האבין' אז וויא דער דין איז בייא קיש' צו קרויש מוז ער ווידער אויף שטיין' קורין פון דער זאך אלש וואש מען מאר גיט זאמין גאר פֿונען דארף מען עש זאגן שטייענדיג' און דאש וואש איין יחד אליין מאג עש אויך זאמין מען ער עש זאמין ויצענדיג' גאר שמונה עשרה און לאנג' והוא רחם האמשי מען מען עש זאמין ביחידות דארף מען פארט שטיין דער בייא' דען מיהאמ אזו מחקן גינען:

זו עקן' דרום זאל אימליכער זעהן גיט צו פאר זינדגן די שדרה מיט זייני ביינע מעשים' אדער ביני רידי' וויא אויבן שטייט:

צו מנחה צייט זאל אימליכער גווארנט זיין צוא גיין גישוונד אין שול אריין' און זאל אונעק ווארפן זיין האנדל' אויך זאל ער גווארנט זיין גיט צוא גיין אויף אפענדה צו מנחה צייט' אויך זאל ער גיט אן הייבן קיין טום מלאכה האמשי ער ווייס ער וועט איר קאנטשין פר מנחה' און ער זאל זעהן צו דאזונמנחה בקהל' און ער זאל וייער גווארנט זיין גיט עובר מנחה צוא זיין' דען דיא תפלה פון מנחה איז אן גנומן ביי הקב"ה מער פון אלי תפלות' דען עש איז ביי מאג און ער ווארפט אונעק אלע ויינע האנדלן און גייט לזיבן גאט' דאש איז בייא גאט וייער ליב' פאר מנחה מוז סען אויך ריינגן זיין גוף און נשמה' און מיט שטיין און זיצן איז דר דין ווי צוא שחרית' מעריב צו מיד ה' לעולם אמן ואמן און צו עלינו מוז ער אויף שטיין' צו מארנטש פריא איז דער דין וויא אויבן שטייט בשעת ער וויל ארויש גיין פון דר שול זאל ער זיך אביסל אנדער זעצן און זאל גיט זיין איילינדיג און זאל זיך פרייען אין זיין הארץ דאש הש"י האט אים מנחה גינען תפלה צו טאן פר אים מער אז אלע עוברי פוכבים' דאש וי' טוען וייער תפלה צו איין אב גאט' אָבֶר איך מוז מיין תפלה צו דעם לעפדיגן גאט ית"ש' וואש ער דר הערט די תפלות פון אלע מילער וואש רופן אים אן מיט נאנצן הארצן' אָבֶר ער זאל זיך גיט גדייגן עש איז ראוי הש"י זאל אן נעסן מיין תפלה ווייל זיא איז מיט גרויש פונעם' דען ער גדייגט גיט און ויינע עבירות און ביינע רייד' און דאש ער האט ממטא גינען זיין גוטע בלי און דיא עבירות וואש ער האט גיטאן מיט ויינע ביינע ממשכות און האט גאר דרויף קיין תשובה גיט גיטאן און וויל האבן דאש זיין תפלה זאל דר הערט ווערן' און דר וואש גדייגט זיך ויא אזו דר מוט גרוישע זינד און מאכט דאש ויינע זינד ווערן גראכט' און ער ווערט גימשפט חו צום גיהנם' גאר ער זאל זיך אזו גדייגטען מיין ליבד גאט דו מוסס דאך גינאר און בארימט צעקייט מיט מיר זינדיר מענטש' איך האב פיל זינד גיטאן מיט אלע מינע גלידר' און האב דיר דער ווידער גיטאן און

ווער עש איז איין אונס דאש ער קען גיט שטיין אונד ער פארט אויף איין וואגן מען ער אפילו בייא שמונה עשרה אויך זיצן אָבֶר ער זאל גיט זיצען אן גלייענט' גייערט אז וויא דער דין איז ביי קיש' און ווען דער סון ליענט אויש דער ספר תורה דארף מען אויך צו שטיין און ער מאר זיין פנים גיט אונעק קערין פון דער ספר תורה' און זאל צו הערין דעם סון וואש ליענט' און מאר אים גיט העלפין' צווישן דעם אויף רופן פון איינס צום אנדערן מאג מען זיצן' בשעת דר סון זאנט קרויש דעקט מען דאך צו די ספר תורה' אזו מוז מען זיך אום קערין פון דער ספר תורה מיט דעם פנים קיין מנחה ווייל דיא ספר תורה איז צו גידעקט' נאך קרויש זאל מען זיך ווידר אום קערין צו דער ספר תורה' ווען מען זאנט הלל דארף מען אויף שטיין' בידק הוא אלהינו שבראנו לכבודו זאל ער זאגן מיט אפריליך הארץ' גלידי אז וויא איינר וואש גייט אויש אויף אים זיין משפט צו פאר פרענן און עש זאל קומן איין מלך און זאל אים מציל זיין און נאך געבן גרוישי שדרה' וואלט ער דאך גינען אין גרויש שמוחה' אזוא אויך זאל ער פרייליך זיין דש הש"י האט אונז אפ גישיידט פון די עוברי פוכבים ומלכות' און האט אונז גינעבין איין גומן גלייבן' דער מיט ווערן מיר בדיט פון דעם פיער פון גיהנם' און גיט אונז די גרוישי שדרה דעם

דאך שטעל איך מיך פאר דיר און מוא תפלה גלייך
 וויא איך וואלט נים גינדיגט * נאר איך האף צו דיין דר
 באדמקייט און הערליכקייט און דיין געטליךדיגקייט דש
 דוא וועסט פאר דיר געסן מיין השוכה און וועסט מיר
 מוחל זיין אלע מיניע ויגד * פרי מיין תפלה זאל דער
 הערט ווערן דאש זאל זיך אימליכר מענטש גידינגן
 פארן דאכגן און נאך דעם דאכגן :

אויך זאל זיך דער מענטש פטרבאמין ווען איך וואלט
 גידעט פאר איין מלך בשר ודם און מיין הארץ
 זאל נים זיין דר ביי אונד איך זאל מחשבה האבן אויף
 עפיש אנדרש * וואלט עש אים בנודאי פר דראסן * אזו
 אויך וויא קאן איינר תפלה מאן פאר הקב"ה און דאש
 הארץ זאל נים וויסן וואש ער רעט * אויף דעם האט
 ישעיה הנביא גישטרעפט דיא ישראל און גיזאגט נאט
 יהבדך האט גיזאגט דאש פאלק ישראל גינעקן תפלה
 צו מאן מיט זייער מיל און לויבן מיך מיט זייער לעפצן
 און דאש הארץ איז ווייט דער פון * זיי טוען נאר זייער
 גיזאגטקייט דאש מיל רעט און דאש הארץ ווייס נים
 דער פון נון ליבע לייט וויא זאל זיין תפלה דער הערט
 ווערן אז זיין מחשבה איז אויף עפיש אנדערש * ווען
 הקב"ה וועט אים ענטפערן אלש וואש רו בנערשט וועל
 איך דיר געפן וואש וועט ער קעגן ענטפערן דען ער
 ווייס דאך זעלבסט נים וואש זיין פגער איז * דרום זאל
 אימליכר מענטש זיין תפלה וואול פר שטיין און זאל וויסן
 וואש ער רעט און בנערט פון הקב"ה * און ווער עש פאר
 שטייט נים קיין לשין קודש * זאל ער זיין תפלה מאן מיט
 וואש פאר איין לשון ער פר שטייט * אונד דר וואש דאוונט
 בפונת אפילו אביסל איז עש פיל בעקר פון דעם וואש איז
 מארד איין דאכגן אן פונת :

פון דר וועלט * דאש מיינט מען קריאת שמע און שמונה
 עשרה * דאש האבן מתמן גיווען די אנשי כנסת הגדולה
 און די כנהדרין * און צווישן זייא איז גיווען הונדערט מיט
 צוואנציג נביאים * און גי וטרה ומלאכי און אנדרי פרומע
 לייט וואש דאבין ניקענט כל התורה כולה * זיי האבן אונדרי
 תפלות מתמן גיווען מיט גרויש פונת * און גרויש סודות
 וואש איז נים צו דר גרונטוויין דש ווייס אימליכר ווערליג
 זיין שכל און וואש ער האט בקבלה * און אצונד איז
 נאר ווינציג לייט פאר האנדין וואש זאלן וויסן די חכמה
 דער פון * פון דעסט וועגן זיינן זיי דאך יוצא דער מיט *
 דען וואלטין די אנשי כנסת הגדולה גיזאגט האבן מיזאל
 עש וויסן * אזו וואלטין זייא עש נים גישריבן בסוד און
 פר דעקט * דרום אפילו דער גימיינר מאן וואש ווייס נים
 דיא סודות איז ער דאך יוצא * אבר די מייטש פון דיא
 ווערטער מוז אימליכר וואול פאר שטיין און דרויף פונת
 האבין אויף שטייט טוב מעט כבודה מדרבה שלא כבודה עש
 איז בעקר ווינציג תפלה מיט פונת איידר פיל אן פונת *
 נוא אז ער ווייס נים דיא מייטש פון די ווערטער וויא אזיא
 קען ער מכון זיין * און דש איז דאך אויך ידוע אז אונדער
 תפלות זיינען גימאכט גיזאגן אויף דעם ארט פון דיא
 קרבנות * נוא ווען איינר זאל פריינגן איין קרבן און זאל
 נים מכון זיין אויף וואש ער איז מכפר און צו וואש ער
 גיזט * אזו איז ער דאך חייב מיכה * דען עש טייסט
 חולין בעזרה * אויך איז דר דין גיווען ביי דעם קרבן איין
 עושר האט גיבראכט איין אקס * דער מיטלער מענטש
 האט גיבראכט איין שאף * איין ארומאן האט גיבראכט
 איין טויב און דער וואש איז נאניץ ארום האט גיבראכט
 אביסל ועמיל מעל צו איין קרבן * שטייט דרויף און דער
 תורה רח נחום לה די מנהג דר קרבן פון ארומאן איז אן
 גינמן ביי הקב"ה גלייך אז וויא דער קרבן פון עושר
 אדרבה עש איז נאך מער אן גינמן * דען עש שטייט דר
 ביי ונפש כי תקריב מיט דעם ביסל מעל וואש ער פריינגט
 איז בייא הקב"ה אן גינמן גלייך וויא ער וואלט מקריב
 גיווען זיין נפש אויב זיין הארץ איז נאר גוט דער צוא :
 דיא נכרא זאגט אחר המרבה ואחר הממעיט ובלבד שיכוין לבו
 לשמים עש איז גלייך בייא הקב"ה דער וואש
 פריינגט פיל קרבנות און דער וואש פריינגט ווינציג
 קרבנות

קרבנות נאמר. ער. דארף מכוין זיין זיין הארץ צו הקב"ה
 נון ווען זיא אונזערע תפלות זיינען אויף דעם ארש פון
 קרבן. דרום איז פיל בעסער דער וואש דאווייגט אביסל
 מיט פונקט אונז ווייסקט. די שטייטש פון די ווערטער פון
 דעם וואש דאווייגט פיל און פונקט און פאר שטייט גיט
 דיא שטייטש פון דיא ווערטער. דרום דער וואש וויל
 זיא פיל תפילות זאגן זאל. ער זאגן מיט דעם לשון
 וואש. ער. פר שטייטש. דען. ווען איינער זאל אגילו זאגן
 אנאנצין טאג דורך אנאנד אויב ער ווייסקט גיט וואש
 זיין פגער איז צו וואש נוצט זיין זאגן. אדרבה ער איז
 נאך סתקף ומגדף מיט עטליכע ווערטער וואש ער
 זאגט גיט רעכט. דאש איז דאך אגודשע עבירה. דען
 דיא תפילות זיינען נאר גימאכט גיווארין פאר דיא
 לייט וואש פאר שטייטש זיי. דרום זאל זיך אטליכער
 היטן גיט צו זאגן דיא תפלות וואש ער פאר שטייט
 זייא גיט. און אטליכער איז מחוייב צו לערנען דיא
 שטייטש פון דעם דאוונען פון אלע טאג און אויב גיט
 זאל ער עש זאגן מיט דעם לשון וואש ער פר שטייטש
 פאר צייטן פלעגט גיט שכיח זיין קיין מחזורים אודר
 סליחות אין שול. נאר איין מחזור פון דעם תון
 ווען זאזא פלעגט קיינער גיט זאגן נאר דער תון
 אליין. דען ער האט גימוזט וואול פאר שטיין דיא
 שטייטש דער פון. דען מען פלעגט נעמען תנאים פון
 האש שכיח. און מיהאט גיט גיקוקט אויף זיין קול.
 אז וויא מיר טוען בערה דאש ווען ער האט נאר אשיין
 קול איז שוין גיט. אבער פאר צייטן פלעגט מען
 נעמען תנאים צדיקים און חסידים. אזו וויא דער דין
 איז. און אויך אנדרע לייט וואש האבן פאר שטאנן
 די שטייטש פון די ווערטער האבן נאך גיזאגט מיטען תון
 אבר ווייטער האבן קיינער גיט גיזאגט נאר דיא תפלה
 פון אלע טאג. אויך די יוצרות און די מערכות פלעגט
 נאר דער תון אליין זאגן און ווייטער קיינער גיט.
 אבער איצנד האבן אטליכע איין מחזור און איין
 סליחה. דאש מאכט וויל די דרוק איז אויף גיקומען.
 און אטליכער שרייאט נאך העכער פון תון גלייך וויא
 ער פאר שטייטש עש וואול. אויף זייא זאגט דר פסוק
 נתנו עלי קולם על כן שנאתי איר האט אגודש גישרייא

גישרען אין אייער בית המקדש דאש האב איך שיינט
 זאגט נאט אויך זאגט דער פסוק למה לי רוב זכויות כו
 מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי כו. לא תוסיפו הביא מנחת שוא
 קמורת חועבה דאש איז שטייטש צוא וואש נוצען ביר
 אייערע קרבנות ווער בערש דאש פון אויך איר זאלט
 טרעטן אין מיין הויף זאגט נאט איר זאלט גיט מערין
 בריינגן פאלשע סנחות. און אום ווערדיגע קמורת.
 אויך זאגט ווייטער דער פסוק: גם כי תרבו תפלה איני שומע
 יריכם רמים מלאי אפילו איר וועט מערין תפלה וועל איך
 גיט הערין ווייל אייערע הענט זיינען פול מיט בלוט.
 אודער רמים אייערע הענט זיינען פול מיט געלט דאש
 בשעת איר דאכינט איז. אייער קחשבה אויפן געלט.
 נוא אזו וואול אז איינר בריינגט איין קרבן אודער
 קמורת און זיין פונקט איז אויף עפיש אנדרש איז
 דאך עש אום ווערדיג. אזוא אויך בייא תפלה:
 דרום זאגט דר נאך דר פסוק רחצו הזכו הסירו רוע מעלליכם
 מנגד עיני הדלו הרע למרו השב אם יהו הפאיכם כשנים כשלו
 ילכינו אם יארימו כחלוע כצמר יהיו דאש איז שטייטש וואש
 און לייטט אויך און שוט אפ אייערע בייע ווערק פון
 קעגן שייני אויגן. פאר מייד דאש בייו אזו ווען אייער
 זינדן אזו ריזט וויא ארויטער פאדים וועלן זייא ווייס
 ווערין אזוא וויא שגיאי און אויב זייא זיינען אזו ריזט
 וויא איין ווערקל זייד וועלן זייא זיין אזו וויא ווייס
 וואהל. דרום לערנט אויך צוא פאר שטיין אייערי
 תפלות אזו וועלן זייא און גיטען ווערין אויב איר
 וועט נאר טאן וויא דער נביא זאגט. פון דעם קען מען
 אפ לערנען אז עש איז גיט גוט. דר וואש דאווייגט און
 ווייסקט גיט דיא שטייטש דער פון אודער זיין פונקט איז
 אויף עפיש אנדרש. דאש קוקט אלש פון וועגן ריזש
 נאחה. דרום נעמט ער זיך אנקאפן מחזור און סליחה
 און אנרוסן סידר. און שרייאט מיטען תון אודער נאך
 העכער גלייך וויא ער וואלט גוואוסט דריין. דאש איז
 גלייך וויא איין פויגל שרייאט און ווייסקט גיט וואש
 ער שרייא. אודר אזו וויא איין חונט וואש בילט און
 ווייסקט גיט וואש ער בילט. דאש קוקט אלש פון גאונה
 דאש אנאנץ יאר נעמט ער גיט קיין סליחה און קיין
 מחזור אין דריין צו לערנען: און אז עש קוקט די
 דלות

אדר איין גוֹמֵן שֶׁבֶת דא שְׂרַיִימָא ער דְרִינֵן גְּלִיךְ וויא
ער האט עש אַנאָיִן יאר גִּלְעָרְנֵט :

גון איר לִפְעָ לייט ווי זאל עש הקב"ה וואול גיפעלין
דאש איז אײַנש פון דיא זאכין וואש דער גלות
דער לענגרִט זיך בערה . אונ אונזער גרוישע לייט
שמוסין זיך גאר דרויף גיט דאש וויא זאלין וויסן דעם
זעלפֿינן מענטשן צו שְׁמַרְאָפֿין דרום זאל זיך אײַמְלִיכֵר
אלין שְׁמַרְאָפֿין אונ זאל זאנין אַזעלכֿי תפלות וואש
ער פאר שְׂמִיטִיט גיט אונ דאש דאוונען פון אלע טאג
זאל ער לערנען דיא שְׂמִיטִיט דער פון . אונ אויב גיט
זאל ער מתפלל ויין מיט דעם לשון וואש ער פר שְׂמִיטִיט
אויך שְׂמִיטִיט גִּישְׁרִיבֵן תפלה בלא כוונה כגוף בלא נשמה ווען
איין גוף איז אָן איין נשמה וואלט דאך בעסיר גיווען
פאר אים ער זאל גיט גיבארין ווערין . אזו אויך דער
וואש דאווינט אָן פֿונֶה איז בעסיר ער זאל גאר גיט
דאוונן . זעהט איר לִפְעָ לייט וויא דיא וועלט זיינן
גאר בלינד איז דער נאך אונ אז מען פרענט אײַנעם
ווייסט וואש דוא האסט גידאווינט שפּעט ער דרויש
אונ זאנט צום מענטשן וואש פרענט איר דוא ווייסט
דען אלץ . אונ לאכט דרויש גלייך וויא ער דארף גיט
וויסן דאש זיינן דיא רעכטע נארין וואש מען טאר
וויא גיט שְׁמַרְאָפֿין . אז וויא עש וועט בעסיר פשידט
ווערין . אונ דאש איז דער עיקר אפילו דער מענטש
ווייסט וואול אונ האט פֿונֶה דרויף אונ טוט תשובה
פארין דאוונן אונ אלץ ויש אײַבן שְׂמִיטִיט דאך זאל ער זיך
טראכטן אונ פֿאַרְכַּטֵּן טאמיר האב איך נאך גיט יוצא
גיווען וויא איך בין שולדיג . אויך טאמער האב איך
פר געסין מתעדה זיין אויף עֲלִיבֵע וינד . אָדֶר טאמיר
האב איך אזו פיל גאט דער צערינט דאש ער וויל מיר
גיט מוחל זיין . אונ ער זאל שְׂמִיטִיט מיט גרויש פֿאַרְכַּטֵּן
אונ מיט איין צו בִּרְאָכִין הארץ אונ מיט ענוות מיט
אַנְשֵׁט אונ פֿאַרְכַּטֵּן אונ צִמְטִיגִיש פאר דעם מֶלֶךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הקב"ה אונ זאל אזו גידענקן איין זיין
דארצין הקב"ה איז דער בארונג אײַבֵר זיין פֿאַלֵק
יִשְׂרָאֵל אונ גלוקט צו זייערע תפלות דרום מיין ליבֵר
דער גאט מיין גאט פאר געס מיין גיפעט . אונ דער
דער מיין תפלה פון ווענין דעם זכות פון מיינע עלטרן

אֲבָרְהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אָבֵר גיט פון מיין זכות ווענין דען
איך בין איין זינדיג . אונ איך בין גיט ווערט דאש
איך זאל שְׂמִיטִיט פאר דעם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הקב"ה
גאר פון ווענין זיין גרויש דער בארונקייט אײַבֵר זיין
פֿאַלֵק יִשְׂרָאֵל . אָבֵר ער זאל זיך גיט גידענקען ווען
איך האב שוין תשובה גיטאן אונ תְּרֻמָה גיטאט אויף
מיינע עבירות . אזו איז ראוי מיין תפלה זאל דר הערט
ווערין . דען דער וואש גידענקט אזו מאכט ער דאש
מען גידענקט זיינע עבירות אונ מען זאגט דער תְּדוּמָה
וויל האבין דאש זיין תפלה זאל זיין אָן גיט פון זיין
תשובה ווענין . אונ ער האט דאך גיטאן דיא אונ דיא
עבירה . אונ בְּאִמְתֵּי הָאֵם ער דאך גיט תְּרֻמָה גיט
דרויף . אונ ער ווערט פאר שְׂמִיטִיט אונ זיין תפלה
ווערט פאר שְׂעָמֵט :

דאש זאל זיך אײַמְלִיכֵר מענטש פֿטראכטן ווען איך
זאל אפילו זיין טאג אונ נאכט אונ זאל דר ציילן
די גיבאר וואש השי' האט גיטאן מיט מיר זינדיג מענטש
אונ בפרט מיט מיינע עלטרין . אונ טוט נאך איבער
אויך גיבאר . וואלט איך דאך גיט גיקענט אוישי דר ציילן
אפילו קיין טווינט חלק פון זיין לויב אונ אכפֿרקים אונ
פון זיין גרוישי גיסים וואש ער האט גיטאן מיט זיין פֿאַלֵק
יִשְׂרָאֵל . אונ טוט נאך היינט אלי רגע . דרום זאל זיך
קיין שום מענטש גיט גרויש האלטן מיט זיין תורה לערנן
אָדֶר גיט זיין צדקה אָדֶר מיט זיינע נשע מעשים . דען
דר מענטש איז גאר דרויף בשאפן גיווארן מכל שכן דש
איין מענטש טאר זיך גיט בארונקן מיט זיינע גומי מעשים
אז וויא עש שְׂמִיטִיט אין פֿרָקִים אם למדת תורה היבא אל
תחוק טובה לעמד כי לכך נוצרת דו זאלסט זיך גיט אײַבֵר נעמן
מיט דיין תורה לערנן דען דו ביקט דרויף בשאפן גווארן
נין איך זאל וועלן ארויש שרייבן אלי מצות פון דר תורה
איז אום סיגליה צוא דער שרייבין דען עש זיינען זעקס
הינדרט מיט דרייצעהן מצות . אונ אײַמְלִיכֵר מענטש זאל
ארויש קוקן אז עש זאל אים צו קומען איין מצוה . גלייך
וויא ער קוקט ארויש עפיש אויף איין נאך . אונ ווער עש
פֿטראכט זיך גיט דאש ער איז אויף זיך מקבל אלי מצות
דער טוט גיט רעכט :

אויך דער מענטש וואש ארט גיט אין אפילו מצות אונ

טוט ויזא ניש אָרד אין אמױל עבירות אונ טוט ויזא
 ויא אפילו עש איז די גרינגסט נאך פון דר תורה אין ער
 אין כלל פון ארור אשר לא יקום את דמו התורה הוא דאש
 איז דער גרויסער תרם פון משה רבינו ע״ה נאט זאל אונז
 היסן . סײ ער זאגט משה רבינו האט ניש אזו גימױנט אָרד
 ער האט ניש אזא גינדאכט . אָרד ער זאגט איך ראָרף דער
 פר קיין עונש ניש ליידין . אָרד קיינר נועט פאר מיר ניש
 ליידין . נמצא האלט ער זיך עש פר קיין עבירה ניש אָרד
 פון קיין מצוה ניש . אזו איז ער אלש אין כלל פון דעם
 ארור . אָבער דער מענטש וואש טוט איין עבירה בשוגג .
 אָרד אפילו במיד מיט דעם אן בייצן פון יצר הרע . דער
 איז ניש אין כלל פון דעם תרם . די מצות פון דער תורה
 זיינן זעקס הונדערט מיט דרייצען . דריינן איז דריי הונדערט
 אונ פינף אונ זעכציג לאנגן וואש מיטאר ניש טאן קענן די
 טעג פון יאר . אונ איסליכער טאן זאגט צום מענטשין
 איך בעט דיר טוא אין מיר קיין עבירה ניש . אונ וויטער
 זיינן דריינן צוויי הונדערט מיט אכט אונ פערציג מצות
 עשה וואש מען איז מחוייב צו טאן קענן . דיא אברים
 פון מענטשין . אזו זאגט איסלכר אבר צום מענטשין
 איך בעט דיר טוא מיט מיר איין מצוה . אזו איז סך
 הכל זעקס הונדערט מיט דרייצען :

אמױל מצות זיינען נאָר נדה אין ארץ ישׂראל דהיינו
 תרופה אונ מעשר . אונ דיא מצות וואש זיינן
 נדה אין בית המקדש . דהיינו קרבנות אונ גדי כהונה .
 אמױל קומן ניש צו איסלכרן מענטשין דהיינו תליצה
 אָרד גיטין . אמױל מצות זיינן נאָר ניש נדה אין דיא
 דורות דהיינו שמטה אונ זבל אונ עבר עברי . נאך זיינן פר
 האנדן עמליכי מצות וואש זיינן ניש נדה בייא איסלכרן
 מאנפיל אונ אשה עש איז פיל דער פון צו שרייבן
 נאָר איך וועל שרייבן דיא מצות וואש זיינן אצונד
 נדה אין אונדן הייך אונ קהילות אין אונדע דורות .
 אונ וועל פאר מיר נעמין דעם ספר המוסר . אונ וועל
 דיא זאכין בן ענגען אין צוואנציג פרקים . אמױל וועל
 איך ברענגן פון ספרים . אונ דשוואש נוציג איז וועל
 איך צום ערשטין שרייבן דען דער סדר איז פון דער
 וועלט דאש ויזא ליענן נאָר פארין אין איין ספר אונ
 הונטן לאזן ויזא בלייבן דרום וועל איך אן הייבן

הלכות תפלה

את ה' אלהיך תירא ואותו תעבוד וכו תדבק ובשמו תשבע פאר
 נאט זאלקטו זיך פארקטין אונ זאלקט אים דינן .
 אונ אין אים זאלקטו זיך בהעפמין ווען דוא האשט אן
 דיר דיא אלע מדות אזו מענטשו שווערין בייא זיין
 נאמין . דיא גמרא דרשת אזו את ה' אלהיך תירא איז דאך
 דאש ווארט את איפריג . דאש קומט מרבה צו זיין דוא
 ביסט זיך אייך מחוייב צו פארקטין פאר איין תלמיד
 חכם . ואותו תעבוד דאש מיינט מען צו אים זאלקטו דיין
 תפלה טאן וכו תדבק אין אים זאלקטו זיך בהעפמין .
 דיא גמרא פרגט נוי איז דאש מיגליך זיך צו בהעפמין
 אין נאט ער איז דאך אייטל פייאר וואש פר ברענט
 אָרד פייאר נאָר דש מיינט מען די זאלקט זיך בהעפמין
 צו תלמידי חכמים אונ זאלקט זיך אפ לערנען זיינע
 נוסע וועגן אזו איז גלייך ויזא דוא וואלסט זיך בהעפט
 אין הקב"ה דש זיינן די נוסע וועגן וואש דוא זאלקט זיך
 פירן אין זיזא . דאש דוא זאלקט זיין איין רחמן אונ
 איין גמול חסד אונ צו שפייזן דיא גאנצע וועלט אום
 זיסט . אונ זאלשט פנערין תשובה אונ זאלקט מוחל זיין
 דעם וואש האט דיר דער ויידר גיטאן . אונ זאלקט

מאכין

מאכין היא לייט תשובה מאן • און זאלסט בנטונן מיא
 דעם גומן מענטשן סייא דעם שלעכטן מענטשן • און
 דיא אייבערנע גוטע וועגן מיט אלם זאלסטו זיך אפ
 לערנען פון הקב"ה און אזו וויא ער בנערט מיזאל פֿר
 אים תפלה מאן מיט גאנצן הארצין און בנערט דיא
 תפלה פון דיא צדיקים • אזו אויך זאלסטו פאר אים
 תפלה מאן מיט ביין גאנצן הרצין און לייב • און
 זאלסט זיין איין צדיק • כדי ער זאל גלוקטן צוא דיין
 תפלה • וויא דער מענטש דארף זיך נוהג זיין פארין
 דאוונען שטייט שוין אויבן אין הלכות בית הכנסת •
 דער בלל אזו מיט אלם זאל זיך אים דוכטן גלייך
 וויא ער גייט אָדער ער שטייט פאר איין מלך בשׁוּר
 וָדָם • און איידר ער גייט אין שול אריין זאל ער זיך צו
 ריכטן מיט אלע זאכן גלייך וויא ער וואלט גיגאנגן פֿר
 איין מלך בשׁוּר וָדָם • דאש זיינע קליידר זאלן זיין ביין
 גיט איין גרייכט • גיט בפֿעדריג • אויך זיין באַרד און די
 האַר פון זיין קאפ זאלין גיט זיין מיט פֿעדערן אָבֿר הקב"ה
 לעבט דאך אייביג • נוא דארף מען זיך אים פיל
 מוינגט מאל מער בבד אָן טואַן • דאך האבין דיא
 הַבְּסוּמִים קיין חילוק גיט גימאכט • און זאגן הלואי וויאלט
 דער גימיינער מאן האמשי אזו זיך גיהאלטן דרום זאל
 אימלכר זייער גיוואונט זיין דאש זיינע קליידר זאלן
 ביין זיין • און אויך זיין נשמה :

קליידר און שיד דאש עש זאל אויף זיין גיט זיין קיין
 אויבֿרֿגֿיט • און אויך אזו וויא איינר גייט צום משפֿט
 פאר איין מלך בשׁוּר וָדָם אין זיין חדר • גייט ער דאך
 מיט מנרא און ציטרנים אָן גילעכטער און פאר געסט
 זיינע נארשקייט • נאר ער מראכט זיינע מענות • אזו
 אויך זאל ער גיין אין שול אין דעם חדר פון גאמ דען
 ווען איינר גייט אין שול אריין מיט פֿאמֿשטן אָדֿר
 מיט גילעכטער הייסט עש איין קלות ראש • און דאש
 אזו זייער פאר באַטן פאר אַגרוֿסן איסור בשעת מען
 גייט אין שול אריין און בשעת דאוונן • דען ווען
 איינר זאל גיין מיט פֿאמֿשטען און גילעכטער פאר איין
 מלך בשׁוּר וָדָם • אזו איז דאש דאך אים קיין בכוד גיט
 און ער ווערט בשטראַפֿט • דרום אזו אין אימלכר שול
 איין פֿאלישי דאש מיזאל זיך דאַרמין וואול צוגרייטן
 איידר מען קומט פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה
 די חבֿטים רופן דם פֿאלש פֿרוידין איין פיר הויז • אזו אויך
 שטייט אין פֿרקס גרייט זיך אָן אין פֿרוידין איידר דוא
 גייסט אין חדר פון מלך • מכל שפֿן דאש דער מענטש
 איז זיך מחוייב צו גרייטען אָדֿר ער גייט פאר דעם מלך
 מלכי המלכים הקב"ה און ווי אזו ער זאל רייניגן זיין גוף
 און נשמה שטייט שוין אויבן אין הלכות בית הכנסת :
 דער מדרש פֿרעגט אויף דעם פסוק שומע תפלה ערב
 כל כשר וכו' דוא דער הערסט דיא תפלות פון
 ישראל • עש וואלט גקענט שטיין תפלות לשון רבים •
 גיט תפלה לשון יחיד • ענפרט ער ווייל כל ישראל טואַן
 גיט זייערע תפלות אין איין צייט נאר איין קהל פאר
 דעם אַנדֿרין און ווען דאש הינטרשטע קהל האבן שוין
 גיטאן זייער תפלה • דא קומט איין מלאך וואש אזו
 ממנה דריבן און געסט אלע די תפלות • און מאכט
 פון זיין איין קרוין אויף דעם קאפ פון הקב"ה • דאש
 איז איין תירוי • דר אַגֿדֿרֿר תירוי אזו אַמֿעֿנטש קען
 גיט אויש הערן קיין צווייא זאכן אָבֿר הקב"ה דער
 הערט אלע דיא תפלות מיט אַמֿאל גלייך וויא איין
 תפלה • דער דריטן תירוי איז לאמיר זעהן דער סדר
 איז פון אשר אזו ווען עש קומט פאר אים בעטן איין
 אַרומאן מיט מיאסע קליידער • אזו לאַזט ער אים נאר
 גיט • אָבֿר אזו עש קומט פאר אים איין עושר אָדֿר איין

שר שייך אן גיקלייד לאזט ער אים בארד צוא . אונ
 בעקרט צו זיין גיפעט . אָפּר הקב"ה איז גיט אזו ער
 נעקט אן אלע די תפלות גלייך . אפילו אין מיוסע
 קליידר . אויב עש איז נאר מיט בנות הלב . אַרְבָּבָה
 הקב"ה האט בעסיר ליב די תפלה פון ארמאן אז פון
 בייכיז . דען ער איז געפיד איין עניו . אָפּר איין רייכיר
 האלמ זיך בנאָה . אונ גאט האט דאך פיינט גאָה .
 בון וואנין אין גירונגן אז הקב"ה בעקרט אין תפלה .
 אז דער פסוק זאגט קחו עמכם דברים ושבו אל ה' נעקט
 מיט אייך רייד פון תפלה אונ קערט ווידר צו גאט .
 אונ פון וואנין איז גירונגן אז דיא תפלה פון ארובן
 ווערט פּרעך אן גינומן . אז דער פסוק זאגט לב נשבר
 ונדכה אלהים לא תבוה דאש צו פראכין אונ צו שמויסק
 הארץ טוט גאט גיט סכּוה זיין :

דאט איז דאך ידוע אז איסלכר פון דיא דרייא אבות
 אברהם יצחק ועקב איז איין סימן אויף דיא גלות
 פון יערע קינדר . אַבְרָהָם איז גיווען איין סימן אויף
 גלות מצרים . אזו וויא ער האט גיצוגין קיין מצרים פון
 וועגן דעם הונגר וואש איז גיווען אין ארץ ישראל .
 דער אָך האט פּרעה גינומן זיין ווייב . אזו האט אים
 גאט געליגן מיט גרושי סכות אונ ער האט זיא גימוט
 ווידר עפין מיט גרויש גושין אונ געלט . אזו אויך האבין
 זייגע קינדר גיצוגין קיין מצרים מיט יעקב אבינו פון
 וועגן הַנְּגַר דר נאך האט ער זיי גינומן אונ האט
 גיארקט מיט זיי . איז ער גישלאגן גינווארין מיט גרוישע
 שלאק . אן דער נאך זיינן זייא אויך ארויש גינאנגין
 מיט גרויש גושין אונ געלט . יצחק איז גיווען איין סימן
 צו גלות בבל . ער איז אויך פאר טריבן גינווארין
 פון אבימלך דע נאך איז אבימלך ווידר גיקומן מיט זיין
 הויבסט קנעכט אונ האט אים איפּר גיפעטין . אונ
 שלום גיפאכט אזו אויך אין גלות בבל זיינען דיא
 ישראל אויך חשוב גיווען אין דיא אויגן פון דעם
 מלך אונ דיא שרש . אונ אזו וויא דאש איכל גיין פון
 יצחק האט גיט לאנג גיווערט . אזו אויך דער גלות בבל
 האט מיין גיט גיווערט נאר זיבציג יאר . יעקב איז
 אפיקט צו היינטיגן שווערין ביטורן לאנגין גלות . אזו
 וויא יעקב האט פיר צרות גיהאט פון זיין ברודר עשו .

אונ פון לָבָן האַרְמִי . דער נאך ווידר עשו . דער נאך
 האט ער גיהאט איין אום גליק מיט דינה . דער נאך
 מיט יוסף אונ שמעון אונ בנימן . דיא אלע צרות
 האט ער אויש גילימן . דר נאך איז ער פרייא אונ דר
 פרייאט גינווארין פון אלע זיינע צרות . אזו אויך האפין
 מיר דאש מיר וועלין באלד דער לייט ווערין אונ ווידר
 דער פרייש ווערין פון אלע אונזרע צרות אמן :

דיא דרייא אבות האבין אונן סתמן גיווען דיא דרייא
 תפלות קעגין די דרייא גלותן . אַבְרָהָם האט סתמן
 גיווען דיא תפלה פון שחרית . אז וויא דר פסוק זאגט
 וישכם אברהם בבוקר אַבְרָהָם האט זיך גיפּעֶדְרֵט גאנץ פריא
 אונ האט גידאווינט תפילת שחרית . מנחה האט סתמן
 גיווען יצחק . אז וויא דער פסוק זאגט ויצחק לשוח
 בשדה לפנות ערב יצחק איז ארויש גינאנגין תפלה מאן אין
 פעלד פאר נאכט . דאש איז תפלת מנחה . יעקב האט
 סתמן גיווען תפלת ערבית . אז וויא דער פסוק זאגט
 וישע במסוק וילן שם כי בא השמש ער האט תפלה גימאן
 אויף דעם אורט אונ האט דארטין גיגעקמינט ווייל די
 זון אין זיין גיהאט אונטר גינאנגין דאש איז תפלת
 ערבית . קעגן דעם גלות מצרים וואש האט גיווערט
 פיר הונדערט יאר . איז דיא תפלת שחרית פיר שעה
 אויפן טאג . אזו וויא איך וועל דא בעסיר בשיידין .
 מנחה איז דיא צייט זיפן שעה אויפן טאג . קעגין דעם
 גלות בבל וואש האט גיווערט זיבציג יאר . אונ אזו
 וויא דענקלט אז מען האט אן גיהויפן צו בייאן דעם
 בית המקדש האט מען אים גיט גימארט עש קאנטשין
 ביז נאך צווייא אונ צוואנציג יאר . אזו אויך איז דיא
 צייט פון מנחה צווייא אונ צוואנציג שעה אויפן מעת
 לעת דאש הייסט צווייא שעה פאר נאכט :

אונ אזו אויך דר אנדערר אות פון אברהם איז דר ב
 דאש מאכט כּוֹר . די פרי תפלה : דר אנדערער
 אות פון יצחק איז דער צ דאש מאכט צהרים נאך
 מיטאן תפלה . דער אנדערר אות פון יעקב איז דר ע
 דאש מאכט ערבית . דאש איז תפלת מעריב . דר נאך
 האבן זייערע קינדר גיהאלטין די תפלות אין מצרים .
 אונ אין דער סדר אונ דער נאך אין ארץ ישראל .
 אָפּר דר נאך אז דר בית המקדש איז גיבויט גינווארן

האבין

האבן זיי נאך מוסף גינען מתפלל צו זיין אז דאש בית
המקדש און דאש מלכות בית דוד ואלן אקיום האבין :
אזו אויך איצונד טוען מיר אויך אזו תפלה דאש דער
בית המקדש זאל גיבזט ווערן און משום בן דוד
זאל קיפן כבייא . נמצא ווינען די תפלות פון אייביג
אן . נאך גלות בבל איז אויך גינאנגען עזרא מיט ווייניג
לייט מיט פערציג טויזנט . און האבן דאש בית המקדש
וידר גיבזט אין איימעל ציטרניש פאר דיא שונאים
וואש האבן זיי ניט גילאזט בויען . דענקלט ווייגן זיך
צום אויך גינאנגען דיא אנשי כנסת הגדולה הונדערט און
צינאנציג יקנים . און צווישן זייא הגי זכריה ומלאכי און
סרדכי וואש שטייט אין דער מגילה זיי האבן ערשט
רעכט מתקן גינען דיא תפלות וואש מיר האבין
גיציילט דיא אותיות און ווערט . דאש עש זאל
ניט זיין קיין איבריג אות . און אויך ווינציג איין אות .
און האבן עש גימאכט קעגן פסוקים : און האבן דריין
גימאכט גרוישע סודות און פונות . וואש איז ניט צו
דער שרייבן . און האבן וואל אויש גימראכט דיא
צאל פון די ווערט פון איטליכער ברקה . און דאש
איין ברקה היינט אין דר אנדערער . די ערשטע און
די הינטרשטע דריי ברכות זיינען קעגן די דריי אבות
אברהם יצחק ויעקב : די מיטעלסטע ברכות קעגן די
צוועלף שבטים נאך איין ברקה האט מען מתקן גינען
אין דער ושיבה פון יבנה קעגן דיא מינים און אנדערע
שלעכטע לייט . זיא איז קעגן דעם דרייצענטן שבט .
דען יוסף הצדיק איז גירעכניט פון צוויי שבטים אפרים
ומנשה . אזו איז סך הכל אין שמונה עשרה גינצעקן
ברכות . די ערשטע דריי ברכות זיינען גלייך אזו וויא
איינר וואש קומט פון איין מלך גיט ער אים אפ צום
ערשטן איין גוט מארגן . אדער אנגור ברקה . דיא
מיטעלסטע זיינען גלייך אזו ווי איינר פאנערט עפעס
פון מלך . די הינטרשטע דריי ברכות זיינן איימל לויב
און דאנק . גלייך אזו ווי איינר דאנקט דעם מלך אויך
דעם וואש ער האט אים גיטאן זיין פגער . דער נאך
גייט מען אויש עשה שלום דרייא מרים הינטער זיך .
גלייך אזו ווי איינר גייט אונעק פון מלך אזו קערט ער
זיך דאך ניט אים צו אים מיטן רוקין און זאל בלייבן

שטיין איין וויילע אויך דעם ארט וואש ער איז אהין
אויש גינאנגען ווערליג מען קאן גיין פיר אילין גלייך
אזו ווי איינר ווארט אויך איין ענטפער און רשות פון
מלך : און צום בעקסטן איז ער זאל בלייבן שטיין .
ביז דער חזן הייבט אן די הוכע שמונה עשרה . אדער
ביז קדושה . נמצא אז די דריי תפלות זיינען גימאכט
גינארן קעגן די דריי אבות . און קעגן די דריי גייתן :
אויך זיינען דיא תפלות גימאכט גינארן קעגן דיא
קרפנות וואש אונזרע עלטערין פלעגן פרייניגן
אין בית המקדש . תפלת שחרית איז קעגן דעם חסיד של
שחר דש קרבן וואש מען האט גיבראכט גאנץ פריער :
תפלת מנחה . איז קעגן דעם קרבן וואש מען קראמ
גיבראכט צוא מנחה . תפלת ערבית איז קעגן דיא
קרפנות וואש האבין גיברענט אנאנצע נאכט אויפן
מזבח . אז דער בית המקדש איז גישטאנן ווען איינר
האט איין עבירה גימאן . אזו האט ער גיבראכט איין
קרפן הסאת אדר איין אשם אדר איין עולה . אדער
איין שלמים ווערליג זיין עבירה איז גינען . אונדאמ
גינאנט צום כהן דאש בריינג איד פאר איין חסאת
אדער אשם אזוא האט ער אים שוין גיט גינארפט
זאגן וואש זיין עבירה איז . גייערט ער האט זיא
מתודה גינען שטילער הייד קיינער זאל אים ניט הערן .
דרום איז דאש אויך גינען אייניש פון די צען גיפים
וואש זיינען גינען אין בית המקדש . דאס האמשי
זיי ווינען דאך גישטאנען אייניג אדר אז זיי האבן זיך
גיבוקט און מתודה גינען זיערע עבירות זיינען זייא
גינען ווייט פיר אילין איינר פון דעם אנדערן . דאש
איינר זאל גיט הערן די וידוי און תשובה פון זיינעם
חבר און הקב"ה האט אים מוחל גינען אבער איצונד
מיר אביינים האבין מיר גיט קיין בית ומקדש און גיט
קיין כהן . און אייך גיט קיין קרבן גיט וואש ווערן
פאר געבין אנדערע עבירות :

דרום זאנט דר גביא איד פאנער נט אייערע קרפנות
נאר איר זאלט זיין פרום אה גידריג גימיט . אז
דער פסוק זאנט וזחי אלהים רוח נטורה לב נשכר ונטרה
אלהים לא תבות די קרפנות פון נאט איז די צו בראכנע
גימיט . און דאש צו בראכנ און צו שמויכן הארץ טוב

נאט פאר שעמען : אויך זאגט דער פסוק קחו עמכם רברים ושכו אל ה' בעמט מיד אייך בייד פון תפלה און קערט ווידער צו נאט :

דיא תעניתים גיהאלטין מיט אלע זאכן גלייך ווי יום כפור . האט זיך רבי אליעזר נישטעלט פארן עמוד און האט גידאווינט פיר און צוואנציג פרכות איז זיין תפלה ניש דער הערט גיווארין . דא האט זיך רבי עקיבא נישטעלט פארין עמוד און האט תפלה גיטאן . און האט גיזאגט אבינו מלכנו חטאנו לפניך . אזו איז פאלד גיקומן איין גוטער רעגין איז אראפ גיגאנגען איין פת קול פון הימעל און האט גיזאגט איר זאלט נישט מייענן אז רבי עקיבא איז פריקר פון רבי אליעזר . גיערט ווייל דר איז איין עניו דרום איז זיין תפלה דער הערט גיווארין . אבער רבי אליעזר איז איין בעל גאון און האט נישט איטליכין מוחל גווען . דער נאך זאגט וויסער די גכרא עש איז נאך אמאל קיין רעגן נישט גווען האט רבי אליעזר גזור גווען דרייצעהן תעניתים . איז עש איז נישט גיקומן קיין רעגן . צום הינטערשטן האט רבי אליעזר גיזאגט צוא דיא ישראל גייט און גרייט אייך איטליכר איין קבר און לייגט זיך אריין דרינען איידער איר זאלט שטארבן פון הונגער . אזו האבן כל ישראל אן גהייבן צו ווייגן און האבן תפלה גיטאן איז פאלד גיקומען איין רעגין . נוא זעהן מיר דאך אז דר וואש מאכט זיך אונסר מעניג קעגן הקביה . און שוים תפלה מיט גיוויין אזו ווערט זי פאלד אן גינומען :

אויך האבן גיזאגט דיא חכמים זל דער וואש שוים תפלה אין דער צייט איז ער זוכה צו דר וועלט און צו יענער וועלט . אזו וויא דער פסוק זאגט הללו ה' הורשו וחי לבכם לעד . די וואש לויבן נאט אויף דער וועלט וועלן לעבן אייביג אויף יענער וועלט . איז פון וועגן דעם זכות פון תפלה ווערט דר מענטש באהיט פון איין מיתה משונה . און זיינע קינדער ווערן באהיט פון יסורים . און פון חיות רעות . דר ספר המוסר בריינגט דרויף פיל מענטשן זיינען זייערע קינדער באשריטעט גיווארין פון יסורים פון וועגן דעם זכות פון תפלה . איך וויל נישט מאריד זיין דריין : דר וואש שוים תפלה איז שול מיט דעם קהל ווערט זיין תפלה פיל פריער אן גינומן פון דעם וואש שוים תפלה ביחירות . אזו ווי דר פסוק זאגט הן אל כבוד לא ימאס כו' נאט פון שעמט נישט די תפלה פון פיל לייט דרום זאל איטליכר תפלה מאן בקהל :

נון ווען דיא תפלה איז יוא אויף דעם ארט פון דיא קרבנות דרום ווען איין מענטש מיט זיין תפלה פון הקביה מיטן גאנצן הארצין און לייב און זאגט ויהוי און האט דרמה אויף זיינע ביידע מעשים : און מראכט אין זיין הארצין דאש ער זאל קיין מאל נישט טוען אועלכע ביידע מעשים : אזו דר הערט נאט זיין תפלה און איז אים מוחל אדע די עבירות וואש זייגן צווישן נאט און צווישן דעם ועלבינו מענטש . אבר די עבירות וואש זיינען צווישן אים און זיין חבר איז אים הקביה נישט מוחל בוי ער מוז איכר בעטין זיין חבר . אז דר פסוק זאגט דער נביא זאגט פון גאמש וועגן שוכו בנים שוכבו אפא משוכותיכם שוים השוכה איר ווילדע קינד . דאש מיינט מען זינדגע לייט אזוא וועל איך אויך היילן פון אייער ווילדקייט דאש איך וועל אייך מוחל זיין אייערע זינד . און ווען אייגר וויינט בשעת דאוונען אויף זיינע זינד דאש דריבר קען נישט גיבוזט ווערן דר בית המקדש איז איכר די זינד פון זיינע עלטרן וואש דריבער איז דער ביחמיק הרוב גיווארין . אזו איז עש פאלד אן גינומען פאר הקביה דען הקביה איז איין רחמן און דר באריקט זיך איכר אים דען דר ועלבינו מענטש האט בנודאי דרמה און נעמט אויף זיך נישט צוא מאן קיין מאל קיין עבירה . אויך דאס גלייכין זאגט דר פסוק קיעו לבכם ואל טרוכם דש מיינט מען צו רייסט אייערע הערצער דורך השוכה . אזו וועלן חי נישט שטארבן אייערע קינדער איכר אייערע זינד . און איר וועט נישט דארפן צוא רייסן איבער זייא אייערע קליידר . אויך זאגט דר פסוק שובו ערי נאום ה' כיום וכבדו כו' קערט ווידר צו מיר מיט פאקטין און גיוויין . אזו וועט דער הערט ווערן אייער תפלה . נאך איין פירוש איז אויף דעם פסוק קיעו לבכם כו' צו רייסט אייערע הערצער : דאש איר זאלט נישט זיין קיין בעל גאון . גיערט ענויים : דען הקביה האט פיינט די תפלה פון די האפענדיגע לייט . אזו וויא מיר גיפיען די חכמים האבן אמאל גזור תענית גווען אויף רעגין און האבן

רבי שמעון בן לקיש ואנט דער וואש האט אין שול
 איין שטאמט און גייט ניט אין איר דאוונען ווערט
 ער גירופן איין שכן רע . און מאכט דאש זיינע קינד
 ווערן פאר טריבין . אזו ווי דער פסוק זאגט כה אמר ה'
 על כל שכני הרעים הנני נוחשם מעל אדמתם דר נביא זאגט
 אזוא זאגט גאט ווייא גישרען אויף מינע שלעכטע
 שכנים וואש קימען ניט תפלה טאן אין גאמט הויז . נון
 איך וועל זיי פאר שטויסן פון זייער לאנד . (רב) זאגט
 ווער עס גייט אלע טאג אין שול אריין . און איין מאד
 גייט ער ניט פרענט גאט אויף אים ווארום איז דער
 פלזני ניט גיקומען אין שול אריין : זאגט הקב"ה איז
 ער אנדערש ניט גקומען איבר איין מצוה מנה לו זאל
 אים די מצוה לייכטין לעולם הקא אזו ער אכער ניט
 גיקומן איבר זיין האנדיל . אזו ווערט פו פניצטרט זיין
 ווען בלוזר ער ווערט גישמראפט ווארום ער האט זיך
 ניט פאר זיכערט אין גאט . דאש ער קען אים וואול
 קמלא זיין דעם הויזק וואש ער וואלט פו זאמט רבי
 יודן זאגט פון רבי יצחק וועגן ווען די ישראל דאוונען
 אין זייער שול און אין זייער בית המדרש רועט דיא
 שכינה אויך דרינען :

זיי . אזו ווי די גמרא זאגט דאש אמאל איז רבי יוסי בן
 קספא אריין גינגען אין איין הורבה תפלה צו טאן .
 איז (אליהו הנביא) גיקומען און האט גיווארט אויף דר
 מיר ביו ער איז ארויש גינגען האט ער גיאגט צו אים
 שלום עליך רבי ומורי . האט (אליהו הנביא) אים גיפרעגט
 מיין זון וואש האסטו גיהערט אין דיין תפלה . האט ער
 אים גיענפערט איך האב גהערט איין בת קול וואש האט
 גיברומט ווי איין מויב . און האט אזו גיאגט ווי דאש
 איך האב פו וויקט מיין הויז און האב פאר פרענט מיין
 בית המקדש . וויי דאש איך האב פאר טריבין מינע
 קינדער צווישן דיא פעלקער . האט (אליהו הנביא) צו
 אים גיאגט מיין זון איך שווער ביי מיין קאפ און בייא
 מיין אייביג לעבין דאש ניט איצונד אליין האט הקב"ה
 גילאזט אויש גיין איין קול גאר אלע טאג ווען די ישראל
 גייען אין זייערע שולין און זאגן אסו יהא שמה רבא וגו'
 מיט גרויש פוננה . אזוא שאקילט הקב"ה מיט זיין קאפ
 און זאגט וואול צו דעם מלך דאש מען לויבט אים אזו
 אין זיין הויז . און וויי צו דעם פאסער דאש זינע קינד
 זינען פאר טריבין . און וויי צוא דיא קינדער דאש וויא
 זינען פאר טריבין גיווארן פון פאסערש טיש . נון דער
 וואש גייט אלע פריא און אבינט אין שול אריין תפלה
 צוא טאן . דער לעבט לאנג :

אויך זאגט דיא גמרא רבי יהושע בן לוי האט גיאגט
 צוא זינע תלמידים פעדערט אייך און שפעטיגט
 אייך אין שול . בלוזר איר זאלט גיין אין שול אריין אין
 דער פריא און פאר נאכט . כדי איר זאלט מאריך ימים
 זיין . רבי אחא בר חנינא בריינגט דרויף אפסוק . עש
 שמיים אשוי אדם שומע לי לשקור על דלתותי יום יום לשמור
 מווחות פתחי . וואול דעם מענטשין וואש הערש מיה צו .
 צו קלאפן אויף מינע מדיין אלע טאג . צוא הימן דיא
 מווחות פון מינע מדינען . שמיים ווייפער כי מוציא מצא
 חיים ויפק רצון מה' דען דער וואש גיפינט מיה טוט גיפינען
 לעבין און ציט אויש איין ווילין פון גאט . פון די פסוקים
 איז גידרונגן אז ווער עש פעדערט זיך פריא און פו נאכט
 אין שול אריין איירר דער חון הייבט אן דאוונען . דער
 לעבט לאנג . (אבא בנימין) זאגט קיין שום תפלה איז
 ניט אזו אן גינגען אזו וויא די תפלה פון קהל אין שול

אזו וויא דער פסוק זאגט לשמוע אל הנה ואל התפלה אויף
 דעם ארש וואו מען פלעגט לויבן מיט גיזאנגי דאש מיינט
 מען אין שול . דאמיין איז אן גינגן די תפלה (רבין בר
 אדא) זאגט פון וועגין (רבי יצחק) פון וואגן איז גידוונגן
 דאש הקב"ה איז גוויינגליך אין שול עש שטייט אין פסוק
 אלהים נעב בערה אל הקב"ה שטייט פלובר ויין שכינה רומ
 צווישן דער עדה וואש זאמלען זיך איין תפלה מאן צו
 גאט גוא זעהן ביר דאך וואול דאש הקב"ה לאזט רינגן ויין
 שכינה אין אווערע שולין . גון איר ליבע לייט ווי זאל
 דעם מענטשין קיין מורא גיט אן האפן אז ער גייט אין
 שול אריין . לאז זיך אים דוקטין ער גייט פאר איין מלה
 בשר ודם אדער פאר איין שר . אדער פאר איין שופט .
 אדער אפילו פאר איין פאריין אויף איין עצה . אדר פאר
 איין שרייבער הלואי וואלט ער גינגען אין שול אריין
 חאמשי מיט העלפט מורא דער פון אזו וואלט ער בודראי
 גיט גינגען מיט (קלות ראש) אונ מיט פאשטשטין אונ
 גילעכטער . אונ וואלט זיך בודראי פריער צוא גיגרייט
 אין פאליש . גלייך ווי איינער גרייט זיך צו איידער ער
 קוקט פאר א מלה בשר ודם . דרום זאל איינער דעם
 אנדערין מוהיר ויין אונ דער מאגן דרויף . דאש ער זאל
 גיין אין נאפש הויז אריין מיט גרויש מורא . דא וועל
 איך אויך שרייבן אזו איין נאך וואש אביסיל דער פון
 שטייט שוין אויבן . גאר ווייל דר (ספר המוסר) שרייבט
 עש . דרום מוז איך עש נאך אכאל איבער האזערין ;
 ווען דער מענטש וואכט אויף פון זיין שלאף איז ער
 מחוייב צו לויבן אונ צוא דאנקען השי דאש ער
 האט ויזר גיגעפן זיין נשמה . דאש ער איז גיט מויט
 גיבליכן אין שלאף . אונ השי האט זיא אים גאך
 פעסיר אפ גיבן איידר וויא פריער בשעת ער האט
 זיא גיגען בהאלטין . דען פריער איז ויא גיווען מיד
 אונ אויש גיארגעט . אצונד פוקט ער זיא אויש
 גירואט . דרום זאל אימלך מענטש גידענקען אין
 דעם תהד וואש השי מוט . אזו וועט אים באלד אן
 פאלין איין פחד אונ מורא . אונ זאל באלד ארויש
 שפרינגן פון זיין בעט . גלייך אזו וויא איינר וואש האט
 עפס איין משפט פאר איין מלה אדר פאר איין שר .
 אזו וועט ער דאך בודראי גיט פאר שלאפן . אונ וועט

גישווינד אויף שטיין פון זיין בעט . מביש פר דעם
 מלך מלכי המלכים הקב"ה . אונ ער זאל זיפצן אונ
 זיין בוארגט . אונ זאל זיך ברענגן וויא קען אויך פר
 געסין דעם גרויסן תהד וואש הקב"ה האט מיר גיטאן .
 ווען איך זאלט אפילו לעבין צוויי מאל צוויי טויזנט
 יאר . אונ זאל מאג איר נאכט מער גיט מאן גאר לויבן
 אונ דאנקן הקב"ה אויף זיא גרושי גינאד וואש ער
 האט מיט מיר אללין גיטאן . איז דאך אויך גיט גינג .
 מביש זיא גרושע תהדים אונ גיטים וואש ער האט
 גיטאן מיט אונזרע עלטריין . דען עש איז דאך אונ
 מיגליך צו דר ציילן זיינע גיטים ונפלאות ווען ער וועט
 זיך אזו ברענגן וועט אים בודראי איין מורא אן האפן ;
 אונ ווען דער יצר הרע וועט דיק אן רייצן עש איז
 גאך פריא אויף צו שטיין . דוא וועסט נאך
 בציימיין קומן אין שול אריין גאט ותברך . אדר ער
 וועט דיר זאגן זיא קעלט איז זייער גרויש . אדר אונ
 זוכר וועט ער דיר זאגן זיא נאכט איז גאר קליין עש
 איז נאך צייט צו שלאפן . אז וויא דער סדר איז פון
 יצר הרע . דאש ערקען פאר פירן דעם מענטשין מיט
 מענות . דא זאל ער דעם יצר הרע אנקעגן גיין אונ זאל
 אים ענטפריין אין זיינע גידאנקען גיט אוועק דוא יצר
 הרע ווען עש זאל מיד רופן איין מלה אדר איין שר
 עפס צו פאר דינן וואלט איך דאך בודראי גישווינד
 אויף גישטאגן פון מיין בעט מיט גרויש לוקט . מביש
 תפלה צו מאן פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה .
 דאש איז דאך אגרויש פאר דינגט . אונ אויב גיט איז
 עש אגרויש אן ווערונג . דען דאש רירט אן אין ויין
 לייב אונ גומש . אונ אין דער נשמה . אונ אין דער
 וועלט אונ זיענר וועלט . אונ ווען דער מענטש זאל
 זיך ברענגן אין זיא גינאד אונ בארמיהרציקייט . אונ
 גיטים ונפלאות וואש הקב"ה מיט מיט אים אלע שעה
 אונ אלע רגע וואש ער זעלפט וויקט גאר דער פון
 גיט אונ דאש ער האט . אים גישפייזט פון זיין יונגט
 ביז אצונד . אונ האט אים בשידקט פר אלע בינע
 פגענגט אונ פאר בימרת לייך . אונ פאר בינע קרייג
 ריל . אונ פאר וואש אונ פאר פייאר אונ פאר אלע
 בינע צו קומניש ריל . אונ זאל אויך גידענקן אין זיינע
 פיל

פיל המאים נוא וויא וואלט ער גיזאנט איין ליגן אונ
 ואל גיט אויף שטיין צו לויבן דעם הערין וואט האט
 אים אזו פיל גומש גימאן . אונ מוט אים נאך היינט
 אויף . דרום הייבט אן דער אורה היים אונ זאנט אזו רבי
 יהודה בן חימא זאנט וויא אזו שטארק וויא איין לעקערט
 אונ אזו גרינג וויא איין אדליר . אונ אזו שטארק וויא
 איין לייב . אונ אזו גישווינד וויא איין הירש . צו טאן
 דשו ווילן פון השי"ע ער האט דרום גיזאנט די פיר אדלייא
 דען דרינג הענגט אלע דיא מעשים פון מענטשין :
 ער הייבט אן וי אזו שטארק וויא אלעקערט . אזו ווי
 דער לעקערט איז איין עוות פנים . דאש או ער פר
 צוקט אנהמה עקט ער זיא בפרהסיא פאר אלע לייט .
 אונ שייט זיך גיט פאר קיינעם . אזיא זאלסטו זיך אויף
 גיט שווען פר די שפעטערס ווען דו האסט גימאן עפעס
 גומץ . אונ מוא דאש ווילן פון השי"ע . דער נאך זאנט
 ער ווי אזו גרינג אזו וויא איין אדליר . דאש ער פליהט
 גאר גישווינד אזו זאלסטו אויף זיין גישווינד אין גאמט
 דינקט . אונ זאלסט גיט פאלגן דעם יצר הרע . אזו ווי
 אויבין שפייט . דער נאך זאנט ער ווי אזו גישווינד וויא
 אהירש דאש מיינט מען דוא זאלסט גישווינד לויפן צו
 איין מצוה אונ זאלסט גיט פויל זיין דריבען עש זאל זיין
 ביי דיר גלייך ווי דו זאלסט גילאפן נאך איין מצוה
 אדר אנאנדער ריוח . דער נאך זאנט ער ווי אזו שטארק
 וויא ארייב . דאש מיינט מען אויב דער יצר הרע וועט
 דיך אפ רידן פון גאמט דינקט . אונ וועט זאגן עש איז
 קאנט אדר איין רעגין אדר אנרוישע היץ אדר ער וועט
 דיר זאגן ווי קענסטו פאסטן דו וועקט ח"ו קראנק ווערן
 אדר ער וועט זאגן ווי קאנסטו צדקה געבן דייגע קינד
 זיינען בילכער . דו האסט דאך זעלבערט גיט ריין גינגן
 צו טאן : אזו ווי דער סדר איז פון יצר הרע . דרום זאנט
 ער וויא אזו שטארק וויא איין לייב . דאש ער האט קיין
 מורא גיט פאר קיינעם אונ לאזט זיך גיט אפ רידן ווען
 ער פר צוקט עפעס . אזו זאלסטו זיך אויף גיט לאזן אפ
 רידן דעם יצר הרע מיט זיינע בייזע מענות . אונ זאלסט
 זיין גיפרישט אונ גרינג אונ שטארק אין גאמט דינקט ביי
 טאן אונ ביי נאכט . אונ זאלסט דייגען נאט ות' מיט ריין
 נאנצין הארצין אונ מיט ריין נאנצין לייב :

אונ איידער ער הייבט אן צו טאן גאמט דינקט . זאל ער
 פריער זיין צירף טאן דאש ער זאל גיט זיין צוגאמט
 דינקט מיט מינוף אונ אומריינקייט . דער נאך זאל ער
 וואשן זיינע הענט . דאש ער זאל אויף גיטן אויף וויא
 פון איין פלי . אונ אויב ער וואשט זיך פון איין פאס . זאל
 ער אויף עפענען דעם צאפין אונ גיטן אויף זיינע הענט
 אונ ווידער פאר מאכין . אונ ווידער עפענען אונ ווידער
 פאר מאכין ביו דריי מאל . דען דר רוח רעה וואש רועט
 אויף זיינע הענט אין שלאף . ער גייט גיט אונעס ביו מען
 גיט אויף וואסער אויף די הענט דרייא מאל . אונ איידר
 ער וואשט זיך זאל ער גיט אן רירן אין מויל אדער אין
 די אויגין . אדער אין דעם נאז . אדער אין די אויערין .
 דען עש איז אסגנה נאך דעם וואשן זאל ער מאכין דיא
 ברכה על נטילת ידים אונ אשר יצר . אונ ווען ער וויל פריער
 לערנען איידר ער גייט אין שול אריין זאל ער מאכין די
 ברכת התורה אונ ווי מען זאל זיך נוהג זיין איידר מען גייט
 אין שול אריין . אונ אז מען איז אין שול אונ ווי מען זאל
 רייניגן דעם גוף אונ מבי"ש דיא גשמה אונ דאש מעמאר
 גיט ריידן אין שול קיין דברים במלים דאש שמיים אלץ
 אויבין אין הלכות בית המטות . אונ דער ספר המסור
 שרייבט אויף פיל פון דיא לייטן וואש ריידן אין שול :
 אין מדרש שמיים אמעשה רבי יוסי זאנט אמאל בין איך
 גיגאנגען אין ווען האב איך בגעניגט (אלהו הנביא)
 אונ ער האט מיט זיך גיהאט פיל קעמלען אן גילארנע .
 האב איך אים גיפרעגט מיט וואש האסטו דיא קעמלאך
 אן גילארין . האט ער מיר גיענטפערט מיט אישעל
 בלאכי חבלת וואש הייבט אר אונ חמה דא פרעג איך אים
 פון וועקעש וועגין האסטו דאש אן גילארין . אונ וואו
 אהין פירסטו עש . זאנט ער איך פיר עש אין גיהנם
 אריין צו באצאלן די לייט וואש ריידן אין שול בשעת
 באונען . פון ברוך שאמי ביו נאך שמונה עשרה . אונ נאך
 דעם קריש וואש נאך הרום והגון אויף די הפלה פון דעם
 זעלבין מענטשין ווערט גיט דער הערט . אונ ער איז איין
 עוות פנים דאש ער שיינעט זיך גיט פאר דער הייליגער
 שכינה אונ פאר דיא הייליגע ספרי תורות וואש זיינען אין
 שול . דער ראשית הכמה שרייבט אויף פיל דער פון אונ
 דאש דער זעלבניגער מענטש פאר זיגריגט זיך אונ אויך

דיא

די הייליגע שול און כל ישראל חיו • אזו ווי אויבן שמיים
 אין הלכות בית הכנסת • דרום איז דער דין ווען מען
 שרייט אן אויף דעם וואש רעט אין שול • און ער קערט
 זיך ניט דרינגן • מעג מען אים זאגן צוות פנים גיי ארויש
 און פאר ונדריג ניט ריא שול און כל ישראל חיו • ראש
 האט גיפסקת (מהו ליב יצוי) דער בעל גור ארנה זל :
 גון וועל איך איך שרייבן פון דעם ראשית חכמה וועגן
 פון וואגן דאש קומט וואש פיל לייט ריידן אין שול און
 גריינקען ניט אין דעם גרויסן עונש דר פון • דאש קומט
 ווייל די זעלבדיגע לייט האבן אין זיך ניט נאמש פארקט •
 איינער זעהט עש פון אנדערין און שרייעט אים ניט אן
 אררבה ער הערט נאך אויף צו • דען ער מיינט עש שאמ
 אים גאר ניט • און ער ווייס ניט אז עש איז גלייך דער
 עונש פון דעם וואש הערט צו ריידן ווי דער וואש רעט
 אליין • דען ווען ער וואלט אים ניט צוא גיהערט וואלט
 זענער ניט גירעט • וואלט ער זיך גיפארקטן פאר גאט
 וואלט ער זענעט ניט צוא גיהערט • מכל שגן דאש ער
 וואלט אליין ניט גירעט • דאש קומט אלש פון דעם
 וואש דיא לייטן קערין אום דאש פנים איינער צום
 אנדערין • און זעצין זיך ארום מיט גלייך וויא אויף
 אפערה • און זעקן אלץ וואש טוט זיך אין שול • ווער
 עש גייט אריין און ווער עש גייט ארויש • וואלמן זיא
 פורה גיהאט פאר גאט וואלט זיך איסקיך אום גיקערט
 זיין פנים צו דער וואגט ווי דער דין איז • דאש איסקיך
 זאל זיינע אויגן האלמן אראפ • און דאש הארץ ארויף
 צו הקב"ה : אפילו ווען איינער זיצט איז דער דין דאש
 ער זאל גיט קוקן ווער עש שמיים און גייט אין זיינע פיר
 איילין • דרום מאבין צו אמיל לייט זיערע אויגן בשעת
 קייט און שמונה עשרה • דרום ווער עש וויל אין זיך נעמן
 נאמש פארקט זאל זיין זיין פנים צוא דער וואגט פארט
 בשעת דער חון זאגט שמונה עשרה • פרי ער זאל קעגן
 סכנון זיין נאך צו זאגן אן אויף איסקיך פרכה • אזו
 וויא אויבן שמיים • און זאל סכנון זיין פאר וועמען ער
 שמיים און טוט זיין תפלה • און מיט וועמען ער רעט •
 און זאל גריינקען דיא מורה וואש ער וואלט גישטאנען
 פאר איין מלה בשער ודם • מכ"ש וקל וחומר פאר דעם
 מלה מלכי המלכים הקב"ה • אפער ווען איינער קומט

אויפן אנדערין פאר גייט אים זיין מורה :
 נעכטט אויף איין קיטל פון די יקשמאלים ווי זיי שטייען
 און אייטל מורה פאר זייער גלויבן • גלייך אזא
 וויא פראסקה • און קוקן זיך ניט ארום • גון וואש זאלן
 מיר טאן מיר שטייען דאך פאר אונזער גאט וואש לעבט
 אייביג • און איז היה היה ויהיה • אויף זייגן מיר איין הייליג
 פאלק בני ברית די קינדר פון אברהם יצחק ויעקב מיר האבן איין
 וואר הפטיגן גאט • און איין וואר האפטניגע תורה אונז
 אמונה איז אמת אונזר תפלה איז אמת • גוא ווארום זאלן
 מיר ניט מווייניגט מאל פרייט זיין פון זיי מיט אונזר גלויבן
 דרום זאל איסקיך שמיין אין אויטעל מורה און זאל
 סראכטן איין הקנה דאש זיין תפלה זאל זיין מיט פונות
 ווער עש גייט פראטא • אין שול אריין דארף ער קוקן
 מלית ניט זייגן אפך ארבע כנסות דארף ער זיא אין
 טאן אן אפרכה און ווען ער טוט אן אין שול דעם גרויסן
 מלית זאל ער אין זין האבן יוצא זיין מיט דער פרכה
 אויף דעם ארבע כנסות אויף • און בשעת ער טוט אן
 דעם מלית אפך ארבע כנסות זאל ער סכנון זיין דאש
 ער וויל מקנים זיין דיא מצוה פון ציצית אז וויא עש
 שמיים אין דער תורה ועשו להם ציצית על כנפי בריהם
 און זאל אזו זאגן דא בין איך מקנים דיא מצוה פון
 ציצית • דאש איך וויל זיין גיצייקינט מיט דער גרויסער
 הייליגע מצוה וואש הקב"ה האט אונז גיגען ויא אזו
 גיוואגן קען כל התורה • אז וויא עש וועט דא נאך
 קעסיר בשייט ווערין • און בשעת ער ליינט תפילין
 זאל ער זאגן דא בין איך מקנים דיא גרושע מצוה
 פון תפילין • דאש איך וויל זיין גיצייקינט מיט דעם
 צייכן פון הקב"ה אז וויא דער פסוק זאגט וקשרתם לאות
 על ידך והיו למוטפות בין עיניך • און דרינגן איז גישריבן
 דיא פיר פרשיות קדש והיה כי יביאך שמע והיה אם שמעו •
 און בשעת ער זאגט דיא פרכה זאל ער זיא זאגן מיט
 גרויש פונות • און זאל אויף זיך מקבל זיין עול מלכות
 שמים דעם נאך פון הקב"ה • און דאש איז איין עדות
 אז מיר זייגן זיין פאלק און ער אונזר גאט • אזו וויא
 אפלה היינט אן זיינע קנעכט איין הותם דאש זיא
 זאלן אים קענען אזו אויף דיא ציצית און תפילין איז
 דער הותם פון הקב"ה • דרום איז איסקיך מהייב צו
 האלמן

האלמין די תפילן הייליג אונרין . מיטאר ניט שלאפן
 אין דיא תפילן מיטאר מיט זיין ניט גיין אויף אין
 אום ריין ארט . אויך טאר מען אין זיין ניט ריידן
 קיין דברים בטלים עד סוף תמיד אין זיין האפין אויף
 דיא תפילן דער הייליג שם הגדול והנורא . מיטאר אפילו
 קיין רגע אין זיין ניט פאר געסן :

אונ ווייל מיר קעגן זיך ניט האלטן אנאנצין טאג
 הייליג אונ ריין . דרום האפן דיא חכמים גיזאגט
 דאש מיזאל נאר אן טאן תפילן בשעת קריאת שמע אונ
 שמונה עשרה . פון נאך ובא לציין . דען דיא וויילע קען
 מען זיי האלטן הייליג אונ ריין . אונ במזרח אונ זאל
 תמיד גידענקן אין דעם שם המיוחד הגדול הגבור והנורא ברוך
 שמו הגדול וואש ער האט אויף זיך . אונ זאל לכל הפחות
 האפן אין זיך נאטש פארקט דיא וויילע דאש ער זאל
 גיט ריידן אין דיא תפילן . אפך דיא ציצית ויין ניט
 אזוי הייליג וויא תפילן דען אין תפילן שטייט גישריפן
 דער שם ויפל מאל אפך גיט אין ציצית . דרום מען
 מען וואל גיין מיט זיין אפילו אין בית הכסא אריין .
 אויך טאר קינר גיט גיין פיר אילן און ציצית . דען
 דיא מצוה איז זייער גרויש . אונ אזוי גירעכינט קעגן
 אלע תרי"ג מצות דען דאש ווארט ציצית בפרעפט
 זעקס הונדערט . אונ אכט פערס אונ פינף קניפן . איז
 סך הכל זעקס הונדערט מיט דרייצעקן . אונ זיין הענגן
 אויף די פיר עקן . דאש בטייט אויף דיא פיר עקן
 פון דער וועלט . וויא דוא ברכת מונוייב צו האלטן
 די תרי"ג מצות זעה יוסף העריק איז גינען אין די הענט
 פון די מצרים אונ האט פארט גהאלטן אלע מצות אויך
 זאגט דער פסוק וראיתם אותו וזכרתם את כל מצות ה' וגו' ולא
 תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וגו' וראיתם וגו' אין דעם פסוק
 איז צו פרעגן פיל קשיות אונ דיא גמרא שרייבט פיל
 דער פון . נאר אויך וועל קרין בשרייבן :

דיא גמרא פרעגט ווארום שטייט וראיתם אותו . בלשון
 יחיד עש וואלט גיקענט שטיין וראיתם אותם .
 בלשון רבים דען עש גייט דאך אויף דיא ציצית . דרום
 זאגט דיא גמרא פון דאגן לערנן מיר ווער עש האלט
 רעכט די מצות איז ער זוכה צו זעהן די שכניה ועלברט
 אונ אויך דר וואש איז גינארניט אין דער מצוה פון

ציצית דער האט ארום זיך פיל שוקרים וואש הימן
 אים פד אלים ביזין . אונ ווערט בשוקמט פון דעם
 יצר הרע . אויך גיפונן מיר איין פעשה אין דער גמרא
 עש איז גינען אפענטש וואש פלענט זייער גוהר זיין
 אין דר מצוה פון ציצית . אמאל האט ער גיהערט וויא
 עש איז פאר האנדן אין איין שטאט אשיינע זונה פון
 דיא היירן . אונ זיא איז ביי קיינים ניט גילעגן סיידן
 ער האט איר גיגעפן פיר הונדערט גילדן דער מענטש
 האט גישקט צו איר פיר הונדערט גילדן . אונ זיא
 האט אים אפ גישטעלט איין צייט ווען ער זאל צו איר
 קומן . ער איז אהין גיקומן צו איר אויף דער צייט
 אונ ער האט זיך גיזעצט אויף איר מיר . איז אריין
 גיגאנגן איר מויד . האט ער איר גינזיזן דיא ברוב
 וואש דיא זונה האט צו אים גישקט . זיא האט דאש
 דער ציילט דער זונה . האט זיא אים גיהייסן אריין
 קומן . אונ זיא האט אויש גיגעט זיפן בעטן פון
 אייטיל וילבר . אונ נאך איין בעט פון אייטיל גאקד .
 אונ בייא אימלכון בעט איז גינען אזלברגר לייטר .
 אונ בייא דעם גילדנים בעט אונגילברגר לייטר . זיא איז
 ארום גיגאנגן אונ האט זיך גיזעצט אויפן גילדנעם
 בעט . אונ ער האט זיך גיזעצט אקגן איר אין דעם
 קומן זייע פיר ציצית אונ שלאגן . אים אויף זיין פנים
 אזוי גייט ער אראפ אונ זעצט זיך אויף דער ערד . גייט
 זיא אויך אראפ אונ זעצט זיך לעפן אים . אונ פרענט
 אים וואש פאר איין אום ווערדיקייט האשטו גיפונן אין
 מיר . דאש דוא ווילסט בייא מיר גיט ליגען . דא
 שווערט ער איר אויך האב קיין מאל קיין זענדין
 מענטשן ניט גיזעהן פון דיר . נאר אויך וועל דיר זאגן
 ווארום אויך וויל בייא דיר גיט ליגען . נאש האט אונ
 גיגעבן דיא מצוה פון ציצית שטייט דער בייא זווייא
 מאל אנו ה' אלהיכם דאש בטייט אזוי וויא אויך שטיקראף
 דעם וואש אכט גיט די מצוה . אזוי אויך גיב אויך שכר
 דעם וואש אכט זיא דיא מצוה . אונ אצנד גיין מיר
 אקגן גיקומן אלע פיר ציצית . אז וויא פיר עדות וואש
 וועלן עדות זאגן דאש אויך טוא מיט דער דיא עבירה .
 דרום בון אויך פון דיר אנועק גיגאנגען . אויך וועל
 זאגן פאר פאלן דיא פיר הונדערט גילדן . אונ וויל מיט

דיר גיט זינדען . דא זאגט זיא איך וועל דיר גיט
 ארעק לאזן בוי דוא זאלשט מיר אויף שרייבן ווי דו
 הייסט אונ פון וואגן . דוא ביסט . אונ צו וועלן רבי
 גייסט אין בית המדרש אריין . ער האט איר דאש
 אלץ אויף גישריבן . אונ לאזט איר דאש געלט אונ
 גייט אהיים . אזו באלד איז די זונד גינאנגען אונ האט
 צו טיילט איר געלט אויף דרייא תלמים . איין שליש
 האט זיא אפ גיגען דעם מלך וואיט זיא האט דארטין
 גיוואונט . איין שליש דיא ארבע לייט . אונ איין שליש
 האט זיא מיט זיך גינבן . אונ זיא איז גיקוסן פר רבי
 חנא אונ זאגט זיא מיד מגייר . איך וויל ווערן איין
 יודע . זאגט ער צו איר מאטיר האסטו גיגען זיינע
 אויגן אויף איין בחר . דאש דוא האסט לוסט צו אים
 אונ ביסט זייא אים גילעגן דרום ווילסטו זיך מגייר
 זיין . זאגט זיא זיין מיין ליב רבי אזו אונ אזו איז דיא
 מעשה גינען . אונ זיא ווייזט אים דיא בריב וואש דר
 מענטש האט איר גיגען . דא זאגט רבי הייא צו דעם
 זעלבען מאן אונעו דר זעלביג פרויא גייט אונ געסט
 זיך בנאדר . אונ איר זאלט האבן מל . אונ ברכה
 בנאדר . אונ די בעט וואש איר האט דרויף גיוואלט
 ליגן באיסור ליגט אונדר בהיקר דעם שכר האשטו
 בקוסן אויף דער וועלט אונ דעם רעכטן שכר וועסטו
 האבן אויף יענר וועלט . דער האט נאר קיין שיעור
 גיט . דרום זאל אימליכר גיוואריגט זיין אין דיא מצוה
 פון ציצית אונ זאל זיין בודק זיין פר דר ברכה אויב
 עש ויגין נאגן אלע אכט פערדים . וזקט היישט
 עש אברכה לבטלה :

אונ ווען איינר וויל אן טאן זיינע ציצית באלד וויא
 ער שטייט אויף פון זיין בעט . דאש ער וויל גיט
 זיין מיר איילין אן ציצית זאל ער זיין אן טאן אן
 אברכה . אונ נאך דעם וואשן זאל ער זיין בודק זיין
 אונ זאל מאכט דיא ברכה . אונ ווען ער גייט אין שול
 אריין אונ טוט אן דעם טלית דארף ער נאך אמאל
 אברכה מאכט . אדר ער זאל אין דר היים קיין ברכה
 גיט מאכט . נאר ער זאל אין זין האבן יוצא צו זיין
 מיט דער ברכה פון טלית אויף פיידע . אזו אויך ווען
 איינר טוט אן דורך אנאנד צעהן קליידר מיט ציצית

זאל ער מאכט איין ברכה אבר אלע . אבר אז ער טוט
 זיין גיט אן דורך אנאנד . אדר ער פטר אכט זיך נאך
 דער ברכה נאך קליידר אן צו טאן . דארף ער איבן די
 איפרגע איבן גייאס אברכה מאכט אויך אום שבת אונ
 יום טוב איז גוט מיזאל אויף אימלן בונדר אברכה
 מאכט ידען אינדי טעג איז גוט מיזאל פיל ברכות מאכט .
 רבי אלעזר זאגט דער וואש האט זיין זיך ציצית
 אונ תפילין . אונ מזוזות אין זיינע טיגן . דאש
 זיינן דריי גישרינדע קעסטליכע אונ גרושע מצות . דר
 קיסט גיט באלד צו קיין עבירה דען דער יצר הרע
 האט קיין מאכט גיט אין דעם מענטשין ווש איז ארום
 גירניגלט מיט מצות . רבי זאגט דר וואש טוט אן דעם
 טלית אונ לייגט תפילין אין זייאגט קריאת שמע מיט
 פונה איז ער פאר זיכרט אז ער איז איין בן עולם
 הבא . איי זאגט איך בין אים ערב אז דאש גיהנם
 וועט גיט שולט זיין אין אים . רב פא זאגט איך בין אים
 ערב דאש הקב"ה איז אים מוחל אלע זיינע עבירות
 דריבן . דרום ווייל דיא רבנים זייגן אזו ערב זאל
 אימליכר גיוואריגט זיין צו לייגן טלית אונ תפילין
 מיט פונה . אונ זאל אויך פכווין זיין דאש מיר זייגן
 דאש פאלק פון הקב"ה . אונ מיר וועלן פראגן אויף
 זיך זיין חותם . אונ דער מיט געמין מיר אויף זיך דעם
 נאך פון זיינע מצות . צו טאן זיין מיטן גאנצן הארצן
 אונ לייב . אימליכר זאל גיוואריגט זיין צו זיין אין שול
 פון דיא ערשטע צעהן דען דיא חכמים זאגן אז דער
 זעלביגער מענטש פוקט אזו פיל שכר ווי פיל דאש
 נאנצע קהל . דיא צייט וואש מען מעג שוין אברכה
 מאכט איבן דיא ציצית איז ווען מיקען דער קעגן
 צווישן זייס אונ פלא . אבר דער וואש טוט אן דעם
 אריבע כפות פריער פאר ער קיין ברכה גיט מאכט . נאר
 אז עש קיסט דיא צייט זאל ער בודק זיין דיא ציצית
 אונ זאל אברכה מאכט . אדר ער זאל אן טאן אנאנד
 קלייד מיט ציצית אונ זאל אין זין האבן יוצא זיין
 מיט דער ברכה אויף יענים אויך . אונ דיא צייט וואש
 טען מעג שוין אברכה מאכט איבן דיא תפילין איז
 ווען עש איז שוין אזו טאג דאש ער דער קענט פיר
 איילין זייט דאש פנים פון זיין חבד וואש איז גיט
 גיווינמליך

ג'וויינטליך ביי אים . אָבֶר פֿרֿיער ניט . אָבֶר ווען איינער
 וויל ארויס גיין אין פֿעלד אריין פֿאר טאג זאל ער זיי
 לייגן אן אבֿרֿקה . אונז אז ער ווערט טאג זאל ער
 גרייפֿן אין זיין אונז זאל אבֿרֿקה מאכֿן . אָבֶר האַמְשִׁי
 ער איז אין פֿעלד דאָרף . ער די תּפֿילן ריין האַלמֿיין
 דאָש ער זאל היינט מוֹטֿיין זיין אונז אויך פֿל זמן ער
 האַט די תּפֿילן אויף זיך מוז ער זיין אין זין האַפֿן .
 אויך טאָר ער אין זיין ניט ריידין קיין דברים פֿטלים .
 גלייך וויא ער גייט אין זיין אין שול . ווייל ער האַט
 אויף זיך דעם שם הגדול אונז דיא לייט וואָש גייאָן אזוי
 אהיים מיט מלית אונז תּפֿילן . אָדֶר זיין שפּאַצירן זיך
 אין זיי . אונז ריידין פּאַמֿשטֿון אונז דברים פֿטלים אָדֶר
 אפילו וויערע עפֿקים . דיא וועלן פֿונדאָי עונש ליידין
 אַיִם הדין . אַמײל לייט לייגן די תּפֿילן אין דער היים
 איידער זיי גייאָן אין שול אריין . פֿרי דאָש זיי זאלן ארום
 גרינגלעט זיין מיט דריי גרושע מַצוֹת ציצית אונז תּפֿילן
 אונז מוֹדֶה . ער איז ווייטער גוט ווער עשקען דאָש טאָן
 אָבֶר דיא לייט וואָש גייאָן אַנְוֶעק אין שול אריין נאָך
 פֿאַר טאָן קענען זיין דאָש גיט טאָן :

אַמײל לייט לייגן ריא תּפֿילן פֿאַר בירד שאַר אַמײל
 פֿאַר קמוֹת . אַמײל צו עטוּת ישׂראל בחפּארה
 אימלֿךר האַט זיך זיין פֿונדאָ אונז ער איז אַלץ גוט . אונז
 אימלֿךר מענטש זאל לויפֿן אין שול אריין גישווינד .
 אונז פֿון דר שול זאל ער גיין פּאַטעלדיך אונז בֿשעת ער
 גייט אריין אין שול אריין זאל ער אריין גיין וועדליג
 צוויי מינן פֿרייט . אָדֶר ער זאל וואַרפֿן אזוי לאַנג ביז
 ער וואַלט גיקענט צווייא מינן ברייט . דער נאָך זאל
 ער זיך בנקן . אונז זאל גיט טאָן ביז ער זעצט זיך
 אַנדֶר . אונז וויא פֿאַלד ער זעצט זיך זאל ער זיך
 בדענקען ווער בין איך . פֿון וואָנן בין איך ארויס
 גיקפֿן אונז וואו אהין וועל איך גיין וויא קאן איך אויף
 הייבֿן מיין פֿנים קעגן דעם גרוסן הער וואָש איך האָב
 קעגן אים גיזינדֿיגט אונז האָב אים אָפֿט דער ווידר
 גיטאן דאָך פֿון זיינע גרושע גיטאן אונז פֿאַרים
 הרציקייט וואָש ער טוט מיט זיינע לייט . רער מיט
 קום איך זינדֿיג מענטש תּפֿלה טאָן פֿאַר דעם מלֿך
 מלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּב"ה . דער נאָך זאל ער אויף שטײַן

אונז זאל זאָגן מה טובו אונז זאל זאָגן אַלע דיא פֿרֿכות
 נאָך אַנאָד וויא זיין שטײַאָן פֿאַר אים . אונז קמוֹת
 אונז אייִד־וֹ אונז ברוך שְׁאָמֶר מוֹדֶה לתורה . אַשֶׁר הִלְלֵנוּ
 ויבֿר־הוּ וישׁע . וְשִׁתְּפֶה אונז פֿרכו אונז קריאת שְׁמֵי
 אונז אָמֶת וְצִיבִי אונז שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה . אונז מיט זיין אונז
 שְׁמֵיִאָן שְׁמֵיִט שׁוֹן אִיפֿן :

דיא צייט פֿון דער תּפֿלה פֿון שחרית איר זינט עס
 ווערט טאָג ביז דרייא שעה אויפֿן טאָג . דאָש
 איז דיא רעקמע צייט אָבֶר דער עיקר מַצוֹת איז אזוי
 ווי די פֿרומע לייט האַפֿן גיטאָן אין דרושלים . דאָש זיי
 האַפֿן אָן גיהוּבֿין קריאת שְׁמֵע איידר די זון אין אויף
 גיזאנגען אונז האַפֿן פֿאַלד אָן גיהוּבֿין שמוּחַ עשרה זיי
 זיינען גיווען חֶמְדִּים אונז האַפֿן גיקענט מרעפֿין דיא
 זעלבֿיגע רנע . אָבֶר מיר ווייסן גיט די חֶמְדִּה . דרום
 איז די צייט ביז דריי שעה אויפֿן טאָג . אונז אויב ער
 האַט גיט גיקענט דאוונען אין די ערשטע דריי שעה
 האַפֿן אים דיא חֶמְדִּים גינעפֿן נאָך אַשְׁמַע צייט ביז
 פֿיר שעה אויפֿן טאָג . אָבֶר דער וואָש דאוונט דר
 נאָך איז די צייט פֿאַר וויקט . אונז ער נעקט אזוי אין
 גרויסען שֶׁבֶר ווי דער וואָש דאוונט אין דער צייט .
 אָבֶר דער וואָש פֿאַר וויקט דיא תּפֿלת שחרית ביז
 נאָך מיטאָג . דא מוז ער צו מנחה צוויי מאל דאוונט .
 קיין מענטש טאָר גיט גיין צוויי זיין חֶבֶר אים אָפֿ צווא
 געבֿין אונז מאַרגן איידער ער האַט זיין תּפֿלה גיטאָן
 פֿאַר הקב"ה . אָבֶר אז ער פּאַנעניגט אים אויף דער
 גאס טאָג ער אים וואויל זאָגן אונז מאַרגן . ווייל ער
 פֿלייסט זיך גיט צוויי גיין צווא אים אַהיים . אויך טאָר
 קיינער קיין שום בֿיסען גיט עסן אונז מרינקען פֿאַרן
 דאוונען . אָבֶר וואָשער מען ער זיא מרינקען אויב
 ער וויל נאָר אַמְרוּק :

ווען איינער קומט שפּעט אין שול אריין אז דאָש קהל
 האַלמֿיין שוין אין מיטן דאוונט . אונז ער איז דאָך
 מחויבֿ צו דאוונען בקהל דאָש זיין תּפֿלה זאל בעסר
 מקובֿל זיין ווי זאל ער טאָן זאל ער אָן הייבֿן פֿאַרניגט
 אונז זאל איבֿר היפֿן איהו . אונז זאל ווייטער דאוונען
 בקהל פֿסד־וֹ אונז נאָך דעם דאוונט זאל ער זאגן איהו .
 אונז אויב ער קומט אָן נאָך שפּעטער זאל ער הייבֿן אויך

איבֿר

איבער היפין. און ווען ער קומט אן נאך שפעטער זאל ער אן הייבן פון ברוך שאמר. קומט ער אבער אן אז דאש קהל זאגן פרכו. זאל ער מיט זיין דאוונען כסדר. דער נאך זאל ער אן הייבן פארניט. אבער ברכת התורה דארף ער שוין גיט זאגן. ווייל ער האט שוין יוצא גיווען מיט ברכת אהבה רבה. דאש זיא איז אויך אברכה אויף דער תורה. און אויך ברוך שאמר און ישבח זאל ער זאגן דיא ברכה אן איין שם דאש ער זאל זאגן ברוך מלך מהולל בתשבות און צוא ישתבח ברוך אל מלך גדול בתשבות כו. אבר די אפרגיע ברכות דארף ער זיא זאגן :

דיא גמרא זאגט אין פרק אין עמרין דאש קיינער טאר זיך גיט שטעלן שמונה עשרה ווען ער האט גירעט רייד אפילו דברי תורה סיידן. ער מאכט זיך פריער אזוימער מחשבה. מביש דורך אייטל גילעכטער חו. דאש הייסט קרות ראש. גייערט דורך גרויש בוננה. ער זאל זיך גידיינקען פאר וועמען ער שטעלט זיך צו ריידן זיינע רייד דרום האט מען מתקן גיווען מען זאל פריער דאוונען ברוך שאמר און הללויות און ישתבח און קריאת שמע פדי אז דער מענטש וועט קומען אן צו הייבן שמונה עשרה וועט ער שוין זיין אין אזוימער בוננה דרום די ערשטע חס דים און צדיקים און אנדרע גוטע לויט פון פאר צייטן פלעגן זאמען איין שעה איידער זיי האבן אן גיהויבן שמונה עשרה דאש זיי האבן פון זך אראפ גיווארפן דיא אנדרע מחשבות. און האבן אן גיהויבן שמונה עשרה גיפלייסט מיט גרויש בוננה. ווען מען האט אפילו פיער גילייגט אויף זייער לייב בשעת שמונה עשרה האבן זיי אויך גיט גיפליט. און דיא גמרא בריינגט אויך דרויף פיל מעשות. דאש ער זיינן גיווען פיל צדיקים און חסידים וואש איז זיי צוא גיקומען פיל סגנות בשעת שמונה עשרה. און זייא האבן גיט פסוק גיווען. אימליכער איז מחוייב זיינע פיס גלייך צו האלטן בשעת שמונה עשרה. אזו וויא דיא מלאכים שטייען. ווי דער פסוק זאגט ונגלהם רגל ישרה. דיא מלאכים שטייען גלייך גיפלייסט מיט זייערע פיס. און זאל אום קערן זיין פנים צו דער וואגט פון מורה אזו ווי דער פסוק זאגט

ויסב חוקיהו פנוו אל הקיר חוקיהו האט אום גיקערט זיין פנים צו דער וואגט און האט תפלה גיטאן. און אפילו ער שטייט ביי אנאנדער זייט גיט בייא מורה זאל ער דאך אום קערן זיין פנים צוא דער וואגט :

אויך זאל מען צו האלטן דיא אויגן בשעת קריאת שמע. און שמונה עשרה פדי זיי זאלן גיט קוקן בשעת דאוונען אויף ברוך שום נאך וואש איז סבמל זייער בוננה. און אויך אז דער חזן זאגט דיא הייבט שמונה עשרה זאל ער אויך אום קערן זיין פנים צוא דער וואגט פון מורה און אפילו די לויט וואש האבן שטעט זאלן אויך אום קערן דאש פנים צו דר וואגט דאש זיי זאלן גיט זעהן וואש עש טוט זיך אין זייערע פיר איילין. און סיי ער זיצט סיי ער שטייט טאר ער גיט קוקן וואש עש טוט זיך אין זיינע פיר איילין. אימליכער איז מחוייב צו האלטן זיינע אויגן אראפ און דאש הארץ ארום צוא הקביה. און ער טאר גיט קוקן אויף דר וואגט אפילו זי איז אין זיינע פיר איילין ווען ער איז אויף אזו איין ארט דש ער ווייס גיט וואו מורה איז. זאל ער זיך שטעלן וואו אים דוכט זיך צום בעקמן. און זאל זיין הארץ האפן צו הקביה. אימליכן זאל זיך דוכמן. ער רעט מיט הקביה. אזוא וועט אים גיטאן אן האפן איין מורה און פחד. און זאל גידיינקען מיט וועמען ער רעט און פאר וועמען ער שטייט עש טאר קיינער גיט אויש שפייגען אין מיטן שמונה עשרה און ווען ער קומט אים אן שפייאכץ אין זיין מויל זאל ער שפייגען אין איין מוך. און אויב גיט זאל ער אום קערן זיין פנים הימער זיך צו דער לינקער זייט און זאל אויש שפייגען. אבער גיט אויף זיין רעכטע זייט. מביש דאש פר זיך. און זאל איין וויילע שטייל שווינגן פארן שפייגען און נאך דעם שפייגען. דאש ער זאל דיא צייט קיין שם גיט זאגן חיו. דען עש איז גלייך אזו ווי איינר רעט מיט איין שר און שפייט אים אין זיין פנים :

ווען איינער דאוונט פארן קהל איז עש אויך איין איסור און אפילו ווען איינער דאוונט אין דער היים זאל ער זיך פלייסן צו דאוונען אין דר זעלביגער צייט וואש דאש קהל דאוונען דען דעקאולט איז זיין חפלה.

תפלה מער אן גנומען און באוויליגט פאר השיי אונא
 ווי דער פסוק זאגט וואו תפלה לך ה' עת רצון דוד המלך
 זאגט איד מוא מיין תפלה צו דיר זאט אין דער צייט
 אז דאש קהל טוען זייער תפלה דען די זעלפליגע צייט
 איז די תפלה אן גנומען און באוויליגט פו דיר זאט
 אימליכער איז קהוב צוא זעהען ער זאל האבין איין
 שטאט אין שול גיט היינט זאל ער דאוונען אויף דר
 שטאט און מארגן אויף אנאנדער שטאט רב הנא
 זאגט ווער עש האט איין שטאט צו זיין תפלה איז דר
 גאט פון אברהם אין זיין הילף:

אימליכער איז קהוב צו האבין באוונדרע קליידער
 צום דאוונען דאש זיין זאלין ביין זיין
 די צדיקים און חסידים און אנדערע גרוישע לייט זינן
 זייער גוהר דרינען ער זאל שטיין בשעת דאוונען אזו
 ווי איין קנעכט שטייט פאר זיין הערין און אזו וריא
 איינער שטייט פאר אטלך אדער פאר איין שר און
 האט פאר אים אזו איין משפט וואש רירט אן אין זיין
 גוף און געלט ער זאל שטיין מיט זיינע אויגן אראפ
 און זיין הארץ ארוף צו השיי זיינע הענט אפן הארץ
 דיא ליגעקע האנט אין דער רעכטער און זיין קאפ זאל
 זיין איין גיבוזיגן גיט מיט גאנה אימליכער איז קהוב צו
 צו דעקן זיין קאפ גיט צו זיין מיטן הוילין קאפ און
 אויך ארום צו גארטלען זיך מיט איין גארטעל דאש
 ער זאל מאכין אצווישן שייד צווישן זיין הארץ און
 די ערוה דאש זיין הארץ זאל גיט זעהן דיא ערוה
 און זונקט טאר ער קיין שם גיט זאגן אויך זאל זיך
 אימליכער וואל ביין מאכין פארן דאוונען ער זאל
 זיך פרייער אויש הוסטין און אויש שנייזין דעם נאז
 ווען אייגעם בייסן אום פלייט בשעת דאוונען טאר
 ער זיין גיט אראפ נעמען מיט די הענט גאר דורך
 אמבלוש ווען איינס פאלט אראפ זיין מאגטיל אדר
 זיין מלית בשעת דאוונען זאל ער גיט מפקסין זיין די
 פונגה אים אן צו טאן גאר ער זאל ווייטער דאוונען
 דען דער וואש דאוויגט מיט פונגה זאגט אויף אים דר
 פסוק חכין לכם הקטיב אידר די וואש פרייטין אן זייערע
 הערצן בשעת דאוונען פו נעמט הקב"ה זייער תפלה
 און אויב גיט ווערט זיין תפלה גיט דער הערט און

וויא דער פסוק זאגט כפיו ובשפתיו ככדווי ולבם הרוק ככמי
 ותרו וראתם אותי מצות אנשים מלומדה קימי זייער מויל און
 לעפצין הערליכן זיי מיך און זייער הארץ איז ווייט פון
 מיר און זייער פארקט פו מיר איז נאר אזו וויא איינער
 טוט זיין גויינטליכקייט פלוכט דש מיניגט מען אן פונגה
 אויך זאגט דער פסוק קרוב אתה נפיהם ורחוק מכל ותיהם זיין
 זייננאדעגט מיט זייער מויל און ווייט מיט זייער גראנקן
 אויך זאגט דער פסוק ופחותו נפיהם ובלשונם יבובו לו ולבו
 לא נמו עמו זיי ריידן אים איבער מיט זייער מויל און
 זייער צונג לייקענען זיי גאר צוא אנאנדער מחשבה
 דען זיין הארץ איז גיט אן גיריכט צוא הקב"ה אויך
 זאגט דער פסוק זאט ב"ה זאגט ולא אותי קראת יעקב
 גיט מיך האכטו גירופין יעקב דאש מיניגט מען דיא
 ישראל דאש זייער פונגה איז גיט צו זאט:

גוא זעהן מיר דאך אז דער וואש טוט תפלה אן פונגה
 ווערט זי גיט דר הערט און ווען ער קען קיין פונגה גיט
 האבין איז בעקר ער זאל נאר גיט דאוונען דען תפלה אן
 פונגה איז אזו וויא אנה אן אנשמה אמיל זאגן ווער עש
 האט גראוונט אן פונגה דארף ער איבער נאיים דאוונן און
 אמיל זאגן וואש וועט עש אים העלפין ער וועט דאך
 דאש אנדרו מאל אויך קיין פונגה גיט האבין אזו איז דאך
 עש נאך אנדערע עברה דרום האבין די חכמים מבטל
 גיווען די נאך סאמר וועט ער דאש אנדרע מאל אויך גיט
 מכוין זיין אבר ווען ער האט גיט מכוין גיווען אין דיא
 ערשטי דריי ברכות דארף ער זיי נאך אפאל זאגן מיט
 פונגה אבר אמיל זאגן אז אפילו די ערשטי דריי ברכות
 זאל מען אויך נאך אפאל גיט דאוונען גו קענט איר
 וואל פו שטיין ווי גרויש די עברה איז דר פון אויבן איז
 אויך פיל גישייבן דר פון אויך איז אימליכער קהוב דיא
 ווערט שארף ארויש צו ריידן מיט די לעפצין דש דיא
 אויערין זאלן הערן וואש דש מויל רעם אבר ער זאל חיו
 גיט הויף שרייען דען ער איז חיו מוסט אמונה דאש ער
 גלויבט גיט דאש הקב"ה דר הערט דיא תפלה וואש מען
 דאוונט שטילר הייד:

ווען איינער איז אזו שיכור דש ער וואלט שוין גיט נטארט
 ריידן פו איין מלה טאר ער גיט דאוונן און ווען
 ער דאוויגט יוא איז זיין תפלה אום ווערדיג פלוכר הקב"ה

אין מקום ויין תפלה נאר ער זאל ווארטן ביו ער
 גיבטמט ויה אויש דער גאך זאל ער דאוונן אָבֶר אפילו
 אז ער האט גידאוונט בשעת שפּרות הויסט עש אויה
 אין תפלה ראש ער דארף גיט נאך אמאל דאוונן אָבֶר
 ארעכטער שיפור אין ויין תפלה נאר גיט ער מוז נאך
 אמאל דאוונן ווען איינר האט פר זאמט די צייט פון
 שמונה עשרה זאל ער בצאלן צו דר אנדער תפלה וואש
 ער דאוונט דר נאך אז ווי עש וועט בשיידן ונערן אויה
 טאר קיינער גיט ויצן אין חבֶרש פיר איילן בשעת דער
 חבֶר שמיים שמונה עשרה אפילו ער דאוונט אויה
 ווען איינר האט שוין גידאוונט שמונה עשרה אונ קומט
 אין שול אריין בשעת ראש קהל דאוונן שמונה עשרה
 אויב ער קען עפּים מחדש ויין אין ויין תפלה וואש ער
 האט עש פריער גיט מתפלל גיווען למשל ער וויל זאגן
 איין יהי רצון פאר אַבְרָהָמִן אין דר בֶּרְכָה פון רפּאנו יאָדֶר
 וידוי אין דר בֶּרְכָה סלח לנו אָדֶר עפּים אַנְאָדֶר חידוש
 אָדֶר ער האט פריער גידאוונט אן בוננה מעג ער נאך
 אמאל דאוונן מיט קדלי אונ זונקט גיט אונ וואש ער
 זאל מכנין ויין בשעת שמונה עשרה אונ פריער אונ דר
 נאך שמיים שוין אויבן קיינר זאל זיך גיט איבֶר געמען
 מיט ויין תורה אונ מעשים טובים אודר מיט ויין בוננה
 ראש ער וועט זאגן דריבֶר איז ראי ויין תפלה אן גינמען
 ווערין דען ער טאכט נאך ויין תפלה צו איין עבֶרֶה חס
 ושלום נאר ער זאל תפלה טאן ווייל השׁי איז איין רחמן
 אונ דער באַרִימֶט זיך איבֶר די וואש רופן אים מיט אָמֶת
 נון וועל איך שרייבן וויא מען מעג מחדש ויין אין
 שמונה עשרה אונ וויא מען טאר גיט אין דיא
 ערשטע אונ אין די הינטערשטע דריי ברכות טאר קיין
 יחיד גיט מחדש ויין אָבֶר אין די מיטלסטע דרייצן
 מעג מען זיא מחדש ויין ווען איינר וויל מתפלל ויין
 גאט זאל אים געבין ער זאל קענן לערנען ער זאל האבן
 אנט הארץ זאל ער זאגן ויין יהי רצון אין דער בֶּרְכָה
 פון אַתָּה חַיִּינֶן ווען איינער וויל מתפלל ויין דער יצֶר
 הרע זאל אים גיט אפ ריידן פון תשובה זאל ער זאגן
 ויין יהי רצון אין דער בֶּרְכָה פון השינו וויל ער זאגן
 וידוי זאל ער זאגן אין דר בֶּרְכָה פון סלח לנו וויל ער
 מתפלל ויין פאר אַבְרָהָמִן זאל ער זאגן ויין יהי רצון

אין רפּאנו וויל ער מתפלל ויין אויף פּרָנְסָה אונ שפּייז
 זאל ער זאגן ויין יהי רצון אין בר עליט אמיל זאגן
 אין דער בֶּרְכָה פון ראה נא בענינו אין דער בֶּרְכָה פון
 שמע קולנו מעג ער מתפלל ויין וואש ער וויל דען זיא
 איז דער כלל פון אלע ברכות ווי ער זאל זיך בוקין
 אין שמונה עשרה שמיים אויבן אין הלכות בית הכנסת
 ווען איינר האט זיך מוּעָה גיווען אין שמונה עשרה אין
 די ערשטע דריי ברכות מוז ער נאך אמאל אן
 הייבן פון אן הייב האט ער זיך מוּעָה גיווען אין די
 הינטערשטע דריי ברכות דארף ער זיך אום קערין צו
 רצה אָפּער אז ער האט זיך מוּעָה גיווען אין דיא
 מיטעלסטע ברכות זאל ער זיך אום קערין צו דר בֶּרְכָה
 וואש ער האט זיך מוּעָה גיווען ווען איינער האט
 גיזאנט משיב הרוח אום זומער זאל ער נאך אמאל אן
 הייבן פון אַתָּה גבוּר אָפּער אז ער האט שוין אויש
 גילאזן דיא בֶּרְכָה פון מחיה מתים מוז ער אן הייבן פון
 אן הייב אזא איז אויך דער דין אז ער האט פאר
 געסן צוא זאגן משיב הרוח אום ווינטער אָפּער אז ער
 האט פאר געסן צוא זאגן טל וכשר איז אַנְאָדֶר דין
 דער מאנט ער זיך פאר רצה זאל ער עש זאגן אין
 דער בֶּרְכָה שמע קולנו דער מאנט ער זיך אָפּער נאך
 רצה אפילו פאר עושה שלום זאל ער זיך אום קערין צו
 בר עליט אָבֶר אז ער דער מאנט זיך אז ער איז שוין
 אויש גינאנגען עושה שלום מוז ער ווידער אן הייבן פון
 אן הייב אונ מוז דאוונען איבֶר גייעס סס נה עשרת
 ווען איינער האט פאר געסן צו זאגן געלה ויבא אום
 ראש חודש אָדֶר חול המועד איז דר דין אזו האט
 ער פר געסן צו שחרית אָדֶר צו מנחה דארף ער נאך
 אמאל דאוונען שיע אָבֶר גיט צו מעריב אונ ווען
 ער דער מאנט זיך פאר עושה שלום זאל ער אן הייבן
 פון רצה אונ ווען איינער האט פאר געסן צו זאגן
 על הנסים אום הנוכה אָדֶר פּרִים דארף ער זיך גיט אום
 קערין ווען איינר האט גיזאנט די וואכערניע שמונה
 עשרה אום שבת אונ האט זיך דער מאנט אין מיטן
 אַבְרָהָה זאל ער נוסר ויין דיא בֶּרְכָה אונ זאל אן
 הייבן פון שבת דער נאך זאל ער זאגן רצה ביו
 סוף דא וועל איך באשיידן ווען איינער האט פאר
 זאמט זא א

זאמט איין תפלה ווי זאל ער טאן :

ווען איינער האט פון געסן צו דאוונען מנחה אדר ער איז גינען איין אונטן און האט נישט געקענט דאוונען דארף ער דאוונען צו מעריב צוויי מאל שמונה עשרה דאש נאך מעריב זאל ער אן הייבן אשרי און דאוונען מנחה האט ער פון געסן דאוונען מעריב זאל ער דאוונען שחרית צוויי מאל שמונה עשרה האט ער פון געסן צו דאוונען שחרית זאל ער דאוונען צווא מנחה צוויי מאל שמונה עשרה אפר די תפלה פון דר ועלפניך צייט זאל ער פריער דאבן דער נאך דאש בצאלונג דען ער קען נישט בצאלן קיין אלטין חוב איינער ער בצאלט דעם נייאם חוב און ווען ער האט פאר געסן צו דאוונען מנחה אום ערב שבת זאל ער דאוונען צו מעריב צוויי שמונה עשרה פון שבת דעסט גלייבן אז ער האט פון געסן מנחה פון שבת זאל ער דאוונען מוצאי שבת צוויי וואכנדיג שמונה עשרה אפר ער דארף נישט זאגן אחה חונתני אין דער אנדער שמונה עשרה און אויב ער האט זיך געזאגט אין בירי איז ער אויך יוצא אפר אז ער האט אין דער ערשטער נישט געזאגט און אין דער אנדער יא גוא וויל ער דאך האבן די ערשטע פון מנחה און די אנדער פון מעריב דרום איז ער נישט יוצא און מוז נאך אקאל דאבן איין שמונה עשרה פון מנחה און ווען איינער וויל באצאלן איין שמונה עשרה מיט דעם דאש ער וועט צו הערן דעם חזן איז נאך זאגן ווארט בייא ווארט איז ער אויך יוצא נאר ער זאל זעהן נישט צו פאר הערן קיין שום ווארט און זאל נאך זאגן אמן אויף אימליכער ברכה און אויב נישט איז ער נישט יוצא אזוי איז אויך דער דין מיט זעלה ויבא און וואו איז דאש גירעט אז ער העלפט בצאלן נאך אשמונה עשרה דאש איז נאר אז ער האט פון געסן אדר ער איז גינען איין אונטן דאש ער האט גיהאט אמשפט פאר איין שר און האט נישט צייט גיהאט אדר ער האט אים זיך גיטראפן איין סנה אדר ער האט גימינט ער איז נאך פרי איד וועל נאך צייט האבן צו דאוונען אפר ער דער וואש האט גיבויין פאר זאמט דא צייט אויף אים זאגט דער פסיק מעט לא יוכל לתקן דער פאר קריקמער קען נישט

באצאלן אפר פון דעסט וועגן אז ער וויל נאך אפאל דאוונען בתורת נדבה נישט בתורת חובה מאג ער דאוונען און דארף נאר נישט מחדש זיין און ווי ער זאל זאגן אמן שמיט שוין אויבן אביסל דער פון :

די חכמים זאגן ער איז מער מנחה דער וואש זאמט נאך אמן פון דעם וואש זאמט דא ברכה דען דער וואש זאמט די ברכה איז גלייך אזויא ווי איינער דער ציילט עפעס אדער ער ווייזט איין שומר אן עדות אזו קאן זיין אז עס איז איין שקר אפר ער אז ער האט עדות דרום מאבין זייא אים פאר איין ווארהאפטניגן מענטשן אזוי אויך דער וואש זאמט נאך אמן איז גלייך אזו וויא איין עדות נון ווען יא ער איז אזוי איין גרייסע זאך דרום זאל אימליכער גינארניט זיין דרינגן אז וויא איד וועל דא באשיידן אימליכער איז מחדש נאך צו זאגן אמן מיט גרויש פונת דאש ער זאל גלייבן אין דער ברכה וואש דער חזן זאמט אז ער איז אזו גינען און ער וועט אזו זיין און זאל אזויא זאגט מאריד זיין מיטן אמן ביז ער זאל דאש סבון זיין נישט מער און נישט ווינצגער די גמרא זאמט ווער ער זאמט נאך אמן מיט דער גאנצער פונת אפילו ער איז אויף אים גינער גינארנין ביזו חס ושלום פאר זיבעציג יאר איז ער ער דער מיט סבמל ער איז פאר האנדין פיל פונות אויף דעם אלעם וואש שמיט דא אפר דאש איז די זיקר פונת וואש דער מענטש זאל האבן בשעת ער זאמט אמן דרום זאמט די גמרא ער זאל קיינער נישט זאגן קיין אמן חסיה דאש האט אין זיך צוויי מייטשן דאש ער זאל נישט זאגן מיט איין פתח אמן אדר אמן נאר ער זאל זאגן אמן נאך איין מייטש איין חסיה פאר צוקן דאש ער זאמט אמן איידער יענער זאמט אויף די ברכה דרום זאמט בן עזאי ווער ער זאמט איין אמן חסיה ווערין פאר צוקט זינע יארין חזן דער נאך זאמט דא גמרא ווער ער זאמט איין אמן חסיה איילינג און פון צוקט אן פונת ווערין זינע זאגן איילינג פאר צוקט און דר וואש זאמט איין אמן חסיה בלומר ער ווייסט נישט אויף וועלכער ברכה ער זאמט דעם אמן איז זיין ענגש דאש זינע קינדר ווערין יתומים אפר דער וואש איז מאריד אזו

לאנג

לאנג ווי איך האב אויבין גישריבן דר לייגעקט מען
אים זיצע זאכן:

דער וואש זאגט זאמן מיט דער גאנצער פונדע עפינט
מען אים דעם מויער פון בן עזון . אזוא ווי דער
פסוק זאגט ויכוא גוי צדיק שומר אמונים עש זאל אריין
קומען דער צדיק וואש ווארט מיטן זאמן ביו יענער
לאזט אויש די ברכה איב זאגט עש מיט גרויש פונדע .
בשעת דער חון האלט מורים איז אימליכער מחוייב זיך
צוא בוקין . אונ זאל זאגן מורים רבנן אונ זאל אויש
לאזן ברוך אל תהודאות אן אשם . אונ זאל זיך ניט
צו שטארק בוקין . דאש זיין פנים זאל ניט אויש קומן
קעגין דער עקונה . די לייט וואש שטייען ניט אויף צו
מורים אונ בוקין זיך ניט . דאש איז איין עבירה אין די
אנדערע אייניש ער זיצט בשעת דער חון זאגט דיא
שמונה עשרה . דאש אנדערע ער בוקט זיך ניט צוא
מורים . דיא נכרא זאגט ווער עש בוקט זיך ניט צוא
מורים ווערט פון זיין מורה נאך זיין מוויט איין שלאנג .
דען איז דער דין ער זאל זיך בוקן גישוריק . אונ זאל
זיך פאמעלאך אויף הייבין אזוא וויא דר שלאנג מוויט .
אונ ער מוויט דאש ניט . דרום ווערט ער אשלאנג יוען
איינער האלט אין מיטען שמונה עשרה . אונ דער חון
האט אן גהופין צוא זאגן קדושה . זאל ער שטיל
שווייגן . אונ נאר צו הערן אין הארצן . אזוא איז אויך
דער דין פיי מורים . זאל ער צוא הערן אין הארצן
אונ טאר זיך ניט בוקן פיער האלט אין מיטן אברכה
אדר תחלת אדר סוף פון די ברכות וואש מען בארף
זיך ניט בוקין . אמיל זאגן מען טאר ניט צוא הערן
אין הארצן אויך . נאר ער זאל באוועגן פסדר :

נאך שמונה עשרה זאל ער אויש זיין עושה שלום אזוא
ווי אויבין שטייט אין הלכות בית הכנסת . דער
נאך זאל מען זאגן תחנון . פאר נאכט זאל מען פאלן
אויף דער לינקער האנט . אין דער פריא אויף דער
רעכטער אזוא וויא אויבין שטייט . דער נאך זאל מען
זאגן אשרי למנעח ובא לציון . מען בארף גרויש פונדע
האבין צו דער קדושה פון ובא לציון . דען עש איז אויף
פרטום לשון . אויך שרייבט דער טור אורה חיים רבי
שמעון בן גמליאל זאגט פון רבי יהושע בן לוי וועגן

זינט דאש בית המקדש איז הרוב גינארין ווערט אלע
טאג גימערט אייטל קללות . אונ עש גידערט ניט קיין
טוי פון ברכה פון הימל . אויף וואש דען שטייט דיא
וועלט . אויף דעם וואש מען זאגט ובא לציון . אונ אויף
דעם אמן יהא שמיה רבא וואש מען זאגט נאך דער דרשה .
דאש איז זייער אגרוישע סגונה . דרום מוז מען עש
זאגן מיט גרויש פונדע . אונ אז ער קומט צו ברוך אלהינו
שבראנו לכבודו זאל ער זיך פרייען מיטן גאנצן הארצן .
אזוא וויא אויבין שטייט דער משל דער פון . דער נאך
זאל דער חון זאגן נאגין קדיש . דער נאך עלינו אונ
קדיש יתום . אונ ער זאל גיט באלד ארויש זיין פון דר
שול אזוא ווי איין אשה מווי . דען עש איז גליק ווי ער
פאטערט אראפ פון זיך אמשא חזי . נאר ער זאל זיצן
אפיסל . אונ דאש איז אויך אגרושע סגונה . אזוא וויא
דער פסוק זאגט אשרי יושבי ביתך עוד יחלוך סלה . אום
מאנטיג אונ דאנרשטיג זאגט מען לאנג והוא רחום אונ
ה' אלהי ישראל דען דאש זיגן דיא צווייא מעג וואש
הקב"ה האט מוחל גינען צו די ושראל אויף דעם טמא
על . דען אזווייא האבן דר נאך תשובה גיטאן האט
נאט ית גינאנט צו משה גייא אויף צו מיר אויפן בארג
סיני וועל איך דיר שרייבן אנדערע לוחות אויף דעם
אוירט פון דיא ערשטע וואש דיא האסט צו בראבין .
דיא איז משה ארויף גינאנגען אום דאנרשטיג אונ האט
זיך דארטן גיזאמט פערציג טעג אונ פערציג נעכט .
אונ איז ווידר אראפ גיקומן אום מאנטיג . האט אים
הקב"ה איין בשורה טובה גינאנט סלחתי כבוד איך האב
פר געבין אזוא וויא דיא האסט גיבעטן די אלע פערציג
טעג אונ אויך נעכט מען אויש דיא ספר תורה . אונ
מען לייגעט צעקן פסיקים אין דער פרשה פון דער
וואך . אבר קיין הפטורה זאגט מען ניט ווייל דש פאלק
אייילן זיך צו זייער מלאכה אונ האנדיל :

אויך דעסט גלייבן אום ראש חודש זאגט מען אויך
קיין הפטורה ניט פון דעם מעס וועגן . אבר
שבת אונ זום מזב זאגט מען זיא איין הפטורה . תענית
צו סנהא זאגט מען אויך איין הפטורה ווייל דענקלמ
היילן זיך ניט דאש פאלק צו זייער ארבעט אין אמיל
ערטער זאגט מען אל איך אפים אום מאנטיג אונ
דאנערשטיג

דאגדאשיג • אין שבת צו מנחה און אין איין תענית
 רופט מען מער ניט אויף גאר דרייא און אום ראש
 חודש רופט מען גאנצן פיר • און אום יום טוב פנינה •
 און אום יום קיפור זעקס • איג אום שבת זיבן • בשעת
 לייגענען מוז זיין אמגן און אויב עש איז מער גיטא גאר
 ניין האמשע עש זיינן פאר האגדן נויבער און קגנד
 נואש זייגען נאך אלט דרייצען יאר טאר מען ניט
 לייגענען מיט אברכה • אויף אז דר מגן זייגן אין צווייא
 תורים • טאר מען אויך ניט לייגענען מיט אברכה •
 סידין דער חון שטייט אויף דער מיר נואש פון איין
 תור אין אגדן • דעם נואש מען רופט אויף טאר ניט
 מאכן דיא אברכה ביז דער חון נוינט וואו מען וועט
 אים לייגענען און ער זאל זיך אום קערן אויף אזייט
 אדר ער זאל צו מאכן דיא ספר תורה בשעת ער מאכט
 די אברכה • גדי מען זאל ניט מייגען די אברכה שטייט
 אין דער ספר תורה • אזו איז אויך דער דין בייא דער
 אגדער אברכה נואש נאך דעם לייגענען יאונ מען זאל די
 מענטשן דורך אנאגד אויף רופן און דעם נואש מען
 רופט אויף צום הינטרשטן זאל בלייבן שטיין אויפן
 בלעקער ביז מען הייבט אויף די סית און זאל זיא
 באלייטן אזו ווי דר בעל גלילה • דאש פיל לייט זאלין
 וי באלייטן • און טאן איר כבוד • נאך דעם לייגענען
 הייבט מען אויף דיא סית און מען נוינט דאש כתב
 אימליכן מענטשן דרום גייט דר בעל תורה אויף אלע
 וייטען אזו ווי דר סדר איז • אמיל קהילות זאגן תחנון
 און ווי רצו און אמיל זאגן אכ ההמים נאך דעם
 לייגענען • אימלכע שטאמט וויא איר מנהג איז • דער
 נאך זאגט מען אשרי וכו' לציון :

תפלת מנחה

די צייט פון מנחה איז נאך זעקס שעה מיט אהאלבי
 אויף טאג • און מיר רעכענען תמיד דעם טאג פר
 צוועלף שעה • און אויך די נאכט פר צוועלף שעה •
 מיא אום זומער סיי אום ווינטער • און דיא צייט פון
 מנחה איז דרייא שעה • דהיינו ביז גיין שעה מיט
 אהאלבין אויפן טאג • דאס הייסט מנחה גדולה • רבי
 יהודה זאגט די צייט איז ביז עלף שעה מיט אפערטיל

אויפן טאג דאש איז דריי פערטיל שעה פאר נאכט •
 און ווי אימליכער וויל זאל ער טאן • גאר ער זאל זען
 ניט צו פאר נאמען די צייט • דרום זאל זיך אימליכער
 אין זין אריין זעמן ניט צוא פאר זאמען דיי צייט פון
 מנחה • דען די תפלת מנחה איז מער אן גינטען ביי
 הקב"ה פון אלע תפלות • אזו ווי מיר גיפנען אויך ביי
 אליהו דאש זיין תפלת מנחה איז דער הערש גינארין
 און עש איז אראפ גיקומען אפייער פון הימל פאר די
 אזיגן פון כל ישראל און דאש איז דער טעם דרום איז
 די תפלת מנחה מער אן גינטען • ווייל דענקמאלט האט
 דער מענטש זיינע רעכמען עסקים • און ער בצווינגט
 זיין יצר הרע און גייט און טומ תפלה פאר הקב"ה •
 דען הקב"ה האט ליב די לייט נואש באצווינגן דעם יצר
 הרע • און האט פינגט די לייט נואש ציהען אים נאך •
 דרום האבין די חקמים פאר באטין דאש קיינער זאל
 זיך ניט זעצין עסן אדר ער אן הייבן אמלאכה פאר
 מנחה אפילו ער וועט זיא קאנטשין פאר מנחה • ביז
 ער זאל פריער דאוונען מנחה • און ווען איינער האט
 אן גיהויבן איין מלאכה אדר ער האט זיך גיזעצט
 צו איין קעודה איז ער מחוייב אונעק צו ווארפן און
 דאוונען מנחה • דען די תפלת מנחה איז חשובר בייא
 הקב"ה פון די קטורת און קרבנות • אזו ווי דער פסוק
 זאגט עש זאלין אן גינטען ווערין מיינע תפלות מער
 פון די קטורת און מער וויא איך וואלט אויף גיהויבן
 מיינע טענער צוא בריינגען קרבנות דאש מיינט מען
 תפלת מנחה :

אין איין תענית מוז מען מער כונה האבן צו מנחה
 אדר אנאנדערש מאל צו מנחה • דען דענקמאלט
 איז מען הונגעריג און מיר • און דאש לייב איז דער
 שלאגין • אזו וויא דער פסוק זאגט תפלה לפני כי יעטוף
 דאש מיינט מען די תפלה פון איין עני נואש וועגד זיך
 ארום מיט אן מאכמקייט ער פאר גיסט זיין תפלה פר
 גאט מיט כונה • אימליכער איז מחוייב זיינע הענט
 צוא וואשן איידער ער קומט אין שול אריין • אפילו
 איינער זיצט איפר איין ספר און לערינט טאר ער דר
 נאך ניט דאוונען ביי ער מוז פריער די הענט וואשן •
 ווען אייגד האט אבר קיין וואשע • גיט איז ער מחוייב

צו גיין איין מייל וועגס ווייטער פון וואשער וועגן •
 און צוריק איז ער נאר מחוייב גיין אַתּהוּם שַׁבֵּת • און
 קער ניט • אָבֵר אז עשׂ איז שוין שפּעט דאש ער וועט
 מיט ויין גיין עובר ויין דעם זמן תּפִּילָה • אָדער עשׂ איז
 אום מינלאך וואשער צו קריגן • זאל ער אָפּ רייפֿן
 וינע הענט אין דער וואנט :

מען דארף זאגן אשרי פאר שמונה עשרה אז וויא
 דיא גמרא זאגט דר וואש זאגט אשרי דריי מאל
 אלע מאג דער איז גודאי איין בן עולם הגא • דער
 טעם איז ווייל דרינג שטייט רצון וראו יעשה ואת שועת
 ישמע ויושיעם הקב"ה מוט דאש ווילן פון וינע פארקמיר
 און דער הערט זייער גישריאי און העלפט ויאי • אזו
 וועט ער דער נאך דאוונען שמונה עשרה מיט
 אפרייליך גיטווי די גמרא זאגט עשׂ זאל זיך קיינער
 ניט שטעלן שמונה עשרה בקלות ראש דאש מיינט מען
 אז ער רעט פריער פאטשטין • אָדֵר מבי"ש דברים
 בטלים אָדֵר ער איז אין צארין גיארט דורך פריידן
 און פארקט און זאל אביסל ווארטן פאר שמונה
 עשרה און נאך שמונה עשרה אזו וויא פייא שבת
 ביסמו מחוייב מוסף צו זיין מחול על הקודש פריער און
 דער נאך • אזו אויך ביסמו מחוייב בבכור תאלטין
 אונזרע שולן וואש ויין זיינן אויף דעם אָרט פון בית
 המקדש פארין דאוונען און דער נאך • אויך זאגט דיא
 גמרא אפילו איין חרבע שול ביסמו אויך מחוייב נוהג
 בבכור זיין • אזו וויא דער פסוק זאגט והשמתי את מקדשיכם
 איך וועל פאר וויסמן אייער בית המקדש • נוא ווערט
 עשׂ דאך גרופן בית המקדש האמשע עשׂ איז וויסט
 און דיא קדושה איז נאך דרויף ווען איינר גייט אין
 שול אריין אימצין ארויש רופן אָדֵר עפים ארויש טראגן
 און אריין טראגן • איז ער זיך מחוייב אין שול אנהר
 זעצן און זאל זאגן עטליכע פסוקס ווייל דיא שבינה
 רוט דרינג • און אויב ער קען קיין פסוק ניט זאל ער
 זאגן אשרי ושבתי ביתך עוד והללו סלה קאן ער דאש אויך
 ניט זאל ער אזו פלייפֿן זיגן איין וויילע • און זאל זיך
 גידעמען ווען ער וואלט גינאגן פאר אמלך בשׂר ודם
 אין זיין חדר אזו וואלט ער דאך גינאגן מיט גרויש
 מורא • מבי"ש פאך דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה •
 און ניט אזו וויא אטייל לייט מאכין אנגשריאי נאך

45

דעם דאוונען וויא אין אביר הויז און אפמ קריגן ויאי
 זיך אין שול • דאש איז איין הארבע עבירה צו דיא
 זעלביגע לייט וואש מוזן אועלכע ביטרע עבירות
 אין דיא ליבע שולן :

נחן איר ליבע לייט איך וועל אייך לערנען וואש איר
 זאלט טאן אז עשׂ זאל אויף אייך פאלן די מורא
 פון גאט • איר זאלט זיך אים קערין מיטען פנים צו דר
 וואנט דש איר זאלט אויף קיינעם ניט זעהן אין זיינע
 פיר איילן בשעת דאוונען • און פר וועמן איר שטעלט
 זיך צו ריידן • וועט אייך בנדאי איין מורא אן האפן
 און דער וואש האט ניט קיין שקאט צו דער וואנט
 זאל ער אראפ האלפן וינע זאגן און זאל אויף קיינס
 ניט קוקן • און ווער עשׂ בנעקט דאש צו טאן העלפט
 אים הקב"ה דר צו • אז וויא דיא גמרא זאגט הבא לטהר
 מסייע וזאתו ווער עשׂ קומט זיך דרייניגן העלפט מען אים פון
 הימל • הבא למטא כו • און ווער עשׂ קומט זיך מסמא זיין
 מיט וינע פיינע סחשבות פוקסט ער אויך זיין בנער
 דרום זאל איטלער אויף זיך נעמען דיא מורא פון גאט
 דער מענטש דארף נאר אן הייפֿן • אז וויא דיא גמרא
 זאגט כל התחלות קשות אלע אן הייבנס איז שוער •
 אָבֵר דר נאך קומט עשׂ אים גרינג אן • איר ליבע לייט
 זאל אויך דיא יאה קיין קליינע זאך ניט זיין • דען דיא
 וועלט און יענע וועלט הענגט דרינג אז וויא דר פסוק
 זאגט ועתה ישראל מה ה' אליהך שואל מעמך כי אם ליראה את ה'
 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך משה רבינו ע"ה האט גיזאגט
 צו ישראל נחן וואש בנעקט הש"י פון דיר נאר דוא
 זאלסט זיך פארקמין פר גאט דיין גאט מיט דיין גאנצין
 הארצין אונלייב נחן זעהן מיר אז אונזר גלייפֿן הענגט
 אין גאטש פארקט • דען דער זעלביגער מענטש וואש
 פארקט זיך פר גאט טוט ניט פאךר קיין עבירה • און
 אלע מצות קומן אים גרינג אן • און ער האט די וועלט
 און יענע וועלט • און דער מענטש וואש פארקט זיך
 ניט פאר גאט • איז פייא אים אלץ פאר קערט • און
 ער איז אזו ווי איין גוף אן אנשמה • אז וויא עשׂ וועט
 נאך בעסר בשיינט ווערין אין פרק ענין המצות :
 דער וואש גייט אָדֵר ער פארט אין ווען אָדֵר ער
 רייט אויף איין פערד • און עשׂ קומט דיא צייט
 צו דאוונען זאל ער אזו דאוונען גינאנדיג און זיצנדיג

אדער

וְדַר רִיטְיָנְדִיג אֶפִּילוּ עַד קוֹמַט נִיט אֹיִשׁ מִיט זַיִן פְּנִים
 קִיין מִזְרָה דַעַן אִז עַד וְעַט זִיד אַנְדְרָשׁ שְׁמַעְלִין וְעַט
 עַד קִיין פּוֹנֵה נִיט קַעֲנִין הָאֵפִין נוֹיִל עַד אֵילֵט צו זַיִן
 וְעַג • אֶפִּילוּ לֵיט וַיִּנְעַן זִיד יִזְא נִזְהַג צו שְׁמַעְלִין זִיד
 צו דַעַם עַרְשְׁטִין פֶּסוּק פֿון קְרִיאַת שְׁמַע דָּאִשׁ אִיז שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל אִז צו דִיא הִנְטְרִשְׁטַע דְרִי בְרָכוֹת פֿון שְׁמוֹנֵה
 עֶשְׂרֵה • בְּדִי זַיִיא זְאֵלִין קַעֲנַע אֹיִשׁ גִּיין עוֹשֶׂה שְׁלוֹם
 דָּאִשׁ אִיז אִיזֵךְ רַעֲבַט • אִז דַעַר וּוְאִשׁ דְאוּוִינֵט שְׁמוֹנֵה
 עֶשְׂרֵה רִיטְיָנְדִיג אִוּפֿן פַּעֲרֵךְ • זְאֵל עַד עֵשׂ פִּדִין דְרִיִיא
 מְרִיט הִנְטֵר זִיד צו עוֹשֶׂה שְׁלוֹם דְרוֹם אִיזֵךְ וְעַר עֵשׂ
 פֶּאָרַט אִין אִיין וּוְאִיגִין אַדֵר אִין אֶשְׁרֵף אִוִיב עַד קַעַן
 זִיד שְׁמַעְלִין אִיז זַיִיעַר גוֹט פֿון עוֹשֶׂה שְׁלוֹם וְעַנְיִן •
 וְעַן אִיזֵר אִיז אִין וְעַן אִין אִיין מְקוֹם סְפִנָה דָּאִשׁ עַר
 קַעַן נִיט זַיִין תְּפִלָּה מְאֵן • זְאֵל עַד וּוְאִיגִין דִיא קוֹרְצַע
 תְּפִלָּה וּוְאִשׁ שְׁמִיִיט אִין אִוּרָה חַיִים סִימֵן קִי • אִז אִיטְלֵכֵךְ
 זְאֵל זִיד אִוִיף שְׁרִיִיבִין דִיא תְּפִלַת הַדָּרֵךְ • אִז זְאֵל עֵשׂ
 וּוְאִיגִין בְּאֵלֵךְ אִז עַד גִיִיט אֶרֶזִישׁ פֿון זַיִין הַזֵּיז • אִז עֵפִיִם
 זְאֵל קִיין מַעֲנַטְשׁ נִיט גִיין קִיין מִיִיל אִז תְּפִלַת הַדָּרֵךְ • אִז
 אִז עַד הָאִט פֿר גַּעֲסִין זְאֵל עַד עֵשׂ נֶאֱדָךְ וּוְאִיגִין בִּיז אִיין
 תְּחוֹם שֶׁבֶת פֿון דַעַר שְׁמַטָּה וּוְאִשׁ עַד וּוִיֵל דְאָרַט
 בְּלִיבִין גַּעֲבִיטִין • אִיטְלֵכֵךְ אִיז מְחֻוִיב גִיּוּוְאִרִינֵט צו
 זַיִין צו לִיִיאַנְעֵן קְרִיאַת שְׁמַע אִוִיף זַיִין פֶּעֲטִיאַז וְעַרְט
 עַר בְּשִׁרְקַט פֶּאָר רִוּחוֹת רַעוֹת אִז פֶּאָר אֶלַע מוִיִקִים
 רִל • אִז עַד זְאֵל אִז לִיאַנְעֵן קְרִיאַת שְׁמַע בִּיז
 עַר וְעַרְט אַנְטְשְׁלֶאפִין • אִז וְעַט אִים נִיט צו קוֹמֵן קִיין
 בִּיזִי תְּלִמּוֹת דִי זַעֲלִבִיגִי נֶאֱבַט נוֹיִל עַר אִיז אַנְטְשְׁלֶאפִין
 גִיּוּוְאִרִין פֿון דְבְרֵי תְּהִירָה :

תְּמִיד עַר שְׁמִיִיט פֶּאָר הַקְּבִיָּה • אִז וּוִיא דוֹד הַמֶּלֶךְ עִיה
 הָאִט גִיּוּוְאִנֵט שׁוֹיִת ה' לִנְגִדֵי תְּמִיד אִיךְ טוֹא גֵאֵט וְתְּבַרְךָ
 צו קַעֲנֵן מִיר תְּמִיד • אִוִיךְ הָאִט עַר זַיִין זִון שְׁלֹמֶה
 צוּוְאֵה גִלְאֹזֵט בְּכַל הַדָּבָר דַעַתוֹ אִין אֶלַע דִיִּנְעַן וְעַנְיִן אִז
 מַעֲשִׂים גִדִּינְקֵן אִים • אִז לֹא זִיד דִיר דוֹכְמַעַן דִיא
 שְׁמִיִיט פֶּאָר הַקְּבִיָּה • אִין דִיא צוּוִיִיא פֶּסוּקִים הַעֲנַנֵט
 כֹּל הַתּוֹרָה כּוֹלָה • אִז דַעַר זַעֲקִיָּבֵר מַעֲנַטְשׁ וּוְאִשׁ הָאִט
 גֵאֵט פֶּאָרְכַט אִין זִיד גִדִּעֲנַקַט עַר אִין דִיא פֶּסוּקִים
 אִז עַר וְעַט בְּרִדְאִי קִיין עֲבִירָתֵי נִיט טוֹאן אִז דִיא
 מִצְוֹת קִימֵן אִים גִרִינֵן אִין • אִז אִיז אַרְעֲבַטְעַר צְדִיק
 אִז חֲסִידֵי אֶבֶר דֵר וּוְאִשׁ אִיז נִיט קִיין גֵאֵט פֶּאָרְכַטְעַר
 הַעֲלַפֵט אִים נִיט אֶפִּילוּ קִיין הוֹגֵדֵרְט פֶּסוּקִים • דַעַן עַר
 קַעֲרַט זִיד נִיט דְרִינֵן אִז גִיִיט נֶאֱדָךְ דַעַם יִצֵר תְּרַע • אִז
 עַר אִיז פֿון דִי רַעֲבַטְעַר רִשְׁעִים וּוְאִשׁ הַקְּבִיָּה הָאִט פִּינְיִט
 אִז זַיִיעַר תְּפִלָּה וְעַרְט נִיט דַעַר הַעֲרַט • אֶבֶר דִיא
 תְּפִלָּה פֿון צְדִיקִים אִיז גִלְבֵט אִין גֵאֵט אִוִיגִין אִז
 עַר גִלוֹמַט דַעַר צו :

סִלִיק הַלְכוֹת תְּפִלָּה • בַעֲוֹרַת הָאֵל אִשֵׁר לוֹ נִאוּה תְּהִלָּה :
 אִיִדֵר אִיךְ וְעַל שְׁרִיִיבִין דַעַם אַנְדְרִין פֶּרַק וְעַל אִיךְ
 שְׁרִיִיבִין אִיין הַנִּיחַ :

דִיא יִדֵּה אִז אַהֲבָה פֿון הַקְּבִיָּה אִיז גִיטְיִלֵט אִוִיף
 צוּוִיִיאַן • עֵשׂ אִיז פֿר הַאֲנֵדִין אִיין מַעֲנַטְשׁ וּוְאִשׁ
 פֶּאָרְכַט זִיד פֶּאָר הַקְּבִיָּה • דָּאִשׁ עַר וְעַט אִים
 שְׁמִרָאֶפִין אִין זַיִין לִיִיב אִז גוֹמֵשׁ אַדֵר עַר פֶּאָרְכַט זִיד
 פֶּאָרִין גִיְהִנֵם • דִיא זַעֲלִבִיגֵעַ יִרְאֵה אִיז זַיִיעַר גוֹט דָּאִשׁ
 עַר פֶּאָרְכַט זִיד תְּמִיד פֿר הַקְּבִיָּה • אִז דַעַר פֶּסוּקִים וּוְאִיגִין
 לִמַעַן תִּהְיֶה יְהִיִּתוּ עַל פְּנֵיכֶם לְכַלְתֵי תַחֲסוּוֹ דְרוֹם זְאֵל זַיִין דִיא
 פֶּאָרְכַט פֿון גֵאֵט אִוִיף אִיךְ בְּדִי אִז זְאֵלֵט נִיט וַיִּנְדִיגֵן
 אֶבֶר עֵשׂ אִיז נֶאֱדָךְ פֶּאָר הַאֲנֵדִין אֶפְעִסֵרִי יִרְאֵה דַעַר
 פֿון • דָּאִשׁ אִיין מַעֲנַטְשׁ פֶּאָרְכַט זִיד פֶּאָר הַקְּבִיָּה נוֹיִל
 עַר אִיז אַנְדְרֵכֵךְ הַעֵר אִז הָאִט אִין זִיד זַיִיעַר פִּיר
 מַעֲלוֹת אִז גְּדוּלוֹת דַעַר זַעֲלִבִיגֵר וּוְאִלֵט זִיד גִיפֶאָרְכַטֵן
 פֶּאָר הַקְּבִיָּה וְעַן אֶפִּילוּ עֵשׂ זְאֵל קִיין עוֹנֵשׁ נִיט זַיִין •
 דָּאִשׁ אִיז דִיא רַעֲבַטְעַר יִרְאֵה • אִוִיף דַעַם הָאִט מִשֶׁה
 רַבִּינוּ עִיה גִיּוּוְאִנֵט וּוְאִשׁ בְּעַרְט הַקְּבִיָּה פֿון אִיךְ נִיט
 מַעַר נֶאֱדָךְ אִיז זְאֵלֵט זִיד פֶּאָרְכַטֵן פֶּאָר אִים דַעַר וּוְאִשׁ

האט

האם היא מדה אין זיק וואל צו אים אָבד דער וואל
 פֿאַרְקַמַּט זיך פֿר עזֵנֶשׁ אִיז עשׂ נִיט קִיין רַעֲבָמֶע יִרְאֶה
 דען ווען נִיט דער עזֵנֶשׁ וואלט ער עֵבֶר גִּוּוֹען אויף
 אַלע עֵבִירֹת און וואלט נאָך גִּיאַנְגִּין דעם יֵצֵר הרע
 אויף דעם וַעֲלִיבִין זאָגט דער פֿסוק וּיֵאָח מֵאֱלֹהִים אִנִּי הִ'
 זאָלסט זיך פֿאַרְקַמֵּין פֿאַר דִּין גָּאֵם דען אִיך גִּין גָּאֵם
 וּיִוֹאֵשׁ קַען שְׁמֵרָאפִּין :

דיא אהבה אִיז אויך גִּימִיילט אִיך צווייא חֲלָקִים עשׂ
 אִיז פֿאַר הַאֲנָדִין אַמְעַנְמֵשׁ וואש האט ליב הקב"ה
 פון שֶׁבֶר וועגן דִּינֵי דָאשׁ ער האט אים גִּנְעֵבֶן עוֹשֶׁר
 און כְּבוֹד אָדָר ער ואל אים געבִּין גַּן עֵדֶן אָדָר פון
 עולם הַבַּיִת וועגן עשׂ אִיז וואל גוט דָאשׁ ער האט
 זיין בְּחֻזן אויף הַקְּבִי"ה אָבָד עשׂ אִיז נִיט דיא רַעֲבָמֶע
 אהבה דען ווען נִיט דָאשׁ וואלט ער אַוועק גִּילְאֵזט דיא
 אהבה די אָנְדֵרִי אִיז די רַעֲבָמֶע אהבה דָאשׁ אִיין סְעַנְמֵשׁ
 האט ליב הַקְּבִי"ה נִיט פון שֶׁבֶר וועגן נֵאָר ער בְּנִעְמָט
 תְּמִיד צו דִּין צו זיין הִיירִיגען גָּאֵמִין און צווא טאן זיין
 רָצוֹן פון לִבְשֹׂאמֶט וועגן גְּלִיחַ אִז וויא אִיין קִנְיָד
 וואש האט ליב זיין פֿאַטֶער אִז וויא אֲבִהֶם אֲבִיט האט
 גִּטְאָן דָאשׁ ער האט זיך גִּילְאֵזט אִין פֿיִיאָר אֲרִיִין
 ווארפִּין פון קִדּוּשׁ הַשֵּׁם וועגן אונאַז אויך רַבִּנֵי מִשְׁנָה
 ועייה אִין נֵאָך פֿיל צִדִּיקִים און חֲסִידִים הַאָבֵן סְקִדֵשׁ
 הַשֵּׁם גִּוּוֹען אִיב הַאָבִין זייער לִיב און גוֹמֵשׁ נִיט
 גִּיאַכט קעגן דר לִבְשֹׂאמֶט פון הַקְּבִי"ה וואל צו דעם
 סְעַנְמֵשׁ וואש אִיז זוכה צו קִיפֵן צו דער מִדָּה וואל צו
 זייען עֲלִמְרִין און זייען קִנְיָד אִין קִנְיָדֵשׁ קִנְיָדֵשׁ הוֹרִי
 הַזֹּרוֹת נִגִּיִן זיין זְכוֹת :

דער פרק רעט פון תשובה וויא מיואל תשובה טאן

הלכות תשובה פרק שלישי

תשובה ישראל ער ה' אלהיך כי כשלת בעגד דער נביא
 שְׁמֵרָאפִּט די ישראל אִין זאָגט מוֹא תשובה צו
 גָּאֵם דִּין גָּאֵם דען דוֹא בִּיסַט זייער גִּישְׁרִיבֵלְמַט אִין
 דִּינֵע זינד רבי לוי זאָגט דיא תשובה אִיז אַנְרִישֵׁע
 זאך דָאשׁ ויא גִּרִיבֵט בִּין אִין דעם כְּסַם הַכְּבוֹד וויא
 דר פֿסוק זאָגט שׁוֹבֵה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֱלֹהֵי דִשׁ מִיִּנְטָ מַעַן בִּין
 אִין דעם כְּסַם הַכְּבוֹד אִיך זאָגט דער פֿסוק אַם תשוב

ישראל אלי תשוב ווען אִיך יִשְׂרָאֵל וועט תשובה טאן וועט
 אִייער תשובה גִּרִיבֵין בִּין צו מִיר צו מִיין כְּסַם הַכְּבוֹד
 רבי יהודה בר סימון זאָגט מוֹט תשובה יִשְׂרָאֵל ווען אֲפִילו
 אִיך האט פֿאַר לִיִּקְנִיט אִין גָּאֵם חוֹר דָאשׁ אִיז דָאך
 דיא הַרְבֵּבֶמֶע עֵבִירֹת הַעֲלֵמַט פֿאַרְמַט תשובה אִז ווי
 מִיר גִּיפִינֵן דָאשׁ דיא יִשְׂרָאֵל הַאָבֵן עֲמִלְכִי מֵאֵל עֲבוֹדַת
 כּוֹכָבִים גִּידִינֵט און הַקְּבִי"ה האט זייא אִיבֵר גִּיעֲנִפֶרַט
 צו דיא פֿינֵט אִין דיא הענט אֲרִיִין דער נֵאָך אִז זייא
 הַאָבִין תשובה נִטְאָן האט גָּאֵם יִתְכַרֵּךְ זיא אִין גִּינוּמִין
 און האט זייא גִּישְׁקַט אִיין גִּבִּיא און ער האט זייא
 גִּיהַאֲלָפִין פון זייערע פֿינֵד און הַאָבִין גִּטְאָן נְקֻמַּת
 אִין זייערע פֿינֵד פון דעם לערנען מִיר אִז דיא תשובה
 הַעֲלֵמַט אויף אַלע עֵבִירֹת אִין דר וועלט אִז וויא עשׂ
 וועט דא נֵאָך בעסיר פֿשִׁיידֵט ווערן רַבִּי אֲלֵיעֵזֶר זאָגט
 דער מִנְהַג אִיז אִין סְעַנְמֵשׁ אִיז מְבוֹה זיין חֶבֶד
 פֿאַר לִיט אִין דער נֵאָך בעט ער אִים אִיבֵר זאָגט ער
 צו אִים בעט מִיר אִיבֵר פֿאַר לִיט וועל אִיך דִיר מוֹחֵל
 זיין אָבָד אֲלִיִן וויל אִיך דִיר נִיט מוֹחֵל זיין אָבָד
 הַקְּבִי"ה אִיז נִיט אִזו ווען אִיבֵר מוֹט אִיין עֵבִירֹת פֿאַר
 לִיטִין אָדָר ער שְׁעַנְט און אִיז מְבוֹה פֿאַר לִיטִין דר
 נֵאָך אִז ער שְׁמַעֲלֵט זיך אִין זיין חֶדֶר אֲלִיִן און זייענט
 און פֿאַסט און מוֹט תשובה און בעט מְחִילָה פון
 הַקְּבִי"ה דא אִיז ער אִים מוֹחֵל :

און הַקְּבִי"ה האלט אויף זיין צִאֲרִין אִיבֵר הַאָפֵט אויף
 דער תשובה פון דיא רִשְׁעִים אִז וויא מִיר גִּיפִינֵן
 בִּין מִשָּׁה רַבִּינו עִיָּה אִז ער אִיז אֲרִיִין נִקְוָמֶען אֲוִיפֵן
 הַיִּמָּל האט ער גִּינֵעֵקן דָאשׁ הַקְּבִי"ה האט גִּישְׁרִיבֵין ה'
 אִיך אִיט גָּאֵם יִתְ הַאֲלֵמַט אויף זיין צִאֲרִין טֵאמִיר וועט
 ער תשובה טאן האט אִים מִשָּׁה רַבִּינו עִיָּה
 גִּיפֶרְעַנְט פֿאַר וועמִין שְׁרִיבֵכְסוֹ דָאשׁ האט אִים
 הַקְּבִי"ה גִּיעֲנִפֶרַט פֿאַר די צִדִּיקִים און פֿאַר דִּרְשָׁעִים
 האט מִשָּׁה רַבִּינו גִּיזאָגט דיא רִשְׁעִים לֵאמֹן בְּאֵלֶךְ
 פֿר לֵאמֹן ווערן און זי ווי דִּין מִיט בִּין צִאֲרִין האט
 הַקְּבִי"ה גִּיזאָגט מִשָּׁה דוֹא וועסט נֵאָך קִיפֵן דער צו און
 אִז די יִשְׂרָאֵל הַאָבִין גִּיזִינֵדִינֵט מִיטְעֵן עֲנַל און מְרַגְלִים
 האט מִשָּׁה גִּיבְעֵמִין ה' אִיך אִיט האט אִים הַקְּבִי"ה
 גִּיעֲנִפֶרַט מִשָּׁה דוֹא הַאָפֵט דָאך גִּיזאָגט די רִשְׁעִים לֵאמֹן
 פֿאַרלֵאמֹן

פרלארין ווערין האט משה אן גי'ה'פן און גי'אנט וע'ה
 גדל נא כח ה' כאשר דברת לאמר אצונד לאו זיך דר גרייסן
 דער כח פון נאט וויא דוא האקט גירעט צו זאגן דאש
 דוא דער לענגרסט דין צארין צו דיא רשעים האט
 הקב"ה גי'אנט זיא איך וועל אויף האלמין מיין צארין
 אויב זיא וועלן תשובה טאן אויף אלי דיא עבירות
 האלט אויף הקב"ה זיין צארין און נים אויף דער
 עבירה פון זנות דען פון וועגן זנות קומט איין אום
 קומענש אויף דער וועלט רל אז וויא עש איז
 ווישקיליך עש איז אנרוישע זאך די תשובה און ווען
 מיזאל רעכט תשובה טאן וואלט פאלד גיקומן די גאולה
 דיא גמרא זאגט אז ישראל וועלן תשובה טאן וועלן
 זיא אויט גילייזט ווערין פון גלות און אויב
 נים וועלן זיא חזי נים אויט גילייזט ווערין אזו זאגט
 רבי אלעזר רבי יהושע זאגט אפילו זיא וועלן קיין
 תשובה נים טאן וועלן זיא אויף דער לייזט ווערין
 און ווען דיא צייט וועט קומן פון קצ וועט הקב"ה אויף
 שמעלן איין שלעכטין מלך ווי הסו ער וועט מאכין
 פיל פיינע גי'ען און גזרות דא וועלן ישראל מוזן
 תשובה טאן אזו וועט זיין די גאולה און משה רבינו
 ע"ה האט אונז דרויף פר זיכרט ווען מיר וועלן תשובה
 טאן וועט הקב"ה מקבל זיין אוינר תשובה און וועט
 אונז דער לייזן פון גלות אז וויא דער פסוק זאגט
 ושבתי עד ה' אלהיך ושמעתי בקולו ו' אז וויא עש וועט נאך
 בעסיר בשיידט ווערן אין פרק פונדר גאולה רבי יהושע
 בן לוי זאגט דיא תשובה איז אנרוישע זאך דאש
 אפילו דיא עבירות ווערין אים גירעכנט פאר מצות
 און דיא תשובה דער לענגרסט אים זיין לעבין אויף
 דער וועלט און אויף יענער וועלט אז וויא דר פסוק
 זאגט ובשוב רשע מרשעתיו ועשה משפט וצדקה חיה יחיה אז דר
 רשע קערט ווידר פון זיין שלעכען און טוט משפט און
 צדקה דער ליינגרסט אים הקב"ה זיין לעבין אויף דער
 וועלט און אויף יענער וועלט רבי חמא בר חנינא זאגט
 די תשובה איז זייער גרויש דאש זיא ברענגט ארפואה
 אויף דער וועלט אז וויא דער פסוק זאגט שובו בני
 שובבו ארפא משוכותיכם טוט תשובה איר זינדיגע לייט
 וועל איך אייך שיקן איין רפואה אויף דער וועלט

רבי אלעזר זאגט קום און זעה וויא איין גרוישע זאך
 איז די תשובה הקב"ה איז נים ווי איין מענטש
 דען אז איין מענטש דער צערניט דעם אנדרן דער
 נאך וויל ער אים איבר בעטין אזו איז אים אפסק
 אויב ער וועט אים מוחל זיין און אויב נים אויף איז
 אים אפסק טאמיר דאך ער צוא אים שיקן לייט
 אדר ער זאל אים איבר בעטין מיט געלט און הקב"ה
 איז נים אזו ער פנערט נים מיזאל צו אים שיקן לייט
 און אויף קיין געלט נאר ווערמער און אנוט הארץ
 אז וויא דער פסוק זאגט קחו עמכם דברים ושבו אל ה'
 געסט מיט אייך רייד און קערט ווידר צוא נאט אזו
 וועט איר פקומן אלי דאש נומש אויף זאגט דר פסוק
 מודה ועוב ירום דער וואש פקענט זיינע זינד און פאר
 לאזט זיא ווערט ער דער פארריסט און זיין רייד און
 ווידוי וואש ער זאגט פאר הקב"ה איז גלייך אז ער
 וואלט גיבראכט אלע קרבנות פון דר וועלט און ווען
 נים תשובה וואלט די וועלט קיום נים גיהאט
 אויף הקב"ה האט נים גי'ואלט בשאפין די וועלט ביז
 ער האט פריער בשאפין דיא תשובה און דאש איז
 איינש פון די זיבן זאכן וואש זיינען בשאפין גי'וארן
 איינר די וועלט איז בשאפין גי'וארין דען הקב"ה
 האט גיוקט דאש דער מענטש ווערט בשאפין מיטין
 יצר הרע אזו וועט ער פודאי זינדיגן נוא ווען הקב"ה
 זאל אים משפטין נאך זיינע מעשים נאך אזו וואלט
 די וועלט קיין קיום נים גיהאט דרום האט הקב"ה
 בשאפין דיא תשובה און ער האלט אויף זיין צארין
 און דער פארריסט זיך איבר דעם וואש טוט תשובה
 אזו ווי מיר גיפנין אין פסוקים דאש הקב"ה איז מקבל
 תשובה אויף דיא גרעסטע עבירות אין דער וועלט
 אזו וויא איך וועל בעסער בשיידן הקב"ה האט אן
 גינומן דיא תשובה פון קון און פון אדם הראשון און
 פון ראובן און יהודה און פון אחאב מלך ישראל אויך
 קנשה האט פיל הארצע עבירות גיטאן וואש זיינען
 פר באטין אין דער תורה האט דאך הקב"ה מקבל
 גי'וען זיין תשובה און אויף די תשובה פון דר שטאט
 גי'וה און פון דוד המלך
 נון זעהן מיר דאך אז סייא דיא תשובה פון איין יחיד
 סייא

סייא די תשובה פון רבנים: סייא פון דעם וואש האט
 ניטאן הרפע עבירות סייא פון דעם וואש האט ניטאן
 גרינגע עבירות. סייא פון איין סלך איז דאך הקביה
 אלט מקבל דרום האט הקביה אן גישריפן די עבירה פון
 עגל: גון ווארום זאל אימלכער ניט תשובה טאן איידר
 ער גייט אוועק פון דער וועלט. דען אלע שעת דארף
 דער מענטש מורא האבן פארין מוים. און דער נאך
 העלפט אים קיין תשובה ניט. אז וויא סיר גיפן
 אין דער גמרא רבי שמעון בן לקיש האט גיהאט צוויי
 חברים דאס זייא פלעגן בנאנדר גנבן און גולן:
 אמאל האט רבי יוחנן זיך גיבארן אין טייד. אינ רבי
 שמעון בן לקיש איז אריבער גיגאנגן דעם פרוק און האט
 אים דער ווען אזו האט ער באלד תשובה ניטאן און
 איז גיגאנגן אבינט און סארגן אין שול אינ אין בית
 המדרש אריין און האט גיטאן אימל מעשים טובים.
 אמיל זאגן רבי יוחנן האט אים גיוואלט געבן זיין
 שוועקער פאר אייך ווייב האט ער זיא ניט גיוואלט
 געסין. דאס מיזאל גיט זאגן ער האט דרום תורה
 גילערנט פון איין שיען ווייב וועגן. און אמיל זאגן
 ער האט זיא זיא גינפן. דאס ער האט גיוואלט זיין
 רבי יוחנן אשוואגער דעם טאן וואש רבי שמעון בן לקיש
 איז גישטארבן זינגען זיגע חברים איך גישטארבן.
 דעם רבי שקען זינגען אנגעגונגאנגן פיל מלאכים און
 פיל צדיקים און חסידים. און האבן אים גאר שיען
 אנשפאנגן. אינ האבן אים גיבראכט הינטער דעם
 פסא הקבוד וואו דיא אנדרע צדיקים זיצן. און צוא
 זיגע צוויי חברים זינגען אנגען גיקומען מלאכי חבלה
 און האבן זייא גיווארפן אין תהום פון גיהנם. האבן
 זייא גיברענט ווארום מוט מען אן דעם רבי שקען
 אזו אנרוסן קבוד. ער איז דאך גיווען אונגער חברי דיא
 און דיא עבירה האט ער מיט אונז גיטאן. האט מען
 זיי גענפערט ער האט תשובה ניטאן. וואלט איר אויך
 תשובה ניטאן וואלט איר אויך גיהאט דעם קבוד.
 האבן זייא גיזאגט סיר וועלן נאך סער תשובה טאן
 פון אים. האט מען זייא גענפערט עש העלפט ניט
 קיין תשובה נאך דעם מוים. גאר פאר זיין לעבן:
 אזו אויך האט שלמה המלך גיזאגט ווילסטו תשובה

טאן טוא תשובה פאר זיין לעבן. דען אין דער
 גרוב וואש דוא גייסט אהין איז קיין תשובה ניט פאר
 האנדן. דרום זאל זיך אימלכער גרינגען און זאל
 תשובה טאן פצייטן איידר ער שטארבט. און עש
 זאל קייגן ניט ווארפן אויף דער לעצטער שעה. דען
 אלע שעה איז דר מענטש ניט זיכר פארין מוים. דרום
 זאל אימלכער מענטש מיט זיך גרינגען תורה און
 מעשים טובים. דאש איז דאש צירונג אויף יענער
 וועלט. עש איז איין משל איינר ועצט זיך אין איין
 שיער און פארט אויפן ים אז ער געסט ניט מיט זיך
 קיין שפייו שטארבט ער דאך אין שיער פאר הונגער.
 דען אויפן ים בקומט ער ניט קיין. עסין אזו איז דאש
 אויך ווער עש געסט זיך ניט מיט קיין שפייו אויף
 יענער וועלט. דאש סיינט מען די תשובה און מעשים
 טובים העלפט אים שוין דארט קיין תשובה ניט. דרום
 זאל אימלכר תשובה און מעשים טובים טאן אין זיין
 יונגט דען אויף דר עלטער איז אים שוין גאר שווער.
 צום ערשטן איז דער מענטש מהוייב צו וויסן די פיר
 נאכט וואש זיך וועל דא שרייבן:
 ווען איינר האט עובר גיווען אויף איין מצוה עשה דאש
 איז אזו איין מצוה וואש הקביה האט גיבאסן זי
 זיא צו טאן. דהיינו ער ליינט איין טאג קיין תפילין
 גיט. אדר ער זיצט גיטאן סוכה. אדר ער געסט אן
 גיוואשן. אדר ער גענעשט גיט קיין ארתוב. אדר
 אנאנדרע מצות עשה פון די צוויי הונדערט און אכט
 און פערציג מצות עשה. דר נאך האט ער חרטה און
 מוט תשובה. איז אים באלד הקביה מוחל. אדר ווען
 איינר איז עובר אויף איין מצוה לא תעשה דאש איז
 איין לאו. דהיינו ער געסט תור. אדר ער מרינקט ים
 אדר ער גייט אין שעמנו אדר דיא איבריגע לאו. דר
 נאך אז ער מוט תשובה דרויף איז אים הקביה ניט
 מוחל ביז נאך יום כיפור. אדר אז ער מוט אזו איין
 הארבע עבירה וואש ער איז חייב מיתה אדר כרת.
 העלפט אים קיין תשובה און קיין יום כיפור אויך ניט.
 ביז ער מוז אויף זיך נאך קבל זיין יסורים און תעניתים
 דענקלט ווערט עש אים ערשט פאר געבן. אדר אז
 איינר מוט איין עבירה וואש הענגט דריין חילול השם.
 זיין א

דחינו ער טוט איין עבירה בפרהסיא פר אכטן לייט *
 אדר ער שווערט שבעת זנא * אדער שבעת שקר *
 אדר שבעת הנם דער מיט אין דאך ביי אים נאר ניט
 גיאכט דר כבוד פון השם והידי * אדר ער מאכט דאש
 דיא אומות זאגן אז אונזר גלובין איז חס ושלום ניט
 רעכט * אדער ער איז כחלל השם מיט זיינע ביינע
 מעשים * אדר איין פלמיד חכם וואש איז זיך ניט נוהג
 וויא מען דארף * דער מיט בריינגט ער דאש דיא עמי
 הארצים פאר שעמן דיא תורה * אדר איין פלמיד
 חכם וואש טוט אין אום רעכט * און ער סאכט דאש
 דיא לייט טואן עש אים נאך * דעם זעלבליגן העלפט
 ניט ביז ער מוז האבן דיא פיר * תשובה און יום כיפור
 און פענית * דער נאך אז ער שטארבט ווערט עש אים
 פאר געבן * דיא פיר ארלייא תשובה דארף וויסן
 אימלכר בעל תשובה :

נאך זיינען פאר האנדן זיבן זאכן וואש אימליכער
 בעל תשובה דארף וויא וויסען * דאש ערשטע
 ער מוז ליידין גיהנם פון וועגן זיינע זינד * און מוז
 השבון אפ געבן אויף זיינע מעשים וואש ער האט
 גימאן בייא זיין לעבן ער זאל חו זיך ניט גידיינקען
 עש איז ניט פאר האנדן קיין דין ומשפט אויף זענער
 וועלט * דרום טאג איד טאן וואש מיין הארץ גלוקט *
 ווארום זאל איד פאכטן איד וועל בעסער לעבן אין
 וואול טאג * דער וואש גידיינקט זיך אז און טוט קיין
 תשובה ניט * זאל ער וויסען דאש הקב"ה וועט אים
 בריינגען צום דין און משפט * וויא דער פסוק זאגט
 על כל מעשה יביאך אלהים למשפט * אויף אלע זיינע זאכן
 וועט זיך נאט בריינגען צום משפט סייא אויף דיא
 גוטע סייא אויף דיא שלעכטע * און אפילו דיא פאר
 דוילטע זאכן וואש דו מיינקסט עש איז שוין לאנג פאר
 געסין און דו וועסט גיצאלט ווערין נאך זיינע מעשים
 נאך * אזוי וויא דר פסוק זאגט כי אחה תשלם לאיש כמעשהו
 דען דוא נאט בצאלקט אימלכן נאך זיינע מעשים נאך *
 דרום זאל ער זיך גידיינקען אז ער וועט תשובה טאן
 און ווידיי זאגן וועט זיך נאט כרחם זיין איבער אים
 און וועט אים מוחל זיין * אזוי ווי דער פסוק זאגט מכסה
 פשעו לא יעלה דער וואש פאר דוילט זיינע זינד * וועט

ניט בגליקן * אפר דער וואש פקענט זיינע זינד ווערט
 דער באריכט :

דאש אנדערע ער מוז זיך באדיינקן און פטראכטן
 וואש פר עבירות ער האט גימאן * און מוז זיך
 תמיד צום הארצין געבן אז ער איז אהומא : אזוי וועט
 ער תשובה טאן דרויף * אזוי ווי דער פסוק זאגט אחרי
 שובי נחמתי ואחרי הרועי ספקתי על יד וגו' נאך מיין ווידר
 לערין האב איד מיד פדאכט וואש פאר עבירות איד
 האב גימאן * און נאך דעם אז איד קיין גימאר גימאר
 פון זיינע זינד האב איד מיד גיקלאפט אויף די זיימן
 און אויפן הארץ און האב ווידוי גיזאגט * דאש דריטע
 ער מוז וויסען דעם גרויסן שבר וואש ער וועט האבן
 אז ער וועט רעכט תשובה טאן * אזויא ווי דער פסוק
 זאגט יעזוב רשע דרכו ואיש און כושבותיו וישוב אל ה' וירחמו
 ואל אלהיו כי ירכה לסלח לאז דער רשע פאר לאזן זיין
 בייזן וועט און דער אום רעכטער מענטש זיינע ביינע
 פחשבות * און זאל ווידר קערין צו נאט מיט תשובה *
 אזוי וועט זיך הקב"ה דער פארעמען איבער אים און צו
 אונזער נאט דען ער קערט צו פאר געבן * און אז ער
 וועט ניט גידיינקען אין דעם שבר וועט ער פנדאן זיין
 תשובה ניט טאן * דאש פירטע * ער מוז גידיינקען אז
 אלע זיינע עבירות ווערין אין גישריבן און גיחתמת
 אויף אלע זיינע גלידער וואש ער האט מיט זיי גידיינט *
 אזוי ווי דער פסוק זאגט ויד כל האדם יחת לדעת כל איש
 מעשהו אין דער האנט פון אימליכין מענטשן איז
 גיחתמת צו וויסן אימליכער מענטש זיינע מעשים *
 און תקדוש ברוך הוא גידיינקט אלע דיא מעשים *
 אזוי ווי דער פסוק זאגט הלא הוא כמות עמדי חתום באעדותי
 לייגם ושלם וגו' פאר וואר אייערע שלעכטע מעשים
 זיינען פר התקת אין מיין אוצר איד וועל מיד נאכט זיין
 און ווער בצאלן נאך זיין פאר דנקט נאך * ווא ווען
 ער וועט דרינגען גידיינקען וועט ער פנדאן רעכט
 תשובה טאן :

דאש פינפטע ער מוז וויסן דאש זיינע זינד ווערין אים
 פאר געבן און הקב"ה איז אים מוחל דורך
 רעכטע תשובה * אזוי ווי דער פסוק זאגט דיא ושראל
 האבין גיזאגט צום גביא כל פשענו אחנו וחסאתינו עלינו

ובם אנתנו נמקם ואז נקה אלע אונזערע שולד ויין מיט
 אויב אונז אונזערע זינד אויף אונז . און דורך זיי וועלן
 מיר מיטן זון זיין אין גיהנם ווי קענען מיר האפן דאס
 אייביג לעבן האט זיי דער גביא געקערט אזו האט
 גאט גיזאמט הי אני נאום ה' אלהים אם אחפון במות הישע
 כי אם בשבו מרובי חוהי אך שנוער ביי מיין אייביג לעבן
 זאגט גאט אייער גאט אויב איך וויל אין דעם טויט פון
 רשע דאס ער זאל קומען אין גיהנם . נאר ער זאל
 תשובה טאן אויף זיינע ביזע מעשים וועט ער בקומן
 דאס אייביגע לעבן :

דאס זעקסטע אימליכער זאל זיך צום הארצין געבן
 און זאל וויסן וואס השיי האט אים גיטאן ער
 האט אים באשאפן מיט אלע זיינע גלידער . און האט
 אים גיבראכט אויף דער וועלט . און האט אים גיגעבן
 איין הארץ צו פרובן און צו פאר שטיין איין זאך .
 און אויבן צו זעקן . און אויפערן צו הערן . און דיא
 אייערדיגע גלידער ער זאל מיט זיי דיין הקב"ה און טאן
 זיין ווילן גדי ער זאל זוכה זיין צו עולם הבא . אינ ער
 האט גיזינדנט קעגן אים מיט אלע זיינע גלידער . און
 אויב ער וועט פורא גיט גידיינקן וועט ער קיין תשובה
 גיט טאן דרום איז אימליכער בעל תשובה כחוייב צו
 וועגן מיט זיין שכל דעם שכלר קעגן דעם עונש און
 זאל באציימיין תשובה טאן :

דאס זיבטע ער זאל ליידן דעם יאך פון דער תשובה .
 און זאל זיך אפ שיידין פון אלע עבירות וואס ער
 פלעגט צו טאן . און אז דר יצר הרע וועט אים אן היידן
 צו עבירות זאל ער אים בצווינגן . און זאל בעסער פאלגן
 דעם יצר טוב . און זאל גיט קוקן אויף דעם וואס איז
 אים שווער און שלעכט אונזען צו ווארפן זיין גיוואונתיים
 ער זאל זיך גידיינקען אזו וויא איין קראנקן גיט מען איין
 ביטער גיטראנק און רפואות . כדי ער זאל גיווירד ווערן
 און לעבן בלויפן . ווא ויפאל איז דען גאר דאס לעבן
 פון מענטשן נאר זיבציג יאר . ככל שכן וכי דאס איינד
 זאל זיך ווייא טאן דאס זיין נשמה זאל גיווירד ווערן און
 זאל פקוקן דאס אייביגע לעבן דען אזו ווי דר קראנקער
 איז קראנק אין זיין גוף אזו איז דר חסא קראנק אין זיין
 נשמה אזו ווי דר פסקו קאנט שום כנים שוכנים ארמא מושבותיכם

קערט ווירד איר ווילדע קינד וועל איך אייך היילן
 פון אייערע ווילדקייט און זינד . אויך שטייט ושב רפא לו
 לאז ער ווירד קערן וועט אים גאט היילן אויך שטייט
 הסולח לכל עונני הרפא לכל תחלוואיני נאם פאר גיט אויף
 אלע אייערע זינד און היילט אלע אייערע וויסאן .
 ווא זעקן מיר דאך אז עש שטייט דאס לשון רפואה ביי
 תשובה . דרום אימליכער וואס וויל תשובה טאן מיטן
 נאנצן הארצין זאל ער גידיינקען אין דיא זיבין זאכין .
 און אויב גיט וועט ער צייט זיין לעבן וועט זיין קיין
 תשובה גיט טאן . און אויב אפייו ער וועט יוא תשובה
 טאן וועט זיא גיט זיין מיטן נאנצן הארצין :

אויך די תשובה האט פיר פללים . און אימליכער פלל
 האט מינה פרימם . אזו ווי איך וועל דא בשידן
 אי"ה . דער ערשטער פלל איז ער זאל זיך בריינקען אויף
 זיינע זינד און ביזע מעשים דאס אנדרע ער זאל בוילגן
 זיא פראגן דאס דריטע ער זאל בעטן הקב"ה מיט זיין
 תשובה . דאס פירטע ער זאל גידיינקן דעם גרויסן שכל
 פון בעל תשובה איצונד וועל איך באשיידן די פינה
 פרימם פון ערשטין פלל . דער ערשטער פרימם איז ער זאל
 באלד תשובה טאן . און זאך זיך פארקומן טאמער וועט
 ער שטארפן איידער ער וועט תשובה טאן . אדר טאמער
 וועט אים הקב"ה באלד שטראפן אויף דער וועלט וויא
 דר פסוק זאגט חנו כבוד לה' אלהים במשם וחסד גיט פבור
 צו אייער גאט איידר עש ווערט פינצטער אייער ליקם .
 אויך זאגט דער פסוק זכור את כוואיך בימי בחורותך עד אשר
 לא יבואימי הרעה גידיינק דיין באשעפער . אין דייע וינגע
 מען איידר עש וועלן קומען די ביזע מען . פדומר טוא
 תשובה אין דיין יונגענט . דען אויף דער עלמר וועט דיר
 שווער אן קומען . דער אנדערער פרימם ער זאל אונזער
 מעניג זיין פאר הקב"ה פון וועגן זיינע זינד ווי דער פסוק
 זאגט וינגע עמי אשר נקרא שמו עליהם . ווי זאלן אונזער
 מעניג זיין מיין פאלק כדי עש זאל גירושין ווערן מיין
 נאמען אויף זיי . אויך שטייט וכהנעו ישיב חרון אף ממנו
 דער וואס איז זיך פגיגע קעגן גאט קערט ער ווירדער
 זיין צארין פון אים :

דער דריטער פרימם איז דר וואס וויל זיין ארעכטער בעל
 תשובה זאל ער פאר ענדהין זיינע קליידער און
 עסין

עסקן און מריגקן און זיינע כוונות דען איין בעל תשובה
 דארף טאן אייטל מעשים טובים און זאל גיין אין
 איין רעכט פארטיגן וועג און זאל ער זיך נעצן אויף
 אנגעדן ארמט וואו ער פלעגט פריער צו זיצן סיי אין שול
 סיי אין דר היים אויך זאל ער וואנדערן פון איין שטאט
 אין דר אנדער און דאס איז ווי ער סכפר דען צווישן
 פּרעכדע ווערט מען ווי ער אונטער מעניג און זאל זיך
 פארקומן פאר די עבירות וואס ער פלעגט צו טאן
 דהיינו האט ער גוונדיגט מיט איין אשה זאל ער מיט
 גיין שום אשה נישט ריידיג און נישט קויפן און פּר קויפן
 איר סיי מיט אלקנות סיי מיט בתולות און זאל הקיד
 זיפצין און ווייגן און שרייען ווייא איבך מינע ניד
 וואס איך האב גיטאן און זאל פּעטין פון הקב"ה ער
 זאל אים מוהל זיין און זאל מקבל זיין זיין תשובה
 אזוי ווי דר פּסוק זאגט קרו לבבכם ואל בגיבכם צוא רייסט
 אייערע הערצן מיט ווייגן אזוא וועט איר נישט צוא
 רייסן אייערע קליידער איבך אייערע קינדן דען פון
 די זינד וועגן שטארבן די קינדן ר"ל דר נאך זאגט דר
 פּסוק ושובו אל ה' אלהיכם און מוט הש בה צו גאט אייער
 גאט און זאגט דר פּסוק על זאת הגוה שקם וספרו ויחילו
 אויף דעם דאזיגן גוהס אן זעק און קלאגט און ווייגט
 אויך שטייט הלכות כאמון ראש ושק ואשר ייע ויתכסו שקם
 האדם והבוכה ושובו אל ה' בוקט אייער קאפ אזוי ווי איין
 משרעמיל און מיט איין זאק און אש אויף אייער
 קאפ לאזן זיך בדעקן מיט זעק דיא מענטשין און
 בהמות דאש מינעט מען די שלעכטע לייט זייגן ווי די
 בהמות און מוט תשובה דען זי גרייכט ביז אין דעם
 כּסא הקבד פון גאט :

אזוי איין ריידיג וועט ער גונדא תשובה טאן וויא דער
 פּסוק זאגט כי אחרי שוביטהמתי ואחרי הודעי ספקתי על זיך
 בושתי וגם נכלמתי וגו' נאך מיין תשובה האב איך טיך
 בראכט און נאך דעם אז איך בין גינאר גינארקין פון
 מיני ניד האב איך מיך נישעקט דא וועל איך שרייבן
 די פינה פּקמים פון אנדערן כלל :

דער ערשט פּרמט איר ער זאל פאר לאזן זיינע ביזנעס
 מעשים און זאל טאן אייטל מצות און דאש
 ווילן פון הקב"ה פון ליבשאפט וועגן וויא דער פּסוק
 זאגט שנאו רע ואתה טוב האמ פיינט ביזוי און האמ ליב
 גמיש אויך שטייט שש הגה שנא ה' ושבנו תועבת נששו עינים
 רמות ולשון שקר וידים שופכות דם נקי לב חורש מחשבות און הגלים
 מסמיתות לרוח לרעה ופיה כזבוב ער שקר ומשלה מרגים בין אחים
 זעקס זייגן וואס הקב"ה האמ פיינט און דאש זיך מע
 פּר אום וויקדיגט זיין לייב די הויכע אויגן דש מינע
 מען ביזנעס אויגן וואס פּר גינט נישט די לייטין און דיא
 פאלשע צונג און די הענט וואס פּר גיטן אום שולדיג
 בלוט דאש מינעט מען דר וואס פּר שעקט זיין חכר
 דא פאר גיטט ער זיין בלוט און דאש הארץ וואס
 טראכט אום רעכט און די פיס וואס לויפן צו ביינען
 און דר וואס זאגט פאלש עדות און דער וואס מאכט
 קריג צווישן איינע און זיין חכר אויך שטייט שומר דו
 מעשות כל רע ער זאל היטן זיינע הענט פון צוא טאן אלע
 דאש ביזנעס אויך שטייט יעוב רשע דרכו וואס און מחשבותיו
 וישבו אל ה' וירחמנו ואל אלהינו כי ירבה לסלות לאזן דר רשע פּר
 לאזן זיין ביזנעס וועג און דר אום רעכטער מענטש זייגן
 ביזנעס פּחשבות און זאל ווידר קערין צו גאט וועט ער
 זיך דר פּאריקן איבך אים און צו אונטער גאט דען ער
 פּערט צו פּר געבין למשל ער זאל נישט קיין אויף איין
 אשה וואס איז אסור צו אים אדר אויף איין עבירות
 פּוכבים דר אנדער פּרמט איר ווען עש קומט אים אריין
 איין שלעכטי תשובה זאל ער טראכטן אמצוה צו טאן
 אדר אדרקה צו געבין אזוי ווי דר פּסוק זאגט ולא תתרו אחרי
 לבבכם ואחרי עיניכם און איר זאלט נישט אפ קערין נאך
 אייערע הערצער און אויגן ביז צוא טאן :

דער דריטער פּרמט איר ער זאל פּר לאזן די עבירות פון
 זיין תשובה וועגן און פון גאט פארקט וועגן

אזו ווי דר פסוק זאגט סמו מפהד בשוי ומשפטך יראתי עש
 האט גינדרוילט פאר דיין מיין לייב . אונ פו דייע
 משפטים טוא איך סיד פארקמין אונ נאך שטייט יראת
 ויעד יכא מי ותכסני פלצות פארקט אונ שרעקניש איז ניקמן
 אין מיר אונ עש האט מיד בקעט ציטרקש :

דער פערטער פרט איז ער זאל פו לאזן די עבירות פון
 ווענין גאטש פארקט . ניט ער זאל ווייזן פו לייטן
 אז ער איז פרום . אונ דאש הארץ איז גאר אנדרש אז
 ווי דר פסוק זאגט ותרי יראתם אותי מצות אנשים מלומדה זאגט
 האט גינאגט צום נביא די פארקט פון ושראל פו מיר
 איז גאר ווי די מענטשן וואש טוען זייער גוואונטלעקייט
 למשל ער איז גוואונט צו גיין אין שול אריין . אונ טוט
 עש ניט פון סעודה ווענין . אדר ער דאוניגט אן פונק .
 דאש מויל רעט אונ דאש הארץ ווייס ניט וואש . איין
 בעל השוכה דארף זיך דער ווייטן דער פון . גאר ער
 זאל ניין פונק האפין צוא זאט ותבדד :

דער פינפטער פרט איז ער זאל פו לאזן זייער עבירות .
 אונ זאל אויף זיך נעסן ער זאל צייט ויין לעבין
 קיין פייער מעשים ניט צוא טאן . אזוא וויא דער פסוק
 זאגט ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידנו מיר וועלין ניט
 זאגן זאט צוא אונזרע מעשים . פלוס מיר וועלין ניט
 זאגן צו דר עבירות פוקים דו ביסט אונזר גאט אויך
 זאגט דער פסוק אם פעלתי און לא אוסיף אויב איך האב
 גיווערקט אונ רעכט . וועל איך שוין ניט מערין צוא
 טאן אזעלכס . דא וועל איך שרייבן די פינף פרטים
 פון דריטן כלל :

דער ערשטער פרט איז דעם בעל השוכה זאל זיך
 דוכטן זייער עבירות זייען וייער גרויש . אונ
 אפילו ער האט גיטאן אקליינע עבירה פאר לירט ער
 אויך פיל נומט . אזו ווי דער פסוק זאגט והוטא אחד יאכד
 טובה הרבה פון וועגן איין חטא וועט ער פאר לירין פיל
 נומט . דר אנדר פרט איז עש זאל זיך אים דוכטן דיא
 עבירה שטייט פו אים אזו ווי דר פסוק זאגט והטתי נגדי
 חמור מיין זינד איז קענין מיר חמור דער דריטער פרט איז
 ער זאל אויף שטיין פו טאג אונ זאל תפלה טאן צו זאט
 אז ער זאל מקבל ויין ניין תשובה . אזו וויא דער פסוק
 זאגט קומי רוני בילה לראש אשמות שטייא אויף אונ טוא

תפלה ביי זאגט אין אן הייב פון דר דריטער אשמות דען
 די זאגט איז גיטילט אויף דריי משמות דאש איז חלקים
 אונ זאל זאגן וידוי אונ תהנות . דען די זעלביגע צייט
 גידיינקט הקב"ה זאין זיין בית המקדש וואש איז הרוב
 גיווארין . אונ דאש זייער קנדר ויין פו מריבין גיווארן
 צו ווישין די אומות אונ גידיינקט אין זייער צדיקים אונ
 חסידים וואש לאזן זיך אום בריינגן פון קידוש השם
 ווענין . דרום איז דיא זעלביגע צייט סרוצה פו זאט :

דער פערטער פרט איז ער זאל זאגן וידוי . אונ זאל
 בקענען זייער זינד פאר זאט ניט פאר לייט . אזו
 וויא דער פסוק זאגט חטאתי אודיעד ועוני לא כחתי מייער
 זינד האב איך פאר דיר גיטאגט וויסען . אונ ניט פו
 לייטן . אונ מייער זיך האב איך ניט פאר הוילן . דר
 פינפטער פרט ווען דער בעל השוכה זעהט איםעצן
 איין עבירה טאן זאל ער אים זאגן וואש עש בריינגט
 אים צו דער עבירה . אונ דעם גרוסן עזיש וואש ער
 וועט טון ליידין איך דר עבירה . אונ דעם שכר וואש
 ער וועט האפין אז ער וועט תשובה טאן . אונ זאל אים
 לערנען וויא אזו ער זאל תשובה טאן . אזו וויא דער
 פסוק זאגט אלמדה פושעים רוכך והטאים אליך וישבו איך טוא
 לערנען דיא זידיגע דייער וועגן . אונ וויא אזו זיא
 זאלין צו דיר תשובה טאן . דא וועל איך שרייבן דיא
 פינף פרטים פון פערטן כלל :

דער ערשטער פרט איז ער זאל גידיינקען אז דער
 וואש פאר לאזט דיא עבירות אונ קוקט ניט אויף
 דער הנאה פון איר . דען דיא זעלביגע הנאה גיווערט
 ניט לאנג . דער בקוסט דאש אייבנע לעבין צוא דער
 רעקטער רוא . אונ צו דעם גרוסן שכר פון עולם הבא
 אזו וויא דער פסוק זאגט והייתם ושל לבכם איר וועט
 זעהן דאש עש וועט זיך פרייאן אייער הארץ . אונ
 אייערע פייער וועט פליהן אזו ווי איין גראז דעקלט
 וועט איר גיוואר ווערין דאש די האנט פון גאט יתברך
 איז מיט זייער קנעכט . אונ ער איז וייער צארינג אויף
 זייער פינגר . אבער דער וואש ליפט די הנאה פון דער
 עבירה אויף דער וועלט זאל ער וויסן אז זיין עזיש
 לעולם הבא האט גאר קיין סוף ניט אז ער שטארקט
 אן תשובה . אזו ווי דר פסוק זאגט ויצאו וראו כפרי האנשים

דא צדיקים וועלן אייז גיין פון ירושלים אדר פון נן
 ערן און וועלן זעהן אין דא לייפער וואש האפן
 גיטלעךט אין מיר וייערע ווערים וועלן גיט פיינדן
 און זייער פייאר ווערט גיט פראשן בלוש וייערע
 זכורים בלייבן אויף אליאנגע צייט דער אנדרד פרט
 אז ער זאל גדיינגען אז ער וועט גיט באלד תשובה
 טאן טאטער וועט ער פלוצלונג פראגן און טאטער
 וועט אויף אים קומן דער גרים צארין פון נאט און
 ער וועט גיט קענען בשמיין אזו וויא דר פסוק זאגט
 ובי יכלכל את יום בואו ווער קען אויז ליידין דעם טאג
 פון זיין קומן און ווער וועט קענען בשמיין ווען ער
 וועט זיין גרים צארין שיין דער פערטער פרט אז
 ער זאל דער קענען דאש הקב"ה האט אים פיל טובות
 גיטאן פון וועגן ער זאל אים דיין מיטן נאגצן הארצן
 און לייב אזו וויא דער פסוק זאגט כי מולם שרתי
 עול וגו' דען פאר צייטן פון איינגע צארין האב איד
 צו בראכן דיין יאך און האב פאר רוקט דייעע פינד
 ריכן דער פערטער פרט אזו ער זאל אפ געבן אלע
 גניבות און גנילות אזו ווי דער פסוק זאגט אם און ביד
 החוקה אויב עש איז אום רעכט זעלט אין דיין האנט דר
 טייטער דיך דר פון יאונ גיב עש אפ צו ווערן עש נהער
 דער פינפטער פרט אזו ער זאל זיך געבן צום הארצין
 דאש ער האט פראקטיט זיין גלייכין וועג און
 האט פצאלט שלעכטן פראקטיט ווי דער פסוק זאגט
 הלה תמלו זאת אויב צו גאט זאלט איר דאש פצאלין
 אויך זאגט דער פסוק שחח לו לא דער וואש פראקטיט
 זיך מיט עבירות מוט ער עש זיך אפ צו הקב"ה מוט
 ער נאר גיט דרום ווען איין מענטש זעסט זיך צום
 הארצין דא פיר כללים מיט אידע פרטים און טאקט
 זיך איין סקנה באלד תשובה צו טאן אזו ווערן
 זינע מעשים און גיטן פאר נאט און זיין תשובה אזו
 בוילנט און השיי אזו אים גודאי כחל אויף זינע
 עבירות עש זינען פאר האנדן פיר און צוואנציג
 וואש האלטן אויף פון דער תשובה פיר דר פון זינען
 דאש דא עבירה אזו זייער גרוש ביז נא דער לאזט
 אים גיט קיין תשובה טאן דאש ערשטע ער טאקט
 פיר לייט זינדן אין דעם כלל אזו אויך דער וואש דר

לאזט גיט דא לייטן סגלות טאן דאש אנדרע ווער
 עש רעט און זיין חבר צו שלעכטן דש דריטע ער נעהט
 זיין וון גיט ארויז לחבות רעה און ווערט אים גיט
 דען טייל ער האט אים בפת צו ווערן און ווערט אים
 גיט אזו גלייך אזו וויא ער זעלבסט גיט ארויז לחבות
 רעה אין דעם כלל אזו אויך ווער עש קען דא לייט
 ווערן אזו זיין זאלן גיט זינדן און ווערט זיין גיט
 דאש פערטע דער וואש זאגט איד וועל איין עבירה
 טאן און דער נאך וועל איד תשובה טאן אדר יום
 בפור וועט מיר מכפר זיין אדר ער זאגט איד האב
 נאך אחוזה פראקטיט דער מיט אזו ער זיך צווייט מאל
 טענה איינש דא חוזה אזו גיט מכפר פינדן דורך
 תשובה דאש אנדרע הקב"ה אזו גיט מחל בשעת
 דער חוזה דעם וואש האט געקענט תשובה טאן און
 האט גיט תשובה גיטאן דאש זינען דא הארצע פיר
 עבירות וואש האלטן אויף פון דער תשובה
 נאך זינען פאר האנדן פינף נאכן פון דא פיר און
 צוואנציג וואש האלטן אויך אויף דעם מענטשין
 פון תשובה אדר דא ערשטע פיר זינען הארצער דר
 פון דאש ערשטע ווער עש שידט זיך אפ פון קהל
 ווען זיין טען תשובה אדר דאש קהל האבן נוד
 מענית גינען און ער שידט זיך אפ דער פון אזו
 אזו ער גיט חכה צו זעהן אין זייער נהמה און ער האט
 קיין חלק גיט אין זייערע חיות דאש אנדרע דער וואש
 קריגט אויף דא רייד פון דא חכמים דער פון קומט
 דאש ער גיט גיט צו זי און לערנט זיך גיט פון זי
 דעם וועג פון תשובה דאש דריטע ווען איינער נעהט
 זיין חבר אמנה טאן שפעט ער איז לאבט פון אים
 דאש פערטע ווער עש אזו סנה זינע רבנים און
 רעט אויף זי שענדליכע רייד דאש פינפטע דר וואש
 האט פינט שטראף דאש ער זאגט צו זיין חבר עש
 דארף מיר קיינער גיט שטראפן ציא דיך זעלבסט ביי
 דיין נאז דאש פינט מען שטראף דיך זעלבסט און
 קריגט זיך מיט אים דער זעלבסטר הייסט איין לין און
 איין כסיל דאש האט אין זיך צוויי טייטשן כסיל אזו
 איין נאר אדר איין רשע שלמה סלקד עיה האט
 אויך גיטאט מעזאל קיין לין און קיין כסיל גיט שטראפן

דריבער

54

דריבך קען ער אויך קיין תשובה נים טאן : דען ער האלט זיך פאר איין פרוימן טאן : און אז דער רב און ברשן פון דר שטאט קומט און שטראפט די לייט קומט ער נים צו דער דרשה : און אפילו ער קומט שוין וואו דערט ער נים צו און קערט זיך נים דר צו : דען זיינע מעשים ניפעלין אים זייער וואיל :

נאך זיינען פאר האנדן פונף זאכן פון דיא פיר און צוואנציג וואש דריבך קען דער מענטש קיין תשובה נים טאן סיידן דורך שווערקייט : דאש ערשטע דער וואש שלט פיל לייט דען ווען איינער שלט איין מענטשן קען ער אים אויך בעטן : און אז ער איז אים מוחל : איז אים הקפ"ה אויך מוחל : און פיל לייט ווייסט ער נים וועסן צו בעטן : דרום קען ער נים תשובה טאן סיידן דורך שווערקייט : דאש אנדערע ווער עש מייילט זיך מיט אנגב : דער נגב זעלברט קען בעקער תשובה טאן פראים : דען ער ווייסט בייא וועסן ער האט זינגקט אזו קערט ער אים אום : אדר ער בעט ער זאל אים מוחל זיין : און דער זעלביגער מענטש העלפט דאך דעם נגב : און ער טראכט אים בער נגבן : און ער ווייסט דאך וועסן אפ צו געבן : אדר פון וועסן ער זאל בעטן מעזאל אים מוחל זיין : דרום איז זיין השקפה דורך שווערקייט : דאש דריטע ווער עש גיפטיט עפים און לאזט נים אויש רופן : דאש בערשטע ווער עש גולת עניים אדר יהומים און אלמנות : דאש פינפטע דר דיין וואש נעמט שחרר איינס צו צו פסקען דאש איז אויך אנרושע עבירה ווייל ער ווייסט נים וויפל געלט ער האט געגעס : ויש גיבראכט מיט דעם וואש ער האט דעם צו ניפקת :

נאך זיינן פרא האנדן פינף עבירות פון די פיר און צוואנציג דש אויך זיי קען ער נים תשובה טאן : ווייל זיי זיינן בייא אים גרינג : און נים גיאכט אן זיינע אויגן : דאש ערשט ווער עש עכט מיטן בעל הבית און דר בעל הבית זעלברט האט נים גנוג : צוא עסין האטשע ער האט אים דאך גיפעטן עסין : ווייסט עש דאך איין אונג גול דאש אנדערע ווער עש לייאט געלט איין ארוסאן אויך אזו איין משבון וואש דער ארוסאן האט זיין פרנסה דער פון דהיינו איין באק אדער איין זען : און ער זיגט דר מיט :

דאש ער טראכט וואש שאט עש די בלי : דאש איז אויך איין אונג גול : דש דריטע ווער עש קומט אויך די ווייבר וואש זיינען אסור צוא אים און האט הקפ"ה דר פון : דש איז אויך איין הרבע עבירה : דען ער טראכט אויך האב מיט וויא הלילה קיין עבירה נים גיטאן אזו מוט ער קיין תשובה דרויף נים : אזו וויא דער פסוק זאגט ולא תחזו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם איר זאלט נים אפ קערן נאך אייערע הערצער און אייערע אויגן : דאש מינגט מען איר זאלט נים גלופטן מיט אייערע הערצער און אייגן וואש אסור איז : דאש פערטע ווער עש איז זיך מנגד מיט דער שאנד פון חכר : דאש מינגט מען ער האלט זיך השוב און דער מיט אז ער מבנה זיין חכר און שענד אים : אפילו דער חכר איז נים דער בייא איז עש אויך אנרושע עבירה : דער מוט אויך קיין תשובה נים דען ער טראכט זיך וואש האב אויך זיינעם גיטאן : דאש פינפטע ווער עש איז הוישר בכשרים איין זעלברט מאן אז ער האט אום רעכט גיטאן : דר מוט אויך קיין תשובה נים : דען ער טראכט זיך וואש האב אויך זיינעם גיטאן :

נאך זיינען פאר האנדן פינף הארבע עבירות פון דיא פיר און צוואנציג וואש דער מענטש קען זיך נים אפ גוויינען פון זיין : אז וויא דיא גבויא זאגט ווער עש מוט איין עבירה צווייא דהייא מאל : איז ווא בייא אים שוין גלייך וויא איין היטר : דרום מוט ער דרויף קיין תשובה נים : דרום מוז אימלכער זייער און זייער גווארינט זיין אונעק צוא גארפין דיא שלעכטע מידות : דאש ערשטע איז רכילות און לשון הרע : דאש אנדערע איז איין גנון : דאש דריטע איז דער וואש פלוכט איין חכם אדר אפילו זיין אייגן קינד אדר אפילו זיך זעלברט : דאש פערטע ווער עש שווערשט פאלשע שבועות אדער אום זיסטע שבועות : דאש פינפטע ווער עש טראכט שלעכטע מחשבות און דר וואש בתעפת זיך צו רשעים : דען ער לעהיגט זיך פון זיי קיין גושש נים : די אלי טאגן קיין תשובה נים : דען ווייל זיין זיינען גוואונגט דרייען איז עש בייא זיין קיין עבירה נים : נוא ליבע לייט דאש זיינען דיא פיר און צוואנציג זאכן וואש דער לאזין נים דעם מענטשן תשובה צו טאן : דאך ווען ער מוט יוא תשובה דרויף הייסט ער אויך איין בעל תשובה : און

האט

האט אויף איין חלק לעולם הבא :

בזמן שכות המקדש היה קיים אין דער צייט אז דאש בית
המקדש איז גישטאנען ווען איינער האט איין
עבירה גיטאן . און האט דרויף תשובה גיטאן אז עש איז
ניקומען יום כיפור האט מען גינומען איין ציטלע און
פיהאט עש אונעק גישוקט לעואול אין דער מדבר ארצין
דא האט דאש זעלבנע ציטלע מיט זיך גינומן אלע דיא
עבירות פון כל ישראל אין דער מדבר ארצין אבר אצונך
בערה ראבן מיר קיין בית המקדש גיט . אבר די תשובה
איז נאך גיבליבן און אפילו ווען איינער איז גיווען ארשע
אלע זיינע טעג און מומ תשובה איידער ער שטארבט .
אזו ווערן אים פאר געבין אלע זיינע עבירות . און עש
ווערט אים גיט גיטאקט קיין שום עבירה . אדרכה זייא
ווערן אים נאך גירעכניגט פאר מצות . אזו וויא דר פסוק
זאגט ורשעתו לא יכשל בה ביום שובו מרשעתו . און זיין
שלעקין פון רשע ווערט ער גיט גישטרויכלט אין דעם
ווען ער מומ תשובה דרויף . איזוהו היא תשובה גמולה ועל קעם
איז די רעכטע תשובה וואש נאט וויל האבין פון מענטשן .
און זיא איז גיליבט אין זיינע אונז . דאש איז ווען דער
מענטש מומ בייא איין גרינגע סייא איין הרבע . עבירה
און האט הרטה דרויף . און זאגט וידוי . און דער נאך
קומט אים וידער דיא עבירה צוא דיא הענט . און ער
האט זיך גכח צו טאן . און מומ זיא גיט . למשל ווען ער
האט עפס גינגבט . און מומ תשובה דרויף . און דער
נאך קומט אים וידער צו די הענט דאש ער וואלט וידר
גיגענט גינגבן . און קיין מענטש וואלט גיט גיוואר
גיווארין דער פון אוידער ווען איינער האט מונה גיווען
מיט איין אשה . און מומ תשובה דרויף דער נאך קומט
דיא אשה וידער צו אים . און ער מומ גיט דיא עבירה .
דאש איז דיא רעכטע תשובה וואש נאט וויל האבין . אז
וויא דער פסוק זאגט וזכור את כבודי במי בחורתי גידינק
דיין בשעפר אין דיין יונגט אז רוא האקט נאך גכח דיא
עבירה צו טאן לאז זיא אונעק פון ווען דיין בשעפר וואש
האט דיך בשאפין און ווער עש מומ תשובה ערנשט אויף
דער עלטר . האמשע זיא איז גיט אזו גוט וויא דר וואש
מוט תשובה אין דער יונגט ווערט ער דאך גירעכניגט פו
איין בעל תשובה . און אפילו ער איז גיווען איין רשע

נכור אלע זיינע טעג נאר דעם טאג פארין מומ מומ ער
תשובה איז שטארבט אין דער תשובה ווערן אים אויף
פאר געבין אלע זיינע עבירות . אזו וויא עש שטייט אין
פרק שוב יום אחד לפני מיתתו . מוא האמשע תשובה אפאג
פארין מומ אזו הייקט עש אויף איין תשובה :
אויף זאגט דער פסוק ותשב אנוש ער דכא ותאמר שובו בני
אדם הקב"ה בריינגט יסורים אויף מענטשין דאש
ער זאל תשובה טאן . אוידער זיין נשכה גיט אים אויש .
און דאש איז אים אויף גירעכניגט פאר איין תשובה .
און זיינע עבירות ווערן אים פאר געבין . אויף זאגט
דער פסוק אין אויב ותקרב לשתח נפשו וגו' אוידר עש
גיגענט צו דער גרוב וזיין לייב דאש איידער זיין נשכה
גיט אים אויש . און ער געט צוא נאט מיט תשובה און
וידוי . אזו איז עש אויף גיוויליגט צו נאט . אזו וויא מיר
גיפיגן אין דער גמרא עש איז גיווען איינער וואש האט
גייהייסין רבי אליעזר בן דודאי . ער האט אלע זיינע טעג
אייטל זנות גימריבן . און האט דרינגען פאר בראכט נאר
דש געלט וואש איז אים גיבליבן ריזשה פון זיין פאטער .
אפאל האט ער גיהערט עש איז פאר האנדן אשיינע זונה
אין ים . אזו האט ער מיט זיך גינומען איין זאק געלט
און איז גינאנגען איבער זיבן וואשרין ביז ער איז צו איר
גיסקמען : האט ער איר גיגעבין דעם זאק געלט און האט
מיט איר מונה גיווען . אזווא האט ער איין נמוה גיטאן .
און האט גיהערט איין קול האט גיזאגט אזו וויא די נמוה
קומט גיט וידער אויף איר ארם . אזווא וועט אויף דיא
נשכה גיט קומען אויף איר ארם . און דיא תשובה פון
דיר אליעזר וועט מען גיט מקבל זיין . דער נאך אז ער
האט דאש קול אויש גיהערט האט ער גימיינט עש איז
איין בת קול . אזו איז ער גינאנגין און האט זיך גיגעמט
צווישן צווייא בערג . און האט גילייגט זיין קאפ צווישן
דיא קניען און האט גיוויינט אזווא לאנג . ביז זיין נשכה
איז אים אויש גינאנגען מיט וידוי דער נאך האט ער
גיהערט איין רעכט בת קול רבי אליעזר האט איין חלק
לעולם הבא . דא האבין דיא חכמים וייער גיוויינט און
גיזאגט מיר לערנען תורה טאג און נאכט און היטן זיך
פאר עבירות . וויסקען מיר גיט אויב מיר זיינען זוכה צו
עולם הבא . און דער אליעזר האט אלע זיינע טעג אייטל
עבירות

עבירות ויטאן און אין איין שעה האט ער זיך גיקויפט
עולם הבא און האט בקומו דאש מען רופט אים רבי
אלער. נוא זעהן ביר דאך ווער עש איז איין רשע אלע
זיינע מעג און איין שעה פר זיין טויט טוט ער תשובה
אזו איז זיא אן גיטמן און ער האט עולם הבא :

און דר תנא זאגט אויך אין פרק קקט זיך ארום צייטן
דו זאלקט ניט פאר זייכן דעם טאג פארין טויט אן
תשובה דרום איז אימליכער מענטש מהוייב אלע
טאג תשובה צו טאן ווייל ער ווייכט דאך ניט ווען ער
וועט שטארבן דרום הייבט הקב"ה נירא דען ער ווערט
גיפארקט וואלט ער ניט מוחל גווען די עבירות דא
וואלט אימליכער פארט עבירות גיטאן און וואלט זיך
ניט גיפארקט פאר הקב"ה אבער ווייל הקב"ה איז
יזא מוחל די עבירות אזו וואט אימליכער מורא פאר
הקב"ה און טוט תשובה כדי ער זאל אים מוחל זיין
די עבירות דען עש איז אמשל איין מלך וואש האט
ליב אמיל שרים און זיי זיינען זייער חשוב און אויך
גיבט אין זיינע אויגן אמאל האלטן די שרים צווישן
זיך איין עצה און גייען בייא נאכט און עפנן אויף
דעם מלך אוצר און נאנבענן גאלד און זילבער און
אכנים טובות אין דער פריא שטייט ער אויף און
גיפנט דאש זיין אוצר איז אפין און עש איז אלש
ארויש גינבט דא בעט דער מלך זיינע קנעכט דאש
זיי זאלן נאך קלערין ווער עש האט די מעשה גיטאן
די קנעכט זיינען גיטאר גיטארין און גייען צום מלך
און זאגן צו אים ווייכט איר ווער עש האט דש גיטאן
איינערע ליבע שרים וואש איר האלט זיי אזו חשוב
זייא האבן אייך בגינבט אזו איז זיך דר מלך זייער
מצער אויף זיינע שרים בער וויא אויף זיין נומש
און ער וואלט וויא געערין בשוקמט פון דעם באלק
וואש ווילן אין זייער גקמה אזוא הייבט ער אן צוא
זאגן צוא זיינע קנעכט איר זייט לינגערס גייט און
פריינט זיי פר מיר וועל איך זעהען אויב זייא האבן
עש גיטאן אדער ניט און ער שיקט שטילער הייד צוא
זייא איין גיטרייען קנעכט ער זאל זייא זאגן ווארקט
אריין די גניבה אין ים אריין דען מיר גייט ניט אן
געלט איך האב נאך פיל אוצרות און דיא עבירה

איז ניט גיאכט אין מייענע אויגן קעגן אייער ליבשאפט
אזוא האבן אלע אריין גיטארפין דיא גניבה אין ים
אריין נאר אייער האט זיך גיפנען וואש האט
בהאלטן זיין גניבה נון אז זייא קומען פארין מלך
שטעלט ער זיך קעגן זיי זייער צארינג און הייסט זיי
בזוכן און הייסט זיי אויש טאן זייערע קליידר און
גיפנט בייא קיינעם ניט נאר בייא דעם איינעם אזו
ווערט ער זייער ברוזן אויף אים און זאגט די אנדערע
עבירה וואש דוא האקט גיטאן איז ערנער פון דער
ערשטער דען פריער האב איך זיך גיטראכט עש איז
קיין חידוש ניט דען עש קען זיין דער יצר הרע האט
זיך אן גינעט דרום האב איך דיר גילאזט ווארנען
דוא זאלשט די גניבה אין ים אריין ווארקפין איז דוא
האקט מייענע רייד ניט פאר נומען און זיינע חברים
האבן מיר זיא גיפאלנט נוא זעה איך זיין ביין
הארין אזו וועל איך דיר זיין שבר געפיין און האט
אים גיהייסן אן טאן גרשע יסורים און דיא אנדערע
האט ער אהיים גישקט מיט נומען מיד און דר רשע
מוז יסורים ליידין פאר זייא אלע אזו איז דאש אויך
הקב"ה האט גישקט זיינע גיטרייע משרתים דאש
זיינען די גביאים און האט זייא גיטארניט אויף דער
תשובה און זיי זאלן פון זיך אראפ ווארקפין די זינד
איינער זייא קומען צום משפט און דער רשע וויל
זיינע זינד ניט אראפ ווארקפין און האלט זייא בייא
זיך דאש איז ערנער פון דעם וואש ער האט דיא
עבירה גיטאן דען פריער האט אים דער יצר הרע
בצוואונגען אבער דא זעהט ער דאך זיין טויט פאר
זיינע אויגן און האלט פארט בייא זיך די עבירות
און קערט זיך ניט צו דיא רייד פון דיא גביאים וואש
האבן גיזאנט טוט תשובה איר קינדער זיאל אזוא
וועט איר האבן דאש אייבענע לעבין און אויב ניט
וועט איר פלוצלונג שטארבן און וועט פאר לירן אייער
עולם הבא אבער דער וואש טוט תשובה אפילו
אשעה פארין טויט האט ער אהלק לעולם הבא אזו וויא
מיר זעהן וויא עש איז גינאנגען מיט רבי אלעזר בן חרדיאי
אזו אויך זאגט דער פסוק טוב עם מעטן טוב וכו' עש איז
בעסר זיין עם טוב פון אלע דיא שמעקנדיג

איל

חית

אילו • אלו איז אויך בעסער דר טאג וואש דר מענטש
 שטארבט און איז מיט תשובה אויך דער טאג וואש
 ער איז גיבארן גיבארן • הען אז דער מענטש ווערט
 גיבארן איז איין ספק אויב ער וועט שטארבן מיט
 תשובה און אויב נישט אָבד ווען ער איז שוין גישטארבן
 מיט תשובה • דא איז גוט ויין חלק אויף יענער וועלט
 צו עולם הבא • דרום זאל אימליכער בצייטן תשובה
 טאן איידער זיין זין גייט אונטער • דאש מיינט מען
 איידער עש קומט דא צייט ער זאל שטארבן • נון
 וועל איך בשידיו וועלעכע עש הייבט איין רעכטע
 תשובה • דאש ערשטע ער מוז פאר לאזן זיינע
 עבירות זייא גוט צו טאן • דאש אנדרע • ער זאל אין
 זיין מחשבה האבן ער וויל די עבירות שוין גוט טאן •
 דאש דריטע ער זאל זיך תמיד בדיינקען • און זאל
 הרטה האבן אויף דעם וואש איז אים גישעטן • און
 זאל זיך דרויף זייער מצער זיין • דש פערטע ער מוז
 זיין מחשבה לויטער טאכן • ביז דש הקב"ה וועלכרט
 וועט אויף אים עדות זאגן דאש ער האט שוין דא
 עבירות גוט גיבאלט טאן • דש פנפטע ער מוז ווידוי
 זאגן • און באקענן זיינע זינד פאר הקב"ה • און אין
 זיין ווידוי זאל ער ברונה האבן גוט צו טאן די עבירות •
 און זאל דרויף הרטה האבן • און זאל זיך מצער זיין •
 און אויב ער איז דאש גוט מכונן איז זיין תשובה און
 ווידוי גאר גוט גירעכנט • גוט אזו וויא עמליכע לייט
 זאגן ווידוי אן כוונה • און ווייסן גוט וואש זיי זאגן •
 דש נעקסטע ער מוז ארויף ריידן מיטען מיל אימליכע
 עבירה בויגדר • און דרויף בקענין און הרטה האבן
 פאר הקדוש ברוך הוא :

און ער זאל זאגן זיין ווידוי שטילער הייד • דאש
 קיינער זאל אים גוט הערן • אנדערע עש איז
 איין עזות קייט ווער עש בקענט זיינע זינד פאר
 לייט • דרום איז דאש אויך גינען איינש פון דא
 גיסים וואש זיינען גינען אין בית המקדש • דש בשעת
 זיין זיינען גישטאגן זיינען זיין גישטאגן זייער אייגן •
 און בשעת זיין האבן זיך גיבוקט איז גינען ווייט
 איינדר פון אנדרן פיר איילין • דאש קיינער זאל גוט
 הערן די ווידוי פון זיין חבר • דאש איז אלש גירעט

גיבארן בייא די עבירות וואש צווישן אים און צוויילן
 הקב"ה • אָפער ווען איינדר האט איין אום רעכט גיטאן
 קענין זיין חבר • סייא מיט געלט • אָדער מיט אנאנד
 זאך • איז זיין תשובה ער זאל זאגן פאר לייטען •
 ליכע בבתי איד האב מיין חבר אום רעכט גיטאן •
 איצונד קעט איד פריער מחילה פון הקב"ה • דער נאך
 פון מיין חבר • איד האב גיזינדניט צוא נאט יחפרך
 דער נאך צו מיין חבר • היינט האב איד הרטה און
 בין אויף מיר מקבל תשובה דאש איד וועל אים שוין
 קיין מאל קיין אום רעכט גוט טאן • און אויך גוט
 קיין אנדרן • דאש איז די רעכטע תשובה • אויך זאל
 אימליכר מענטש וויסן דאש יום כפור איז גוט מחיל
 דורך תשובה נאר די עבירות וואש צווישן אים און
 צווישן הקב"ה דהיינו ווען איינער האט גיזינדניט מיט
 אזינה • אויך ער האט גינעטן טריפות אויך גבלות •
 אויך ער האט גימרוקן גסך אויך רעכט גלייכן
 אנדרע עבירות • דרויף בארף ער זיינע עבירות גוט
 בקענין פאר לייט • גייערט ער זאל עש פארקעטן
 מיט פאסטין און הרטה און ווידוי און תשובה אָפער
 די עבירות וואש זיינען צווישן אים און זיין חבר • מוז
 ער פריער זיין חבר איבך בעטן אזו וויא אויבן שטייט •
 אזו אויך אפילו ער האט זיין חבר נאר דר צערניט מיט
 רייד מוז ער אים בעטן • וויל ער עש אים גוט מחיל
 זיין • זאל ער אים איבך בעטן פאר דרייא לייט • וויל ער
 אים נאך גוט מחיל זיין זאל ער ווידר נעכן אנדרי דרייא
 לייט • אזו בין דריי מאל • אָבד אזו ער וויל אים נאך דעם
 אלים נאך גוט מחיל זיין זאל ער אים לאזן זיין • און די
 עבירה איז אויף אים • וויל ער איז אזו אום דער בארמט
 און וויל אים די עבירה גוט מחיל זיין • וויא זאל אים דען
 גאט זייני זינד מחיל זיין • און דער וואש איז גרינג צו דר
 צאריגן • און איז שווער צוא באוויילן דער איז גוט פון
 די קיגדר פון אָבד אבינו • דרום זאל אימליכר באלד
 מחיל זיין ברי גאט זאל אים אויך באלד מחיל זיין • אויך
 דר וואש וויל גוט מחיל זיין ווערט זיין תפלה גוט דר הערט
 אנדרע ער מאכט דאש זיינע זינד ווערן גיבאכט • דען
 מען זאגט ווי אזו זאל אים גאט מחיל זיין זייני זינד • ער
 האט דאך יענס גוט גיבאלט מחיל זיין • דרום ווערט זיין

תפלה

58

תפלה פר שמוסין • און ווערט ניש דער הערט • און ווען
 זיין חבר איז גשפארבן אידר ער האט אים איבן גיבעטן •
 זאל ער נעמן צעהן לייט • און זאל זיך שפעלן אויף זיין
 גב • און זאל זאגן איך האב גיזונדיגט צו נאט ישׂראל
 און צו דעם פלוגי וואס ליגט דא אין דעם גב • און אויב
 ער איז דעם כח עפיים שולדיג גיבליבן זאל ער עש אפ
 געבין זיינו יורשים • און אויב עש איז נישא קיין יורשים
 זאל ער עש אפ געבן דעם בית דין • דער בעל תשובה
 זאל זיך נישא אריין נעמן דאש הקב"ה האט אים פייגט פון
 וועגן זיינע עבירות וואש ער האט גיטאן פון זיין תשובה •
 עש איז נישא און • אדרבה ער איז נאך גיליבט אין דיא
 אויגן פון הקב"ה גלייך וויא ער איז ערשט גיבארן •
 און נאך מער זיינע וינד ווערן אים גירעכנט פון מצות •
 זייער פריער האט ער הגאה גיבאט פון דער עבירה • און
 איצט לאזט ער אועק די הגאה און זיא איז אים מיאוס און
 געווינגט זיין יצר הרע • און פון לאזט זיינע בייתי מעשים •
 דיא חכמים זאגן אפילו דיא רעכטע צדקים קעגן ניש
 שמיין אויף דעם ארס וואו די בעלי תשובה שמייען
 לעוה"ה • איך וועל דא קורץ בשיידן די נאך • איין בעל
 תשובה האט פאר זוכט די הגאה פון עבירות • און פאר
 לאזט עש פון זיין תשובה וועגן • אבער דער צדיק האט
 נישא פאר זוכט די הגאה • אזוא קען זיין אפער אויב ער
 וואלט זי יוא פון זוכט וואלט ער זיא נישא אפ גילאזט • נון
 זעהט וואש פאר אנרוישע מעלה דר בעל תשובה האט •
 פריער איז ער גיפייגט גיווען אין נאמש אויגן • אצונד
 איז ער גיליבט • פריער איז ער אפ גישייט גיווען פון
 הקב"ה • אצונד איז ער בהעפט אין אים • און איז ביי
 אים נושא חן • פריער איז זיין תפלה ניש דער הערט
 גיווען • אצונד איז זיא יוא דער הערט • און ער ווערט
 גיעפערט אויף אלע זיינע בקשות • און נישא דאש אליון
 הקב"ה גלוקט נאך צו זיין תפלה • דר בעל תשובה זאל
 זיך אזו נהגן זיין • ער זאל זיין איין עניו • און ווען איינר
 שפעט פון אים • און זאגט צוא אים וואש האלסטו דיר
 אזו פרום רוא האסט דאך די און די עבירה גיטאן • אזו
 זאל אים דאש נישא הארין • אדרבה ער זאל שווייגן און
 זאל זיך פרייען • דען דער נעמט בייא אים אראפ זיינע
 עבירות • און דר וואש ווארפט אים דאש אויף איז ער

איין נאר און איין לשע • און ער מוז דריבן עונש ליידין
 גלייך ווי ער וואלט זעלבסט די עבירה גיטאן • דרום זאל
 איינליכר גיווארונט זיין נישא צוא שפעטן פון איין בעל
 תשובה • דען ער פון זינדיגט זיך באלד אין אים •
 אזו אויך זאגט די גמרא ווען דו נעמט איינס איין עבירה
 טאן זאלסטו אים נישא אויף ווארפן • נאר שטרפא
 אים שטיילר הייד • און ווען דו נעהסט איין תלמיד חכם
 איין עבירה טאן זאלסטו אים דריבן נישא שפול האלטיין •
 דען ער האט גווארא דרויף תשובה גיטאן • אזוא אויך
 דעסט גלייכן אנאגדרין טארשטו אויך נישא אויף ווארפן •
 דען טארך האט ער דרויף תשובה גיטאן • דיא תשובה
 פון איינר איז נישא אזו נישא דיא תשובה פון אקהל •
 דען די תשובה פון אקהל נערט תמיד אן גנומן • אז ווי
 דער פסוק זאגט חן אל כבוד לא ימאס נון נאט פאר שעהקט
 נישא דיא תפלה און תשובה פון פיל לייט • אויך זאגט
 דער פסוק ומי גודלו אשר לו אלהים וגו' ווער איז אזו איין
 דרויף פאלק וואש נאט איז נאהנט צו זיי • און אלי צייט
 ווען זיא רופן אים ענטפערט ער זיא און נעמט אן זייער
 תשובה און תפלה • אבד דיא תשובה פון איין יחד איז
 נישא אזו נישא • נאר עשאז פון האנדרן צייטן דרויף דהיינו
 אום עשרת ימי תשובה איז זיין תשובה מער אן גיבארן ווי
 אנגדרש מאל אזוויא דר פסוק זאגט דרשו ה' בהמצאקראוהו
 בהיותו קרוב וגו' פארשט נאט אן דר צייט אז איר גיפנט
 אים • רופט אים אן דר צייט אז ער איז נאהנט צו אייך •
 זאגן די חכמים אז דאש גייט אויף די עשרת ימי תשובה
 אויך זאגט דער פסוק ובקשתם משם אתה' אלהי כו' איז
 זאלט זיכן פון דארטן פון גלות נאט דיין נאט • און דו
 וועסט אים גיפין אויב דו וועסט צוא אים תשובה טאן
 מיט גאנצן הארצן און לייב • זאגן דיא חכמים אז דאש
 גייט אויך אויף דיא עשרת ימי תשובה • דען הקב"ה
 האט אויש דער וויילט אן דעם חודש תשרי מער איינר
 אן אלי חרשים ווייט ער • איז דר זיפטר • אזו אויך האט
 נאט אויש דר וויילט דעם זיפטן טאג צו מאכן שבת •
 און דאש זיפעטע יאר צוא טאכן שמיטה דיא זיפעטע
 שמיטה צו מאכן חבל • אזו אויך דאש זיפעטע מזוונט
 יאר איז נאר הייליג • אז ווי עש וועט בשיידט ווערן אין
 הלכות שבת • אויך האט זיך הקב"ה אויש דר וויילט אין
 דעם

דעם ויבטען היכל וואש תיקם ערבות אויף דיא זיבטע
 שעה איז דיא נשמה צריין גינגטען גינארין אין אדם
 הראשון דאש זיבטע דור פון אדם הראשון איז הנה
 לעפדיגער הייר אין היכל צריין דאש זיבטע דור פון
 אברהם אבינו איז גיווען משה רבינו ע"ה דר זיבטער
 זון פון ישי איז דר המלה ע"ה דר זיבטער זון פון דוד איז
 שלמה המלך ע"ה דרום איז אויף די תשובה אין דעם חודש
 תשרי מער גיליבט אין נאמש אויגן אבר פאמת איז די
 תשובה אנאנץ יאר גוט אבר גיט אזו ווי אין חודש תשרי
 אדר דרום איז אין דעם חודש תשרי מער אן גינגטען די
 תשובה גייל אדם הראשון איז בשאטן גינארין
 אום ראש השנה אונ אין דעם נעלבליגן טאג האט ער
 גינדיגט אזו איז הקב"ה זייער צארינג גיווען איבער
 אים אונ נאנט צו אים איין מצוה האב איך דיר גיבאטן
 אונ דוא האקט וי גיט גיקענט האלמין וויא וועלן גיינע
 קינדער טאן אז אויף וועל זיי געפן זעקס הונדערט מיט
 דרייצען מצות אז אדם הראשון האט דאש דער הערם
 האט ער תרסה גיהאט אונ האט תשובה גיטאן אזוא
 האט אים הקב"ה מוחל גיווען אונ האט אים דר ליינגרט
 זייני יארן אונ האט צו אים גיזאנט דו זאלקט ויין אסימן
 צו גיינע קינד דאש ווען זייא וועלן תשובה טאן וועל
 איך זיי אויף זייערע זינד פון געפן אז ווי איך האב דיר
 פאר געבן דיא גמרא פירקט נארום האט דיא תורה אן
 גישריבן אויף ישראל די גרויסע עבירה פון עול הקב"ה
 האט זיי דאך מוחל גיווען דרויף אזו אויף נארום האט
 די תורה אן גישריבן די הרפע עבירה פון דהעיה הקב"ה
 האט אים דאך מוחל גיווען דרויף ענפרט די גמרא דאש
 קומט צו ווייזן אז ווען איין קהל אדער אפילו איין יחיד
 וועט איין עבירה טאן אזו זאלן זייא תשובה טאן וועט
 זייא נאט מוחל זיין :

אונ זעקס ערלייא מעלות אונ צייטן איז פון האנדלן אויף
 דר תשובה איינע ענינה פון דר אנדרר דיא ערשטי
 מעלה איז ווער עש מוט תשובה אין דר יוגנט אז דער
 יצר הרע איז נאך שטארק בייא אים אונ ער בציווינגט
 אים אויף דעם האט גיזאנט דר נביא השליכו מעליכם את
 כל פשעיכם וגי ווארפט פון אויף אראפ אייערי זינד אונ
 מאכט איין פרוש הערן אונ גיינע גימיט דאש איר זאלט

או ער טוט איין עבירה האט ער מער עונש פון
 אינגני : אז איין רייכר נגבית האט ער מער עונש וויא
 איין ארעכער נגבית איז ווען איין שלעכטער מענטש
 האלט זיך בגאון האט ער מער עונש וויא אגרוישער
 מאן האלט זיך בגאון איז דר וואש גולת איין ארומאן
 האט ער מער עונש ווי ער גולת איין רייכר אזוי אויך
 ווען ער טוט איין שאדן צו איין צדיק אודר צוא איין
 אלטן מאן אדר ער איז אים מצער האט ער מער
 עונש וויא ער וואלט עש אמאנדרין גיטאן אז ווי די
 גמרא זאגט הכל לפי המבייש והמבייש דער עונש איז אלש
 ווערליג דעם וואש פר שעצט אונ ווערט פר שעקט
 אויך דער וואש טוט איין עבירה אום שגת אדר אום
 יום טוב אדער אין איין תענית איז זיין עונש גרעסער
 וויא אמנדרסט מאל אויך זינגען פאר האנדן אמיל
 זכות וואש זיין בעסר פון די אנדרי דחינו די תפלה
 פון אנדיק איז בעסר פון דער תפלה פון ארשע אונ
 ווען איין יונגר דינט גאט מיטן גאנצן הארצין אז
 בעסר אידר וויא איין אלטר טוט דאש אונ ווען איין
 ארעכר האנדילט באמנה איז פיל בעסר איידער וויא
 איין רייכר האנדילט באמנה דאש גלייכן פאר קערט
 קענן עונש אונ ווען איין גרוישר מאן איז איין עניו
 איז ער מער גליקט אין גאטש אויגן וויא איין שלעכטר
 מאן איז איין עניו :

איר ליכי לייט זייט וויסן דאש דיא וועלט איז גלייכן
 צוא איין יום וואש שמוקסט דורך איין שמורעם
 ווינד : אזוא גינגען זיך פיל לייט וואש ווילין פארט
 אריבער גיין אונ ווערין דער מרוקען אין דיא
 טיפי וואשער דיא אנדערי זעהן אז דיא זינגען דער
 מרוקען גיטארין אונ גיטאן זייא פארט גאד : אונ
 ווערין אויך דר מרוקען דר גאד קיסן גאד מער לייט
 אונ זעהן דאש עניי זינגען דער מרוקען אונ קערין
 זיך ניט ריינן אונ גיטאן אויך אריין אונ ווערין אויך
 דער מרוקען אין דעם קיסט צוא גיין איין חכס אונ
 באמראכט זיך מיט פל המצאות אונ מאכט זיך איין
 שוף מיט איין זעגיל בוים אונ מיט גראפי שפריק
 אונ דינגט זיך רוקר וואש זאלן אים רודלן די שוף אז
 פארט ער בשלום איכר דעם יום אזוא איז אויך דיא

וועלט די לייט לויפן גאד זייער האנדל אונ די לייט
 וואש ווערין דרינגן דער מרוקען דאש זינגן די רשעים
 זיי מראכטן ניט אויף עולם תבא אונ פאלן אין גיהנם
 אונ דער חכס דאש איז דר בעל תשובה די שוף איז
 די תשובה איז די רוקר דאש זינגן די מעשים טובים
 פאקטין אונ צדקה איז תפלה אזוי וויא די רוקר האפן
 גרויש מיא : אזוא האט דער בעל תשובה אויך גרויש
 מיא מיט זיין תשובה אונ דר זעגיל בוים דאש זינגן
 דיא מצות בפונת דען אזוי וויא מיקען ניט פארן אן
 דעם זעגיל בוים אזוי אויך דיא מצות אן פונת זינגן
 גישט נירעכטיג אונ די גראפי שפריק דאש זינגן דיא
 תפלות דאש דורך זייא ווערט דר מענטש אן גיקניקט
 אין הקציה אונ ווערט גיבראכט לעולם תבא :

פינף צייטן איז פאר האנדן וואש דער מענטש האט
 צייט תשובה צוא מאן דיא ערשטי צייט איז
 תיבה דעם מאן אונ ער טוט דא עבירה עש איז גלייך
 אז וויא עש קוקט איין פלעק אויף אמלבוש אז מען
 נעקט אים תיבה ארויש איז נישט אונ אויב ניט איז
 ניט נישט אזוי אויך מיט דר עבירה פאכט ער אפלעק
 אין זיין נשמה אזוא אז ער טוט פאלר תשובה גייט
 ארויש דער פלעק אונ אויב ניט גייט ער ניט ארויש
 דאש אנדרי ווער עש פאר זויקט דעם טאג אכר ער
 טוט גאד תשובה אין זיין יונגט דאש דריט ווער
 עש טוט ערשט תשובה אויף דער עלטר דש פערטי
 ווער עש טוט ערשט תשובה אז ער ליגט קראנק
 אויף אמיטע בעמידאש פינפטי ווער עש שטארבט
 גאר אן תשובה אונ בלויבט אין זיין גיטויקטי דאש
 איז איין מושל צו פינף ביתות וואש פארן אן איין שוף
 אויפין יום דא קיסט איין שמורס ווינט אונ ווארפט
 זייער שוף טאג אונ נאכט אונ זייא קענן ניט קיסן
 צוא קיין גיטאן : אמאל האט זייא דער ווינט פאר
 מראגן צוא איין אינגל אין סיטען יום דיא לייט גיטאן
 ארויש אויפן אינגל אונ גיפין דארטן גיט פיירות אונ
 גיטע קריטיכער אונ אלעלייא פיגיל אונ בהמות
 אונ קוואלן וואש איז אלש וואש זייער הארץ בנעקטי
 די ערשטי ביתה זאגט מיר וועלן ניט ארויש גיין פון
 דער שוף פון אונד וואול טאג ווען דען טאמך וועט
 קסין

קצתן אשמוכם ויגד און וועט פאר טראגן דיא שוף
 אזו וועלן מיר מוזן שטארקן אויף דעם אינגל און
 אונזר האב און גומץ וועט אלש פראגן ווערן
 דיא אנדרי ביתה גיטן זיא ארויש און עסן פון דיא
 מאכלים און נעמן מיט זך אין שוף אריין אבער זיין
 קערן זך אום באלד אין שוף אריין די דריטע ביתה
 גיטן ארויש און בלייבן פון דרויסן און גיטן נאך
 נאך וואל טאג און עסן און מרינגקאונ פוען זך שייני
 הייך און טוען זך און גרויש פוענו אויפן אינגל ביי עש
 קומט איין ווינט און די רודר הייבן און צו רודרן די שוף
 און קען הייבט אן צו טרומיטן אזו לויפן זיין באלד
 אין שוף אריין און גיפן דאש דיא אנדרי לייט זיין
 אויף זייערע שפעט און זיין מוזן זך שוין זעצן
 אין איינע שאפט דיא פערטע ביתה זאגט מיר וועלן
 נאך קומן אין שוף אריין דיא רודר וועלן ערשט אויף
 שפעלן דעם זעגל בוים און זיין נאמען זך אויפן
 אינגל און גיטן נאך נאך פוענוים און זיין מיינען
 זיין וועלן נאך קומן צוא דער שוף אין דעם הייבט
 אן דיא שוף צו גיין אזו דער שרעקן זיין זך אינ
 דיא שוף איז אבער שוין ווייט אונעק פון זיין אזוא
 מוזן זי שטייבן און גייען ביי און האלו אין וואשר ביי
 זיין גרייבן צוא דער שוף אבער זיין מוזן נאך פיל
 איינער זיין פון דער דריטע ביתה די פינפטע ביתה
 בלייבן אויפן אינגל און קערן זך נישט דריין וואש די
 שוף פארט אונעק און זיין מיינען זיין ווערן זייער
 טעג אזוא פאר בריינגן אין פוענו אויף דעם אינגל
 דער נאך קומט דער ווינטר און דיא בייסר ווערן פון
 דארט און עש קומט דיא קעלט און שנייא און רעגן
 און זיין האפן נישט צוא עסן און מרינגקן און מוזן זך
 נאך פהאלטן אין זייערע הייז פאר די חיות רעות
 און זיין וויינען און שרייאן און קיינער קען זיין נישט
 העלפן אינ זיין מוזן דארטן שטארקן פאר הונגער
 אונדן זיין ווערן צו ריסק פון דיא חיות רעות
 אזוא איז אויך דער מענטש דיא וועלט איז גלייך צו
 איין אינגל און דיא מעשים טובים זייען גלייך
 אז זיין איין שוף רען ווען איין מענטש גייט אין
 גלייבן ווען און דינט השי און לאזט זך נישט

בזוינגן פון דעם יצר הרע אזו זיין ער ארום אויף דר
 וועלט פשלום און קומט אויף לעולם הבא פשלום אין
 גן עדן אריין די ערשטע ביתה דש זייען די רעכטע
 צדיקים זיין ווילן נאך גיין נאך וואל טאג און פוענו
 די אנדרי ביתה איז די וואש מוזן עבירות אבער זיין
 טוען באלד תשובה דרויף זיין קומן ווינדר אויף זייער
 ארט אין גן עדן אריין און זיין גראם די דריטע ביתה
 איז די וואש מוזן פיל עבירות און טוען קיין תשובה
 נישט ביי אויף דער עלטער האמטשע דש הייסט דאך
 אויך איין תשובה אבער עש איז נישט אזו נישט זיין די
 ערשטע ביתה דיא פערטע ביתה איז דיא וואש טוען
 ערשט תשובה פארין טויט דרום האפן זיין נאך אין
 איינע ארט אין גן עדן זיין עש איז נישט נאמט מיט
 זייער תשובה און זייען פריער נאך גיטאנגען נאך
 פוענוים די פינפטע ביתה זייען די רעכטע רשעים
 וואש טוען נאר קיין תשובה נישט זיין בלייבן אין ביתה
 זיין זיין האפן נישט גריינגט אין זייער שוף דאש איז
 די תורה און מעשים טובים און די חיות רעות צוא
 רייסן זיין דאש מיינט מען די מלאכי חבלה רל
 זיין ווארפן אים אין דעם אפגרינד פון ביתה און
 אימלכר נאל זך דעם קושל אין מוח אריין נעמען און
 זאל נישט פאר נאמען מיט זיין תשובה :

פיר כללים זייען פאר האנדלן אויף דר תשובה איינע
 ער מוז זך בריינגען אויף אימלכר עבירה וואש
 ער האט גיטאן דאש אנדערע ער מוז זיין פאר לאזן
 נאר צוא טאן דאש דריטע ער דארף ווידוי זאגן
 דש פערטע ער דארף אויף זך קבל זיין קיין מאל קיין
 עבירה נישט טאן און דארף אזו זאגן רבון כל העולמים
 איך האב גיזינגט די און די עבירה האב איך גיטאן
 און איך וועל עש שוין קיין מאל נישט טאן איך האב
 חקטה דרויף חסתי עיתי פשעתי וכו' אויך זייען פאר
 האנדלן פיר ארלייא תשובות תשובת הכתוב דאש מיינט
 מען ער זאל זעהן אין דער תורה וואש פאר איין עונש
 עש שמיט אויף אזו איין עבירה וואש ער האט גיטאן
 איז דער עונש הארב איז זיין תשובה אויך הארב און
 תשובות המשקל ער זאל ווערן דיא הנאה פון דר עבירה
 קעגן דעם צער וואש ער וועט ליידין דרויף און ווינדר
 תשובה

תשובת הדרשה דאש' ער מוז תרמה האבין אויף זיינע
 עבירות . וזנקט הייבט עש קיין תשובה ניט . און עש
 איז גליק אזו וויא איינר טובלת זיך און האלט איין
 שקין אין זיין האנט . הקב"ה האט גיטארניט די ישראל
 אויף דר תשובה אזו ווי אויבן שטייט ראש ער פגערט
 ניט אין דעם מוים פון רשע . נאר ער זאל תשובה טאן
 נועט ער לעבן דאש אייביגע לעבן און האט זיי אויך
 גיטארניט דרויף דורך משה רבינו ע"ה . אז וויא עש
 שטייט אים נצטם און אויך דורך אנדקע נביאים . דרום
 זאל קיינער זיך ניט טראכטן איך בין נאך וינג און
 האב נאך קיין עבירות ניט גיטאן . און דארף קיין
 תשובה ניט . גיין עש איז ניט אזו אימליכר פנדארף
 תשובה טאן . און דר וואש געמט זיך מיט די עבירות
 אויף זענער וועלט איז וויא צוא אים :

אויך זאגט דר פסוק און שומעת תוכחת חיים בין חכמים תלין
 דר אויער וואש הערט צו שטראף דער פקוקט דאש
 אייביגע לעבן . און צווישן די תלמידי חכמים וועט
 ער איינר געקומען אָר דר וואש האט פיינט שטראף
 איז פיל ערגער פון אבהמה . און ווערט ניט גירעכנט
 צווישן דיא לייט . וויא דער פסוק זאגט שונא תוכחת בער
 דער וואש האט פיינט שטראף איז איין נאר . און איז
 אייז גילעקרט פון דר וועלט און יענער וועלטי דרום
 זאל אימליכר אן געמען די שטראף . אפילו דר וואש
 איז איין אלטער מאן און איין תלמיד חכם . אז וויא
 עש שטייט דרויף פיל מעשיות אין דער נמרא . און
 דער וואש מאכט די לייט תשובה טאן איז ער מקרב
 דיא גאולה :

פון וועגן דר תשובה איז דער מענטש זוכה צוא פיר
 זאכין . איינש הקב"ה איז אים מוחל אלע זיינע
 עבירות . און וויא ווערן אים גירעכנט פאר מצות .
 דאש אנדקע ער ווערט גיהילט פון זיינע זינד און פון
 אלע קבאנקייט : אז וויא דער פסוק זאגט הוסיף לכל
 החלואיך דש דרימט ער ווערט בשוקמט פון גיהנם .
 און קוקט אין גן עדן . אז וויא דער פסוק זאגט הניח
 משחת הייכי ער לייזט אויזש פון גיהנם זיין לעבן . דש
 פערטע הקב"ה גייט אויף אים הן און חסד און דער
 בארימקייט . וויא דער פסוק זאגט המעטרכי חסד ורחמים
 גאט מאכט זיך קרייגען גינאד און דר בארימקייט און
 דרום ווייל הקב"ה האט ליב די ישראל מער פון אלע
 אומות . דרום האט ער אונז גינעבן די תשובה דאש
 אייביגי לעבן . אויך זאגט דר פסוק כי חסיד אני הקב"ה
 זאגט אפילו איינער טוט מיר שלעכץ טוא איך אים
 גוטש . און ווען איר נועט תשובה טאן וועל איך אייך
 מוחל זיין אייערע זינד . און הויך דער תשובה וועלין
 מיר זוכה זיין צו דער גאולה במתרה ביימינו אמן :

נאך דעם אז ער האט תשובה גיטאן זאל ער מאכין
 אנדקע אויך תשובה טאן אז וויא די נמרא זאגט
 דר וואש קען שטראפן די לייט און שטראפט זיי ניט
 ווערט ער גישטראפט דרויף דרום איז מהוויב אימלכס
 קהל צו האבן איין בעל הרשן וואש זאל שטראפן די
 לייט אזו אויך איין בעל הבית וואש שטראפט ניט זיין
 הויז גינאד מוז ער ענשן ליידין אייער וויא אָר דער
 וואש מאכט יזא דיא זייט תשובה טאן האט זיין שטר
 נאר קיין שיעור ניט . אז וויא דער פסוק זאגט בשלום
 ובמישור הלך עמי ורכים השיב מעון מיט שלום און גלייכקייט
 איז ער גינאנגען מיט מיר . און פיל לייט האט ער
 נויך גימערט פון זינד . אויך זאגט דיא נמרא מיזאל
 גינען שטראפן איינר דעם אנדערן וואלט דער בית
 המקדש ניט חרוב גיטארין . און דאש שטייט דאך
 שוין אויבן דאש דער מענטש איז מהוויב צו שטראפן
 זיין חסר צווייא דרייא מאל און אז ער קערט זיך ניט
 דר צו הייסט ער איין נאר . אָר דר וואש געמט יזא
 אן שטראף הייסט ער איין צדיק און איין חכם . דרויף
 זאגט דער פסוק אל תוכיח לץ פוישנאך תוכח לחכם ויאהבך
 זאלסט ניט שטראפן קיין שפעטער מאכט וועט ער
 זיך פיינט האבן . שטראף צוא איין חכם וועט ער
 זיך לוב האבן . אויך זאגט דער פסוק כאונו כסול אל
 תברי אין די אויערן פון אנאר זאלסטו ניט היידן .

סליק הלכות תשובה

הלכות צדקה פרק רביעי

דער פרק רעט וויא מיזאל צדקה געבן . און ווען
 מיזאל צדקה געבן . און וועמען מיזאל צדקה געבן
 און וויא דיא צדקה זאל זיין :

דער

דער פסוק זאגט זרעו לכם לצדקה וקצרו לפי הסד די פסוקים
 זיינען אזוי פון מיינסט איר זאלט זיינען די צדקה
 גלייך וויא איינער זייגט קארין אדער וויין . דא וועט
 איר אפ שניידן הסד . און ווען איינער זייגט קארין
 אדער וויין . אזוא וויקט ער ניט אויב עש וועט
 וואקסן . אדר אויב ער וועט עש אפ שניידן . דען עש
 וואש זיין דער האגיל וועט עש אויש שלאגן . אפר דר
 ווי פון איין קארין וואקסן אויש פיל קארניש אזוי אויך
 פאר איין שילנגער צדקה ווערט מען גיבענשט מיט
 אלפי אלפים און דאש איז דאך ידוע אז גמילות הסד
 איז פיל בעסער און חשובר פון צדקה . דען צדקה איז
 נאר פאר עניים . און גמילות הסד איז פאר עשירים
 אויך . צדקה איז נאר פון איין לעבנדיגן . און גמילות
 הסד קאן זיין מיט דעם מויטן אויך . צדקה גיט מען
 נאר געלט . אבער גמילות הסד איז מיט זיין לייב און
 גוטש . דרום זאגט דר נביא זייגט אייך צדקה וועט
 איר אפ שניידן הסד . און דרום אויך זאגט ער דאש
 לשון זיינען בייא צדקה . דען אזוי וויא איינער זייגט
 קארין בהאלט ער עש אין דער עקד . אזוי אויך איז
 צום בעקטין צדקה צו געבן שטילר הייד . אז וויא
 איך וועל עש דא בעסער בשיידן אויך זאגט דער
 פסוק נדוד לכם נדע לרוש את ה' אקערט אייך איין
 אקער . דאש מיינט מען אזוא וויא אז איינער וויל
 אקערן איין פעלד קלייבט ער זיך אויש אזוא איין
 פעלד וואש זאל דרויף גוט וואקסן אזוי אויך זאל מען
 זעהן צדקה געבן צו פרוי לייט . און צו דעם וואש
 לערינט תורה . און גיט צו שלעכטע . און אויב דו
 וועסט וועלן זאגן וויא קען מען וויסען אז דער איז
 אנוטער און דער איז אשלקטער . דרום זאגט דער
 נביא ועת לרוש את ה' עש איז איין צייט צו פארשטין
 גאט . פלומר אפילו דו ווייסט גיט דעם מענטשן גיב
 אים פארט וצדקה: און האלט אים פאר פרום . ביז
 אלהיו הנביא וועט אונז ווייזן וועגען מיזאל צדקה
 געבן . דער נאך זאגט דער נביא אשרים ורעי על
 כל מים וואל צו אייך דש איר זייגט אויף אלי וואשרין
 דש מיינט מען גיט איינער צדקה צו די וואש לערנען

תורה וואש זיא איז גיליכן צוא וואשער . און זיא
 קלייבט נאר בייא דיא נידרנע לייט . און גיט בייא
 די בעלי גאווה :
 דער פסוק זאגט נבדק ורע את וועד ולעב אל תנח ידך דאש
 מיינסן דיא חכמים ווען דו האשט צדקה גגעבן
 צו איין עני זאלשטו צו אים גיט זאגן איך האב שוין
 היינט גגעבן קום אננדרש מאל . בייארט דוא זאלשט
 אים גיט אועק לאן ליידיג . דען אין דעם זכות פון
 צדקה איז מען זוכה צום לעבן אויף דער וועלט און
 אויף יענער וועלט . און דער וואש גיט צדקה וויא
 רעכט איז וויא עש וועט דא ווייטער בשיידט ווערן :
 דר איז זוכה אויף צו שטיין צו תחיית המתים . און איז
 זוכה צוא קופן צו דער מחיצה פון הקביה . און ער
 וועט תנאה האבן פון דעם לויטרכייט פון דר שכינה
 און דיא צדקה גיט פארן מענטשן אויף דער וועלט
 און אויף יענער וועלט . דרויף זיינען פאר האנדן פיל
 פסוקים . נאר איך וויל דרינגן גיט פארד זיין . ווער עש
 וויל דאש גיט גלייכן זאל זיך געבן דעם ספר המוסר
 וועט ער עש גפינען בשיידליך . אויך ביהמ אים דיא
 צדקה פאר ביתה משונה און פאר דעם גיהנם . און
 פריינגט אים צוא עולם הפא . און זיא גיט פון אים
 און ווייט אים דעם וועג אין גן עדן אריין . און זיא
 איז זיין מליץ און מענת פאר אים בייא דעם גתושן
 משפט אויך האבן די חכמים ויל זאגט ווען דו האסט
 ביי דיין מיט עניים זאלשטו זיך פרייען אויף דעם וואש
 דו האשט די הונגריגי נאט גמאכט פרי דו זאלשט לאנג
 לעבן אויף דר וועלטי און וועסט אויך בקופן דש אייביגי
 לעבן . אז וויא דר פסוק זאגט אשרי משכיל אל דל ביום
 רעה ימלכו ה' וואל דעם מענטשן וואש קלייבט זיך צום
 ארוכטאן . אין דעם בייזן טאג וועט אים גאט מציל זיין
 פרעגט די נקרא וואש הייסט גקליינט צו איין ארוכטאן
 נאר דאש מיינט מען ער בקלערט זיך מיט זיין חכמה
 צו העלפן דעם ארויפאן מיט כל המצאות: מיט לייאן
 אדר מיט אנאנדר זאך . ביום רעה ימלכו ה' דער וואש
 מוט אזוי וועט אים קיין בייז גיט צו קופן :
 ווען איין ארוכטאן קומט צו איין עושר און בערנט פון
 אים צדקה אדער ער זאל אים לייאן דא שיקט
 נאט

64

גאט איין מלאך אונג שמועלט זיך לעבן דעם ארומאן
אונג זעהט אונג הערט אלש וואש ער רעט מיט דעם
עושרי אונג וואש דר עושר ענפירט אים דען גאט ביה
פרובט אויב ער איז זיך נוהג מיט זיין צדקה וויא עש
קער צוא זיין אויב ער גיט ויא מיט נומן גמיט אונג
מיט שמחה אדר מיט איין מריוואריג פנים אונג אויב
ער גיט ויא בשמחה אדר בפרהסיא אויך פרובט ער
דעם ארומאן אויב ער לאזט זיך בנוגן מיט דעם וואש
מען גיט אים אונג אויב ער רעט גיט קיין שלעכטע
רייד קעגן דעם עושר אדר אויב ער איז גיט מטרעם
אויף גאט צוא זאגן ווארום האט ער יענס געבן פיל
געלט אונג עשירות אונג אים גיט דען מיט דיא רייד
טוט ער אגרוישע עבירה דר וואש גיט גיט קיין צדקה
וועדליג זיין עשירות ווערט אים זיין עשירות בהאלמן
צו בייזן ער ווערט פרלארן פון דר וועלט אונג יענר
וועלט אונג זיין עשירות ווערט אויך פארלארן און
אויך דר ארומאן וואש לאזט זיך בנוגן מיט וואש מען
גיט אים אונג ער רעט גיט קיין שלעכטע רייד וואש
זייען דר וויידר גאט אונג לייט חי אונג נעמט אן זיין
ארומקייט פאר ליב דאש וויא גאט האט מיט אים
גימאכט איז אלץ רעכט דער בקיט זיין שכר בפל
כפלים אויף יענר וועלט אונג זיין שכר איז גרעסר
פון דעם וואש גיט צדקה דען ער זאגט צוא הקב"ה
ליבר גאט האסטו מיר אויך גוזאלט געבן געלט וואלט
איך אויך צדקה געגעבן פון דעס וועגן זאל דער
ארומאן אויך צדקה געבן פון דעם ביסל וואש ער האט
אויך זאל אימליכר וויסן אז דער ארומאן וואש געמט
צדקה ביי דעם עושר טוט ער מיט אים פיל מער
גוטש אדר דר עושר טוט מיט אים דען דער עושר
גיט אים געלט אדר עסין אונג מריוקן אדר ער מאכט
אים איין מלבוש אדר ער בקיט דורך אים מוויניג
סאל מער דש גאט גיט אים מול אונג פרקה אונג לאנג
לעבן אונג אלץ וואש אויבן שמיט אויש גרעכניג
אויך זאל אימליכר וויסן אז דער וואש גייט זיין חבר
צדקה געבן האט ער מער שכר פון דעם וואש גיט
צדקה דען דער טוט גוטש מיט דעם ארומאן אונג
נאך מער גוטש מיט דעם עושר וואש ווערט גינייט

אונג אויך דער וואש גייט זיין חבר צוא צדקה איז ער
דאך בנודאי אויך איין בעל צדקה און איז זיין שכר
זייער גרויש עש שמיט אין פרק יס"ב זייער זאגט
דיין מיר זאל תמיד אפיין שמיין אונג עש זאלן זיין
ארעמע לייט אין דיין חזיו בשעת דוא עסט אדר ווען
דוא האלט עפיוס צו ארבעמן זאלסטו עש געבן צוא
עניים כדי זייא זאלן זיך פאר דיין אויף פרנסה
נאך איין פשט איז דיין מיר זאל תמיד אפיין זיין דאש
ריא אורחים זאלן אריין גיין דען אז די מיר איז צוא
גמאכט שעמין זייא זיך אן צו קלאפן אדר מאמער
קומט זיין הונגריג אורח אונג איידר דוא וועסט אים
עפיין וועט ער פאלן פארן מיר חזיו אונג דער שכר פון
תכנסת אורחים איז גרעסר פון צדקה אונג זיין גרויש
שכר האט גאר קיין שיעור גיט אוןא האט אויך גמאן
אברהם אבינו ע"ה אונג דער וואש איז איין מכנס
אורח איז ער מורע אברהם אבינו אונג ווען דער אורח
קומט אין דיין שמוב אריין זאלשטו אים צו נעמן מיט
ליבשאפט אונג זאלשט אים תיכף געבן עסין מאמער
איז ער הונגריג אונג זאלסט אים גיט פרענין אויב ער
וויל עסין דען מאמער שעהקט ער זיך פאר דיר אונג
וועט זאגן גיין אוןא וויא מיר גפיין דרוף פיל מעשיות
אין דר גמרא דאש אמיל לייט זייען דרייבן גשטארבן
דרום זאל מען אים תיכף געבן אונג זאל מיט אים
גיט ריידן קיין פאטשמיין ביז ער עסט אפ
אונג אז דוא גיסט אים עסין זאלסטו אים געבן מיט
אפרייליכן פנים אונג זאלסט עש אים פאר גינען
אונג זאלשט זיך שמועלן קעגן אים גלייך וויא דו האסט
גנוג אים מכבד צוא זיין אונג וואלט אים גינערין
מער גיטאן אונג זאלסט זיך דרויף מצער זיין אונג זייא
אים מכבד מיט דעם בעמין עסין אונג מריוקן אונג
דאש בעמין גילענר אונג דוא ביסט אים מחויב איין
צוא ריידן ער זאל זיך גיט שעהקן עסין אונג בשעת
דער אורח איז בייא אים טאר ער גיט זייען קיין שום
רוגזה אויף זייני בני בית דען ער וועט מינין די רוגזה
איז איבר אים אזו וועט ער דער שראקן ווערן אונג
וועט זיך שעהקן צו עסין אויך טאר אים דער בעל
הבית גיט דער ציילן פון זייער חזקות אונג בלבולים
מית א

אזו פאר שמויסקן פון אייער מלוכה . איך גדייק דאש
 איר האט גשעקט פיל מויוונט אקסן אין איין טאג . עש
 איך דאך ניש גיווען אויף דער גאנצער וועלט אזו איין
 מקד וויא איר נייט . האט שלמה המלך אן גיהויבן צו
 וויינן און האט ניש גיקענט עסין . אזו איז ער פון דארטן
 אנוועק גנאנגן און איז גיקומן צווא אנגדר בעל הבית .
 און דער איז גיווען ארום . און האט אים גגעבן צווא
 עסין קרויט און פלייש . בשעת עסין זאגט ער צווא
 אים מיין ליבך שלמה נעמט אלש אן פאר ליב . און
 ווערט גטרייט דען דעם וואש נאט המ ליב שטראקפט
 ער . אז וויא דער פסוק זאגט את אשר יאהב ה' יוכיח .
 דרום מיין ליבך שלמה איר וועט איה ויודך צו אייער
 גדולה קומן . עקט און טרינקט מיט מיר וואש נאט
 ותברך האט בשערת . איך פאר גין עש אייך מיטן
 גאנצן הארצין . איר וועט שוין פאלד גין אין דער
 היים איר האט שוין ניש פיל ארום צווא וואנדן . אזו
 איז שלמה המלך זייער פרייליך גיווארן אויף נייט רייד:
 און איז זייער פרונו גווען אויף דעם ערשטן בעל הבית
 אז ער איז ויודך אהיים גיקומען צווא זיין מלוכה האט
 ער גזאגט דעם פסוק טוב ארוחת ירק וגו' עש איז בעסר
 דיא קרויט פון דעם ארוואן . דאש ער האט מיר
 בוויזן ליבשאפט דר בייא . פון דעם פעמין אקס פון
 עושר . דאש ער האט מיר דר מאנט מיין אום גליק .
 אויך זאל דער אורח ניש איין שמיין בייא איין קמזן
 דען ער פר שעקסט זיך זעלפסט . און בשעת
 ער עקט מיט אים פאר גינט ער עש אים ניש . און
 מען עקט אים זיין בלוט און פלייש . אויף דעם זאגט
 דער פסוק אל תלהם את לחם רע עין זאלקט ניש עסין קיין
 ברויט מיט איין קמזן . עם און טרינק זאגט ער צו
 דיר . און זיין הארץ איז ניש דער בייא . ער פר גינט
 דיר ניש . אפילו דאש מרוקן ברויט : מכיש די אנדרי
 שפיו : און אויב דוא ביקט הונגריג שטעק בעסיר
 איין מעמיר צווישן דיניג ציין איידר דוא זאלקט מיט
 אים עסין . ער איז איימל ליגן און פאלש . אויך זאגט
 דער פסוק ווען דוא עקט זיין ברויט וועסטו עש מוזן
 אויש מייקינין . און עש ווערין פאר דארפן דיניג נמי
 שפיו וואש דוא האקט מיט אים גיגעסין . און איין

אדרכה ער זאל אים טרייסטן מיט גומע רייד . ער זאל
 צו אים זאגן מיין ליב האבך עם און טרינק און זארג
 ניש . אזונד ביקסטו ביי מיין טיש . עש קען נאך וואול
 זיין איך זאל בייא דיר איין אורח ניין . איך האב
 גילויבט איז נאט גינג צווא נעבין עסין פאר זעלכע
 אורחים איך וואלט גערן דוא זאלקט צווא מיר נאך
 אורחים אריין פריינגן . ליבך נאקט עם איך פאר גין
 דיר עש מיטן גאנצן הארצין עש ווייש קיינער ניש וויא
 נאט קען מיט אים פירן . און ער זאל זיך דרויף מצער
 זיין וואש ער קען אים ניש מער כבוד אן טאן . דאש
 אלש איז ער מחוייב צו טאן צו אימליכן אורח אפילו צו
 איין עם הארץ . מכיש צווא איין פלמיד חכם . אויך
 איז דער בעל הבית מחוייב צו שמיין בייא דעם טיש
 און זאל אנוועק נעמן און דער לאנגן אלש וואש מען
 דארף . אז וויא אברהם אבינו עיה האט גיטאן אז די
 דרייא מלאכים זייען צו אים גיקומן . און משה רבינו
 עיה פאר ניין שווער :

בון קענט איר וואול פאר שמיין וויא גרויש דיא מצוה
 איז דער פון דען אברהם אבינו האט דאך גיהאט
 פיל משרתים און איז פארט זעלבסט משמש גווען ביי
 דעם טיש . און דער בעל הבית וואש איז ניש מקיים
 דאש אלש וואש אויבין שמיין וויא צווא אים דען
 ער מאכט זיין מצוה צווא איין עבירה אויך טאר דער
 בעל הבית ניש דער קאנן דעם עני זיין אום גליק דאש
 ער זאל ניש טרויאריג ווערן . אז וויא שלמה המלך
 האט גזאגט טוב ארוחת ירק ואהבה שם משור אבוס ושנאה שם
 עש איז בעסר אבינטל קרויט מיט ליבשאפט איידר
 איין פעמיר אקס מיט פיינד שאפט . דר מדרש שרייבט
 אויף דעם האט שלמה המלך גזאגט דעם פסוק
 אז דער אשמדאי האט אים אוןארף גגעבן אויף פיר
 הונדערט מייל . איז ער ארום גנאנגן אין אלע לענדרי .
 אמאל איז ער אריין גיקומען צווא איין בעל הבית .
 און ער האט אים דער קענט אז ער איז שלמה המלך .
 דא האט ער אים זייער מקבד גיווען . און האט אים
 גישעקט איין פעמן אקס . בשעת ער האט גיגעסין
 האט דער בעל הבית אים אן גיהויבן פרעגן איר מיין
 ליבך שלמה וויא אזו איז דאש גיקומען דאש איר זייט

נוסר בעל הכות זאל נאך גיין נאך אורחים: און אז ער
 בקומט זיין זאל עש ביי אים גלייך זיין וויא ער וואלט
 גיפונן איין מצוה: און אז דער אורח בלייבט בייא
 אים איבער געבמינן זאל ער אים געבן איין בעט
 מיט אונט גילענר: דען דאש אזי בייא אים ליבד וויא
 עסין און טרינקן: און אז ער גייט אונעק זאל ער אים
 מיט געבן אויפן וועג אשטיק ברויט דען מיר גפינן דאש
 פיל רציחות און שטרויבלונג איז גשעהן פון איין שטיק
 ברויט ווענין: איך וויל דרינגען גיט מאריד זיין: און
 ער איז אים מחוייב צו בלייבן און זאל אים נאך זאגן
 ברכת כהנים: און זאל בלייבן שטיין אזוא לאנג ביז
 ער זעהט אים שוין גיט: ווער עש אזי דיא מצוה
 רעכט מקיים איז ער בונדאי מורע אברהם אבינו און
 זיין שפר האט קיין שיעור גיט: די נמרא זאגט מיזאל
 איטליכן אורח מכבד זיין גלייך וויא ער וואלט גיווען
 רבן גמליאל אפר דו זאלסט פאר אים גיט פר טרויאן
 קיין שום נאך טאמך איז ער איין נגב:

בעסער פאר ברענט צו ווערן איידר מבייש צו זיין דעם
 ארומאן: און זיין זינגען אריין גילאפין אין אויבן אריין
 און האבן זיך דארטין אנדר גינעצט: פרי דער ארומאן
 זאל זיין גיט זעהן וויא זיין זיגן אזו זאגט מר עוקבא צו
 זיין ווייב מינע פים ברענען מיר זאגט זיא צו אים לויט
 זיין אויף מינע פים דאש פויאר האט זיך אלי מאל
 מער דער היצט: און עש האט זיי נאר גיט גישאמ
 דער נאך אז זיין זינגען ארויש גינאנגען דא זאגט מר
 עוקבא צו זיין ווייב דו ביסט פרימער פר מיר זאגט זיא
 צוא אים דו גיסט דעם ארומאן געלט האט ער ערשט
 מיא דער פאר צוא קויפן שפייז: אבער איך גיב אים
 גריישע שפייז דאש ער קען עש פאלד עסין:

אויך שטייט איין מעשה חובי המעגל מיט זיין ווייב
 פלעגט תמיד תפלה טאן אויף רענין און ער איז
 גיווען אנרוסער צדיק: אמאל האבין די תבמים צוא אים
 גישקט ער זאל תפלה טאן פאר כל ישראל: אזוא איז
 ער ארויף גינאנגין מיט זיין ווייב אויפן בודים: און ער
 האט זיך גישטעלט אין איין ווינקל: און זיא אין אנדרן
 ווינקל: און האבן תפלה גיטאן דא איז גיקומען איין
 זאקלן צו רענגין אויף איר ווינקל: האבן דיא תבמים
 גיפרענט ווארום איז דאש האבן זיין אים גיענפרט ווייל
 זיא גיט דיא ארומע לייט גריישע שפייז אויך ער טוט
 אפט תפלה דיא רשעים זאלן שטארבן: אבער זיא
 האט תפלה גיטאן נאט זאל זיין שטארקן זייער הארץ
 דער מיט איז זיא אויך פרימיר גיווען פר אים: דאש איז
 אויך איינש פון די צעהן תקנות וואש עזרא האט מתקן
 גיווען בשעת דיא ישראל זינגען אויף גינאנגין פון בבל
 קיין ארץ ישראל: דאש איטלכע אשה זאל אויף שטיין
 גאנץ פריא: און זאל באקן ברויט: דאש דיא ארעמע
 לייט זאלן גיפינגען פרישע ברויט: צוא עסין דער פון
 זעהן מיר אז דיא צדקה פון דיא ווייבער איז מער אן
 גינמען פון דער צדקה פון מאנזבלן דען דיא אשה איז
 תמיד אין דער היים אויך ווען דיא אשה גיט עפס דעם
 ארומאן זאל זיא עש אים געבן מיטן גאנצין הארצין:
 און מיט גוטע רייד: דאש זיא זאל אים גיט מבייש זיין:
 און דער וואש דער פאריקט זיך איבער איין ארומאן דר
 באריקט זיך נאט איבער אים און דר הערט זיין תפלה:

און

אז ויבא מעד עד גיט צדקה ווערט ער אלי מאל הייבער .
 אז ויבא דער פסוק ואגם יש מסור ונספר עוד עש איז פאר
 האנדלן איינר וואש פאר שפרייט זיין געלט אויף צדקה .
 אז ווערט נאך גימערט מיט עשירות :
 דער פסוק ואגם מלוח ה' חנון דל דער וואש דר באריכט
 זיך איבער דעם ארומאן אז גיט אים צדקה
 אנטלייגט ער עש נאט אויך זאגט דער פסוק נחור ליש
 אין מסור דער וואש גיט צדקה צום ארומאן ווערט אים
 גיט גימירט פון זיין געלט . אבער דער וואש וויל גיט
 צדקה געבין דר ווערט ארום . אז דער וואש פר הוילט
 זיינע אויגן פון ארומאן גלייך וויא ער זעהט אים גיט
 קופן אויף אים פיל קללות . אז זיין געלט ווערט גימירט
 אימלכר איז מחוייב מעשר צו געבין פון זיין געלט סייא
 פון ירושה . סיי פון מתנות סייא פון מציאות אז אויך
 פון זיין פאר ארביטונג . אז ווען ער האט נאר רווחים
 ווייניגער פון צעהן שילנגער אזו קען ער דאך דער פון
 קיין מעשר גיט געבין זאל ער עש האלמין אז גיט אן
 רידן ביו עש וועט אים נאך רווחים צו קומען אזו וועט
 ער געבין מעשר בנאך . אז ווען ער האט פאר דינט
 קער פון צעהן שילנגער זאל ער פון צעהן געבין מעשר .
 אז דאש איברגע זאל ער האלמין ביו עש וועט אים
 צו קופן נאך רווחים . ווער עש וויל זיך רעכט נוהג זיין
 מיט דעם מעשר געבין . זאל ער לייגן זיין געלט אין
 דריי בליים אויף איינער זאל ער אויף שרייבן מבל דאש
 איז נאך גיט גימערט אויף דער אנדערער מעשר דאש
 איז דאש מעשר געלט זעלבסט . אויף דער דריטער זאל
 ער אויף שרייבן חלוין דאש הייסט שוין גימערט .
 אז מיט דעם מאג ער טאן וואש ער וויל . נאר צדקה
 איז ער מחוייב דער פון צוא געבין . גיט פון דעם אום
 גימערט געלט :
 דאש מעשר געלט זאל ער אנועק געבין ארבע לויט
 מלמדי חכמים . אבער איין פראקטין ארומאן
 איז ער אויך יוצא . ער מעג עש געבן זיינע ארויבע
 קרובים אפילו זיין ארומן וון אדר סאכטר אדר זיין ברודר
 אדר זיין ארומי שווסטר . אמיל לייט קויפן דר פאר ספרים
 אדר מנות . אז זיינן מבבד לייט אז זיך אויך מיט דעם
 מעשר געלט דש איז איין איסור . דען ער האט נאר דרינגן

דיא טובת הנאה צוא געבין וועמן ער וויל אבער גיט דיא
 הנאה זעלבסט דאש איז אויך איין צדקה . אבער עש
 זיינען פאר האנדלן עמליכע חלוקים צווישן צדקה אז
 מעשר . איינש צדקה מעג ער געבין וויפל ער וויל .
 אבער מעשר איז גיט ווייניגער אז איינש פון צעהן . דש
 אנדרע צדקה איז מען מחוייב צו געבין אפילו הונדערט
 מאל אין איין טאג . דש מיטאר קיין ארומאן גיט ליידיג
 אנועק לאזן . אבער מעשר דארף מען נאר געבין פון
 רוחי דאש דריטע דער וואש האט נאר וועלדיג זיין עסין
 איז ער פטור פון צדקה . אבער מעשר איז ער חייב .
 דאש פערטע זיין מעשר מעג ער געבין וועמן ער וויל
 אבער צדקה איז זיין קרוב בילכער אז מעשר האט אויך
 איין קצבה וויפל ער זאך געבין אימלכען ארומאן . אז
 וויא זיך וועל עש בשיידין דרום דיא לייט וואש לייגן
 בנאנדר מעשר אז צדקה געלט זאלן זיי פריער אהנאי
 אויש געמען דאש זיזא זיינען עש פון דעסט וועגן כבוד .
 עש זאל האבן אין זיך דעם דין פון מעשר צוא געבין
 וועמען ער וויל :
 דיא נקרא בריינגט איין מעשה רבי יוחנן בן זכאי איז
 גיפארין פון ירושלים . אז זיינע תלמידים זיינען
 אים נאך גינאנען . האט ער גיזעהן איין וינגע פרויא
 האט גיקליבן גערשטין פון הינטער די בהמות פון עובדי
 פוכבים . אז זיא האט דער זעהן רבי יוחנן איז זיא אים
 אנקעגן גילאפין אז זאגט רבי שפייז מיה גיב סיד עפיס
 עסין . פרעגט ער איר ווער ביסטו ווער איז דיין פאטער .
 זאגט זיא מיין זפאטער האט גיהייסן נדימון בן גוריון .
 פרעגט ער זיא וואו איז אהין גיקומען דיין פאטערש
 געלט ער האט דאך גיהאט פיל געלט אז גיטער . זאגט
 זיא רבי האט איר דען גיט גיהערט דעם קושל זאגן אין
 ירושלים ווער עש וויל זיין געלט איין וועלדיג עש זאל
 אקיום האבן זאל ער געבין דער פון מעשר אז צדקה .
 אז אויב גיט פאר גיט דאש געלט . דרום איז מיין
 פאטערש געלט נאר אין גאנצן אריין גיקומן צוא דיא
 פותים אין די הענט אריין פרעגט זיא רבי יוחנן וואו איז
 דיין שווערס געלט ענפערט זיא עש איז צום אויף גיקומן
 באגנדר איז עש אויך פולארין גיזארין דר נאך זאגט זיא
 רבי גידיינקט איר גיט אז איר זייט גיחתמת אויף מיין
 באריכט

ג'זאנ'ט צו אים וואש פוסקט דיינע עלטערין האבין לאנג
 איין ג'זאמיל'ט און האבין ג'מאכט אוצרות * און האבין
 עש ג'האלטן מאמער וועט אמאל זיין אמל'חמה אזא
 וועלן זיי עש דארפין * און דא פאר בריינגשט דאש אלן
 אין איין יאר : און לא די דו מעקסט ג'ט דרויף דא פאר
 בריינגשט עש נאך : זאנט ער צוא זיין איך וועל איך
 זאגן מיינע עלטערין האבין ג'מאכט אוצרות אויף דער
 ערד און איך מאך אוצרות אויפן הימל * מיינע עלטערין
 האבין ג'מאכט אזעלכע אוצרות וואש דער מענטש קען
 זיין אויש בריינגען * און מיינע אוצרות קען קיין שום
 מענטש ג'ט אויש בריינגען מיינע עלטערין האבן ג'מאכט
 אזעלכע אוצרות וואש קענן זיך ג'ט מערין * אבער מיינע
 אוצרות מערין זיך פון זיך זעלבערט : זיערע אוצרות איז
 פון איימל גאלד און זילבער אבער מיינע אוצרות זיינען
 פון איימל נפשות * מיינע עלטערין האבן ג'מאכט אוצרות
 פאר אנדערע לייט * אבער איך מאך אוצרות פאר מיר
 זעלבערט אזו וויא דער פסוק זאנט * והלד לפניך צדק עש
 וועט זיין פאר דיר דיין צדקה און וועט זיין דיין מליץ
 וישך אויף יענער וועלט * און די צדקה איז איין בלי פון
 הקב"ה אזא וויא דער פסוק זאנט לך ה' הדקה רען קיין
 מענטש קאן דאך קיין צדקה ג'ט זעבין ב'ז נאט ג'ט אים
 פריער עשירות פון זיין מילדי האנט * אזו ווי דער פסוק
 זאנט והעושר והכבוד מלפניך דאש עשירות און כבוד איז
 פון פאר דיר :

כתובה * זאנט ער צו זיינע תלמידים איך גריינג דש איך
 בין ג'תקבת אויך איר כתובה און זיא איז ג'ווען ג'שריפן
 אויף טוויינט מאל טוויינט גאלד גילדין וואש זיא האט
 ג'האט פון איר נדן הויך וואש דר מאן האט איר נאך מער
 פאר שריבין * דא הייבט אן רבי יוחנן צו וויינען און זאנט
 וואול איך ישאל ווען איר זייט פרום און טוט דאש
 ווילן פון הקב"ה דא קאן איך קיין שום אויפה קיין
 שלעכטן ג'ט מאן אבער ווייל זיי זיינן ג'ט פרום ג'ווען
 זיינען זיין ג'פאלין אין די הענט פון די עוברי פוכבים *
 און ג'ט אזא אין זיערע הענט אליין * אפילו אין דיא
 הענט פון זיערע בהמות דש זיא האט ג'קליבן גערשטן
 פון הינטער דיא בהמות :

פרענט די גמרא האט רען דער נקדימן בן גריון קיין
 צדקה ג'ט ג'נעבין * ער האט דאך פיל צדקה
 ג'נעבין * און נאך מער אז ער איז ג'נאנגען פון זיין הויז
 אין בית המדרש אריין * האט מען אונטן גילייגט הינטער
 זיינע פיס סאמיט און זיידנע קליידר * דער נאך זיינען
 ג'קומען די ארבע לייט און האבין עש ג'נומן און האבן
 זיך צו טיילט * אזא אויך אז ער איז ג'נאנגען פון בית
 המדרש * ענפרט דיא גמרא יוא ער האט פיל צדקה
 ג'נעבין אבער ועדליג זיין עשירות איז ער קארן ג'ווען *
 דרום איז זיין געלט פ'ר לארין ג'ווארין * איין טייל זאגן
 ער האט יוא ג'נעבין ג'נוג צדקה וועדליג זיין געלט * נאר
 דרום איז ער ג'שטראפט ג'ווארין ווייל ער האט ג'נעבין
 בפרהסיא בדי די לייט זאלן אים לויבן * ג'ט פון נאמש
 ווענין * דרום זאל זיך אפליכער פון אים אמשל נעמען
 דאש זיין כוונה זאל זיין מיט דער צדקה לשם שמים אזא
 וועט זיין עשירות אקיים האבין און ער וועט האבין דיא
 וועלט און זיינע וועלט :

אויך זאנט דער פסוק לי הכסף ולי הזהב אמר ה' צבאות צו
 מיר איז דאש גאלד און זילבער זאנט נאט ב"ה *
 אויך זאנט דער פסוק דוד המלך ע"ה האט ג'זאנט כי סמך
 הכל ומיר נתנו לך פון דיר איז אלש * און פון דיין האנט
 גיבן מיר דיר * דאש מיינט מען דאש וואש מיר גיבן
 די ארעמע לייט * איז גלייך וויא מען ג'ט עש נאט אזא
 ווי דער פסוק זאנט מלה ה' חונן דל דער וואש דער בארימט
 זיך איבער דעם ארומאן מיט צדקה אנטלויפט ער עש
 נאט * און בביכול הקב"ה איז אים מחוייב צו באצאלין
 אזא וויא דער פסוק זאנט עבר לוח לאיש מלה דער וואש
 אנטלויפט איז איין קנעכט צו דעם וואש האט אים גילען
 בביכול מיטאר עש ג'ט ביידין * דאש נאט ב"ה איז איין
 משועבד אים צו באצאלין דער פון ועקט איר אויך לויבע

נאך איין מעשה בריינגט די גמרא עש איז ג'ווען איין
 פרומער סלך ער האט ג'הייסין מונבו * אמאל איז
 ג'ווען אין זיינע צייטן אגרויסער הונגער : און די ארבע
 לייט האבין ג'ט ג'האט וואש צו עסן * האט ער אויף
 געפונט זיינע אוצרות און די אוצרות פון זיינע עלטערין
 און האט ג'נומען נאך און זילבער און האט צו טיילט
 דיא ארעמע לייט * זיין זאלן זיך קויפן עסן : זיינען
 ג'קומען צוא אים זיינע פריער און קרובים און האבין

לויט

ארום און מארנין קען זיין פאר קערט:

דיא חכמים האבן גיזאגט אנדוישי זאך דער וואש פון
הזילט זייני אויגן פון דער צדקה. אדר דר וואש
האט נים צו געבן און מריקט אפילו נים דעם ארומן
מיט גומי רייד. איז גלייך אז ער וואלט גידינט עבדות
כוכבים. זיין לערנען דאש אפ פון פסוקים. אפר דר
וואש נים צדקה וויא ראוי איז דר איז מקרב די גאולה:
וויא דר פסוק זאגט שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ושוועתי
לכאוי היט. משפט און טוט צדקה דען מיין חילף איז
גאהינט צו קומען ועדקתי לחגלות און מיין צדקה וועט
זיך אנפלעקן. אויך זאגט די גמרא ירושלים וועט נים
גיבויאט ווערן און דיא ושראל וועלן נים אויש גלייט
ווערן ביז זיין וועלן האבן איז זיך דעם זכות פון
צדקה. אז וויא דער פסוק זאגט ציון במשפט תפדה וגו'
ציון וועט דר לייט ווערן מיט משפט. און די ושראל
מיט צדקה. און דיא צדקה איז אן גינומן בייא נאט
בעסר פון אלע קרפנות אז וויא דער פסוק זאגט דער
וואש טוט משפט און צדקה איז עש השובר איידר
אלע קרפנות און דער וואש פר שעהקט איין ארומאן
טוט ער אנדוישע עבירה. אז וויא דער פסוק זאגט
ווער עש שפעט פון איין ארומאן דער שפעט פון זיין
בשעפר. אדרבה אימליכער דארף ערליך האלטן דיא
ארבע לייט. אזוי אז עש גלייך וויא ער האלט ערליך
הקב"ה. אז וויא דער פסוק זאגט ווער עש וייל ערליך
האלטן זאל ער די ארמי לייט ערליך האלטן דען דר נוש
איז מכנה דעם ארומאן נויט ער דאש הקב"ה האט חיי
ניט בפת אים בייך צו פאכן דען דר ארומאן מיט דעם
עושר זייגען דאך ביידע בשאפן פון נאט. נאר דער
האט געלט און דער האט נים. נוא ווארום זאל מען
איים קבוצה זיין פר זיין ארומקייט דער ארומר קאן דאך
בייך ווערן. און דר כייכר קאן דאך ארום ווערן:
עש איז איין משל צוא איין בן מלך וואש האט דער
צערניט זיין פאטר. און דער פאטר האט גוזר
גייוען אויף אים ער טאר פאר אים נים קופן אין זיין
חייז. אפאל מאכט דער מלך אסעודה און ער נויקט
דאך וואול דאש זיין זון איז זייער הונקריג. דא זאגט
ער ווער עש וועט מיין זון געבן עסין וועל איך אים

בצאלין

לייט וויא גרויש די צדקה איז. דרום זאל אימליכר זעהן
זיין צדקה רעכט צוא געבן אין דער רעכטער צייט
ווערליג עש איז ראוי פון זיין עשירות. אזוא וועט אים
הקב"ה ווידער געבן עושר און פבור און לעבין. און
אויב נים ער נים רעכט ווערמזיין עושר פארלארן
אז וויא דר פסוק זאגט ואכד העושר ההוא עש וועט פארלארן
ווערן דער זעלביגער עושר פון דעם וואש נים נים לשם
שמים. נאר כדי לייט זאלין אים לויבן. אויך זאגט דער
פסוק עושר שמור לבעליו לרעתו דש עשירות ווערט אים גיהיט
צו ביזן. אויך זאגט דר פסוק התעף עניד בו ואינו ער נים
איין בלאז אין עשירות פליהעט עש אונעק:
אבער דער וואש נים צדקה וויא רעכט איז בענטשין
אם די לייט אזוי ווי דר פסוק זאגט טוב עז הוא יבדד
דאש נוסע אויך אויף צדקה ווערט גיבענטשט. כי מלחמו
נתן לזל ווייל ער האט פון זיין פרויט גיגעבן צום ארומאן
אויך זאגט דער פסוק בגלל הדבר הזה יברכך ה' פון וועגן דר
צדקה וועט דיה בענטשין נאט זיין נאט. אויף דעם
האבן די חכמים גיזאגט ווען איינעם גייט וואול זאל ער
צדקה געבן. כדי זיין עשירות זאל אקום האבן אזוא
אויך ווען איינעם ווערט אלע מאל גימגערט זיין געלט
זאל ער זעהן צדקה געבן איידער ער ווערט ארום. דען
דער נאך וועט ער נים קענן געבן אפילו ער וועט וועלן
עש איז אפאל גייוען איין חסיד ווען איין ארומאן פלעגט
קומען פאר זיין טיר האט ער גיזאגט צוא זיין נוייב מיין
ליב נוייב דער בארים דיה איבער דיא ארעמע לייט.
כדי די לייט זאלין זיך אויך דער בארעמען איבר אונזרע
קינדער. האט זיא צו אים גיזאגט ווארום עפינקטו זיין
מויל צו ריידן אנעלכע שלעכטע רייד. האט ער גיזאגט
עש איז דאך גיזאגטליך די זאך אפילו איינער איז רייד
זיין זיינע קינדער ארום. און אויב זיינע קינדער זייגן אויך
רייד זיינען זיינע אייניקלאך ארום. אזוי דער פסוק זאגט
ולא יחדל אביון סוכר הארץ דען עש ווערט נים פאר מיטען
קיין ארומאן פון לאנד. ורבי אלעור הקר זאגט אימליכער
זאל תפלה טאן ער זאל נים ארום ווערן. דען אפילו ער
איז רייד זיינען זיינע קינדער אדר זיינע אייניקלאך ארום.
דען דאש איז איין גלגל חורר בעולם איין קאר וואש דרייט
זיך ארום אויף דער וועלט היינט איז דער רייד און דער

לב הלכות צדקה פרק רביעי מוב לב

בצאלין כפל כפלום. האט אים איינר גינגמן צוא זיך
 און האט אים גיגעבן עסין און מרינקן. אזו איז דאך
 וואל צו דעם זעלבניגן. דען אלש וואש דר מלך האט
 איז דאך דעם זונש. אזו איז דאש אויך דער ארומאן
 איז דער זון פון הקב"ה. און ווער עש גיט אים עסין
 האט ער בונדאי גרויש שִכר לעולם הבא. נון קענט
 איר וואול פאר שטיין דאש גרוישיקייט פון דער מצוה
 פון צדקה. ווען דוא זעהסט איין בעל הבית וואש
 איז גיפאלן פון זיין גוטש. זאלשמו אים גיט שִכר
 האלטן. אדרבה האלט אים כבוד. אזו זאלשמו גרוינקן
 דאש גאט האט אים גישטרופט פון זיין טובה וועגן
 אז וויא דער פסוק זאגט את אשר יזכה וועקן גאט
 האט ליב שטרופט ער אויף דער וועלט. אָפּר וועקן
 ער האט פיינד דעם גיט ער אָפּ זיין שִכר אויף דער
 וועלט. דאש ער האט וואול מאַג און תענוגים. אז
 וויא דר פסוק זאגט לא יאחר לשונאו גאט כיה פר זאקט
 גיט דעם שִכר פון רשע אויף זיינע מצות. על פניו ישלם
 לי ער בצאלט אים זיין שִכר אויף דער וועלט. אָפּר
 דער שִכר פון דעם צדיק דעם ארומאן בתאלט גאט
 אויף זייער וועלט. אז וויא דער פסוק זאגט וירעת
 כיה אלהיך הוא האלהים וגו' משה רבינו ע"ה זאגט צוא
 ישראל דוא זאלסט וויסן אז גאט דיין גאט איז איין
 גאט איפּר אלי מלכים. און איפּר דר גאנצער וועלט
 און ער איז בגלוייבט מקיים צוא זיין אלש וואש ער
 זאגט צו. און ער וועט געבין איין גוטן שִכר צוא די
 וואש האלטן זיין תורה און מצות. און זיינע קינד
 און קינדש קינד ביו מיוזינט דורות וועקן גיניסן אין
 זיין זכות. דרום זאלשמו היטן אויף דער וועלט דיא
 מצות וואש שטייט אין דר תורה. אזו וועסטו פקומן
 זיין גוטן שִכר לעולם הבא. דרום שטרופט ער דעם
 צדיק מיט ארומקייט אויף דער וועלט וואש זיא איז
 גאר איין ווילע כדי ער זאל אים געבן זיין גוטן שִכר
 אויף זייער וועלט וואש גינערט אימער און אייביג.
 און דעם רשע גיט ער אָפּ זיין שִכר אויף דער וועלט.
 כדי ער זאל גישטרופט ווערין אויף זייערער וועלט.
 און זיין שטרופט האט קיין סוף גיט. דרום זאגט ער
 דוא זאלסט דעם ארומאן גיט שִכר האלטן פון וועגן

זיין ארומקייט. אדרבה זאלסט אים ערליך האלטן
 פון וועגן זיין גרוסן שִכר אויף עולם הבא.
 דרום זאל זיך אימליכער אין זין ארין געסן און זאל
 זארגן טאמער האט אים הקב"ה אָפּ גיגעבן זיין
 שִכר אויף דער וועלט מיט דעם עשירות. און דאש
 ער וועט חי אויף זייער וועלט עונש ליידין. און זאל
 זיך בטרופטן וואש פאר עבירות ער האט גיטאן. און
 זאל דרויף באלד תשובה טאן וויא אויפן שטייט אין
 הלכות תשובה. בפרט דער וואש פאר שעתות דיא
 אָפּר לייט און ווארפט אים פיר זיין בלות. איז בונדאי
 זיין עונש זייער גרויש. דער ארומאן האט דאך גינג
 דאש ער ליידיט זעלבט יסורים אויף דער וועלט און
 דיא גמרא זאגט אויך ווען איינער האט יסורים. און
 זיין חכר ווארפט עש אים אויף. איז ער עובר אויף
 לא תנו דאש איז איין לאו אין דער תורה גלייך מיט
 תויר עסין. און נאך הרביר. אז וויא אויפן איז
 גישטאנען. איר זאלט גיט מיינען אז דיא ארומקייט
 איז קליינע יסורים. זיין ווען אפילו מיזאל לייגן אלע
 יסורים פון דער וועלט אין איין וואג שאל. און דיא
 יסורים פון עניות אין דער אנדרר וואג שאל. זואלטן
 דיא יסורים פון עניות איפּר גיוואונן.
 דיא גמרא זאגט אויך. גאט האט גיזאגט צוא אייב
 וואש ווילסטו פקעסער. צו דעם בלות. אדרער
 אנדרר יסורים. האט ער גיענפרט רבשע הער פון דר
 גאנצער וועלט. איך וויל ליבך האבן אלי יסורים פון דר
 וועלט איינדר דעם בלות. נאך דעם אז עש זייגן אויף
 אים גיקומען דיא יסורים האט ער זייער גיווייגט און
 גיקלאגט. האבן זיינע חברים צוא אים גיזאגט ווארום
 ווינסטו דוא האסט דאך זעלבסט אויף דיר גינעמען
 דיא יסורים דא נעקן מיר דאך אז דאש עניות איז
 ערגיר פון אלי יסורים אין דער וועלט. און דאש איז
 דאך אויך דווע אז דער וואש ליידיט גיזאגט אויף דער
 וועלט דארף ער שוין גיט ליידין אויף זייער וועלט.
 און עניות איז דאך דער גרעסטער גיזאגט. גוא קענט
 איר וואול פאר שטיין וויא גאר חשוב אז דר ארומאן
 לעולם הבא. אויפ גיאר ער גייט אין רעכט פארקויגן
 ווען. און איז מקבל אויף זיך נאטש שטרופט פר ליב
 וואול

וואל דעם זעלבנען מענטשן :

נון וועל איך בשיידן וויא מיזאל צדקה געבין . און צדקה געבן . דרויף זיינען אכט פּרָקִים . און אין אַיטליכן פּרָק ווערט בשיידט אַנאַנדֶר דין : דער ערשטער פּרָק רעט ווער זיינען דיא לייט וואש זיינן מחוייב צדקה צוא געבין :

אַיטליכער איז מחוייב צדקה צוא געבן . אפילו דער אַרומטאן וואש געקט צדקה איז אויך מחוייב צו געבן צדקה פון דעם וואש ער געקט אַיטליכער נאך זיין פאר מענן נאך . און ווען איין אַרומטאן גיט צדקה פון זיין אַרומקייט . וועט ער זוכה זיין צוא געבן פון עשירות . רבי זכריה בן רבי יהושע בן לוי האט צדקה גנומען . און ער האט עש גיט בדארפטי האבן דיא לייט זייער גרעט אויף אים . אז ער איז גשטארבן איז מען גיטאר גיטארן אז ער האט עש צוא מיילט אַנדרי אַרמע לייט . אויך זאגט די גמרא רבי חמא איז גווען איין אַרומטאן . און האט גיבארפטי צדקה געבן . און אז מיהאט אים גגעבן האט ער עש צוא מיילט אַנדרי אַרמע לייט . און האט זיך אַיבֶר גילאזט נאך ווייניג דער פון . און דער וואש דארף גיט געבן און געקט יזא שטארקט ער גיט ביז ער דארף יזא דער צו . דען ער בגולת דיא אַרמע לייט . אַבֶר דר וואש בתעלפטי זיך מיט זיין דלות און לאזט זיך בגוגענען . און וויל קיין צדקה גיט געבן . אויף אים איז גזאגט גיטארן דר פסוק ברוך הגבר אשר יבשה בַּח' ויהיה ה' מכסתו וואל דעם מענטשן וואש פר זיכרט זיך אין גאט . און וויל קיין צדקה גיט געבן . און גאט וועט זיין זיין פאר זיכרונג . אַבֶר דער וואש ליידיט גרויש דחק און צרות : און וויל קיין צדקה גיט געבן פון גאָה וועגן : דאש די לייט זאלן אים לויבן ער ליידיט גרויש דחק און וויל קיין צדקה גיט געבן . דער איז איין רוצח : גאט האט אים גיט גהייסן ער זאל זיך זעלפֶרט אום פריינגן :

דער אַנדערער פּרָק רעט וויפל מיזאל צדקה געבין : אַיטליכער זאל געבין צדקה נאך זיין פר מענן נאך . און וויא זיין הארץ בוויילגט . און הקב"ה האט אונז גיבאטין מיר זאלן תמיד דיא האנט אפין האלטן צדקה צוא געבין . אזו וויא דער פסוק זאגט

פתוח תפתח את ידך ואלקט עפניען כיון תאנט צוא געבין צדקה פרי גאט כיון גאט זאל דיד בענטשן . כיון שום מענטש איז קיין מאל גיט אַרום גיטארן פון דעם וואש האט צו פיל צדקה געגעבן . און עש קומט גיט קיין זעלעקטין פון צדקה נאר אייטל גופין . אז וויא דר פסוק זאגט ויהי מעשה הצדקה שלום דייע מעשים וואש קומען פון צדקה זאלן זיין אייטל שלום . און תמיד ווען ער טומתפלה פאר הקב"ה זאל ער גידינגען איך בגער מיין שפיוו פון הקב"ה . און איך וואלט גערין דאש הקב"ה זאל דער הערין מיין תפלה . אזו אויך אז דער אַרומטאן קומט צוא אים און בגערט פון אים שפיוו זאל ער אים געבין און זאל גידינגען איך וועל אים צדקה געבין איידער איך זאל חזו אויך אַרום ווערין . און אויך זאל ער גידינגען דאש ער איז איין שליח פון הקב"ה צו געבן דעם אַרומן . און אז ער וועט גיט מאן רעכט זיין שליחות וועט הקב"ה ביי אים דאש געלט אַרעק געבן און וועט עש געבן אַנאַנדֶרן . און ביי צדקה געבן איז דער דין אזו . ווער עש איז זייער מילך און האט אנטו הארץ זאל ער געבין וויפל דיא אַרעמע לייט בדארפן . און ווער עש פר מאנט גיט אַבֶר ווער עש וויל גיט געבן צו פיל אַבֶר צו ווייניג נאר ווי עש קומט זאל ער צום ערשטן געבין איין פינגט חלק פון זיין קרן דר נאך זאל ער געבין איין פינגט חלק פון רנוח . אַבֶר מער פון איין פינגט חלק טאר ער גיט געבין . סיידין אז ער ליגט קראנק און שרייבט איין צוואָה מען ער פאר שרייבן אויף צדקה מער פון איין פינגט חלק . אַבֶר גיטאָמער הייט טאר ער גיט געבין מער פון איין פינגט חלק . כען טאָמער האט ער אזווא איין עבירה גיטאן וואש דריבער טו ער אַרום ווערין אזו וועט ער אן היינגען זיין אַרומקייט קומט אַיבער דער צדקה . און דער וואש וויל גיט געבין קיין פינגט חלק איז ער עכ"פ מחוייב צוא געבין איין צעהנטעל פון קרן און רנוח גיט ווייניגער . און דער גרעסטער אַרומטאן אין דר וועלט זאל גיט ווייניגער געבין דורך דעם יאר וויא איין שליח פון אשקל . דש במרעפט אַבֶר האלבין פולישע גיכרן און אויב גיט איז ער גיט מקיים די מצוה :

דער וואש וויל קיין צדקה גיט געבין ווערליג נאך זיין

פאר מען נאך אזא זאל אים דאש ביד נייטן מיט אלעס וואש זייא האבן יכולת . יתומים דארפין אויך צדקה געבן . אבער מיקאן זיי ניט נייטן . כייא מען מוט עש פון זייער פארטש פבוד וועגן . אדער דער ארוכאן איז זייער קרוב אזא איז עש דאך זייא איין שאנד צו פאר לאזן זייערע קרובים . דא זאלן דיא אפטרופסים געבן פון זייערע וועגן :

דער דריטער פרק רעט וואש דיא צדקה זאל זיין : דיא צדקה איז דרייא עקלייא זאכן . איין צדקה איז וואש מען גייט אלע טאג אויטגעטן אליקליי עסקין שפיוו . דאש הייטט תמתי שיקל צדקה אונ מען צו טיילט עש באלד דיא ארעמע לייט . אונ בייא דער צדקה איז דר פרעמד ארוכאן מיטען הייטשין גלייך דאש אנדרע הייטט סופה של צדקה דאש מען גייט ארום אלע ערב שבת אונ מען געטט אויט געלט אונ עסקין שפיוו . דיא צדקה גיט מען נאר דיא הייטשע ארמע לייט . סיידין דער מנהג איז אין דער דאזיגער שטאט צו געבן די פרעמדע אויך דאש דריטע איז וואש דיא גפאים גייען ארום . דאש הייטט סתם צדקה . דיא גפאים מענן עש געבן וואו אהין זייא ווילן צום שול אדר בית החיים וואש מען דארף דער צו כמתן זיין :

דער פערטער פרק רעט ווער עש מען געטען צדקה : דיא חכמים זיל האבן גיזאגט ווער עש האט זיין אייגיגט צווייא הונדערט גילדן אפילו ער האנדילט גיט דער מיט אדער ער האט ווייניגער פון צווייא הונדערט גילדן נאר ער האנדילט אונ דר גערט זיך דר פון טאר ער קיין צדקה גיט געמען . אבער דער וואש האט ווייניגער פון צווייא הונדערט גילדן אונ האנדילט גיט דער מיט טאג ער יא געמען . דער סוכן איז צדקה פטרעפט צווייא הונדערט אן אייגט . אונ אפילו ער האט נאר איין גילדן ווייניגער אונ מען גיט טויזנטיג גילדן מיט אפאל מען ער געמען אין דיא צוויי הונדערט גילדן רעכניט מען גיט זיין גיפעס וואש ער דארף צו זיין מיט אפילו זייא ווינען גילדע אדער זילברנע פלים . אונ אויך זיינע קליידער אונ זיין ווייב אונ קינדערש קליידער . ווייל ער דארף דאש האבן צו זיין לייב :

דער פינפטער פרק רעט וועמען מיזאל געבן צדקה : צום ערשטן איז ער קהויב זיך זעלפערט צו דר געריין דער נאך זיין ווייב דער נאך זיין פאטער אונ מוטער . דער נאך זיינע קינדער . דער נאך זיינע פריינד אונ שוועקטער . דער נאך זיינע פעטערש אונ מומעס דר נאך זיינע שוועקטערס קינדער . דער נאך די אנדרע קרובים . דער נאך די ארעמע לייט וואש וואזנען אין זיין שטאט . דער נאך דיא פרעמדע אונ זיין רבי איז פריער פון אלע אפילו פון זיין פאטער סיידין זיין פאטער איז אפלימדי חכם . אזא איז אויך דער דין אז זייא וזאן אין דער תפיסה זאל ער פריער אלש דעם נאהקטערין קרוב אויט לייזן :

דער זעקסטער פרק רעט וויא מיזאל גובה זיין די צדקה : עש טאר גיט ארום גיין גובה זיין צדקה איינער אליין . נאר צוויי . אונ זייא טארין גיט גיין ווייט איינער פון אנדרן . דאש דיא לייט זאלן אים גיט חושד זיין . אונ ווען איינער גיפניט עפים איין מציאה בשעת זיי גייען ארום . טאר ער עש גיט אריין לייזן אין זיין פייטיל אריין דאש מיזאל אים גיט חושד זיין . נאר ער זאל עש אריין לייזן צווישן דער צדקה . אונ אז ער קומט אהיים מען ער עש ארויש געמען . דען איטלקער איז זיך קהויב צו היטן פאר איין השד . דען ער מאכט דיא וועלט זינדען . דיא פרומע אונ ערליכע ווייבן פלעגן זיך מאכין גבאיחות . אונ פלעגן ארום גיין גובה צדקה זיין אונ האבן עש צוויא טיילט דיא ארמע לייט . אדער ארמע ווייבן אדר קראנקע . אונ פלעגן אכטונג געבן אויף ארמע לייט . אונ ווען איין אישה גיט צדקה פון איר ארעמע . אדער פון איר רוח דאש איז ארעקטע צדקה דער מיט פשוטם זיא איר מאן אונ קינדער פון גרינס אונ פון טויט . אז וויא דער פסוק זאגט וידקה תעיל מטה צדקה איז מציל פון טויט . אונ ווען זיא זעהט איר טאן איז פר טראגן אין האנדיל זאל זיא אים דער טאגען ער זאל צדקה געבן . אונ דאש ער זאל האמשע איין שעה אדר צוויי שעה עפים תורה לערנען . אונ ער זאל זיך אלע טאג מאכין איין צייט אויך צוויא לערנען . אויך זאל זיא אים דער טאגען מעשים טובים צו טאן . דיא הייטט

הייסט איין פרומע אגיה און איין צנועה און חכמה •
 אז וויא דער פסוק זאגט פיה פחהה כחכמה ותורת חסד על
 לשונה איר מויל טוט זיא עפנען מיט חכמה • און דיא
 רייד פון תורה און נמילות חסד איז תמיד אויף איר
 צונג • דאש זיא זאל דער מאנען איר מאן און קינד:
 דער זיבנטר פרק רעט וויפל מיזאל געבן צדקה
 סייא דיא פֿרעקדע סייא דיא הימשע:
 קיין גבא צדקה טאר נישט אלץ צוא טיילן דאש
 צדקה געלט • דען עש מוזן זיין דער פייא דרייא
 פרומע און קעסטל בעלומדים • וואש ווייסן אלע דיא
 דינים פון צדקה • אבר נישט עמי הארצים • און דרייא
 דינים מוזן זיין און משפטן וועמען מיזאל געבן פיל
 אדער ווייניג • דש ערשטע דר ארומאן וואש שעחקט
 זיך נישט ארום צוא גיין אויף דיא טירון • נישט מען אים
 נאר אשטיקל ברויט • אדער איין שילדער • דש אנדערע
 דער ארום מאן וואש וואנדערט ארום פון שטאט צוא
 שטאט רעם נישט מען זיין צערונג וואש ער דארף אויבר
 נאכט • און אז ער בלייבט שבת האלטן נישט מען
 אים געלט אדער שפייז אויף דרייא סעודות • דאש
 דריפע איז ווען איין ותומה דארף התנה האבן נישט
 מען איר פופציג גילדן • דאש פינפט איין יהום וואש
 וויל התנה האבן • דארף מען אים געבן איין דירה
 אויבר דער התנה און איין בעט • און גיפעס וואש ער
 דארף האבן צום טיש • און זיינע קליידער וואש ער
 דארף דאש פנפטע ווען עש קומט איין ארומאן וואש
 ער איז פון גרושע לייט אדער פון עשירים • זאל מען
 אים געבן וואש ער דארף צוא דעם זעלביגען טאג
 אפילו איין פערד דרייף צו בייטן • דש זעקסטע איין
 ארומאן וואש שעקט זיך צדקה נעמען זאל מען אים
 ליען • דער נאך זאל מען עש אים שיינקען • וויל ער
 אזו אויך נישט ליען • זאל מען צוא אים זאגן בריינג
 מיר איין משכון וועט מען דיר ליען • און מיזאל מיט
 אים נישט פדקדק זיין • און מיזאל אים פאלד ליען •
 דאש וינטע ווען איין תלמיד חכם איז ארום • זאל
 מען אכטונג געבן אויף זיין פכוד • דאש מיזאל אים
 געבן דורך אזו איין אופן ער זאל נישט פאר שעקט
 ווערן • און אז ער וויל קיין צדקת נישט נעמען זאל

מען אים נישט לאזן קיין דחק ליידין נאר מיזאל מיט
 אים עסקים האבן מיזאל אים וואלוויל פאר קיפן •
 און פייא אים ביייער אפ קויפן און אז ער ווייסט עפס
 איין האנדיל וואש ער קען דער פון גישפיינט ווערן •
 זאלן אים ליען געלט אדער סחורה • כדי ער זאל
 פגבוד גישפיינט ווערן • אויף דעם האבן דיא חכמים
 גיזאנט ווער עש ליענט געלט איין תלמיד חכם אויף
 האנדיל • איז ער איין פן עולם הבא • און דר וואש וויל
 פן דיין רעקט עולם הבא • זאל ער זעלבסט האנדלען
 פאר דעם תלמיד חכם • און זאל אים לאזן תורה
 לערנען • אזו העלפט ער אים דאך צו דר תורה • דרום
 האט ער אויך אהלק דריין •

אויך די פעלי בתים וואש קענען נישט תורה לערנען
 ווען זייא האלטן אויש און גיבן הספקה דיא
 זינגן און בחרים און תלמידים פון דער שטאט • דאש
 איז גידעקנט גלייך וויא זייא זעלבסט וואלטן תורה
 גילערנט • אז וויא דער פסוק זאגט עשה זבולן בעתך
 ויששבר באהליך ווען נישט זבולן וואלט גישפיינט זיין
 ברודער ויששבר וואלט ער נישט גיקענט קיין תורה
 לערנען • דען זבולן האט גידאנדילט מיט סחורה אויבר
 דעם נם • און האט זיך גיטיילט דעם רווח מיט זיין
 ברודער ויששבר • דש ער זאל קענען פיי דעם לערנען
 בלייבן • דרום זאגט דיא תורה פרייא דרך זבולן ווען
 דיא ציהקט נאך סחורה • וויל ויששבר זיצט אין דיא
 גיעלטיין און לערנט תורה • און אפילו דיא תורה
 לויבט מיין זבולן אז ויששבר וקא ראייה ער שמיש
 דאך פן ויששבר אין פסוק • אויך זאגט דער פסוק עז
 חיים הוא למחוקים בה דיא תורה איז איין פנים פון
 לעבן צו די וואש העלפן צו איר • דרום זאל אימלער
 בעל הבית וואש קען נישט לערנן דרויף אכטונג געבן
 און זאל העלפן דיא בחרים און יונגען וואש לערנען
 תורה מיט געלט • און מיט עסקן און קליידער • אדר
 ליכט צו לערנען • אדר ער זאל זייא לאזן פייא זיך
 אין שטוב לערנען • אזו איז עש גלייך וויא ער וואלט
 זעלבסט תורה גילערנט • דאש אכטע איז די גבאים
 זאלן אכטונג געבן אויף די ארעמע לייט וואש וואגן
 אין שטאט • צו געבן אימלן נאך זיין פעלה נאך •

דען די ארבע לייט האבן זיך געקען דל הלך סך עני רש
 מסכן אביו דל איז אונעלכער וואש איז רייך גינען און
 איז ארום גינארין אז וויא דער פסקי נאנט דל מיעהו
 יבד . און דר דל איז אפ גישיינט פון זיין חכר . ואחבי
 עשיר רבים אכר דער עישר האט פיל פריינד און קרובים
 וואש קמען צוא אים . דרום איז ראוי מיזאל דעם דל
 סער העלפין אז אנאנדן . הלך דאש איז איין מיטל
 סעסינר . וואש פהעלפט זיך געבעך מיט זיין דלות
 וויא ווייט ער קאן . אבער ווען עש קומט אויף אים
 איז קרייניק ר"ל אדער עפס אנאנדער זאך קאן ער זיך
 שוין ניט פהעלפין . דעם איז ראוי מיזאל אים העלפין
 איידער ער ווערט גאר פאר ארוםט חי' . דער רש איז
 אונעלכער וואש פלעגט זיך דער גערין מיט נאט און
 מיט פבוד . דעם איז אויך ראוי צוא העלפין דאש ער
 זאל זיך קענען ווידער דר גערין . דער קד איז אונעלכר
 וואש איז פסיד גינען איין ארוםאן . דעם מוז מען
 פשיטא העלפין . דער עני מוט זיך אן ווינד און וויי .
 אלע זיין טאט מוט ער סער ניט גאר ער ארבעט און קאן
 ניט פאר דינען אויף פרנסה . דער איז פסיד אין אייטל
 צער און ווייא טאג . דרום זאל מען אים פשיטא
 העלפין . דער פסן איז אונעלכער וואש וויל ניט
 ארבעטן . גאר ער קומט ארויש אויף לייטניש גאב און
 די לייט שפעטן פון אים און ווייזן אים נאך מיט דא
 פינגער . אפילו ער קען לערנען איז זיין תורה פר נישט
 גינאכט . און מען האלט אים שפיל . דעם זאל מען אויך
 צדקה געבן . דער אביו איז אונעלכער וואש גרוםט
 צוא אלע גוטע שפייז . און קאן זיי ניט פקומען : און
 ער קאן קיין שום מלאכה און קיין האנדיל ער קאן
 אפילו קיין צדקה ניט בעטן . און פמעט ער קאן אפילו
 ניט רעכט היידן מיט די לייט דעם זאל מען פשיטא
 אויך געבין :
 דרום זאלן דיא דרייא גבאים השגחה געבין וועלכער
 ארוםאן עש איז בלכר צוא געבין . און וועמען
 מיזאל פיל געבין און וועמען ווייניגער . אימליכער נאך
 זיין פבוד און זיין פארעפענטש נאך און וועמן מיזאל
 געבין עסן שפייז . און וועמען מיזאל געבין געלט וועמן
 מיזאל געבן אלע טאג . און וועמען מיזאל געבין אלע

ערב שבת . און די גבאים זינען מחוייב צו קלערן די
 ארבע לייט אויב עש איז ניט פאר האנדן קיין פאלשקייט
 אין זיי . ווער עש קומט און באגערט מיזאל אים געבין
 עסן לאז ער זיין ווער עש איז דארף מען אים אלש געבן
 סידון ער מוט איין עבירה פפרהסאי . און שייאט זיך
 ניט פאר נאט און פאר רייט . דעם זאל מען ניט געבין . און
 אויב ער ויצט אין דער תפיסה דארף מען אים אויך ניט
 אויש לייזן ביו ער מוט תשובה . איין עובר פוכבים איין
 ארוםאן וואש קומט צווישן ארבעט לייט יהודים . און
 באגערט מיזאל אים געבין עסן . דארף מען אים אויך
 געבין . די חכמים האבן גינאנט עש זאל זיין מין חלק
 איז נן עקן מיט דיא וואש זינען גובה צדקה . אכר ניט
 מיט דיא גבאים וואש טיילן ארום דיא צדקה . דען זייא
 גיבין איינס צו ווייניג און דעם אדערין צו פיל . אויך
 ניט ער זיין קרוב מער וויא עש איז ראוי צו אים . און
 אויך זיין פינדל ניט ער ווייניגער ווי ער דארף . דאש איז
 איין הארפע עבירה חי' . דרום זאל מען מאכין גבאים
 פרומע פשרע לייט און לומדים . אכר ניט עמי הארצים
 און אויב איין ארוםאן זידעלט דעם גבאי . זאל עש אים
 ניט הארין . דען אזוי איז זיין שכל גרעסער . און ער זאל
 אים געבין זיין קצבה אלע וואך ווי פריער . און זאל אויף
 אים ניט אן שרייען . ער זאל גידיינקען פאקער רעט ער
 עש פאר צרות . דרום זאל ער מיט אים היידן מיט ווייכע
 הייד . און זאל אים וואול אויש פארשטין אויב עש איז
 ניט פאר האנדן אין אים עפש רמאות . אין דער צדקה
 זינען פאר האנדן אכט מעלות איינע בעסער פון דער
 אנדערער דיא ערשטע מעלה איז דער וואש ניט צדקה
 ניט גערין אדער ער בארימט זיך מיט זיין צדקה : אזוא
 וואלט בעסער גינען ער זאל ניט געבין . דען זיין מצוה
 ווערט צו איין עבירה . די אנדערע מעלה איז דער וואש
 ניט זיא גערין און מיט פרייליכקייט ווי דער דין איז .
 אבער ער גיט ניט גיגט ווי מען דארף געבין דם ארוםאן
 די דריטע מעלה איז ווער עש גיט גגון אויף . אכר ער
 גיט ביו דער ארוםאן מוט אים אן און איז קבויל זיין
 פנים קעגן אים . די פערטע מעלה איז ווער עש גיט דם
 ארוםאן אין אזוא איין אופן ער זאל ניט פאר שעהמט
 ווערין דאש איז ווער וואול . אבער עש איז נאך פאר
 האנדן

האגרון בעסקת מעלות דער פון דיא פינגסט מעלה איז
 אז ער ווייסט וועמען ער גיט • אבער דער ארומאן ווייס
 גיט ביי וועמען ער נעמט • אזו וויא די חסידים אונ אנשי
 מעשה פלעגן מאן טר עוקבא האט הינטר גיווארפן געלט
 דיא ארעמע לייט אין ווערע היזער • כדי וויא זאלן גיט
 וויסען ווער עש גיט ווי • דיא וועקסטע מעלה איז אז דער
 ארומאן ווייסט פון וועמען ער נעמט • אבער דער בעל
 הבית ווייסט גיט וועמען ער גיט • אזא וויא פאר צייטן
 האבן אמיל חסידים אונ צדיקים אין גיקניפט געלט
 אין ויער מאגיל • אונ דיא ארעמע לייט ווינען גיקומען
 אונ האבן עש גיקומען • אזו האט זיך דער ארומאן גיט
 גישעהקט פאר אים • די וועקסטע מעלה איז אז וויא ווייסן
 בידע גיט • דער ווייסט גיט וועמען ער גיט • אונ דער
 ווייסט גיט ביי וועמען ער נעמט • דיינוער ווארפט אין
 מתן נסתר אריון • אונ די גבאים וינען ראף רעכמע נאקנים
 אונ ווייסן די דינים פון דער צדקה • דיא אכטע מעלה
 איז איבער אלע מעלות דאש איז ווען איינער לייאט ויין
 חבר • אדער ער העלקט אים צו ויין פרנסה • אדער ער
 מאכט חברותה מיט אים דאש ער זאל באקומען ריוח
 אדער ער ווייזט אים איין פרנסה • אדער ער לערינט אים
 איין מלאכה • דאש ער זאל גיט דארפן צו לייטיגט נאבי
 דש איז גרעסערע צדקה פון די פיר ארליי צדקות וואש
 איך וועל דא באשיידן :

דיא צדקה וואש מען איז מנדר פאר דיא מתים בפרט
 אום שבת אדער יום טוב • דאש העלפט וויא אויף
 גענער וועלט • דרום זאל איסליכער מזכיר נשמות ויין
 וינע קרובים • אונ זאל געבן צדקה פון ויערט וועגן •
 איסליכער זאל זיך זעהן באהעקטן ווי ווייס מיליך איז •
 אונ זאל קיין צדקה גיט נעמען • אפילו אין תלמיד חכם
 זאל איין מיאסע מלאכה מאן • איידער ער זאל דארפן צו
 לייטן • אונ איין אלטער מאן אדר אקראנקער וואש קאן
 זיך גיט מפרנס ויין אונ וייל קיין צדקה גיט נעמען • איז
 גלייך אזו ווי ער טוט זיך זעקערט אבער איין גיוונטער
 מאן וואש דאך געטן צדקה אונ נעמט גיט • אונ בדיקט
 זיך וויא ווייס מילאך איז • דער שטארבט גיט ביו ער
 שפייט אנדערע לייט • אויף אים זאגט דער פסוק ביד
 הגבר אשר יבטח בה גיבענמטש איז דער מענמטש וואש פר
 ויכערט זיך אין נאם :

האגרון בעסקת מעלות דער פון דיא פינגסט מעלה איז
 אז ער ווייסט וועמען ער גיט • אבער דער ארומאן ווייס
 גיט ביי וועמען ער נעמט • אזו וויא די חסידים אונ אנשי
 מעשה פלעגן מאן טר עוקבא האט הינטר גיווארפן געלט
 דיא ארעמע לייט אין ווערע היזער • כדי וויא זאלן גיט
 וויסען ווער עש גיט ווי • דיא וועקסטע מעלה איז אז דער
 ארומאן ווייסט פון וועמען ער נעמט • אבער דער בעל
 הבית ווייסט גיט וועמען ער גיט • אזא וויא פאר צייטן
 האבן אמיל חסידים אונ צדיקים אין גיקניפט געלט
 אין ויער מאגיל • אונ דיא ארעמע לייט ווינען גיקומען
 אונ האבן עש גיקומען • אזו האט זיך דער ארומאן גיט
 גישעהקט פאר אים • די וועקסטע מעלה איז אז וויא ווייסן
 בידע גיט • דער ווייסט גיט וועמען ער גיט • אונ דער
 ווייסט גיט ביי וועמען ער נעמט • דיינוער ווארפט אין
 מתן נסתר אריון • אונ די גבאים וינען ראף רעכמע נאקנים
 אונ ווייסן די דינים פון דער צדקה • דיא אכטע מעלה
 איז איבער אלע מעלות דאש איז ווען איינער לייאט ויין
 חבר • אדער ער העלקט אים צו ויין פרנסה • אדער ער
 מאכט חברותה מיט אים דאש ער זאל באקומען ריוח
 אדער ער ווייזט אים איין פרנסה • אדער ער לערינט אים
 איין מלאכה • דאש ער זאל גיט דארפן צו לייטיגט נאבי
 דש איז גרעסערע צדקה פון די פיר ארליי צדקות וואש
 איך וועל דא באשיידן :

דיא ערשטע איז פדיון שבים דאש מען זאל אויש ליוון
 תפוסים פון די הענט פון כותים • דאש איז פריער
 פאר אלע צדקות אין דער וועלט • דאש הייסט מצה רבה
 די גרעסטע מצוה פון אלע מצוה • דרום אפילו דש געלט
 וואש מען האט עש אפ גישידעט אויף צדקה אדר אויף
 איין שול בווען • אדר אפילו מיהאט שוין גיקויפט האלץ
 אויף איין שול בווען • דאך מען עש פאר קויפן אויף
 פדיון שבים אויב עש איז גיט פר האגרון קיין אנדר געלט •
 אבער אויף אנאנדר מצוה טאר מען גיט נעמען פון שול
 געלט • דאש אנדערע איז ארעמע בתולות חתונה צוא
 מאכין • דאש איז נאך בעסער פון פדיון שבים • אונ דער
 פר באקומט מען גרויש שוכר לעולם הבא • דאש דריטע
 איז ווער עש גיט צו שטייער אויף איין שול אדער אויף
 איין בית המדרש צו בווען • אין דעם בלל איז ווער עש

הלכות דרך ארץ פרק המיש

בכל רוכב רעזו והוא ישר ארוחוד מיר האבן גילערינט

אין

אין דער מסכת ברכות פרק ה'א'א'ה' פר קפ"א
 האט ג'דרש'ת וועלכס איז אזו איין פסוק וואש כל
 התורה כולה היינט אין אים' דאש איז איין פסוק אין
 משלי' בכל דרכי דעהו אין אלי דיני וועגן אונעסקים
 זאלשטו וויסן אז נאט ו'תברך זעט אלי דיניע מעשים
 אונ האנדל' אז וויא דער פסוק זאגט שוית ה' לגדו
 חסיד איד האב גימאן נאט קעגן מיר תמיד' אונ האב
 גיט א'ויש גימראטין פון זייני גיבאט' דער נאך זאגט
 ווימיר דר פסוק וואו ישר אורחותי אונ ער וועט גלייך
 מאכין אלע דיניע וועגן' דאש מיינט מען ער וועט
 דיד לערנן דרך ארץ צווא גיין אין רעכט פארטיגן וועג
 דער דרך ארץ איז נאך וועגן אין אדם הראשון צייטן
 אז וויא דער פסוק זאגט לשמו את דרך עין החיים זעקס
 אונ צוואנציג הורות דער נאך האט נאט גיגעבין די
 תורה צו משה רבינו' אונ האט אים גזאמן צווא היטן
 דעם דרך ארץ' דיא חכמים ו'ל זאגן ווער עש איז
 גווארנט אין דרך ארץ וועט ער וזכה גיין צו זעהן אין
 דער נחמה פון ירושלים' אז וויא דער פסוק זאגט
 ושם דוד אבנו בישע אלהים דער וואש מוט אין יד דעם
 דוד ארץ וועט ער זעהן אין דער הילף פון נאט' :

דיא גמרא זאגט אין מסכת ברכות כ"ב מאיר איז
 גוויינטליך גווען צו זאגן דו זאלשט לערנן תורה
 מיטן גאנצן הארצן אונ ליב אזוא וועסטו דער קענען
 דעם רעכטין וועג פון הקב"ה' דאש איז דר דרך ארץ
 אונ זאלסט גיין דער ערשטן אין דיא מירין פון דער
 שול אונ בית המדרש' אונ היט דיא תורה אין גיין
 הארצין' דאש דוא זאלסט ניא גיט פאר נעסן אונ דיא
 פארקט פון הקב"ה' אונ היט דיין מויל פון שלעכטע
 רייד' אונ הייניג דיד פון אלי דיניע וינד' אזוא וועט
 נאט מיט דיר זיין אלע צייט' אפ"י איז גווינטליך גווען
 צווא זאגן דו זאלסט תמיד טראכטן ערמות אין גאטש
 פארקט' אונ זאלסט שלום מאכן צווישן איינס אונ זיין
 חבר' אונ צווישן מאן אונ ווייב' אונ זאלסט יד גיט
 דער ווייטן פון דיניע קרובים אונ שכנים' אונ
 זאלסט איטליכן אפ געבן שלום אונ אונט פארנין'
 אפילו איין עובד מוכבים אין סארק אזו וועסטו זיין
 גליקט אין גאטש אויגן' אונ אין ליטיגש אויגן' רב

איז גוויינטליך גווען צווא זאגן דער תכלית פון דער
 חכמה איז דיא תשובה אונ מעשים טובים אפ"ר דער
 וואש פר בריינגט זיין חכמה אין וועלטליכע זאכן איז
 ער קיין חכם גיט' דער וואש לערינט תורה אונ איז
 בועט אין זיין פאטן אונ מוטן אונ אין זיין רבי' אדר
 אין דעם וואש איז עלטר אונ חשוכר פון אים' דער
 איז איין נער אונ ארשע' אויף אים זאגט דער פסוק
 ראשית חכמה יראת ה' שכל טוב לכל עושהם דער אן תייב פון
 דער חכמה איז די פארקט פון נאט' דאש איז אונטר
 שכל צו אלע מעשים' עש שמיים גיט שכל ללומדה עש
 איז איין שכל צו די וואש לערנן תורה נאר שכל טוב לכל
 עושהם דאש מיינט מען צווא די וואש טוען דיא מצות
 אונ מעשים טובים לשם שמים' אפ"ר גיט כ"ד די לייט
 זאלן אים לויבן' אפ"ר דער וואש לערינט תורה פון
 פבוד אדר פון געלט וועגן' אזו איז אים בעסער
 אז ער וואלט גיט בשאפן גווארן' :

דרום זאל איטליכר מענטש גווארנט זיין צו האפן
 אין יד יראת אונ דרך ארץ' אונ ער זאל מאכן
 דיא לייט זאלן אים ליב האבן' אזו וועט אים נאט
 אויך ליב האבן' אפ"ר דער וואש בריינגט אויף יד
 ליבשאפט דורך הניצות אדר ווייל ער שטראפט גיט
 דיא לייט' דעם האט הקב"ה פיינט' אז וויא די גמרא
 זאגט ווען דו נעהסט איין תלמיד חכם וואש די שטאט
 האט אים ליב איז דאש דרום ווייל ער שטראפט זיי
 גיט' דען ווען ער וואלט זייא גישטראפט וואלט יד
 גפינן אפ"ייל וואש וואלטן אויף אים בייז גירעט' אונ
 דאש וואש שטייט ער זאל זעהן דיא לייט זאלן אים
 ליב האבן מיינט מען די פרומע לייט' גיט די שפעטער
 ווער עש גינהנט יד צו חכמים' אונ איז מקבל ויערי
 שטרקאף הייד דער איז גוויש אצדיק אונ אויב גיט איז
 ער בונדאי ארשע' אונ האט גיט אין יד קיין יראת
 שמים' אונ קיין דרך ארץ' אויף אים האט גוואקט
 שלמה המלך ע"ה' אל תוכח לץ פן ישנאך זאלסט גיט
 שטרקאפין קיין שפעטער מאכט וועט ער דיד פיינדן'
 הוכח לחכם ויאהבך שטרקאף צווא איין חכם וועט
 ער דיד ליב האבן' דער בון זעהט מען אויך
 אז דיא פרומע לייט האבן ליב דעם פרומן מאן' אונ ד'
 שלעכטע

שלעקטע לייט דעם שלעכטן מאן :
 דאס גמרא זאגט רבי זבאי איז אלט גינען העקער
 וויא הנדקט יאר האבן אים די תלמידים גפרענט
 רבי מיט וואש האט איר זוכה גינען צוא לאנגע יארן
 האט ער צו נייא גיזאגט נייט איר דען גערין איר זאל
 שטארבין . האבן זייא געעפנט ניין ליפר רבי דאש
 איז אויך תורה און דרך ארץ דרום נוילן מיר עש לערנן
 פון איר . זאגט ער איר וועל איר זאגן . איר בין צייט
 מיין לעבן ניט פרוגן גינען . און האב אויף קיין
 מענטשן ניט אן גשרען . דען איר האב תמיד
 גיזאכט ער איז בעסר פון מיר איז ער עלטער
 גינען האב איר מיר גיזאכט ער האט מער מצות
 גיטאן פון מיר . איז ער זינגן גינען האב איר מיר
 גיזאכט ער האט ווינגער עברות גיטאן פון מיר .
 און ווען עש איז אים ניט גוט גאנגן האב איר מיר
 אויך מצער גינען . מכל שכן דאש איר האב מיר
 גיט גיברייאט אין זיין אום גילק אויך האב איר קיין
 מאל קיין מענטשן ניט גירופן מיט אזו איין נאמן וואש
 ער שעהקט זיך . דען ווען איינר פאר שעהקט דעם
 אנדערן האט ער גיט קיין חלק לעולם הבא . אז וויא
 מיר גיפינען דאש תמיד האט גיט גינאלט מבייש זיין
 יהודה . און זיא האט זיך גילאזט ווארפן אין פייאר
 אריין איידער זיא זאל זאגן פון וועמען זיא מראגט .
 אויך זאגט דאס גמרא נאך עמליכי לייט האבן לאנג
 גילעכט האבן זיי אויך גיזאגט עמליכי אידלייא זאכין
 1 . אז וויא איר וועל דא בשירדן :

אז דא ועלפינע אידני איז גישטארבן האט זיא גלאזט
 דרייא הנדקט פעסיר נויין . און דר חכם האט גלאזט
 דרייא מוויינט פעסער נויין . איינר האט גזאגט איר
 האב דרום לאנג גילעכט נוייל איר האב גיט גיהאט
 קיין אנדר מהשכה אין שול נאר אויף נאמש פארקט
 און האב גיט גיטקעט איינר קיין מענטשין . דאש האט
 זיך צווייא מיימישן . איינש דא פראקטע מיימיש .
 דאש אנדרי מיינט מען איר האב קיין שררה גיט גינאלט
 האבן איינר קיין מענטשין האמשי איר בין דאך גינען
 איין אב בית דין אנדר ראש תקול . האב איר מיר דר
 מיט גיט איינר גינאמן . דאש איז אלש אין גלל פון דרך
 ארץ איז גיטילט אויף פיר חלקים . איין חלק רעט
 וויא דא תלמידי חכמים זאלן זיך האלטן בדרך ארץ
 דער אנדרר חלק רעט וויא דא אלטע לייט זאלן זיך
 האלטן בדרך ארץ . דער דריטער חלק רעט וויא דא
 בעלי בתים און בחורים זאלן זיך האלטן בדרך ארץ
 דער פערטער חלק רעט וויא דא נויינר און מיידן זאלן
 זיך האלטן בדרך ארץ :

דער דרך ארץ פון תלמידי חכמים איז און ער דארף אין
 זיך האבן איינמל גוטע מדות . און דארף לערנען
 תורה מאן און נאכט לשם שמים . ער זאל גיט האבן
 קיין פיל אנדערע עסקים . און ווי בארר ער ווערט ליידיג
 פון זיינע עסקים זאל ער זיך זעצין לערנען . און ער זאל
 זעהן גיט פאר זאמען קיין מצוה . און זאל גיין פריא אין
 שול אביין און ער זאל זיין איין גרא שמים אין אלע זאכן
 און זאל זיך גיט אפ שידדין פון קהל מיט אלע זאכן . פיי
 מיט תשובה און תעניתים און זאל תפלה מאן פארן קהל .
 און ער זאל זיין שטראפן . אויף דעם זאגט דאס גמרא
 ווער עש האט בכח צו שטראפן די לייט און שטראפט
 זיין גיט ווערט ער גישטראפט דרויף און וויא ער זאל
 שטראפן און וועמען ער זאל שטראפן און ווען ער זאל
 שטראפן וועט אלש שאיין אין חלק פון תעניות . דער
 תלמיד חכם בארף זיך שוין פירען מיט זיין האנדליל . און
 מיט ווינע קליידער . און עפין און מרינקען . און זאל
 זיינע תפלות און תחנונים זאגן בכונה . און זאל ערלאך
 האנדלען ער זאל קיינעם קיין אום רעכט גיט מאן . אפילו
 אויף איין שלינגער . און זאל גיט זאגן קום אנאנדקש

מאד וועל איך דיר באצאלין און ער זאל נישט מברקת גיין מיט דיא לייט ער זאל קיין פֿרעמדעס נישט בגערין אפילו קיין מנהגות אויף זאל, ער מאכט די לייט זאלן אויף אים קיין שילעכטן נישט ריידן און אויב נישט אזי ער מחלל השם חוי. און ער זאל ריידן פאמעלאך מיט דיא לייט אזו ווי עש שטייט די רייד פון די חכמים זינגן פאמעלאך און ווערין ניהערט אבער דער נאר שרייט אויף די לייט אזו ווערין זינגע רייד נישט גיהערט. און די לייט קערן זיך נישט דער צוא :

דיא נכרא זאגט איין תלמיד חכם וואש לערנט לשם שמים האנדילט באמונה. און רעט מיט די לייט פאמעליך. וואש זאגן דיא לייט וואול דעם תלמיד חכם זעקט ווי ער לערנט תורה. און ווי ער האנדילט באמונה וואול זיין פאטער און מוטער. און וואול זיין רבי וואש האט אים גילערנט תורה וויא האלט ער זיך בדרך ארץ דאש אזי אקדושת השם. דעם האבן ליב נאט און לייט אויף אים זאגט דער פסוק נאט זאגט אויף אים דו פירכט מיין קנעכט ישראל וואש מיט דיר טו איך מיד פארנימן. אפר דער וואש מוט נישט אזו און איז איין משוגענר. און איז מברקת מיט די לייט אויף איין פחות משנה פרוטה. און באצאלט אויף נישט ערלאך. וואש זאגן די לייט ווי צוא אים און ווי צוא זיין פאטער און מוטער. און וויא זיין רבי וואש האט אים גילערנט תורה און נישט קיין דרך ארץ. די לייט וואש לערנען נישט קיין תורה האבן מער דרך ארץ פון אים. ער האנדילט נישט ערלאך און פצאלט נישט ערלאך. ער האט אין זיך שילעכטע מעשים. דאש איז ארעכטער חילול השם. אויף אים זאגט דער פסוק וויא זינגען נאט פאלק און מוזין ארזיש זיין פון זייער לאנד איבער זייערע ביטע מעשים. און פון ווערין דיא תלמידי חכמים וואש זינגן זיך רעכט נוהג מיט די לייט נישט הקב"ה שלום און דער וועלט. אזו וויא דוא נכרא זאגט רבי אלעזר זאגט פון ווערין רבי חנינא תלמיד חכמים מריבם שלום בעולם שנאמר וכל ביד למודי ה' ורב שלום ביד דיא תלמידי חכמים מערן שלום אויף דער וועלט. אזו ווי עש שטייט אין פסוק אלע ריינע קינדער זינגען די לערנער פון נאט. דרום וועט קומען פיל שלום צווישען דיר. און דרום שרייבט עש רבי אלעזר צוא ווי זיין אז

איין תלמיד חכם זאל האבן מער דרך ארץ פון אנאנדן און זיין כישא וכהן זאל זיין באמונה :

דער תלמיד חכם דארף זיין מיטל כעסיג קליידר נישט צו גוט און נישט צו שילעכטע נאר זיי זאלן נישט זיין צוא ריסק און בשמירט און נישט פאר בהענט. נישט צוא לאנג און נישט צו קורץ און זאל זיי שוין אויש בער שטילן דאש מיזאל אויף זיין נישט גיפנען קיין פעדער און קיין אום רייניקייט. דאש די לייט זאלן נישט ריידן פון אים און אומען גיפנט אויף זיי איין פלעק אזו ער חייב מיתה דען נאט וויל האבן זינגען כנעכט זאלן זיך ריין האלטן און עש זאל זיך אויף זיי נישט גיפנען קיין שום שפרענקיל אזווא וויא איין קנעכט נישט פאר אכלה בשר דום. דען איין תלמיד חכם איז זייער גאהנט אז נאט. דרום זאל ער זיך ריין האלטן מיט אלע זינגע זאכין. אויף זאל ער נישט זיין אין שמעקניגע קליידער וויא דיא מנאפים זינגען. און זאל נישט זיין אין קיין צו ריסענע שיד. און זאל נישט האבן קיין פלעק אויף זיין פוס. דען דאש אלש איז איין שאנד צו אתלמיד חכם. אויף זאל ער זיך רעכט נוהג זיין מיט זיין עסין. ער זאל נישט עסין מיט קיין עמי הארצים. און זאל נישט זיין אויף קיין סעודות נאר אויף איין סעודת מצוה. אויף זאל ער נישט פיל עסין אדער מרינקען נאר ווערליג צו דער האלטן זיין לעבין. אויף זאל ער נישט עסין אזווא איין שפיוו וואש ער קען עש נישט באלד פאר רייען דען עש איז אים מפסיק פון זיין תורה און מצות. און זאל נישט זיין מיט גארה. נאר ער זאל האלטן זיין קאפ אראפ. דאש ער זאל קיינס נישט זעקן אין זינגע פיר אילין. אויף ביי זיין מיט זאל ער זיך ריין האלטן מיט ווייסע שיטימכר. און זאל נישט אפ בייסן מיט זינגע ציין. נאר ער זאל אפ שניידן מיט אמעסר. און זאל קיין גרוישן פיסען נישט איין שלינגן אויף נישט קיין גרויסן טרונק געבין נאר אלש מיט דר מאס אויף מאד ער נישט זיין פיר אילין אן ציצית און זיין מחשבה זאל תמיד מהרהר זיין אין דברי תורה. סיי אז ער זיצט סיי ער שטייט סיי אז ער לייגט זיך. סיי אז ער שטייט אויף נאר אין באד און אין בית הקסא אדער אויף אנדערע אום ריינע ערשער דארטן מאד מען נישט מהרהר זיין אין דברי תורה :

איין

אין תלמיד חכם סאר זיך גיט גיין שפאצירן אויף פאר
 ער גיט גיין פאמעלאך • און וויא באלד ער ווערט
 ליידניג פון זיין האנדל • זאל ער אן הייבן צוא לערנען •
 אדער צוא טאן מעשים טובים און צדקה און גמילות
 חסד • און סאר קיין עום שלעכט ווארט גיט ארויש לאזן
 פון זיין מויל אפילו קענין איין עובד פוכבים און זאל גיט
 פיל ריידן מיט קיין אשה אפילו מיט זיין אייניג ווייב •
 און אפילו גיט מיט זיין טאכטער אדער שוועקטער • נאר
 וואש ער דארף צו ריידן און זאל מיט קיין עמי הארצים
 קיין שום עסק גיט האבן • קורץ פון דער זאך איין
 תלמיד חכם זאל זיך האלטן בדרך ארץ ווי עש שמיים
 אים אן • איך וואלט אפילו גיט גיבארפט שרייבן העם
 דרך ארץ פון תלמידי חכמים • ווייל זיי קענען דאך לערנן
 אין ספר מוסרי נאר איך האב עש דרום גישריבן טאכטער
 וועט זיך איין פראקטער אויך אזו וועלן נוהג זיין אזא
 איז אים וואל • דען דאש איז דיא בעקטע כחה פון
 אלע מדות :

ער תמיד בקוין זיין העמד און דיא אנדערע גליידער
 זיי זאלן ריין זיין • און זאל גיט פיל ריידן מיט ווייב •
 און זאל גיבארניט זיין דיא שול גיט צוא פאר זאמן •
 און זאל אין זיך האבן מע שום טובים און ער זאל גיט
 נוארמין מיט זיין השוכה און הפלה און צדקה • און
 זאל אלע טאג צוואה טאן • און ווידי זאגן :

קורץ פון דער זאך ער זאל תמיד גידינקען אז אין
 אשעה ארום וועט ער שפארבין דרום זאל
 ער לויבן און דאנקן השם ית' דאש ער האט אים כחה
 גיוען אזו אלט צו ווערן • און זאל אלע לייט בכבוד
 האלטן • אזו וועט ער אויך בכבוד גיהאלטן ווערן •
 עש איז איין כחה אין דער תורה כבוד צוא זיין דיא
 אלטע לייט • אז וויא דער פסוק זאגט והדרת בני זקן
 זאלסט בשיינען דש פנים פון איין אלמן מאן • משה שיבה
 חסם פארן אלמן כאן זאלסטו אויף שמיין און מיר גפנין
 אפמ אין דער תורה דאש הקב"ה זעלפרט דאמט כבוד
 גיוען די אלטע לייט און צו עולם הבא וועט זיי הקב"ה
 ווידער כבוד זיין • אז וויא דער פסוק זאגט והפרת הלבוה
 וכושה החמה כי מלך ה' צבאות כהר ציון ויבירושלים ונגד אקניו כבוד
 זיי וועלן פאר שפערט ווערן די וואש גלייבן אין דר
 לכנה • און וויא וועלן פאר שעקט ווערן דיא וואש
 גלייבן אין דער זון • דען גאט האט גקענט אין פארן
 ציין און אין ירושלים • און קענין די אלטע לייט וועט
 ער זיין מיט כבוד • וויא וועלן אים כבוד זיין און ער
 וועט זיי כבוד זיין • אזו וויא עש שמיים כי מכבדי אכבד
 דיא וואש האלטן מיר ערלאך וועל איך זיין אויך
 ערלאך האלטן :

בון זעקן מיר וואל אז אפילו הקב"ה וועט כבוד זיין
 דיא אלטע לייט • מביש איין מענטש דער וואש
 באדארף איין עצה זאל ער פון זיי איין עצה נעמען
 דען וייערע רייד זיינען מיט שכל און וייער עצה איז
 זייער גוט און בעכר פון וינגע לייט • אפילו ווען דיא
 אלטע הייסן דיר ברעכין און דיא וינגע הייסן דיר
 בווען • זאלסטו פאלגן דיא אלטע • דען די עצה פון
 אלטע לייט הייבט גיבוים און פון וינגע הייבט גיברעכן •
 אזו ווי מיר גפנין ביי והיגס דער זון פון שלכה דבלך אז
 ער האט גינעמען דיא עצה פון דיא וינגע און גיט פון

דיא

די אלטע און איז ער ניקראכן ניווארן פון זיין מלוכה :
 דער דריטער חלק איז דער דרך ארץ פון דיא בעלי
 בתים . בו עווי זאגט אימלכער בעל הבית זאל
 גידיינקן און פון זיך געבן תמיד די פיר זאכן . און וועט
 ער גיט זינדיגן . אייניש פון וואגען דו קוקסט . דאש
 אנדרע וואו אהין דוא וועסט גיין . דאש דריטע ווער
 איז זיין היין . דאש פערטע פאר וועמען וועסטו
 בארפין אפ געבין דין און השבון . פון וואגען
 קוקסטו ארוש פון אשמוינקדיגן מראפין . נוא ווארום
 זאלסטו זיך בגאונה האלטן . און וואו אהין
 וועסטו גיין אין דער פינפטער גרוב צוא דיא
 ווערים . און ווער איז דין זיין הקביה דר זיין אמת .
 פאר אים וועסטו מוטן אפ געבין דין און השבון אויף
 אלע דייע מעשים און רייד . די חכמים זאגן איבער
 פיר ארלייא זאכן ווערין ארום דיא בעלי בתים . דאש
 ערשטע ווער עש בצאלט גיט דיא פועלים זייער פאר
 דינקט . דאש אנדרע ווער עש בצאלט גיט אין דעם
 זעלביגן טאג וואש זייא האבין פאר דינט דאש דריטע
 ווער עש ווילקין מס גיט געבין נאך זיין געלט נאך .
 דש פערטע ווער עש האלט זיך בגאונה מיט זיין געלט .
 עש זייען נאך פאר האנדין פיר זאכן וואש בריינגען
 ארוםקייט אויף דיא בעלי בתים . דאש ערשטע ווער
 עש מאכט נאך פאלשע גריב און שמורת דאש אנדרע
 ווער עש געמט רווחים . דאש דריטע ווער עש קאן
 שטרופן די לייט און שטרופן זיי גיט . דש פערטע
 ווער עש איז מנדר צדקה אונגוט גיט אפ . דרום דער
 וואש וויל זיין געלט זאל אקוים האבן זאל ער גוקר
 זיין אין דיא פיר זאכן . אימליכער בעל הבית איז
 מחוייב מכבד צו זיין אימליכן וואש קימט אריין צוא
 אים אין שמוב אריין און זאל אים שוין אנקפאנגען .
 און זאל אים פרוד תבא אפ געבין מיט פרייליכקייט .
 און זאל אימליכן שלום אפ געבין אפילו איין עובד
 מוכבים און פארק מביש איין יהודי . און זאל אים
 געליד האלטן מיט רייד און מיט מעשים :
 דער דרך ארץ איז אזוא . ער זאל אימלכן מכבד זיין
 גליד וויא ער וואלט גינען רבן ממלא אבד

אין זיין דעה זאל ער אים האלטן פאר אנגבי און זאל
 פאר אים גאר גיט פון מרזינין . אימלכער בעל הבית
 איז מחוייב אימלכן מכבד זיין . איז ער עלטר זאל
 ער גידיינקן דאש ער מער מצות גיטאפון אים . איז ער
 זינגער זאל ער גידיינקען ער האט ווייניגער עבירות
 גיטאן פון אים . טאמער קען ער בעסיר לערנן אנדער
 ער האט אין זיך מער מעשים טובים פון אים . און
 אויך איז דר דרך ארץ זייענעס אפ צו ענפןן שלום אדר
 אונט מארגין אדער אונט אכניט . און אויב גיט
 הייבט ער אגולן . אז וויא דער פסוק זאגט גולת העני
 כתיבם איר גולת דעם ארומאן אין אייערי הייער .
 ברשת די גמרא דאש מיינט מען אז ווען איינער זאגט
 דעם אנדרן איין גוט מארגין אדער גוט אכניט און
 ער ענפט אים גיט אפ מיט גוטען הייבט ער
 אגולן . אז צווייא מענטשין גייען זאל דער השוכר גיין
 אין דער רעכטער זייט . און ווען דרייא גייען זאל דער
 השוכר גיין אין מיטען און דער אנדרער אין דער
 רעכטער זייט . און דער שפיל אין דער לינקער זייט .
 אימלכער מענטש זאל גיט קוקן אויף זיין כבוד .
 און זאל אנדערע לייט מכבד זיין און זאל גיט
 מקפיד זיין אפילו ער זיצט נאגין הינטן דען דר מענטש
 איז מכבד דיא שטאט גיט דיא שטאט דעם
 מענטשין . אויך אז איינער טוט אים עפיים דר וויכר
 זאל ער גיט מקפיד זיין . און זאל זיך גיט קריגען
 מיט די לייטן . און זאל ערליד האנדלן דאש עש זאל
 זיך אויף אים קיינער גיט קלאגן און ווערט ער גרויפן
 איין ערליכר בעל הבית . אבער דער וואש האט גיט
 אין זיך דיא זאכן . און וועמען ער איז שולדיג גיט
 ער גיט אפ . און אז זייער איז אים שולדיג לאזט ער
 אים גיט רנען . דער איז גיט קיין ערליכר בעל הבית :
 אויך זאל קיין בעל הבית גיט גלוקמן צוא זייעניגיש
 געלט . נאר ער זאל זיך לאזן פונקן מיט וואש גאט
 האט אים גיגעבן . סייא פיל און סייא ווייניג . דען
 הקביה פרוכט דעם רייכן אויב ער וועט ביזן טאן מיט
 זיין געלט . אויב ער האלט זיך בגאונה . דער מיט און
 אויב ער איז אשענשןמסין גבול אדר איין אום רעכט
 יא א א

אויב ער בצאלט דעם וואש ער איז שולדיג . אויב ער
 קרינט זיך גיט איבער זיין געלט אויב ער לאזט זיך בנעגן
 און איז זיך בעלמט מיט דעם וואש גאט האט
 אים בשעמט . אויב ער האנדלעט ערליך . און אויב
 ער גיט רעכט מעשער און צדקה פון זיין געלט . אויב
 ער טוט דאש אלס . וואול אים און וואול זיינע קינדער
 וואול צו אים אויף דר וועלט און אויף יענער וועלט .
 דער איז איין ערליכער בעל הבית . און איז זוכה לחיי
 עולם הבא . און דער וואש טוט גיט אזוא איז ער איין
 אום ערליכער בעל הבית . און גאט און לייט האבן
 אים פיינט . ער פאר דארבט זיין עושר . און האט
 גיט די וועלט און יענע וועלט :

אויך פרוכט גאט דעם ארוםאן אויב ער געקט אן
 דעם כלות באהבה . און אלס וואש פירט זיך
 מיט אים אויף דער וועלט און אויב ער קוקט גיט
 אויף פיל געלט . נאר צו דעם וואש ער קען קצן . די
 זעלביגי לייט האט גאט ויער ליב . און ויער תפלה
 ווערט דער הערט . און דר וואש פרייעט זיך מיט זיינע
 יסורים איז ער ארעכטער צדיק . דען די צדיקים ווייסן
 אז דאש איז אכפרה אויף ויערע מעשים . און עש
 איז בייא וויא גרעכניט גלייך וויא איין מציאה . עש
 איז אמשל צוא איין מענומשין וואש האט דעם מלך
 דער ווידר גימאן . איז זיין משפט ארויש גימאנן ער זאל
 אום קיפן פון זיין געלט און נומש . אזו זוכט ער דאך
 בנדוא כל המצאות . ער זאל קענן אפ קומען מיט
 אנגינגע נאך . נוא אז מיואל אים נאר איין האנט אפ
 האקן אדר ער זאל מיט געלט אפ קומן . וואלט ער
 דאך בנדוא ויער פרייליך גיווען . אזו איז דאש אויך
 דער מענומש פר זינדניט זיין לייב און נומש דורך זיינע
 עבירות . און אז ער קומט אפ מיט יסורים דארף ער
 דאך בנדוא ויער פרייליך זיין דש גאט האט אים צו
 גישקט אזוא איין חסד . דאש ער געקט בייא אים דיא
 יסורים פון זיין גוף און געלט פאר זיין נשמה וואש זיא
 קט גימזט ליידין גיהנם . און ווער עש איז בועט אין די
 יסורים און געקט אן גיט פר ליב דעם חסד פון הקב"ה .
 אזו ווערן אים די יסורים צו אייטל עבירות : גלייך אזו
 וויא יענער וואש מיהאט אים גיפסקת ער זאל אום

קומן פון זיין געלט און נומש . און דער מלך האט אים
 איין חסד גימאן . ער זאל גישמראפט ווערן מיט וואש
 גרינג איז . אז ער זאל שרייבן עוות קייט קענין דעם
 מלך און זאל זאגן איך בער גיט זיין חסד . וויא וואלט
 עש מיט אים גימאנען . אזו איז דא אויך . דרום זאל
 זיך אייטלער בעלמט זיין מיט יסורים כיי מיט קראנקהייט
 אדער מיט תפיסות . אדער מיט ארוםקייט . אדער
 דאש דיא קינדער שטארבן אים ריל . אדער אנדער
 יסורים זאל ער אלס גיט מתרעם זיין קענין גאט . און
 זאל זיין גוט און פרום . דען דורך דעם וועט ער האבן
 יענע וועלט . אבר אז עש גייט אים תמיד גיט זאל ער
 זיך דרויף שטארק מצער זיין טאמער איז ער איין רשעי .
 און גאט גיט אים אפ זיין שכר אויף דער וועלט . די
 חכמים האבן אים איין עצה גינעבין . דאש ער זאל
 געבין צדקה און מעשער און זאל לאזן תורה לערנען
 פאר זיין געלט . און זאל געבן ליכט אויך צו לערנען .
 און זאל גיוויינן אין דעם דרך ארץ וואש גיהער צוא
 איין בעל הבית . אזו וועט ער זוכה זיין צוא דר וועלט
 און צו יענער וועלט אויך :

אויך איז דער דרך ארץ פון איין ערליכן בעל הבית
 דאש ער זאל גיט ווארפן קיין איברנע פארקט
 אין זיין הויז . זונקט גיבן אים בנדוא זיין חיו גיזינד
 עסין טריפות . דען זיא פארקטן זיך פאר אים . דרום
 האבן זיך אמיל חכמים באריכט דאש זיי זיינען קיין
 קאל גיט צארינג גיווען אין זיער הויז . דרום זאל קיין
 בעל הבית גיט פלוזלונג אריין זיין אין זיין שטוב אריין
 דען טאמער וועט ער זעהן פון זיין הויז גיזינד איין
 אום רעכט דא וועט ער ברונו ווערן . די חכמים האבן
 גיזאנט רגון לא עלתה בידו אלא והגותו דר רגון פקומט גיט
 כער נאר זיין צאריין . בלחבר ער גווינט גיט מיין
 דרינן . נאר ער פארלירט זיין שכל און נשמה . דען דער
 רגון קומט פון נאחה . און די פיינע מדות האט פיינט
 הקב"ה . דען דרך ארץ איז פון די בעלי בתים אז ווען
 זיא זעהן אין זיערע הייזער עפים אום רעכט זאלן זיי
 עש זאגן מיט גוטן . קערין זיך גיט דער צוא זיין הויז
 גיזינד זאלן וויא זיך פאכין גלייך וויא זיא זיינען אין
 רגון . אז וויא עש וועט שטיין אין חלק רגון . אויך

זאל

ואלו ויני לאוין ארבע לייט ארביטן אין וייערע היינדיג
 כדי ויני זאלן געבידן האבין פון וואגען צווא לעבן
 אויך זאלן ויני זיך ערלך האלטן אין וייערע היינדיג
 און זאלן נישט שרייען איבער זייער הויז גיזונד מבייש
 איבער אנדערע . דען דר קדר איז פון איין עם הארץ .
 ער שרייעט אזו הויך ביז די שכנים דער הערין . אזוא
 פּרעגן ויני ווער שרייעט עש וויא איין אייזיל . און
 זאלן זיך ווייניגען צווא ריידן פאמעליך און שטילער
 הייד מיט וייער הויז גיזונד און מבייש מיט אפרעקטין .
 אזו ווערן וייערע רייד גיהערט . און אַטלעכער איז
 סחוייב צו שטראפן מיט גופן . קערן ויני זיך נישט
 דער צו זאל ער ויני שטראפן מיט דער רוסט ווייל ויני
 וינגען נאך קליין . אז וויא עש וועט בשטיקט ווערן
 אין פרק גידול בנים . און ער זאל ויני שטראפן אין
 זיין רזנו . נאר ער זאל ווארטן ביז דער רזנו ויני אים
 איבער . און וויא ער זאל שטראפן וינגע קינדער וועט
 אלש בשטיקט ווערן אין פרק גידול בנים :

דא וועט זיך קערן זיין לעבן אויף דער וועלט . און
 וועסט זוכה זיין צווא עולם הבא אויף דוא זאלסט נישט
 קוקן אויף דעם געלט פון אנדערע לייט . און זאלסט נישט
 צו הערן קיין דברים בטלים און קיין לשון הרע . דינגע
 פיס זאלסטו פאר מיידן פון איין עבירה . און זאלסט
 נישט פאר מיידן צדקה צווא געבן . דינגע אויגן וואש
 האבין נישט גיקוקט אויף קיין פּרעמד געלט וועלן זוכה
 זיין צו געהן דיא שכירה און די גאולה . דינגע אויערן
 וואש האבין נישט צווא גיהערט קיין דברים בטלים און
 לשון הרע . וועלן ויני זוכה זיין צווא הערן פיל שלום
 און וועלן זוכה זיין לחיי עולם הבא . דיין מזיל וואש
 האש נישט גרעט קיין לשון הרע און דברים בטלים
 וועט זוכה זיין צו דער ציילן דיא לויב פון הקב"ה : און
 וועט אויף שטיין תהנית המתים . דאש מזיל וואש
 האש גילערניט תורה וועט זוכה זיין צווא אלע טובות
 און ברכות וואש שטייט אין דער תורה :

רבי אלעזר הקליר זאגט אזו . דו זאלסט קיין פרעוומת
 און קיין שגגה נישט טראגן אויף קיין פּרעגטשין .
 דען דאש איז אזו איין עבירה וואש פריינגט צווא נאך
 עבירות צווא לשון הרע און רכילות און קללות זאלסט
 ליבן זיין שטראפן און זאלסט פיינט האבן דעם וואש
 לויבט זיך . דען זיין שטראפן פריינגט זיך צו קער
 תורה און חכמה און פּרומקייט . אָפּר דיין לויבער
 פריינגט זיך צווא פיל זינד . און זאלסט ליב האבן דיא
 שולן און פּתי מדרשים כדי דוא זאלסט זוכה זיין דינגע
 קינדער זאלן זיין צדיקים און לומדים . און זאלסט ליב
 האבן די אָרמי און פּרומי לייט און צדיקים . און האב
 פיינט די רשעים . דען אזו דוא וועסט ליב האבן דיא
 שולן וועלן דינגע קינדער זיין צדיקים . און אזו דוא
 וועסט ליב האבן דאש פּית המדרש וועלן דינגע
 קינדער זיין לומדים . וועסטו ליב האבן דיא אָרמע
 לייט וועלן דינגע קינדער נישט זיין קיין אָרעמע לייט .
 וועסטו ליב האבן דיא פּרומע לייט וועסטו אויש
 לעבן דינגע יארן . וועסטו ליב האבן דיא צדיקים
 דארפסטו זיך נישט פארקומן פארן מלאך הקומת .
 וועסטו פיינט האבן דיא רשעים . וועט זיך הקב"ה
 נישט פיינט האבן :

מעשה או רבי אלעזר בן עזריה האט גיזאלט שטראפן
 זינגען צו אים אריין גינאנגען זינגע תלמידים .
 און זאגן צווא אים אונזר ליבער רבי לערינט אונז דעם
 רעקטן וועג וויא אזו מיר זאלן בקופן דאש אייביגע
 לעבן . וואָנט ער צווא זיי איך וועל איך לענגען דעם
 דרך ארץ . דר מיט וועט איר זוכה זיין צו עולם הבא .
 איר זאלט איינער דעם אנדערן בפּבור האלטן . און
 וואש איך פיינט איר זאלט איר טאן אייערע חברים . און
 איר מוט תפלה זאלט איר וויסן פּר וועמען איר שטייט .
 עש זאל זיך איך דוקמן איר שטייט פאר אַמלק בּשׂר
 ודם . אזו וועט איר זוכה זיין צו תי עולם הבא . איך
 זאל זיך איין בעל הבות קקרב זיין צווא זינגע שכנים
 און צווא פּרומע לייט . און זאל זיך נישט פרייען אין
 ייעניקיש ענגיש . איך זאל ער נישט פּרויערן ווען אנדערע
 לייט פרייען זיך . און זאל נאָרין מיט אנדערע לייט און
 זאל נישט לאבן ווען אנדערע לייט וויינגען און זאל טאן
 אלש וואש אנדערע לייט טוען . אזו וועט ער זוכה זיין
 צווא חיי עולם הבא . אז וויא דער פּסיק זאָנט שמע בני
 וקה אמרו ורבו לך שנות חיים פאר נעם מיין וון מינגע רייד

זאלסט

לב הלכות דרך ארץ פרק חמישי

מזב

האט דיר אַרױשע קעך גיטאן זאל עש ביי דיר ווי גישט
 זיין זאלסט דיר לאזן פאר שעמן און זאלסט קיינעם
 גיש פאר שעמען זאלסט זיין איין עניו און עש זאל
 דיר קיין שום ווארט גיש פאר דריסען און זאלסט גיש
 קאבל זיין קיין לשון הרע און זאלסט זאגן איה גלייב
 עש גיש :

און אז עש קומט דיר אן איין הרהור פון איין עבירה
 זאלסטו אים באלד אונזעק לאזן און זאלסט גדיינקן
 אמצוה צו טאן און זאלסט קיין ליצנות גיש מרייבן
 דיני רייד וואש דוא רעקסט מיט דיא לייטן זאלן זיין
 פאמעליך און זאלסט קיינס גיש מבייש זיין זאלסט
 זיך בהעפטן צו איין גומר תבורתה אפר גיש צוא קיין
 שלעכטע און זאלסט לויפן נאך איין קליינע מצוה
 גלייך וויא נאך אַרזוסע און זאלסט זיך פר מיידן פון
 אַקליינע עבירה גלייך וויא פון אַרזוסע אז דו האקט
 פיל תורה גילערנט און פיל מצות גיטאן זאל זיך דיר
 דוכמן עש איז נאך בארג דען דוא ביסט דרויף
 בשאפן גיטאן אז דו האסט ווינציג עבירות גיטאן
 זאל זיך דיר דוכמן עש איז פיל און זאלסט דרויף
 פציטן תשובה טאן אפר ער זאל גיש זאגן איה האב
 פיל עבירות גיטאן דען עש טאר קיינער אויף זיך גיש
 דר וועקן דעם מדת הדין דער סוף פון דר וואך אלי
 דיני מעשים זאלן זיין לשם שמים און זאלסט גדיינקן
 דוא וועסט מוזן אפ נעבין דין און השבון אויף אלע
 דיניע רייד דרום זאלסטו זיין גאמש פארכמיט און אלע
 דיניע זאכין :

דא וועל איה שרייבן איין הגיה וואש די גמרא דרשית
 אויף דעם פסוק על כל נעלם אם טוב ואם רע דר פירוש
 פון דעם פסוק איז אזו גאט ותברך פריינט אטייליכן
 צום משפט אויף אלע זיינע מעשים סייא אויף גוטש
 סייא אויף בייז פּרענט די גמרא אויף וואש פאר איין
 משפט פריינט אים אויף גוטש זאגט איינר אחריון
 אטייליכר ווייש וואול ווארום די חסן בלה גייאן אונטער
 דער חופה נאר ווער עש רעט גיבול פתי האמישי ער
 מוט אַרזישע מצות דאש ער העקפט דיא בלה פירין
 אונטער דער חופה מוז ער דאך עזנש ליידין פון זיינע
 ביינע וועטער וועגן דר אנדרר זאגט איין תירוץ ווען
 איינר

זאלסט גיטארינט זיין אלע טאג צו זאגן קריאת שמע
 און שמונה עשרה בבוקרה גרי דוא זאלסט
 בשירקעט ווערין פון גיהנס און זאלסט נאך זאגן אמן
 דוא שמה רבא בבוקרה און אמן אויף אטייליכע ברכה דער
 מיט ביסטו מבטל איין ביינע גיורה רל זאלסט זייער
 גיטארינט זיין אפין האלמין דיין מיר בשעת עסין דאש
 דיא ארעטע לייט זאלן קענען אריין זיין אזו וועט
 דיין פרושה גיש ווערין גיטארינט און עש וועט דיר גאר
 גיש פעלין און דיניע קינדער וועלין אויף גיש ארום ווערין
 זאלסט גיטארינט זיין ערלאך צוא האלמין דיניע עלמין
 פרי דו זאלסט האבין מול און ברכה זאלסט זיך מטריר
 זיין פון קהל וועגן און זאלסט גיש זאגן איה בין דאך גיש
 דאש קהל וואש גיש עש מיד אן און זאלסט גומל חסד
 זיין מיט אטייליכן און זאלסט זיך גיש פר מיידן דר פון
 אויף דעם זאגט דר פסוק ברוך אתה בבואך וברוך אתה בצאתך
 גבענטשט וועסטו זיין אין דיין אריין זיין און גיבענטשט
 וועסטו זיין אין דיין ארויש זיין דאש דרשית דיא גמרא
 אזו וויא דוא ביסט גיקומען אויף דער וועלט אן עבירות
 אזו וועסטו אויש זיין פון דער וועלט אן עבירות דער
 וואש איז איין עוות פנים און שיינעט זיך גיש פאר דעם
 וואש איז עלטער אדער ער לערנט בעסר פון אים דער
 מענטש ווערט מצויע אדער יסורים קומען אויף אים
 איפר זיינע ביינע מעשים :

דער וואש זאזט אונזעק איין מצוה און גייט נאך נאך איין
 עבירה איז זיין עזנש דאש זיין ווייב שטארקט
 דורך איין מנהג רל און אויב דו וועסט זיין פון אטייליכר
 הקם וועגן און וועסט אים פארכמיט זיינע זאכין וועסטו
 האבין פרוכע קינדער און אז דוא וועסט זיין פון איין
 ארוטאן וועגן און וועסט אים פארכמיט זיינע זאכין
 וועסטו האבן קינדער לומדי תורה און בעלי מצות זאלסט
 בלה זיין איין מת און זאלסט שלום מאכין צווישן מאן
 און ווייב אדר צווישן אַנרעטע לייט אז איינער האט דיר
 אמונה גיטאן זאלסטו אים אפ מאן אמונה און זאלסט
 גיש מיינען ער האט מיר דיא מוזה גיטאן פון זיין מוזה
 וועגן דען ווייל עש איז דיר אויף אמונה דארכסטו אים
 אפ מאן אמונה אז איינער האט דיר אַקליינע מוזה
 גיטאן זאל עש בייא דיר זיין וויא גרויש און אז ער

אינר שפייאט אויש פר זיין חכרש אויגן . אָדער ער
 מוז אנגדר מיאוסקי ואך פאר זייני אויגן מוז ער דרויף
 עזנט ליידין . אונ ווערט גיבראכט דרויף צום משפט
 ער כאן הגהיה פרק דרך ארץ פון בעלי בתים :

דער דרך ארץ פון בחורים אונ יונגן איז אזוי איין בחדר
 זאל זיך בתרבות האלטן מיט זיין לערנען אונ
 מיט אלע זיינע מעשים . ער זאל גיט זיין קיין עזות
 פנים אפילו אין לערנן מבייש אין וועלטליכי זאכן .
 אונ זאל זיך גיט גיין שפאצירן . נאר ער זאל זיצן יום
 גדולה אונ זאל לערנן . דער מיט קען ער קומן צו איין
 גדולה . אפר איין תלמיד טאר גיט לערנן פון גדולה
 אדר פון הגאון וועגן אפר איין בחדר האט נאך קיין
 פיר פאר שטאנד גיט האבן אים דיא חכמים מתיר
 גיוען צוא לערנן פון זיין נבואה וועגן . דאש מיזאל
 אים געפיין פיל גון אדר ער זאל קומן צוא איין גדולה
 אונ אז ער וועט אלט ווערן וועט ער אליין דר לערנן
 דעם סוד אונ זאל תפלה טאן מיט כוונה . אונ זאל גיט
 מטהר זיין אויף איין אשה . ליכר זאל ער מטהר
 זיין אין דברי הודת אונ מצות . אונ זאל גיט זיין אין
 חשובי קליידר . אונ זאל גיט טראגן קיין גאלד אונ
 זילכר : דען דאש איז אים מבטל פון לערנן :

דער דרך ארץ איז פון יונגי אינ אלטע מיידן אונ ווייכר
 גיט צוא טאן קיין מיאוסע ואך פאר ייענס אין
 דיא אויגן . אז וויא אויפן איז גשטאנן אין דר הגיהי
 אויך ווען ער זעהט ליגן שפייאכין אפילו גיט זיינע
 זאל ער עש פאר טרעטין מיט דער פוס : מבייש דאש
 קיינר זאל גיט שפייאן וואו לייט גייאן . אז וויא דער
 פסוק זאגט וחד תהיה לך על אונך ויצאת חוץ והפרת וכסת
 אח צאתר איין פלאקן זאל צו דיר זיין אויף דיין שווערד
 אזו אז דוא וועסט ארויש גיין וועסטו אן גראבן ערדי
 אונ וועסט צוא דעקן דיין צואה . גוא זעהן מיר דאש
 הקביה וויל האבן מיזאל גיט לאזן ליגן קיין מיאוסקייט
 בפרט ביי דעם טיש טאר מען בנדאי קיין מיאוסקייט
 גיט טאן . אונ מען מוז דרויף גמשפט ווערן אונ גיהנס
 ליידין . דאש איז דער דרך ארץ פון בחורים . וויא אזו
 מיזאל דער ציהן אין דרך ארץ די קיינר וואש האבן
 נאך קיין פר שטאנד גיט וועט שטיין אין פרק (גירול

בנים) אונ דער דרך פון דיא קיינר וואש האבן שוין
 יוא פאר שטאנד איז אזו . זייא זאלן בתרבות זיין .
 אונ זאלן אפ שייא האבן פאר זיייערי עלטרין אונ פר
 אנדרי אלטי לייט . אונ זאלן צו הערין שטרקאף . אונ
 זאלן זיייערע אויגן אראפ האלטן בשעת מען שטרקאפט
 זייא . אונ זאלן זיך קערן צו דר שטרקאף . דאש מיזאל
 זייא גיט דארפין נאך אמאל שטרקאפן . אונ זאלן זיך
 שעמען נאך אמאל אעלכי זאכן צו טאן . אונ זאלן גיט
 ריידין פאר אלטע לייט . אונ זאלן צוא הערן דיא רייד
 פון זיייערע עלטרין . אונ זאלן פון זיי עפיש חכמה מקבל
 זיין מבייש זייא זאלן גיט אריין פאלן אין זיייערע רייד :
 דאש איז דער געשטר דרך ארץ פון דיא יונגע מיזאל
 זייא גוויינן אבינט אונ סארגין אין שול אריין
 זיין אונ זיייערי תפלות טאן בפוננה נאך זיייער שכל נאך
 אונ זאלן גיט ריידן קיין דברים בטלים אין שול .
 אונ זאלן נאך זאגן זאמן אויף איטליכע ברכה . אונ
 זאלן אנאנצין טאן זיין אין חדר : אונ זייא זאלן גיט
 ארום לויפן : דען דאש בריינגט עזות קייט : אונ דער
 ווייל פאר געסין זייא וואש זייא האבן גילעגנט : זייא
 זאלן אפר חונן זיייער לערנען בשעת זייא זיינען ליידיג
 אונ דיא יונגע זאלן זיך גיט שילטן : מכל שכן דאש
 זייא זאלן זיך גיט שלאגן אונ זאלן גיט שרייען :
 אונ איינר זאל לערנען דעם אנדריין דעם וועג פון דרך
 ארץ דאש זיי זאלן זיך שעמען פאר אלטע לייט מבייש
 פר תלמידי חכמים : אז וויא דער פסוק גייט דר נביא
 זאגט ראוי נעים ונחבאו דיא יונגן האבן מיד דער
 זעהן האבן זיי זיך בהאלטן : פון באגן איז גיידונגן
 דיא יונגע זאלן דרך ארץ האבן פאר דיא עלטרע
 אונ זאלן גיט טאן פאר זיי זיייערע אינגלשע זאכן :
 דאש איז דער דרך ארץ פון יונגע לייט : מבייש פון
 אלטע : מבייש פון ווייבער : אונ קיינר זאל גיט עסן
 אויף דער גאס מבייש אויפן מארק : אז וויא דיא נכרא
 זאגט ווער עש געט אויף דער גאס מבייש אויפן מארק
 איז ער גלייך צוא אהונט . אונ איז פסול לעדות .
 ווייל ער האט קיין פונש אונ דרך ארץ גיט פאר לייטן :
 אז וויא דער הונט . אזו שייאט ער זיך גיט פאלש
 עדות זאגן :

דער

דר פערטער חלק איז דר דרך ארץ פון מידן און נוייבך •
 אימליכע אשה זאל ניין אצנועה און פרום : און
 זאל זיך ניט קריגן מיט איר מאן און קינד • אדר מיט
 דיא דיקסט מידן זיא זאל בוילגט ניין מיט איר הויז
 גוינד • אז וויא איך וועל דא פשייך • דר ספר המוסר
 בריינגט דרויף פיל פסוקים אבר איך וועל נאר בריינגן
 וואש נוציג איז אימליכע אשה זאל ניין איין צנועה אין
 איר הויז דאש מיניט מען זיא זאל תמיד זיצן אין דער
 היים • און ניט גיין אויף דער גאס • מכל שכן זיא זאל
 זיך ניט גיין שפאצירן בפרט צווישן מאנגבלין • דען
 אזוי איז זיא סתרת אויף איין עבירה אדר זיא בריינגט
 אנאנדרן אויף איר סתרת צו ניין • און דיא הרהור
 עבירה איז הארבר פון דער עבירה זעלבסט • דען
 ווען איינר טוט איין עבירה בשינוג אן הרהור זינדנעט
 נאר זיין טוף • אזוי איז זיין בפרה דאש ער בריינגט איין
 קרפן חסאת און דאש פלייש ווערט געסן • און דאש
 בלוט און חלב ווערט גישפריינגט אויפן מזבח • דער
 מיט האט ער אכפכה • אבר דר וואש טוט איין עבירה
 מיט הרהור • אדר אפילו ער איז נאר סתרת אליין •
 און די עבירה זעלבסט טוט ער ניט אזוי איז ער סתמא
 זיין שקל און גשמה • ווייל דער הרהור איז אויך
 פון דער נשמה • דרום איז זיין עונש פיל הארבר : און
 דרום מוז ער בריינגען אקרפן עולה • דאש איז נאר
 גיקוסן אויפן מזבח • דיא גידערים און פאנצין האט
 מען אויש גיוואשן גאנץ ריין און מען האט עש פאר
 ברענט מיט דעם פלייש און קאפ אויג פיס • און עש
 האט קיינר דר פון ניט גיטארט עסן נוא זעהן מיר וואו
 אז דער הרהור עבירה איז הארבער פון דער עבירה
 זעלבסט • איך וועל נאך שרייבן דרויף פיל מעשים אין
 חלק פון קיום המצות • דרום האבן דיא חכמים פאר
 באטן די נוייבך זאלן זיצן אין דער היים • און בריינגן
 דרויף פיל פסוקים • נאר איך וועל עש קרין בשרייבן
 דר דרך פון דיא נוייבך איז זייא זאלן זיצן אינווייניג
 פון ווער זייט קוזה • ניט פון דרויסן • דאש זיא
 זאל קיינס ניט זעהן און קיינר זאל זיא ניט זעהן און
 אויב זיי זעצן זיך זיא פון דרויסן איז עש קיין צניעות
 ניט • און דיא נוייבך וואש זעצן זיך פר דר מיר און

בנים קיין היטר ניט גיפון :
 מיר גפינן אין דער תורה דאש דר בחן האט גשטעלט
 דיא סוטה אין דעם הייליגן און גרויסן טויער פון
 דעם עורה פון בית המקדש • דר זעלביקר טויער האט
 גיהייסן שער נקנור • און כמעט כל ישראל זיינן דארטן
 גשטאנן בשעת ער האט זיא אן גיטרוקן • און דער
 בחן האט איר ארום גיבונדין איין שמריק ארום איר
 האלז • און האט איר אפ גריסן איר שלייתר • און זיא
 איז אזוי גישטאנען מיט דיא האר פאר כל ישראל •
 און אויך האט ער אויף גריסן אירי קליידער פון
 פארינט • דאש זיא זאל אזוי שטיין מיט אירע בריסט
 פאר כל ישראל • דען חקביה האט גהייסן מוילאל איר
 אזוי טאן מדה פנגד מדה • ווייל זיא האט אויך פיל
 פריצות גטאן • דאש זיא פלעגט זיך שטעלן פאר דר
 מיר אימליכר זאל זיא זעהן • אזוי האט מען זיא היינט
 אויך גשטעלט אין טויער פון דר עורה אז כל ישראל
 זאלן זיא זעהן און ווייל זיא פלעגט ווייזן אירע האר
 פאר מאנגבלין • דרום האט איר היינט אויך דער בחן

אם גירסין איר שלייתאר • דאש אימלכר זאל זעקן אירע
 האר • אונ ווייל זיא האט גיווונן איר האלז פאר דיא
 מאנזבלין • דרום טוט מען אשטריק ארום איר האלז •
 אונ ווייל זיא האט גוויון אירע בריסט פאר מאנזבלין
 דרום האט איר דער כהן אויך אנפלקעט אירע בריסט
 אונ ווייל זיא האט גיטורנגקן וויין מיט איר נואף אויש
 זילפרנע כלים • דרום מרינקט זיא היינט ביטרע וואש
 אין איין ערדין קריגל • דיא נמרא רעכינט נאך פיל
 זאכן וואש מיהאט איר גיטאן מיה כנגד מיה • האמשע
 אפאל איז דאך די סומה גיהעכט גיבלין • פון דעקט
 וועגן האט פארט דיא תורה גיתייסן מיט איר זיך
 אזו נהג צו זיין ווייל זיא איז איין פרוצה גיווען :

אויך דער נאם • דאש איז איין מאנזבל פאר פאסטן דש
 אז ער טוט אזו איז ער גיבלין צו איין הונט • ככ"ש איין
 אשה אונ אז זיא איז מעוברת אדר איין זייערין זאל זיא
 גיט עסין אועלכע שפייו וואש שאטין צום קינד • אדער
 צו דר מילך יאויך זאל זי גיט מרינקען אועלכע גמראנק
 וואש שאטין צום קינד • אונ זאל זיך גיט אן שיקרין
 אפילו איר מאן איז גיט בייא איר • האמשי אזוא הייסט
 עש דאך גיט קיין פריצות אבר עש איז גיט קיין דרף ארץ •
 עש איז פאר אמאנזבל גיט שייין ככ"ש פאר איין אשה :

גון זעקט איר ליבע ווייבער דאש גאט ותברך גיפעלט
 גיט זייער דאש פריצות • אויך וויל גיט מאריה זיין
 דריגען • נאר מיר האפן צו הקב"ה דאש ער וועט אונז
 בארן שיקן משיח אונ ער וועט אונז וידער פירן אין
 אונזער לאנד אריין • אונ מיר וועלין ווידער האבן דיא
 מתנה פון דער משה אן מרינקען אונ פיל אנדער ווייבער
 וועלין דאש זעקן אונ וועלין אונעק ווארפן זייער פריצות
 אזו וויא דער פסוק זאגט ומסור כל הנשים זייא וועלין זיך
 שטראפן אלע דיא ווייבער • אונ וועלין זיך פארקמין
 פריצות צו מאן • אויך זאלין די ווייבער האלשין זייערע
 מעכטער דיא מידין אין דער היים בייא מאג אונ בייא
 נאכט • אונ זיי זאלין זיך בצניעות האלשין אזו ווי זייער
 מוטער • דען דאש בריינגט זייא צו איין גיוואונסקייט •

אזו נהג צו זיין ווייל זיא איז איין פרוצה גיווען :
 גון זעקט איר ליבע ווייבער דאש גאט ותברך גיפעלט
 גיט זייער דאש פריצות • אויך וויל גיט מאריה זיין
 דריגען • נאר מיר האפן צו הקב"ה דאש ער וועט אונז
 בארן שיקן משיח אונ ער וועט אונז וידער פירן אין
 אונזער לאנד אריין • אונ מיר וועלין ווידער האבן דיא
 מתנה פון דער משה אן מרינקען אונ פיל אנדער ווייבער
 וועלין דאש זעקן אונ וועלין אונעק ווארפן זייער פריצות
 אזו וויא דער פסוק זאגט ומסור כל הנשים זייא וועלין זיך
 שטראפן אלע דיא ווייבער • אונ וועלין זיך פארקמין
 פריצות צו מאן • אויך זאלין די ווייבער האלשין זייערע
 מעכטער דיא מידין אין דער היים בייא מאג אונ בייא
 נאכט • אונ זיי זאלין זיך בצניעות האלשין אזו ווי זייער
 מוטער • דען דאש בריינגט זייא צו איין גיוואונסקייט •

דאש דער נאך אז זיי וועלין האבן איין מאן וועלין זייא
 אויך אזו מאן • אונ דער ועלביגן דרף ארץ וואש גיהער
 צו די ווייבער גיהער אויך צו די מידין • גיט מער דער
 מתנה איז פון פאר צייטן דאש דיא מידין גייען מיט
 זייערע האר • אזו קען מען עש גיט ברעכין אבער פאמט
 דיא תורה האט קיין חילוק גיט גיבאכט צווישין ווייבר
 אונ מידין • אבר דיא בתוקה וואש איז נאמש פארקמט
 אונ איז דריגען אויך נוקר וועט אויך איר קומען פיל
 ברכות • אזו זאלין נוקר דיא ווייבער ברכה ארץ האלשין
 מיט זייער עסין דאש זיי זאלן גיט עסין קיין גרויס בוסן
 אונ זאלן גיט עסין אויך דער נאם • ככ"ש אויפן מארק •
 גיט וויא אמיל ווייבער טוען דאש זייא עסין גייענדיג

אונ זאלין זיך בצניעות האלשין אזו ווי זייער
 מוטער • דען דאש בריינגט זייא צו איין גיוואונסקייט •
 דאש דער נאך אז זיי וועלין האבן איין מאן וועלין זייא
 אויך אזו מאן • אונ דער ועלביגן דרף ארץ וואש גיהער
 צו די ווייבער גיהער אויך צו די מידין • גיט מער דער
 מתנה איז פון פאר צייטן דאש דיא מידין גייען מיט
 זייערע האר • אזו קען מען עש גיט ברעכין אבער פאמט
 דיא תורה האט קיין חילוק גיט גיבאכט צווישין ווייבר
 אונ מידין • אבר דיא בתוקה וואש איז נאמש פארקמט
 אונ איז דריגען אויך נוקר וועט אויך איר קומען פיל
 ברכות • אזו זאלין נוקר דיא ווייבער ברכה ארץ האלשין
 מיט זייער עסין דאש זיי זאלן גיט עסין קיין גרויס בוסן
 אונ זאלן גיט עסין אויך דער נאם • ככ"ש אויפן מארק •
 גיט וויא אמיל ווייבער טוען דאש זייא עסין גייענדיג

לויבט

לויבט דער נביא און בן מלה ווייב און שענד קרחס ווייב .
 מרדאך דרין גיט פיל מאַרד ויין :
 אויך זאל ויא דער ציהען ארע קינדער צוא תורה און
 מעשים טובים אבער דיא אשה וואש ויצט גיט אין
 דער היים וי קאן ראש אלש גיט מאן . און דער מיט פר
 דארבט ויא איר בעל הבית קייט . ראש עש גייט צוא
 איר הויז ווי איין שוף אן רודרי און ויא בריוונגט ויה אום
 פון דער נעלט און יענער וועלט . דרום לויבט דר נביא
 די פרוקע אשה וואש בלויבט אין דער היים . און שענד
 די פרויא וואש איז איין לויפרין . אויך זאל וי גיט הויך
 ביידין . דען ראש איז פון אמאנובול קיין דרף ארץ גיט
 מכ"ש פון איין אשה . אזו ווי דער פסוק זאגט חנה היא
 מדברת על לבו רק שפתיה נשות וקולה לא ישמע און די צדיקת
 חנה האט גרעט צו איר הארץ . נאר אירע לעפצין האבן
 זיך גידירט . אבר איר קול איז גיט גיהערט גווארן . דען
 עש איז איין פריצות אז איין אשה הייבט אויף אהויך
 קול . אזו ווי דער פסוק זאגט ביי דער פרוצה ויה כהימי
 קלי . עש איז גיווען אז איר האב אויף גיהויבן מיין קול .
 אבר ביי דר צנועה שטייט ויא האט גרעט שטילר הייד
 און פאמעלאך דרום זאל איין פרוקע אשה זיך גיווינען
 און אויך אירע קינדער שטילער הייד צוא ריידן . ראש
 ויערע שכינים זאלן גיט הערין ויער קול :

אויך זאגט די נבוא רבי מאיר אומר אף הקולנית די משנה
 רעכינט אויש אלע פרוצות וואש קובט זייא קיין
 פתובה גיט . זאגט רבי מאיר די וואש הייבט אויף אהויך
 קול קובט אויך קיין פתובה גיט און איין אשה וואש קט
 ויא איין הויך קול דארף איר מאן פון איר גיט ליידין . און
 די ריידן וואש דיא ווייבער ריידן פאמעלאך מיט ויער
 הויז גינד ווערט עש גיהערט . אזו ווי דער פסוק זאגט
 דברי חכמים כבוד נשמעים דיא רייד פון דיא חכמים ויענען
 פאמעלאך אזו ווערין ווי גיהערט . אויך זאל ויא נהדר ויין
 רעכט צוא דאוונען און בענטשין . און זאל אירע קינדער
 גיווינען אין גאמש פארקט . און זאל וייא פירן צום
 רבי . און זאל גיווינען בפרבות און דרף ארץ . און וי
 זאל אכטונג געבין וי זאלין ויה גיט שלאגן אדר שילמן
 אדרע שותערין . און זאל וי גיווינען שטילער הייד צו
 ריידן . און זאלן מורא און אפ שייא האבן פאר ויערע

עלמערין . אויף אעלבע ווייבער וואש טוען ראש אלש
 זאגט דר נביא אשה יראת ה' היא תהלה די גאמש פארקטיגע
 אשה ויא איז גלויבט און איר מאן איז גיבענטשט און
 מאן זיך וואל מיט איר פארקיען . ראש ער האט בקימן
 אזו איין פרום ווייב . און איין צדיקת :

אויך איז דער דרף ארץ פון איין אשה ויא זאל אכטונג
 געבין אויף אלע . די מעשים פון אירע קינדער . אויף
 ויער עסין און פרינקען און שלאפן . און בפרט ווען
 פרעקדע לייט ויצין ביי איר מיט זאל ויא אכטונג געבין
 דיא קינדער זאלין ויצין מיט דרף ארץ . און זאלין גיט
 טאן וואש אום בפרבות איז . און אז ויא דער ציהעט
 אזו אירע קינדער זאגט אייטליכער וואל דער מופר וואש
 האט אעלכע קינד גיטראגין און דער צויגין . און אויב
 גיט זאגט אייטליכער ווייא דער מופר וואש האט אירע
 קינדער אזו דער צויגין אן פרבות און דרף ארץ . דרום
 זאל אייטליכער מאן אזו לערנען ויין ווייב ויא זאל בלויבן
 אין דער היים בייא אירע קינדער און זאל וי גיוויגן אין
 יראת שמים בפרט ראש וי זאלין גיט עסין און פרינקן
 אן אברכה פריער און דער נאך וואש דער צו גיהער דען
 ראש איז איין נאך וואש דרין היינט יראת שמים . אז
 וי דיא חכמים זל האבין גזאגט ווער עש וייל ויין איין
 חסיד און ירא שמים . זאל ער ויער גוואריגט ויין צוא
 מאכין אברכה אויף אייטליכע נאך מיט גרויש פתוח
 ווען איין אשה טוט ראש אלש וואש דא שטייט גישריבן
 ווערט אויף איר גזאגט דער גאנצער אלף בית וואש
 שטייט אין ספר משלי אשת חיל . תנו לה מפני ידית והללה
 בשערים מעשה :

סליק הכחות דרך ארץ

דיא גזרא זאגט דער נביא שלמה האט גימאכט דעם
 ספר משלי ברוח הקודש . און אפט מאל לויבט
 ער ויער איין אשה חכמה . און שענטט איין אשה רעה .
 און זאגט באשיידליך איין אשה וואש בלויבט אין דער
 היים ראש איז איין פרוקע אשה . און די וואש איז איין
 לויפערין איז איין שלעכטע אשה זאגן אמיל חכמים די
 אשה חכמה מיינט ער די תורה און מצות און איין
 אשה רעה מיינט ער ווער עש גלויבט גיט רעכט אין

תורת

הזרת משה עש וינען פיל דיעות אין דער ואך • נאר
 דער סוף פון דער ואך איז אזא ממה נפשך וויא עש איז
 נאך דעם פֿשט לויבט ער אלס איין גוט ווייב און שענט
 איין ביז ווייב • דרום זאלין זיך דיא ווייבער דער צוא
 קערין • און אויב ער מינט דיא תורה און מצות זעהן
 מיר דאך אויך אז איין גוט ווייב איז געליבן צוא דער
 תורה און מצות • און איין שלעכט ווייב איז געליבן
 צו דיא וואש פאר לייקענען אין נאט און אין זיין תורה
 דרום לאזט ער אויש דעם ספר ההכמה מיט איין אליף
 בית • און לויבט דש פרום ווייב מיט צוויי און צוואנציג
 פסוקים • דער ערשטער פסוק הייבט זיך אן אשת חיל
 און אזו דער נאנצער אליף בית ביז צום הינטערשטן
 ק ר ש ת • קמו בניה ויאשרה בעלה והללה רבות בנות עשו חיל
 ואת עלית על כלמה שקר החן והכל יחופי אשה ראת ה' היא
 תתהלל תנו לה מפני ידתי והללה בשערים מעשהי נון זעט איר
 ליבע ווייבער ווי גוט איז אז דיא אשה בלייבט אין דער
 היים און דער ציהט אירע קינדער צו תורה און מעשים
 טובים • וואול איר וואול צו איר מאן און קינדער אויך
 דער וועלט און אויך יענער וועלט זיא בריינגט זיך און
 איר מאן און קינדער לחיי עולם הבא • און זי וועט אויך
 לשמין התנית המתים מיט דיא אנדערע צדיקים און
 צדקניות שרה רבקה רחל לאה אמן :

מליק הגח"ה וחלק ראשון
 הקדמה לחלק שני

נון וועל איך שרייבן דעם אנדערין חלק הלכות שבת און
 הלכות יום טוב און הלכות חול המועד און הלכות ראש
 חודש דער רבינו יעקב בעל המורים שרייבט אזא אס באתי
 וכו' ווען איך זאל גאנץ הלכות שבת אויש שרייבן אז
 פיל צוא שרייבן • דען עש וינען פיל הלכות אויך דיא
 גיין און דרייסיג מלאכות און ויערע תולדות זינג נאר
 פיל אן שיעור דרום וויל איך דרינגען גיט מאריק זיין •
 און וועל נאר שרייבן וואש גיליג איז עכ"ל • אזא
 שרייבט ער אין זיין אוהח היים סימן ס"א און איך וועל
 נאך קער מקצר זיין און וועל נאר שרייבן וואש גינט
 אין אונזערע לענדער • דאש אימליכער זאל וויסן וואש
 איז אסור אדער מותר • און וואש מען מעג ממלטל זיין •

און וועל שרייבן מיט סלינים אויך אימליכען דיין • כדי
 עש זאל קרינג זיין צו גיפין • און די וואש דארפן דער
 צו וועט פרשפארין זוכין

הלכות שבת סימן א

אין זעהן ערשטער שמיים אין דער תורה איין צווי צוא
 דיא ישראל אז וויא זאלין רעכט האלמין דעם שבת
 דאש וויינט אז דיא מצוה פון שבת איז אזו גרויש אז
 ווי די אלע עשרת הדברות און כל התורה כולה • אבר
 דער וואש האלט גיט קיין שבת דער לייקינט אין הקב"ה
 דש ע' ח"ו חט גיט בשאפן די וועלט און האט גיט גידוש
 אום שבת • און עש איז גלייך וויא ער וואלט גילייקינט
 אין כל התורה כולה • דרום וועל איך שרייבן ווי מזאל
 זיך נוהג זיין מיט דעם שבת די גמרא זאגט ווען ישראל
 וואלמין נאר שבת רעכט גיהאלמין אין דער מדבר וואלט
 קיין פיינט אויך ניי קיין שום שליטה גיט גיהאט • אבר
 עש האפן אטייר מחלל שבת גינען מיט דעם מן קלייבן
 און אויך דער מקושש וואש האט געקליבן און גיהאקט
 האלץ אום שבת • נאך זאגט דיא גמרא וואלמין דיא
 ישראל נאר איין שבת רעכט גיהאלמין וואלט משיח
 גיקומען • דער נאך זאגט דיא גמרא ווען אייגער האט
 אפילו עובר גינען אויך כל התורה כולה און האט אויך
 גידינט עבודת פוכבים • אויב ער האלט נאר רעכט שבת
 איז אים הקב"ה מחלל דרום איר ליבע לייט זאלט איר
 זייער גינארניגט זיין דעם שבת צו האלמין דען מיט דעם
 שבת קען מען זיך פיל קער פאר זיגדיגן ווי אין אנאגדר
 שאנ • דען עש איז דאש גרעסר דער ענש פון איין שח
 וואש איז נאהיגט צום מלך און זיגדיגט קעגין אים •
 איינר וויא איין פראקטער קענטש וואש זיגדיגט קעגין
 אים • אזו איז דאש אויך אום דער וואבין זינגען מיר ווי
 פראקטע לייט דאש מיר זינגען גיט נאהיגט צוא דעם
 מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא • אבר אום שבת
 זינגען מיר נאהיגט צוא אים • אזו וויא דער פסוק זאגט
 אות היא בניי וביניכם לדעת כי אני ה' מקדשכם הקב"ה זאגט
 דער שבת איז איין צייבין צווישען מיר און צוא ווישען
 ישראל אז איך בין דער נאטוואש תיריגט אויך :

און דער וואש האלט רעכט שבת גיט אים הקב"ה איין
 נשמה יב א

נשמה ויורה אום שבת • ראש איז דא גרעקטע
 בעלה פון דער וועלט אז וויא איך וועל דא בשוידין וויא
 גאט האט גיבענשט דעם שבת מיט פיל זאכן מיט עסן
 מיט טרינקען מיט ליכט מיט שיינע קליידער מיט שטיין
 מיט ויצען מיט ליגן מיט תפלה מיזאל קיין מלאכה ניט
 טאן מיזאל תורה לערנען • און מיטאר ניט טראגן אויש
 דעם ערב • און אויך וואש מוקצה איז • ראש וועל איך
 אלש קרץ באשוידין דא מעמים דער פון • גאר איין
 זאך וועל איך דא שרייבן • און וועל איך געבין פאר
 שטיין • דער שבת איז גיגליכן צוא עולם הבא • און די
 וועלט וועט גאר שטיין זעקס טויזנט יאר • און דר זיבטער
 טויזנט וועט זיין איימל שבת • און דא וישאל וואש
 האבן רעכט שבת גיהאלטן וועלין דענקאלט אויך שבת
 האלטן און וועלין קיין מלאכה ניט טאן • גאר זיי וועלין
 תורה לערנען און תפלה טאן • און אזוא ווי לעולם הבא
 איז קיין צער און קיין זארג ניט פאר האנדן • גאר איימל
 תענוגים • דא צדיקים ויצן מיט זייערע קרונען אויפן
 קאפ און זיינען זיך פפנגן מיט דער שכינה • און אויך איז
 דארטן ניט פאר האנדן קיין גיאות און קיין דברים בטלים
 און קיין לשון הרע • אזו זאל אלש זיין אום שבת נאך
 מיין וויא אום דער וואכן • און אזוא וויא לעולם הבא
 טראן דא צדיקים נאר איימל געמליכע זאכן • און דער
 גצר הרע וועט דענקאלט ניט זיין אזו זאל אויך זיין אום
 שבת • מיזאל גוט עסן און טרינקען און זאל אלש טאן
 לשם שמנים ניט פון זיין הנאה וועגן • גאר ווייל גאט
 יתברך האט אזו גיבאטן כדי זיין נשמה זאל בלייבן אין
 גוף • און אז וויא דער עולם הבא איז גאנץ הייליג • אזו
 זאל אויך זיין דער שבת :

און אזו וויאלעולם הבא איז קיין הנאה שנאה ניט פאר
 האנדן • ראש איימליכר איז זיך קשמח מיט זיין
 חלק • תאמשי ער איז קלענר פון זיין חכר • אזו זאל זיך
 אויך איימליכר משמח זיין אום שבת מיט וואש גאט האט
 אים גיגעבן • און זאל קיין גרעסער גדולה ניט באנערין
 דער וואש איז זיך אזו נוהג וואול צו אים • און די וועלט
 איז גיגליכן צו ערב שבת • אזו וויא דער וואש גרייט אן
 אום ערב שבת דער האט צוא עסן אום שבת • אזו אויך
 ווער עש טוט פיל מצות און מעשים טובים און טוט

פיל צדקה • דער קרינט איין גרוישן חלק אויך עולם
 הבא • און א"ה אין משים צייטן וועלין מיר וזכה זיין
 נאך פיל טויזנט כאל מער מעמים גיזאר צוא ווערין
 ווארום דר שבת איז גיגליכן צו עולם הבא • און איצונד
 ווייסן אויך דא חסידים און חכמים פיל מעמים דרויף
 איינער מער פון דעם אנדערין • אבער אין משים צייטן
 וועלין אלע גלייך וויסען אז וויא דער פסוק זאגט ומלאה
 הארץ דעה כמים לים מכסים דא וועלט ווערט פול זיין מיט
 וויסען שאפט אזו ווי דער וואשער וואש באדעקן דעם
 ים : (א) עש איז אנרוישע מצוה ראש אימליכן זאל דער
 שבת גיזואונטקדיק זיין אין זיין מויל • און אז עש קוקט
 אים צו גוטע פירות אדער גוטע שפיז זאל ער זאגן דש
 וועל איך האלטן אויך שבת • דען דער מיט וואש ער
 גידיינקט אין שבת גידיינקט ער אויך אין עולם הבא :
 (ב) עזרא האט כתבן גיווען מיזאל וואשן גרעם אום
 דאנערשטיג ניט אום פרייטאג : (ג) אויך די זאכן וואש
 ווערין ניט קיילע • זאל מען דאנערשטיג אן גרייסן אויך
 שבת דר פלל איז אלש וואש מיקען טאן אום דאנערשטיג
 זאל מען ניט לאזן אויך פרייטאג • דען מאמער וועט ער
 זיך פאר שפעטיגן : (ד) אמיל לייט זיינן זיך אויך נוהג
 צו שערין און די עגיל שוידין אום דאנערשטיג • עש
 איז ניט קיין מנהג • אבר על כל פנים אז יום טוב נפאלט
 אום פרייטאג זאל ער זיך שערין און דא עגיל שוידין
 אום ערב יום טוב :

(ה) אימליכע פרויא איז מהוייב חלה צו נעמן לכבוד
 שבת און דער שיעור איז וויפעל חלה
 במרעקט ראש איז איין מייג וואש איז דריי און פערציג
 אייער גרויש איז מען מהוייב אפ צו שוידן חלה דער פון
 מיט דער ברכה להפריש חלה • און אויב עש איז ניטא
 דער שיעור זאל מען חלה נעמען אן אברכה : (ו) מיזאל
 מאכן דריי קוקען צו דער ברכה המוציא צו דיא דרייא
 סעודות • אמיל זיגען זיך נוהג צוא מאכן איין פערסין
 קובין אויך דער מלה מלה • עש איז אויך רעכט מיזאל
 צו שלש סעודות האבן צוויי קובין אויך המוציא : (ז) עש
 איז אנרוישע מצוה דר בעל הבית זאל זיך אליין מתעסק
 זיין לכבוד שבת אפילו ער האט פיל קנעכט און דינסטן •
 אזו ווי מיר גישינען אמיל חכמים האבן גיהאקט דאלין
 לכבוד

לכבוד שבת אטויל האבין גימאכט פיש אטויל האבין
 גישמילעט אין קאפ אטויל האבין שוין אויף גירויקט
 לכבוד שבת . אויף זאגט די גמרא אטויל תבמים האבין
 מפקסין גיווען פון זייער לערנען אונ האבין זיך אליון
 מתעסק גיווען לכבוד שבת . אונ האבין זיך באריקט
 דאש זייא האבין זיך מתעסק גיווען לכבוד שבת . דרום
 זאל זיך קיינער ניש חשוב האלטן אונ זאל אוועק לאזן
 זיינע עסקים אונ זאל זיך מתעסק זיין לכבוד שבת :
 (ח) עש איז אויף איין מנהג צוא שערין אונ דיא בעגיל
 שניידן לכבוד שבת . אונ אויב זיי וויינען קליון זאל ער
 זייא אפ שאבין מיט איין מעסער : (ט) מיזאל שארפין
 דאש מעסער אונ אויש צו בערשטלען דיא קליידער אונ
 אויש שמירען דיא שיך לכבוד שבת גלייך ווי ער וואלט
 איין מלכה אדער איין פלה אנקעגן גינאנגען :

(י) עש איז אויף איין כבוד שבת אטויליכער זאל אויש
 קערן אלע חברים אונ ווינקלען : גלייך ווי איין
 חתן פלה וואלטן אין זיין חזו אריין נקיטן : (יא) פרייטאג
 נאך ווארמים זאל מען גיין אין באד אריין אונ וואו עש
 איז נישט קיין באד זאל ער זיך אפ וואשן זיין קאפ אונ
 פנים אונ דיא הענט אונ פיס מיט ווארים וואשער לכבוד
 שבת : (יב) דער נאך זאל ער אן טאן זיינע ווייסע שבת
 קליידער . אין אטויל סדינות זיינען זייא זיך נוהג אן צו
 טאן אטויל לכבוד שבת . דאש איז אסיסן ווי ער וועט
 גיין לעולם תבא אין איין ווייסן קיטל אונ אטויליכער איז
 מחוייב צו האבן אנדרע קליידער לכבוד שבת נאך זיין
 פאר מענין נאך דער נאך זאל ער דעם שבת אנקעגן גיין
 אונ זאל זאגן קום ליבה מלכה קום ליבת פלה . דיין קיטן
 זאל זיין מיט שלום . אויך איין אשה זאל ראש אויך זאגן
 נאך ליכט בענטשן גון וועל אויך שרייבן וייא אטויליכער
 זאל זיך נוהג זיין אום שבת מיט ויין עסין אונ טרינקן מיט
 ליכט אונ קליידער מיט גיין מיט שטיין מיט זיצן מיט
 ליגן מיט תפלה טאן מיט איין מלאכה ניש צו טאן מיט
 תורה לערנען מיט עירוב אונ מוקצה . אונ אנדרע דינים
 פון שבת : (יד) אטויליכער זאל דעם שבת מכבד זיין
 נאך זיין פאר מענין נאך . אום דער וואכין עסט ער
 צווייא גריכט . אבער אום שבת זאל ער עסן דרייא :
 (טו) אטויליכער זאל דעם שבת מכבד זיין מיט נישט אונ

פעט פלייש אונ אלע נוסע ואכין אונ אנאנצע וואך זאל
 ער שפארן לכבוד שבת :

(טז) אלע זיינע ואכן זאל ער פארטיג מאכן פרייטאג
 פר נאכט . דרום האבן די תבמים פר באטן
 מואל קיין מלאכה ניש טאן פרייטאג נאך האלבן טאג
 אונ אלע בעלי מלאכות דארפן אוועק ווארפן ארפטן
 פרייטאג נאך האלבן טאג . אונ קיינר טאר זיך ניש
 לאזן גיין מער פון דרייא מייל אום ערב שבת . אפילו
 ער ווייס ער וועט קומן צוא איין הארפריג וואש איז
 דארטין פאר האנדן גרייט שפייז . אונ אלע זיינע
 ואכין זאל ער פארקומן פאר שבת . דאש איז אלש
 כרי ער זאל ניש טרוואריג זיין אום שבת אז עש וועט
 אים עפס אפ גיין . נאר ער זאל זיין אין שמחה אונ
 גרויש תענוג : (יז) מיזאל אן ציגנדן זיינע ליכט אין
 שייני לייכט אין אלי חדרים וואש מען גייט אין זיי .
 דאש ער זאל צו קיין מקשה ניש קומן אין דר פינצטער :
 (יח) עש איז איין מצוה דיא ווייבר זאלן ליכט ציגנדן
 אונ מאכין די ברכה לתליק נר לכבוד שבת . אונ אום
 יום טוב לכבוד יום טוב . דען תורה האט פר לאשן די
 גרוישע ליכט . דאש בשעת דיא האט גיווינדן מיט
 אדם הראשון . וואלטן זיי חו' תיבה גיווען גשמארבן .
 נאר אדם הראשון האט תפלה גטאן . אזו האט אים
 חקביה אן גיצונדן זיין ליכט דער לענגערט זיין לעפין
 אז ער איז ניש תיבה גישמארבן . דרום דארפן דיא
 ווייבר ווייבר דיא ליכט אן ציגנדן : (יט) זיין מיש נאך
 זיין שייין צוא גריכט נאך זיין פאר מענין נאך . ער
 זאל לייגן אויף אים איין שיינים טישטאך אונ דרויף
 צווייא חלות אונ זאל זייא ווייבר צוא דעקן מיט איין
 שייין טישטאך . דאש איז איין זכר וייא דער פון איז
 גילען צוויישן דער טויא וייא צווישן צווייא שיינע
 טישטעכער . אונ אום שבת איז קיין פון ניש גיפאלן .
 אזוא האבן זייא אים גיחאלטן צוויישן צווייא שיינע
 טישטער . דרום דארפן סיר אויך אזו טאן :

(כ) בשעת דר בעל הבית גייט פון דער שול בלייבן
 אים צווייא מלאכים ביז צוא זיין חזו .
 איינר אנטויער מלאך . אונ איינר איין ביינר מלאך .
 דער נוטר מלאך שרייבט אן דיא מצות וואש ער מוט
 בשעת

בשעת ער נייט אהיים פון דער שול . אונ דער ביינד
 מלאך שרייבט אויף זיינע עבירות דהיינו זייני דברים
 במילים אונ לשון הרע אונ רבילות וואש ער רעט
 אהיים גייןדיג דרום האבין דיא חכמים גינאנט
 איטליכר זאל אילין אהיים צו דר סעודה פון שבת .
 אונ זאל ניט ריידן גיז ער קומט אהיים . אונ אז ער
 קומט אהיים אונ גיפנט זיין מיש צוא גריכט מיט
 אלם וואש גיהער צו דר סעודה אונ די ליכט ברענן .
 אונ זיין בעט איז שוין גיבעט . דא זאנט דער גוסר
 מלאך עש זאל זיין . דער ווילען פון הקב"ה דאש דעם
 אנדרין שבת זאל אויך זיין אזו שוין אונ איךשלאך .
 אונ דר ביינד מלאך מוז דרויף זאמן זאמן איפר דאנק .
 אונ אויב היז פר קערט דא זאנט דר ביינד מלאך עש
 זאל זיין דר ווילן פון הקב"ה אז דם אנדרן שבת זאל אויך
 אזוא צוא זיין . אונ דער גוסר מלאך מוז דרויף זאמן
 זאמן איפר דאנק : (כג) אז ער קומט אהיים זאל ער
 קומן מיט גוטי ווערטרער דאש ער זאל זאנקיגאט ית
 זאל אייך אלע געבין אנט שבת אונ אנט יאר . אויך
 זאלן דיא פאטר אונ מוסר בענטושין זייערע קינדער .
 אונ זאלן זאמן ישטר אלהם וכו' דער מעם אזו ווייל דיא
 ברכות פון שבת ווערן מער מרובה וויא אום דר וואכין
 נאך איין מעם איז ווייל אגאנצי וואך האבן זייא זייא
 גישאלטן דרום זאלן זייא זייא זיינט בענטושין אום
 פרימאט צו נאכט אז די וואך לאזט זיך אויש אונ שבת
 צו נאכט אז דיא וואך הייבט זיך אן . אונ דאש איז
 זיין השגחה אויף דיא עבירות וואש ער דאט גיטאן
 מיט זיין שלטן :

תורה צוא לערנען אין דער צייט איז עש פרער
 פאר דער סעודה פון שבת : (כד) ער זאל וואשן זיינע
 הענט פאר קידוש . אונ זאל קיין שום ווארט ניט ריידן .
 אמיל זיינען זיך נוהג צו וואשן נאך קידוש . דאש
 זייא ווילן ניט פפסיק זיין צווישן וואשן אונ צווישן
 דער ברכת המוציא . דאש איז איין עבירה אפילו
 אום דער וואכין . אכר סיר זיינען זיך נוהג צו וואשן
 פאר קידוש . אבער ער טאר ניט ריידן ביז נאך דער
 המוציא . אונ אפילו נאך דער המוציא טאר ער ניט
 ריידן נאר וואש גיהער צוא דער סעודה בריינגט עסין
 אדר מרינקן . אויך זאל ער הייסן שוויגן איידער ער
 מאכט המוציא אלע די קינדער וואש זינן ארום מיש :
 (כה) ער זאל געמן דעם כוס וויין אין זיין רעכטע האנד
 אונ זאל אן הייבין מיט שמחה יום הששי . אונ זאל
 קוקן אויף דיא ליכט ביז נאך ויכולו צוא דער ברכה
 זאל ער אריין קוקן אין כוס . דער נאך זאל ער מרינקן
 איין רוב קיוואטירל וונקט איז ער ניט זיצא . אונ זאל
 איטליכן געבן צוא מרינקן פון דעם כוס :

(כו) דער נאך זאל ער המוציא מאכן איפר צווייא
 חלות . אונ זאל זייא ביינע האלטן אין זיין
 האנט . אדר ער זאל זייא אויף הייבין נאך דער ברכת
 המוציא זאל ער ארויף לייגן ביינע הענט אויף דיא
 חלות . אונ זאל געמען דיא אונטערשטן אונ זאל פון
 אים אפ שניידן אגרוישע שמיק מער וויא ער פלעגט
 אפ צוא שניידן אום דער וואכין . אונ זאל אויך ארום
 טיילען גרוישע שמיק . דער מיט ווייזט ער אז דאש
 גסין פון שבת דארף זיין מער לךבוד דער מלכה אונ
 ווער עש שניינט אפ אזו איין גרויש המוציא וואש ער
 דאט גנוג דער פון צוא עסין איפר דר זאנצור סעודה
 איז זיין מצוה נאך געקער אונ דרום לייגט מען ארויף
 דיא הענט אויף די חלה אפילו אום דר וואכין . דרויף
 איז פאר האנדן פיל מעמים . נאר אויך וועל שרייבין
 אמיל פון זייא . איינש מיט דיא צעהן פינגער וואש
 ער לייגט ארויף אויף דיא חלה ווייזט ער אז עש זאלן
 אין אינז מקוים ווערן דיא צעהן ברכות וואש יעקב
 אבינו איז גיבענשט גיטארן פון זיין פאטר יצחק . דאש
 אנדרי צעהן מלאכות זיינען פר האנדן איידער מיקאן
 דאש

דאש ברויט עסין • אקרין • וויאן שניידן • ביקרן • אריין
 פירן דקעשין • ווינט שויפלן • מאלן קעמען באקן • און
 ווייזט ער מיט וויינע צעהן פינגר אז ער לויפט צו נאט
 וואש האט אים דאש ברויט בשעקט אן מיר און ארבעט
 דרום וויין אויך צעהן ווערט און דר ברכה פון המוציא
 לחם • און זאל עסן מיט שמחה: (כז) ער זאל די מלכה
 סבבד ויין מיט אלרלייא פיבודים וואש מיגליך איז •
 און אימליכר דארף עסן אום שבת ברויט און פיש
 און פלייש • און טרונקן וויין • און אז ער פר מאנט
 איז ער מחוייב צו קויפן גרוישע פיש און גוט פלייש
 און גוטן וויין און ארץ דאש בעסקי וואש ער בקומט
 אום דר וואכין זאל ער בהתלמין אויף שבת:

(כח) אום ראש השנה ווערט גנוך וויפל דיא הוצאות
 און גשיכטניש זאל ויין פון מענטשין דורך
 דעם גאנצין יאר • אכר דיא הוצאה פון שבת און
 שכר למוד • דאש האט קיין קצבה ניט • גיט ער פיל
 גיט אים הקב"ה אפ אויך פיל • און אזוי אויך פרקערט
 און אזוי נאנט הקב"ה איר ליבע קינדער גיטרויט מיר
 און גיטאויש פיל געקט אויף שבת און יום טוב און
 אויך וועל אויך אלש ווינדן געבן און דער וואש האט
 גיט אויט צוא לייגן זאל ער אנמלייאן אויף מיר און
 אויך וועל אלש בצאלין • און עש זאל אויך גאר
 גיט פעלין דיא גמרא בריינגט דרויף אמעשה פון יוסף
 סוקר שבת ער הייסט דרום מוקר שבת ווייל ער האט
 טייער גיחאטמין דעם שבת • ער איז תמיד
 גיוואונמליך גיווען צוא קויפן דיא בעסטע פיש אויף
 שבת • און לעבין אים האט גיוואונט איין עובר
 פוכבים רשע און ער האט גיחאט פיל געלט האבן
 אים גיוואנט דיא שטערן זעהער וויא ויין שכן דער
 יוסף וועט אלדאש נומש בקומן • איז דער רשע גיאינגן
 איג האט פאר קויפט ויין הויז און אלע וויינע גטער •
 און האט אלש גמאקט צו געלט און גיקויפט פר דעם
 אגרויסן און איין טייערין פעריל און ליינט אים אריין
 אין ויין היטל און גייט אנוועק • איז ער גיקומען אויף
 איין פריק האט אים דער ווינט אראפ גיווארפן ויין
 היטל אין וואשר אריין • אזוי איז גיקומען אגרויטר פיש
 און האט עש איין גישלונגן מיט דעם פעריל • און איין

פישר האט אים גיחאפט און האט אים גבראקט וואו
 דער יוסף סוקר וואונט • האט אים קיינר ניט גיוואלט
 קויפן ווייל ער איז צוא טייער גיווען • גאר מען האט
 דעם פישר גיוואנט דא איז פאר האנדן איין יהודי ער
 הייסט יוסף סוקר מראג צוא אים דעם פיש ער וועט
 אים גינדאי קויפן לכבוד שבת דען ויין סדר איז אפילו
 ער האט שוין פיל פיש אז עס טרעפט זיך אים גאך
 אגרויטרין קויפט ער אים • דער פישר האט צוא אים
 גיבראקט • און ער האט אים גיקויפט • און אז ער
 האט אים אויף געפוינט האט ער בקיכן דעם פעריל:
 גאך איין מעשה בריינגט די גמרא עש איז גיווען איין
 קצב וואש האט גיחאט פיל גילדערנע
 פלים • און אגילדערנעם טיש וואש זעבצן מענטשין
 האבן אים גמוט טראגין האט אים איין חכם גפרענט
 מיט וואש האסטו זוכה גיווען צו דעם עשירות • זאנט
 ער אויך בין איין קצב • און ווען אויך האב בקומען
 אנומע בהמה אדער אנאנדער נומע זאך האב אויך
 גיוואנט דאש גיחער אויף שבת • און דער שבת איז
 מיר תמיד גיווייגמליך גיווען אין מיין טויר • גוא
 זעהן מיר דאש הקב"ה גיט אלש אפ פאל בפלים •
 דרום זאל קיינער גיט זאקנין • דען דער בעל חוב איז
 בגלייבט צו בשאלין • איג דעם שכר דער פון לעולם
 הקא • האט קיין שיעור גיט: (כט) גאך דעם עסין זאל
 קען אפ רייניגען דעם טיש • און זאל בריינגען נומע
 פירות און זאל מאכין אויף אימליכער די ברכה וואש
 גיחער דער צוא • דען אום דער וואכין איז אגרוישע
 גביכה צו עסין אן אגרכה מכיש אום שבת • אכר די
 ברכה אחרונה בארף ער גיט מאכין • ווייל ער האט
 גיט גבענממשט: (ל) דר גאך זאל ער דעם בוס ריין אויש
 שוויינקען וויא פאר איין מלך • און דער בעל הבית
 זעלברט זאל דעם בוס אללין אן גיסן צום בענמשן מיט
 אזוי איין וויין וואש איז גיט פנום און זאל אויך בענמשן
 דאש ויין הויז גינדן זאלין דרויף אפן זאגן • און אז ער
 האט איין מוזן בייא ויין טיש זאל ער געבן אנאנדן
 צו בענמשין • דאש ער זאל דעם בעל הבית איין ברכה
 געבין • און דער וואש קען גיט אים צו בענמשין זאל
 דעם בוס ליפלדיך אנמפאנגען מיט גיידע הענט דער
 גאך

נאך זאל ער אים נעמען אין דער רעכטער האנט . און
 איבער דעם גאנצן בענטשן זאל ער קוקן אין דעם
 בוס אריין ניט ערגעץ אנדערש . און זאל סכונן זיין
 וואש ער רעט און פאר וועמען ער רעט . און ער זאל
 דעם בוס האלטן איין טפח העכער פון מיט . און ער
 טאר אים ניט אנדער שטעלן . אויך ניט אונטער
 העלפן מיט דער לינגער האנט . פיידן דער בוס איז
 צוא שווער מאן ער אונטער האלטן מיט זיין לינגער
 האנט די רעכטע האנט . און אז ער בענטשט אליין
 און מוזקן איז בעסער ער זאל דעם בוס שטעלן אויפן
 מיט . אבער ער מוז אויך קוקן אין בוס אריין ניט
 ערגעץ אנדערש . און אויך דיא אלע וואש זיצן ארום
 מיט זאלן ווערע אויפן נעבן אויפן בוס און זאלן צו
 הערן איסלכש ווארט . און זאלן נאך זאגן אמן
 אויף איסלכער ברכה . און עש טאר אים קיינער ניט
 נאך זאגן נאר שטילער הייד :

און אויך דיא אלע וואש זיינען אין דעם חדר טארן
 קיינער קיין שום ווארט ניט ריידן . דען זיי זיינען
 סכטל פון בענטשן . און דער וואש פאר הערט איין
 ווארט איז ער ניט יוצא מיט דעם צו הערן בענטשן .
 נאר ער מוז נאך אסאל בענטשן . דרום איז איסלכער
 בעל הבית מחוייב שטיל צווא האלטן זיין הויז גינד
 בשעת בענטשן גלייך אז וויא אין שול דען ער רעט
 דאך מיט גאט . ווען ער זאל ריידן אין זיין שטיב מיט
 איין ער אדער פריין אזו וואלטן דאך זיין הויז גינד
 גילטאנען אין גרויש סדרא און מיט שטילקייט .
 בפרט פאר דעם מלך מלכ המלכים הקדוש ברוך היא . דרינג
 זאל איסלכער בעל הבית גזר זיין ניט צוא לאוין
 ריידן פריעמדע לייט בשעת ער בענטשט מכיש זיין
 הויז גינד . וויא קאן ער דאך מער שטראפן וויא
 אנדער לייט : (א) עש איז רעכט צו זינגן זמירות אום
 שבת איסלכער נאך זיין סנה : נאך . דען איר ווייטט
 דאך וואול אז דער שבת איז גיליכן צו עולם הפא .
 אזוא וויא לעולם הפא איז אייטל לייב פון גאט איז
 זמירות און תשבות . אזו דארף אויך זיין אום שבת .
 ניט מער אום ווינטר איז דיא נאכט גרויש זאל מען
 זמירות זאגן בייא נאכט . און אום זוסער בייא מאן

ווייל דר טאן איז גרוש : (ב) ענה של חלמדי חכמים פריימוג
 צו נאכט איז די צייט וואש די תלמידי חכמים זאלן
 זיך בהעפסין צו ווערע ווייבער . און אנאנצע וואך
 לערנען זיי תורה . און אז איין פראסטער בעל הבית
 איז זיך אויך אזו נוהג איז וואול צוא אים . ער וועט
 בנדאי האפן ניטע קינדער און תלמידי חכמים . און
 ער דארף גיש צו זאקנין זיין קינד זאל ניט ארויש זיין
 לתרבות רעה חו . און זיין הויז איז גיבענטשט מיט
 אלדינג . דען דער מיט ווייזט ער אז דער שבת ווערט
 גירופן מלכה כלה . עש איז פיל דער פון צוא שרייבן :

(ג) שבת פרי זאל מען אפסל שפעט אויף שטיין
 וויא אנאנצע וואך . אז וויא דר פסוק זאגט
 ובוים השבת בייא טאן פון שבת . און בייא איין אנדר
 טאן שטייט מיר אין דר פריא זאל מען פריינגען דעם
 קרבן הקיור און דיא ברכות וואש ער זאגט אום שבת
 דארף ער דרויף מער פונעם האפן . אפילו די ברכות
 וואש ער זאגט זיי אום דר וואכן אויך . און איסלכער
 דארף גידיינגען אזוא וויא לעולם הפא וועט ער ניט
 אנדערש טאן נאר גאט לויפן מיט גרויש פונעם . אזוא
 זאל ער זיך אויך נוהג זיין אום שבת : (ד) אום דער
 וואכן איבער צווייא וואכן וואש זייער ברכה איז
 גלייך דארף מען נאר איבער איינעם אברכה מאכן
 אזו פטרף מען דאש אנדערע . און אום שבת דארף
 ער אויף איסלכן בונדער אברכה מאכן . ווייל אום
 שבת דארף מען מערין ברכות . דרום אום דר וואכן
 מאכט מען אברכה אויפן מלית איז מען שוין יוצא
 אויפן ארבע פנפות אויך . און אום שבת דארף מען
 אויף דעם ארבע פנפות אפונדער ברכה מאכן .
 אפילו ער מוזט אן דעם מלית אין דער היים :
 (ה) איסלכער איז מחוייב די סדרה מעביר זיין צוויי
 מאל דעם פסוק און איין מאל תרגום . און איין מאל
 אין פירוש רש"י . דרום איז דער מנהג מיזאל פרייטאן
 מעביר זיין איין מאל דעם פסוק איז תרגום און רש"י .
 און אום שבת איז ער נאך אכאל משלים דעם פסוק
 מיטען חנו . אז וויא איך וועל עש בעסער בשירין .
 אבער אז ער האט ניט מעביר גיווען אום ערב שבת
 האט ער צייט אנאקן שבת . אמיל זאגן אז אין איין

אונס

94

אונקס האט ער נאך צייט בײַן מיטוואך נאך שבת:

לו הנהגת בית הכנסת בשבת

שבת פריא איז דער מנהג סאָרד צו זײַן די ברכות מיט גנונים • און בפרט כבוד שאמר • דאש איז אנרושע מצוה גאט צוא לויבן מיט שײַנע גנונים בפרט אום שבת • נאר זײַן כוונה זאל זײַן לזכור הקב"ה • און גיט בדי דיא לייט זאלין אים לויבן • און אויב גיט איז פֿעסער ער זאל נאר גיט זינגען • דען הקב"ה ווייס דאך דיא כוונה פון אלע הערצער • אזוי איז אך און ווייא צוא דעם זעלפיגן קענטשן • די לייט וואש זינגן ברוך שאמר מיט גנונים זאלין גיטווארניגט זײַן גיט מפסיק צו זײַן פון ברוך שאמר בײַן נאך ישתבח • דען דש איז אנרושע עבירה מביש גיט צו ריידן קיין דברים בטלים • דען וייא מאכין זייער מצוה צוא איין עבירה • די לייט וואש פלעגין זינגן תמיד ברוך שאמר מיט שײַנע גנונים לזכור השם • און איזונד קומן זײַן אן אז דאש קהל האלט ברוך שאמר • נאר וייא ווילן נאך אהיים גיין און ווילן נאך גיט דאוונען טוען נייא אזוי וייא זינגן ברוך שאמר בײַן כבוד אהה ה' • דער נאך אז וייא שטעלן זיך דאוונן הייבן זײַ אן איבער גייעם ברוך שאמר און דאוונען פסד • זייער כוונה איז דר מיט בדי וייא זאלין גיט מפסיק זײַן צווישן ברוך שאמר און ישתבח • אָפֿער די לייט וואש בלייבן אין שול זאלין דאוונען פסד אן הפסק בײַן נשמת און ישתבח און קריאת טעם און שמונה עשרה • און כל זמן דער חזן האט נאך גיט גיטאנט דעם קדיש נאך שמונה עשרה טאר גייער גיט ריידן קיין דברים בטלים • דען דאש איז איין עבירה אום דער וואכין • בפרט אום שבת אין שול בשעת דאוונען דאש איז איין עבירה אין דער אנדער:

(לז) דער מנהג איז אז שבת אין דער פריא זאגט מען זכיום השבת און אום ראש חודש ובראשית הדשיכם • שבת און יום טוב זאגט מען גיט קיין מזמור לחודה • אויך גיט פון ערב פסח בײַן נאך אפרו חג • אויך גיט אום ערב יום כיפור: (לה) עש איז אנוטער מנהג דאש איין למדן זאל דאוונען פארין עמוד פון

ברוך שאמר בײַן שוכן עד וייל דיא ברכות דארפין האבין גרויש כוונה • און איין עם הארין ווייכט גיט מכין צוא זײַן • אויך איז דער מנהג צו זינגן די שבת ברכות און הללויות: (לט) עש איז איין נוסע תקנה אז דער חזן וואש דאוונט דיא שמונה עשרה זאל ער זינגען אלע דיא שבתות און הללויות בדי ער זאל מכין זײַן פון ברוך שאמר בײַן נאך שמונה עשרה • און אויב גיט אז ער וועט חזו ריידן נאך ברוך שאמר איידר אז ער שטעלט זיך פארין עמוד שיע דאש איז אנרושע עבירה חזו • און עש איז גיט און אז הקב"ה זאל אנדער מליץ זעלפקט פייגט האבין • דרום זאל דער חזן דרינגן זייער גיטווארניגט זײַן אז ער דאוונט פון ברוך שאמר פארין עמוד • דאש ער זאל קיין שום ווארט גיט ריידן פון ברוך שאמר בײַן נאך זײַן תפלה: (ס) אום שבת כזו אימליכער מער כוונה האבין אין קיש שמונה עשרה וייא אגאנצי וואך • דען עש איז אנרויכר חלוק פון דעם וואש איז נאהיגט צום סוף צוא דעם וואש איז ווייט • און אום שבת זינגן מיר נאהיגט צוא דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה • אז וייא אויבן שטייט:

(מא) אויך זאל אפטרבער גיטווארניגט זײַן גיט נאך צוא זינגען מיט דעם חזן • דאש איז אום דער וואכן איין איכור בפרט אום שבת • בפרט דיא ברכות טאר ער גיטווארניגט גיט נאך זאגן מיטען חזן • דען עש הייכט איין ברכה לבטלה חזו • און עש איז גלייך אז שבעת חנם • וואש דאש שטייט פאר באטין אין די עשרת הדברות: (מב) אום שבת זאל מען זיך נאך מער היסן פון עבירות וייא אום דער וואכין דען עש איז גיט גלייך ווער עש זינדניגט קעגין מלך אין איין שטאט גדר אין איין דארף ווי דער וואש זינדניגט קעגין מלך אין זײַן חדר • דען דר וואש זינדניגט אין זײַן חדר איז דאך זײַן עגש גרעסער אזוי אויך אום שבת זינגען דיא ישכאל נאר נאהיגט צוא הקב"ה בפרט דער שבת איז גיטליכען צוא הקב"ה • און מיט דעם שבת האט ער גימאכט איין צייכין אז מיר זינגען זײַן פאלק און ער איז אונזער גאט • אזוי וייא דער פסוק זאגט אה הוא בנינו ובעיני דער שבת איז איין צייכין צווישן מיר און אויך • דרום זאל מען זיך זייער היטען פר עבירות און צו טאן מצות מער וייא אום דער וואכין •

בפרט

דען דער חזן איז דרויף גישטעלט גיורארין אז די לייט זאלן אים צו העערן . אונ זאלן נאך זאגן אמן אויף אימליכר ברכה . דער וואש מוט אזוי גלייך וויא ער וואלט זעלבסט גיזאנט . אָבֿר דער וואש זאנט אונ ווייסט גיט וואש ער זאנט דער מוט פיל ביז אייניש ער לויפט גאט אונ ווייסט גיט מיט וואש . דאש אנדרי טאקר וועט ער נאך זאגן איין חילול השם דאש דייטי ער איז גיט יוצא . דאש פערטע ער איז מפסיק צווישן די ברכות קריאת שמע מיט אום נוצלכי זאכין . דרום זאל זיך קיינער גיט פאר דארבין דער מיט . אונ נון קענט איר וואל פאר שמיין וואש בעסר איז :

(מר) דעם מחזור וואש מוזאנט אן דאש קהל האלמן נאך שמונה עשרה דאש הייסט קיין הפסק גיט אבער עש איז אויף פיל בעסר מוזאל צוא העערן דעם חזן דען טאמער וועט ער חזי מתרף ומגדף זיין דאש ער וועט זאגן איין הפר איין ח אדר איין ב פר איין כ אדר פר קענט אונ אפט קומט דורך דעם אות איין תירוף אונ גירוף .

דרום איז בעסער מוזאל צו העערן דעם חזן . אָבֿר מוזאל זיך לערנען די מייטש אונ כוננה דער פון : (מח) בשעת מליענט אין דעם ספר תורה זאל אימליכר שמיין . אזוי ווי די ישראל וינען גישטאנען בשעת סמן תורה . אויף טאר מען גיט ליענען מיט איין ברכה נאר במנין . דען צוא איין דבר קרושה דארף מען האבן אמן אזוי אויבין שמיים : (מו) אימליכר זאל אום קערן זיין פנים צו דער ספר תורה פון גבור דער ספר תורה ונענין אונ זאל צוא הערן אימליכש ווארט וואש מען ליענט . אונ עש טאר קיינער גיט הויף נאך ליענען מיטען חזן . דען מיוועט דעם חזן גיט הערן אָבֿר שטלער הייד מען ער יוא אויף טאר מען קיין שום ווארט גיט ריידן אפילו דברי תורה פון זינט מען עפינט אויף די ספר תורה ביז מען מאכט זי צוא . דרום מאכט מען צו דא ספר תורה אז מיהאט שוין איינעם אפ גלייענט : (מו) בשעת דער חזן רופט אויף מאג מען יוא לערנען דברי תורה . אָבֿר מיטאר גיט ריידן אין שול קיין דברים בפלים חזי . אונ ווער עש דארף עפיים ריידן מיט זיין חבר זאל ער ארויש גיין פון דער שול . אונ ווער עש רעט יוא אין שול איז ער מתלל השם אונ זיין הייליגע שכינה אונ די הייליגע דארטן

בכרם אין שול בשעת דאונען דען די תפילות פון שבת זינען איין זכר צו עולם הבא . אונ ווען איינער מוט יוא איין עברה שבת אין שול בשעת דאונען קענט איר דאך וואל פאר שמיין ווי הארב דאש איז דרום זאל אימליכר גודר ניין דריין אונ זאל גידייקן דעם גרוסן שבר אונ פר קערט דעם גרוסן עניש וואש ער וועט האבין לעולם הבא אויף דעם וואש ער האט גיט גיאכט דא ליבליכי מתנה וואש גאט האט אונ גינעבין דרום זאל זיך אימליכער וואל פלייסן אין זיין תפלה אונ זאל קיין אנדרי מחשבה גיט האבן . אונ זאל וויסן מיט וועסן ער רעט אונ פאר וועמן ער שמיים . אונ זאל וויסן וואש ער רעט . גיט דאש מויל זאל ריידן אונ דש הארץ זאל גיט וויסן דר פון : (מח) אין דעם שבת אונ יום טוב וואש מוזאנט מחזור איז פאר האנדן דעות אויב מען מעג מפסיק זיין צווישן דא ברכות פון קריאת שמע מחזור צו זאגן אין אמיל לענדד זאנט מען גיט אונ אין אוינרי לענדד איז דר מתנה יוא צו זאגן . דרום דארף אימליכר וויסן וואש מוזאל זאגן אונ ווער עש זאל זאגן איד האב שוין גשריבן אין הלכות בית הכנסת אז דר וואש פר שמיים גיט דא מייטש פון דא ווערט טאר קיין מחזור גיט זאגן . דען עש איז איין וואונדערליכי נאך דאש אנעלכי ליבי תפלות וואש מיר האבן . זאלן מיר זיין אנועק האפן אן כוננה אונ פאר שטאנד . דאש מיר זאלן שרייאן אונ גיט הערן קיין ווארט פון חזן . עש איז בעסר מען זאל צו הערן אימליכש ווארט פון חזן אזוי מען יוצא דען דער חזן ווייסט בונדאי די כוננה אונ מירוש המלות דער פון . אָבֿר דר וואש פאר שמיים גיט אונ זאנט יוא הייסט עש בונדאי איין הפסק צווישן דא ברכות קריאת שמע . אונ עש איז בונדאי אגרושי עברה . דרום איין ירא שמום וואש פאר שמיים גיט זאל אזוי טאן בשעת מוזאנט יוצרות צווישן דא ברכות פון שמונה עשרה זאל ער אריין קוקן אונ זאל צו הערן וויא דער חזן זאנט . דען דר חזן פאר שמיים דאך יוא דא מייטש פון די ווערט . אונ דר וואש זיצט ווייט פון חזן אָבֿר עש איז אגרויש גישרייא דאש ער קען גיט צו הערן פון חזן . זאל ער נאר אריין קוקן אין מחזור אזוי ער שוין יוצא .

דארטן פֿרשט אום שֶׁבֶת איז ניין עונש גרעסער
דרום זאל אימליכער גוהר זיין ריניען . און זאל דרויף
שפראפן זיין חֶבֶר :

(מח) די דניגס פון שמונה עשרה פון מוסף איז גלייך
צו שחרית : (מט) שֶׁבֶת אין דער פריא . אז
ער גייט פון שול זאל זיין טיש צו גריכט זיין אזו וויא
אויף דער נאכט . אָפֿער די ליכט דארפן גיט צו זיין
און אימליכער זאל פאלד אהיים זיין דאש ער זאל
גיט מחלל שֶׁבֶת זיין מיט דברים בטלים דרום זאל ער
אילין פון איין מצוה צוא דער אנדרער דאש איז דיא
סעודה פון שֶׁבֶת אויך דארף ער משנה זיין פון אום
דער וואכן . פלעגט ער תמיד פריא עסן דארף ער
שֶׁבֶת שפעטער עסן . פלעגט ער תמיד שפעט עסן
דארף ער שֶׁבֶת פרי עסן . און זאל אלש טאן לִכְבוֹד
שֶׁבֶת : (י) אימליכער בעל הבית זאל זיך ועצין צום
טיש מיט איין פריילאך הארץ מיט אלעס ווי ער האט
גיטאן פרייטאג צו נאכט קוש היס דער קידוש פון אן
דער פריא ווערט גרויפן אין דער גמרא קושא רבה
און מיט דעם כוס זאל ער זיך אויך נהנה זיין ווי פרייטג
צו נאכט נאר פרייטאג צו נאכט מאכט מען המוציא
איבער דעם הניטערשטן קובען . און אין דער פריא
איבער דעם אייבערשטן . נאר ער זאל אלש טאן
לִכְבוֹד שֶׁבֶת : (יא) עש איז איין מצוה מיזאל
אום שֶׁבֶת ברכה מאכן איבער פיל פירות . כדי משלים
צו זיין די הונדערט ברכות וואש מען איז מהוייב צו
מאכן אלע טאג . אָפֿער דער וואש עסט פירות אום
שֶׁבֶת אן אברכה פריער און דער נאך טוט ער צווייא
עבירות דרום טאר מען גיט נעגן קיין פרי צו אַנְעלֶכֶן
וואש מאכט קיין ברכה גיט דען מען פריינגט אים
צוא עבירות :

(יב) עש איז איין ענג שֶׁבֶת מיזאל שלאפן שבת איז
דיא ר"ת שינה בשבת תענוג שלאף אום שֶׁבֶת
איז איין תענוג און מען דארף פריער עפעס לערנען
פארין שלאף . אָפֿר מיזאל גיטאריגט זיין גיט צו פאר
שלאפן דיא דרשה אָדער מנחה : (יג) אימליכער איז
מהוייב תורה צו לערנען פֿרשט אום שֶׁבֶת . דען דער
שֶׁבֶת איז נאר גינעבין גיטאריג צוא תורה . אז הקב"ה

האט גינעבין דיא תורה צו ישראל אויפן פארן סיני .
האט זיא גיטאנט צו הקב"ה עש איז גוט דאש דו גיט
מיד צוא ישראל גייל זיי ווינען אין דער מדבר . דא
האבן זיי גיט צו טאן . דא לערנען זיי תורה טאג און
נאכט . דען זיי פארדארפן קיין שום מלאכה גיט טאן .
גיט אקערן און זייען גיט צו פלאנצן . דען זיי האבן
דעם פן אָפֿער אז זייא וועלן קומען אין זייער לאנד
ארין אזו וועט אימליכער לויפען צו זייער עסקים און
מלאכות און וועלן מיד פאר שליסען אין איין אלמיר
ויער וועט מיד לערנען . ליכר גאט גיב מיד גיט צוא
ישראל . דען זיי וועלן מיד כבול זיין . דא וועל איך
בלייבן אום גילערניגט . זאגט גאט צו דער תורה איך
האב גיטאטן אין דער תורה איר זאלט לערנן תורה
טאג און נאכט . מייטשן דיא הקמים אמיל פון דעם
טאג און אמיל פון דער נאכט . דאש ער זאל זייען
עסקים אויך טאן כדי זיין תורה זאל אקום האפן
איך האב זייא גינעבין דעם שֶׁבֶת און יום טוב .
דענקאלט טארן זיי גיט האנדלען און קיין מלאכה גיט
טאן . אזו וועלן זיי תורה לערנן . גון זענן מיר וואול
אז דער שֶׁבֶת איז נאר גינעבין גיטאריג אויף תורה צו
לערנען . פֿרשט דער וואש לערניגט גיט אנאנצע וואך
און גיט נאך נאך זייען עסקים . דער זעלבניג זאל
פיל לערנען אום שֶׁבֶת און יום טוב אָפֿער דער וואש
לערניגט זיא אנאנצע וואך מען ער אום שֶׁבֶת און יום
טוב אביסעל ווייניגער לערנען פון ענג ווענין . און דר
וואש קען גיט לערנן . זאל ער לערנען די מייטש פון
דער סדרה . און זאל גיין צו דער דרשה . דאש הייסט
אויך גילערניגט :

(יד) אין אלע קהילות דארף זיין איין חכם וואש זאל
דדשענען פון דיא עמי הארצים ווענין . און
אימליכער זאל גיטאריגט זיין גיט צו שלאפן ביי דר
דרשה . און אויב גיט איז בעסער ער זאל בלייבן
אין דער היים . דיא פלמדי הקמים וואש האבן
גינענט בעסער לערנען פון דעם בעל דרשה פלעגן
אויך גיין צוא דער דרשה פון ווענין צווייא מעשים .
אייגש אז זיי וועלן גיט גיין וועלן דיא עמי הארצים
אויך גיט גיין . סחמת זיי וועלן זיך שפעטן אָדער זי
וועלן

אין ניין רעכטע האנט. און די הבדלה זאל מען האלטן
 ביא דעם כוס. און דיא לייט וואש ווילען זיצא ניין
 מיט יענעמש הבדלה דארפין זיי צו הערין איטליכעש
 ווארט און זאלן אריין קוקן אין כוס איידער ער מאכט
 בורא פרי הגפן. זאל ער אביסעל אפ גיסען פון כוס אויף
 דער ערד דאש איז אנגער סימן אויף דער פולער וואך
 צוה זיך און ברכה אבר נאך דער ברכה טאר ער ניט
 אויס גיסען פון נאך הבדלה דער נאך זאל ער מאכן
 דיא ברכה בורא פרי הגפן דער נאך בורא מיני בשמים. דאש
 איז פון דעסט וועגן דאש מיר זאלן גלייבן אז איטליכר
 פון ישראל פקיקט אום שבת נאך איין נשמה פון לויטר
 פרייד. דרום פרייען מיר זיך די גאנצע וואך אויף דעם
 ליבן שבת. אבר ווען דער ליכר שבת גייט אנוועק דא
 גייט אויך אנוועק דיא נשמה יתירה פון איטליכן באזונדער
 ביו דעם אנדערין שבת. אזו זיינען מיר מרוועריג און
 דאש איז גלייך אזו ווי איינר פאלט הלשות דרום מאכן
 מיר הבדלה און שפעקן בשמים:

מזמר שיר ליום השבת דער מיט האט ער זוכה גווען און
 אויך הנה ראש איבער שבת איז זיי אויף גוואקסן
 איין קלייד איבער דעם גאנצן לייב פון אייטל געניל
 און אום שבת צוה נאכט איז אים דאש קלייד אראפ
 און הקב"ה האט אים גימאכט איין פעסערע קלייד
 פון טייכע וואל. דרום זעהן מיר אויף דיא געניר צוה
 גידינגען אין דיא זיך פון אדם און תנה. דאש מיר
 זאלן שוין ניט פאלגן דעם יצר הרע:

נאך הבדלה זאל ער זיך אנדער זעצן און זאל טרינקן
 פון דעם כוס אזו ווי דער שיעור פון קידוש. דער
 נאך זאל ער אביסל אויש גיסען פון דעם כוס אויפן
 טיש. און זאל דרינגען אויש לעשין די הבדלה. דאש
 איז אויך אנגער סימן אז ער וועט האבן אזווא. פיל
 וויין ביז ער וועט מיט אים ניצן אנעלכע נאכן וואש
 קענען גיטאן ווערין דורך וואשר: (סו) דער נאך ווייל
 דער טיש איז נאך צוה גידעקט זאל ער נעמען דעם
 פערטין קוכן. און זאל זיך וואשן און זאל האציא
 מאכן און זאל עסן אפילו נאר אכזות איז ער אדך
 יוצא דער נאך זאל ער פענטשין. דיא סעודה האבן
 דיא חכמים גירופין מלה מלה. ער באלייט דיא מלכה
 דאש איז שבת. די חכמים זל האבן גיזאנט עש איז
 פאר האגדין איין גליד אין דעם פענטשין. דאש האט
 קיין הנאה ניט פון קיין שום שפייז. נאר פון דר סעודה
 מלה מלה: (סח) מיטאר קיין מלאכה ניט מאן ביז נאך
 הבדלה. אדער ביז ער זאנט אפה חוננתנו אין שמונה
 עשרה. דרום אויך די ווייבער אדר זיינען אדר פיידין
 טארין קיין ליכט ניט אן צינדן ביז זיי זאגן פריער די
 ברכה ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם המכביל בין קודש לחול
 בין אור לחושך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי
 המעשה ברוך אתה ה' המכביל בין קודש לחול:

גון וועל איך אן הייבן צוה שרייבן דיא דינים וואש
 עש איז אסור אדער מותר צוה מאן אום שבת.
 און וואש עש איז אסור אום ערב שבת דאש וועל איך
 אלש פקיצור שרייבן נאר וואש עש נוצט אין אונזרע
 קהלות און אין אונזרע דורות: (ט) מיטאר קיין עובר
 פוכבים קיין פלי ניט ליען נאהינט צוה שבת מביש
 אום שבת. דען ער וועט גיצן מיט איר אום שבת:

אויך

(ע) אויך איז אסור צו פאר דינגען צו אים איין בהמה
 דען ער נועט ארבעטן מיט איר אום שבת . אונ ווער
 עש פאר דינגט אים זיא זאל זיך אים ניט דוקטן אז
 עש איז גינג ער זאל מיט אים אויש נעמען ער זאל
 מיט איר ניט ארבעטן אום שבת . דען דער עובד
 פוכבים איז ניט באגלייבט דרויף : נאר ער זאל מיט
 אים אויש נעמען דאש פאר שבת זאל ער דיא
 בהמה אים אפ געבין . אונ אויב ער בריינגט
 אים זיא ניט אפ פאר שבת דא ויזא זאל ער טאן
 דא זאל ער זאגן פרייטאג פאר נאכט פאר דרייא
 לייט אויך בין מפקיד מיין בהמה וואש זיא איז
 ביי דעם עובד פוכבים . דא איז וישזין ניט מיין . אפר
 דאש האט ניט דעם דין אין זיך ויזא אנדער הפקר
 דאש קיינר טאר ניט וזקה זיין אין דער בהמה ווייל זיין
 פונח איז נאר גינען ער זאל ניט קומען צו קיין חילול
 שבת חיללה : (עא) עש איז מותר צו שיקן איין שליחות
 מיט איין עובד פוכבים אום ערב שבת נאר ער זאל
 אוועק גיין נאך פאר נאכט . אפר מען טאר אים ניט
 דינגען ער זאל גיין אויפן טאג . אויך טאר מען אים
 ניט אן זאגן ער זאל גיין אום שבת : (עב) אזו אויך צו
 שיקען איין עובד פוכבים מיט משא איז אויך דער
 אייגענער דין דאש ער מוז דיא סחורה ארויש נעמען
 פון זיין הויז נאך פר נאכט אפר אום שבת טאר מען
 נאר ניט אונ אז ער האט די סחורה איפר גיענפערט
 צום עובד פוכבים אום ערב שבת . אונ ער זאגט לאז
 עש ליגן אויך וועל עש נעמן ווען אויך וועל וועלן
 זאגן אמיל לייט אז דיא סחורה ליגט אין איין ווינקל
 אונ ער האט דעם עובד פוכבים דאש ווינקעל אויך
 גינעבין דער צו איז אים מותר צו לאזן נעמען אפילו
 אום שבת . אפר ווער עש מוט דאש ניט זאל אויף
 אים קומען פיל ברכות . בפרט אין דער יודשער נאם
 איז עש פשיטא אסור (מפני מראית עין עש זאל דער פון
 ניט ארוש קומן קיין חילול השם חי :
 (עג) אום ערב שבת זאל ער פאר פריא אן הויבין צו
 גרייטן אויף שבת . איין צו קויפן אלש וואש
 ער באדארף . אונ זאל ניט ווארטן שפעטער נועט
 וועלויליר זיין . טאסער נועט ער עש אן ווערין . דען

הקביה באצאלט אלש . דרום וואש גיעט אים ווארטן
 אויף וועלויליר . אונ דער וואש ווארט זיא איז ער
 מקטני אמונה : (עד) עש איז אסור צו עסן פרייטאג בייא
 טאג . כדי ער זאל הונגעריג זיין צוא דער סעודה פון
 שבת . אזו איז אויך דער דין בייא איין סעודת מצוה
 איין ברית אדר איין פרוין הפן . דיא לייט וואש זיינען
 מדרקד אין מצות עסן ניט קיין ווארים נקבעין אונ
 זיינען ניט קבע סעודה אום פרייטאג . אונ דיא לייט
 וואש זיינן זיך נוהג צוא פאסטן אום פרייטאג . זאלן
 זייא זעהן אז מיט דעם זאלן זייא ניט מבטל זיין דעם
 עונג שבת דהיינו אזו ויזא אמיל לייט וואש דער
 תענית איז זייא צוא שוער . אזו איז בעסער ניט צוא
 פאסטן . עש זיינן גינען צוויי משפחות אין ירושלים .
 איינע פלעגן זיך קבע סעודה זיין פרייטג בטאניאונ די
 אנדרע משפחה פלעגן זיך קבע סעודה זיין שבת ביי
 טאג בשעת מען איז גינאנגין צוא דר דרשה זיינן דיא
 צוויי משפחות אויש גריסן גווארין פון דער וועלט .
 אונ עש איז קיינר ניט אפר גיבלדין פון זיי : (עו) ערב
 שבת אפילו פאר נאכט טאג מען געבין גרעט וואשין
 צוא איין עובדת פוכבים : נאר זיא זאל עש צוא זיך
 נעמען פאר שבת . אפר ער טאר ניט זאגן צו איין
 עובד פוכבים ער זאל אים אמלאכה טאן אום שבת :
 (עז) עש איז אגרוישע מצוה מיזאל זיך אפ וואשין
 מיט ווארימע וואשער אום ערב שבת אונ
 זיינע געגל שניידן אלש ווי אויבן שטייט : (עה) אמלכר
 בעל הבית איז מחוייב צו זאגן צו זיין הויז גיזינט צינט
 אן ליכט באצייטן איידר די זון גייט הינטער . אפילו
 ער ווייס זיי זיינען זייער גווארינט דרינגען . דארף ער
 זיי דאך דער מאנען דער צוא : (עט) אז מיהאט פאר
 געסן דיא ליכט אן ציגדין טאג מען הייסן איין עובד
 פוכבים זיי אן ציגדין איידר עש איז נאך רעכט נאכט
 אפר אז עש שטייען שוין שטערין טאר מען אים ניט
 הייסן אן ציגדין . ווען איין עובד פוכבים האט אן
 גיצונדין איין ליכט אום שבת פון איין הודי וועגין .
 טאר מען דר פון ניט נוהג זיין . אפר אז עש ברענט
 נאך אנאנדער ליכט דער ביי טאג מען וואל נוהג זיין
 פון פיידע ווייל דיא ערשטע ליכט ברענט נאך . אונ

101

או דא ליבט גייט אויש טאר מען ווייטער גיט גתנה
 זיין פון דער אנדערער ליבט * אָבער דער וואש איז
 ביי אים אַסענדת מצוה * אָבער ער האט געסט בייא
 זיך קאן מען וואול גיין ביי דער ליבט * דרום זיינן די
 נועלט זייער מיכל רינגען איז הייסן אפילו איין עובד
 כוכבים איין ליבט און ציגנדן אום שבת דען זיי רעכנן
 עש פו איין מצוה אָבער ווער עש איז נוקר רינגן תבא
 עליו ברכה : (א) דאט טשאלינט גרעמיל דארף מען
 הייסן איין עובד כוכבים אויף רייסן * איז אז עש איז
 גיטא קיין עובד כוכבים זאל מען הייסן אזו איין קינד
 וואש איז נאך גיט פו מצוה * איז אויב גיט מען מען
 עש ועלפטרט טאן :

איין אטייל עקטרט איז מען זיך נוהג אריין צו רוקן דעם
 צאלינט איין שטוב אויבן * איז אז דער עובד
 כוכבים קומט שבת פריא איין צוא הייצן געמט ער
 אים ארויש * און שטעלט אים אויפן אויבן * דער
 נאך הייצט ער איין * אויך מען מען הייסן איין עובד
 כוכבים קאלט גקעכץ ארויף שטעלן אויפן איבן איינר
 מען הייצט איין * אָבער איין וחדריטאר דאט גיט טאן *
 און אז דאט גקעכץ וועט אויף דעם אובן וודיג ווערן
 טאר מען צונקין עובד כוכבים גיט הייסן אראפ געפון
 (ב) עש איז אנרוישע מצוה און ענגן שבת מיזאל עסן
 ווארים גקעכץ * דרום איז דער מנהג אין אונזערע
 מדינות דאט מען רוקט צאלינט * פרי דאט גקעכץ
 זאל זיין ווארים איז ווער עש האלט דאט פאר איין
 איסור * און וויל גיט גלייבן אז די חקמים האבן דאט
 מותר גווען איז ער איין מין אָדראפיקורס : (ג) איטלכר
 זאל זיך בוזקן אום שבת אויב ער טראגט גיט עפעס
 בייא זיך * אָפילו איין נאדיל אין זיינע קליידער דען
 טאמער וועט ער פאר געפון און וועט עש ארויש
 טראגן חזק לתהום : (ד) איטליכער זאל גיווארינט
 זיין גיט און ציגנדן קיין שלעכטן טייל אין זיין הויז אום
 שבת * דען טאמער וועט ער קומען צוא איין חילול
 שבת חז * דאט מחמת עש וועט פינגטער פּרענגען
 וועט ער קומען צוא פאריכטן בשוגג : (ה) אין אלע
 חדרים וואש מען נוצט אין זיין אום שבת דארף מען
 רינגען איין ליבט און ציגנדן * און דער וואש האט זיין
 גירעט

גירעט גינארין בייא זיין אייניג געלט אדער זיין חכרש
 געלט אונד ער איז אויף איין מסובן ארט . אָבֶר אז עש
 איז איין מציאה אָדער ער איז ניט אויף איין מקום
 מסובן דארף ער בלייבן שטיין אויף זיין אָרט . איז
 טאר עש ניט מוטל זיין :

(ו) ווען איינער האט ביי זיך פאר געסן איין בייטל געלט
 איז ער אין זיין הויז קאן ער אריין גיין אין איין
 חדר אריין אונד עש ארויש ווארפן . איז ער אָבֶר אויף
 דער גאס זאל ער עש דארטן ארויש ווארפן אונד זאל
 געטין איין באקאנטן עובר כוכבים ער זאל עש אים
 היטן . אָבֶר ער טאר אים עש ניט הייסן אריין טראגן
 אונד אז דער עובר כוכבים מראנט עס אליין אריין איז
 אויך ניט קשה . ווען איינער גיפונט געלט אין רשות
 הרבים אים שבת טאר ער עש ניט אן רידן אפילו ער
 האט מורא אונד אָבֶר ער וועט עש צו געטען : (ט) מען
 מען וואול מנחם אַבלים זיין אום שבת . אונד אויך
 מברך חולה זיין . נאר אום דער וואכן זאנט מען צום
 הוהבֶהֱ הַשֵּׁם יִשְׁלַח לְךָ רִפּוּאֵה שְׁלֵמָה אָבֶר אום שבת זאנט
 מען אז שבת היום מלועק רפואה קיבה לכוא עש איז היינט
 שבת טאר מען ניט שרייען . אונד דיא רפואה איז
 נאהנינט צו קושן : (ז) עש איז אסור צוא פאסטין אום
 שבת ביו זעקש געהא אריין טאג . אפילו ער איז
 מאריד אין זיין תפלה אדר ער לערנט תורה . מביש
 אז ער רעט דער ווייל פאטישטין אונד דברים במלים
 איז גוראי דער אסור זייער גרויש . אָבֶר ווער עש
 קאן ניט פריא עסן טאג ער וואול ווארטן אָבֶר זיין
 הויז גיזנט זאלן ניט פאסטין דער ווייל :

(זא) ווען איינעם קומט אן איין גיוויין אום שבת אונד
 אז ער וועט זיך איין האלטן ניט צו וויינען
 וועט עש אים זיין איין צער . טאג ער וויינן שטילער
 הייד . דאש די שכנים זאלן ניט הערן זיין קול . (זב) ווער
 עש איז גיווייגטליך צו פאסטין אלע טאג . אונד אז ער
 וועט עסן בייא טאג שאט עש אים . טאג ער וואול
 פאסטין אום שבת . אזו האבן אויך גיטאן פיל חסידים
 אונד צדיקים אונד אויך רבי יהודה חסיד : (זג) אין תענית
 חלום אום שבת זינגן פאר האגדן פיל ריעות . אמיל
 זאגן ער מען פאסטין . אָבֶר ער באדארף זונטאג

ווי דער פאסטין אויף דעם וואש ער האט מוטל גינען
 דעם עונג שבת אונד אז עש איז אים צו שווער צו פאסטן
 צוויי טאג דורך אונד . זאל ער אונדער טאג אפ
 פאסטין . אונד אמיל זאגן אז מוטאר ניט פאסטין
 סיידן דער חלום איז שוין צוא אים גיקומען דרייא
 מאל . אונד אמיל זאגן אז אין אונדערע דורות טאר
 מען גאר ניט פאסטין קיין תענית חלום אום שבת .
 דען מיר ווייסן ניט וואש עש הייסט אשלעכטער חלום
 אמיל זאגן אויף די דרייא הלכות דארף מען פאסטין
 אפילו אום שבת דאש ערשטע דעם וואש דוכט זיך אין
 חלום אז עש איז זום גיפיר . דאש אונדערע אז עש
 דוכט זיך אים אז איין סת איז חיו פאר ברענט
 גיווארן . דאש דריטע אז עש דוכט זיך אים זיינע ציין
 זיינען ארויש גיפאלן . אָבֶר אז עש דוכט זיך אים זיינע
 קין באקן זיינען ארויש גיפאלן דאש איז אונטר חלום
 דאש פאטיט דאש זיינע פיינט וואש מראכטין אויף
 אים ביי וועלן פארלאזן ווערין אמיל לייט זאגן ווער
 עש זעהט אין חלום אז ער ליינעט אויש איין ספר
 תורה מען ער אויך פאסטין אום שבת . אמיל זאגן
 אויך ווער עש זעהט אין חלום אז ער האט איין ווייב
 גינאמן . אונד דער וואש פאסט אום שבת זאל ער
 זאגן ענגו אין אלהי נצור פאר יהו לרצון . אונד טאג אויך
 זאגן דעם רבון העולמים גלוי וידוע כו :

(צד) מען מען תפלה טאן אויף איין קראנקן וואש
 איז מסובן אין אלהי נצור פאר יהו לרצון אונד
 מען מען אים וואול זאגן בענטשן אום שבת גלייך ווי
 מיפלענט צו בענטשן אום דער וואכן : (צה) די בעלי
 בתים אונד סוחרים אונד בעלי מלאכות וואש לערנן ניט
 אונד אונדען וואך דארפן אים שבת מער לערנען פון דיא
 תלמידי חכמים . אזו ווי אויבן שטייט . דען דאש איז
 דער עונג שבת פון די תלמידי חכמים זיי זאלן ליינער
 זיין ביי דעם טיש וויא אלע טאג אונד זאלן זיך מנחם
 זיין מיט עסן אונד מריקען : (צו) אום שבת זאל מען זיך
 מער היטן פאר עברות ווי אונדען וואך . מביש דאש
 ער זאל ניט פאר דארבן זיין נומע בלי מיט דברים אום
 שבת וואש איז גינליכן צו עולם תבא . דרום זאל זיך
 אימליכער זעצן איבן איין ספר אום שבת . אונד ווער
 עש

עשקען גיט וזאל לייגען מיטש ספרים . קדי ער זאל
גיט קומען צוא דברים בטלים : (צ) עש איז אסור
גישווירד צוא לויפן אדער אגרויזן שפאן צו טאן אום
שבת . אפילו צוא איין דבר מצוה אין שול אדער אין
בית המדרש אריין . אָבֶר די יונגען און בחורים מאנגן
וואול לויפן נאר ווי ער לערנען אדער זיך שפאצירען
פון עיגן שבת וועגן : (צח) דאש וועל איך שרייבן די
דינים וואש מען מעג ארויש טראגן אויש דעם עירובי
און וואש מיטאר גיט . אזו איין מלבוש וואש ער איז
בטוח אז עש וועט גיט אראפ פאלן פון אים . אָדער
ער וועט עש גיט אויש טאן מאג ער עש טראגן חוץ
לעירוב : (צט) קיין מאנגביל אדער קיין אשה טארן
גיט ארויש גיין מיט איין שווערד אדער מיט איין בוקס
אדער מיט איין שפיז . אויך גיט מיט איין פאנציר .
אָדער מיט תפילן אפילו ער גיט דרינען אָן נקלידטי
דען דאש איז קיין מלבוש גיט :

איז איין פּבֶשִׁים פון איין אשה . אזו איז אויך זער רין
מיט איין אָבֶן טוב . אָבֶר ווי דר מנהג איז אז באַמבֶּלן
און ווייפער גייען אין אלש איינע פינגערלאך . מעגן
זיי ארויש גיין מיט זיי אויש דעם עירוב : (ק) מען מאג
ארויש גיין מיט איין זילבערנעם אדער קופערנעם אָדֶר
איינערנעם שליסעל . אויב ער איז גיט בּהעפּט אין
באַרְטִיל : (קא) איין זב אָדֶר איין גדה טארן גיט אויש
גיין מיט זייער פּיטיל וואש זיי טוען אָן אז די העמד
זאל גיט פאר שמיטת ווערן . סיידן עש איז גיטאָבט
וויא איין מלבוש :

(קב) אַיטליכער מעג אויש גיין מיט איין היטל אויפן
קאפּ פארן רעגן . אָבֶר מיטאר גיט
ארויף לייגן קיין טוך אויפן קאפּ . אזו אויך אַנאָדֶר
זאך וואש איז קיין מלבוש גיט : (קג) מען מאג אויש גיין
מיט איין פּאַמבּאַפּיל . און איך האָבֶן קיין זאָרַג גיט צו
האַבֶן ווייל ער איז גרינג אויש צו טאן וועט ער אים
אויש טאן און וועט אים טראגן . דען מיטאר גיט גיין
באַרויט אום שבת . ווער עש קען גיט גיין פיר אַיילן
אָן אַשטעקן מאג ער וואול אויש גיין מיט זיין שטעקן
אָבֶר דער וואש קען זיא דער טאר גיט אויש גיין מיט
זיין שטעקן אפילו ער איז איין הונקעדיג אדער
אַיין בלינדער . אָבֶר דער וואש גייט אין אַיִןֶנע
קייטין רל מאג ער דר מיט אויש גיין אויש דעם עירוב :

(קד) אַיטליכער זעהן : (קא) עש טאר קיינער גיט ארויש
גיין פון דעם עירוב און איין נאָריל אדער איין שפּילקע
שטעקט אין זיינע קליידער . אָבֶר דיא ווייפער מעגן
זיא ארויש גיין מיט שפּילקעס אויפן שליייער אָבֶר די
שפּילקעס וואש זיינן איבֶרֶג . דאש דער שליייער וועט
זיך באַלֶטן אָן זייא טאר זיא גיט ארויש טראגן אויש
דעם עירוב : (קב) איין מאנגביל טאר גיט ארויש גיין
אויש דעם עירוב מיט איין פּבֶשִׁים פון איין אשה .
אזו אויך איין אשה מיט דעם פּבֶשִׁים פון אַמאַנגבֶּיל .
דרום ווי דער מנהג איז אז די מאנגבילן גייען מיט איין
פינגעריל מיט אחותם . און די ווייבֶר אין איין פינגעריל
מיט אָן אחותם . אזו זייא פאר בייטין דיא פינגערלאך
טארן זייא גיט ארויש גיין אויש דעם עירוב
דען דאש הייסט איין פּבֶשִׁים פון אַמאַנגבֶּיל און דאש

(קא) אַיטליכער זעהן : (קא) עש טאר קיינער גיט ארויש
גיין פון דעם עירוב און איין נאָריל אדער איין שפּילקע
שטעקט אין זיינע קליידער . אָבֶר דיא ווייפער מעגן
זיא ארויש גיין מיט שפּילקעס אויפן שליייער אָבֶר די
שפּילקעס וואש זיינן איבֶרֶג . דאש דער שליייער וועט
זיך באַלֶטן אָן זייא טאר זיא גיט ארויש טראגן אויש
דעם עירוב : (קב) איין מאנגביל טאר גיט ארויש גיין
אויש דעם עירוב מיט איין פּבֶשִׁים פון איין אשה .
אזו אויך איין אשה מיט דעם פּבֶשִׁים פון אַמאַנגבֶּיל .
דרום ווי דער מנהג איז אז די מאנגבילן גייען מיט איין
פינגעריל מיט אחותם . און די ווייבֶר אין איין פינגעריל
מיט אָן אחותם . אזו זייא פאר בייטין דיא פינגערלאך
טארן זייא גיט ארויש גיין אויש דעם עירוב
דען דאש הייסט איין פּבֶשִׁים פון אַמאַנגבֶּיל און דאש

דען

דען מיטאר ניש אויש גיין מיט צוויי זאקן בענדליך :
 (קכ) ווער עש גייט אין קרייטבער פאר איין קמיט
 מאג ער דר מיט אויש גיין פון דעם עירוב
 איין קמיט וואש אזוי דריי מאל גיפּרובט גינארין דאש
 הייבט איין רעכטע קמיטה . אונ מען מעג מיט איר
 אויש גיין אונ אויב דא אזוי ניש גיפּרובט גינארין דריי
 מאל . אונ עש האט זי אויך ניש גינעבין קיין גיוויסער
 דאקטער פאר מען מיט איר ניש אויש גיין . אבער
 דיא קמיטה פון איין גיוויסן דאקטאר דארף ניש האפן
 קיין דריי מאל פּרובין . סייא איין גישריבענע קמיטה
 סיי פון קרייטעין אבער פון אנאנדער זאך . אונ סיי
 דער וואש מראגט זי אזוי איין קראנקער ריל אדער ער
 סראגט זיא ער זאל ניש קראנק ווערין אזי אלש איין
 דין . אומליכער דאקטאר אזי באגלייבט אז ער זאגט
 אויך פין איין רעכטער דאקטאר אונ דארף קיין עדות
 ניש האבן . אויך אומליכר יהודי אזי בגלייבט אז
 ער זאגט . עש אזי איין גיווישע קמיטה זיא אזי שוין
 דריי מאל גיפּרובט : (קכ) ווער עש גייט צוא גיבונדין
 אויף איין ספה מיט איין גראשין . אדר מיט איין נוס
 שאלאכין מאג ער דער מיט ארויש גיין : (קכד) מען פאר
 ניש ארוף לייגן אויף זיינע אקסיל קיין ראק אדר קיין
 מאגטיל . אונ דר מיט אזוי אויש גיין אויש דעם עירוב
 נאר ער מוז עש רעכט אן טאן . אויך דעקט גלייכין
 ווער עש וויל גיין אויש דעם עירוב מיט זיין טלית
 דארף ער אים אן טאן ווי דער סדר אזי . אונ די עקן
 ארויף לייגן אויף זיינע אקסיל אבער אזוא ארום טאן
 אויף די אקסיל ניש אן גיטאן אזי אכור אויש צו גיין
 ווען איינער גייט אויף איין אום רעכט ארם מאג ער
 אויף הייבן זיינע קליידער זייא זאלן ניש איין
 גישטרט ווערן : (קכה) ווען איינר סראגט ביי ניד געלט
 איין גיבונדין אין זיין קלייד . אפילו עש אזי גילעכקט
 געלט דאש ער מעג עש אין זיין הויז זיא סראגן .
 אבר הויז לערוב פאר ער עש ניש סראגן . ווען איינר
 וואונט אויף אזוא איין ארם וואש זיין געלט אזי ניש
 באווארנט פאר גיביות . אונ ער האט עש איין גייט
 אין זיין קלייד מאג ער ארום סראגן אין זיין
 הויז אבער ניש הויז לערוב סיידן ער דארף

גייטיג גיין אבער אז ער באדארף ניש . אדער ער קען
 עש באווארנען . אדר איינעם געבין באהאלטן פאר
 ער עש ניש ארויש טראגן . מען מעג אויש גיין אן
 גיטאן אין צווייא קליידער אין צוויי מאגטילען אדר
 צוויי הקדר אדער צוויי פאר הויזן צוויי פאר זאקן .
 אבער אין צווייא נארטלען פאר מען ניש . סיידן ער
 בינט צו איינעם אויף דעם קלייד . אונ דעם אנדערין
 אויף דעם אנדערין קלייד : (קכז) מיטאר ניש ארויש
 גיין אין הענטשקעס . דען פאמער וועט ער זיי אראפ
 געקען אונ וועט זייא טראגן סיידן זייא זיינען צוא
 גיניש צוא דיא אכריל : (קכז) מיטאר ניש אן טאן אין
 שבת איין טלית אדר איין ארבע בנפות מיט פסולדיגע
 ציצית . דען פאמער וועט ער דער מיט אויש גיין
 אויש דעם עירוב . אונ דאש אזי אסור : (קכט) ער פאר
 ניש גיין אין קיין קאפילוש אום שבת אפילו אין זיין
 הויז אונ אזוי איין היטיל וואש קען ניש ארום אויף זיין
 קאפ פאר ער ניש דער מיט אויש גיין אויש דעם
 עירוב דען פאמער וועט עש אים דער ווינט אראפ
 ווייען אזי וועט ער עש טראגן סיידן דאש היטיל אזי
 צו גיקנפט צו זיין האלז :

(קכ) ווען זיינע קליידער זיינען נאם גינארין מאג ער
 אין זיי אזוי גיין אין זיין הויז אונ אויך האב
 קיין סורא ניש ער וועט זייא אויש קוועטשין . אבר
 ער פאר זיי ניש אויף הינגן פריקנען אדר אזוי סראגן
 אויף זיין אקסיל אפילו זיי זיינען נאר נאם פון שווייס
 דען אויך האב זיא סורא ער וועט זייא אויש קוועטשין
 אויך פאר ער מיט זיי ניש ארויש גיין אויש דעם עירוב
 דרום פאר קיינר ניש גיין אין אזלכע ערטער וואש זיינע
 קליידר קענן נאם ווערן : (קכא) מען מעג וואשן די הענט
 אוםשבת פון איין סייד אבר ער פאר מיט זיי אזוי ניש
 גיין נאסער הייד פיר אילין הויז לערוב : (קכב) דער
 וואש האט איין גרינדלעך קאפ מאג ער אויש גיין מיט
 זיין פלאסקער אויב ער האט אים פריער גיהאט איין
 שעה אויפין קאפ אונ זונסט ניש דער וואש האט איין
 שלעכטע האגט אדר איין שלעכטע פוס . אדר אפילו
 איין פינגער אונ ער האט דיזואונד ארום גיבונדין מיט
 איין סוד מאג ער דר מיט ארויש גיין אויש דעם עירוב :

105

קני דיני ניקוי וקיפול בגדים

מען טאר גיט אים טרייסקען אום שבת קיין שום
 מלבוש פון דעם טויה אדער רענין אדר שמויב
 וואש אזי דרויף גיפאלן . אבער מען מעג אפ קלייבן
 דער פון דיא פעדערין . אויך ווער עש נעכט אראפ
 פון איין טוך דיא פעדים אונ שפענדלאך וואש ליגן
 דרויף פון וואכן אן איז ער מחלל שבת חי' . עש איז
 אסור צום אויף צו לייגן אום שבת איין פלית אדער
 אנאנד מלבוש אדער איין נייע העכער וואש איז נאך
 גיט גינאשין גינארין . אונ דר זעלבנער מענטש האט
 גיט קיין אנדערע אן צו טאן אז ער וויל עש אן טאן
 דעם זעלבניגען שבת איז אים מותר צום אויף צו לייגן
 אָבֿר עש טאר אים קיינער גיט העלפן . אונ וויא
 פאלד עש פעלט איינש פון דעם אלעם וואש איז דא
 אויש גרעכניגט איז אסור אבער גיט אן דיא ערשטע
 פאלן איז מותר . איין מלבוש אדר ווייס גרעט וואש
 ליגט אן פרעם טאר מען עש גיט ארויש נעמען אום
 שבת דען דאש הייסט איין מלאכה יוויס גרעט וואש
 איז הארט מאג מען עש צו רייבן מיט די הענט ביז
 עש ווערט ווייך . אָבֿר מיט איין האלץ איז אסור . דש
 איז דוקא ביי איין העכער סיי פון איין מאנוביל . סייא
 פון איין אשה . אָבֿער אנאנדער גרעט איז אסור .
 (קנה) ווען איינער האט זיך אן גיקלעפט ליים אדער
 ערד אן זיין שוך . טאר ער אים גיט אפ
 רייבן אויף אום גיפלאסקערטע ערד . אָבֿר ער מען
 אים אפ רייבן מיט אזוא איין שערביל וואש מען מען
 במלמל זיין . אזו ווי עש וועט ווייטער שמוין אונ ווען
 ויין שוך איז איין גישמירט גינארין סיי איין גייער סיי
 איין אלטר . טאר ער אים גיט אפ רייבן מיט די נעגל
 מכ"ש גיט מיט איין מעסער . אונ ווען זיינע קליידער
 זיינען איין גישמירט גינארין מיט ערד . אז עש איז
 דאר טאר ער עש גיט אפ רייבן . אונ אז עש איז
 נאך נאם מען ער עש אפ ווישן מיט דיא פינגער .
 ווען זיינע שוך זיינען דאר גינארין דאש ער קאן זיין
 גיט אן טאן אדר נייא טאן אים ווייא מאג ער אויף זיי
 גיסן וואשער . אָבֿער ער טאר זיי גיט רייבן מיט די
 דענט אדר איין שוך אין אנדרן אָבֿר מיטאר גיט גיסן
 מיט

קיין וואשער אויף איין קלייד אפילו ווייך צוא טאכן .
 וויא דען זאל ער טאן . ער זאל עש אפ וואשן
 פאמקלאך מיט איין טוך . דאש ער זאל עש גיט אויש
 קוועטצין : (קנה) ווען איינער האט זיך גינאשין זיינע
 הענט זאל ער זיין גיט אפ ווישן אין איין האנטויד דען
 ער וועט אים נאם מאכן נאר ער זאל צום אויף נעמן
 די הענט אונ זאל לאזן דיא וואשער אראפ לויפן פון
 זיין . דער נאך מען ער זיך אפ ווישען . אויך איין
 מלבוש וואש איז נאם גינארין מיט השתנה טאר ער
 גיט גיסן דרויף קיין וואשער במבט צו זיין די השתנה
 ווען איינער איז בשמירט גינארין זיינע הענט מיט אום
 ריינקייט . טאר ער זיין גיט אפ ווישען אין איין ווייך
 טיכל . נאר אין איין הארט . אדער אין איין וויידיל פון
 איין בהמה . איין פלי אדער איין פרי וואש זיא איז
 נאם טאר מען זיא גיט אויש ווישען מיט איין טיכל :
 (קנה) איין אשה טאר גיט גיין אום שבת מיט אייברגע
 שפילקעס אין שלייער . דען טאמיר וועט
 זיא דער מיט ארויש גיין אויש דעם עירוב . איין צוא
 גראכנע נאריל טאר מען גיט במלמל זיין . אזעלכע
 קינדער וואש מיטאט זיין גימאכט איין לאך אין אויער
 אונ מיטאט דרינגן אריין גינאשן איין פאדים . מאגן
 זיין וואול ארויש גיין דער מיט אויש דעם עירוב :
 (קנה) איין אשה אדר איין מויד טארין גיט פארבן זייער
 פנים . אויך גיט צו צו קלעפן איין מייג צו דיא פאקן
 דער נאך זעמן זיי אראפ . אזו ווערן רויט דיא פאקן
 דאש איז אסור אום שבת . אויך טארין זיי גיט פלעכטן
 זייערע האר אום שבת . נאר זיא מען זיין אפ גלעטן
 מיט דער האנט . אָבֿער גיט מיט איין מעסער . אויך
 טאר זיא גיט קעמען אדער גערשולען אירע האר .
 דען טאמער וועט זיא איינע פון זיין אויש רייסן :
 (קנה) איין בהמה פון איין יהודי טאר אויך קיין מלאכה
 גיט טאן אונ גיט פראגן אויש דעם עירוב אום שבת
 אונ איך וועל איהי פשיידן דיא דיגים דער פון . קיין
 פערד טאר גיט אויש גיין מיט דעם צאם אונ האמייט
 אָבֿער מיט איינש פון דיא צווייא מאג ער זיא אויש
 גיין . אויך טאר ער גיט אויש גיין מיט איין זאמיל .
 אדער מיט איין קאץ ווייל עש ווערט גיט גינאשן דער
 מיט

מיט אידק טאר מיין בהמה גיט אויש גיין מיט דעם צירונג וואש היינגט אויף איר האלו אנדער צווישן דיא אויגן דער כלל איז אזו איין נאך וואש ניא ווערט גיט גיהיט דער מיט טאר ניא דער מיט גיט ארויש גיין :

איין בהמה טאר גיט גיין אום שבת מיט איין גלעקיל אויף איר האלו אפילו אין דער היים דען ויא וועט דער מיט קלינגען סידין עש איז פאר שטאפט דאש עש קען גיט קלינגען אבער אויש דעם עירוב טאר ויא אועלכעס אויך גיט טראגן אויך טאר ויא גיט אויש גיין מיט איין מזיל באנד אדר מיט פאמקונס דען ניא וועט צו שטויסן די שטיינר מיט אויך פיס אפר אזוי האט איין שלעכטע פוס אום מיהאט זי ארום גיבונדין מיט לעשטישטיקס אדער מיט איין טוך דער מיט קאג ניא ארויש גיין אויך טאר קיין פעךד גיט ארויש גיין מיט אשטריק אויפן האלו ווייל עש ווערט גיט גיהיט דער מיט אזו אויך קיין אנדער בהמה דען ויא דארף קיין שמריק גיט אבער איין קאלב קאג ויא אויש גיין מיט איין שטריק ווייל עש ווערט גיהיט דר מיט קיין הינער טארן גיט אויש גיין מיט איין שנירל אויפן פוס קרץ פון דער נאך דער כלל פון דר נאך איז אלעליי בהמות אונ תוזת אונ עופות פון איין יהודי האבין איין דין אין זיד קענין דעם :

(ד) ענין רכיבה לא על הבמה ולא על העגלה: עש איז אסור צוא רייטן אויף איין בהמה אדער צוא פארן אין איין וואגן אום שבת אפילו די בהמה איז פון איין יהודי אזוא מוט ער צווייא עבירות זיין עבירה אונ דיא עבירה פון זיין בהמה אבער אז ער האט איין קנעכט איין עובד פוכבים קאג ער אים לאזן רייטן אויף איין בהמה צום וואשער ויא אן צו מרינגען אפר ער זאל גיוואריגט זיין גיט צוא ליגין אויף איר קיין שום פליי(קיא) מען מעג הייסן איין עובד פוכבים צוא מעלקין איין בהמה אום שבת פון איר מוכה וועגין דאש די מילך מוט איר ווי אבער מען דארף אים צאלין דער פאר גלייך ווי ער קויפט ביא אים די מילך אונ ער טאר גיט די מילך ניצין אין דעם

ועלביגן שבת(קלב) עש איז מותר צו געבין איין בהמה צו איין פאסטוד עובד פוכבים אונ ער האט גיט זארג צו האבן אז ער וועט ארבעטן מיט איר אום שבת אדער ער וועט ויא ארויש פירן חוץ לתחום נאר ער טאר אים גיט הייסן אונ אז ער זעהט אים ארבעטן מיט איר אום שבת דארף ער אים ווערן :

(קג) איין הונט מעג אויש גיין מיט איין רינג אונ מיט איין האלו באנדי אויך זאל אימליכר גווארנט זיין ווען ער פירט איין בהמה אויש דעם עירוב מיט איין צאם זאל ער זעהן אז דר שמריק זאל גיט אראפ היינגען פון זיין האנט איין טפה אויך צווישן אים אונ דער בהמה זאל דער שמריק גיט אראפ היינגען נאריגט צוא דער ערד עש איז פר תאבדו עשליכע זאכן וואש זייגען אסור תאמשיע עש איז קיין מלאכה גיט נאר ווייל ער פלעגט אים דער קאכין אויך אזו צוא טאן אז וויא אויך וועל עש דא בשיידין :

(קד) עש איז אסור צו זעהען אום שבת וואש זיינע פעלדן וועלן דארפן נאך שבת אויך וואש זיין גיפייא וועט דארפן נאך שבת אויך טאר קינר גיט גיין קיין תחום שבת אין איין קרתיץ אריין אדער צו רינגן פיעלים וואש זאלן ארביטן אום שבת אפר אהיים צוא בריינגען זיין בהמה קאג ער גיין ביזו אין תחום שבת אונ אז די בהמה קען גיט זיין זעלבסט נאר ער מוז איר טראגן טאר ער גיט גיין קיין תחום שבת ויא אהיים צו בריינגען ווייל דער דין איז דאך אז מען טאר גיט טראגן אום שבת קיין בעלי חיים נאר איין קינד אז וויא אויך וועל דא נאך בעסר בשיידין ווען זיין בהמה שטייט ווייטער פון דעם תחום שבת קאג ער ויא רופן דש זאל צו אים קומן אויך קאג קען זיין ביזו איין תחום שבת פון צרכי סתן בלה אדר צרכי סת וועגין : (קה) עש איז אסור צו רינגן איין סזן איבער שבת דען ער נעמט שכר שבת אבער אויף איין יאר אדער אויף איין חודש איז מותר : (קלו) עש איז מותר צוא רעכגען השפונות פון איין דבר מצוה אום שבת דהיינו וויפל מען בדארף צוא דער בלה אפר שכר לימוד צוא צאלן פאר יונגן אונ נאך זעלכע גלייכין אפר וואש עש איז גיט קיין מצוה איז אסור

צו רעכנען . דען איך האב מ'ראמאמער וועט ער דעם
 השבון אן שרייבין . דרום מאג מען וואול רעכנען
 אזעלכעס וואש ער דארף גיט אן שרייבין : מען מעג
 אדקא מנדר ויין אום שבת דרום מעג מען ניד מאכין
 איין מי שבד אום שבת אונ מנדר ויין אדקא אויף דעם
 בית הכנסת אויך מעג מען נעמן אלש וואש מען דארף
 פארקומין דיא בריקן אדער די נאמען דאשפיל לייט
 זאלן חיז צו קיין הינק גיט קומן . דער כלל איז אלש
 וואש עש איז צדכי רבים איז מותר דרינגן עופק צוא
 זיין אום שבת . אויך מאג מען שידוכים מאן אום
 שבת . אבר מיטאר גיט דער מאנען קיין התחייבות
 פון געלט . אויך מאג מען בשמעלין איין מלמד . פון
 איין קינדש וועגן . אבר פון קיין געלט מאר מען גיט
 דר מאנין אויך מעג מען שפרעכין אום שבת : (קל) עש
 איז אסור צו שיגן איין עובד פוכבים אום שבת גאך
 איין מת קרובים דאש זייא זאלין באלד קומען ניד
 מתעסק זיין מיט זיין קבורה אבר נאך איין קראנקיגש
 קרובים מאג מען יא שיגן אויב דר קראנקער פגעט
 גאר דער צו . ווען דר מלבוש פון איין עובד פוכבים
 ליגט במשכון בייא איין יודי . אונ דר עובד פוכבים
 וויל אים אויש וועקסלין אום שבת מאג ער אים וואול
 געבין . אויב ער טוט זיך אן דרינג אונ וועט עש גיט
 מ'ראגין חוץ לעירוב . אונ אויב גיט איז אסור :
 ווען עש איז בייא אייגעס עפס גינגקת גינארין מאג
 ער וואול אויש רופן אום שבת . אבער מיטאר
 גיט אויש רופן ווער עש האט זכות אויף דער אונ דר
 גחלה . אויך גיט בייא וועמען איז פאר האנדן ניין
 אדר ביר צו פר קויפן . אויך אז מיהאט אייגעס מודיע
 גיווען אז זיין מאכער איז גינמן גינארין צווישן עובדי
 פוכבים מאג ער מאן כל השתדלות אונ אפילו פארין
 נאך איר אום שבת . אונ אז ער וויל גיט גיט מען
 אים דער צו . ווען איינר איז אין איין סכנה . סייא
 סכנת הגוף סכ"ש סכנת נשמה מאג מען אים מציל
 זיין אום שבת מיט אלים וואש מילוק איז : (קמ) עש
 מאר קיינר גיט ריידן קיין דברים במלים אום שבת .
 נאר דער וואש האט מענוג דר פון דער מאג יא ריידן
 חידושים אונ פאמ'שטיין . אבער צו ריידן פון יענימ'ש

וועגן ווייל יענער האט מענוג דער פון מאר מען גיט :
 עש איז אסור צו זאגן אום שבת מארגין וועל איך
 די מלאכה מואן אדער דיא סחורה קויפן . אויך
 איז אסור צו זאגן איין עובד פוכבים אום שבת
 ער זאל אים דינגן פועלים אונ אפילו פאר שבת מאר
 ער צוא אים גיט זאגן ער זאל אים אמלאכה מאן
 אום שבת . אבער עש איז מותר צוא אים צוא זאגן
 ווארום האסטו מיר דש גיט גימאן אום שבת . האמ'שע
 דער כותי מארקט זיך וואול דרינגען איז דאך מותר .
 ווייל ער זאגט אים גיט אריש בפרוש ער זאל אים
 אמלאכה טוען . עש מאר קיינער גיט געבין קיין געלט
 צו איין עובד פוכבים פאר שבת ער זאל אים עפס
 קויפן אום שבת . אבער ער מאג אים זאגן קיף דיר
 דאש אונ דאש . אונ אז איך וועל דארפן וועל איך
 בייא דיר אפ קויפן . אויך מאג מען אים געבין
 קליידער ער זאל וייא פאר קויפן ווען ער וויל . אבר
 מיטאר אים גיט אריש ריידן ער זאל זייא פאר קויפן
 אום שבת . ווען איינר דינגט איין עובד פוכבים איין
 פורמאן זאל ער נעמן זיין סחורה זאל אריש זיין פון
 זיין חויו אן גילארין פאר שבת . אונ ווער עש
 לאזט נעמען זיין סחורה פון זיין חויו אום שבת .
 איז ער ראוי צוא גרויש קנס אונ עונשים . אמיל לייט
 זאגן אז ער האט דעם עובד פוכבים מיחד גיווען איין
 חדר אדער איין ווינקל מאג ער זיא נעמען אפילו אום
 שבת . אבער דארט וואו עש קומט אריש דער פון
 אחילול השם איז אסור . עש מאר קיינער גיט רעכנען
 אום שבת וויפיל ער האט אויש גיגעבין . אדער ער
 האט אויש צו געבין דען ער וועט קומען אן צו שרייבן
 אבער זיינע חובות וואש ער האט שוין בצאלט מאג
 ער וואול רעכנען אום שבת :

אויך זאל איינר גיט זאגן צו זיין חקר איך וועל מארגין
 גיין אין יענער שטאט אריין גייא אויך מיט מיר .
 ווען איינער וויל עפס בארגין בייא זיין חקר אום שבת .
 אונ ער וויל אים גיט בארגין מאג ער איין משכון אנדר
 לייגן אום שבת . אדער עש איז אסור צו זאגן נעם
 דיר דעם משכון . אונ בארג מיר דרוף אונ אזוא וויא
 מיטאר גיט לייגען אום שבת . אזוא אויך מאר מען

ג'ט בצאלין ווען איינער האט גימאכט איין סעודה פאר אורחים און עש איז בייא אים פאר שריבען וויפל גריכט און גיקעכצין ער האט גימאכט טאר ער גיט לייגען אום שבת און אויך איז אסור צו לייענען שטרי חובות אדר השבועות אדער אנדרי בריב און אפילו אריין צו קוקן דריין איז אויך אסור ווען איין עובד פוכבים גריינגט איינעם איין פריב אום שבת טאר ער זיא גיט אן הירן נאר דער עובד פוכבים ואל זיא פריער אנדרי לייגען דר נאך מאג ער איר עפנן און טאר דרינען גיט לייגען נאר אז דריין אריין צו קוקן דען טאמער איז עש איין דבר סבבה וואש מען דארף עש טאן אפילו אום שבת אבער אז ער ווייסט וואול אז עש שטייט גיט דרינען קיין דבר סבבה טאר ער אפילו גיט אריין קוקן דרינען די שטיין ביכר פון משלים אדער בלחמות אדער אנדער שפרד ווערטר אז עש איז גישריבן אדער גידרוקט אויף לשון הקודש מאג מען עש וואול לייגען אפילו אום שבת :

יהודי ועדמ עש צוא אום שבת איז אויך מותר דען דאש קען איז נאך דעם עובד פוכבים גיט ער גיט עש אפ דעם יהודי אבער עש איז אסור דעם קען ממלטל צו זיין אום שבת סתמת מוקצה דאש איז טייטש אפ גשייד דער פון :

(קכב) אלע דיא בלים אפילו אנרושע פאם מען מען קען ממלטל זיין אום שבת אבער שיינער השובע בלים וואש דער מענטש פארקט זיך מיט דעם ציא גיטן סתמת היזק דהיינו איין שעקט מעסער און נאך ועלכע זאכין איז אסור ממלטל צוא זיין סתמת מוקצה אפילו עש לייגען און שייידל מיט נאך אנדער מעסער אויך איין מעשנער שטייטל איז אויך מוקצה אלע דיא זאכין וואש מוקצה איז אז ער דארף זייא גייטיג אדער ער דארף צו זייער אורט מאג ער זייא ממלטל זיין אבער בייא די השובע בלים איז אזו אויך אסור אזו איז אויך דער דין בייא די בלים וואש מען דארף צו סתרה דהיינו איין וואג שאול אדר גוייכט אדר איין אייל איין בלי וואש אום שבת איז אסור דער מיט צוא טאן דיא מלאכה וואש עש איז דרויף גימאכט גווארין מאג מען עש ממלטל זיין גיט צוא זיין מלאכה נאר צוא אנאנדער זאך דהיינו איין האמער אויף גיס צו קלאפן אדער איין האק אויף פלייש צו האקן אויב ער דארף נאר דער צו אדר צוא דעם אורט וואו די בלי לייגט מאג ער זיא ממלטל זיין וואו אהין ער וויל אפילו אויפן בוידעם אבער ער טאר די בלי גיט ממלטל זיין פון איר טובה ווענין אויך ווען די בלי לייגט אויף אזוא איין ארט וואש ער פארקט זיך זיא וועט גינגבט אדער בליה ווערין מאג מען זיא ממלטל זיין און די זאכין וואש מוקצה איז אפילו עש לייגט דרויף אנאנדער זאך גיט קיין מוקצה מען ער דאש אראפ נעמן אבער דאש מוקצה טאר ער אפילו גיט אנוועק רוקען פון דעם אורט אבער ער מאג עש אנוועק בלאזין מיטען אטום דען דש הייסט גיט קיין מוקצה ספרים אדר אלע עסין שפייז איז מותר ממלטל צו זיין אפילו מען דארף גיט דר צו אבער הפילין און אויך איין שופר איז אסור ממלטל צו זיין סידין מען דארף צו זייער אורט אדער צוא זייער בדערפניש

דאש

דאש זיין זאלן ניט גינגבאך אדער פלגה ווערן :
 אטייר לייט זאגן אז אזוי איין פלי וואש איז גימאכט
 גינארין צו זעלבע זאכן וואש איז אסור אום
 שבת . טאר מען עש ניט ממלטל ניין אפילו ער האט
 מורא עש וועט פלגה ווערן און אפילו ער דארף צו איר
 אורט . אבער אז מען לייגט דרויף איין נאך וואש ניט
 מוקצה איז מעג מען דאש מוקצה אויך ממלטל ניין
 דער מיט . אבר דער זעלבער דין איז נאר בייא איין
 סת . איין פלי וואש איז צוא בראכן גינארין אפילו
 אום שבת . אז די שטיקך ניצן נאך צו עפיים איין נאך
 אדער עש איז צוא בנארנין מיזאל ניט גיזוק ווערן
 דריין מאג מען זיין ממלטל ניין . און אונעק דוימן .
 אבר אונעלכעס וואש איז פרדער ניט קיין פלי גינעוין
 אצור אז עש איז צו בראכן גינארין טאר מען עש ניט
 ממלטל זיין אפילו עש ניצט נאך צו עפיים אזאך . איין
 נאך וואש איז ניט קיין פלי דחינו איין האליך אדער
 איין שמיין סייא גרויש סייא קליין טאר מען עש ניט
 ממלטל זיין אפילו ער דארף דער צו . אדער צו דעם
 זעלביגן אורט . איין צו בראכנע נאדיל טאר מען אויך
 ניט ממלטל זיין . די שטיקער פון איין דעק מאג מען
 יוא ממלטל זיין אויב עש מיזן נאך צוא עפיים . אום
 ריינע זאכן אדער אלץ וואש ער האט אונעק גינארין
 פר שבת טאר ער עש ניט ממלטל זיין אום שבת . ווען
 עש היינט ווייס גרעט אויף איין שטאנג טאר מען די
 שטאנג ניט רירן נאר מידארף דאש גרעט אראפ נעמן
 אין אזוי איין אויפן מען זאל די שטאנג ניט ממלטל זיין .
 און ווען גרעט ליגט אין אזוי איין פלי וואש איז אסור
 ממלטל צו זיין אום שבת . מאג מען עש ארויש נעמן .
 ווייל עש איז דאך איין פלי . איין פאנק וואש איז פון
 איר ארויש גיפאלן איין פום . טאר מען זיא ניט
 ממלטל זיין . אויך ניט צו לייגן אויף אנאנדער פאנק
 סיידן ער פלעגט נאך פאר שבת אויך אזוי צוא ניצן
 מיט דער פאנק . אויך טאר מען דיא פום ניט אריין
 שטעלין . דען דאש הייסט גיבונעט :
 ווען איינער האט אין זיין הויז אועלכי ציגל וואש ער
 פלעגט דרויף צוא ניצן מאג ער זיין ממלטל זיין
 אבר אז ער האט דיא ציגל צום אויף גיליינט איינש

אויף דעם אנדרין פאר שבת . דא איז דאך זיין דעה
 ניט צו ניצן דרויף . טאר ער זיין ניט ממלטל זיין .
 ווען איינער זעהט ליגן אין זיין הויז אדער אויף דער
 גאס שטיקער גלאז אדער איין שפיציג האליך וואש
 מען קען גיזוק ווערן דרינען . מאג ער אונעק דוימן :
 איין לייטר וואש מען דארף אין הויז מאג מען ממלטל
 זיין : צווייגן פון ביימער וואש ער האט זיין אפ
 גריסן צוא פר ברענין איז אסור ממלטל צו זיין . אבר
 אז ער האט זיי צו אנאנדער צום אויף גיפונדן פר שבת
 איז מותר דרויף צו ניצן אום שבת . אזוי איז אויך דר
 דין מיט איין שטיק האליך אבר מיט איין הויבן שמיין .
 עש איז אסור ממלטל צו זיין איין שפאן אדער איין
 ברעטיל אבר איין שמיין אפילו ער וויל דער מיט צו
 דעקן איין פאם . אדר אריין צו שלאגן דר מיט איין
 צאפין . סיידן ער האט עש אן גרייט דרויף פר שבת .
 איין רוט וואש מיהאט אפ גריסן פאר שבת דר מיט
 אראפ צו טרייבן די פליגן מאג מען עש ממלטל זיין
 אום שבת . דען עש הייסט אין פלי ריינו וואל וואש
 מיהאט גיליינט אויף איין מכה פאר שבת איז מותר
 ממלטל צו זיין . זייגי אקסן פעל אבר ניט פרעמדע
 מאג מען ממלטל זיין . אבר פעל פון קלייני בתמות
 אפילו זייני איז אסור ממלטל צו זיין . ברעטער וואש
 איין פעל הבית האט איז זיין הויז מאג מען זיין
 ממלטל זיין . ווייל דער פעל הבית האט זיין דאך
 מכן גינען פאר שבת צוא וואש מינעט זיין דארפן
 אבר די ברעטער פון איין סטאלער איז אסור ממלטל
 צוא זיין סיידן ער האט זיין דעה גיהאט פאר שבת צו
 ניצן מיט זיין וואש ער וועט דארפן אום שבת :
 אונעלכע ביינער וואש זיינען ראוי צוא איין הויבן אדר
 שאליקין וואש איז ראוי צו איין בהקה און
 דיא ברעקלך וואש בלייבן אויפן טיש מאג מען זיין
 אראפ שארין : אבער אז זיין זיינען ניט ראוי צו איין
 הויבן אדר צוא איין בהקה טאר מען ניט ממלטל זיין
 נאר ער זאל דעם טיש אויף הייבן און זאל זיין אראפ
 שאקלן : ליגט אבר ברויט אויפן טישפך מאג ער צום
 אויף נעמן אלש מיט אנאנדער און אויש מייסלן
 פון דעם טישפך . דער נאך זאל ער דרויף וויידר לייגן
 דאש

110 110

דאש ברויט • נמצא אז ער איז עש מטלמל פון ברויט
 וועגן • בינד שמויזא וואש מען האט אן גברייט צוא
 עסן צו איין בהמה • מאג מען זיי מטלמל זיין אפילו
 זייא זיינען זייער גרויט • אזו אויך אלע זאכן וואש
 גהער צו עסן • סיי צו מענטשן סיי צו בהמות מאג
 מען עש מטלמל זיין • פיש וואש זיינען איין גזאלצן
 אונ מנקען זיי נאך עסן מיט דער זאלץ מאג מען זיי
 מטלמל זיין אבער אז מ'קען זייא גיט עסן מיט דער
 זאלץ איז אסור מטלמל צו זיין :

אימליכר מעג זיך אן טראגן זאמד אדער אש אונ
 זאל עש לייגן אין אווינקל צו זיין בדרפנט
 אום דער וואכן • אונ מען דער מיט צו דעקן אלדש
 איסרייניקייט אום שבת • אבר אז ער האט עש גיט
 גילייגט אין אווינקל טאר ער דאש גיט מטלמל זיין •
 אויך אז ער האט פאר גראבין פירות אדר ירקות אין
 זאמד מאג ער זייא ארויש נעמן אום שבת • עש איז
 מותר צו שטעלן איין קארב פו קליינע הינדלאך דאש
 זייא זאלן דרויף לויפן ארויף אונ אראפ • אבר ווייל
 דיא הינדלאך זיינען אויפן קארב טאר מען אים גיט
 מטלמל זיין • איין אשה מאג פירן איר קינד אין דער
 האנט אויש דעם עירוב אבר זיא טאר אים גיט טראגן
 אמיל לייט זיינן מתיר צו שפילן מיט איין פאלן אום
 שבת אונ אמיל אסרין • איין מלבוש וואש איז שעמט
 זייגן אמיל מתיר מטלמל זיין אום שבת אונ אמיל
 אסרין • די ווערים וואש מען שפינט פון זייא וייד טאר
 מען זיי גיט טראגן בייא זיך אום שבת • איין פלעדר
 וויש מאג מען מטלמל זיין אונ אויך דער מיט אויש
 קערין • דיא זאכן וואש זיינן מוקצה פאר איין עושר
 איז אויך מוקצה פאר איין ארומאן • עש איז קיין
 חילוק גיט אין דיא זאכן • דא ועל איד שרייבין
 וואש מען מעג מטלמל זיין דורך אנטנדר זאך :

(ב) דאש איז ידע אז איין שטיין איז מוקצה אונ
 איין קינד איז גיט מוקצה מטלמל צו זיין
 אז דאש קינד האלט איין שטיין אין דער האנט • טאר
 מען עש גיט מטלמל זיין דער מיט • סיידין דאש קינד
 וועט ח"ו קראנק ווערן אז ער וועט גיט האלטן דעם
 שטיין אין זיין האנט • אבר אז ער האלט איין גראשן

אין זיין האנט טאר מען אים נאר גיט מטלמל זיין •
 אבר מען מעג אים פון בייא דער האנט : איין קארב
 מיט איין לאך • וואש דיא לאך איז פאר שטאפט
 גיווארן מיט איין שטיין • מאג מען דעם קארב מטלמל
 זיין איין עמער פון איין ברויט וואש איז צוא גרינג אונ
 מיהאט צוא אים צוא גיבונדין איין שטיין ער זאל
 שווערער זיין מאג מען מיט אים וואשער שעפין אום
 שבת • אויב נאר דער שטיין איז צו גיבונדין גיווארן
 פאר שבת : איין קארב מיט אויפס וואש ליגט דרינג
 איין שטיין • איז עש אזו איין אויפס וואש ווערט גיט
 מיהאט אז מען שיט עש אויש • זאל ער דעם קארב
 איבר קערן עש זאל אליין ארויש פאלן • דער נאך מאג
 ער אריין לייגן דאש אויפס • אבר אז עש איז אזו איין
 אויפס וואש ווערט מיהאט אז מען שיט עש אויש •
 מאג מען עש מטלמל זיין מיטן שטיין • ווען איינער
 האט פאר נעסן געלט אדער אשטיין אויף איין מיט
 אדער אויף איין בעט אדער אויף איין קישין • אדער
 אויף איין כלי אדער אויף איין מלבוש • מאג ער עש
 אראפ שאקלין • אבער אז ער האט בפיין גילייגט
 דרויף טאר ער עש גיט אראפ • שאקלין : דען די זאך
 וואש מוקצה ליגט דרוף איז אז ווי דש מוקצה זעלבסט
 ווען איינער לייגט ארויף איין דבר מוקצה אפילו פסוד
 אויף אזו איין זאך וואש איז גיט זיין • מאג עש
 וואד יענר אראפ שאקלין • דען קיינער קען גיט אסרן
 וואש גיט זייגש איז • אונ אויך אפילו דר וואש האט
 ארויף גילייגט די מוקצה אז ער דארף צוא דעם ארט
 מאג ער וואיל צוא נעמען דיא זאך וואש דאש מוקצה
 ליגט דרויף • קיין שום עסן שפיזו איז גיט מוקצה •
 אפילו איינער האנדילט מיט עסן שפיזו מאג ער דער
 פון נעבן צו עסן אום שבת • אויך אפילו ווען איינער
 האט גזייט • ווייך אדער קארן אונ עש איז נאך גיט
 איין גיווארצילט אין דער ערד מעג ער נעסן דער פון
 צוא עסן • אויך מעג מען ארויש נעמן דיא אייער פון
 אונטער דיא הינד אום שבת צוא עסן אויך אזו איין
 אויפס וואש ווערט צייטיג ביז עש ווערט צוא גילעגן
 מעג מען עסן דר פון אום שבת אבר אז מיהאט עש
 גילייגט מריקענען • טאר מען עש אפילו גיט מטלמל

זוין . אָבֵר אִז דָּאשׁ אוּפֿס אִז פּוֹן אַיִן עוֹבֵד בּוֹכְבִים . דָּאשׁ עַר הָאֵט זיך עַשׁ גְּלִיגְט צו מְרִיקֶענען קאָג מַעַן עַשׁ זיאַ עֶסֶן אַלע זאָכֵן וּוּאשׁ זײַן מוֹקֶצֶה גוֹעַן תּוֹחֵלֵת שֶׁבֶת . אִז עַשׁ אַסּוּר אַנאַגִּין שֶׁבֶת . אָפִילוּ עַשׁ אִז דְּעַר נֶאָךְ פֿאַרִיכֵט גִּיּוּוּאַרִין . מַעַן טָאָר נִיט שְׁמַעֲלִין קִיין בְּלִי אונְטֵר אַיִן דְּבַר מוֹקֶצֶה . דַּעַן מִינּוּעַט דָּאךְ די בְּלִי אוֹיף נִיט טָאָרִין מְטַלְטֵל זײַן . אונּ מִיטָאָר נִיט אַסְרִין קִיין בְּלִי אום שֶׁבֶת . וּנְעַן אַיִנְעַר הָאֵט אַרױף גְּלִיגְט גַעֲלַט אוֹיף אַז אַיִן זאךְ וּוּאשׁ נִיט מוֹקֶצֶה אִז דְּהֵינּוּ אוֹיף אַיִן מִישׁ אָדֵר אִין אַיִן זאק נִמְצֵא הָאֵט עַר דָּאךְ דִּיא זאךְ אָן גִּיגְרִיט צו גַעֲלַט נוא אִז דָּאשׁ מוֹקֶצֶה גְּלִיגְט מִיט דִּיא גַעֲלַט :

אַיִן מַת אִז מוֹקֶצֶה אונּ מִיטָאָר אִים נִיט מְטַלְטֵל זײַן . מִיידִין מַעַן לִיגְט אוֹיף אִים אַיִן קִינֵד אָדֵר אַשְׁמִיךְ בְּרוּיט . אוֹיף מַאָג מַעַן זאַגן צו אַיִן עוֹבֵד בּוֹכְבִים עַר זאַל אִים מְטַלְטֵל זײַן . אונּ דָּאשׁ אִז אַלץ גִּרְעַט גִּיּוּוּאַרִין אִז דְּעַר מַת גִּיט נאָקֶעט . אָבֵר אִז עַר לִיגְט אִין עֶפֶס אַיִן מְלָבוּשׁ . דְּהֵינּוּ אַיִן לִיִּלאַךְ . אָדְּעַר אַנאַנְדֵר מְלָבוּשׁ מַאָג מַעַן אִים וּוּאול זַעֲלָבֶסֶט מְטַלְטֵל זײַן אָן אַיִן שׁוּם זאךְ . דָּאשׁ אִז אַלץ בֵּיאַ אַיִן מַת . אָבֵר אַנאַנְדֵר מוֹקֶצֶה טָאָר מַעַן נִיט מְטַלְטֵל זײַן דוֹרְךְ אִז אַיִן זאךְ וּוּאשׁ נִיט מוֹקֶצֶה אִז . מַעַן טָאָר נִיט אָן רִירִין אִין קִיין שׁוּם אָבֵר פּוֹן אַיִן מַת אום שֶׁבֶת . דְּרוּם טָאָר מַעַן אִים גִּיט צו בִּאָכֵן דִּיא אוּיגן אונּ דָּאשׁ מוּיל אָבֵר מַעַן מַעַן וּוּאול אונְטֵר בִּיגְדֵעַן זײַני קִין בִּאָקִין . צו דָּאשׁ מוּיל זאַל זיך נִיט ווייטֵער עֶפֶסֶן : וּנְעַן אַיִנְעַר הָאֵט אַרײַן גְּלִיגְט זיך אִין זאַמֵד . אונּ עַשׁ אִז נֶאָךְ נִיט אַיִן גִּיּוּוּאַרְזִילֵט גִּיּוּוּאַרִין מַאָג עַר עַשׁ אַרױשׁ צִיָּהֵן אום שֶׁבֶת בֵּיאַ דִּיא בְּלַעַמִיד הָאִמְשִׁי דִּיא זאַמֵד וּנְעַרֵט אַרַאפּ גִּישְׁאִמִין . נֶאָר עַר זאַל נִיט אָן רִירִין אִין דֵר זאַמֵדִי שְׁטוּרִי וּוּאשׁ מִיהָאֵט זיא אַרײַן גְּלִיגְט אִין אַיִן בַּעַט פֿאַר שֶׁבֶת . מַאָג מַעַן זיא אוּישׁ גְּלִיבִין אום שֶׁבֶת . אַזַעֲלָכִי שְׁטוּרִי וּוּאשׁ זײַנעַן מוֹקֶצֶה דְּהֵינּוּ זיא אִז נִיט גִּילְעַנֵן אִין אַיִן בַּעַטִי אִז עַר הָאֵט אִין דֵר שְׁטוּרִי אַרײַן גְּלִיגְט אוּפֿס מַאָג עַר עַשׁ וּוּאול אַרױשׁ גַעֲמַעַן מִיט דֵר הָאָנֵט אונּ אוּיב מִיט זײַן אַרױשׁ גַעֲמַעַן וּנְעַט עַר די שְׁטוּרִיא מְטַלְטֵל זײַן . וּוּיא זאַל עַר מַאָג . זאַל עַר

אַרײַן מַאָג אַיִן מַעַסִיד אִין דַעַס אוּפֿס אונּ נֶאָל עַשׁ דֵר מִיט אַרױשׁ גַעֲמִין . אָבֵר אִז דָּאשׁ אוּפֿס לִיגְט אִין דְּעַר עַרְד אָדְּעַר אִין זאַמֵד . אִז קַעַן עַר עַשׁ דָּאךְ מִיט קִיין מַעַסִיד נִיט אַרױשׁ גַעֲמִין . מַאָג עַר עַשׁ וּוּאול אַרױשׁ גַעֲמִין מִיט דֵר הָאָנֵט . אוּיב עַר וּוּיל דֵר מִיט לִיטִין מְכַבֵד זײַן : וּנְעַן אַיִנְדֵר וּוּיל זײַן צוֹרֵךְ מַאָג אִין עַר מִיט גַעֲמַעַן שְׁמִינְדֵר אִין זײַן הָאָנֵד זיך אונְטֵר צוא וּוּישְׁן דְּעַר מִיט . אַיִן שְׁמִיךְ עַרְד וּוּאשׁ וּנאַקֶסט דְּרוּיף גְּרַאז מַאָג מַעַן זיך אונְטֵר וּוּישְׁן דְּעַר מִיט זאַנ אִז דֵר הָאָב קִיין מוּרַא נִיט עַר וּנְעַט אוּישׁ רִיטִין דָּאשׁ גְּרַאז . דַּעַן אַיִמְלִיכֵר וּוּיטֶט אִז דָּאשׁ אִז אִין אִיסוּר . אָבֵר מִיטָאָר זיך נִיט אונְטֵר וּוּישְׁן אוֹיף וּוּיבִי עַרְד . דַּעַן זיא וּנְעַרֵט צוא בְּרַעֲקִלֵט . מִיט אַיִן שְׁעַרְבִיל אִז אַיִן סִפְגָּה זיך אונְטֵר צו וּוּישְׁן דֵר מִיט אָפִילוּ אום דְּעַר וּוּאכִין מַחֲמַת בִּישׁוּף . אָדֵר עַר וּנְעַט זיך דְּרִיגֵן אַשְׁנִיט גַעֲפִין . מַעַן מַאָג זיך וּוּאול אונְטֵר וּוּישְׁן אוֹיף גְּרַאז וּוּאשׁ וּנאַקֶסט נֶאָךְ אוֹיף דְּעַר עַרְד אָבֵר מוּזאַל גוֹהֵר זײַן ח'ו עַשׁ נִיט אוּישׁ צוא רִיטִין . וּנְעַן אַיִנְדֵר קַעַן נִיט זײַן צוֹרֵךְ מַאָג בִּזוּ עַר מוּז דָּאשׁ מִסִּם תְּקִיּוֹת עֶפֶסֶן מִיט עֶפֶסֶים אַיִן זאךְ . זאַל עַר עַשׁ אום שֶׁבֶת עֶפֶסֶן דוֹרְךְ אַיִן שְׁנֵי נִיט וּוּיא עַר פֿלַעַנֵט צו מַאָג אום דֵר וּוּאכִין : עַשׁ אִז אַסּוּר זײַן צוֹרֵךְ צו מַאָג אוֹיף אַיִן גִּיאָקֶרֶט פֿעֲלֵר אום שֶׁבֶת . דַּעַן עַר מַאָכֵט אַיִן גְּרוּב . אונּ אוֹיף אַיִן הוּדִישׁ פֿעֲלֵד טָאָר מַעַן אום דֵר וּוּאכִין אוֹיף נִיט : (קַמֵד) אַיִן מִיד אָדֵר אַיִן לֵאדִין וּוּאשׁ אִז נִיט צו גִּיבּוּגְדֵן נֶאָר עַשׁ אִז גִּימַאכֵט גִּיּוּוּאַרִין צוא פֿאַר שְׁמַעֲלִין דְּעַר מִיט אִז עַר הָאֵט דְּרוּיף אִין זִנְעֵן גִּיהָאֵט אום דְּעַר וּוּאכִין . מַאָג עַר וּוּאול דְּעַר מִיט פֿאַר שְׁמַעֲלִין אום שֶׁבֶת . אָבֵר אוֹיף אַיִן רִיגֵל אונְטֵר צוא שְׁפִאָרִין הַעֲלֶפֶט נִיט זײַן כּוּשְׁבָה פּוֹן אום דֵר וּוּאכִין . בִּזוּ עַשׁ מוּז פֿאַר שְׁנִיצֵט זײַן אַיִן שְׁפִין דָּאשׁ אַיִמְלִיכֵר זאַל וּוּיטֶט אִז דָּאשׁ אִז אִין רִיגֵל . אונּ זונְקֶסט טָאָר עַר עַשׁ נִיט מְטַלְטֵל זײַן אום שֶׁבֶת . אונּ אִז דְּעַר רִיגֵל וּנְעַרֵט אַרײַן גִּירִיקֵט אִין דְּעַר שְׁוֹעֵל אַרײַן הַעֲלֶפֶט קִיין שְׁפִין אוֹיף נִיט . נֶאָר עַר מוּז מַאָכִין אַנאַנְדֵר זאךְ עַשׁ זאַל דְּעַר קַעַנֵט וּנְעַרִין אִז עַשׁ אִז אַיִן רִיגֵל : אונּ אִז די שְׁוֹעֵל אִז גִּינְדֵרִיג בִּזוּ דְּעַר רִיגֵל קוֹמֵט אַרײַן אִין דְּעַר עַרְדֵר . טָאָר מַעַן מִיט אִים נִיט צו

112

דין גלען אום שבת :

אין מיר וואש מען עפינט זיא ניט אפט דיינו אין
הינטר מיר אדר אין מיר פון אנארטן אדר פון
אין הויף אונ זיא אין נידריג צו דער ערד ביו אז מען
עפינט זיא גראבט זיא אין דער ערד . אין דער דין
אזוא אז זיא האט אנגלן פון אויבין אונ פון אונטן
מען מען זיא עפן אום שבת . אונ אויב ניט טאר מען
זיא ניט עפן אונ ניט צוא מאכן . סייח זיא אין הויף
פון דער ערד ביו זיא ריקט ניט אן אין דר ערד . ווען
אין אנגל פאלט ארויש טאר מען אים ניט אריין נעצן
אום שבת . אין מיר וואש אזי גימאכט גינארן פון
אין שטיק ברעט . אונ אונטן האט זיא קיין שוועל ניט
אונ אז מען עפינט זיא שלעפט זיא זיך נאך אויף
דער ערד . טאר מען זיא ניט עפן אונ צו מאכן אום
שבת . אבער אז זיא איז פון צוויי שטיק ברעטער
אפילו זיא האט ניט קיין שוועל טאג מען זיא זיא עפן
אונ צו מאכן . איין אלטער ארער אין קאסטן אדר
אין שיינק וואש אזי גימאכט גינארן מיט אין מיר
מיט אנגל אז דר אונטרשט אונל אז אביסל ארויש
טאג מען אים אריין טאג אום שבת . אבער אז ער אזי
אין גאנצן ארויש אדר אז דער אייברשטער אנגל אזי
אפילו נאר אביסל ארויש טאר מען אים ניט אריין טאג
אום שבת . אין באנק בעטיל וואש אזי גימאכט
גינארן דרויף צו גינן טאר מען עש ניט אין שלאגן
אדר אויש שלאגן מינאל קעגן ויצן דרויף . דען עש
הייבט אין רעכטע מלאכה :

אין עכר וואש אזי גימאכט גינארן מיט שרייפליך
טאר מען ניט פאר שרויפן אונ אויף שרויפן אום
שבת . ווען אין באלטן הייבט זיך אן אין צו ברעכן
אום שבת טאג מען אים אונטרשט מיט אין באנק
ער זאל זיך ניט ווייטער אין ברעכן אפר אויף צו הייבן
אום טאר מען ניט . אונ דיא זאך וואש עש שמעלט
דער מיט אונטר זאל ער עש שלאפלאך אונטר שמעלן
דאש ער זאל עש קענען ארויש נעמען אום שבת .
אז עש אזי ארויש גיפאלן אין פוס פון אין באנק טאר
מען אים ניט אריין שמעלן אום שבת . אונ אויך טאר
מען דיא באנק ניט לייגן אויף אנאנדר באנק . סיידין

אז דער פוס אין נאך ארויש גיפאלן אום דער וואכין .
אונ ער פלענט זיא פאר שבת אויך ארויף לייגן אויף
אנאנדר באנק דא טאג ער אום שבת אויך אזו טאג .
אין מעסר וואש שמעקט אין דר וואנט טאר מען עש
ניט ארויש נעמן אום שבת ווייל די ליים וועט אראפ
פאלן אבער פון אין באנק טאג מען אים זיא ארויש
נעמן . דר וואש שמעקט אריין אין האלץ אין אנדרן
אז עש אין רעכטי מלאכה . אונ עש אזי אסור אום
שבת . אין הויף וואש אזי נאם מען מען אויף שפרייטן
שמרויא אום שבת צו גיין דרויף . אבער ער זאל ניט
טאג וויא אום דער וואכין . דאש ער זאל מראגן דיא
שמרויא אין הויף אריין מיט אין אום ריינע בלי :

פאס אום שבת : אפילו ער דארף דער
צו . אפר אז עש אזי שוין פאר האנדרן אין לאך טאג
ער דריין אין צאפין אדר אין שפונט אריין שמעקן
אין פאס וואש האט שוין פון לאנג אין לאך . נאר
זיא אזי פאר שמאפט גינארן פון דיא הייבין . אזי
דער דין אזו אז די הייבין ויין נידריג פון דער לאך
טאג מען זיא וואול אויש מאכן . אונ אז דיא הייבין
זיינען העכר פון דער לאך טאר מען זיא ניט אויש
מאכן אום שבת . אויך אין צאפן וואש קען ניט
ארויש פון דר פאס טאג מען אים אריין שלאגן מיט
אנאנדר צאפין אז ער ווערט אן גינעהען העכער פון
דיא הייבין . אפר אז דיא הייבין ויין העכר טאר מען
ניט . ווען איינר האט פרלארן אדר צוא בראבין אין
שליסל פון אין תדר אדר פון אין אלטער . אונ ער
דארף דער צו גייטיג אום שבת . זיינען אמיל מתיר
ארויש צוא נעמן דיא מיר פון דיא אנגלן אונ אמיל
אפרין עש . דרום זאל מען עש הייסן טאג אין עובר
כוכבים אין קארב מיט אויפס וואש אזי פאר קניפט
טאג מען אפילו אויף שניידן דעם שטרוב אום שבת
מיט אין מעסר . עש אזי גלייך ווי איינר צו ברעכט
די שאליקין פון אין נוס ער זאל קיפן צום אינווינקסטן :
(קמ) עש אזי אסור צוא מאכן אין גינעלט אום שבת
דאש ער וויל פאר שפרייטן אין פוך אדר אין מאנטל
אויף שמעקער האלץ . דען עש הייבט גבוואש . אויך

ק"ו וואנט טאר מען נישט מאכן פון ק"ו שום זאך • אָבֵר אײן פֿיר האַנג פֿאַר דעם ווײַז אָדער פֿאַר אײן מיר אָדער פֿאַר אײן פֿענצער מאַג מען זאָ מאַכן :

(קמ"ו) דיני צידה בשבת

דער וואש וואָנט נאָך אײן פֿהטח אָדער אײן חֵדָּה אָדער אײן עוף אום שֶׁבֶת • אָדער ער מְכַיֵּבט זײ ארײן אײן אײן חֵדָּה ארײן עשׂ זאל גיפֿאַנגן ווערן • דאש אײז אַרעכטי מלאכה • אונז אײז ער טומט עשׂ במוזד אײז ער חֵיב מִיתָה אונז אָפֿילו ער רײצט נאָר אָן אַהונט אײף וײאָ ער זאל נײאָ חאַפֿין דאש טאר מען אָפֿילו אום דער וואַכין אײף נישט מָאָן בִּפְרָט אום שֶׁבֶת אײז גלײַך וײאָ ער זעלבֿערט וואַלט עשׂ גיטאַן • אײן פֿלײג טאר מען אײף נישט חאַפֿין אום שֶׁבֶת • דרום טאר מען נישט צואַ מאַכן קײן אַלסער אונז קײן קאַקטײן בײז מען מְכַיֵּבט ארײז דײ פֿלײג דאש קײן שום פֿלײג זאל דרײַן נישט פֿאַר שלאַסן ווערן אונז אָפֿילו אײן חֵדָּה אָדער אײן עוף חײַפֿט זעלבֿערט ארײן אײן זײן חֵדָּה ארײן אונז ער מאַכט צואַ דײאָ מיר עשׂ זאל גיפֿאַנגען ווערן אײז ער אײף חֵיב מִיתָה במוזד • אונז אָפֿילו ער זעצט זײך פֿר דר מיר אָדער פֿאַרן פֿענצער עשׂ זאל נישט קענן ארײז אײז ער אײף חֵיב • אונז אײז אײנר האַט זײך גיזעצט פֿר דר מיר זײ צו פֿר שְׁטעלן • מאַג זײך שײן אַנאַדערער זעצן לעפֿן אײם אונז נאָר דער ערשטער אײז חֵיב אונז אָפֿילו דער ערשטער נײט אַוועק מאַג דער אַנדערער בלײבן זײצן • ווען אײנר האַפֿט אײן שלאַנג פֿון אײן רפּואָה וועגן אײז אַסור • אָבֵר קְדִי אײז ער זאל נישט מײַז זײן דײאָ לײט אײז מוֹתֵר מִטָּאָר נישט חאַפֿין קײן פֿלײז אום שֶׁבֶת אָבֵר אײז אײז אײם קוצער מאַג ער זײאָ אַראַפֿ וואַרפֿן פֿון זײן לײב :

מְרַעֲמִין מִטָּעֵן שׁוֹךְ אָן פּוֹנֵה אײף שְׁפײאַקן וואש לײט אײף דער ערד • אָבֵר פֿאַר שְׁטײכין אײז עשׂ אַסור מײַדן עשׂ לײט אײף גיפֿלאַסמײַטער ערד • מִטָּאָר נישט פֿאַנגן אום שֶׁבֶת קײן חוּזוֹ הַיַּנְעֵר אָדער גענוז • אָדער אײן באַז אָדער אײן הונט אונז מִטָּאָר נישט מִטָּלְטֵל זײן קײן שׁוּם בעל חַי בִּפְרָט אַזעלכס וואש האַט פֿעדערן אײז רײאָ עבֵרֵה נאָך גרעסר • דען טאַקער וועט ער אײזש כײסן אײן פֿעדער :

(קמ"ז) דיני קשור בשבת

ווען אײנער מאַכט אום שֶׁבֶת אײן קנּוּפּ זאל אײז בלײבן אײף אײבײג אָדער ער קניפֿט אײף אײז אײן קנּוּפּ אײז ער חֵיב • צװײ קניפֿן אָבֵר אַנאַדער חײַסט אײן רעכטער קנּוּפּ אָפֿילו עשׂ אײז נישט גימאַכט גיװארן אײז צו בלײבן אונז דר וואש מאַכט אײן קנּוּפּ ער זאל אײז בלײבן אָבֵר שֶׁבֶת • אָדער ער מאַכט אָפֿילו נאָר אײן קנּוּפּ אײז אײן שְׁמֵרִיק אָדער אײן אײן שְׁמֵרִיל אײז ער אײף חֵיב • אײז אײף אײז ער חֵיב אײסן אײף קניפֿן אײז וײאָ אײן קנּוּפּ מיט אײן שְׁלײף אײן צװײ שְׁנֵרלײך אײז מוֹתֵר • אָבֵר אײן אײן שְׁנֵרִיל אײז אַסור • ווען אײנעס האַט זײך פֿר קניפֿט דײ העמד מאַג ער זײאָ אײף קניפֿן • דען דשׂ חײַסט אײן צער אײז ער וועט עשׂ נישט אײף קניפֿן • אײז אײף ווען אײנעס האַט זײך ארײז גיזעצן אײן שְׁנֵרל פֿון אײן שׁוֹךְ מאַג ער עשׂ ארײן צײהן • אײז ער דאַרף קײן פֿיל מִטְּרַחַא נישט האַפֿין דער צו אָבֵר אײז ער דאַרף וײאָ האַפֿין פֿיל מִטְּרַחַא דער צו אײז אַסור • דען טאַמער וועט ער עשׂ פֿאַר קניפֿן • אײז דײ וועשֿערן האַט צום אײף גיקניפֿט וײס גרעט מעג מען עשׂ אײף קניפֿן • אָבֵר אײז עשׂ אײז נאָך פֿון דער נײאָ אײז צום אײף גיקניפֿט פֿון דער גיטאַרן אָדער אײן שׁוֹקטער וואש האַט צום אײף גיקניפֿט אײן פֿאַר שׁוֹךְ טאר מען זײאָ נישט אײף קניפֿן • עשׂ אײז מוֹתֵר אָן צו קניפֿן אײן העמד מיט אײן שְׁנֵרל דער מיט וואש צו שְׁעִפֿין • אָבֵר נישט מיט אײן נאַרמיל אָדער מיט אײן שְׁמֵרִיק • דען אײף האַב מוֹתֵר טאַמער וועט עשׂ אײז בלײבן • אָבֵר מיט אײן שְׁלײף אײז דר מיט אײף מוֹתֵר :

(קמ"ח) דיני המבשל בשבת

דער וואש מאַכט אום שֶׁבֶת טאר ער דר פֿון קײן הנָאָה נישט

114

ג'ט האבין • אז ווא איך וועל דא בלשיידן דר וואש
 קאכט אדער ער טוט אנאגדן מלאכה אום שבת במוד
 מיט גערין • טאר ער דער פון קיין מאל קיין הנאה
 ג'ט האבין • אבער אנדערע לייט מעגן דער פון הנאה
 האבן נאה שבת • אבר זייא דארפין ווארטן אזו לאנג
 ב'ז די נאך וואלט שוין ג'קענט ג'טאן ווערין נאך שבת •
 טוט ער עש בשונג דאש ער האט פאר געסין אז עש איז
 שבת • אדער ער האט ג'מינט דאש איז קיין מלאכה
 ג'ט • טאר קיינער דער פון קיין הנאה ג'ט האבין אום
 שבת • אבר נאך שבת מאג ער ועלבסט אויך הנאה
 האבין דר פון • נאר מען דארף ווארטן וויא אויבן שמיט
 אונ אפילו איינער הייסט איין עובר כוכבים איין מלאכה
 טאן טאר מען אויך דער פון קיין הנאה ג'ט האבין ב'ז
 נאך שבת • ווען איינער האט ג'קילט איין הון פון
 אקראנקין וועגן מאג איין ג'זונטר אויך עסין דער פון •
 אבער אז אפילו איין עובר כוכבים האט ג'קאכט אדער
 ער האט אפ ג'דיסן פירות פון אקראנקין וועגן טאר קיין
 ג'זונטר דער פון קיין הנאה ג'ט האבין • דען איך האב
 מורא טאמער וועט ער מער קאכן אדר אפ ג'דיסן פון
 זיינט וועגן • אונ אזו וויא מיטאר ג'ט קאכט ב'ביא דעם
 פייאר • אזו אויך טאר מען ג'ט קאכין ב'י דעם וואש איז
 דער היצט ג'ווארין פון פייאר • מיטאר ג'ט אריין לייגן
 בראטן איין איין און אהייסן טאפ אדר אין איין הייסער
 סוף • אפילו עש איז דער היצט ג'ווארין פון דער זון •
 אבר אויך דער זון ועלבסט מאג מען עש יוא בראטן
 אדער וואשער צו ווארטן :

איין ג'קעכץ וואש איז קאלט ג'ווארין • איז עש אסור
 צוא שפעלן לעבין פייאר • וייל עש וועט יוד
 בעסר איין פגעלן • סיידין אז עש איז שוין פריער רעכט
 ג'קאכט ג'ווען אונ עש איז נאך אביסל ווארים אונ עש
 איז קיין יוד אויך ג'טא דריגען • אזווא וועט יוד דאש
 פגעלן אדער מאכן • דא איז עש מותר צוא שפעלן
 פון ווייטן ב'יא דעם פייאר אויך אזו איין ארט וואש
 זאל ג'ט קעגען זידין אבער עש מעג אזווא הייס ווערין
 ב'ז מיזאל קיין פינגר ג'ט מעגן איין האלטן דריגן • אבר
 וויא באלד עש פעלט איין נאך פון דעם אלס איז אסור •
 אויך טאר מען קיין הייסע וואשער ג'ט ג'סן אויף איין הארטע

עסין ווארן אדער אויף ג'וואלצע הערינג • אויך ווען מען
 האט צוא שניטן ברויט דרויף ארויף צוא ג'סן יוד טאר
 ד'א יוד ג'ט זיין אזו הייס אז מיזאל קיין פינגר דריגען
 ג'ט קעגען איין הארטן איין טאפ וואש שמיט אויבן פייאר
 טאר מען אויף אים ג'ט ארויף שפעלן אנאגדן טאפ מיט
 ג'קעכין צו ווארטן • אבר אז ער שמיט נאך לעבין פייער
 מאג מען אויף אים יוא ארויף שפעלן אזו איין טאפ מיט
 ג'קעכין וואש איז נאך ג'ט נאר קאלט ג'ווארין • אזו איין
 ג'קעכין וואש איז נאך הייס אז מיטען קיין פינגער ג'ט
 האלטן דריגען טאר מען דריגען קיין בשמים אונ קיין
 זאלץ ג'ט אריין שישן אויך טאר מען ג'ט אריין לייגן
 קיין בשמים אדער זאלץ אין איין שיקל אריין • אונ דרויף
 ארויף צוא ג'סן דאש הייסע ג'קעכין :

אויך טאר מען ג'ט אריין ג'סן קיין קאלטע וואשער אין
 ווארימע עש זאל ווארים ווערין • אבער ווארימע
 אין קאלטע איז מותר איין קעסיל ווש היינגט ג'ט איבר
 דעם פייאר אונ ער איז נאך הייס מאג מען אין אים אריין
 ג'סן פיר קאלטע וואשער מיט אטאל • אבר אז ער היינגט
 איבער דעם פייער איז אסור • ווען עש שמיט ווארים
 וואשער אין איין בלי אונ עש איז ג'ט דריגן ג'וואריכט
 ג'ווארין • מאג מען דריגען אריין שפעלן וויין אדר ביר
 אדער וואשער עש זאל ווארים ווערין • אויך מעג מען
 שפעלן איין קאלט ג'טראנק אדער עסין שפייז ב'י דעם
 פייער • אבער ער טאר עש ג'ט שפעלן אויך אזו איין
 ארט וואש קען דארט הייס ווערין ב'ז מינועט קיין פינגר
 דריגן ג'ט קעגן איין וואלטן • אפילו ער וייל עש באלד
 אונעק נעמען אדער ער וייל אכטונג געבין עש זאל ג'ט
 הייס ווערין איז דאך אסור • דען איך האב מורא טאמער
 וועט ער פאר געסין • אדר ער וועט מחלל שבת זיין ח'ו •
 דרום מאג מען אריין שפעלן דעם משאלניט אין אויבן
 אריין צוא דער האלטן זיין היץ • אבער ג'ט אויף אזווא
 איין ארט וואש וועט הייסער ווערין :

איין פלאדין אפילו ער איז שוין קאלט מאג מען אים
 שפעלן ב'יא דעם פייאר ער זאל אביסל דער
 וואריכט ווערין • אבר ג'ט אזו נאהינט ער זאל יוד קעגן
 באקין • איין ג'קעכץ וואש איז דריגען פאר האנדן יוד
 שמיט דאך אויבן אז עש איז אסור עש צוא שפעלן
 לעבן

אָדער פון שַׁבַּת פֿריא אויף שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת אִין עַר חַיִּיב .
 דער וואש קלײבט אויש די שְׁלֵעֲכֶמֶע פון די גוּטע אָפּילו
 מיט דער האַנט און אָפּילו דאש גוּטע אִין פּיל און דאש
 שְׁלֵעֲכֶמֶע אִין ווײַצײג . נוא אִין דאָך אַרְוֶשֶׁע מוֹרְחָא דֵשׁ
 גוּטע אַרויש צו קלײבין אִין עַר דאָך חַיִּיב :

עֵשׂ אִין פּאַר האַנְדִין אִין מִין אַרְבַּעַס וואש הייַסט
 תּוֹרְמוֹסִין . צווישן דעם מִין אַרְבַּעַס גִּפְיִט ווײַך
 שְׁלֵעֲכֶמֶע וואש מאַכין גוט און וַיִּס דִּיא גוּטע . פון דעם
 מִין סָאָר מֶען גיט אויש קלײבין די גוּטע . דען ווייל דיא
 שְׁלֵעֲכֶמֶע מאַכין וויא גוט הייַסט דאש דיא שְׁלֵעֲכֶמֶע די
 זאַנגין פון קאַרין סָאָר מֶען גיט צוא רײַבין מיט דער
 גאַנצער האַנט וויא ער פֿלעגט טאן אום דער וואַכן נאַר
 מיט צוויי פּינגער . אויף אִין אַסור אַראַפ צוא נעָקן דֵשׁ
 גִּרְנֶע פון די גיט ווייל מִיקאַן נײַ אִין עָסִין אום גיִשילט .
 זאַנגען וואש זײַנען צו רײַבן גיווארין פֿר שַׁבַּת . מאָר מֶען
 גיט אַרויש וויאָן די מַעֲקָנֶע אום שַׁבַּת מיט אִין פּלי .
 נאַר מיט דער האַנט . עֵשׂ אִין אַסור אִין צוא ווייַקן
 אַרְבַּיִס אום שַׁבַּת אִין דיא שְׁאֵלִיכֶךְ זאַל אַראַפ . אִין טוֹף
 מיט הייַבין וואש וויַעט זײַך גאָך פון פּאַר שַׁבַּת סָאָר מֶען
 דרויף גיט אַרויף גיָסן גאָך הייַבין אום שַׁבַּת . אָבֵר מֶען
 מַעג אַרויף גיָסן וואַשער דאש ווי זאַלן לויטער ווערין .
 ווען עֵשׂ גיִמְטִיט זײַך פֿליקליך אַדער אַנאַנדֵר זאָך אִין עִפּוֹס
 אִין מִשְׁקָה סָאָר מֶען עֵשׂ אַיְבֵר מֶען דרוֹף אִין זײַפֿ אָבֵר
 דרוֹף אִין טוֹף אום שַׁבַּת . אָבֵר וואַשער סָאָר מֶען גיט
 זײַנען דרוֹף אִין טוֹף . דען ער וואַשט זיא אויש . אויף אִין
 אִין מִשְׁקָה וואש מִיקאַן זיא גיט מִרְיָקן אַיְפֵר דֵר הייַבין
 סָאָר מֶען זיא גיט אַיְבֵר זײַנען . און ווען ער וויַעט עִפּוֹשׁ
 אִין מִשְׁקָה דרוֹף אִין טוֹף זאַל ער גיווארײַט זײַן מִין
 גרוב גיט צוא מאַכין אִין דער טוֹף . נאַר ער זאַל זײַנען
 וועט זײַך די גרוב מִמִּילאַ מאַכין . און אִין ער וויַעט דרוֹף
 אִין זײַפֿ זאַל ער גיווארײַט זײַן זיא צו האַלפּין אִין סַפַּח
 הויף פון דער פּלי וואש ער וויַעט דריַנען :

וויין אָדער ביר וואש עֵשׂ אִין דריַנען פּאַר האַנְדִין הייַבין
 סָאָר מֶען עֵשׂ גיט אָפּ גיָסן פון דער הייַבין אום
 שַׁבַּת . דען עֵשׂ הייַסט גיָקליבן נאַר ער זאַל עֵשׂ אָפּ גיָסן
 פּאַמֶעליך און זאַל אַביסל אַיְבֵר לאָזן אִין דיא הייַבין .
 וואַשער וואש עֵשׂ אִין דריַנען פּאַר האַנְדִין ווערײַס סָאָר
 מֶען

לעבין פּייאַר . אָבֵר אִין ער האַט אורחים ביי זײַך אורֵר
 אַנאַנדֵר דבר צוֹרֶךְ סָאָר ער שְׁמַעֲלִין לעבין פּייאַר ביי
 עֵשׂ זאַל אִין הייַס ווערין אִין מִזְאָל מִין פּינגער גיט קעגן
 אִין האַלפּין דריַנען . אִין טאַפּ וואש שְׁמייט ביי דעם
 פּיַנְדֵר סָאָר מֶען אויף אִים גיט אַרויף שְׁמַעֲלִין מִין אַנדֵר
 טאַפּ מיט גיַקעֲכֶךְ . אויב עֵשׂ קען אויף דעם אורֵט אִין
 הייַס ווערין אִין מִזְאָל מִין פּינגער גיט קעגן אִין האַלפּין
 דריַנן . און אויב גיט אִין מוֹרֵר . דֵר וואש מִישׁט אונטֵר
 דאש גיַקעֲכֶךְ און טאַפּ מיט אִין לעפּיל . און דער טאַפּ
 אִין גאָך הייַס . אִין זײַך וויא ער קאַכט . און דֵר וואש
 טוט דאש אִין חַיִּיב . דרום סָאָר מֶען גיט אַרויש געִמען
 פון אִין טאַפּ אָבֵר פון אִין פּאַן מיט אַלפּיל נאַר ער מוז
 עֵשׂ אִין נאַנצן אויש גיָסן אִין שִׁסְל אריין . סײַדִין עֵשׂ
 אִין קאַלט אָדער רעִכט גיַקאַכט . דאש מֶען דאַרף עֵשׂ
 גיט אונטֵר מִישׁן . אִין גיַבראַמינש אָדער אִין פּלאַרין
 וואש שְׁמייט בייא דעם פּיַנְדֵר סָאָר מֶען אִים גיט שְׁמִירֵן
 מיט שְׁמאַלן אָפּילו עֵשׂ אִין שוין גוט אִין גיַבראַמינ :

(קמט) דין הבורר בשבת

דער וואש קלײבט אויש די גוּטע עָסִין שְׁפּייו פון דיא
 שְׁלֵעֲכֶמֶע אום שַׁבַּת אִין עַר חַיִּיב מוֹתָה . דרום דֵר
 וואש האַט פּאַר זײַך צווייא אירלייא עָסִין שְׁפּייו סָאָר ער
 גיט אויש קלײבין אַיַנש פון דעם אַנדֵרין . סײַדִין ער
 ווייל נאַר עָסִין אַיַנש דער פון אויף דֵר זעלביגֵר סְעוּדָה .
 אָבֵר עֵשׂ אִין אַסור אויש צוא קלײבין אויף אַנאַנדֵר
 סְעוּדָה . ווען אַיַנער האַט פּאַר זײַך צווייא ערלייא מיָגים
 גיט און מאַנדלִין אַנדֵר קאַרשין אָדער פּאַרין אַנדֵר אַנדֵרע
 צווייא מיָגים . און ער וואַלט גערין נאַר אִין מִין פון זײַ
 גיַנעסִין . סָאָר ער וואול אַיַנש אַרויש געִמען מיט ווין
 האַנט און זאַל עֵשׂ באַלֵד עָסִין . צוויי אירלייא פּיש האַט
 אויף דעם דין אִין זײַך פון צווייא מיָגים אָפּילו וויא זײַנען
 אַיַמֵר גרושע שְׁמִיָקֵר סָאָר מֶען אַלש גיט אויש קלײבין
 סײַדִין מיט דער האַנט די שְׁמִיָקֵר פּיש אִין אַלש אִין
 מִין דרום מַעג מער וואור אויש קלײבין די גרושע אורֵר
 דיא קלײנע שְׁמִיָקֵר . דען וואש קלײבט אויש אִין מִין
 פון דעם אַנדֵרין . און ער ווייל עֵשׂ האַלפּין אויף דֵר אַנדֵרער
 סְעוּדָה . דריַנען פון פּריַמאַן צוא נאַכט אויף שַׁבַּת פּריַ

מען ויא מרינקען הורף איין טוף • דען ראש הייבט גיט
 גוויינט גיט מער דיא טוף האלט אויף די ווערס פון צו
 קמען אין זיין מול אריין • דר וואש שלאגט אויש פוסר
 אום שבת איז ער תיב דען ער קלייבט אויש דש שלעכץ
 פון גושט • אויף טאר ער גיט אן הייבן די שטעטע דש
 ער וויל עסן די ווער מילך • נאר ער זאל אזוא אראפ
 עסן די סטעטע פון אויבן • אויף טאר מען גיט אראפ
 נעמען ראש פעטש פון דיא יוד מיט איין לעפיל אָר
 אָפּ צו גיסן אין אנאָרד פלי סידן עש בלייבט איבן אפּסל
 אין דיא יוד • עש איז אסור צו שפּיען אויף איין ווינט •
 דען דער ווינט פאר טראַגט ראש שפּיעכץ • אזוא איז
 גרייף וויא מען ווינט שויפּלט :

(ק) דיני סחיטה בשבת

עש איז אסור אויש צוא קוועטשן איילבער אָדער וויין
 טרויבן אום שבת • אונ אפילו דער וויין גיט פון
 יוד זעלבסט • טאר מען דער פון גיט טרינקן דעם זעלבין
 שבת : אפילו ער האט דיא פירות אן גינדיט צו עסן
 טאר ער אויף גיט טרינקען דעם וויין וואש איז אויש
 גלאפן דער פון : ווייל עש איז דער סדר וויין טרויבן
 אויש צו קוועטשן : אָבן אַזעלכע פירות וואש איז גיט
 דער סדר וויא אויש צו קוועטשן דהיינו מילגרומן אָר
 אָנדרו פירות איז מותר צו טרינקען די זאפט וואש גיט
 ארויש דער פון אום שבת : אָבער מיטאר זיי גיט אויש
 קוועטשן נאר אונטר ווייליכש • אונ אַזעלכי וויין טרויבן
 וואש ריגן נאָד פון פאר שבת אפילו וויא ריגן אויף אַצונד
 אום שבת : מאג מען דער פון טרינקן : ווייל אפליכער
 טראפן וואש ריגט ווערט במל אין דעם פריערין : דיא
 אויש גיקוועטשטע וויין טרויבן וואש מען ווייקט וויא
 אין צו מאכן עפּים אין משקה דר פון : אונ עש גיפּינט
 יוד ריגן נאָנצע קערנעליך אונ זיי ריגן אויש אום שבת
 מאג מען טרינקען דער פון : אויף איז מותר אויש צוא
 קוועטשן וויין טרויבן אין איין גקעכץ אריין אום שבת
 עש גוט צוא מאכן : עש איז מותר אויש צוא קוועטשן
 עפּים איין שפּייז : אויב ער דארף גיט דיא וואשר וואש
 גייט ארויש דער פון : אָבער אז ער דארף דיא וואשר
 דער פון טאר ער עש גיט אויש קוועטשן סידן אין

איין גקעכץ אריין שנייא אָרד איז טאר מען גיט מאכן
 צו גיין מיט דר האנט : אויף גיט צו ברעכין אויף קלייני
 שטיקליך עש זאל צו גיין אָבער מיט איין פלי איז מותר
 צו ברעכין : אויף טאר מען עש גיט ליגיין אויף דער זון
 אָדער לעבין פּיאָר עש זאל צוא גיין אונ ברייבער אז
 מיהאט עש יוא גליינט איז מותר צו טרינקן די וואשר
 דער פון : דער וואש וואשט יוד אום שבת אום ווינטער
 זאל ער גווארנט זיין גיט צו מאכן צו גיין איז אָדער
 שנייא מיט זיינע הענט : אויף טאר גיט זיין קיין זאלץ
 אויף זיינע הענט בשעת וואשן יוד : דען די וואשר
 וועט עש מאכן צוא גיין : אויף טאר מען קיין פלי גיט
 אויש וואשן אום שבת מיט קיין שום זאך : אונ דער
 וואש וואשט זוא אויש מיט זאלץ האט ער צוויי עבירות :
 אויף איז אסור משתין צו זיין אין שניי אים שבת : דען
 ער מאכט אים צוא גיין : עש איז אסור צוא פאר
 שטעקן איין פלעשיל מיט איין נאסע מיכל • דען מען
 מאכט עש אויש קוועטשן • עש איז מותר אריין צו מאן
 זאקרין אין איין עסן עש זאל אשייני פארב בקומן • דר
 וואש עסט רזמי אָדער שווארצי קארשין אום שבת אונ
 זייני הענט ווערין גיפארבט דער פון : טאר ער מיט זיי
 קיין טוף גיט אן רירן • דען ער מאכט עש פארבין •
 אָבער ברויט מאג ער אן רירן • אונ מאג עש אפילו איין
 טונקן אין די קארשין האמשי עש ווערט גיפארבט :

(קא) כמה מיני דינים משבת תולש טוחן תיקוני מאבל מעבר אפה ולש

ווען איינר האט גיבוירן שטרויא אויף צוא פאר ברענין
 איז עש מוקצה • אונ מיטאר עש גיט ממלמל זיין
 אום שבת • אָבער אז ער האט עש אן גינדיט פון פאר
 שבת צו געבין עסן זיין בהמה • איז גיט מוקצה מיטאר
 גיט מאכן קיין זאלץ וואשר אום שבת • אויף איז אסור
 צוא בזאלצין עטליכי שטיקליך רעטיף בנאָדער סידן
 איינש רירט גיט אן ראש אָנדרו • אונ ער וויל עש עסן
 צו דער זעלביגער סעודה • אויף איז אסור צוא בזאלצין
 גיקאכט פלייש אָר אייער סידן ער וויל עש עסן צו
 דער זעלביגער סעודה • גוואַס אַרביס מאג מען ויא
 בזאלצין אום שבת • עש איז אסור צו קלאפן זאלץ אָר

פּעפּיר אין איין שטייטל אום שבת אָבער אין איין
 שיסל מיט איין שטייל פון אַמעסור אָרר פון אַלעפּיל איז
 מותר . עש איז מותר צו שניידן גיקאכט אָרר גיבראמן
 פּלויש אפילו אויף קלייני שטיקליך מיט איין מעסור .
 אָבער ניש מיט איין האק מעסור . אויף איז אָסור צוא
 רייבן קען אָרר ברויט אויף איין ריב איין . אָבד מיט
 דער האנט איז מותר צוא ברעקלין . ווען איינר האלט
 שטעקנדיג קרייטיבער אין וואשער מאן ער וואול אונטער
 גיסן פרישי וואשער אָבער ניש נאר אַנגרי וואשער אויף
 טאר מען ניש שניידן אום שבת קיין קרייטיבער אָדער
 פירות אָדער רעטיף אויף קלייני שטיקליך . סידין ער
 וויל עש עסין צו דער ועלביגער סעודה . אויף איז אָסור
 צו געסן דעם האניק פון דעם בין שטאק . אויף איז אָסור
 צו קנעטן אום שבת : אויף איז אָסור אריין צו גיסן וויין
 אָרר עסיק אָדער ביר אין צו ריבענע קערניגליך דען עש
 הייסט גיקנעטן . אָבד אַז מיהאט פּר שבת דריין אריין
 גינאסין . מאן מען אום שבת נאך אריין גיסן . אויף מאן
 מען אריין גיסן וויין אָרר עסיק אין איין שיסל און דר נאך
 אריין צוא ווארפן דריין דאש קערניגל און מאן עש
 אונטער מיטן מיטן פינגער . אָבער ניש מיט איין מעסור
 אָדער מיט אַלעפּיל . אויף איז מותר איין עסין שטיין צו
 מאכין אין איין שיסל . אָבער ניש קיין פרי . אויף איז
 אָסור צו שילין קנאביל אָדער ציפּלים . סידין ער וויל
 עש עסין צוא דער ועלביגער סעודה :

(קב) דיני נורד בשבת

איין איי וואש ווערט גיבארין אום שבת אָרר זום טוב
 איז עש מוקצה : און מיטאר עש נישט מסלמל זיין .
 און אז דאש איי איז פאר מיטש גיווארין אפילו צווישן
 מוינט איינער זיינען אלי מוקצה . אָבער מען מען עש צו
 דעקן מיט איין בלי , עש זאל ניש צוא בראכין ווערין .
 נאר ער זאל גיוואריגט זיין עש ניש צוא ריבין פון אָרט :
 און אז זום טוב גיפאלט ערב שבת אָדער וונטאג איז עש
 ביינע מען אָסור . און אז מען טוט עש אריין אין איין
 גיקעכץ איז עש אָסור צוא עסין ביינע מען : דאש אופס
 וואש פאלט אָראפּ פון בוים אום שבת איז אויף אז דער
 דין . קיין האלץ טאר מען נישט מסלמל זיין אפילו אקליין

שפּענדיג די ציין אויש צוא מאכין . אָבד איין שטרויא
 איז מותר אויף שטעקנדיג האלץ מכיש שטעקנדיגע
 קרייטיבער מאן מען וואול מסלמל זיין : און מען מעג
 אויף דער פון אַפּ ברעכין אָרר אַפּ שניידן צו שטעקן
 דער פון אָרר דער מיט אַוועק צו טרייבן די פּליגען : עש
 איז אָסור גורל צו ווארפן אום שבת : און מיטאר אפילו
 קיין עובר מוכבים אויף ניש לאזן גורל ווארפן פון איין
 יהודי וועגן :

(קג) דין השאלה וקנין צרכי שבת והדחת כלי ותיקונן ומכילתן בשבת

עש איז אָסור צוא קמין און צוא פאר קיפן אום שבת .
 דרום אז איינר קיפּט וויין אָרר ביר בייא איין
 שיינקער טאר אים דער שיינקער נישט דער מאנן קיין
 געלט : און ער טאר אים נישט דער מאנן קיין מאס . וויא
 דען זאל ער טאן . ער זאל זאגן צום שיינקער גיב מיר
 די קאן פול אָרר האלב . אזו וועט ער פאר שטיין . אויף
 טאר ער נישט זאגן צו אים איה בין שולדיג אין גילדן גיב
 מיר נאך פאר אין גילדן . אזו וועל איה דיר שולדיג זיין
 צווייא גילדן : אמייל לייט זיינען סתיר צו דער מאנען
 איין מאס צום שיינקער : אָבער ווער עש איז דריגען
 גוהר תבוא עליו ברכה עש איז מותר צוא זאגן צוא איין
 קרעמער גיב מיר אזו פיל אייער אָדער עפיל אָדער ניש :
 אָבד מיטאר נישט זאגן גיב מיר פאר אזו פיל גראשין :
 די טרענער וואש טראגן פעסער מיט ביר אָדער וויין .
 זאלן זייא גיוואריגט זיין וויא צו טראגן אום שבת דורך
 איין שיניג נישט וויא אום דער וואכין . עש איז מותר אַפּ
 צו וואשין דאש גיפעס מיט ווארים וואשיר וואש זיינן
 נישט גיוואריקט גיווארין אום שבת : אויף מעג מען עש
 צוא וואשין אפילו פון איין סעודה אויף דער אַנדערער :
 שיינק פלים מאן מען אַנאנצין מאן אַפּ ווישן און אויש
 שוויינקען . עש איז אָסור צוא מוגלין בליים אום שבת .
 אָבער מען מעג זיי מוגלען דורך איין עקמה . דאש ער
 זאל גיין מיט דער בלי אין מאנה אריין : און זאל ריא
 בלי אָראפּ שטופן אין דער וואשער און זאל זיא אן פילן
 מיט וואשער און זאל מיט דער וואשער . עפּים גיצן האמשי
 די הענט וואשין אָדער ער זאל די בלי אַוועק שיינקען צו
 איין

אין עובר כוכבים איבער שבת • אוז דארף עש קיין
 מבילה גיט האבין ביו נאך שבת • עש איז אויף אסור
 איין בלי אויש צו שוויינקן מיט זאלץ אדער מיט זאמד
 אויף גיט מיט איין סוד • דען ער מאכט זיא אויש
 קוועטשן • אָבּר מיט שמוּרוּיאַ אונט מיט הייאַ איז מותר
 אויש צוא שוויינקען :

קיד) דיני הבנת מאכל בהמה

עש איז מותר צו מראגין פאלווי צוא ויין בהמה אין איין
 זיפ אום שבת : האמשי עש זיפמ זיף אויש דאש
 מיכט דער פון ווייל ער איז זיך גיט כסון דער צו • אָבּר
 בכונה איז אסור • אויף איז אסור צו לייגן די פאלווי
 פאר ויין בהמה אין דער הויף • כרי דער וויגד זאל זיא
 אויש ווייאן • עש איז אסור צוא מעסקין דעם האביר
 וואש ער שיט פר ויין בהמה • עש איז אסור צו שניידן
 גראו פאר ויין בהמה : סידין זיא קען עש אנדרש
 גיט עסן : אויף איז אסור צוא שטאפין עופות אָבּר
 בהמות אום שבת • עש איז מותר איין בהמה צו שטעלן
 אויף גראו • אונט איך האב קיין מורא גיט ער וועט עש
 ארויש רייסן מיט ויין האנט פון אונטער איר אונט וועט
 עש איר געבין צו עסן • אויף איז אסור צו נעמן עסן
 פון איין בהמה אונט צו שימן פר דער אנדערד בהמה אום
 שבת • דען עש איז מיואם פאר איר • אויף איז אסור
 איין זאליב ריין צוא מאכן אום שבת :

קיה) כרותי שעשה מלאכה בעד ישראל

עש איז אסור צוא געבין עפים איין זאך צוא איין עובר
 כוכבים צוא מראגין אויש דעם עירוב • אפילו עש
 איז זינגען • דען די לייט וועלן מינגן עש איז דעם יהודיש •
 אָבּער אז עש קען קימען איין שגאָה דער פון • אָבּר דר
 עובר כוכבים איז איין תקיף מאג מען אים וואל געבין •
 אויף איז מותר צוא געבין עסן שפיו צוא איין עובר
 כוכבים אויף דעם תנאי ער זאל עש עסן אין זיין הויז
 אפילו ער מראנט עש אויש דעם עירובי איין קלייד פון
 איין עובר כוכבים וואש ליגט במשכון ביי איין ישראל
 מאג מען עש אים אויש בייטין אויף אנאנדער משכון
 אום שבת אויב ער טומט עש אן • דאש ברויט וואש איין

עובר כוכבים האט גיפאקן אום שבת אסרין עש אמיל
 לייט אונט אמיל זינגען עש מתיר דרום אז מקען קיין
 אנדער ברויט גיט קריגן אויף איין סעורת מצוה איז
 עש מותר צו עסן • דאש אופס וואש איין עובר כוכבים
 האט אפ גיריסן אום שבת פון זינגט וועגן איז עש אסור
 אפילו מסלמל צו זיין ביו נאך שבת • אָבּער מיבדארף
 גיט ווארטין נאך שבת ביו מיוואלט עש גיקענט אפ רייסן
 אָבּר אויב עש איז נאר אפילו איין ספק אויב ער האט
 אפ גיריסן פון איין יהודי וועגן אונט אפילו עש איז נאר
 איין ספק אויב ער האט עש גיט אפ גיריסן נאך פר שבת
 דארף מען זיא ווארטין נאך שבת :

איין עובר כוכבים וואש האט גיבראכט צו איין יהודי
 אום שבת אזו איין זאך וואש איך האב קיין מורא
 גיט דאש ער האט עש היינט אפ גיריסן אדער גיפאנגן
 נאר איך האב מורא טאמער האט ער גיבראכט אויש
 דעם תחום • איז דר דין אזו האט ער עש גיבראכט פון
 זינגט וועגן • אָבּער פון אנאנדער עובר כוכבים וועגן
 איז עש מותר צו עסן אונט אויב ער האט עש גיבראכט
 פון איין יהודי וועגן • פאר עש דער זעלביג יהודי גיט
 עסן ביו נאך שבת אזו לאנג אז מען וואלט עש גיקענט
 בריינגן אויש דעם תחום אונט אנאנדער יהודי מעג עש
 עסן אפילו אום שבת אונט אויב עש איז איין ספק אויב
 ער האט עש גיבראכט אויש דעם תחום איז אויף אסור •
 דש איז אלש גירעט גיווארין פון אזו איין עובר כוכבים
 וואש וואונט גיט מיט אים אין איין שטאט אונט די זאך איז
 אויף גיט צוא קריגן אין דער שטאט • אָבּער אז ער
 וואונט יוא מיט אים אין איין שטאט • אונט די זאך איז אויף
 צו קריגן אין דער שטאט אונט ער ווייסט אויף אז ער קט
 די זאך גיט אפ גיריסן אָבּר גיפאנגן אום שבת • איז עש
 מותר צוא עסן ווען איין עובר כוכבים בריינגט אויש
 דעם עירוב ברויט אָבּער ביר אין אמיל קדינות האלט
 מען עש פאר איין אסור אָבּער אין אונדער קדינות האלט
 מען פאר איין היתר אפילו אים עש צו הייסן בריינגן
 פון אורחים וועגן • אָבּער אויף אסעודה • איין עובר
 כוכבים וואש טומט אמלאכה אָבּר ער ציגד אן אלכט אום
 שבת פון איין יהודי וועגן • פאר ער דער פון קיין הנאה
 גיט

ניט האבין אָבער פון איין סעודת מצוה וענין איז מותר *
און מיר האלטן דיא סעודה פון שבת אויך פאר איין
סעודת מצוה :

קיט) דיני רחיצה בשבת

עש איז אסור אום שבת זיך צו באדין אָדער צו ניסן
אויף זיך ווארים וואשער וואש נינגען אפילו
גיוואריקט גיווארין פר שבת * אָבר זיין פנים און הענט
און פים מאג מען זיא אפ וואשן אין דער וואשער * און
אין קאלט וואשער מאג ער זיך זיא באדין * און ווער עש
באר זיך אין טייד זאך ער גיוואריקט זיין גיט צוא גיין
פיר אילן פון טייד ביו דיא וואשער ווערט אפ גיטריקניט
פון אים * אין איין ווארים באד וואש לויפט אויף דער
ענד איז זיך מותר צוא באדין אָבער אין אָבעטיל איז
אסור מכ"ש אז עש שטייט אין איין הדר אָדער אין
הויז אויף איז אסור אפילו אריין צו גיין אין איין שוויץ
באר אום שבת דר וואש הט זיך פנאסן מיט קאלטע וואשער
אָדער ער האט זיך גיוואשן * טאר ער זיך גיט ווארקען
לעבין פייאר אז דיא וואשער זאל ווארים ווערין אויף
אים * אויך דער וואש האט נייע הענט דער וואריקט
בייא דעם פיער טאר ער אויף זיי גיט ניסן קיין קאלטע
וואשער עש איז אסור צוא וואשן די הענט אום שבת
מיט זיין אָדר זאלן אָדער חלב אָדר מיט פעמע זאכן
אָבר מיט קלייען איז מותר * איין באד וואש מיהאט זיא
גיהייצט אום שבת פון עוברי פוכבים ווענין מאג איין
יהודי אריין גיין דרינגן תיבף גאך שבת * אָבר אז מיהאט
זיא אויך גיהייצט פון איין יהודי ווענין מוז מען ווארטין
גאך שבת ביו מיוואלט זיא גיקענט אויש הייצין :

קצו) דיני סיכה בשבת

עש איז אסור זיך צוא שמימן מיט איל אָדר מיט אלש
וואש גיהער צו איין רפואה * דען עש איז אסור איין
רפואה צו טאן אום שבת טיידן צו איין מסוכן אז וויא
איך וועל דא בשידין * ווען איינעם טוט עפיש וויי און
וויטער איז ער פריש און גיוונד אין גאנצין גוף טאר מען
אפילו קיין עובר פוכבים גיט תיסין אים ארפואה צוא
טאן * אָבער צו איין קראנקן וואש איז מסוכן דאש אז

מיועט אים דיא רפואה גיט טאן וועט ער שטארבין אָדר
ער וועט ערנער קראנק ווערין * איז אנרושע מצוה
אפילו מחלל שבת זיין אים רפואות צוא טאן * און ווער
עש איז דרינגן גיוואריקט און טוט אים איין רפואה אום
גיפרענט איז ער גלויבט * און ווער עש טוט עש גיט
אום גיפרענט איז ער איין מין * דאש ער גלויבט גיט אין
דעם וואש די חכמים האבן גישריבן * און ער טוט איין
עבירה הינטער ווייליכש * און דיא גמרא זאגט אז דער
זעלבדיגער מענטש איז גלייך וויא ער וואלט איין רציחה
גיטאן * און דער רב וואש לאזט זיך פּרעגין אז איין זאך
איז ער ממונה * דען ער דארף עש אפט דרשנען אין
אָדע שולן דאש אימלכער זאל וויסן אז ווען עש איז איין
גוט און מען קען קיין עובר פוכבים גיט קריגן * אָדער
מען קען טאן אים גיט באַלד קריגען דארף מען גיט ווארטין
גאר איין יהודי זאל עש תיבף טאן אויך זאל מען עש
גיט לאזן טאן קיין עמי האצים אָדר ווייבן אָדר קינדן *
דען וויא וועלן עש פאר לאזן * און וועלן גיט גלייבן
אין אָמונת חכמים * גאר עש זאלן עש טאן קעסטליכע
לייט לוכדים און תלמידי חכמים און אימלכער מאג זיך
האלטן פאר איין תלמיד חכם אין דער זאך * אָבער אז
אין דער וויילע וואש מען וועט רופן דעם עובר
פוכבים וועט ער גיט קראנקער ווערין * דארף מען וואול
ווארטין און אז דער יהודי האט אן גיהויבן און עש איז
גיקוטען איין עובר פוכבים זאל ער אים לאזן גומר זיין *
און די מצוה איז גירעכניט אויפין יהודי :

אלע דיא חולאת וואש איין מענטש האט אינווייניג אין
זיין לייב אפילו צאן ווייטאג אויב ער ליגט גאר
צו בעט דארף מען גיט ווארטין אויף איין עובר פוכבים *
און מען דארף גיט פּרעגין קיין דאקטער אָדער בסי גאר
מען מעג אים אלש טאן וויא אום דער וואכין אָבר אז
מען ווייכט דאש ער וועט חיו גיט קראנקער ווערין ביו
מיועט רופן איין עובר פוכבים * אָדר ביו גאך שבת *
טאר מען גיט מחלל שבת זיין * און ווען ער האט איין
אויש ווייניגשטע קרייניק * דארף מען פּרעגין איין דאקטר
אָדער אויב ער זעלבסט זאגט איך בדארף תיבף צוא
רפואות מען קען מחלל שבת זיין פון זיינט ווענין * ווען

צוויי דאקטורים זאגן ער דארף טיפף און אנדרע הונדערט
 דאקטורים זאגן ער דארף ניט איז מען דאך מחלל שבת
 פון זיינס וועגן דען די געה פון צוויי איז גלייך וויא פון
 הונדערט. און אז ער זעלבסט זאגט ער דארף טיפף.
 אפילו איין דאקטער זאגט ער דארף ניט. אָדער אז ער
 מיט איין דאקטער זאגן ער דארף טיפף. און אפילו
 אנדערע הונדערט דאקטורים זאגן ער דארף ניט. איז מען
 דאך מחלל שבת פון זיינס וועגן. אָבער אז ער זעלבסט
 זאגט ער דארף טיפף. און צוויי דאקטורים זאגן ער
 דארף ניט. גייט מען נאך דעם רוב נאך:

ווען איינער האט איין מכה אויף ווייניג אויף זיין לייב
 אָדער ווען איינס האט איין בים גיטאן איין משונגע
 הונט אָדער איין שלאנג: איז מען אויך מחלל שבת פון
 זיינס וועגן: ווען איינער איז גיפאלן אים שבת און מען
 קען קיין עובר פונקטים ניט קריגן מאג אים איין יהודי
 אָדער לאזן. אויך ווען איינער האט פוקסן איין וואונד פון
 אשווער. אָדער פון אנדער אייזון מאג מען אויך מחלל
 שבת זיין פון זיינס וועגן: ווען איינס טוהן ונייא דיא
 אויגן אָדער אפילו איין אויג: און פאר ווייטאן רינט עש
 אייטער אָדער בלוט: מאג מען מחלל שבת זיין פון
 זיינס וועגן: קירן פון דר זאך אלע די קראנקייט וואש
 איין דאקטער אפילו ניט קיין גווישער אָדער אפילו אנאָדער
 יהודי זאגט אויך פאר שמויא וואול או ער דארף טיפף צו
 איין רפואה איז ער בגלייבט ווען מען צוויינט איין יהודי
 ער נאל איין עבירה טאן אפילו איין דרבי עבירה טאר מען
 ניט מחלל שבת זיין פון זיינס וועגן אָבער אז מען צוויינט
 אים צו דר שטר חיו מאג מען ווא מחלל שבת זיין פון זיינס
 וועגן: איין קראנקן וואש מיטאם אים גישאצט אום שבת
 אז די רפואה מוז קען אים טאן אקטאן דורך אנדער טאר מען
 ניט ווארטן ביז נאך שבת: כדי מיטאל נאר איין שבת
 מחלל זיין: נאר עש איז אפילו אסענה אן צו הייבן אום
 שבת האמשי מען וועט צווייא שבתים מחלל זיין:
 איין קראנקער וואש קען ניט שלאפן אָבער דער ליכט
 און עש איז אכפנה אז ער וועט ניט שלאפן: מאג מען ווא
 וואול פר לעשון: און איטליכער וואש איז גווארינט און
 גישווינד אן דער זאך. אונטער איין גויט איז ער גילובט
 און גיליבט בייא די חכמים: און ער האט אַרויסן שטר

גלייך וויא ער וואלט שבת גיהאלין מיט אלע זאכן:
 און אז מיט דער רפואה טוט מען נאך אנאָדער מלאכה
 דהיינו ווען איינער איז חו צריני גיפאלן אין שיה
 צריני אום שבת: און מען ווארפט איין געזן און מען
 חאפט מיט אים ארויש פיש אויך: שאט עש גיט ווייל
 ווען ער איז זיך גיט כפרין דרויף: אויך אז מען זאגט דער
 קראנקער דארף איין עפיל: און עש לויפן צעהן מיט
 אנאָדער און איטליכר בריינגט: האבן זייא דאך אלע איין
 שטר: ווען איין קראנקער דארף האבן פלייש: און עש
 איז גיט צוא קריגן נאר טריפות אָדער חויר: מאג מען
 וואול שעקטן בשר פלייש: איידער מיטאל אים געבן
 טריפות: אָבער אז ער קען גיט ווארטן ביז מיועט
 שעקטן מאג מען אים וואול געבן אפילו חויר: איין
 קראנקער וואש איז גיט כסופן מאג מען וואול הייסן איין
 עובר פונקטים מחלל שבת זיין פון זיינס וועגן: דרום
 מען מען וואול הייסן צו איין עובר פונקטים פון אקנידש
 וועגן דען עש איז ווי איין קראנקער וואש איז גיט כסופן:
 אָדער קיין יהודי טאר גיט אפילו אויך האב מוכא דאש איין
 אָדער וועט אים קיילי ווערן סיידן ער טוט דורך איין שינוי
 גיט וויא אום דר וואכן און אזוי איין רפואה וואש איז גיט
 קיין מלאכה אָדער וואש איין מלאכה איז טאר זי: אפילו
 דר קראנקער זעלבסט גיט טאן: ווען איינער האט זיך צו דר
 אָדער גילאוס און האט זיך פו קילט אום שבת מאג מען פר
 אים איין הייצן אפילו און חודש ממזוי איין קראנקער וואש
 איז גיט כסופן מאג עסין פון דעם וואש איין עובר פונקטים
 האט גיקאכט און קיין יהודי האט גיט אכטונג גיקעבן:
 אלע רפואות איז אסור צו טאן צו אזוי איין קראנקן וואש
 איז גיט כסופן: דרום טאר מען דאש אויג גיט
 שמיטן אום שבת אפילו מיט ניקש שפיטאקן פון ארפואה
 וועגן: אָדער עש איז מותר איין צו וויקן איין פלאסטר
 אום שבת: און צו לייגן אויפן אויג: אָדער אז עש וועט
 גיט איין גוויקט ווערן אום שבת איז עש אסור צו טאן:
 ווען איינער האט איין וואונד טאר ער דרויף קיין גיט
 פלאסטר גיט לייגן אום שבת: אפילו עש איז נאר אראם
 גיפאלן פון זיין וואונד אויף דער ערד טאר ער עש גיט
 וויידר ארויף לייגן: אָבער אז עש איז גיט אראם גיפאלן
 אויף דער ערד מאג ער וואול צו רעכט מאכן אויב זיין

וואנד אבר איין עובר בוכבים מאג מען לאונן אפילו איין
 נייא פלאקסיר דרוף ארויף לייגן אונ אז עס רינט איימיר
 פון ויין וואנד * מאג ער אויף הייבן דעם פלאקסיר פון
 איין זייט אונ אפ ווישן * אונ דר נאך זאל ער אים ארויף
 לייגן אונ ווידער אויף הייבן די אנדרי זייט אונ אפ ווישן
 אבער דעם פלאקסיר טאר מען נישט אפ ווישן * ווען איינער
 האט איין כפה אונ האט נישט דרויף קיין פלאקסיר
 מאג ער דרויף צו לייגן נייא אדר הארטי טיכער * אבר
 נישט אלטי אדר וויכי טיכר דען עש הייסט איין רפואה
 ווען איינער האט איין פר היילטי כפה * נאר ער פארקמט
 זיך זיא זאל אים נישט חיו ווידער אויף רייסן * כאג
 ער דרויף צוא לייגן איין פלאקסיר אום שבת * דען עש
 הייסט נישט קיין רפואה * ווען איינער עפנט איין בלטימ
 אום שבת כרי ער זאל פר היילט ווערן * במזד איז ער
 תיב מיתה * אבר אז ער עפנט עש פון איימיר וועגן
 דאש עס טוט אים ווייא איז מותר * דאש ווילך פלייש
 פון די פינגער טאר מען נישט רייסן אדר אפ שניידן אום
 שבת * דעם וואש טואן ווייא ריא ציין כאג ער נייא
 שווינקן מיט עסיג * אבר ער דארף אים אראפ שלענגן
 דעם וואש ויין האלו טוט ווייא מאג ער וואול אראפ
 שלענגן בוים אייל * אבר נישט ווידער אויש שפייגן * דער
 וואש קרעכצט מאג ער וואול זייגן מילך פון איין בהמה
 אום שבת * אבער ער טאר זיא נישט מעלקן אונ די מילך
 טרונקן איין אשה טאר נישט אפ סלקן מילך אין איין בלי
 ארין פון איר קנד גיונד וועגן * אבר זיא מאג וואול אפ
 מעלקן אויף דער ערד כרי דאש קינד זאל קענין ריא
 בריסט אן נעמן * אויף טאר זיא נישט מעלקן אויף
 אנאנדרי פון רפואה וועגן * מען מאג וואול איין נעמן
 לאקרין ואפט אדר אנדרי ויסו זאבין כרי ער זאל אונט
 קול האבן * עש איז אסור זיך צו מאבן שפייגן דרוף
 קרייטיכר אפילו אום דער וואבין סיידן דאש עסן טוט
 אים ווייא * אבר אום שבת איז אזו אויף אסור אבר ער
 מען זיך צוא האלטן בויא דעם האלו ביו ער שפייגט
 אויש * ווען איינעם טוט ווייא דער בויף מאג מען אים
 וואול שטעלן אויף ויין בויף איין בלי מיט לעבליכע
 וואשיר * ווען איינער האט זיך איבער גטרונקן מאג מען
 אים שטיין זיין הענט אונ פים מיט אייל אדר מיט זאלין

אום שבת * אזו איין בלי וואש מען מעג משלש ויין אום
 שבת מאג מען זיא שטעלן אויף איין אויג צוא קליין *
 ווען איינעם איז איין ביין ארויש נרוקט גיווארן מאג מען
 אים פארקמן אום שבת * ווען איינער האט זיך איין
 גשניטן ביו דאש בלוט נישט טאר ער דרויף נישט לייגן
 קיין טיכיל * דען עש ווערט גיפארבט * וויא דען זאל ער
 טאן ער זאל כריער דאש בלוט נישט אפ וואשן אדר
 שפין וועב לייגן דרויף * אונ אויף דעם דאש טיכיל :

קפה על מי מחללין השבת

אלי זאבין וואש היינט ריין סכנות נפשות מאג מען
 דרויף מחלל שבת ויין * ווען עש איז איין שהיפה
 חיו אפילו נישט אין ויין הווי מאג ער וואול לעשן אום
 שבת אז דאש פיאר זאל נישט ווייטיר גיין אונ דער וואש
 העלפט דער צוא איז ער גלויבט אן ריא אויגן פון ריא
 הבמים * איין הווי וואש איז איין גיפאלן את עש איז
 אכב טאכר איז אפענן גיווען אינווייניג * דארף מען
 מחלל שבת ויין עש אויש צו ראמן * אונ אז מען גיפנט
 גיבארטע לייט דארף מען ווייטיר ראמן טאמיר זייגן די
 הענטער שטי נאך נישט טויט * אונ אפילו מען גיפנט ריא
 הענטער שטע אויף טויט * דארף מען ראמן ביו וייערי נאז
 לעכר * טאכר איז נאך פר האנדן עפים איין אטום אין
 זייא אונ אז זייא האבן שוין קיין אטום נישט טאר מען
 שוין ווייטיר נישט ארביטן : אויף אז עוברי בוכבים זיינען
 אן גיפאלן אונ עש איז איין ספק טאמיר זייגן זייא אוישן
 אויף נפשות מאג מען וואול מחלל שבת ויין * אבער אז
 מען ווייס גוויש אז זייא זייגן אוישן אויף געלט טאר מען
 נישט מחלל שבת ויין * ווען עוברי בוכבים לויפן נאך איין
 יהודי אים צו הארגען מאגן אנדרי יהודים מחלל שבת
 ויין אונ אים מציל ויין מיט בלי מלחמה אונ זייא מאגן די
 בלי מלחמה דער נאך ווידער אהיים טראגן אויש דעם
 תחום שבת ככיש אויש דעם עירוב דען אז מיועט זיי
 אכרין אהיים צו טראגן וועלן זייא דאש אנדרי מאל נישט
 וועלן מיט זיך נעמן אועלכע בליים * דעקט גלויבן ווען
 איינער איז אן אנאנד סכנה איז מען אים מחויב מציל
 צוא זיין * אונ אפילו עש קענען אים מציל ויין עכליכע
 לייט * אונ עש זיינען מתעסק דער צו הווערן לייט אז

דאך

דאך דיא מצוה פון אלע ויער גרויש :

(קט) דיני יולדת בשבת

איין קונפוטאריין איז גלייך וויא איין קראנקער וואש
 איז מסוכן . אונ מען איז מהויב מחלל שבת
 זיין פון אירינט וועגן צו אלע זאכן וואש זיא בדארף .
 מען מעג איר רופן זיין קאבע אפילו אויש דעם תחום .
 מען מעג איר אן ציגן זיין ליכט . אפילו זיא איז
 אפלינדע . דען עש איז איר איין נחת רוח אז אנדער
 וועלן זעהן זיך סתעסק צו זיין מיט איר . אבער אלע
 זאכן דארף מען טאן דורך זיין שינוי עש ויניען דביי
 אירלייא קינד בעטרייש . דש ערשטע אז זיא גייט צו
 קינד . דאש אנדערע אז דש דם נדה הייבט אן פון איר
 צו ריין . דאש דריטע אז ויא קען ניט ארום גיין ביז
 מען מוז זיא טראגן אונטער דעם ארום אויף איינש
 פון דיא אלע איז מען מחלל שבת . דיא ערשטע דביי
 טעג פון איר גילעגן ווערן איז מען מחלל שבת פון
 אירנט וועגן אפילו זיא זאגט איר דארף עש ניט .
 פון דריטן ביז דעם זיבטן טאג אז זיא זאגט איר דארף
 ניט איז מען ניט מחלל שבת . אבער אז זיא שוויינט
 איז מען זיא מחלל שבת אבער פון זיבטן ביז דעם
 דרייסיגטן טאג איז זיא וויא איין הולת וואש איז
 ניט מסוכן . אונ מען מעג הייסן זיין עובר כוכבים צו
 טאן אלע אירי בדרענגעש איין קינד וואש איז גיבארן
 גינארין צו גיין אדער צו זיבן חדשים טאג מען מחלל
 שבת זיין פון זינט וועגן אבער אפילו עש איז נאר
 אספק אויב עש איז גיבארן אין אכטין חודש טאר
 מען ניט מחלל שבת זיין פון זינט וועגן . אונ אז עש
 האט ניט קיין האר אונ קיין געניל טאר מען עש ניט
 מסלטל זיין . אבר די מוטער מעג זיך זיא איין בייגן
 אים צו געבין זינין . דאש די מילך זאל איר ניט ווייא
 טאן . אויך טאג זיא אפ מעלקן דיא מילך אויב עש
 מוזט איר ווייא :

(קס) דיני מילה בשבת

מען מעג מחלל שבת זיין פון וועגן דעם ברית
 מילה מיט אלע זאכן . אבר אז עש איז איין

ספק אויב זיא איז ניט גיבארן גינארין אום פרייטאג
 דהיינו זיא איז גיבארן גינארן פרייטאג פאר נאכט .
 אדער עש איז איין ספק אויב עש איז איין צייטיג
 קינד איז מען עש ערשטע מל אום זונטאג . אונ
 מיטאר ניט מחלל שבת זיין פון אספק וועגן . פאר דר
 מילה מען מען באדין דש קינד מיט ווארימע וואשר
 וואש זיינען גינארמיט גינארין אום שבת אבער דאש
 באדין וואש נאך דער מילה דארף מען ווארטן ביז
 נאך שבת . אויב עש דארף ניט דער צו . ווען איין
 פהמה איז חולה טאג מען הייסן איין עובר כוכבים איר
 בלוט צו שלאגן : (קסא) ווען מען בריינגט איינס איין
 פאס מיט וויין אדער ביר טאר ער עש ניט אראפ נעמן
 פון וואגן אום שבת . סיידן ער דארף עש צוא איין
 סעודת מצוה . אבער פון אורחים וועגן :

(קסב) דיני דליקה בשבת

ווען עש איז חי איין שריפה אום שבת אונ עש היינט
 דרינען אפילו נאר איין ספק סכנה איז איין מצוה
 מחלל שבת צו זיין צו לעשן אפילו די שריפה איז ביז
 עוברי כוכבים . קרי דאש פייער זאל ניט ווייטן גיין אבר
 אנדערע סכנות . אבר אז מען הייסט גוויש אז עש היינט
 דריגן ניט קיין סכנה טאר מען ניט לעשן אום שבת אונ
 הווקא צו לעשן טאג מען מחלל שבת זיין . אבר עש איז
 אסור אויף דאש זייניגע מחלל שבת זיין דהיינו מציל צו
 זיין זיינע קליידער אונ צירונג אדר דעקט גלייכין . אונ
 ויער עש האט מחלל שבת גווען צו אום העכט מוז ער
 פאסטין פערציג טעג שני וחמישי ושני . אונ זאל קיין
 פלייש ניט עסן אונ קיין וויין ניט טרינקן נאך זיין תענית .
 אונ זאל געבין אין צדקה אכיון אכצעהן שילנגער . אונ
 אז ער וויל זיך אויש ליוון זאל ער געבין פאר איםלבן
 תענית צוועלף שילנגער :

(קסג) ווען איינער האט אויש גישיט איין קארב מיט
 אופס אין זיין חזון איז דאש אופס גיפאלן
 אויף איין אורט טאג ער עש ווידער אריין ליגן אין
 קארב אריין . אבר אז עש איז פאר שפרייט גינארין .
 אדער עש איז גיפאלן אויף איין דבר מוקצה . טאר מען
 עש ניט צום אויף קלייבן אין קארב אריין . נאר ער זאל
 עש

עַשׂ אוֹיֵף קְלִיבִין אֵינְיָנִי וַיִּוִּם • אֹנֵן תִּכְרַף אוֹיֵף עֲסִין • כִּיִּין מִרְאָה גִיט מְאֻמְעֵר וְנֹעַם זִיךְ דִּיא עֲרֵד אַף שְׁטִינן :

(קסד) רִיִּין כִּיבוֹד הַבַּיִת וְדַבֵּר שְׂאִינוּ מִתְכוּוִּין אֲלֵעֵי וְאִכְּוּ וְנָאֵשׁ דְּעֵר מְעַנְמֵשׁ אִיז זִיךְ גִּיט כְּכֹוִן דְּעֵר צֹוֹ אִיז מוֹתֵר צֹוֹ מְאֵן אֹנֵם שֶׁבֶת • דְּרוּם מְאֵן מְעֵן וּוְאוֹל שְׁלֻעֲפִין אוֹיִף־דֵּר עֲרֵד אִיִּין מִיט אֲדֵר אֲנֵאֲדֵר זִיךְ אֲפִילוּ מְעֵן מֵאֲכַמְט דְּעֵר מִיט אִיִּין גְּרוּב אִין דְּעֵר עֲרֵד דְּעֵן מְעֵן אִיז זִיךְ גִּיט מְכֹוִן דְּעֵר צֹו • עַשׂ אִיז מוֹתֵר צֹוֹ גִּיטֵן וַיֵּאשְׁעֵר אוֹיֵף דְּעֵר עֲרֵד כְּבִי דֵּר שְׁטוּיֵב זֵאל בְּלִיבִין לִיגֵן • עַשׂ אִיז אֲסוּר אוֹיֵשׁ צֹו קְעֵרִין אִיִּין הוּוִי אֲדֵר אִיִּין שְׁטוּב מִיט אִיִּין בְּעֵנֵם אֹנֵם שֶׁבֶת • אֲפִילוּ עַשׂ אִיז גִּפְלֵאֲסְמִירֵם • אֲבֵדֵר אִיִּין עוֹבֵד כּוֹכְבִים מְאֵן מְעֵן וּוְאוֹל הִיִּסְטִין אוֹיֵשׁ קְעֵרִין • מִיט אִיִּין פְּלֻעֲדֵר וַיִּוִּשׁ כֵּאֵן אִיִּין יְהוּדִי אוֹיֵף אוֹיֵשׁ קְעֵרִין • עַשׂ אִיז אֲסוּר צֹו וַיִּאשְׁוִין אֲדֵר אוֹיֵשׁ צֹו גְלִיבִין דִּיא עֲרֵד • אוֹיֵף אִיז אֲסוּר צֹוֹ מִיִּקְלֵעֵן אוֹיֵף דֵּר עֲרֵד אֲשְׁוֹעֲרֵעַ פֵּאֵס דְּעֵן זִיא פֵּאֵר גְלִיבִיכְט דִּיא עֲרֵד • חֲמֻשָּׁשׁ עַר אִיז זִיךְ דִּיא גִיט מְכֹוִן דְּרוּף דְּעֵן עַשׂ וְנֹעַם בְּנוֹדְאִי פֵּאֵר גְלִיבִין דְּרוּם אִיז אֲסוּר :

(קסו) הַשְּׁמֵעֵת קוֹל בַּשֶּׁבֶת

עַשׂ אִיז אֲסוּר צֹו לֵאזִין הִעֲרִין אִיִּין קוֹל אֹנֵם שֶׁבֶת מִיט אִיִּין כְּלִי זְמֵר • אֲדֵרֵעַ מִיט אֲלֵשׁ וַיִּוִּאֵשׁ אִיז גִּיטֵמֵאֲכַמְט גִּיטֵוֹאֲרִין אוֹיֵף אִיִּין קוֹל וְנֹעַנִין • דְּרוּם מְאֵן מְעֵן גִּיט קְלֵאֲפִין אִין אִיִּין מִרְ מִיט אִיז אִיִּין אִיִּין וַיִּוִּיִן וַיִּוִּאֵשׁ אִיז דֵּר צֹו גִּיטֵמֵאֲכַמְט גִּיטֵוֹאֲרִין • אוֹיֵף אִיז אֲסוּר קְלִינֵן מִיט אִיִּין גְּלֵאֲכֵ • אוֹיֵף דְּעֵר שְׁמֵשׁ מְאֵר גִּיט קְלֵאֲפִין אִין שׁוֹל אֲרִיִּין אֹנֵם שֶׁבֶת מִיט וַיִּין הֵאֲמֵר אֲבֵדֵר עַשׂ אִיז מוֹתֵר צֹוֹ בְּשִׁטְעֵלֵן אִיִּין עוֹבֵד כּוֹכְבִים פֵּאֵר שֶׁבֶת עַר זֵאל שְׁפִילֵעֵן אוֹיֵף אִיִּין תְּהִיבָה גֵאֲנִין שֶׁבֶת • וְנֹעַן עַשׂ לִיגֵם בִּיִּיא אִיִּינֵעֵם אִין הוּוִי אֹפֵס אֲדֵר אֲפִילוּ וַיִּוִּאֵשׁ מוֹקְצָה אִיז דְּהִיגֵן צִיגֵל • אֹנֵם עַשׂ וְעֵרֵמְט בִּיגֵלֵעַ מְאֵן עַר עַשׂ וּוְאוֹל צֹו דְּעֵקִין מִיט אִיז אִיִּין וַיִּאֵף וַיִּוִּאֵשׁ מְעֵן מְעֵן מִשְׁמֵלֵן זִיִּין • וְנֹעַן אִיִּינֵעֵם רִיגֵם אֲרִיִּין אִין הוּוִי רֵעִין אֲדֵרֵעַ שְׁנִיִּיא מְאֵן עַר אֹנְטֵר שְׁטֵעֵלֵן בְּלוּם • אֹנֵם אִז וַיִּיא וְעֵרִין פּוֹל מְאֵן עַר וַיִּיא אוֹיֵשׁ גִּיטֵן אֹנֵם וַיִּוִּדֵר אֹנְטֵר שְׁטֵעֵלֵן : (קסו) עַשׂ אִיז אֲסוּר צֹוֹ רִיִּסְטִין אוֹיֵף אִיִּין פְּעֵרֵד • אֲדֵרֵעַ צֹו פֵּאֲרִין אִין אִיִּין וַיִּאֲגִין אֹנֵם שֶׁבֶת • אוֹיֵף אִיז אֲסוּר צֹוֹ שְׁוִינֵן אֹנֵם אֲרִיִּין צֹוֹ גִּיטֵן אִין אִיִּין שִׁיף • אֲבֵדֵר אִז עַר אִיז שׁוִיִן אִין דְּעֵר שִׁיף פּוֹן פֵּר שֶׁבֶת

(קסד) עַשׂ אִיז אֲסוּר אֲרוּף צֹו קְרִיבֵן אוֹיֵף אִיִּין בּוּיֵם אֹנֵם שֶׁבֶת • אֹנֵם מִיִּמְאֵר גִּיט גִּיטֵן מִיט קִיִּין שׁוּם זֵאֵף וַיִּוִּאֵשׁ אִיז בְּהֶעֱפֵט אִין דְּעֵר עֲרֵד • וְנֹעַן אִיִּינֵדֵר הֵאֲמֵ עֲפִים גִּילִיגֵם אוֹיֵף אִיִּין בּוּיֵם עֲרֵב שֶׁבֶת • מְאֵר מְעֵן עַשׂ גִּיט אֲכֵאֵפֵן נֵעַמְעֵן אֹנֵם שֶׁבֶת • אֲפִילוּ עַר דִּיאֲרָף דְּרוּף גִּיט קְרִיבֵן • עַשׂ אִיז מוֹתֵר צֹוֹ גִּיטֵן אֹנֵם שֶׁבֶת אוֹיֵף גְּרֵאז אֲבֵדֵר אוֹיֵף קְרִיִּיבִיכְעֵר • וַיִּוִּיל עַר אִיז זִיךְ דִּיא גִיט מְכֹוִן עַשׂ אוֹיֵשׁ צֹוֹ רִיִּסְטִין • דִּיא לִיִּיט וַיִּוִּאֵשׁ עֲסִין אִין גְּעֵרִמְנֵךְ אֹנֵם שֶׁבֶת • זֵאלִין וַיִּיא גִּיטֵוֹאֲרִיגֵם זִיִּין גִּיט צֹוֹ גִּיטֵן כִּיִּין וַיִּוִּאשְׁעֵר אוֹיֵף דְּעֵם גְּרֵאז אֲדֵרֵעַ קְרִיִּיבִיכְךָ אֲבֵר מְעֵן מְאֵן וּוְאוֹל מִשְׁתֵּין זִיִּין אוֹיֵף דִּיא קְרִיִּיבִיכְעֵר • דְּעֵן עַשׂ מֵאֲכַמְט עַשׂ כְּלֵיָה • מִיזֵאל גִּיטֵוֹאֲרִיגֵם זִיִּין גִּיט צֹו וַיִּוִּאֲרִיִּין תְּבוּאָה פֵּר דִּי עוֹפּוֹת אוֹיֵף אִיִּין פִּיִּיבִיכְט אֲרֵמְט אֹנֵם שֶׁבֶת • דְּעֵן עַשׂ וְנֹעַם חִיזֵוֹאֲקֵסִין • אֹנֵם זֵאל זִיִּין מִיִּין גִּיט וַיִּוִּאֲרִיִּין גֵּאֵר וַיִּוִּאֵשׁ וַיִּיא קְעֵנִין אוֹיֵף עֲסִין דְּעֵם זְעֵלְבִיגֵן מְאֵן • קְרִיִּיבִיכְעֵר וַיִּוִּאֵשׁ וַיִּוִּאֲקֵסִין אִין אִיִּין כְּלִי מְאֵר מְעֵן וַיִּיא אוֹיֵף גִּיט אַף רִיִּסְטִין אֹנֵם שֶׁבֶת • אִיִּין צִוּוּיִגֵם מִיט אֹפֵס וַיִּוִּאֵשׁ מִיִּקְהֵמְט זִיא אַף גִּירִסִין פֵּר שֶׁבֶת • מְאֵן מְעֵן וּוְאוֹל אַף רִיִּסְטִין דִּיאֵשׁ אֹפֵס דְּעֵר פּוֹן אֹנֵם שֶׁבֶת • אִיִּין רִינֵעַ וַיִּוִּאֵשׁ אִיז פֵּאֵר שְׁמֵאֲפֵט גִּיטֵוֹאֲרִין • אֹנֵם עַשׂ גִּיטֵם אִיִּין רֵעִין • אֹנֵם דִּיא וַיִּוִּאשְׁעֵר גִּיטֵם אִיִּין אִיִּין אִיִּין מוֹטֵם אִים שְׁאֲרִין אִין זִיִּין הוּוִי • מְאֵן עַר זִיא אוֹיֵשׁ מֵאֲכִיִּין מִיִּטְעֵן פּוֹס אֹנֵם שֶׁבֶת אֲבֵר גִּיטֵם מִיט אִיִּין הֵאֲלִץ • עַשׂ אִיז אֲסוּר צֹו שְׁמֵעֵקִין דִּיאֵשׁ אֹפֵס וַיִּוִּאֵשׁ רִיגֵנְטֵם נֵאֵךְ אוֹיִפֵן בּוּיֵם מְאֻמְעֵר וְנֹעַם עַר עַשׂ חִיזֵוֹ אַף רִיִּסְטִין • עַשׂ אִיז אֲסוּר צֹוֹ גִּיטֵן וַיִּוִּאשְׁעֵר אוֹיֵף אִיִּין זֵאֲמֵעֵן • וּוְאוֹל שְׁמֵעֵקֵגְרִינֵעַ קְרִיִּיבִיכְךָ וַיִּוִּאֵשׁ לִיגֵן אִין וַיִּוִּאשְׁרֵר • מְאֵן מְעֵן זִיִּין אֲרוּיֵשׁ נֵעַמְעֵן צֹו שְׁמֵעֵקִין אֹנֵם וַיִּוִּדֵעֵר אֲרִיִּין לִיגִין • אוֹיֵף מְעֵן מְעֵן אֹנְטֵעֵר גִּיטֵן נֵאֵךְ וַיִּוִּאשְׁרֵר אֲבֵר גִּיט גֵאֵר אֲנֵדְרֵעַ וַיִּוִּאשְׁעֵר • דְּעֵר וַיִּוִּאֵשׁ רִיִּסְטֵם אַף אֹפֵס פּוֹן אִיִּין בּוּיֵם וַיִּוִּאֵשׁ שְׁטִיִּים נֵאֵךְ אִין דְּעֵר עֲרֵד אֲפִילוּ עַשׂ אִיז שׁוִיִן דִּיא דִּיאֵשׁ עַשׂ וַיִּוִּאֲלֵם שׁוִיִן גִּיט גִּיטֵמְטֵם בְּלִיבִין אֲפִילוּ אִיִּין שְׁעָה אֹפֵן בּוּיֵם אִיז עַר דִּיאֵף חֲזִיב מִתְּהָ • עַשׂ אִיז מוֹתֵר אִיִּין בּוּיֵם אֵן צֹוֹ רִיִּרִין • אֲבֵדֵר עַר זֵאל וַיִּיעֵר אֹנֵם וַיִּיעֵר גִּיטֵוֹאֲרִיגֵם זִיִּין אִים גִּיט צֹוֹ שְׁאֲקֵלִין • אִיִּין בְּרוּזֵן וַיִּוִּאֵשׁ אִיז וַיִּיעֵר מִיִּף מְאֵן מְעֵן אֲרִיִּין קְלֵעֵרֵן וַיִּוִּאשְׁעֵר אֵן צֹוֹ שְׁעִפִין • אֹנֵם אִיִּין הֵאֲב

מא ער אין איר גלייבן אפילו זיא פארט אום שבת .
 עש איז אסור צו משפטן כב"ש מלקות צו שלאגן אום
 שבת . אז עש איז אין חופה אום פרייטאג צו נאכט
 זאל מען גיווארניגט זיין גוט מחלל שבת צוא ויין פאר
 גרויש שקחה . דער וואש נעמט איין אלמנה אדר אין
 גרושה . טאר ער גוט ליגן בייא איר דאש ערשטע קאל
 אום שבת . אבר איין בתולה איז מותר . די שפענדליך
 וואש שוויקן אויפן וואשר טאר מען זייא גוט ווארפן
 אהן און אהער דיא וואשר לויטר צוא מאכט . אין שוף
 וואש שטייט אויף דער ערד . אדער אפילו זיא שוויקט
 אויפן וואשר . גאר זיא איז אן גיקניפט ביי דעם פארן .
 מאג מען אריין גיין אין איר אום שבת :

(קס) דער וואש שערט אפ אדר ער רייסט אויש אין
 האר אום שבת איז ער חייב מיתה אונ דש
 טאר מען גוט אפילו אום דער וואקן אויך גוט טאן .
 דרום טאר מען זיך גוט גרייולן אום שבת אויך קיין
 בתולה טאר זיך גוט גרייולען מיט איין נאדיל אדר
 מיט איין מעסר . גאר מיט די פינגער . אויך איז אסור
 אפ צו שניידן אדער אפ צו רייסן די ענגל פון זיינע
 הענט אדער פיס אום שבת . דער וואש מעקט אויש
 צווייא גילדנע אומות אום שבת איז ער חייב דרום
 איז אסור אויש צו רייסקן אין חתיקה אדר אלש וואש
 איז דרויף גילריפן . דען מיט דעם מאקט ער אויש
 מעקן . עש איז אסור צו שרייבן אפילו מיט וואשר
 אדער מיט וויין אויף איין שום זאך אפילו אויף דער
 ערד אבר אין דר לופטן מאג מען וואל שרייבן . מען
 מעג וואל פאר צייכנען איין גרייט פיסען נאגל צוא
 פאריקבן נאך שבת ווען איינעם איז גיסאכט גיווארן
 זיין קאסטין צוא פאר בינדן מיט איין שנירל טאר ער
 גוט פר בינדן אום שבת . דען עש תייסט וויא גיניעט .
 עש איז אסור אריין צו שיטן פערדן . אין איין קליין
 צום ערשטן קאל אום שבת אבר אז ווי זיינען ארויש
 גיפאלן מאג ער זיי ווידער אריין שיטן . עש איז אסור
 צו נעמען זאלן פון דעם ארט וואו עש ווערט גיסאכט
 אויך אלודינג פון דעם ארט וואו עש וואקסט אויך איז
 אסור צוא רייבן עפיל אדער ריפן אייגש אין אנדריין
 עש איז אסור צו טריקן איין זאמן פון פלאקש אדער

לייאן אום שבת אויך איז אסור צו רייכן פאפיר . אדר
 עש צום אויף צו קלעפן . אויך טאר מען קיין שערביל
 גיט צו פרעקן עפיש צו צו דעקן דער מיט :
 עש איז אסור מתיר צוא זיין איין גדר סיידן לכבוד
 שבת . למשל ווען איינער האט איין גדר גיטאן
 צוא פאסטן אדר קיין פלייש גיט צו עסן . אונ קיין
 וויין גיט צו טרינקען . אדער קיין קליידר גיט אן צוא
 טאן . אונ אלש וואש גיהער לכבוד שבת . מאג מען
 אים מתיר זיין . אבער איין מאן זיין ווייב אדער איין
 פאטער זיין טאכטער מאג מען וואל ספר זיין אום
 שבת אפילו אזוא איין גדר וואש גיהער גיט לצורך
 שבת . דען אז ער וועט איר גיט ספר זיין אין דעם
 ועלגין מאג וועט איר שוין קיין הפרה גיט העלפן .
 ווען איינער האט איין גדר גיטאן צו טאן עפיש איין
 זאך . ביז אין דר צייט . אונ איז צונגד איז דר הינטרשטער
 מאג אום שבת . אונ ביז אהער האט ער די זאך גיט
 גיקענט טאן מאג מען אים וואל מתיר זיין . דאש ער
 זאל גיט עובר זיין אויף זיין גדר . אין חרם מאג מען
 וואל מתיר זיין אום שבת . אלע זאכן וואש זיינען
 אסור מדרבנן מאג מען זייא טאן פרייטאג בין
 השקשות . איידר עש ווערט רעכט נאכט . אויפלובר
 פאטער אונ מוטער זיינען מחוייב צו לערנען זייערע
 קינד אז זיי זאלן גיט מחלל שבת זיין חיי . אויך זיי
 צו ווערן זיי זאלן גיט מסליל זיין וואש מוקצה איז .
 פכרט האלן אדער שטיינער . דאש זייא זיינען דריין
 גיוואונט אין דר יוגנט . אויף די עבודות פון דר יוגנט
 האמטשע ער האט די עבודות גיטאן בשוגג דאך בארף
 אויפלכר דרויף אויף זיך איין תשובה קסבל זיין :

(קפ) דיני עירוב בשבת

ווען צווייא יהודים ווילנען אין איין הויף . אדר אין
 איין נאם אסרף איינער אויפן אנדערן צו טראגן
 אן איין עירוב . ווען איין יהודי וואקט אין אזוא אין
 שטאט וואש זיא האט אין עירוב אין סאוור אדר
 אין צאם אדר איין גראבן צעהן טפחים טיף ארום
 אונ ארום . אזו איז גלייך אז וויא דיא נאנצע שטאט
 איז אין זיין רשות . אבער אז צווייא יהודים וואונן
 העלפט

ואגון צוא ויין חקר הוא ראובן אדער שמעון דא גיב
 איד דיר דאש ברויט ויזא עש זוכה פאר כל תקלה .
 דען מיט דעם ברויט בין איד מוכה כל תקלה . ויזא
 זאלן אלע דרינגען איין חלק האבין . אונ דאש זאל
 ויין דער עירוב פאר ויזא אלע . אונ וויא פאלד ער
 גיט עש אים אין דער האנט אריין זאל ער מאכן די
 פרקה . אודותים וואש קומן צוא פארין אונ דרינגען זיך
 איין ארבעט אסרין ויזא גיט אויף דיא בעלי בתים .
 מידין ויזא האבן בדיעה דארטין צו פלייבן דבייסג
 טעג . אפר די יהודים וואש פארין אויף איין יארדי .
 אונ דרינגען זיך ארבעטן אויף אונעלכע ערטער וואש
 וואגן גיט ביין יהודים אסרין ווי איינר אויפין אנדרין :

אונ אז מען מאכט אלע שבת איין ניעם עירוב אז
 איין מצוה מיזאל שבת פריא דריבער אפרקה
 מאכן דער וואש אז מחלל שבת בפרהסיא אפילו
 מיט אז איין זאך וואש אז נאר אסור מדברגן העלפט
 אויך גיט ויין עירוב אפר אז ער מוט אפילו די ארבעט
 עבירה אין דר ועלט נאר גיט בפרהסיא העלפט זא
 ויין עירוב . אויך גיט ברוקא דער בעל הבית ועלכט
 דארף געבין צום עירוב נאר אפילו אז עש גיט איינר
 פון בני בית אז אויך גונג . מיזאל ויער גיטארנט
 ויין אין די מצות וואש מדברגן בפרט אין דער מצוה
 פון עירוב . די גמרא זאגט אז שלמה המלך מיט דיא
 סנהדרין האבן מתקן גיווען דיא מצוה פון דיא הענט
 וואשין אונ פון עירוב אז ארויש גינאנגן איין פת קול
 פון הימל אם חכם בני ישמה לבי גם אני דאש מינט מען
 הקב"ה האט מפקים גיווען אויף זייערע קעסאליכע
 תקנות . אונ די רבנן זיל האבן גיזאגט ווער עש אז
 עובר אויף די תקנות אז ער חייב מיתה . דרום זאל
 מען ויער גיטארניט ויין דרינגען אונ גיט גרינג האלמין :

(ק) הלכות יום טוב

אלש וואש אז אסור אום שבת אז אויך אסור אום
 יום טוב . נאר אום יום טוב אז מותר צוא קאכין
 וואש מען דארף אויף דעם ועלביגן מאג . אונ אויך אז
 מותר ארויש צוא מראנין פון עירוב וואש מיבדארף . עש
 אז אסור גיפעס צו וואשין אונ אפ צו קאכין פון איין מאג
 ירמ

העלפט דער עירוב גיט ביו ויזא מוזן אפ קייפן דאש
 וואונג פון די עובדי פוכבים אין ויער רשות אפילו פר
 איין שלנגער דאש ווי זאלן רשות געבין צו מראנין .
 אפילו עש אז מלחמה העלפט עש אויך אז מען קייפט
 דעם רשות פון דעם שר אדער שופט גלייך וויא דיא
 היינער נינגען אין דיא יהודיש רשות . אויך ווען דיא
 יהודים דרינגען דעם רשות פון עובד פוכבים אדער
 אפילו פון ויין קנעכט אדער דינקט אונ דער עירוב
 העלפט גיט אנדריש מידין ויזא וואונגען אין איין נאם
 אדער אין איין אויף אונ מיקען דעם מויאר צו מאכן
 בייא נאכט . אפילו מען מאכט אים גיט צוא העלפט
 אויך . אפר אז ווי וואגן אין איין אפגע נאם העלפט
 דער עירוב אויך גיט ביו מען מוז לייגן אין פאלקן
 איבער דער נאם פון איין וואגט צו דער אנדרר אויף
 ביי דע זייטן . אונ אצונד שמעלט מען צוויי העלצער
 בייא דיא ווענט פון די היינער . אונ מען קניפט צוא
 דרויף איין שנירל פון איין וואגט צו דער אנדרר . אז
 וויזט זיך עש וויא איין מיר אפילו עש אז ויער אויך :
 אונ דער עירוב מוז אז גימאכט ווערין מען געמט
 אויש אפיקל מעל פון אימליכן בעל הבית אונ
 גען באקט דר פון איין ברויט . אונ מען מאכט איין
 פרקה ברוך אפה ווי אלזוי מלך העולם אשר קדשנו
 במצותיו וזנו על מצות עירוב : אונ אז מיקאט פר
 געסין צו מאכן די פרקה שאט עש אויך גיט . דער
 מנהג אז מען לייגט דעם עירוב אין שול אריין . דר
 עירוב מוז ויין איין גאנג ברויט . אונ אז עש ווערט
 צו בראבן אדער פאר שימלט אז עש שוין פסול .
 דרום אז דער מנהג דאש מען מאכט איין מצוה אום
 ערב פסח . אונ מען היינגט אויף אין שול . ווען איינר
 האט גיט גיגעבין צו דעם עירוב . דא אסרת ער אויף
 די אנדרע . ביו ער מוז מבטל ויין ויין רשות . דש ער
 זאל אזוא זאגן דא בין איד מבטל מיין רשות . אונ
 שיינק אויך מיין היז אויף איבער שבת . דרום אז
 דער מנהג אז די גרושע שמעט ווייל עש קומען צוא
 אלע וואך גאניע חדרים . מאכט מען אלע פרייטאג
 איין עירוב אונ דר וואש וויל אנרושע מצוה מאן זאל
 ער אלע פרייטאג געמין איין גאנג ברויט . אונ זאל

יום טוב אויפן אנדרן . אָבֶר מען מעג פיל אן קאכין וואש
 עש בלייבט איבֿר מאג מען וואול עסין דעם אנדערין טאג .
 איין ליקט מאג מען וואול אָנצוגיין ביי טאג אויב ביי נאכט
 אויב מען האט דער פון בייא טאג אויב תהאָה . די לייט
 וואש וואגין מיר וועלן פיר אן קאכין . אָדֶר אן פֿאַקן פֿרי
 עש זאל איבער בלייבן אויפן אנדרן טאג יום טוב . איין
 עש נישט רעכט . אויב איז אָסור צו קאכין איין שום נאך
 פון יום טוב אויב שבת . סידין מען מאכט איין ערוב
 תבשילין : ווען איינר וויל עפס קיילן אום יום טוב איז
 ער מחויב אן צו גרייטן פון פאר יום טוב אש צו קיילן
 דרינגן . אונ צו צו דעקן דאש בלוט . אונ אויב איין
 חלה פֿורק זיין . אָבער אז ער האט פאר געסן מאג ער
 אים פֿורק זיין אום יום טוב . אָבֶר אז ער גפינט אין אים
 איין שצעקט טאר ער אים נישט אויש שלויפן אום יום
 טוב . אויב אז ער האט פאר געסן אש אן צו גרייטן
 זאל ער נעמן ווארעמע אש . אונ אז ער האט נישט מאג
 ער געמען קאלטע אש ווען איינער קוילט איין עוף אום
 יום טוב טאר ער נישט אויש רייסן דא פֿערן ארום האלן
 דען עש איז איין מלאכה נאר ער זאל צו נעמן דא
 פֿעדערן איינש פון אנדרן פֿרי ער זאל קענן קיילן . דא
 מילה וואש איז גיטאקן גיטארין אום יום טוב טאר מען
 זא נישט ניצן דעם ועקביגן טאג . אָבֶר מען טאג זא וואול
 גיצן דעם אנדערין טאג . אָבֶר אז יום טוב גיפאלט אום
 פֿרויטאג אָדער אום זונטאג טאר מען אָפֿילו נישט ניצן די
 מילה פון יום טוב אויב שבת . אָדֶר פון שבת אויב יום
 טוב זייין איי וואש איז גיליגט גיטארין אום שבת אָדֶר
 אום יום טוב האט עש אויב דעם דין אין זיך . נישט מער
 דאש איי טאר מען נישט ממלט זיין . אונ דא מילה מאג
 מען זא ממלט זיין אונ אז דאש איי איז פאר מישט
 גיטארין צווישן אנדערע איינער אָפֿילו צווישן טויזנט זיינען
 אלע אָסור ממלט צו זיין . אונ אז מען טוט אריין איינש
 פון דא איינער אין איין גקעכץ אריין איז עש אָסור דעם
 זעלבדיגן טאג . ווען מען קוילט איין חון אום יום טוב אונ
 מען גיפנט אין איר אָפֿילו איין פארטיג איי מאג מען עש
 וואול גיצן אָפֿילו אום יום טוב נאך שבת : עש איז אָסור
 צו געטין איין עבֿר פֿורקביים צו זיך עסין אום יום טוב
 דען ער וועט פֿונדאָי מער קאכין פון זיינע וועגין . אָבֶר

אז ער קומט אז דאש עסין איז שוין פארטיג מאג מען
 אים וואול לאזן עסין . עש איז אויב מותר אים צו
 שיקן דורך אַנאָדֶר עבֿר פֿורקביים :

דיני האש ביום טוב

עש איז אָסור איין פייאר אויב צו שלאגן אָדֶר צו פֿר
 לעשין אום יום טוב . אָבֶר מען טאג וואול געמען
 איין פֿרענדיג שטיק האלץ פון איין אורט אויפן אנדרן .
 אויב אזו איין האלץ וואש האט נאך נישט אן גיהויבן צו
 פלאמין מאג מען עש אַוועק געמין פון פייער . אויב איז
 אָסור ארויש צו נסן אייך פון איין פֿרענדיגן מיגל אין
 אנדרן . דען ער מאכט דעם ערשטן אויש לעשין . איין
 פֿאק אויבן וואש מען דאך אים אָפֿיסל צו צו לעשין
 טאג מען וואול איין געצן איין פֿעזים אונ אים צו לעשן
 אָפֿילו עש ווערן אויב צו גלאשן קיילן . אָבער נישט מיט
 איין טוף דען עש איז אָסור איין טוף איין צו געצן אום
 יום טוב טאמיר וועט ער זא אויש קוועטשין . אויב
 איז מותר דעם אויבן אויש צו קלעפן מיט ליים וואש
 איז נאך איין גיטויקט גיטארין פאר יום טוב . אָבער
 אום יום טוב איז אָסור איין צו ווייקן . איין גיינער
 אויבן אָדֶר גיאי טעפ וואש זיינען נאך נישט אויש גיטאטן
 גיטארין פאר יום טוב טאר מען דרינגן נישט קאכין אָדֶר
 באקן אום יום טוב . מעל איז אָסור צו זיפן אום יום
 טוב . אָבער אז זא איז שוין גינפט פון פאר יום טוב .
 מאג מען זא נאך אָפֿאל זיפן אונ יום טוב שטיגער צו
 מאכן . אָבֶר דורך איין שטיג . נישט וויא אום דר וואכן .
 עש איז אָסור מעל צו מעקטן אום יום טוב :

ווען איין אשה קנעט איין שטיג אום יום טוב זאל זא
 חלה געבן . אונ זאל זא האלטן ביי נאך יום טוב
 דען אום יום טוב טאר מען קיין חלה נישט פאר ברענגן .
 איין אן גיפלט חון וואש איז צו גייט גיטארין מיט איין
 פֿאָרם : טאר מען אים נישט אָפֿ שטיגן אָדֶר אָפֿ רייסן
 אום יום טוב . אָבֶר אָפֿ צו ברענגן איז מותר . אויב איז
 אָסור צו בשרן אָדֶר אויש צו גליהן איין פֿרייה בלי אום
 יום טוב . אָבֶר אז מ'האט גיבראמין פֿרייה פֿלייש אויב
 איין שפּיץ . מאג מען דא שפּיץ אויש גליהן דרויף תיבֿה
 ווידר צו בראמין ווייל ער איז נאך היים . אז עש איז
 קאלט

קאלט מאן מען איין הייצן אום יום טוב • עש איז אסור
 צו וואשן ראש גיפעס מיט איין טוף אום יום טוב • דען
 איך האב מורא טאמער וועט ער זיא אויש קוועטשן •
 נאר מיט שמוציא אָרד מיט הייא איז מותר • ווען דאש
 פייאר מאכט אים קיילע זיין עסן דש דרייבן שטיינקט עש
 מיט הויך אונעש איז דר צוא קיין אנדר תקנה גיט פאר
 האַנדין סיידן צו פאר לעשן • מאג ער עש אויש לעשן
 אין אויבן • איין לאָפּ פון אייל טאר מען גיט אַוועק
 גיין דעם אייל פון קנייטל • אויך טאר מען דש קנייטל
 גיט ארויש נעמן פון דער לאָפּ • אָפּילו צוא לייגן אין
 אַנאָדער לאָפּ • אָבד עש איז מותר נאר קנייטליך אַרײַן
 צו לייגן אין דעם אייל פרי עש זאל גיה אויש ברענין •
 ווען איינר האט אן גיצונדין איין וועקטן ליכט אונער
 האט חס זיא זאל גיט אין נאנצן אויש ברענען • מאג ער
 וואול זיא ארום בידען מיט אזו איין וואך אז עש וועט קומן
 דר צוא וועט זיא פאר לאשן ווערן • אויך מאג ער זיא
 שטעלין אויף אזו איין אָרט וואש דער ווינט איז
 גיוואונט צוא ווייען • אָבדער אז דער ווינט ווייעט
 איינער אויך טאר מען עש דאַרמין גיט שטעלין •

אום יום טוב צו מנחה מאג מען וואול אן צינדן ליכט
 אָפּילו אין דער היים • האַפּשי ראש ליכט גיהער
 אויך בייא נאכט • ווייר מען האט דאך אַצונד אויף הקאה
 דער פון • דיא דינים פון יום טוב זיינען זייער פיל • נאר
 איך האב גישריבן צום קורצטן וואש נוציג איז אין
 אונזער הייז • אזו וועל איך אויך שרייבן אטייל דינים
 פון הלכות חול המועד וואש נוציג איז אין אונזרי קהילות
 אונ הייזער • (קעג) אום יום טוב גייט מען שפעט אין
 שול אַרײַן • אונ מען וועט דאַרמין פיו האַלבן מאג • דען
 עש איז אַמזוה צו טיילן דעם מאג פון יום טוב • איין
 האַלבן מאג תורה צו לערנן אונ תפלה צו פאן • אונ דעם
 אַנדרין האַלבן מאג צו עסן אונ מרינקן אונ משמח צו זיין
 מיט שכחת יום טוב • עש זאל קיינער גיט קאַרנין אויף יום
 טוב • אונ זאל אים מכבד זיין וועלדיג זיין זר מען דען
 עש ווערט אים אַלש בצאלט • עש איז אסור צוא עסקין
 פאר (אשר בחר בנו) • פרי מוזאל פרייליך זיין אום יום
 טוב • אָבד אז שבת גיפאלט אום ערב יום טוב • מאג
 מען מקנים זיין שלש סעודות מיט אשטוקל ברויט אָבד

גיט פיר • אימלכר איז מחוייב צו האַפן וויין אויף קידוש
 אונ צנייט תלה אויף (המוציא) אזו וויא אום שבת •
 דיא קליידר פון יום טוב זאלן אָפּטן פּעסיר זיין פון די
 קליידר פון שבת • עש איז קיין חיוב גיט שלש סעודות
 צו מאכן אום יום טוב • אימלכער מענטש איז מחוייב
 משמח צו זיין אום יום טוב זך אונ זיין ווייב אונ קינדער
 אונ אלי דיא וואש גיהערין צוא זיין טיש • אונ ער זאל
 עסן גוטע פלייש אונ גומי וויין זיין ווייב זאל ער משמח
 זיין מיט שייני קליידר אונ צירונג • אונ זייני קינדער מיט
 יסי פירות • אונ זאל אויך משמח זיין דעם גר • אונ
 דעם יתום אונ אַלמנה •

אויך איז אַרוישי מצוה משמח צו זיין די אָרמע ליים •
 דרויף זאָגט דר פּסוק ווען דו ביסט משמח ביינע
 פיר • דאש איז דיין ווייב אונ קינדער אונ קנעכט אונ
 דינקט מויר • דענקאלט ביסטו אויך מחוייב משמח צו
 זיין אַנדערע פיר • דאש איז דער גר) אונ (יתום) אונ
 (אלמנה) אונ (עניים) אויך זאל ער חו גיט פרייליך זיין
 מיט נארישקייט נאר מיט נאמש פאַרקט • דאש מיר זיינן
 מחוייב פרייליך צו זיין ווייל גאט האט אונ אויש דער
 וויילט פון אַלע פעקער צוא זיין פאַלק אונ (חלק) אונ
 (גדולה) • אונ ער זאל זיין אונזער גאט • אונ דאש מויר
 זאלן האַלטן זיינע מצות מיט פרייד אונ גיט פון אונז
 הנאה וועגן • די (ראשים) אונ (בית דין) פון דר קהילה •
 זיינען מחוייב צו שטעלין שוקרים אום יום טוב זייא זאלן
 אַכטונג געבן אז מאַנובלין מיט ווייבער זאלן זיך גיט
 בנאָד שפּאַצירן אונ זאלן מזהיר זיין דיליים זייא זאלן
 זיך ערליך האַלטן • אונ זאָרן זיין נאמש פאַרקטיג • אונ
 אויך אימלכער בעל הבית דאַרף אַכטונג געבן אויף זיין
 הויז גיזינד זייא זאלן חו קיין עבירה גיט טוואן • פרי אז
 כל ישראל זאלן זיין נאמש פאַרקטיג אָפּן •

קעג) הלכות חול המועד

אום חול המועד זיינען אטייל מלאכות אסור צוא טאן
 אונ אטייל זיינען מותר • דאש שטייט גיט בפירוש
 אין דער תורה • נאר דיא חקמים האַפן עש בקבלה איינר
 פון אַנדרין • ביז משה רבינו עיה האט עש מקבל גינען
 פון הקב"ה אויפן פאָרג סיני • דער פּלל דער פון איז
 אלי

אלי דיא מלאכות וואש קערין צוא שמחת יום טוב איז
 מותר צוא מאן אום חול המועד . מען מאג וואול תאפן
 פיש אדר חיות אדר עופות אויף יום טוב . אָבֵר איין גען
 מאכן דר צו איז אסורי אויף איז מותר וויין צו קעלמירן
 אָבֵר איין קעלמך מאכן דרויף איז אסורי אויף איז מותר
 צוא קאכן . אָבֵר ניש קיין טעפ צו מאכן . מימאר ניש
 בויען אום חול המועד . אָבֵר איז איין נוזנט וואש וועט
 איין פאלן איבך יום טוב מאג קען זיא פארקומן . אויף
 זיך ניש צו שערין . אויף ניש דיא נעגיל שניידן ניש פון
 דיא הענט אָבֵר פון דיא פיס . סייא מיט איין מעסיר סיי
 מיט איין שער . אָבֵר איין יוג קינד וואש האט זיך גאר
 קיין מאל ניש גישארין מאג מען וואול שערן . איין אשה
 וואש דארף טבילה האבן מאג זיך שניידן אירי נעגיל
 אום חול המועד . עש איז זיך מותר צו באדין אונ צוא
 קעמין תאמש מען רייסט אויש האר : אלע רפואות זיינן
 מותר צו מאן אום חול המועד אפילו צוא איין ביהמה .
 אזו איין עסקן שפייז וואש וועט טייערער ווערן גאך יום
 טוב . מאג מען וואול קויפן אום חול המועד . אונ עש איז
 מותר איין צו זאלצין אפילו אויף גאך יום טוב אזו איין
 זאך וואש וועט כילע ווערין אז עש וועט אזוא שמייין
 איבך יום טוב . מאג מען עש פארקומן אום חול המועד
 האנדלן איז אסור אום חול המועד . אָבֵר איז איין סחורה
 וואש ער וועט מוזן אן ווערן פון (קרן) גאך יום טוב מאג
 ער וואול פאר קויפן אום חול המועד . אָבֵר פון רווח
 ווערן איז אסור . סיידין ער וויל דעם רווח אויש געבן
 אויף שמחת יום טוב אונ ער האט קיין אָבֵר געלט ניש :

אויף איין סחורה וואש וועט גאך יום טוב טייערער
 ווערין מאג מען זיא קויפן אום חול המועד . אז
 איין יעריד גפאלט אום חול המועד מאג מען וואול קויפן
 אונ פאר קויפן . אָבֵר אין איין פארק מאג איז אסור
 דיא קרעמר וואש פאר קויפן בשמים אָבֵר אויפס אונ
 אלקרייא עסקן שפייז מאגן זיין וואול פאר קויפן אום
 חול המועד . דען אימליכר ווייסט אז דש איז פון יום טוב
 ווערין . עש איז אויף מותר חובות איין צו מאגן אום חול
 המועד עש איז מותר געלט צו לייזן אויף איין וועקסיל
 אום חול המועד . אויף איז אסור צו שרייבן אום חול
 המועד אפילו איין ווארט סיידין אז ער וועט פאר עסקן

שרייבן איבך יום טוב . אויף אזו איין בריב וואש מיקאן
 זיא שרייבן גאך יום טוב . טאר קען זיא ניש שרייבן אום
 חול המועד איין בעל מלאכה טאר ניש אָבֵר עמין אום חול
 המועד סיידין אז ער האט ניש אויף יום טוב . מאג ער
 אָבֵר עמין שטילער הייד . ווען איבך מוט זיא איין מלאכה
 זאלן דאש בית דין הפקר מאכן זיין אָבֵר עש ער זאל דר
 פון קיין הנאה ניש האבן . אונ אז ער אָבֵר ביי אנדערין
 קענמשן . דא קאן מען דאך דיא אָבֵר עש ניש הפקר מאכן
 זאל קען אים סחורים זיין אונ מלקות שלאגן . איין צרבי
 רבים איז מותר צו מאן אום חול המועד . דאש זאל
 אימליכר וויסן אז ער וואש איז מחלל שבת איז זיין עונש
 (סקילה) אָבֵר (כרת רל) : אונ דר וואש איז מחלל יום
 טוב איז זיין . עונש (מלקות) . אָבֵר דר וואש איז מביה
 חול המועד בפרהסיא איז זיין עונש (חרם) אונ (שמתא)
 אונ (מלקות) אונ דר וואש מוט איין מלאכה בשתיקה
 אום חול המועד . דר האט קיין חלק ניש לעולם הבא .
 ווייל ער גלייבט ניש אין די רייד פון די חכמים . דאש איז
 דיא הרבסטי עבירה אין דער וועלט :

מליק הלכות שבת

הלכות ענוה פרק שביעי

דער פרק רעט פון ענוה אונ אהבה :

עקב ענוה יראת ה' עושר וכבוד חיים רבי יהושע בן לוי
 זאגט די בעסמע מדה אין דער וועלט איז דאש
 דר מענטש זאל זיך ניש האלטן בגאונה . גאר ער זאל
 זיין איין עניו . אז ווי דר פסוק זאגט רוח אלהים עלי וכו' .
 דיא גבואה פון גאט ית' איז אויף מיר דרום האט מיר
 גאט גיזאלבט איך זאל אבשורה זאגן אויף דר גאולה
 צו דיא לייט וואש האלטן זיך בענינות . גוא זעקן מיר
 אז הקב"ה האט קיין שום זאך ניש אזו ליב וויא די מדה
 פון ענוה . אונ האט קיין שום זאך ניש אזו פיינט
 וויא דיא מדה פון גאונה . אויך זאגט דער פסוק עקב
 ענוה יראת ה' דער פון לערנען אינזערע חכמים אז דאש
 ענינות איז דיא גרעסטע אונ העכסטע מעלה פון אלע
 מעלות . דען דער פון קומען אלע דיא גוטע מדות .
 אונ פון גאונה קומען אלע שלעכטע מדות . ששה דברים
 זעקס זאכן זיינען גיזאגט גינוארין אויף דעם
 קענמשן וואש איז איין עניו . דריי אויף דער וועלט .

אונ

זיין

האם פיל מער כצות גיטאן פון מיר . אויך מוז ער
 אנרויש זכות האבין דאש ער איז אזא אלט גיטארין .
 דער וואש איז וינר גיטען פון מיר האב איך גידאכט
 ער האט ווינציג עבירות גיטאן פון מיר . דער מענטש
 וואש איז גלייך גיטען מיט מיר האב איך גידאכט
 מינע עבירות ווייס איך אָבֶר גיט ווינע . אזא האב איך
 אלע לייט מכבד גיטען :

אויך דאש זאגין דיא חכמים הוי דין את כל אדם לכף זכות
 דו זאלסט אימליכן מענטשן אויש לייגן צו גוטן .
 איבך דער מדה איז דער עניו גלויבט אין די לייטענש
 אויגן . ער אנפאנגט אימליכן ליבלוך אונ גאר שייין .
 ער גיט אימליכן שלום אונ איין גוט מארגין . אונ גוט
 אָבֶגט . אויך דעם האט זיך באריסט אַחֶכֶם עש האט
 מיר קיין שום מענטש גיט גיבעדערט קיין שלום . דען
 אָפֶילו איין עובד כוכבים אין באַרק האב איך אים
 פֿרֶגער שלום גינעפֿין . דאש וינען דיא דרייא זאבין
 וואש דער עניו האט אויך דו ועלט . אונ ווינד האט
 ער דרייא זאבין אויך יענער וועלט דאש ערשט ער
 איז נאהינט צו הקב"ה . דען ער טוט זיין רצון . אונ
 ער פֿהעפט זיך צו תלמידי חכמים . אזא לערנט ער
 פון זייא תורה אונ גוטע מעשים . אז וויא דער פֿסוק
 זאגט התילך את חכמים יחכם דער וואש גייט מיט תלמידי
 חכמים ווערט קלוג אויך זאגט דער פֿסוק יוד ענוים
 במשפט ער פֿירט די ענוים מיט כשפט אונ לערנט זיי
 זינע וועגין . נוא דריבער איז דער עניו זוכה לחיי עולם
 הבא . אָבֶר דער גאָרן איז זיך פאר קערט נוהג . אז
 וויא דער פֿסוק זאגט רשע כנוכה אפו כל ירוש דער רשע
 איבער זיין גרושקייט פֿארשט ער גיט אין געמליכע
 זאכן . דאש אנדערע ער איז זוכה לחיי עולם הבא .
 דען ער איז תמיד משתדל גיט צוא פאר וויסן קיין
 מצוה . אונ זיין מחשבה איז אלש אויף מצות . אָבֶער
 דער גוֹרָן לאזט אונעק אפיל מצות וואש זינען אים
 דער ווידער זיין כבוד :

דאש דריטע הקב"ה האט אים ליב אונ דער הערט
 זיין תפלה . אז וויא דער פֿסוק זאגט לב נשבר
 ונדכה אלהים לא תבוה איין צוא בראבין אונ צוא שמוסין
 הארץ טוט נאט גיט פר שעהבן . אונ ער איז זוכה צו
 עולם

אונ דרייא לעולם הבא . דאש ערשטע ער האט תמיד
 מנוחה . ווארום ער איז זיך משמח מיט דעם וואש
 גאט באשערט אים . אונ איז קיינעם גיט מקנא אויף
 קיין שום זאך . דען דער וואש איז מקנא אויף געלט
 אדער גדולה . אזא פוקסט ער זיין פֿגער . אזא פֿגערט
 ער אלע מאל נאך מער . אזא האט ער קיין רוא גיט ער
 שלאפט גיט אונ זיין הארץ איז פרואריג ווייל דאש
 ער מראכט תמיד אויף רייבקייט . אונ אפילו ער זאל
 עסן מעדי מלטים פֿגערט ער נאך מער . אז וויא דער
 פֿסוק זאגט ובטן רשעים תחבר דער בויך פון דיא רשעים
 איז גימנרט אונ קיין מאל גיט זאט . אָבֶער דער עניו
 גלוקט גיט צו קיין וואול עסן אונ גוטע ווייגין . דען
 ער האלט זיך אויף דער וועלט פאר איין גר . אונ ער
 עקט דרום זיין לעבין איז גיזונד זאל דער האלפטען
 ווערין . אז וויא דער פֿסוק זאגט צדיק אוכל לשובע נפשו
 דער צדיק עקט זיך אָן זאט ווייל זיין פֿונגה איז דער
 מיט זיין לעבין צו דער האַרְטִין :

דאש אנדרי דר עניו איז אויף זיך אלש מקבל באהבה
 פון גאט . אונ איז אויף זיך מצדיק הדין . אונ
 איז זיך משמח מיט גאטש שטראף . דען ער גידיגקט
 איך וועל ליידין שטראף אויף דער וועלט איינר אויף
 יענער וועלט . דרום איז זיין לעבין אנוט לעבין . דאש
 דריטע ער איז גילוקט אין גאטש אויגן אונ אין לייטיגש
 אויגן . אונ די לייט האבין הנאה פון זיין ענינות . ער
 פֿרייאַט זיך אז עש גייט וואול דיא לייטין . אונ ווידער
 פאר קערט אינער זיך מצער . עש איז אכאל גיטען
 איין חכם האט ער גיפֿרענט איין עניו וויא קוקט עש
 דאש דו ביכט אזו גילויבט בייא די לייטין . האט ער
 גענפֿרט ווייל איך האב קיין מאל קיין שום מענטשין
 קיין שלעכטין גיט גיטאן . אונ האב אימליכן מענטשן
 חשוב גיחאליטין פון זיך זעלבסט דער מענטש וואש
 איז גינען אַחֶכֶם האב איך גידאכט ער האט מער חלק
 עולם הבא פון מיר . אונ ער לערנט פֿעסער פון מיר
 אונ דער וואש איז גיטען איין גאר האב איך גידאכט
 ער טוט אלע עבירות בשונג . דען ער ווייסט גיט וואש
 ער טוט . אָבֶר איך טואַ פֿמיד . דער מענטש וואש
 איז עלטער גיטען פון מיר האב איך גיטראכט ער

עולם הזה. און עולם הבא. אז וויא דער פסוק זאגט
 וענים יירשו ארץ דיא ענים וועלן ירשען דיא וועלט.
 והתענו על רוב שלום און וועלן זיך זענען ארום פיל
 שלום אויף זייענער וועלט. און דעם גוהן האט גאט
 פייגט אז וויא דר פסוק זאגט ועקם האט הקב"ה פייגט
 און דאש זיבנט אז אים אום ווערדיג. איין בעל
 גאנה און איין ליגנר וכו' מיט פינף זאכן ווערט דער
 עניו דער קענט דאש ערשטע ער אז מוחל אטליבען
 וואש אים דער ווייך גיטאן. אפילו ער האט בפת
 אים שלעכטן אפ צוא טאן. דאך קומט ער נישט אויף
 זיין כבוד. דאש אנדערע אפילו עש קומען אויף אים
 אלדלייא צרות פון דער וועלט ריל אז ער אלש מקבל
 באהקה. און אז מצדיק הדין אויף זיך. אז וויא דער
 פסוק זאגט ביי אהרן הכהן אז זינע צווייא קעסטליכע
 זין זינען גישטארבן האט ער גישוויגן און האט גיט
 גיורינט. און האט עש מקבל גינען באהקה. אויך
 זאגט דער פסוק רוב לה והתחולל לו שווייג צו גאט און
 האף צוא אים. דאש דריטע זאמען אז אים סכבד
 האלט ער זיך גיט גרויש דער מיט. אנדערע האלט
 זיך נאך מער שפלי דאש פערטי ער ווערט דער קענט
 מיט זיין ריידן דאש ער רעט פאטעליך. און שרייאט
 גיט אויף די לייט. אז וויא דער פסוק זאגט דברי חכמים
 בבחתי נשמעים מועקת מושל בכסלים די רייד פון די חכמים
 זינען פאטעליך. אזו ווערן גיכער דער הערט פון
 דעם גישרייא פון גוהן וואש שרייאט אויף די גארן:
 אויך דער עניו אפילו ער אז נושא הן בייא דעם מלך
 אדער שר. דאש ער בקומט איין שררה אדער
 איין גדולה. נעמט ער זיך גיט איגד דער מיט. און
 שטרופט דיא לייט מיט שכל און מיט גודריג גיט.
 און דער גוהן אז אלש פאר קערט. דאש פינפטע
 אז ער זעהט יסורים קופן אויף אים אז ער זיך משפיל
 און מוט תשובה. אז וויא מיר גיפיען די הויכע און
 קעסטליכע שרים וואש זינען גווען בייא עזרא האבן
 תשובה גיטאן. און האבן זיך משפיל גווען. דאש
 זינען דיא פינף זאכן פון איין עניו. און דער היפיד
 דער פון איין גאוהן. צעהן זאכן בריינגען דעם
 מענטשן צוא עניות מיט גיוואלד. דאש ערשטי אז

אייער אזו קראנק. און קען נישט עסן און טרינקן
 און נאר זיין לייב מוט אים ווייא. אזו זעהט ער דאש
 זיין גאוה גילט גיט. און מוז ווערן איין עניו. דאש
 אנדרי ווען אייגער ווערט ארום און קומט צו לייטניש
 בדערפנט. אזו ווערט אויך צוא קראכן זיין גאוה.
 דאש דריטע אז דער מענטש בדענקט זיך אז ער אזו
 גיט זיך אפילו איין שעה פאר צרות ריל:
 דאש פערט ווען אייער אזו שולדיג געלט און האט
 גיט צוא בצאלן. אזו מוז ער זיך סגניע זיין
 פאר זינע בעלי חובות. וויא זאלן אים גיט צווינגן.
 דאש פינפט ווען אייער ווערט גיחאפט אין איין תפיסה.
 און קען גיט ארויש דאש זעקסטע ווען אייער ווערט
 גיחאפט פאר איין קנעכט מיט גיוואלד. אזו אזו ער
 זיך סגניע און וויינט און שרייאט פאר זיין הערין
 מאמער וועט ער זיך דער פארקומען איגד אים אז וויא
 אין פסוק שמיט אזו וויא די אייגן פון די קנעכט צוא
 זייער הערין וכו'. דאש זיבטע ווען איינעם קומט צוא
 פיל צרות. דאש זיין לעבן אזו אין לייך ריל אזו ווערט
 זיין הארץ איגד טעניג. דאש אכטע אזו דער מענטש
 בדענקט זיך וואש פאר עבירות ער האט גיטאן. און
 וויא ער האט דער צעריגט זיין בשעפר פאר דעם פיל
 גומש וואש ער מוט מיט אים. אזו אזו ער זיך סגניע
 און שעהקט זיך דרויף. אז וויא דער פסוק זאגט אלהי
 בושתי וגם נכלמתי לחיים פני אלד ה' מין גאט איך שעם
 מיך און בין ווארן פאר שעמט. דאש איך קאן מין
 פנים גיט אויף הייבן קעגן דיר גאט. דאש זינטע ווען
 דער מענטש זאל גידינגען דעם גרויסן עניש וואש ער
 וועט מיון ליידין אין גיהנם איבער זינע זיגד. אזו
 וועט ער זיך פנדאי סגניע זיין קעגן הקב"ה מיט
 תשובה און צדקה און תורה און מעשים טובים. דאש
 צעהנטי ווען אייער בדיינקט זיך אזו דער מענטש אזו
 נאר איין נאפט אויף דער וועלט. דען היינט לעבט
 ער און מארגן אזו ער אין קבר. און ער דארף
 וואנדערן אין איין ווייטן וועג. אזו דארף ער מיט
 געמין פיל צערינג דאש זינען די מעשים טובים. און
 דער וואש גייט זיך גיט אן מין צערינג אזו פאלט
 אויף אים גרויש פארקט און אונקט. דאש ער האט

ק"י

מיו תשובה נים גיטאן אויף וייגע עבירות . נון ווען
 דער מענטש נעמט זיך צום הארצין אונלכי זאכן . איז
 גידענקט זיין סוף אז דאש דער מענטש איז נאר נים
 אויף דער וועלט . אזו איז ער זיך בודאי מבינע .
 דרום זאל זיך אויפלר מענטש צום הארצין נעמען .
 אז אפילו איין מלך און איין שר איז נים זיך
 פארין מוים . דען מיר זעהן אז אויף שטארבין אפילו
 קליינע און ווייגע קינדער . און עש איז קיינער חיו נים
 זיך פו די אלע צעהן זאכן וואש וויינען דא גישריבן .
 דען ער האט קיין ערוכ נים פאר זיך . און אויפלכער
 זאל גידיינקען וואש עקביא פן מללאל האט גיזאנט
 דו זאלסט גידיינקן איין דרייא זאכן וועסטו נים קיין
 צוא קיין עבירה . פון וואנען דוא קומסט . פון איין
 שטיינקריין טראפין . און וואו אהין וועסטו גיין איין
 דער עקר אריין צו די ווערים און ווידער פו וועמען
 וועסטו דארפן אפ געבן דין און השבון . פו דעם
 מלך מלכי המלכים הקב"ה . נוא ווארום זאלסטו זיך
 בגאנה האלטן . רבי לויטס פון דער שטאט יבנה
 זאגט מאור מאור דו שפיל רוח כפני כל אדם שתקות אנוש רמה
 זייער און וייער זאלסטו זיין איין עניו דען דש האפונג
 פון מענטשין איז נאר צו ווערים . אלע די מדות איין
 דער וועלט וויינען דאך צו פיל נים גומי . צו פרום איז
 נים גומי . אז ווייא דר פסוק זאגט אל תהי צדיק היבחר דוא
 זאלסט נים צו פיל איין צדיק זיין . דאש עש טאר קיין
 שום מענטש קיין נאיייע מצות נים מאכן וואש דיא
 חכמים האבן נים גימאכט . אכר די מדה פון ענה וואש
 מער איז בעסער :

האלטן . אויך איז דער מענטש גיליכין צוא לויס
 און עקר . און צו איין וויינט . און צו גראז וואש ווערט
 פו דארט אויף דעם זייגן פיל פסוקים די גאנה פריינט
 צוא פיל ביינע מעלות . און אויך צוא גיפרעכנעש און
 שפלות . און די ענה פריינט צו פיל נומע מעלות און
 אויך צוא כבוד . אז ווייא דר פסוק זאגט לפני שבר נאון לפני
 כבוד ענה פאר גאנה קומט גיפרעכנש . און פו ענות
 קומט כבוד דרום דר וואש איז קלונ זאל זיך צום הארצין
 נעמען דיא אלו זאכן . און אויך טאמער וועט אויף
 אים קיין איין קראנקהייט . אדער איין בילבול . אדר
 איין שאדין . אדר טאמער וועט אויף אים פאלן איין
 כויער און ער וועט גיפרעכט ווערין דל . אדר טאמער
 וועט אויף אים קיין ארויסקייט . אדער אנדרע צרות
 חיו . נוא ווארום זאל אמענטש איין בעל גאנה זיין .
 זיין צייט איז דאך קורץ אויף דר וועלט . און ער וועט
 מוזן גיין און דער פינגסטער גרוב אריין צו די ווערים .
 נוא ווייא זאל ער זיך מאכן פסוד פאר איין לשע .
 דאש נאט און לייט זאלן אים פיינט האבן .
 ווארום זאל דער ווערמיר מענטש פאר נעסין דעם
 שווערין ביטן טאג אז ער וועט מוזן אפ שיידין פון
 דער וועלט פון אלע וויינע נומע פריינט און ווייב און
 קינדער . און פון זיין נעלט און גומי . דענמאלט וועט
 אים זיין פנים נשמה איז פאר פינגסטער ווערין . וויינע
 גלייך וועלן אים צו פאלן . און זיין בויך וועט צוא
 שפריינגן ווערין וויינע גידערים פון בויך ווארפט מען
 אים אויף זיין פנים . און מיזאנט צוא אים צוא וואש
 האסטו איין גיזאמילט אזו פיל מיסט . אצונד לאז עש
 זיין אויף זיין פנים . און אויך דאש ער וועט מוזן
 היבוט הקבר ליידין . און זיין נשמה וועט קומען אין
 גיהנם אריין . נון איר ליבע לייט אז דר וינדער מענטש
 נעמט זיך דאש אלש צום הארצין . ווייא קאן ער זיך
 אויף האלטן נים צוא וויינען און שרייאן איכר וויינע
 גרויש זינד און גאנה . און דער מענטש וואש איז איין
 עניו . און טוט דרויף תשובה און מעשים טובים דארף
 ער זיך נים פארקומען פאר דעם אלעם . אדרבה דיא
 צדיקים פרייאן זיך מיט ווייער מוים . דען זייא ווייסן
 דאש ווי ווייגן זוכה לחיו עולם הקב"ה דרום זאל אויפלכר
 מענטש

מעניש אין זיך האבין די גוטע מדה פון ענה. און זאל תשובה און מעשים טובים מאן פאר הקב"ה. און וועט ער זוכה זיין צו חיי עולם תבא:

דיא חכמים זאגן. ווען איינער גיט איין ארומאן אפילו אלע די מתנות פון דער וועלט מיט גאון. און מיט אשליעבט פנים טוט ער נאך איין עבירה. דאש ער איז אים כבייש. עש וואלט פיל בעסער גיווען ער זאל אים גיט געבן. אזו וויא עש שטייט אין הלכות צדקה. אפר דער וואש אנטפאנגט דעם ארומאן מיט איין לפליד פנים און מיט עניות. אזו בעסר וויא ער וואלט אים גיגעבן אלע דיא מתנות פון דער וועלט מיט גאון. דרום זאל זיך אימליכר מעניש שפיל האלטן קעגן אימליכן מענישין. און זאל גידייגן איד בין ערנר פון אלע. אזו וועט ער מנוחה האבן אויף דר וועלט. דאש ער וועט זיך מיט קיינעם גיט קיינן. און אויך אויף ייענער וועלט. אויך דיא ענה איז בתכלית גוט פאר זיך זעלפערט. דאש ער וועט זיך שעהמען אין עבירה צו מאן. אדר ביינע מחשבות און הרהורים צו האבן. און ער וועט בונדאית תשובה מאן. נמצא איז אין דעם כלל פון ענה אלע דיוכיות און גוטע מדות פון דער וועלט. און וויך פאר קערט אין דער גאון זיינען אלע די ביינע מדות:

מעשה רבי עקיבא עיה האט גיהאט איין שיינעם און טייערין פעריל צו פאר קייפן. דא איז גיזעסן אין בית המדרש איין גרויסר עושר אונטן לעבן די ארבע לייט. און איז גינאנגן אין צו ריפנע קלייך וויא דער גרעסער ארומאן פון דער וועלט. אז ער הט דר זעהן דעם פעריל ביי רבי עקיבא הט ער אים אויש גיהנגען. בייא אים. און האט אים גיבעטן ער זאל מיט אים אהיים גיין וועט ער אים בצאלין. דא איז רבי עקיבא צו אים אהיים גינאנגן מיט זיינע תלמידים אונטער וועגן איז דער יהודי פריער אונטע גינאנגן. האבן זיי גמיינט ער גייט גיין צו דר האבין. אדער ער שפעט פון זייא. אז ער איז גיקומן פאר זיין הויז זיינן זיינע קנעכט אים אנטקעגן גינאנגן. און האבן אים גיפירט אין זיין הויז. און האבן אים גינעצט אויף איין גילדני שטול. און האבן אים אפ גיוואשן זיינע פיס

האט ער זיי גיחייסן וועלט כהיינגן יאונ ער האט בצאלט רבי עקיבא פאר זיין פעריל. און זיינע קנעכט האבן גינמן נאך זעקס פערליך. און האבן די זיבן פערליך צו ריבן און האבן אים איין גיגעבן אויף איין רפואה. אז רבי עקיבא האט דאש דר זעהן האט ער זיך זיער פאר וואונדערט דער נאך האט ער גיחייסן גרייטן צום טיש. און האט גיבעטן רבי עקיבא מיט זיינע תלמידים זייא זאלין בייא אים עסן. נאך דעם עסן זאגט צו אים רבי עקיבא ליכער פרייך זאג מיר ווען יוא גאט האט דיה גיבענמאשט מיט גרושע עשירות. ווארום מאכסטו זיך. אזו שפיל און גיךריג. זאגט ער ליכר רבי דער פסוק זאגט אום להכל רמח ימיו ככל עיב דער מעניש איז צו נארשקייט גייליכן. און זיינע טעג זיינן וויא איין שאמין וואש גייט איכר. און ער מיט זיין געלט האבן קיין קיום גיט. דרום האב איד מיר אפ גיקליבן מיין שפאט לעבין ארמי לייט: דאש איד וויל זיך גיט בגאון האלטן. און טאמיר וועל איד ארום ווערן. אזו וועל איד גיט דארפן פאר ענדרין מיין שפאט. און נאך איינש איד גידייגן דער עושר און דער ארומאן זיינען ביינע גאמט בשעפענעש. אז וויא דער פסוק זאגט אב אחד לכולנו איין פאטער איז צו אונז אלע. און נאך איינש איד בהעקט זיך צו ארמעלייט דען זיי זיינן נאהיגט צוגאט און ער דער הערט זייער הפלה און נאך איינש אז איד בין קעבין זייא תיים איד וואש זייא פעלט אזוא גיב איד זייא. און נאך איינש דער בעל גאון זינדיגט צווא נאט און קומט אין גיהנם. אז רבי עקיבא האט דער הערט זיינע רייד האט ער אים גילובט און גיבענמאשט. דורך דעם זכות פון ענה וועלן מיר זוכה זיין פאלד אויש גילייזט צו ווערן. אז וויא דער פסוק זאגט וענום ירשו ארץ והתענו על רוב שלום די ענוים וועלן ירשנו דאש לאנד און וועלן זיך מרענגן זיין אויף פיל שלום אמן:

נאך איין מעשה שטייט אין ספר חסידים איין חכם האט גיפרענט איין חסיד דוא ביסט דאך איין עניו. און דער סדר איז דער עניו האט אפרייליך גימיט. דען ער זאגט גיט מער נאר אויף זיינע זינד און דעם גלות.

שנותפים ויגן אין מענטשין הקב"ה און דער פאטער און
מוטער: דער פאטער גיט פינף זאכן דאש פון זיין זרע
וואש זיא איז נויים ווערט בשאפן דיא ביינער און
דיא אדערין און די געהירן און דיא נעגיל פון די הענט
און פיס. און דאש ווייסיל פון אויג. דיא מוטער גיט
אויף פינף זאכן. דאש פון איר זרע וואש זיא איז רויט
ווערט באשאפן דש פלויש און הויט און דאש שווארצי
פון אויג און דיא האר און דאש בלוט און הקב"ה גיט
צעהן זאכן דעם קראפט און דעם אמום און דיא נשמה
און דאש לויטערע נישטאלט אין פנים און דאש אן
זינקט און דאש גיהרין און דיא רייד און לוקט און
מענטש זאל שטארבין דא נעמט הקב"ה אוועק זיין חלק
און פאטער און מוטערש חלק בלייבט ליגן:

דרום אז דער מענטש איז מכבד זיין פאטער און מוטער
און האט מורא פאר זיין. זאגט הקב"ה עש
איז גלייך וויא ער איז מכבד מיין שכינה און האט מורא
פאר איר. און אויב ער האט גיט מורא פאר זיין זאגט
הקב"ה אויף האב רעכט גיטאן דאש מיין שכינה וואונט
גיט מיט זיין אונטן. דען זיין וואלטין פאר איר אויף
קיין מורא גיט גיהאט. עש איז קשה פאר וואש בייא
כיבוד שמיים כבוד את אבד ואת אמד פריער דר פאטער און
בייא מורא שמיים איש אמו ואביו תיראו פריער די מוטער
נאר הקב"ה האט גיוואוסט דאש אימלכש קינד איז זיין
מוטער מער מכבד אז דעם פאטער. דען זיא איז אים
מפיים מיט גומי רייד. דרום האט דיא תורה אן גשריבן
דעם פאטער פריער. אויף האט ער גוואוסט דאש אימלכש
קינד האט מיין מורא פארן פאטער ווי פר דער מוטער.
דרום האט ער אן גשריבן די מוטער פריער. דאש מיט
אלים זאלן זיי גלייך זיין. תמשה דברים פינף זאכן ויגן
דער עיקר כיבוד אב ואם. ער איז זיין מחוייב אן צו מאן
זייערע קליידר. און אריין צו פירן און ארויש צו פירן
און עסין און טרינקן צווא נעבין:

מיט עסין איז דר דין אזו. האבן זיין פאטער און מוטער
זייער אייגן געלט זאל ער זיי שפיינין דר פון. און
אויב גיט איז ער מחוייב צו שפיינין פון זיין געלט. און
אויב ער האט אויף גיט. איז ער מחוייב צו זיין אויף די

מירון

נון זאג מיר ווען ביסטו צום פרייליכסטן גיווען זאגט
ער איד בין אמאל גיפארין אין איין שוף מיט עובדי
פוכבים האבין ויין מיר גרויש רשעת אן גיטאן. דאש
איד האב גיטאט זיצן אויף דעם שפיין פון דער שוף.
דא איז גיטאנגן איין רשע און האט אויף מיר משתין
גיווען. און עש האט מיר גאר גיט גיהארט. דענקלט
בין איד צום פרייליכסטן גיווען. דאש איד האב דער
קענט אז אויף בין איין עניו תיל דא האט אים דר חכם
גילויבט און פיל ברכות גיגעבן:

סליק פרק הענוה

הלכות כיבוד אב ואם פרק שמיני

עש שמיים אין די עשרת הברות כבוד את אבך ואת אמך
למען יאריכו ימך זאלסט ערליך האלטין דיין פאטער
און מוטער. פון וועגן דא זאלסט לאנג לעבין. דרשית
דיא נקרא דאש מיינט מען עולם הבא. דאש איז דאש
לאנגע לעבין. דען עש האט גאר קיין סוף גיט אבער
דאש לעבין פון עוה"ז האט יוא איין סוף און ווינדד נוי קען
עש זיין אז עש גייט אויף עוה"ז מיר זעהן דאך אפט
איינער איז מקיים כיבוד אב ואם און שטארבט יונגער
הייד. און ווינדד דער וואש איז גיט מקיים לעבט לאנג
דרום האבין דיא חכמים זל בקבלה פון משה רבינו אז
דאש גייט אויף עולם הבא. רבי שמעון בן יוחאי זאגט
גאט האט גיפארטין צווא היטען כיבוד אב ואם מער פון
גאטש כבוד אזו ווי דער פסוק זאגט כבוד את ה' מהונד
זאלסט ערליכען זיין גאט פון היין געלט מיט צדקה און
מעגער אבער דער וואש האט גיט דער קען גאט גיט
ערליכען פון זיין גומין. אבער כיבוד אב ואם אפילו
דוא האסט גיט ביסטו מחוייב צו זיין אויף דיא מירין
און זיי מכבד צו זיין אויף הט הקב"ה גיגליבין די מורא
פון פאטער און מוטער צווא זיין מורא דען עש שמיים
אין דער תורה את ה' אלהיך תירא פאר גאט דיין גאט
זאלסטו זיך פארקומן און עש שמיים איש אמו ואביו תיראו
אימלכער מענטש זאל זיך פארקומן פאר זיין פאטער
און מוטער אויף צו איינער שילט דעם שם חז אדער
ער שילט פאטער און מוטער קומט אים אלש מקלה
איד ווער דא בשיידין ווארום דאש איז אזו קען דרייא

מירן אונ זיי צו שפייזן נאך זייער פבוד נאך • אויף איז
 ער זיין מחוייב צו געבן קליידר • אונ בעט גיטואנט נאך
 זייער פבוד נאך • אונ דר וואש וויל גיט מקיים זיין פבוד
 אב ואם גייט אים דרויף דאש בית דין • אויף גייט מען
 איין מאכט וואש זיין האט איין כאן • אָפּר אז איר מאן
 וויל גיט ליידן איז זיין פטור • אונ איר מאן וועט דר פר
 מון גרויט ענש ליידן • די קינד זיין מחוייב תמיד צו
 פראכטן ווי אזו צו מאן דאש ווילן פון זייער פאטער אונ
 מוטער • אונ זאלן זיי גיט דר זעקן • אויף זאלן זיי מאכין
 דאש זייער פאטער אונ מוטער אליין מיט זיין שאפין • אז
 ווי דר פסוק זאגט שמע בני מוסר אבד הער צו מיין זון דיא
 שטראף רייד פון דיין פאטער • אונ דאש זאל אימליכער
 גידייגן דאש קיין שום פאטער אונ מוטער הייסן פונדא זיין
 זייערע קינד אום רעכט מאן זייערס פחכת זייער גרוש
 ליבשאפט פירן זיי אין רעכט פארטיגן וועג • דרום זאל
 אימליכר פאלן זיין פאטער אונ מוטער אונ זיין חשוב האלטן
 אונ גיט פר שעסן זייערע רייד אונ זייערע עצות • אונ זאל
 גיט דאמקט די עצות פון די אלטע גילטן שוין גיט • דען אז
 ער וועט זיך פטראכטן וועט ער זעהן בשיינפליך דאש
 זייער עצת איז זייער גוט :

אויך דרום זיין דיא קינד מחוייב ערליך צווא האלטן
 זייער פאטער אונ מוטער ווייל זיי לערנן מיט ניי תורה
 אונ מצות • אונ וויזן זיין דעם וועג פון דר ארץ אונ
 גאטש פארקט נאך מער דרום איז אימליכר מחוייב ערליך
 צו האלטן זיין פאטער אונ מוטער ווייל זיין האבן אים
 גיבראכט אויף דער וועלט צו מאן תורה אונ מצות אונ
 מעשים טובים • אונ מיט זייער שטראפן זייען זיין אים
 מוכה צו עולם הבא • דרום זאגט די גמרא דאש אימליכר
 איז מחוייב כפד צו זיין זיין שפראכער אונ זיין רבי
 וואש לערנט מיט אים תורה מער איידר זיין פאטער
 אונ מוטער דען זיין האבן אים גיבראכט אויף דר וועלט •
 אונ זיין רבי פרענט אים צווא עולם הבא • נמצא אז
 דיא פאטער אונ מוטער וואש לערנען זעלבסט מיט זייער
 קינד אונ שטראפן זיין • זייען דיא קינד מחוייב זיי
 צוטייא באל אזו פיל פבוד אן מאן פון דיא פאטער אונ
 מוטער וואש מאן דאש גיט • אונ דיא פונד פון דיא
 קינד זאל גיט זיין מיט דער פבוד אונ מוכה אב ואם

פדי זיין זאלן לאנג לעבין • נאר זייער פונד זאל זיין
 ווייל גאט דאט אזווא גיבאטן מאר מען אים גיט דער
 זעריגן • דא וועל איך בשיידן וועלעכט עש הייסט פבוד
 אב ואם • מיטאר זיך גיט זעצין אויף זייער אורט • אויך
 גיט אריין צווא פאלן אין זייער רייד • אויך גיט פיל צו
 ריידן פר זיין דען דאש איז אסור פר אנדרי קעסמליכי
 לייט • מכ"ש אז עש איז קיין פבוד גיט פאר זיין פאטער
 אונ מוטער • אפילו זיין זיין זיך טועה אין זייערע רייד
 מאר מען גיט זאגן גיט אזו מיין פאטער אונ מוטער •
 איך ווייס דיא זאך • דען איך בין דער בייא גינען •
 אָפּער אין דער תורה כאג זיך איין זון יוא מפלגל זיין
 מיט זיין פאטער :

אויך ווען מען זעהט זיין איין עבירה טאן פאר מען
 זיין זיין גיט זאגן איר טוט אום רעכט דאש איז
 איין עבירה נאר מיזאל זיין זאגן אזו שמיט אין דער
 תורה • אזו וועלן זיין זיך וואול מארקין אונ וועלן זיך
 אפ שיידן דער פון • אונ ווען דער מענטש האט צו מאן
 אנאנד מצינה אונ אויף מקיים צו זיין פבוד אב ואם •
 איז דער דין אזו אז דיא מצינה קאן גיטאן ווערן דורך
 אנדרי איז ער מחוייב מקיים צווא זיין פבוד אב ואם •
 אונ אויב גיט זאל ער פרייער דיא מצינה טאן • דער נאך
 זאל ער מקיים זיין פבוד אב ואם אונ בשעת מען לערנט
 תורה • אָרד זיין זייען מוחל אויף זייער פבוד איז מען
 פטור דער פון • עש מאר קיינער גיט מצער זיין זיין
 פאטער אונ מוטער מיט קיין שום זאך אזווא וויא מיר
 גיפינען בייא שאול המלך ער זאגט צווא זיין זונג זיין
 אהיים אונ זאג מיין פאטער ער זאל זיך גיט מצער זיין
 פון אונזערט וועגן מיר האבן גלערנט אין מסכת
 סנהדרין רבי יהודה זאגט פון שמואל וועגן די בני לשיבה
 האבן גיפרענט צו רבי אלעזר וויא גרויט אונ ווייס גייט
 דר פבוד אב ואם פלוטר וויפל דאך דר שארין זיין דאש
 מען כוז דרויף שווייגן אונ מיטאר זיין נאר גיט זאגן האט
 ער גיזאגט איך וועל אייך דער ציילן וואש דער עובד
 פוכבים (דמה בן נתניה) האט גיטאן אין דער שטאט
 אשקלון אמאל האבן די ישראל פדארפט אבנים טובות
 צום חושן אונ ביי אים זיין זיין גינען אונ ער האט דריגן
 גקענט מרויח זיין זיבציג מאל זעהן טויזנט גילדן • רב

הקנא ואגם אכצני קאל צהען מוויזנט גילרין . אז היא
 חכמים ויגן צוא אים גיקומן האט זיין פאכר גישלאפין .
 אונ דער שליסל פון דעם גיוועלכ אזי גילעגין הימיר זיין
 קאפ . אזו האט ער ניט גיוואלט אויף וועקן זיין פאמיר
 האבין דיא חכמים גיקויפט ביזא אנאנדער כוהר . דאש
 אנדערע יאר אזי ביי דעם דכהון נתינה גיבארן גווארין איין
 פרה אדומה . וייגן די חכמים צו אים גיקומן דאש אנדערע
 מאל צו קויפן די פרה אדומה . ואגם ער איך ווייס וואול
 דאש איר וועט מיר פר איר געבין וויפיל איך וועל וועלן .
 אכר איך בנער גיט מער נאר איר זאלט מיר געבין דעם
 שארין וואש איך האב גיהאט פאר יארין . אז די חכמים
 האבין דער הערט זיינע רייד . האבן וויא גיואנט מה דאך
 דער עובר פוכבים וואש אזי גיט גיבאמין אזי ער אזווא
 מקמים די מצוה פון כיבוד אב . נוא קבל שפן איין יהודי :
 אז רב דיקי אזי גיקומן קיין ארץ ישראל האט ער דער
 ציילט וואש איין עובר פוכבים האט גיטאן אין רום ער
 אזי גיוועסן אונמיר דעם קרדינאל . דא אזי זיין מוטער
 גיקומן אונ האט אים גישלאגן אויף זיין קאפ . אונ גישפוגן
 אין זיין פנים אונ ער האט איר קיין ווארט גיט גירעט .
 אויך זאגט די גמרא אמאל גיפונט מען איינער אזי מטרית
 זיין פאטער מיט שווערע ארבעט . אונ דורך דעם בוקומט
 ער עולם הבא . אונ אמאל גיפונט זיך איינער וואש גיט זיין
 פאטער עסן מעדיה מלכים . אונ פאר זינדירט זיך אין אים
 אונ קומט דרייבר אין גיהנם . אז ווי עש אזי אמאל גיווען
 איין ארומאן ער פלעגט זיך פאר דינגען צוא ארבעטין אונ
 זיין פאטער האט גערין עפים צו עסן אונ ער האט אים
 גיט גיהאט צוא געבין . אמאל האט ער גיואנט צוא זיין
 פאטער ער זאל ארבעטן אויף זיין אורט אונ ער האט
 אים גיוועקן צו געבן עסן אז ער הט דער זעהן זיין פאטער
 ארבעטין האט ער גיוויינט אונ גואנט מיין ליבר פאמיר ווי
 אזי מיר דאש איך לאז דיך אזו ארבעטן . מיין ליבר פאמיר
 זיין מיר עש מוחל . דען הקב"ה וויקט דעם אמת אז איך
 וואלט גערין דיך מכבד גיווען מיט וואש מיגליך אזי . אזו
 האט ער מיט דיא רייד תענג אן גיטאן זיין פאמיר . אזו
 האט ער זוכה גיווען צו עולם הבא :

אונ אמאל גיפונן מיר איינער האלט ביזא זיך איין אלטין
 פאמיר . אז ער זעהט אים פריא עסן . אז וויא דר

קדר אזי פון אלטע לייט זאגט ער צו אים וויא קענסטו
 עסן אזו פריא דוא ביסט דאך ערשט אויף גישטאנען
 אנדער עש אזי ערשט מאג גיווארין . אונ אז ער זעהט
 אים פיל עסן זאגט ער וויא עסט מיין פאטער אזווא
 איין אכידה . אונ אז ער בגערט עפים זאגט ער וויא
 גלוסט מיין פאמיר צו אלום . אדר ער זאגט מיין פאמיר
 בגערט מיין גיט נאר אויף זיין עסן . אונ אז ער אזי
 זאט מינינט ער אימלכר אזי זאט אויך אזו דער פאטער
 פרענט אים ווען וועלן מיר עסן . זאגט ער צוא אים
 עש פאר דיר וואש פרענסטו אויף אונזר עסן איך מוז
 דיר דאך אלש אהיים גריינגען . אונ אז ער פאכט אים
 אמאל איין מלבוש . אונ ער פרענט אים מיין זון וויפל
 קאסט עש . זאגט ער וואש פרענסטו איך מוז דאך
 פר דיר אלש זארגין . אנדער ער זאגט אים קער וויפל
 עש קאסט . דאש דער פאטער זאל מינען ער האט
 פיל אויש גיגעבין פון זיינט וועגן . אנדער ער טראכט
 ווען וועל איך פטור ווערן פון אלטין . דאש ער זאל
 שטארבין וועל איך רוא האבין אדר ער טראכט זיך וויא
 גרויש אזי דיא לייד וואש ער מאכט מיר קעגין מיין
 ווייב . אנדער ער טראכט זיך תלואי וואלט איך הנאה
 גיהאט פון מיין פאטער וויא אנדערע האבין הנאה פון
 זייער פאטער איינער אייניש פון די אלע זאכין פר לירט
 ער עולם הבא . אונ קומט אין גיהנם . אויך דעסט
 גלייכין ווען איינער שפעט נאך אויף דיא רייד פון זיין
 אלטין פאטער . דאש ער זאגט ער רעט שוין וויא ער
 וואלט גיווען עובר קמל אנדער ער הייבט אים שווייגין
 אנדער ער זאגט מיין פאטער מוז זיך אין אלע זאכין
 מישן . אדר ער ווארפט איין ריזנז אויף איינים פון זיינע
 בני בית . נאר זיין פונטה אזי אויף זיין פאטער אונ
 מוטער . אדר ער הייבט אויף אהייד קול . אונ שייעט
 זיך גיט פאר אים . אדר ער טוט אים אנאנדער צער פר
 דירט ער עולם הבא אפילו ער זאל אים געבין די בעסטן
 שפיון אונ קליידר :

איין תנא האט גיואנט פאר ר' נחמן פר יצחקאין דר
 צייט ווען איינער אזי כצער זיין פאטער אונ
 מוטיר . זאגט הקב"ה איך האב רעכט גיטאן דאש איך
 וואון גיט ביזא וויא הינטן דען וויא וואלטן מיר אויך
 מצער

מצער גיווען . רבי מרפון האט גיהאט איין אלטער
 מוסר . אז ווא פלעגט וועלן ארויף גיין אויפן בעט .
 האט ער זיך איין גיבוגין און ווא פלעגט זיך שטעלן
 אויף אים און ארויף גיין אויפן בעט . אמאל האט
 ער זיך פארקומט אין בית המדרש וויא ער איז מקיים
 כיבוד אם האבין אים דיא חקמים גזאגט דוא האסט
 נאך גיט האלב מקיים גיווען וויא מען דארף . ווען די
 מוסר זאל דיר אריין ווארפן איין בייטיל מיט געלט
 אין ים אריין . אדר ווא וואלט דיר אנאנדער גרויש שאדן
 גיטאן און דו וואלט גישוונן דאש אז דו רעכטער
 כיבוד . אמאל איז זיין מוסר גיגאנגן אין הויז האט
 זיך איבער גיריסקן איר שוך האט ער איר אנגער גלייגט
 זיין האנט און זיא איז אזוי גיגאנגן ביז אין איר בעט
 אמאל איז דער רבי מרפון זייער קראנק גיווען זייען
 דיא חקמים גיקומען אים סבך חולה זיין . האט זיין
 אלטער מוסר גזאגט צוא זיי טוט הפלה פאר מיין זון
 דען ער האט מיר זייער סכבד גיווען . ער האט מער
 גיטאן וויא ער איז מחוייב . האבין דיא חקמים זיא
 גיפרעגט וועלכס איז דאש האט זיא זיי דר ציילט דעם
 סכבד וואש ער האט איר אן גיטאן האבן זיי איר גזאגט
 ער האט נאך גיט מקיים גיווען האלב ווי מען דארף .
 אויך זאגט דיא גמרא דיא מוסר פון רבי ישמעאל
 בלא גדול איז אמאל גיקומען אין בית המדרש
 אריין . און האט אים צוא גיקלאגט פאר דיא חקמים
 דאש ער איז זיא גיט רעכט סכבד . האבין זיך דיא
 חקמים זייער פאר וואונדערט . און האבין זיא גיפרעגט
 וואש איז דאש זאגט זיא אז ער איז אהיים גיקומען
 פון בית המדרש האב איך גינומען און האב אים
 גיוואלט אפ וואשין זייע פיס הט ער מיר גיט גוואלט
 לאזן האבין די חקמים גיזאגט צו אים דו דארפט צו
 טאן איר ווילן . רבי יוסף אז ער האט גיהערט זיין
 מוסר קומט האט ער גיזאגט איך וועל אויף שטיין
 פאר דער שכינה רבי אבהו זאגט מיין זון אבימי איז
 רעכט מקיים כיבוד אב ואם דען ער האט פינף זון
 און אז איך אדר זיין מוסר קלאפן אין זיין מיר לאזט
 ער גיט קיין שום זון עפען . נאר ער זעלבסט עפיגט
 אזוי . און זאגט אלש מיין ליבער פאטער אדר מוסר

אם גיי איך עפיגען ביז ער עפיגט אויף :
 תנו רבנן דיא רבנן האבין גילערניט אימליקער איז
 מחוייב סכבד צו זיין זיין פאטער און מוסר אמילו
 נאך זייער מוים : דאש ער פנעקט פון זיין חבר עפיס
 איין זאך זאל ער גיט זאגן טוא עש פון מיגט וועגן
 נאר פון מיין פאטערש וועגן אז ער זאגט איין פשט פון
 זיין פאטערש וועגן זאל ער זאגן דאש האב איך
 גיהערט פון מיין פאטיר הייני כפרת משכמו און אז עש
 איז שוין נאך דעם יאר פון זיין אבילות זאל ער נאר
 זאגן מיין פאטיר זכורנו לביכה אין פאקטיר איז אויך
 מחוייב מקיים צו זיין כיבוד אב ואם . אויך דער כיבוד
 אב זאל גרעסער זיין וויא דער כיבוד אם : דען זיין
 מוסר איז אויך מחוייב ערליך צוא האלטן איר מאן .
 סידרן ער האט איר גט גיגעבן דענקאלט איז דער
 כיבוד פון בידי גלייך : דער פסוק זאגט כבוד אבך
 ואת אמך דאש ווייסט דאך אימליכער וואול דש מיטאר
 גיט זאגן עש איז פאר האנדן איין איבעריגן אות אין
 דער תורה חיו . גוא וואש קיטט מיר צוא וויזין צוויי
 מאל דאש ווארט את . און דיא ווא פון ואת . נאר מיר
 האבין פקבלה מסיני פון משה רבינו עיה . את אבך
 וויזט מיר דו ביסט אויך מחוייב מן התורה סכבד צו
 זיין דיין ישמיהו מוסר בייא דיין פאטערש לעבין
 און נאך דיין פאטערש מוים ביסטו מחוייב זיא
 סכבד צוא זיין מדרבנן . נאך מער וויזט אונז דער
 פסוק מען איז אויך מחוייב סכבד צוא זיין זיין
 פאטערש אדר זיין מוסערש ברודר אדר שוועסטער
 אויך זיין עלטר מוסר : אבר דער כיבוד אב איז פריער
 פאר אלי : און ווער עש איז מקיים אלש וואש אויפן
 שמיים . איז ער זוכה צוא לאנג לעבין . אויך צום
 אייביגן לעבין לעולם תבא אזוי וויא דער פסוק זאגט
 כבוד את אבך ואת אמך למען יאריכון ימך : ולמען ייטב לך לעולן
 שכולו אויך וטוב אמן סלה :

סליק הלכות כיבוד אב ואם
 הלכות גידול בנים פרק תשיעי
 דער גייגער פרק רעט וויא מיזאל דיא קינדער דר ציהען
 און זייא שטרראפן :
 בן חכם מוסר אב וליץ לא שמע געיה איין קלוגער זון קיפן
 יוד חיות זיין

זיין חקקה פון דעם ווייל ער האט צוא גיהערט די
 שפראך פון זיין פאטער און דר זון וואש איז איין שפעטער
 קוקט עש ווייל ער האט גיט צוא גיהערט קיין גישרייה
 און שפראך . דיא חקמים זאגן ווען רוא ועקט איינער
 איז אהלמיד חכם זאלסטו וויסן ראש ויין פאכר האט
 אים גישטרעפט אין זיין יוגנט און האט אים גוויזן דעם
 רעכט פארטיגן וועג . אז וויא דער פסוק זאגט בן חכם
 מוסי אב און ווען רוא ועקט איין רשע איין שפעטער .
 זאלסטו וויסן ראש זיין פאטער האט אים גיט גישטרעפט
 אדר ער האט זיך גיט גיקערט צו זיין שפראך . אז וויא
 דער פסוק זאגט ולי לא שמע געיה און ווייל דער פאטער
 האט אים פייגט גיהאט דרום האט ער אים גילאזט זיין
 אזו וויא דר פסוק זאגט חושד שבטו שונא בנו ואהבו שחרו מוסר
 ווער עש פאר מיידיט דיא רומ פון זיין זון האט ער אים
 פייגד . און ווער עש האט ליב זיין קינד שפראכט ער
 אים דער קדרש זאגט ראש ווארט חושד האט אין זיך
 צווייא מייטש מיט דעם שמאל חושד איז מייטש ער פר
 מייטש . און מיט דעם ימין חושד איז מייטש ראש ער
 שלאגט זיין זון אין דער פינגער . און נעמט גיט וואו ער
 מרעפט אויף דעם האבן די חקמים גזאגט עש איז אסור
 איין קינד צו שלאגן אין רוזן דען עש איז גלייך וויא
 ער שלאגט אים אין דר פינגער . ראש ער פרעמט גיט
 וואו ער פרעפט . גלייך וויא אינער שלאגט זיין פייגט .
 אז וויא איך וועל דא בעקיר בשיידין דיא מעמים דער
 פון . און ראש ווארט שחור מייטשין די חקמים שפראך
 זיין קינד אין זיין יוגנט . דען דער נאך וועט אים קיין
 שפראך גיט העלפן . אז וויא דער פסוק זאגט חמד לגער
 על פי רבו גם כי יקין לא יסור ממנה זאלסט גיין זינען דעם
 יוג און זיין יוגנט נאך זיין שכל גאך . אזו אז ער וועט
 אלט ווערן וועט ער גיט אפ קערין דער פון :

וועט אים שוין יא פיר זאגן וועט ער עש גיט וועלן קקבל
 זיין . דער דריטער טעם איז דען ראש איז דאך דיע אז עש
 איז אנרוישן עבירה צו זיין און רוזן דען אין רוזן קאן מען
 גיט נאט דען . אז וויא עש וועט בשייטט ווערן אין פרק
 (לעזוב חכה) און צו שפראכין זיין קינד איז דאך אנרוישן
 מצוה גיא וויא קען דר מצוה אן גינעפען זיין אז זיא קוקט
 פון איין עבירה : דר פערטער טעם איז איין עובר בוכבים
 שפראכט יוא זיין קינד מיט רוזן ווייל ער האט דאך קיין
 תורה גיט איז ביי אים קיין עבירה גיט צו זיין און רוזן
 אויך שפראכט ער אים גיט צו קיין תורה און מצות : אבר
 איין יהודי סאר דאך גיט זיין אין רוזן אויך אז ער וועט
 אים שפראכין מיט רוזן וועט ער אים גיט קענען רעכט
 שפראכין צוא תורה און מצות אזו איז עש אנרוישע
 עבירה : דער פינפטער טעם איז דר וואש שלאגט זיין קינד
 אין רוזן קען ער אים חיו איין טויט כאכן דרום זאגט דער
 פסוק חושד שבטו וגו' אבר דער וואש שפראכט זיין קינד
 אין דר יוגנט האט ער זיך גיט צו פארקטין ראש ער וועט
 אויש זיין לתרבות רעה חיו . אז וויא מיר גיפניגן אברבם
 אבינו עיה האט גישפראכט זיין זון יצחק איז ער גווארן
 איין תלמיד חכם און איין גביא יאונ זיין זון ישמעאל האט
 ער גיט גישפראכט איז ער אויש גינאנגן לתרבות רעה :
 אזו אויך יצחק אבינו עיה האט גישפראכט זיין זון
 יעקב איז ער גווארן איין תלמיד חכם און גביא
 אבר זיין זון עשור האט אים גינארט מיטין מזיל . ראש
 ער האט גימיינט ער איז פרום אזו האט ער אים גיט
 גישפראכט איז ער אויש גינאנגן לתרבות רעה . אויך
 יעקב האט גישפראכט זינען צוועלף שבטים זיין זון
 אויך גווארן תלמידי חקמים . אויך דוד המלך עיה האט
 גיט גישפראכט זיין זון אבשלום פר גרויש ליבשאפט
 איז ער אויך אויש גינאנגן צוא תרבות רעה . אבער
 זיין זון שלמה האט ער יוא גישפראכט . און אויך
 זיין מוטער בת שבע האט אים גישפראכט נאך זיין
 פאטערש מוית . איז ער אויך גווארן אנרוישר תלמיד
 חכם . אבער דיא אלי וואש זינען גיט גישפראכט
 גווארן זינען אויש גינאנגן צוא תרבות רעה . דרום
 זאגט דער פסוק ואהבו שחרו מוסר אויך זאגט דער פסוק
 יסר בנך כי יש תקוה ואל המיתו אל תשא נפשך שפראך זיין זון

אפילו

138

אפילו עד איז איצונד גוט. דען עש איז פאר האנדן
 איין האפונג און זאלקס גיט זאגן גיט זאגן גיט זאגן
 שלאפער יונג ער וועט שטארבן פון דיין שלאגן.
 אויך זאגט דער פסוק אל חמנע מנער מוסר כי חכנו כשבת
 לא ימות דוא זאלקס גיט פאר מירון פון דיין יונג קיין
 שטראף ער וועט גיט שטארבן אז דוא וועסט אים
 שלאגן מיט דער רוט און אז דו וועסט אים שטראפן
 אין זיין יונגע האקטו גיט זארג צו האפן דאש ער
 וועט דער הרגת ווערין הוהך דעם בית דין איבער
 זייני עבירות. און אז ער וועט אלט ווערין וועט ער
 בלייבן ביי זיין גיוואונסקייט: אָבד אויף דער עלטר
 איז אים שווער צו שטראפן. אויך זאגט דער פסוק
 אתה בשבת חכנו ונמשו משאול תציל דו זאלקט שלאגן דיין
 קינד מיט ר רוט אזו וועסטו אים מציל זיין פון גיהנם:
 נאך איין פשט איז אויף דעם פסוק הנור לנער על פי
 רכבו כי מי יוקן לא יסור ממנו אז דוא וועסט גיוויינען
 דעם יונג נאך זיין מנדג נאך גיט צו גיין אין שול אריין
 דאוונען און גיט צו לערנען און צו פאלגן דעם גער
 הרע. אז ער וועט אלט ווערין וועט ער אויך בלייבן
 דער ביי דען זיין טבע איז אוי. און ער מיינט עש
 איז אלש סופר. אָבד אז דוא וועסט אים שטראפן
 מיט דיא רוט אין זיין יונג און וועסט אים ווייזן דעם
 וועג פון תורה און מצות. און דרך ארץ. אזו וועט
 ער אויך בלייבן ביי זיין גוטע טבע. פגפג זאכן איז
 איטליכער מחוייב צו טאן זיין זון. דאש ערשטע ער
 דארף אים טל זיין. דאש אנדערע אז ער איז איין פבור
 דארף ער אים אויש לייזן פון כהן. דאש דריטע ער
 דארף אים תורה לערנען. דאש פערטע ער דארף אים
 אויב גבין. דאש פינפט ער דארף אים לערנן
 אטלאכה. אָרער אנאנדער פרינסה. אטיל זאגן ער
 דארף אים אויך לערנען צו שווימען אין וואסער. די
 גמרא בריינגט דרום פיל פסוקים נאר אויך וויל דריין
 גיט סאָרף זיין: נאר דער פלל פון דער זאך איטליכער
 פאטער וואש גיוויינט זיין קינד צו תורה און מצות.
 איז ער זוכה צו עולם הזה און צו עולם הבא אזו ווירא
 רבי יוחנן הט גיזאגט דריי זיינן פטוח צו עולם הבא.
 דער וואש וואנט אין ארץ ישראל. און דער וואש

גיוויינט זיינע קינדער צוא תורה און מעשים טובים.
 און דער וואש האט נאר איין פוס וויין אויף קידוש.
 און ער טרינקט נאר אביסל דר פון און דאש איפרינע
 לאזט ער אויף דער הבדלה דער האט אויך בודאי
 עולם הבא. ווייל ער איז אזוא מקביל אין מצות:
 דער ספר מנחומא בריינגט אין מעשה אפאל איז רבי
 עקיבא עיה גיזאגן אויפן בית החיים. האט
 ער פאגעניגט איין פענטש האט גיטראגן איין פונד
 האליץ וואש קיין צווייא פעדד וואלמין זיא גיט געקענט
 טראגן. און ער איז דר מיט גישוונד גילאפן ווי איין
 פעדד. האט רבי עקיבא גזר גיווען אויף אים ער זאל
 בלייבן שטיין. און זאגט צו אים מיין זון ביסטו איין
 קנעכט וועל איך דיר אויש לייזן ביסטו איין ארומאן
 וועל איך דיר העלפן. זאגט ער מיין הער לאז מיר
 גיין. אויך טאר גיט בלייבן שטיין. זאגט ר"ע ביסטו
 איין פענטש אדער איין שד אדער איין מויד זאגט ער
 אויך בין איין מת. און אַלע טאג מוז איך זעלבערעט
 לויפן אין וואלד אריין צו בריינגען האליץ. דער נאך
 מוז אויך זעלבערעט אן צינדן. און מוז מיר אריין ווארפן
 אין פייער פאר פֿרענט צוא ווערין. דער נאך מאכט
 מען מיר ווידער גאנגן זאגט ר"ע זאג מיר וואש פאר
 עבירות האקטו גיטאן בייא דיין לעבן. זאגט ער
 אויך בין גיווען איין גבאי טובה מס צוא זיין. אזו האב
 אויך דעם עושר גיחנפת און האב בייא אים ווייניג
 גינטען. און פון דיא אַרימע לייט האב אויך פיל
 גינטען. און אויך האב אויך פונג גיווען מיט איין
 אשת איש אים יום ביהור. זאגט רבי עקיבא מיין זון
 האקט גיט גיהעקט פון די פונקס וואש זיינען דיר בן
 אויב עש איז גיט פאר האנדן עפעס איין תקנה צוא
 דיר. זאגט ער מיין ליבער רבי האלט מיר גיט אויף.
 דיא פונקס וועלן איבער מיר ברוגו ווערין. נאר אויך
 האב גיהערט פון ניי אז אויך זאל האפן איין זון און
 ער זאל דאוונען פארין עמוד און זאגן קדיש און
 פֿרכו וואלט אויך גיקוסען איין גן עדן אריין. אָבד אויך
 האב קיין זון גיט. נאר אויך האב גילאזט מיין ווייב
 מעגלית אזו ווייס אויך גיט אויב זיא האט גיוואגן איין
 זון אָבד איין טאכטער. און אויב אפילו זיא האט גיחאט

איי

אין זון האם קינער מיט אים גיט צו לערנען פרענט
 אים רבי עקיבא נוי הייסטו זאגט ער עקיבא אונ מיין
 נוייב הייסט שושבייא אונ מיין שטאמ הייסט אלוקא
 און האט זיך באלד רבי עקיבא סטרים גווען פון איין
 שטאמ צו דער אנדרר ביו ער איז גיטמן אין דר
 שטאמ האט ער נאך גיפרענט וואו איז דאש הויז אונ
 דאש הויז פון דעם עקיבא וואש איז גלשמארבין
 האבן גיזאגט אלע לייט וואש פרענט איר נאך אויף
 אזו איין רשע יסח שמו וזכרו האט ער נאך גיפרענט
 אויף זיין זון האט מען אים גיזאגט ער איז אפילו
 נאך גיט גימלת אונ אלע לייט ווילן דריקר מיט זיין
 נוייב קיין עסקים גיט האבין איז ער גיזאגט אהין
 אונ האט גינעמען דעם יונג אונ האט אים גיטאלת
 אונ האט אים גיזעצט לעבין זיך אונ האט מיט אים
 גילערנט האט ער גיט גיקענט מקבל זיין האט רע
 הפלה גיטאן פון זיינט וועגן אונ האט גיפאקט פופציג
 פעניתיים איז אויש גיזאגט אין בת קול פון דעקט
 וועגן טוסטו הפלה אונ פעניתי זאגט ער יוא אזוא
 האט ער אן גיהזבן מיט אים צו לערנען אלף בית
 אונ בענטשין אונ קריאת שמע אונ שמונה עשרה אונ
 האט אים גישטעלט פארין עכוד אונ ער האט גיזאגט
 קדוש אונ ברכו אזוא באלד איז זיין פאטער פטור
 גיזארין פון גיהנם אונ איז גיקוקען אין גן עדן אונ
 איז ער גיקוקען צו רבי עקיבא אין חלום אונ זאגט צו
 אים גאט זאל אייך פאצאלין אייער שוכר בעולם הזה
 אונ בעולם הבא זאגט צו אים רבי עקיבא זאג דעם
 פסוק ה' שמו לעולם ה' וזכר לדור דור נוא זעהען מיר וואול
 דאש איין זון קאן גריינגען זיין פאטער אין גן עדן אריין
 דרום זאל אייטליקר תמיד גיווייגן זיין זון צוא תורה אונ
 מצות אונ מעשים טובים אין זיין יוגנט אונ
 זאל אים לערנן וועדליג זיין פאר שטאנד אונ זיינע
 יארין וויא ווייט ערקען דר לידן אייער ער הייבט אן
 צו ריידן זאל ער אים לערנן ספרים קושן אזו וועט ער
 גיוואונט ווערין ספרים ערליך צו האלטן דער נאך אז
 ער הויבט אן צו ריידן זאל ער אים לערנן צוא זאגן תורה
 צוה לנו משה אונ דעם ערשטן פסוק פון ק"ש אונ אז ער
 וועט עלטער זאל ער אים לערנן א"ב דר נאך זאל ער

אים דינגן איין רבי צוא לערנן תורה אונ תמיד זאל ער
 אים לערנן מיט הגיפות צום ערשטן זאל ער אים געבן
 זיסע שפיוו אדר איין גראשן דר נאך זאל ער אים מאכן
 קליידער וועדליג זיין פאר שטאנד אונ יארן דער נאך זאל
 ער אים זאגן לערן ערניכט וועט מען דיר געבן פיל גרן
 דער נאך זאל ער אים זאגן לערן ערניכט וועסטו ווערין
 איין רב אונ זאל אים אזוא לאנג לערנען ביו ער וועט
 גיוואר ווערין צו דינן לעם שמים אונ זאל אים גוויינען
 אבינט אונ כארגין צו גיין אין שול אריין דאוונען אונ
 גיט צוא ריידן קיין דברים בטלים בפרט אין שול אונ
 זאל אים גיווייגן צוא ציצית אונ תפילין אונ זאל גיט
 עסין אונ סרינגן אן אברכה פרער אונ דער נאך אונ
 זאל בענטשין נאך דעם עסין אזוא אז ער וועט אלט
 ווערין וועט ער בלייבן דער בייא אונ זאל אויף אים
 גרויש השגחה געבין ער זאל גיין אלע טאג צום רבי אין
 תר אריין אונ אז זיין פאטער דארף טראכטן אויף
 פרנסה איז די מוסר אים מחוייב צו גווייגן צו דעם אלום
 דרום זייגן אייטליכע קווינה מחוייב צו האלטן מלמדים
 וויפל זייא דארפן דען דיא וועלט שמיים נאר
 אויף דעם אטום פון דיא קינד וואש לערנען תורה אונ
 אויב גיט וואלט זיא חרוב גיווארן אזו וויא מיר גיפיען
 אויף דאש ירושלים איז דריבער הרוב גיווארן מתמת
 ביטול תורה רבי יהושע בן לוי זאגט פון רבי יהודה
 הקשיא וועגן אונ ער האט עש גזאגט פון זיינע עלטערן
 וועגן אונ זיינע עלטערין פון זייערע עלטערין וועגן
 דאש מיטאר גיט מקבל זיין דיא קינדער פון לערנען
 אפילו צו דער גרעקטר מצוה אין דער וועלט אונ דיא
 ווייבר זייגן מחוייב מדרוך צוא זיין זייערע קינדער אין
 רעכטן וועג אפילו זייא דארפן דרוף גרויש מיא האבין
 דען זייער שוכר איז אויף זייער גרויש אז וויא די גברא
 זאגט אין ברכות די רבנן האבן גיזאגט עש איז גרעסר
 דער בטחון פון גאט צוא דיא ווייבר וויא צו דיא כאנען
 אז וויא דער פסוק זאגט נשים שאננות שמענה קולי וגו איד
 פרוקע ווייבר העקט צו מיין שמים דער ציהט אייערע
 קינדער צוא תורה אונ מעשים טובים אונ דיא ווייבער
 וואש פירן זייערע קינדער צום רבי אונ ווארטן מיטן עסין
 ביו זייערע מאנען קושן אהיים פון בית המדרש וואול

140

צוא ריא וייבך און צוא וייערע מאנען און קינדן :
 דר וואש לערינט אפילו מיט זיין חכרש זון האט ער
 אנדרישן שוכר גלייך וויא ער וואלט גילערינט מיט
 זיין אייניגס זון אז וויא מיר גיפניג בייא אברדום אבינו
 ע"ה דאש ער האט מגניד גיווען מאנזבילן און שרד
 האט מגניד גיווען ווייבער און האט זיי הקב"ה גרעכנט
 פאר זייער אייגע קינדער און אזא וויא דער פסוק זאגט
 ואת הנפש אשר עשו בחרן און ריא לייבך וואש זייא האבן
 מגניד גווען אין הרן אויף משה רבינו ע"ה האט גלערינט
 מיט זיין ברודרש קינד אלער און איתמר האט זייא
 אים גאט גרעכנט פאר זייער זון און דר וואש לערינט
 מיט זיין חכרש קינד און ער זוכה צוא זיצן אין דער
 ישיבה של מעלה און וויא דער פסוק זאגט אם השוב
 ואשיב לפני העמוד אז דוא וועמט אנדרי אום קערין צוא
 מיר וועל אויף דך אויף אום קערין צוא שפיין פאר מיר
 און אז איינר לערינט מיט איין עם הארץ איז ער כמבט
 ריא גורה וואש הקב"ה האט גוזר גיווען אפילו אויף דער
 גאנצער וועלט און וויא דר פסוק זאגט אם תוציא יקר מוולד
 כפי תהיה ריא נקרא זאגט אין תענית רב איז גיקופן אין
 איין שטאט אריין איז דארט גיווען גרויש הונגר ווארום
 עש איז פיל צייט קיין רענין גיט גיבאנגען האט ער גוזר
 תענית גיווען און האט גרויש תפלה גיטאן איז קיין
 רענין גיט גיקופן דא האט זיך גישטעלט דר תנן פארן
 עמוד און האט אן גיהויבן צוא דאוונן שמונה עשרה
 אז ער האט אן גיזיבן משיב הרוח האט אן גיהויבן צו
 ווייזן איין ווינט און ער האט גזאגט מוריד הגשם האט
 אן גיהויבן צוא רענין גאך דעם באווען פרעגט אים
 רב וואש זייער ריינע מעשים טובים זאגט ער אויף בין
 איין מלמד און לערין מיט ריא ארמע קינד אן גיצאלט
 גלייך וויא מיט דעם עושרת קינד איז אויף האב אקרונג
 מיט וואסער און אויף האלט דרינגן פיש און דאש קינד
 וואש וויל גיט קמען אין תרר אריין תנבה אויף אים און
 גיב אים איין פיש כדי ער זאל יא קופן :

דער פון איז גידרונג אז פאיי דער וואש לערינט מיט
 זייער קינד סייא מיט זיין חכרש קינד און און ער
 דינט זייא איין רבי פון זיין געלט האט זיין שוכר קיין
 שיעור גיט רבי פרנך זאגט פון רבי יודן ווען דער

וואש איז ועלבסט אפמלמד חכם און זיין זון און אנקל
 זייען אויף תלמידי חכמים איז ער כמות ראש די תורה
 וועט גיט אויש גלאזט ווערן פון זיין משפחה ביי אייביג
 אז וויא דר פסוק זאגט לא ימוש מסד ומפי ודע ומפי ודע
 דער אמר ה' מעתה ועד עולם רבי יהודה זאגט פון רב
 וועגן אמר ה' מיינט מען גאט זאגט אויף בין ערוב דרויף
 דאש ריא תורה וועט גיט אויש גלאזט ווערן פון זייער
 דורות ביי אייביג רבי ירמיהו זאגט פון דרייא דורות
 און ווייטיר בלייבט ריא תורה בייא זיין זרע דען די
 תורה האט גון איר אברדיג בייא דר משפחה און האמשי
 אישלקער איז דאך מחוייב זייער קינד תורה צו לערנן
 אבער זיין תורה לערנען איז פריער פאר זייער קינד
 רבי יודא זאגט אז זיין זון איז ארץ און דר תורה
 איז ער מחוייב אים פריער צו לאזן לערנן און דאש
 קינד ווערט אלס פינף יאר דענקאלט איז צייט אים איין
 רבי צוא דינגען און אים צוא פירן אין בית המדרש
 אריין און נאך פינף יאר איז שוין גיט גוט דען אז
 ער וועט הערין אשלקעכט ווארט פון רבי וועט ער
 אנטלויפן אויף פאר פינף יאר איז ער נאך שוואך
 אימליכער פאטער און מוסר זאלן ליב האבן זייערע
 קינדן וויא זייער הארץ און לייב אבר זיי
 זאלן פאר וויא גיט ווייזן דאש ליבשאפט דען וויא
 וועלן קיין מורא גיט האבן פאר וויא און אימלכר איז
 מחוייב צו דער צידן זייער קינד זיי זאלן מורא האבן
 פאר אים און פאר זייער מוסער און זאל וויא גיט
 לאזן פאן זייער רצון אז וויא אויבן שפייט אין הלכות
 דכה ארץ אויף איז אסור צוא מאכן איין צארין אייבך
 זייער קינדער עש איז אמאל גיווען איינר וואש האט
 פינגט גיהאט זיין זון האט ער אים גיט גיוואלט לאזן
 רישטן האבן אים ריא חכמים זיל מרחים גווען אויף
 גיפניען מיר בייא געלב אבינו וויל ער האט גיטאכט
 זיין זון יוסף איין זיידן העמדיל האבן ריא גריכער
 שטאה און קנאה גיהאט אויף אים און רודף דעם זייען
 גיקופן אונזערע עלטערין קיין מצרים :

אימליכער פאטער און מוסר זייען זיך מחוייב צו היטן
 גיט צו ריידן קיין שלעכטי רייד בפרט פאר
 זייערע קינדער דען וויא וועלן זיך אפ לערנן פון וויא

141

או וייה ראש שפירק ווארט גייט וייה דא אלמע מואן
 ברויך דאש זינגן דא יונגן * אונ אז וייה וועלן וייערע
 קינד דר נאך שפראפין דרויף וועלן ניי זאגן ווארום רעט
 איר ועלכע רייד * דרום זאגט דער פסוק החקששו ציקם
 פריער איה ועלברט דר נאך צירם אנדרי איה רען ווען
 אייגר שפראפט רי לייט * אונ האט און ויך ועלברט ביינע
 מעשים * זאגן ניי צו אים ציא דיה ביי דיין נאז * ווארום
 שפראפטו אונ * דרום רי פאטיר אונ מוסר וואש ווילן
 דער ציהן זיערי קינד דר צו תורה אונ מעשים טובים
 זאלן וייה פאר וייה גיט ביידין קיין שלעכטי רייד *
 אונ דא מוסער איז נאך מער מחוייב צוא זעהן קיזאל
 וייה גיט דער קאנען צו בייזון איבער איר קינדער *
 דש מיואגט וייה דר מוסער וואש האט אזו איין שלעכטע
 נרע גיבראכט אויף דער וועלט ווייה דא בריקסן וואש
 האבן אזעלכעם גיוויגן * אז וייה דער פסוק זאגט בן
 כסל תונת אמו איין זון איין נאר אדער ארשע מאכט
 שרויעריג זיין מוסער * וכן חכם ישמח אב אונ איין
 זון אהלמיד חכם דער פרייאט זיין פאטער רען די לייט
 בענטשין אים * רען ווען דער פאטיר גייט אין שול אדר
 אין בית המדרש אריין * נעכט ער מיט זיך זיין זון אונ
 ער לעריקט זיך אפ פון אים אלע דא גושע מעשים אונ
 מנהגים * אבער אלע די ביינע מעשים אונ עבירות היינגט
 אין דער מוסער * אז וייה די נקרא בריינגט איין מעשה
 יונגן האבן אקאל גישפילט מיט באלין * אז איין באל
 אריין גיפאלן אין בית המדרש אריין * דא איז איין יונג
 גילאפין אין בית המדרש אריין מיט גרויש עזות נאך
 רעם באלין * אונ האט זיך גיט גישיעט פו די חקמים *
 האט אייגר גיזאגט דער מוז זיין איין קמור ווייל ער איז
 אזוא איין עזות פנים * זאגט דער אנדער דער מוז זיין
 איין בן הנדה זאגט רבי עקיבא ער מוז אין זיך האבן די
 ביינע זאכין * איז ער גיזאנגן צו זיין מוסער אונ האט
 בייא איר עש דער קלעקט מיט חקמה * אונ דאש עזות
 פון איין זון קומט נאר פון דער מוסער * רען אזו איין
 זון אז איר טטה נרע פריער אייך רעם פאטערש טטה * אז
 וייה די חקמים זאגן ווען איין אשה איז פריער מויע גוויגט
 וייה איין זכר * אונ אז דר מאנגביל איז פריער מויע ווערט
 גיבארין איין נקיבה * דרום אז איין טאכטער איז שלעכט

פאר שולדיגט מען רעם פאטער * אז וייה דר פסוק זאגט
 את אביה היא מחללה וייה פאר שוועכט איר פאטער *
 אזוא גיפונן מיר אויך ביי שלמה הקלה דאש זיין מוסר
 (בת שבע) האט אים צוא גיבונגן צו איין זייל *
 אונ האט אים גישלאגן * אונ האט גיזאגט מה טרי גור
 וואש וועלן דא לייט זאגן דאש איה האב אזוא איין
 שלעכטין זון אויף דער וועלט גיבראכט * רען מויעט
 עש אן היינגן אין טיר * גיט אין דיין פאטער רוד * רען
 ער איז ארוסער צדיק גיווען * אזו האט ער מורה גיווען
 צו איר אונ זאגט מיין ליבה מוסער איה וועל שוין קיין
 בייז גיט טאן * דאש הייקט אקלונג זון * אין אזעלכין
 איז דא שפראפט אן גלייגט * אונ אזו וייה דער פאטער
 אונ מוסער זינגן מחוייב זיער זון צו לערנען תורה אונ
 מעשים טובים * אונ דרף אריין * אזו איז אויך דר זון ניי
 מחוייב צו פאלגן * אבער אז ניי הייסן אים איין עבירה
 טאן * אפילו עש איז נאר אסור מרובגן * זאל ער וייה
 גיט פאלגן * אז וייה דער פסוק זאגט ולא יהו כאבותיו
 סוד וסוד אונ וייה זאלן גיט זיין וייה וייערע עקסטרן
 איין אפ גיקערט אונ וויכער שפעניגר דוד * דער סוף פון
 דער זאך איז אפמלכער פאטער אונ מוסער זינגען מחוייב
 זיערע קינד אפ גיוויינען פון ביינע מעשים אונ רייד *
 אונ וייה צו גיוויינען צו תורה אונ מצות * דאש ניי זאלן
 אביגט אונ קארנין אין שול אריין גיין * אונ זאלן תפלה
 טאן בכוננה * אונ זאלן קיין דברים בטלים גיט ריידן *
 אונ ווען דער פאטער איז זיך מתעסק אין עפים איין
 מצוה * זאל ער זיין קינד אויך גיוויינען דער צו * דהיינו
 צו ביקר חולים אדער צו הלוחי חט * אדער צו איין חופה
 אונ סופה אונ אהרונ * אונ די איברגע מצות * רען אז
 ער וועט אים גיוויינען אין דער יונגט וועט עש בייא אים
 ווערין איין טבע * אויך איז דער פאטער מחוייב צו לערנן
 זיינע קינדער אלע חכמות * אונ אז ניי זינגען שוין דער
 וואקסין טאר ער וייה גיט שענקרין * אדער שילמן פאר
 לייטין * רען איז עש דאך בלויז אויך איין אסור ארויש
 צו לאוין אקללה פון מויל * אבר ביי דער וואקסנע קינד
 איז נאך פיל הרבער די עבירה רען וייה וועלן אים אפ
 ענטפערן אדער ניי וועלן רידיף אפן זאגן * אזו מאכט ער
 ניי זינגרין * נאר ער זאל וייה שפראפן מיט גושע רייד *
 דרום

דרום האט שלמה המלך גי'וארינט ד'יא ל'יט מיט זיין
 חקמה ראש איסל'כר זאל זיין קינד שטראפין אין
 זיין יוגנט אזא וועט איר ניט דארפן שטראפן אין זיין
 עלטער * אויך זאלין ד'יא פאטער און מוטער גי'וארינט
 זיין אז זיי האבין עפ'ס אקריג מיט אכענצין זאלין זיי ניט
 לאזן זייערע קינדן אן צו נעמען זיך אויף זייער קריג *
 קבי זי'יא זאלין אויך ניט צוא קריג קיכן * אפאל האט
 איין חסיד זיך גילאדין מיט אנאנדער מענטשן פר דיינים *
 האט זייענער אן ניהויבן דעם חסיד מבזה צו זיין מיט
 גדושע פ'זונות * און האט אים גי'זאגט ער האט גי'טאן
 פיינע מעשים וואש מיטאר ניט טאן * און דער זון פון
 חסיד איז גי'שטאנען דער בי'יא * איז ער זייער גרוז
 גי'וארין און האט זיך גי'ואלט קריגן מיט זייענעם מענטשן *
 אז דער חסיד האט זיך ראש גי'כארקט * זאגט ער מיין
 ליבן זון ווארום ביסטו גרוז און וילקט זיך פאר מיר אן
 נעמען * איז אנדערש אכזב וואש ער זאגט איז דאך ראוי
 איסל'כר זאל מיר עש אויף ווארפן * און אויב ניט וואש
 הארט מ'ך זיינע רייד * גלי'ף וויא אהונט בילט * דרום
 מיין ליבן זון לאז אים גי'ין השיי ווייסט וואול אלע פאר
 פארנעש * ער וועט אים זיין ש'כר בצאלין * אזא האט
 דער זון אפ גילאזט פון דער קריג * די מעשה זאל זיך
 איסל'כער צום הארצין נעמען * און זאל טאן אז וויא דר
 חסיד האט גי'טאן * און זאל זיינע קינדער דער צי'הן וויא
 דר חסיד * און דער מענטש וואש דר צי'הט זיינע קינדן
 צוא תורה און מצות * און דער נערט זיך פון זיין יגע
 כפי' און זיין ווייב איז איין צנועה אין דער היים * דער
 זעלב'יגער מענטש ווערט גי'בענטשט פון גאט * אז וויא
 דער פסוק זאגט אשרי כל ירא ה' ההולך בדרכיו יגיע כבוד כי
 תאכל אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך לעולם הבא
 שלום על ישראל :

סליק פרק גידול בנים

הלכות נשואי אשה פרק עשירי

דער צעהנטער פרק דעם וויא מוזאל איין ווייב
 נעמען און ווען מ'זאל איין ווייב נעמען
 מ'צא אשה מציא טוב דער פסוק איז אז דער טייטש ווער
 עש גי'פינט איין פרום ווייב * דער צי'הט אויש
 איין רצון און חסד פון גאט * דש ער האט אים אגעל'כט

בשערט * דען דש איז רוע או גאט ב'יה בשערט איסל'כן
 איין ווייב נאך זיינע מעשים נאך * אז וויא מיר האבן
 גילערינט אין דער מסכת סוטה אין מווגין לאדא אלא לפי
 מעשיו גאט ניט זיין זי'ונג דעם מענטשן נאר ווערליג
 זיינע מעשים * אז וויא דער פסוק זאגט לא יטח שבט הרשע
 על גדל הצדיקים דער רשע זאל ניט רואן בי'יא דעם גורל
 פון ד'יא צדיקים * אויך זאגט דער פסוק מה אשה משכלת
 איין קלונ און פרום ווייב איז פון גאט * גוא זעהט מען
 וואול אז איין פרוקער בקבט אפרום ווייב * און איין
 רשע בקבט אש'לעכט ווייב * ד'יא גמרא פרענט דרויף
 פיל קשיות און פאר ענטפ'רט זי'יא * ד'יא ערשטע קט'יא
 איז די גמרא זאגט דאך פערציג טאג איידר דאש קינד
 ווערט בשאפן גי'ט אויש איין בת קול דער (פלוגי) זאל
 נעמן די (פלוגי) * גוא וויא קאן דאש זיין אז עס איז נאך
 זיינע מעשים נאך * ווען יא עש איז אויש גי'נאנען פון
 גאט ער זאל זיין איין צדיק אדער איין רשע * ווארום דען
 קבט אים ש'כר אדער עונש * נאך מער איז קשה ד'יא
 גמרא זאגט איין מענטש זאל פאר קויפן נאר זיין פאר
 טעג און זאל נעמען איין בת תלמיד חכם * אז יא איז
 גי'ט זיין וואש וועט אים העלפן זיין פאר קויפן * אויך
 זאגט די גמרא דער וואש נעמט איין ווייב זאל ער נאך
 פרעגן אויף אירי ברידער * דען אופט זיינען די קינדן
 גי'ראטין אין אירי ברידער * אויך זאגט ד'יא גמרא איין
 מענטש זאל זיך תמיד בהעפ'טין צו גוטע לייט און צו
 איין בת תלמיד חכם * דען אז ער וועט חי' שטארבן *
 אדער ער וועט אונעק פארין וועלין זיינע קינדן טאן
 מעשים טובים פון זיך זעלב'סט * נאך מער איז קשה די
 גמרא זאגט מען טעג וואול איין אשה מקדש זיין אפילו
 אום חול הכזער * דען סאמער וועט זיא אנאנדער פערדין
 מיט תפלה * ווען יא זיא איז אים בשערט נאך אין זיין
 מיטערש בויה * וויא קען זיא אנאנדער פערדין * נאך
 מער איין משה מיר זעהן דאך צדיקים וואש האבן שלעכטע
 ווייבער * און רשעים וואש האבן גוטע ווייבער * אז
 וויא דער רשע (נבל) האט גי'האט ד'יא צדיקת (אביגיל)
 פאר אנויב :

נאר דער תירוץ איז אז דער בת קול איז ג'ונדאי אכזב *
 נאר בתנאי אז דער מענטש בלייבט אז וויא ער

איו בשאפין גיטאין • אבער אז ער ווערט אין צדיק •
אונ דא איין מרשעת • אזו אויף להיפוך ווערט די ערשטע
גזירה במל אונ גאט נעמט זיא אונעק פון אים • אונ גיט
זיא אנטאנדן גאך זיינע מעשים גאך • אויף איז איין סוד
פון גאט דאש אופט האט איין צדיק איין שלעכט ווייב
אונ איין פרוקע צנועה האט אשלעכטן מאן • דש איז
דרום פרי דער רשע אדער די רשעת זאל אפ נעמען דער
צדיקת אדער דעם צדיקש עבורות פרי זייה זאלין קומן
דיין אויף עולם הפא • אז וויא דיא גמרא זאגט דרייא
זיינען וואש קומען גיט אין גיהנם • אונ זיינש דער פון
איז ווער עש האט איין זיינע ווייב • אויף אפאל וויל גאט
האבין פון איין רשע זאל ארויש קומען אנוסע זרע • אזו
גיט ער אים אפרום ווייב • אונ אזוא אויף פאר קערט •
אויף אפאל וויל גאט האבין פון איין צדיק זאל ארויש
קומען איין שלעכטע זרע בשעתם ער אים איין שלעכט
ווייב • אונ אזוא אויף פאר קערט • גאך איין פשט איז
דרום גיט גאט דעם רשע אפרום ווייב • פרי אז ער וועט
זיך אפ לערנען פון איינע גוטע מעשים • אונ וועט השוכה
מאן • וועט ער זיין גרויש עולם הפא מער פון איין
צדיק • אונ אויב ער וועט זיך גיט אפ לערנען פון אירי
פעשים איז זיין עניש גאך פיל מוונט מאל מער • אונ
אזו אויף פו קערט פון דעם מעם וועגן האט איין רשעת
איין צדיק פאר איין מאן :

מאכטער זאלסט אכטונג געבן אויף זיין עסין • וואש ער
גלוסט צו עסין • אונ זאלסט תמיד זאגן זיין דער גלוסט
נישט צו קיין אנדר עסין נאר צו דעם וואש איך ריכט אים
צו אונ דאש עסין זאל פארטיג ווערן צו דער רעכטער
צייט • דען אז ער וועט קומן אהיים אונ וועט גיט זיפין
קיין פארטיג עסין • וועט אים דער הונגר פרייגן רוגז
אונ ווען ער וועט זיין פו מרגקן זאלסטו אים גיט גריינקן
וואש ער האט זימאן אדר גירעט • אונ אז ער וועט דיר
הייסן מרגקן זאלסטו מרגקען אבר גיט אן שפרין זיך
דען ער וועט אויף דיר איין שגאה ווארפן :

דאיש רייטע מיין ליבע מאכטער זאלסט זיך היטן אים
גיט אויף צו וועקן פון שלאף דען מאכער האט
ער זיך גאך גיט אויש גישלאפן • אזו וועט ער ברונז
ווערן • דאש פערטע זאלסט קארנין אויף דיין מאנש
געלט • אונ זאלסט גיט נעמען אן זיין ידיעה נאר אזוא
איין זאך וואש ער איז גיט מקפיד דרויף : דאש פינפט
זאלסט גיט בגערין צוא וויסן זיינע סודות • אויב דא
וועסט יוא וויסן • אדר ער וועט זיך בארעפן פאר דיר
מיט גפס איין זאך זאלסטו עש גיט אויש זאגן פאר
קיין שום מענטשין אין דער וועלט • דאש זעקסטע
וועטן ער וועט פינט האבן זאלסטו אויף פינט האבן •
אונ וועטן ער וועט ליב האבן זאלסטו אויף ליב האבן
דאש זיבעטע זאלסט גיט ווידער שפיען קעגן אים •
אונ זאלסט מאן אלש וואש ער וועט דיר הייסן • אונ
זיינע רייד זאלן דיר וואול זיפעלין • דאש דא זאלסט
גיט זאגן צו אים דא רעכט גיט רעכט מיין עצה איז
בעסר : דאש אכטע זאלסט פון אים גיט בגערין אזוא
איין זאך וואש איז אים צו שווער • מאכער וועט ער
אויף דיר איין שגאה ווארפן : דאש נינטע אלש וואש
ער וועט פון דיר בגערין זאלסטו מאן זיין רצון • אזוא
וועט ער זיין דיין קעכט אונ וועט דיר דיגען מיט
פריידן • דאש צעהנטע מיין ליבע מאכער זאלסט זייער
אונ זייער גיטאריגט זיין אים גיט צו דער צערניקן מיט
קיין שום זאך • אונ זאלסט אים קיין שום ווארט גיט
אנקעגן ריידן • אונ זאלסט זיך פלייסן מיט אלע זאכן
צוא מאן וואש אים ליב איז אז דא וועסט דאש אלש
מאן וועט דיר בונדא וואול זיין :

מעשה איינע האט אויש גינעבין איר מאכער
פאר איין בן שרים • איידר זיא האט זיא
אונעק גישקט אויף דער חנונה זאגט זיא צוא איר •
איך ענפר דיה איבער צוא איין פרעקטין אין די הענט
אריין • איך ווייס גיט וואש פאר איין מענטש ער איז
דרום וועל איך דיר אן זאגן צעהן זאכן וואש דו זאלסט
מאן • אונ אז דו וועסט מיה פאלגן דרויף וועט דיר וואול
זיין • אונ דיין מאן וועט דיר ליב האבן וויא זיך זעלבסט
אונ אויב גיט וועט אלש פאר קערט זיין • דש ערשטע
מיין ליבה מאכטער זאלסט אים גיט דער צערנען • אונ
ווען ער וועט זיין פריידיך זאלסטו גיט זיין מרויאריג אונ
ווען ער וועט זיין מרויאריג זאלסטו גיט זיין פרייליך •
אונ זאלסט מיט אים ריידן מיט גוטע רייד פריינליך •
אזו וועסטו שפילן זיין צאריין • דאש אנדרע מיין ליבה

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ עִיָּה הָאֵם וַיַּעַר גְּלוּבֵט אִינן פְּרוּם וַיִּיבֵב
 אִז וַיֵּא דַעַר פְּסוּק וְאָנָם אֲשֶׁת חֵיל מִיִּמְצָא וְרוּחַ
 מִפְּנִינִים מִכְרָה עַר גְּלוּבֵט אִינן פְּרוּמָע אֲשֶׁה צוּא פְּעֵרֵל
 אִז אֲבָנִים טוֹבוֹת שְׁמִיט וַיִּימָעַר כִּסֵּה כַּה לֵב כַּעֲלָה אִין
 דַּר פְּרוּמָעַר אֲשֶׁה אִזוּ פֶּאָר וְזַעְרָט דָּאֵשׁ תֶּאֱרָךְ פִּזוּ אִיר
 מֵאִן דָּאֵשׁ עַר מַעַן פֶּאָר מְרוּעֵן אֲלַע וְאָכֵן אִז עַר אָכַט
 גִּיט אֵל דָּאֵשׁ גּוּמֵשׁ פִּזוּ דַעַר וְעֵלֵט קַעֲנָן אִיר לִיבְשֶׁאֲפֵט
 אִז דָּאֵרֵט וּוּאָ עֵשׁ אִזוּ לִיבְשֶׁאֲפֵט אִזוּ אִיטֵל מִלְּ אִז
 בְּרָכָה אִז הַצִּיָּה אִז עוֹשֶׁר אִז כְּבוֹד אִז אֲבַעַר אִז וַיֵּא
 הָאָבִין וַיִּךְ פִּינָט אִז אֲלֵשׁ פֶּאָר קַעַרֵט אִז וַיֵּא דַר פְּסוּק
 וְאָנָם חֵלֶק לֵבֵם עֵתָה יֵאֲשֵׁמוּ אִז וַיַּעַר הָאֵרֵךְ אִז אֲפִגְמִיֵלֵט
 פִּזוּ לִיבְשֶׁאֲפֵט וְעֵלֵט וַיֵּא פֶר שׁוֹלְרִינָט וְעֵרֵרֵן דָּאֵשׁ וַיֵּא
 וְעֵלֵט גִּיט הָאָבִין קִיין מִלְּ אִז אִין בְּרָכָה אִזוּ אִיר וְאָנָם
 דַעַר פְּסוּק אֲשֶׁת חֵיל עֵטָה כַּעֲלָה אִינן פְּרוּם וַיִּיבֵב אִזוּ אִינן
 קְרוּיֵן צוּא אִיר מֵאִן וַיִּינַע רִיֵד וַיִּינָן גִּיט אִין אִירָע
 אִינן אִזוּ וַיֵּא הֵיט אֲפִגְ דָּאֵשׁ וַיִּינַע עֵשׁ וְאֵל אִים קִיין
 שְׂאֵרֵין גִּיט גְּשַׁעְהֵן אִז הַעֲלֵפֵט אִים מִיט גֶּאָר אִיר קְרֵאֲפֵט
 אִז מֵאֲכַט אִז גִּיט אִים גּוּמָע עֲצוֹת אִז צוּיִנָט אִים
 גִּיט צוּ פֶּרְנָסָה אִז קְלִיֵדֵר גֶּאָר וַיִּפִּיל בִּין רִצּוֹן אִזוּ אִז
 וַיֵּא טוֹט הִזִּין אֲרָבֵט מִיט אִירָע הַעֲנָם אֲפִילוּ וַיֵּא הֵיט
 קְנַעֲכַט אִז רִינָטָן אִז דַעַר צִיָּהֵט וְעֵלְבָרֵט אִירֵי קִינָדֵר
 צוּא טוֹרָה אִז מִצּוֹת גִּיט דוֹרָךְ אֲנַכְרֵי לִיִּם אִז וַיֵּא
 בְּאֵרִינָט אִיר מֵאִן וַיֵּא אִיין דִּינָט מִיֵד אִז אִז רִנָּט אִים
 סִיין הַעַר אִז וַיֵּא אִזוּנָעַר כּוּסָעַר שְׂרָה הָאֵם גִּרוּפִין
 אִיר מֵאִן :

אָמָר הָאֵם וַיֵּא גִיפֶרֵט אִיר מֵאֲכַמָּעַר אִזוּמָעַר דַעַר
 חוּפָה וְאָנָם וַיֵּא צוּא אִיר מִיין לִיבַע מֵאֲכַמָּעַר וְאֵלֵט
 שְׁמִיין פֶּאָר דִּיין מֵאִן אִז בְּדִינָן אִים אִזוּא וְעֵט עַר
 דִּיךְ אִירֵךְ בְּאֵרִינָט אֲבַעַר אִז דוּא וְעֵט וַיִּךְ וְעֵלֵט
 הִזִּיךְ אִז קַעֲמֵלֵךְ הַאֲלִמִּין אִז וְעֵט וְעֵלֵט הַעֲרָשִׁין
 אִיבַעַר אִים אִזוּ וְעֵט עַר בְּוֹדָאֵי וַיִּין דִּיין הַעַר מִיט
 גְּוִיֵאלֵר אִז וְעֵט שְׁעָל וַיִּין אִין וַיִּינַע אִינן אִזוּ וַיֵּא
 דִּיא עֲרָבֵט מִיֵד אִימְלִיבַע אֲשֶׁה אִז מֵחִיִיב רִיין צוּ
 תֵּאֲלִמִּין אִיר מֵאִנָּט קְלִיֵדֵר דָּאֵשׁ וַיִּין וְאֵלֵט גִּיט וַיִּין
 אִיין גִּיט אֲדַעַר פֶּלַעֲקַעֲנֵדִי אֲדַעַר מִיט פֶּעֲדַעֲרִין
 דָּאֵשׁ עַר וְאֵל גִּיט פֶּאָר שְׁעֵטָט וְעֵרֵרֵן בִּי וַיִּינַע חֲבֵרִים
 אִז אִז עֵשׁ קִינָט צוּ אִיר אִיר מֵאִנָּט קְרוּב וְאֵל וַיֵּא אִים
 שְׁיִין אֲנִימָפֵאֲנָן מִיט אִיין פֶּרִיֵלֵאךְ פִּנָּים אִז גּוּמָע רִיֵד
 גְּלִיךְ וַיֵּא וְאֵלֵט אֲנִיֵשׁ מִצִּיָּה גִיפִינָע אִז אִז וְאֵל
 מַעַר אִזוּשׁ גַּעֲבִין אִזוּף צְרִבֵי בֵית וַיֵּא אֲנִיֵדֵרֵט מֵאֵל
 אִזוּ אִז עֵשׁ אִיין כְּבוֹד צוּא אִיר מֵאִן דָּאֵשׁ מַעַן וְעֵט
 וְאִינן וַיֵּא עֲרֵלֵאךְ אִזוּ דַעַר בַּעַל הַבַּיִת מִיט וַיִּין וַיִּיב
 אִז קִינָדֵר :

דִּיא אֲשֶׁה וּוּאֵשׁ אִזוּ וַיִּךְ אִזוּ נִחָג אִזוּ וַיֵּא אִיין קְרוּיֵן
 אִזוּף דַעַם קֵאֵפ פִּזוּ אִיר מֵאִן אִזוּף אִיר גִּיט דַעַר
 פְּסוּק אֲשֶׁת חֵיל עֵטָה כַּעֲלָה אֲבַעַר דִּיא אֲשֶׁה וּוּאֵשׁ טוֹט
 אֲלֵיךְ פֶּאָר קַעַרֵט אִז עֵשׁ גִּיט וַיֵּא אִז עַר גִּינִינָט
 אֲדַעַר עַר פֶּאֲלִרֵט אִז קְרִינָט וַיִּךְ מִיט אִים אִז מִיט
 אִיר הִזִּין גִּינִינָט אִז רַעַט אִים אִין צוּ קְרִינָט אִז דָּאֵשׁ
 עַר וְאֵל קִיין חוֹבוֹת גִּיט בְּאֲצֵאֵלִין אִז צוּ בְּאֲרִינָט גְּדִי
 וַיֵּא וְאֵל פִּיל גַּעֲלֵט הָאָבִין אִין אִיר הָאִנָּט דִּיא וְעֵלְבִינַע
 אֲשֶׁה אִזוּ אִזוּשִׁין אִזוּף אִיר מֵאִנָּט שְׂאֵרֵךְ אִז מֵאֲכַט
 אִים פֶּאָר פִּזִּילִין וַיִּין לִיבֵי בִיֵיא וַיִּין לַעֲבִין רֵיל אִז אִז
 וַיֵּא דַעַר וּוּאֵשׁ וַיִּין לִיבֵי אִז פֶּאָר פִּזִּילֵט דַעַר הָאֵם
 שׁוּיֵן גֶּאָר קִיין טוֹט תַּקָּה אִז קִיין הָאִפּוּנָט גִּיט אִזוּא
 אִז אִזוּף צוּ וַיִּין לִיבֵי קִיין תַּקָּה גִיט דַעַן דֵּשׁ שְׁדַעֲכַמָּע
 וַיִּיב אִז דָּאֵשׁ פִּלִּישׁ פִּזוּ וַיִּין פִּלִּישׁ אִז וַיֵּא בְּרִינָט
 אִים אִז פִּזוּ דַעַר וְעֵלֵט פֶּאָר דַעַר צִיִּים אִז וַיֵּא מִיר
 גִיפִינָט בִּיֵיא קַחֲשׁ וַיִּיב דָּאֵשׁ וַיֵּא הָאֵם פֶּאָר וַיִּינָט
 וַיִּךְ אִז אִיר מֵאִן אִז אִיר הִזִּין גִּינִינָט אִז גַּעֲלֵט אִז
 גּוּמֵשׁ דְּרוּם וַיִּיל וַיֵּא הָאֵם אִין גִיכַעַט צוּ קְרִינָט מִיט
 מִשֶׁת רִבִּינוּ עִיָּה אֲבַעַר דִּיא צְדִיקָת דָּאֵשׁ וַיִּיב פִּזוּ אִז

דְּרוּם וְאֵל אִימְלִיבַע אֲשֶׁה מְקִינִים וַיִּין דָּאֵשׁ אֲלֵשׁ אִז
 וְאֵל אִזוּף פֶּאָר אִיר מֵאִן גִּיט רִיֵדִין וּוּאֵשׁ גִּיט
 נוֹצִיֵין אִזוּ אִז וְאֵל רִיֵדִין מִיט אִים בְּנַחַת אִז גִּיט
 הִזִּיךְ אִז מִיט הֵן אִז שְׁכַל אִז וְאֵר אִזוּף אֲרָבֵט
 הַאֲלִמִּין גְּדִי עַר וְאֵל אִזוּף אִיר קִיין עֲנֵאָה גִיט וְאֲרָבֵט
 מִכִּישׁ דָּאֵשׁ וַיֵּא דִאֲרָף אִז מֵאִן פֶּאָר אֲנַדְרַעַע לִיִּם
 אִז וְאֵל שְׁמִיין פֶּאָר אִיר מֵאִן וַיֵּא אִיין דִּינָט מִיֵד
 אִזוּ וְעֵט וַיֵּא בְּוֹדָאֵי גִיגְרִלִיכַט וְעֵרֵרֵן פִּזוּ אִים אִז
 פִּזוּ גֶּאָר אִיר הִזִּין גִּינִינָט אִז פִּזוּ דַעַר גִּינִינָט וְעֵלֵט
 אִזוּ וַיִּךְ דַעַר פְּסוּק וְאָנָם אֲשֶׁת חֵיל הַחַמּוֹד כְּבוֹד אִיין אֲשֶׁה
 וּוּאֵשׁ הָאֵם הֵן בִּי אִיר מֵאִן וְעֵט וַיֵּא אִזוּמָעַר גִּלְעָנָט
 מִיט כְּבוֹד עֵשׁ אִז אֲמָל גִּינֵעַן אֲקִלוּעַ אֲשֶׁה :

כן פלת האם אים אפ גירעט פון קריג . האם זי אים
 דער האלטין ביי זיין לעפין אונ געלט אונ גוטש זיא
 לויבט שלמה המלך אבער דאש ווייב פון קרח שענד
 ער אזו וויא דער פסוק זאגט חכמות נשים בנתה כיתה דיא
 קלוגע אונ פרומע וויבער האבין גיבויגעט איר הויז
 דאש ווי האבין אפ גירעט איר מאן פון קריג אבער
 אולת בידיה תורסנה די נארעשע וויבער האבין צופירט
 זיער הויז מיט זיערע הענט . דאש זייא האבין אן
 גירעט זיערע מאנען צוא קריג אונ האבין זייא
 אום גיבראכט פון דעם לעפין אונ פון אלם דאש זייא
 זיינען איין גיוונקען גינארין אן דער ערד :

אויך זאגט דיא גמרא וויא איין גוטע זאך איז אנוטע
 ווייב . אונ ווי איין שלעכטי זאך איז אשלעכטי
 ווייב דען עש איז דאך גיט פאר האנדירן קיין בעסערע
 זאך אן דער וועלט פון דער תורה אונ זיא איז
 גיליבן צוא איין גוט ווייב אונ עש איז דאך גיט פאר
 האנדירן איין ערנדיש פון גיהנם אונ ער איז גיליבן
 צו אשלעכט ווייב . אויך זאגט די גמרא וויא גוט איז
 אנוט ווייב דען ווען איר מאן קוסט גיפנט ער זיא איז
 אן דר היים אונ ווידר פרקערט איז איין שלעכט ווייב
 דער פסוק זאגט בייא ארם הראשון אעשה לו עור כנגדו
 הקביה זאגט עש אי . גיט גוט אדס זאל זיין אליין אן
 אנויב . אויך וועל אים באשאפן איין העלפער וואש
 זאל אים העלפן צוא מאן זיינע ארבייט :

ווען איינער בריינגט אהיים וויין אדער קארין אדער
 סעל קען מען עש דאך אזו גיט עסן אזוא דארף
 זיא עש סאלין אונ באקין אויך דארף זיא דאש פלייש
 זאלצין אונ קאבין אונ דאש פלאקס דארף זיא שפינען
 אונ וועבן אונ גייען אונ אהעמד מאבין דער גאד קען
 ער עש ערשט אן מאן נקצא אז ווען גיט זיא וואלט
 ער גיט גיהאט קיין עסן אונ קיין מלבוש אויך זאגט
 דיא גמרא ווער עש איז אן אנויב איז ער אן טובה
 אונ אן הילף אונ אן שפחה אן שלום אן תורה אן
 ברכה דיא גמרא בריינגט דרויף פסוקים :

אמר זאגט כפי אלעור דער וואש האט קיין ווייב
 גיט . דר הייסט אפילו קיין מענש גיט . דרום
 איז אימליכר מחוייב ערליך צוא האלטין זיין ווייב :

אזוא ווי דיא גמרא זאגט אין בבא מציעא רפי הנינא
 זאגט תמיד זאל אימליכר ערלאך האלטין זיין ווייב .
 דען נאר פון אירנט וועגן קוסט די ברכה אין זיין הויז
 אזו וויא דער פסוק זאגט ולאכרם היטוב בעבודתו עש איז
 צוא אכררם גוט גינאנגין פון ווענין זיין ווייב שררה
 ער האט גיהאט פיל מול אונ ברכה דורך איר אויך
 זאגט דיא גמרא אין יבמות דיא רבנן האבין גלערניט
 ווער עש האט ליב זיין ווייב אונ האלט זיא ערלאך
 מער וויא זיך ועלכסט אונ דער וואש איז מדרדי זייני
 זין אונ טעקער אין רעכט פארטיגן וועג . אונ מאקט
 חתונה זיינע זין צוא אכצעהן יאר אונ זיינע טעקער
 אויך אין זייער יוגענט . זאגט אויף אים דער פסוק
 וירעה כי שלום אהלך דוא וועסט תיסינ אז עש וועט זיין
 שלום אין דיין געזעלט אונ עש וועט קיין זינד גיט קוסן
 אין דיין הויז אויך זאגט דיא גמרא תמיד איז דער
 מענש זיך מחוייב צוא קליידין ווייניג פון זיין פאר
 מענין אונ זיין ווייב אונ קינד ווערליג זיין פאר מענן
 דרום איז אויך די אשה מחוייב איר מאן ערלך האלטן
 גלייך וויא איר פאטער אונ זאל מקיים זיין אלש וואש
 אויבין שטייט אונ זאלין זיין הינטער מעניג הינטער
 אים . דען זיא דארף לוסט האבין צוא איר מאן אזוא
 ווי דער פסוק זאגט זאל אישך תשוקד והוא ימשול בך צוא
 דיין מאן זאל זיין דיין לוסט . אונ ער זאל גינעלטיגן
 אין דיר דרום אויך האט זיא גאט בשאפן מיט חכמה
 איין ריפ פון זיין לייב דאש ער זאל זיא אזו ליב האבן
 וויא זיין לייב . אונ זאל זיך מרחם זיין איבער איר
 אפילו ווען זיא איז צארניגריג אונ זיינן מחוייב אייניש
 דאש אנדערע צוא פאלגן . אונ עצות צוא האלטין
 אזוא וועט זיין בייא זייא אייטעל מול אונ ברכה . אונ
 אויב גיט וועט זיין פאר קערט :

אימליכר זאל גינארניט זיין גיט צו שלטין זיין ווייב
 מיט קיין שום קללה . דען עש איז גלייך
 וויא ער שילט זיך ועלברט אונ עש איז דאך איין לאו
 אין דער תורה זיך ועלכסט גיט צוא שלטין אונ דער
 וואש שילט זיין ווייב איז ער עובר אויף דעם לאו אונ
 אויף דעם לאו וואש עש איז אסור צו שלטין זיין חבר
 דרום זאל מען דרינגען זייער גזרן זיין . אויך ווער עש

איי

אזו אין דרך ארץ אמן וכן יהי רצון אמן ואמן:
סליק הלכות נשואי אשה

הלכות תלמוד תורה פרק אחד עשר

דער עלפטער פרק רעט דאש מיזאל תורה לערנן

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת השעים ובדרך חסאים לא עמד
ובמושב לצים לא ישב. כי אם בתורת ה' חפצו ובתורתו
הגהה יומם ולילה. והיה כעין שחול על פלגי מים אשר פרוי יתן
בעתו ועלתו לא יבול. וכל אשר יעשה יצליח: דוד המלך האמ
אן גיהויבן זיין ספר התהלים מיט די פסוקים ברות הקודש
דר מיט קט ער אהנו גוויין ווי גרויש די נאף איז פון תורה
לערנן. און אזו איז די מייטש פון זיי וואויל דעם מענטשן
וואש איז ניט גינאנגן אין דר עצה פון דיא רשעים. און
אין דעם וועג פון די וינדיגן איז ער ניט גינאנגן. און אין
דעם זיצונג פון שפעטערס איז ער ניט גינאנגן נאר נאר
זיין לוקט זאל זיין אין דר תורה פון נאט. און ער זאל אין
איר עוסק זיין טאג און נאכט. אפילו פון טאג און אפילו
פון דר נאכט. און אז ער ווערט ליידיג פון זיינע עסקים
זאל ער זיך זעצן תורה לערנן און קיין מענטש זאל זיך
ניט טראקטירן אידר איד זאל איין עבירה טאן. בעסער
וועל איד מיד לייגן שלאמין. אדער איד וועל מיד אביסל
גיין שפאצירן דרום זאגט ער דו זאלסט לערנן תורה טאג
און נאכט אפילו אז דוא גייסט נאך זיינע עסקים. און
זאלסט ניט טאן קיין עבירות. און זאלסט מקיים זיין דיא
מצות וואש זיינען גיבאטן אין דער תורה. והיה כעין
שחול אז וויא איין בוים וואש איז גיפלאנצט אויף בעד
וואשר. דש זיינע בעלעט ווערין קיין מאל ניט פר דארט.
און זיינן תמיד גריין. אזו וועט אויך זיין דער תלמיד חכם
וואש לערינט תמיד תורה מיט תלמידים. און די תלמידים
מיט זייער תלמידים. און קיין לאר ווארט גייט ניט ארויש
פון זיין מויל. און אפילו זיינע דברים בפלים אז מען
בקלערט זיי זיינן זיי אויך אפילו תורה און שמראף. און
ער רעט ניט חז קיין אום נוצליכע רייר:

דרום טאר קיין תלמיד חכם ניט זיצן אדר שמיין מיט
איין עם הארץ רען ער איז דאך ניט מקבל תוכחה
אזו וועט ער אים אויש לייגן צוא אלע דאש ביין. דרום
זאגט די גמרא ווען איין תלמיד חכם רעט עפיים גייג זיינע
אילערן דר צו. און זיי זאלין ביי דר זיין אזו וויא קאלטע
וואשער

אזו מקנה זיין ווייב פאר לויטן איז זיין עונש פיל
גרעסער וויא ער וואלט אנאנדערין מבייש גיווען אויך
זאל ער איר ניט ריידן קיין בייזער רייר. דען דער סדר
איז פון די ווייבער פאלד צו וויינען. אזו איז עש ניט
גוט מבייש דאש קיין שום יהודי טאר ניט שלאגן זיין
ווייב חז דען דאש איז איין הרגענע עבירה ווי ער
וואלט אנאנדערין יהודי גיטלאגן און אויף איםליקען
שלאק פאזונדער איז ער חייב מלקות אפילו ער הייבט
נאר אויף זיין האנט צו שלאגן הייסט ער אויך ארשע
און איז פסול לעדות און מיטאר אים ניט אויף רופן
צוא דער ספר תורה ביז ער טוט רעכט תשובה און
פשעת ער וואונט מיט איר זאל ער זיך האלטן בקדושה
ובטהרה און זאל מיט איר ניט ריידן קיין שום ווארט
אין דער זעלביגער צייט ער זאל זיינע זאכן מיט איר
פריער אויש ריידן. כדי זיא זאל אויך איר זעה און
בזונה האפן דרויף. דען כמעט צום מינסטין ווענט
זיך אין איר מחשבה און זיא זאלין זיך היטין פאר
בייזע רייד און בייזע מחשבות. מבייש פאר בייזע
מעשים אין דער זעלביגער צייט. און ער איז זיא
מחוייב צוא לערנן דרויף. כדי אז פון זייער זרע זאל
ארויש קומן איין גומי פרוכט:

ער זאל זיך אפשל נעמן ווען ער וויל זיין וויין אדר
קארן דא זיינעט ער און אכט און מראקט צוא
זיין אויף איין גומ און ריין פעלד. עש זאל דרינען
ניט זיין קיין שמיניני. און קיין דערנר. און זעהט אויך
דיא זאמן זאלן אויך ריין זיין. כדי זיין תבואה זאל
וואול גיבאטן. דאש זיין מיא און ארבעט זאל אן
גיליינט זיין. און זאל ניט זיין אום זיכט. נון מבייש
דאש ער דארף זעהען אז פון דעם זאמען וואש גייט
ארויש פון זיין לייב און מות. אז עש זאל דער פון
ארויש קומן אנוט קינד. און זאל אויך זעהן אז זיין
זרע זאל קומן אין איין גומן טראקט. דאש מינט מען
זיין ווייב זאל אויך נומע מחשבות האפן דרויף. און
זיא זאלן עש טאן לשם שמים. ניט פון זייער הנאה
וועגן. אזו וועלין זיא זוכה זיין דאש פון זייער זרע
וועט ארויש קומען גומע קינד דאש זיא וועלין דיין
הקביה. און וועלין זיין גילערינט אין תורה און מצות

וואשר צו דעם וואש איז וויינער דאן שטייגט • דען אלץ וויינער
 רייר ווייגן איימל תורה און חקקה • און אז דו פר שטיימט
 גיט עפס איין נאך פון וויינער רייר • זאלסטו גיט אן היינגן
 דאש ער האט חיו אום רעכט גיזאגט • גאר זאלסטו עש אן
 היינגן אין דיין שפלות • און זאלסטו זיך מצער זיין דרויף
 דען אז דו וועסט וויינער רייר גיט ביימאכטן וועסטו זען
 דאש ווי ווייגן איימיל תורה און מצות • און ווייגן נוצג אן
 זעמליכע און אין וועלכליכע זאכן • וכל אשר יעשה
 יצילה און אלש וואש ער טוט איז בקלינט • דען וויין
 פונדע איז מיט אליס לשם שמים • (אמר רבא) רבא זאגט
 אלי צייט זאל איימליכר תורה לערנן • אז וויא דער פסוק
 זאגט • ובחרתו יתנה יומם ויללה אויך זאגט רבא תמיד זאל
 אמענטש תורה לערנען אפילו ער פאר שטייט גיט
 האמטשע מימאר דאך גיט תפלה טאן אז מען פר שטייט
 גיט • אבער ביי תורה איז גיט אזו • אז וויא דער פסוק
 זאגט גרסה נפשי לחאכה מיימט די גמרא דוא זאלסטו תורה
 לערנען אפילו דוא פאר שטיימט גיט • וועסטו דאך האבן
 שכר דער פאר • אזו גאר ליב איז די תורה דען די תורה
 האט איין סגולה אין זיך ווער עש לערניגט זיא • איז עש
 אים איין רפואה אויך דר וועלט • און אויך ווענער וועלט
 וואש איז די רפואה פון דער וועלט • זאגט די גמרא אז
 דיין קאפ אדער דיא אנדערע גלידער טוען דיר ווייא •
 אדער אפילו דיין נאנצער גוף איז דיא רפואה תורה צוא
 לערנן • אז וויא דר פסוק זאגט וכל כשרו כרפא • די תורה
 איז איין רפואה צוא אלע וויינער גלידער • און וויין לייב •
 רבי יודא בר רבי תיבא זאגט עש איז גרעסער די רפואה
 פון דער תורה פון דער רפואה פון דאקטורים • דען
 איין דאקטער גיט איין קרייטיכן אדער גימראנק צו איין
 רפואה • דאש זעלביג איז גיט צוא איין אכר • אכר צו
 די אייגנע איז עש שלעכט • אבער די תורה איז ארפואה
 צום נאנצן גוף • אזוא וויא דער מדרש זאגט אויך דעם
 פסוק הריעני אורח חיים דוד המלך האט גיזאגט צוא נאם
 מיין ליבך נאם זאג מיר וועלכע חברותה האסטו ליבער
 פון אלע קרייגן די חקמים זיל איינר זאגט חקב"ה האט אים
 גיזאגט • איך האב ליבך דיא חברותה וואש לערנען
 תורה און טוען מעשים טובים • דר אנדער זאגט ער הט
 אים גיזאגט איך האב ליבער די חברותה פון סופרים און

מלמדים • די סופרים מיינט מען די וואש שרייבן ספר
 תורות און תפילין און מזוזות • און דיא וואש שרייבן
 פירושים • אויך דער תורה און אויך פסוקים • און אויך
 די וואש ווייגן מענתיק די תורה אויך אנאנדער לשון מיואל
 זיא וואול פר שטייין און די מלמדים מיינט מען זעלכע
 מלמדים וואש נאם האט ליב אכר גיט די מלמדים וואש
 דער גערין זיך אין דר תורה און לערנן פון וויינער הנאה
 וועגן ווי זאלן רייר ווערין • און לערניגט גאר מיט וויינער
 תלמידים צו איין זמן קבע • דר נאך לאזט ער זיי לויפן
 אז ווי איין גאנז וואש מיהאט זיא אן גישטאפט דער נאך
 דאזט מען זיא לופן אודר אויך די וואש ביי דן פאצמן בשעת
 זיי לערנן מיט די תלמידים • די זעלביג מלמדים הט נאם
 פיינט דען ווי טוען זאמט רינסט מיט ערמות און פאלשקייט •
 אויך שטייט אין פרק די תורה זאל גיט זיין ביי דיר ווי
 איין האך זיך צו דר גערן פון איר מביש וקי"ו דר
 וואש לערניגט גיט רעכט מיט זייני תלמידים • און טוט
 פאלשקייט מיט זיין לערנן אז ווי אויבן שטייט אדר ער
 גיט גיט אכטויגן אויך זייני תלמידים • אדר אויבן לערנען
 אויך זעלביגן מלמד • זאגט דר פסוק ארוה העושה מלאכת ה'
 בימיה פאר פלונט זאל ווערין דר וואש טוט די מלאכה פון
 גאט מיט פאלשקייט • דרום זאגט די גמרא דרום איז די
 תורה גינעבן גיזאגט אין דר מדרב • הקב"ה האט אונן
 דער מיט טוויין • אזו ווי די מדרב איז הפקר און איימליכר
 האט אהלק אין איר און עס קאסט אים קיין געלט גיט •
 אזו זאל זיך אויך איימליכר מלמד הפקר און פרייא מאכן
 דאש איימליכר זאל פון אים תורה לערנן אום זיסט • דען
 דריבן גלייבן פיל ווייגן במל ווייל זיי האבן גיט קיין שכר
 לימוד צו צאלין אזו ווי הקב"ה האט גילאזט זיין תורה
 לערנן דורך משה רבינו צו ישראל אום זיסט • אזו דארף
 אויך איימליכר זיין • גיט מער גאר דאש קהל ווייגן מחוייב
 צו געבן דיא מלמדים עסין און טרינגן און אלע וויינער
 פדערפניש • און דאש קדך וואש טוען אזו איז וואול צו
 זיי און וואול צו די מלמדים וואש בנערין מער גיט גאר
 וויינער אויך קמענטש :

בון סייא נאך דעם נאך וואש זאגט אז גאט האט
 גיענפערט צוא דוד איך האב ליבער דיא וואש
 לערנען תורה און טוען מעשים טובים און סייא נאך

דעם

דעם נאך וואש זאגט עד האט אים גיזאגט איך האב
 ליבער סופרים אינ מלמדים מיינט מען אלש אזעלכע
 וואש לערנען תורה לשם שמים דען דאש איז דיא
 גרעסע מצוה אין דער וועלט און איד וועל דא
 קורין בשידוד וועלכעס הייסט לשם שמים דער וואש
 לערנט תורה פון דעס וועגן דאש ער וואלט גערין
 גיווסט דיא מצות און דיעס פון דער תורה דען ער
 וואלט זיי גיגערין רעכט גיטאן ווי גאט האט גפאסן
 און לערנט איד מיט תלמידים פרי וויא זאלן איד
 וויסן גאט צו דינען און ווייטער צו לערנען מיט
 תלמידים דאש איז די גרעסע מצוה אין דער וועלט
 אזו פלעגן לערנן פאר צייטן די תנאים און אמוראים
 דיא זעלביגע לייט האט הקביה ויער ליב און איד
 זייערע מעשים ווייל דאש זיי מידן זיך יום גולה
 אין גמרא און פוסקים רעכט צו וויסן דיא דיעס און
 צו קומן אויפן אגת פשו אויף דעם זעלבנן מענטשן
 איז גיזאגט גיווארן כי סתות ה' חפצו וגו' הוה בעין שתול
 ווי דער הייסט ארעכטער תלמיד חכם :

דרום שטייט דאש ווארט יהיה דאש האט אין זיך
 צווייא מייטשן יהיה ער טוט ריידן אין דער
 תורה יהיה ער טוט טראכטן אין דער תורה אבער
 דער וואש לערנט תורה פון זיין הנאה וועגן דאש
 ער וויל געלט אדער קעסטל לביקייט פוקמען אדר ער
 וואלט גערין איין רב גיווארין אדר פון שבר עולם
 הקא וועגן איז עש גיט לשם שמים אבער דאך איז
 עש איד גוט אזו איד זאגט דיא גמרא תמיד זאל
 איין מענטש תורה לערנן אפילו גיט לשם שמים דען
 דער נאך וועט ער דעם רעכטן סוד גיוואר ווערין
 און וועט שון ווא לערנן לשם שמים אבער דר וואש
 בנערט גאר גיט צו וויסן דעם רעכטן סוד זאגט אויף
 אים דיא גמרא עש וואלט בעסער גיווען ער זאל גיט
 בשאפן ווערין אינ דער שבר פון דעם וואש לערנט
 לשם שמים האט גאר קיין שיעור גיט אפר עש זאל
 קיינר גיט לערנן פון שבר וועגן גאר ער זאל זיין
 כוונה האבן אפילו איד זאל גאר קיין שבר גיט האבן
 וויל איד איד גאט דינן פון זיין אהבה און גדולה
 וועגן ברוד הוא וברוד שמו די גמרא זאגט די וועלט

שטייט אויף דיא וואש לערנן תורה לשם שמים אזו
 איד שטייט אין פק איד רבייא זאבן שטייט דיא
 וועלט על התרה וכו' :

גרסינן מיר האבין גילערנט אין ספקת פתובות דער
 וואש לערנט תורה לשם שמים וועט ער
 וזכה זיין אויף צוא שטיין תחית המתים אבער דער
 וואש לערנט תורה גאר פון זיין הנאה וועגן וועט ער
 גיט אויף שטיין צוא תחית המתים דען דער טווא
 וואש קומט פון דער תורה איז מתיה מתים דער נאך
 זאגט ווייטער דיא גמרא דער וואש העלפט תלמיד
 חכים צו תורה לערנן און איז זיי מהנה פון זיין געלט
 און גומש אדר ער מאכט חברותה מיט איין תלמיד
 חכם און גיט אים ריוח ער זאל ערלך גישפייזט ווערין
 און דער וואש דינגט אן וינגען צו לערנן תורה פון זיין
 געלט אדר ער האלט תלמיד חכים איפר זיין טיש
 און לאזן תורה לערנן אין זיין הויז דאש איז בעסער
 ווי דר וואש לערנט תורה אזו ווי דר פסוק זאגט שמה
 זבולון כצאתך ויששכר באהלך זבולון האט גהאנדילט סתורה
 און האט זיך גטיילט דעם ריוח מיט זיין ברודר יששכר
 דרום שרייבט אים דיא תורה פאר יששכר דאש ער
 האט מער שבר פון יששכר איד זאגט די גמרא אויף
 דעם פסוק ואחם הדברים בה' אלהים איר האט זיך בהעפמ
 אין גאט אייער גאט פרענט דיא גמרא וויא איז עש
 מיגלאך זיך צו בהעפמין אין גאט ער איז דאך איימל
 פייאר וואש פאר ברענט אנדער פייאר נאך מיין
 זאגט דער פסוק לאהבה את ה' אלהיך לשמוע בקולו ולדבקה בו
 זאלסט ליב האבן גאט דיין גאט צו צוהערין אין זיין קול
 און זיך צו בהעפמין אין אים אזו איד קשה ווי אזו
 עש מיגלאך זיך צו בהעפמין אין גאט :

ענפערט דיא גמרא דאש מיינט מען דוא זאלסט זיך
 באהעפמין צוא תלמיד חכים און דער
 וואש גיט זיין מאכטער צו איין תלמיד חכם אדר ער
 איז אים מהנה פון זיין געלט אבער ער מאכט
 חברותה מיט אים אזו גלייך וויא ער וואלט זיך
 באהעפמין אין דער שכינה עש שטייט אין פסוק לא
 כשמים היא ולא מעור לים היא משה רבינו עיה זאגט צוא
 ישראל דיא תורה איז גיט אויפן הימל אדער אויה

יענער

או ויבא אויף משה כפינו ע"ה. ר"ל אנדערדי דרייסיג
 זיינן ראוי גינען דיא זון זאל בלייבן שטיין דורך זייערי
 תפלות או וויא דורך דער תפלה פון יהושע בן נון
 דיא אפרונו צוואנגיג זיינן גינען מיטל מעסיג. אונ
 דער בעקט צווייטן זייא איז גינען יונגן בן עזיאל
 וואש ער האט גימאכט דעם תרגום ברוח הקודש דער
 ערנסט צווישן זייא איז גינען רבי יוחנן בן זבאי.
 האבין דיא חכמים ז"ל גיזאנט אויף אים. דא ש' ער
 האט גיקענט כל התורה כולה משנה תלמוד הלכות אגדות
 דקדוקי תורה דקדוקי סופרים קלים ומורים גזירה שוה תקופות
 גימטריאות משלות כוכבים משלות שועלים שיהות קלים שיהות
 שדים שיהות מלאכי השרת דבר גדול דבר קטן מעשה מרכבה היות
 דאבו ורבא אויף אים אונ זיין גלייכן גייט דער פסוק
 להנחיל אוהבו יש צוא מאבין ארביין מייגע ליב האבער
 דבייא הונדערט מיט צעהן עולמות. גין מארקט זיך
 נוען דער ערנסט איז אזוא גינען. וויא האט שזין
 גיקענט זיין דער בעקטור: אונ אויף דעם זונגן בן
 עזיאל האבין דיא חכמים ז"ל גיזאנט. אז פשעת ער
 האט גילערענט זיינען אראפ גיקומן מלאכים פון הנמל
 צוא צוא הערין זיינע דברי תורה. אונ מיט דעם אטום
 וואש איז ארויש גינאנגן פון זיין מויל מיט תורה האט
 ער פאר ברענט דיא פויגל וואש פליהן אין דער לופמן:
 גרסיגן מיר האבן גילערענט דר וואש איז איין ארבייאן
 אונ ליט גרויש דוחק. אונ לערנט פארט תורה
 וערנט דר הערנט זיין תפלה. אונ ער נועט זיך זעמין פון
 לויטקייט פון דר שכינה. אז וויא דר פסוק זאגט: והיו
 עיני ראות את מרדכי כיני אויגין וועלן זעהן דינע ווייער
 דאש איז די שכינה. כד היא דרכה של תורה אזו איז דער
 סדר פון דר תורה. אפילו דו האקט נאר צו עסין ברויט
 מיט ואלץ. אונ וואשר מיט דר מאס. אונ האקט אויך ניט
 אויף עפים צו שלאפין. ביז דו מוזט ליבן אויף דר הויכר
 עקר. זאלקטו האך תורה לערנן. אונ נאר ביין לוקט
 זאל זיין דר צוי אז דו מוזסט אזואזי וואל צו ירהאויף דר
 נועלטי אונ אויף ייער נועלטי אייביג זאל אימלכר תורה
 לערנן אונ ארבייטן אין איר. דען עש איז זייער גרויש
 איר שפר דאש אפילו איין תלמיד חכם שטארקט יונג
 הייד. אונ האט אפילו נאר ווייניג תורה גילערענט. אויב

נאף צו זאגן איין נומן פשט פון אפגעניש וועגן . אונ
 זאגט אים ניש נאף איז ער מעגב די גאולה אפר דר וואש
 זאגט ווא נאף איז ער מקרב די גאולה אז וויא עש שמיט
 ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי אסתר האט גיזאגט צום מלך
 פון פרדבילש וועגן . אונ דער פון איז גוקומן די גאולה .
 (אביי) זאגט דער וואש האלט זיך גרויט אונ זאגט דעם
 פשט גלייך וויא ער זעלבדקט האט אים גיזאגט דער מוט
 איין עבירה . אונ אזוי אויך מעגב דיא גאולה :

הלכות ספר תורה

עש איז אנרושע מצוה אימלכער יהודי זאל זיך שרייבן
 אספר תורה דרויף צו לערנען קאן אונ נאכט . אז
 וויא דער פסוק זאגט כתבו לכם את התורה שרייבט אייך
 אויף דיא תורה אונ דער וואש קאן ניש שרייבן זאל ער
 זיך לאזן שרייבן אדער ער זאל קויפן איין ספר תורה
 אונ ניש דאש מיינט מען דיא מצוה צואגעבן איין ספר
 תורה אין שול אריין . דען דאש איז אחוץ אנגדר מצוה
 נאר מען מיינט ער זאל האבן ביי זיך איין ספר אין דר
 היים . אונ מיט איין חוקש איז ער ניש זיצט דען פון דער
 ספר תורה קען מען פיל מיין חכמות לערנען וויא פון
 אחוקש . מיטאר ניש פאר קויפן קיין ספר תורה . נאר
 פון צוויי זאכין וועגן . שער לימוד צוא זאלן . אונ איין
 ווייב צו נעמען אבער אז ער האט גפים אנדערש צוא
 פאר קויפן טאר ער די ספר תורה ניש פאר קויפן . איין
 ספר תורה הפילין אונ מצוות : אדער אנדערע הייליגע
 ספרים וואש זינען פאר פולט גיזאגט . זאל מען זייא
 אריין לייגן אין איין גרדנע בלי . אונ מיזאל זייא בנראבין
 אין דער ערד בייא איין תלמיד חכם דאש עש זאל ניש
 קוסן הינטער די פיס אבער מיטאר זייא ניש פאר ברענן
 חיי . דען עש איז איין לאו אין דער תורה ניש אויש צו
 מעקן אדר צוא פאר ברענען איין (שם) חיי . אויך טאר
 קען קיין (כתבי קודש) ניש אונעק ונארפן . אונ מען איז
 זייא מחוייב בבור צו האלמין . עש אזאסור צו לייגן
 איין (עשרים וארבע) אויף איין חוקש . דען דער חוקש
 איז העכר דער פון אזוי אויך ניש קיין (כתובים) אויף
 (עשרים וארבע) . אונ ניש קיין גמרא אויף כתובים :
 אויך טאר מען ניש גיין מיט איין ספר תורה אין בית

הכסא אדער אין באר אריין . אויך ניש אויפן בית
 הדינים . היידן זיא אזווייט פיר זיילין פון איין גבר .
 אויך טאר מען ניש אן דריין קיין ספר תורה נאקישער
 הייד . אויך טאר מען ניש ניצן אויף איין באנק אדר איין
 טיש אדער איין בעט וואש ליגט דרויף איין ספר תורה .
 אויך טאר מען ניש וואגן מיטען ווייב אין דעם חדר וואש
 איז דריין דא איין ספר תורה . אונ די אנדערע ספרים מוז
 מען אויך צוא דעקן . אונ זייא זאלן ניש גיין נאדיגט
 לעבין בעט . אויך ניש צו פוסן . קורן פון דער זאך מען
 איז מחוייב נוהי בבור זיין צו די הייליגע ספרים . אזוי
 עש שמיט אין פרק כל המכבר את התורה גופו מכובד על
 הבריות . וכל המחלל את התורה גופו מחולל על הבריות דר וואש
 האלט ערליך די תורה האלמין אים די לייט אויך ערליך
 אונ דער וואש פאר שוועקט דיא תורה פאר שוועקן אס
 די לייט אויך . אונ דער וואש איז טמא גיזאגט פון איין
 (מת) . אדער ער האט (רואה קרי) גיזען . אזוי אויך איין
 גדה . דיא אלע מענן וואל אן ריין איין ספר תורה מיט
 ביינע הענט . דען זיא איז ניש מקבל מוסאדיקער וואש
 זעהט טראגן איין ספר תורה זאל ער אויף שמיין
 פאר איר אונ זאל בלייבן שמיין ביי מען שמעלט זיא
 אריין אויף איר ארש . אדער דאש ער זעט זיא שוין ניש
 מיטען אויג :

אויך איז אנרושע מצוה מיזאל מאכין צו דער סית איין
 שייין אונ בייין ארש . אונ מיטאר ניש היידן קיין
 שום ווארט מבש קיין אום מרבית ווארט אונ אויך ניש
 שפייאין פאר דער סית . גלייך וויא אין שול . אויך טאר
 מען ניש אויש שמרעקן דיא פיס . אדער ווענדן דעם
 רוקן צו דעם סית . אויך איז מען מחוייב צו שמיין פאר
 איר אפילו אין זיין היז מיט פארבט אונ אנקסטן . אונ
 ניש קיין קלות ראש צוא שרייבן . אונ אויך ניש קיין
 גילעקשער . דען זיא איז איין ערות צו דר גאנצער זעלט
 וויא דער פסוק זאגט אונ דיא תורה זאל גיין צוא אויך
 איין ערות . דרום איז אימלכר מחוייב דיא ספר תורה
 מקבר צוא זיין . מען איז מחוייב צו לייגן דיא ספרה
 אלע וואך צווייא מאל דעם פסוק . אונ איין מאל תרגום .
 אונ איין מאל אין רשיי . אונ אז ער לייגט איין מאל
 דעם פסוק אין דער היים . אונ דאש אנדערע מאל מיטען

153

תון אין שול • איז ער אויך יוצא אָבער עש איז פיל
 בעסער ער זאל צו הערין איםלעךש וואָרט פון תון • אונ
 זאל ניט פאר פֿעלין אָפילו אייניש פון ניא •
 דער וואש לערינט תורה איז גלייך וויא ער וואלט מקנים
 גווען אלע תרי"ג מצות וואש אין איר יִשְׁמִיאָן •
 דען אין עשרת הדביות פון (אנכי) ביו (לרעד) זיינען תרי"ג
 אותיות • קעגן די תרי"ג מצות • אונ וויל נאט דאס ליב
 דיא ישראל דרום דאס ער וויא זינעפין פיל מצות • פֿרי
 זייא זאָרן זוכה זיין צוא עולם הבא • אז וויא דער פסוק
 זאגט למען צדקו גדול תורה ודארי פון וועגן זיין גירעכטיקייט
 האט ער גיגרייטט אונ גישטארקט דיא תורה • פֿרי מיר
 זאלן דורף איר זוכה זיין צו עולם אָבא • אונ זיא מאכט
 קלוג דעם מענטשין • אונ בריינגט דיא נשמה אויף איר
 אָרט אונטער דעם כסא הכבוד • אונ זיא מאכט פֿרייליך
 דאש הארץ • אונ דער לייכט דיא אויגן • אונ פירט דעם
 מענטשן אין רעכטין וועג אז וויא דר פסוק זאגט תורת ה'
 אמומה משיבת נפש עדות ה' נאמנה מחכימת פתי פקודי ה' ישרים
 משמחי לב • מצות ה' ברה מאירת עיני די תורה פון נאט איז
 באַנץ אונ דער קוויקט דעם נפש • די עדות פון נאט איז
 וואַרעפטיג • זיא מאכט קלוג די נארין • דיא בפֿעל פון
 נאט זיינען רעכט פארטיג • אונ דער פֿרייאַן דש הארץ •
 די מצות פון נאט זיינען לויפר • אונ דער לייכטיגן די
 אויגן • אונ די תורה איז אייטיל שלום • אז וויא דר פסוק
 זאגט שלום רב לאהבו הורחך ואין כמו מכשול פיל שלום איז
 צו דיא וואש דאָבן ליב זיין תורה • אונ עש איז צו זייא
 קיין שטרויכלונג ניט •

סליק פרק תלמוד תורה

הלכות משא וכתן פרק שנים עשר

דער צוועלפטער פרק דעם וויא מינאל האנדלין באַמנה
 אונ קיינער טאר זיין חֵבֶר קיין אום רעכט ניט טאן •
 אַלְשָׁרִי כֵל וְהָא ה' החולך בדרכיו וואול דעם וואש פֿארקט
 זיך פאר נאט • דאש ער גייט אין זיינע וועגן •
 אונ עש שטייט דאך שזין אויבן וואש עש זיינען די וועגן
 פון נאט • וויא ער איז איין רחם והנו אום זיקט • אזו זאלקטו
 אויך זיין איין רחם והנו אפילו אויף בהכות • מביש אויף
 מענטשן וויא ער איז נושא עון ושעו והסאחמהל די עבירות

דרוך תשובה אזו זאלקטו אויך מחיל זיין זיין חֵבֶר אז ער
 בעט פון דיר מחילה • זיא ער איז איין גומל חסד • אזווא
 זאלקטו אויך נוקם חסד זיין • גיג כפיד כי תאכל אשוד
 ושוב לד אזו דו וועסט דיך כפרנס זיין פון דר מלאכה מיט
 זיינע הענט וואול דיר אויף דער וועלט • אונ עש וועט
 דיר נוט זיין לעולם הבא • דען דו וועסט מיט קיינס ניט
 קריגן • אונ אלע וועלן דיך ליב האבן • אונ שלום
 האבן מיט דיר • דען דוא וועסט קיינעם ניט לייקענען
 אָדר פאלש שווערן אונ וועסט ביי קיינעם ניט באַרנין •
 דער פסוק זאגט אין משלי איש אמונת רב ברכות דער
 מענטש וואש האנדליט באַמנה דער פֿוקמט פיל
 פֿרכות • דען דיא לייט ווילן מיט אים האנדלין • אונ פר
 זיכרן זיך אין אים • אונ לייזן אונ גיטריען אים • אונ
 לאזן זייער געלט ביי אים • אונ ער האט חן אונ ליבשאפט
 אין נאטש אויגן • אונ אין לייטיגש אויגן • אונ ער ווערט
 אפילו גירופן איין צדיק • אז וויא דער פסוק זאגט צדיק
 כאמונתו יחיה דער צדיק וואש האנדליט באַמנה דר וועט
 לעבן לעולם הבא • אָדר דר וואש האנדליט ניט באַמנה
 דר האט פיל פינד • אונ פֿרייעט זיך ניט מיט דעם וואש
 נאט האט אים בִּשְׁעֶרֶט • אונ ער נערט צום חֵבֶרש געלט •
 אונ וויל קיינעם ניט גלייך מאן • זיין חוב וויל
 ער ניט בצאלן • אונ אפילו ער בצאלט שזין
 יוא • מזו זיענער גרויט מיא אונ נאך לויפניש האבן
 דרויף • אונ ער רייכט אים אָפֿ דער פון • ער מיינט ער
 וועט דר פון רייך ווערן • אָדר אַרְבָּה ער ווערט דריבֿר
 אָרום • אזוויא דער פסוק זאגט ווייטער גוואן להעשיר לא
 יקחירע דער וואש היילט רייך צוא ווערן פון אום קיין
 געלט • דער ווערט קיין מאל ניט ריין פון קיין ביו • דש
 עש קוקען אויף אים בלבולים • דאש געלט פאר גייט •
 אונ די עבירות דער פון בלייבן ביי אים • אז וויא דער
 פסוק זאגט עושה עושר ולא במשפט בחצי ימיו יעוננו ואחריתו
 יהיה נבל דער וואש כאכט זיך עשירות מיט אום רעכט
 געלט • אין זיינע האלב יארן וועט ער עש אן ווערן
 אונ זיין סוף וועט זיין שאלקפטיקייט אונ לסוף וועט ער
 דארפן צוא די ליימן • אונ זיא וועלן אים פיינט האבן
 אָיבֿר זיין רשעות אונ וועלן אים ניט וועלן קיין צדקה געבן •
 דרום איז צום בעקטמן דר מענטש זאל האנדלין באַמנה

אונ

אונ זאל ערליך בצאלין זיינע חובות ניט גיטאן
 מיט אונ גוט געלט. דש'ענער זאל ניט דארפן אן ווערן
 דריין. אונ זענער זאל אים ניט דארפן נאך לויפן. אז וויא
 דער פסוק זאגט אל תאמר לך שוב ופחד אתו. לך זאלקט ניט
 זאגן זייא אנוועק אצונד קום מארגן וועל איה דיר בצאלין
 גייערסט דו זאלקט אים תיכף ומיד בצאלין. אונ אז אימאנצד
 איז דיר שולדיג זאלקטו אים ניט צווינגן. סאמער האט
 ער ניט תיכף. אזוא ביקטו דאך עובר אויף איין לאזאן
 דער תורה לא תחיה לו כנושה זאלקט צו אים ניט זיין וויא
 איין מאנדי. (רב לוי) זאגט אז דו וועסט האנגליך באמנה
 וועסטו בייך ווערן. אונ אויב ניט וועסטו ארום ווערן.
 דאש איז גידרונג פון דר תורה. עש שמיט לא יהיה וגו'
 זאלקט ניט האבן קיין צוויי אירליי גוויכט. אדר מאסין.
 דש אז דו קויפט קויפטו מיט דער גרוישר מאס. אונ
 פאר קויפן פאר קויפטו מיט דער קליינער מאס לא יהיה
 לך ברשת דיא נקרא אז רוא וועסטו אזו. סאן וועסטו ניט
 האבן. אונ אז רוא וועסט ניט אזוא סאן יהיה לך וועסטו
 פיל האבן :

קערין. דער פסוק זאגט לא תעשו על במשפט ביי גוויכט
 אדר ביי מאסין. פרענט די נקרא וויא קומט דר צו דאש
 ווארט פון משפט. ענפט די נקרא דער וואש ווענט אדר
 ער מעסט הייבט ער איין (דיין). אזו וויא דר (דיין) מוז
 רעכט פסקין. אזו מוז מען אויף רעכט ווערן. אונ אזו
 וויא דער וואש משפט ניט רעכט גרינגט ער פינף זאכן
 אויף שונאי ישראל. אויף האט ער פינף זיינע געמען
 על שני משוקן חרם תועבה. אזו איז אויף דער וואש ווענט
 אדר מעסט פאלש. אונ ער מאכט דאש ישראל פאלן
 חז' אי דאש שווערד. אונ מאכט גלות אונ גידושים ריל.
 דרום זיינען דאש ביד דרויף מחוייב השגחה צוא געבן
 אונ לויט דרויף צוא זעצן. אונ זיינען מחוייב צוא
 שטראפן דיא לויט דרויף. דרום אזו אימלכר קרעמער
 מחוייב זיינע וואג אונ גוויכט בייין צוא האלסין. אונ אזו
 זייא מחוייב אפט אויש צו ווישן אונ צוא פארקומן. זייא
 זאלין גיריכט זיין. דער וואש פאר קויפט משקאות. וואש
 פאר איין משקה עש איז נאך ער ניט פר קויפן מיט דער
 שוים. נאר ער זאל דיא שוים אראפ זעצן אין אפלי
 צריין. פרי זיין מאס זאל גרעכט זיין. אונ זאל אויף
 אביסל צו געבן. דען עש איז דאך ניט מיגליך עש זאל
 ניט בלייבן אביסל אין דער מאס אויף דער וואש ווענט
 זאל ער אביסל איבר וועגן. רבי יוחנן זאגט ווער עש
 גנבת בייא זיין חבר אפילו נאר וואש איין שולדיגער איז
 ווערט. איז גלייך וויא ער גנבת בייא אים זיין נישקה.
 אז וויא דער פסוק זאגט מן ארחותי וכו' אזוא איז דער פיר
 פון דעם וואש גנבת בייא זיין חבר. דאש ער געמט ביי
 אים אנוועק זיין נישקה. אונ דער גנב וואש קערט אום די
 גניבה מוז מען אים מוחל זיין. דען אויב ניט וועט ער
 קיין תשובה ניט מאן. תנו רבנן דיא רבנן האבן גילערנט
 די גנבים אדר גזלנים אדרע דיא וואש געמען ריבית
 פון יהודים. אז זייא ווילן אים קערין געלט פר דער נאך
 סאר מען בייא זייא ניט געמען. אונ דר וואש געמט זוא
 האבן אים די חכמים פיינט. אפער אז זייא קערין אום
 דיא געלביגי נאך זעלבסט געין סאן מען זוא בייא זייא
 צוא געמין :

מעשה איינער האט אקאל גיוואלט השוכה סאן. אונ
 אימלכן זיינש אום קערין. האט זיין ווייב צוא
 אים

אם נר אגמ וריא קענטסטו תשובה סאן דעם נארטיל וואש
 דא האקט אויף דיין לייב אז דאך אויף גיט דיין אזא
 האט ער קיין תשובה גיט גיטאן דרום האבן דא חכמים
 זל אתקנה גיטאקט דאש סוףאל בייא דא גנבים און
 גולגים און (מלוה בריבית) גיט מקבל זיין : און דר וואש
 אזי ויא קבל אזי ער עובר אויף די רייר פון די חכמים
 און פון עונש ליידין אזא אזי דר דין קאן ער דא נאך ביי
 זיי מוציא זיין בדינים אקער רוקה אנאנדער אויפן און
 ער האט עט נאך גיט מציאש גיועט קאן ער וואול געמין
 גיצאלט דער פאר און אויב גיט טאר ער קיין גיצאלט
 גיט געמין אבר דא גניבה זעלבסט קאן ער יוא געמין :
 און דער וואש וויל זיין אצדיק זאל איטליכן מוחר זיין :
 אז וויא דא צדיקים און חסידים פון פאר צייטן פלעגן
 טאן אלי נאכט איינדר זייא האבן זיך גלייגט שקאפן האבן
 זייא מוחל גיוען איטליכן אויף אלס וואש ער האט זייא
 גיטאן דאש קיינער זאל קיין עונש גיט ליידין דוקה זיי
 אז וויא דר פסוק וזאגט גם עונש לצידיק לא טוב עש אזי גיט
 גיט דער צדיק זאל בריינגן איינס צוא עונש אבער אז ער
 האט עפס פאלארין און זיין חבר האט עש גיפונן און וויל
 עש גיט אפ געבן אדר ער האט גינבין ריבית קענע מוז ער
 עש מוציא זיין בדינים אבר אונער קען עש גיט מוציא
 זיין מוז ער עש מוחל זיין :

איין עצה גינעפין :

דער וואש וויל לייאן געלט בייא איין יהודי אדר ער
 וויל מיט אים חבורתה מאכין זאל ער זיך גוט
 אן פרעגין בייא לומדים אדר בייא דעם אב בית דין
 ווי אזו ער זאל טאן בחיבור דאס ער זאל גיט
 גישטרויבלט ווערן און דער גרוישר עבירה פון ריבית
 און און דעם גרויסן עונש דער פון די דינים דער
 פון זייגן פיל צו שרייבין נאר דאש אזי דא בעסטע
 עצה ווען איינער איין זיין חבר שולדיג געלט און דין
 צייט אזי גיקומן ער זאל אים בצאלן און דאש בית די
 האבן גיפסקת מוואל ביי אים אמשכון געמין נאר ער
 זאל שטיין און דרויסן און דר וואש אזי אים שולדיג
 זאל אים ארויש טראגן איין משכון און אז ער וויל
 אים גיט ארויש טראגן דארף דאש בית דין שיקן איין
 שליח בייא אים אמשכון צו געמען :

איין פועל וואס האט ביי דיר גיארקט ביסטו מחויב
 אים זיין שכר צו בצאלן דען דעם זעלבניגן טאג
 איינדר די זון גייט אונטער און אויב גיט ביסטו עובר
 אויף איין לאז און דער תורה תורנון די רבנן האבן
 גילערנט קיין מענטש זאל גיט קויפן אזו איין סחורה
 וואש איטליכער האט איין אויב אויף איר פון איין עין
 היע ווענין אבר דאש וואש דר מענטש האנדלט בסוד
 אזי דריגן אייטל פרקה אויך האבן די חכמים זל גואנט
 פיר ערלייא געלשן האבן קין הצלחה גיט דאש
 געלט וואש איין סופר געמט פר ספר תורות און תפילין
 און מחותת שרייבן און דאס געלט וואש איין ברשן
 געמט פר דר דרשה און דאש געלט פון דעם וואש
 בייזט איברן ים און דר וואש האנדלט מיט יתומים
 געלט פרעגט די גמרא בשלמא דאש געלט פון איין
 דרשן וויל ער געמט שכר שפת אויך דער וואש
 בייזט איברן ים פון סגנה וועגן דען ער קען חיו דער
 סרוקן ווערן און אום קויפן פון אלע זיין גיטשי אזו
 אויך דר וואש האנדלט מיט יתומים געלט דען זיי
 קעגן גיט מוחל זיין וויל זיי זייגן נאך קליין אבר פר
 וואש האט קיין הצלחה גיט דעם סופרש געלט זאגט
 רבי יהושע בן לוי דא אשוי כנסת הגדולה האבן גיפאסט פיר
 און צוואנציג תעניתים אז די ספרים זאלן גיט רייד
 ווערן

וענין דען וייתא וועלן ניש וועלן שרייבין :
 אויף איין קלייניג זאל קיינער ניש מדקדק זיין מיט
 זיין חסד און זאל עש אים מוחל זיין אויך זאל ער
 קיין פריעמוות ניש האפן אין זיין הארצין אויף זיין
 חבר . מבייש דאש ער טאר זיך מיט אים ניש קריגין .
 תמיד זאל אנטלעך זעקן צו האנדלן באמונה . דען
 עש איז גלייך ווי ער וואלט אויש גילערניט פל התורה
 פולה . און וואלט זיא מקיים גיווען אזו וויא דער פסיק
 זאגט וצדיק באמונתו יהיה דר צדק וואש האנדלט באמונה
 ויעט לעבן לעולם הבא . דר פון לערנן חסד אב אז דר
 וואש האנדלט באמונה און גלייך ווי ער וואלט מקיים
 גיווען די תרי"ג מצות . און ירושלים איז נאר דרייבן
 חרוב גיווארין . ווייל זיי האבן ניש גיהאנדלט באמונה
 אזו ווי דער פסוק זאגט שומעו בתשובה ירושלים דעו נא ויהו
 ובקשו בתשובה אם תמצאו איש עושה משפט ומקטב אמונה ואסלה
 לה שוועבט ארום אין די גאסן פון ירושלים . ווייסט
 און זעהט און זוכט אין די גרייטע גאסן אויב איר וועט
 גיפן אין מענטש וואש טוט משפט . און פנעקט צו
 האנדלן באמונה . אזו וועל איך איר מוחל זיין . אויך
 ווען איינער קומט צום משפט נאך זיין טוט פנעקט מען
 אים צום ערשטן האסטו גיהאנדלט באמונה דאש
 אנדריי האסטו גילערניט תורה . און האסט רעכט מענין
 גיווען . איז זיך קפלפל גיווען אין איר . האסטו דיר
 קיבע גיווען אין צייט צו דער תורה . האסטו קיינדער
 גיהאט לשם שמים . האסטו גיהאפט אויף דער גאולה ;
 אויך ניש ניש דער רענין אין גלות . נאר פון ווענין
 דעם זכות פון דיא וואש האנדלען באמונה . אז

וויינען פאר האנדלן בייא איין מענטשין . אויפן קאפ
 און בארד און אנטער די ארום און אויף דער ערנה
 דער עושר וואש האט אין זיך די צוויי זאכן איז ער
 קעניגן די האר פון קאפ אזו ווי די האר פון קאפ און די
 בארד באשיינען דעם מענטשן אזו ווי די גמרא זאגט
 רבי יוחנן לא היה ליה רבי יוחנן האט ניש גיהאט קיין בארד
 דאש איז די שוניהייט פון פנים אזו אויך מאן זיך דער
 זעלביגער עושר בארימען מיט זיין עשירות . און עש
 ווייזן פאר אנטלעך און זאלן זיך אפ שערין די האר
 פון זיין קאפ כדי ער זאל זיין צום שענקטן . און זאל
 פאר זיי צדקה געבן . און אזו ווי די האר פון אנטער
 די ארום קומט ניש צו ניץ דעם מענטשין . און עש איז
 אים איין שאנד זיי צו ווייזן אזו איז אויך פאר האנדלן
 איין עושר וואש פאר לייקניט זיין עשירות און פתאלט
 דאש געלט אין בוים און זאגט איך האב ניש און ניש
 קיין צדקה ניש . דעם זעלביגן עושר איז ניש ניש דער
 נאך וויינען די האר פון דער ערנה אזו איז אויך פאר
 האנדלן איין עושר איין ערנה דאש ער קריגט מיט זיין
 געלט און טוט משיג . גבול און ניש נאך דעם ניצן דער
 מיט זיין געלט אבן דר עושר וואש האנדלט באמונה
 מיט זיין געלט איז ניש צדקה אויף אים איז גיזאגט
 דער פסיק חסד ושלום אויך זאגט דער פסוק חסד ואמת
 כפשו צדק ושלום נשפו חסד און אמת האבן זיך פנעניגט
 און צדק און שלום האבן זיך באגאנדער גיקושט .

וצדיק באמונתו יהיה :

הלכות משפט צדק פרק שלשה עשר

דר רייצעמיר פרק רעט וויא מיואל רעכט משפט מאן :

עושהו צדק ומשפט נבחר לה מוכח דער וואש טוט צדקה
 און משפט איז ער אויש דער וויילט בייא גאט
 מער איינער אלע קרבנות . דען גאט האט קיין שום זאך
 ניש אזו ליב וויא משפט . אז וויא דער פסוק זאגט צדק
 ומשפט מכון כסאד צדקה און משפט איז אן גבויש אויף
 דיין פסא הכבוד . און דער וואש טוט ניש רעכט משפט
 דר חס פינף שלעכטן געבין על שנאו משוקץ חס תועבה על
 איז מייקטש ער טוט אום רעכט שנאו ער איז גיפניגט אין
 גאטש אויגן און אין ליימיגש אויגן . משוקץ ער איז אום

ווערדיג

ווערדיג חס ער איז אין דעם תרם פון משה כבונו .
 חנכה ער איז גאר אין גאנצן אום ווערדיג . אויף
 בריינגט ער פינף מיני פורעניות אויף דר וועלט . אויף
 דא שונאי וישראל : דאש ערשטע ער איז מסמא דאש
 לאנד . דאש אנדערע ער איז מחלל השם . דאש דריטע
 ער טוט אפ דא שכינה פון ישראל . דאש פערטע ער
 מאכט דאש שונאי ישראל פאלן אין דער שווערד :
 דאש פינפטע ער בריינגט גלות און גירושים ריל . אָבֶר
 דער וואש טוט רעכט משפט . איז ער גלייבט אין האַקש
 אויגן . און אין לייטניג אויגן :

איז נישטארבן . ניין צו אים צוויי גינאנגן דא חקמים
 דל . האט ער אן גהויבן צו ווייגן . האבן זייא גואט
 צוא אים רבי וואש וויינט איר . איר האט דאך אלע
 אייערע טאג תורה גילערניגט . אונ קצות אונ גמילות
 חסדים גיטאן . אונ אויך האט איר אויף נישטעלט פיל
 תלמידים אין דער תורה . אונ איר האט אויך גיהאט
 אין אייך די גוטי מנה דאש איר האט מיין מאל קיין דיין
 גיט גינאלט זיין . זאגט ער איר וויין דרום . דען נען
 איך וואלט איין דיין גינעווען . וואלט איך בונדא קיין
 אום רעכט גיט גיטאן . אָבֶר אצונד ווייס איך גיט אויב
 מיהאט איסליכן רעכט משפט גיטאן :

דרום זאל מען מאכן דיניגס פרומע לייט און יראי שמים
 און זאלן זיין בקי אין אלע דיניגס . און זאלן
 אייגעס גיט צו ליב . אָדֶר צו פינגט האבן . און זאלן
 לייטניגט גיט ברארפן אזעלכי לייט טרייבן בונדא קיין
 חניפה גיט און פארקטין זיך גיט פאר שלעכטע לייט .
 אָבֶר אז מוועצט אז איין דיין וואש טויג גיט דער צו .
 איז גלייך וויא עבודת פוכבים גידיגט . דאש פיל בייז
 קוקט אויף שונאי וישראל . עש שפייט לא תח שוחד
 קיין דיין זאל קיין שוחד גיט נעמין . פֶּרַעַגְט דא גמרא
 פשיטא טאר מען קיין שוחד גיט נעמן דען מיטאר דאך
 גיט אום רעכט פסקינן . ענפערט די גמרא מיטאר קיין
 שוחד גיט נעמען אפילו רעכט צוא פסקינן . כי השוחד
 יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים דען דער שוחד מאַכט
 בלינד דא אויגן פון חקמים . און פאר קריסט די הייד
 פון צדיקים . בלומר אפילו דר מענטש איז אום גרעכטי
 דאכט זיך אים ער איז גירעכט דרום איז גיט מיגליך ער
 זאל אים רעכט משפט גאן . און דא עבירה איז זייער
 גרויש . דרום זאלן כל ישראל דריין גינארניגט זיין גיט
 צו מאכן אזעלכי דיניגס וואש טויגן גיט דר צוא . אָדֶר
 דער דיין וואש פסקת איינס אום רעכט אפילו גאר אויף
 איין שילינג . טו ער עש אים אפ געבן מיט זיין לייב .
 אז וויא דער פסוק זאגט ונתתי את קיבעים נפש איך וועל
 געבן דא דיניגס וואש פסקנן אום רעכט מיט זייער
 לייב מוזן זיין עש בצאלין . נון ווייל דער עונש איז אזו
 גרויש . דרום פלעגן זיך פאר צייטן דא צדיקים און
 חסידים פארקטין דער פאר . און האבן גיט גינאלט זיין
 קיין דיניגס . אז וויא דא גמרא זאגט איידער רב אסי

מאר דער דיין קיין חניפות גיט טרייבן . ער טאר
 צוא איינס גיט ריידן מיט ווייכע הייד . און צום
 אַנדֶרן מיט האַרשע הייד . אויך טאר ער איינס גיט אפ
 געבן פרוד הבא און דעם אנדערין גיט און אפילו עש
 קוקן זיך לאדן איין פלמיד חכם מיט איין עם האַרץ זאל
 ער זיך הייסן ביי דע זעצין . און אז דער עם האַרץ
 בלייבט שטיין איז אויך גיט קשה . אויך טאר ער צוא
 אייגעס גיט זאגן הייד גישווינד דיניגע הייד . און צום
 אנדערין וויל ער זאגן פטרבאכט דיק וואול . קורץ פון
 דער זאך ער מוז טאן צו ביי די גלייך . צום ערשטן אז
 זיין קומען פאר אים . זאל ער זיין ביי דע האלטן פאר
 אום גירעכט . דר נאך אז זיי האבן קאנים גינען דעם
 פסק דארף ער זיין ביי דן האלטן פאר גירעכט :
 דער פסוק זאגט ואתה תחיה אנשי חיל דוא זאלשט אויש
 דר וויילין ריכע לייט וואש בארפן גיט צו לייטן .
 יראי אלהים גאטש פארקטיגע אנשי אמת ווארפטמיגע לייט
 וואש קעגן דן זיין איינס גלייך מיט זיין חבר . שונאי כצע
 וואש האבן פינגט זייער אייגן געלט . דאש זיי אכטן עש
 גיט קעגן גאטש פארקט . מביש דאש זיין וועלן קיין
 שוחד גיט נעמן . די גמרא זאגט וועלכר הייסט איין רשע
 עיום קלונער רשע . דער וואש קוקט פריער פארן דיין
 און זאגט אים ויינע מענות . אויך דר דיין טאר גיט צו
 הערן איינס אן דעם אנדערן . אז וויא דער פסוק זאגט
 שמוע בין אחיכם איר זאלט צו הערן צווישן אייערע ברידר
 בנאנדי . דער פסוק זאגט לא תגורו מפני איש טייטש דא
 גמרא דער דיין זאל זיך גיט פארקטן פאר קיין שום בעל
 דיין

דיון • אפילו פאר איין עושר • אדר פאר איין תקיף • אדר
 אפילו ער זאל אים וועלן אונטער צינדן • אדר פאר מסרן
 אויף ניין לייב און נומש • זאל ער זיך דאך נישט פארקומן
 פאר אים • און זאל אים נישט צוא פסקינען • כי המשפט
 לאלהים הוא דען דער משפט איז צו גאט : דרום מוז דר
 דיין זאגן וויא רעכט איז אבר איי ער נייסט דעם פסק •
 קאן ער וואל זאגן איך וויל מיט אים נישט האבן צוא
 טאן • אויך טארן דיא דיינים נישט מענה דין זיין • דאש
 דיא בעלי דינים זאלן זייא דארפן נאך לויפן נאך זייער
 פסק • נייארט תיבף אז זייא קוכן זאלן זייא אויש הערן
 זייערע טענות • דער נאך זאלן זיי דיינן נומ מעיני זיין •
 און אויב עש איז זיי איין ספק זאלן זיי זיך נומ פטרקומן •
 און מוזן תיבף אויש זאגן דעם דין • און אז דיא דיינים
 וועלן רעכט פסקינן נועט קוכן משיח • אז וויא דר פסוק
 זאגט ציון במשפט תפדה ועביה בצדקה • אויך זאגט דער פסוק
 שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות אמן •
 סליק פרק משפט צדק

הלכות אהבת חברים וגמילות חסדים פרק
 ארבע עשר
 דער פערצטער פרק רעט וויא איינער זאל זיין חבר ליב
 האבן וויא זיך זעלבסט • און וואש אים איז נישט ליב זאל
 ער זיין חבר אויך נישט טאן • בפרט נישט צו ריידן אויף אים
 קיין לשון הרע • און זאל אוימליכן גמילות חסד טאן •
 דא תשנא את אחיך בלבבך הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו
 חטא וגו' ואהבת לרעך כמוך אתי האלקט נישט פיינט האבן
 דיין חבר אין הארצין • און מיטן מויל וועסטו מיט אים
 ריידן מיט גוטע רייד • ניערט האט ער דיר עפים דער
 וויידער נישטאן • טארסטו אויף אים קיין שנאה נישט טראגן •
 נאר שטראף דיין חבר • און מאגסט אים פיד האלפן
 ווארום ער האט דיר דער וויידר נישטאן • אבר טארסט אים
 נישט מבייש זיין פאר לייטן • אויך זאגט ווייטער דער פסוק
 זאלקט זיך נישט טקם זיין אין דיין חבר • דאש דו טארסט
 אים נישט קיין בייז צוזאלן • אויך טארסטו נישט היטן קיין
 שנאה אין דיין הארצין דאש אז ער וויל בייא אים עפים
 לייזן טאר ער צו אים נישט זאגן דו האכט מיר נישט גוואלט
 לייזן איצונד וויל איך דיר אויך נישט לייזן • דאש איז איין
 און

דער נאך זאגט ווייטער דר פסוק ואהבת לרעך כמוך זאלקט
 ליב האבן דיין חבר וויא זיך זעלבסט וואש דיא
 וועסט גערין מיזאל עש דיר טאן • זאלקטו עש דיין חבר
 אויך טאן • און אזוא אויך פאר קערט • דרום האט אונן
 הקב"ה פאר באטן דאש איינר זאל דעם אנדערין נישט
 שטראפן פאר לייטן • דען ער איז אים מבייש דער
 מיט • און דאש איז דאך אגרוישע עבירה • אז וויא דיא
 גכרא בריינגט אין גיטן מיט קמציא בר קמציא דאש נאט
 האט אים גיהאלפן דר צו אז זיין בית המקדש זאל חרוב
 ווערן ווייל מיהאט אים אזוא מבייש גיטען • דרום האט
 נאט פאר באטן מיזאל קיין שנאה נישט טראגן אין הארצין •
 דען דאש הייסט וויא שנאת תנם • און דאש איז דאך יודע
 אז פון שנאת תנם איז חרוב גווארן דער בית המקדש •
 דרום זאל אימלכר יהודי נישט ברודן ווערן פון איין ווארט
 וועגן • און זאל קיין שנאה נישט טראגן אויפן חבר פון איין
 נארישקייט וועגן • און זאל אים שטראפן בשתיקה • כפי
 דאש זייא זאלן זיך נישט קריגן און מבוה זיין איינש דאש
 אנדער • בפרט אין ישובים וואו צוויי בעלי בתים וואונן
 מיט אנאגדר קריגן זייא זיך איינש מיטן אנדריין • בפרט
 אין גרוישע שטעט ריידן זייא זקולים איינש דעם אנדריין
 דאש בריינגט זייא צוא שנאת תנם • און על פי רוב
 גפינט מען עש בייא דיא ווייבר • ווייל דיא טאגן ריידן
 זייא נאך אז דער צוא און דאש ארש קומט פון נאך •
 דרום זאל אימליכר זיין איין נרא שמים און איין עניו
 אזו נועט ער בנדאי נישט האבן אין זיך דיא בייזע
 מדה פון שנאת תנם אבר ווען איינער שטעלט זיך קעגן
 חבר און זאגט צו אים ווארום דאס • מיר דאש נישטאן •
 אדר ווארום האסטו דאש און דאש פון מיר גרעט • אז
 ער זאל עש אים זאגן בשתיקה אזו וואלט ער זיך פאר
 ענטפערט און זייא וואלטן זיך איינש דאש אנדערע מוחל
 גיטען • אבר פון שנאת תנם וועגן קומט קיין נומש נישט
 דען זיא ווערט אלע סאר גרעסר און דר היצט די הערצער •
 דר נאך קומט עש דאך משפחות לייזן זיך אריין רייגן
 און

אז עש ווערט דער פון ח'ו אנרוישי קריג • דרום זאל מען
אפ טאן פון זיך דיא גאנה • אזו וועט מען ניט קומן צוא
שנאת חנם דען דעם עניו פאר דריקט ניט קיין שום זאף;
אז ער פאר הערט אז פאר שווייגס; אבר דעם גוותן פר
דריקט אימליכעש ווארט • דען ער מיינט מען רעט אלש
לנאי דען דיא גאנה איז דער מקור אזו וסוד צוא אלע
הארבע עבירות וואש אין דער תורה זיינען • פון גאנה
קומט שנאת חנם • אונרוג • אונ קריג • אונ גשלעג • אונ
רצויה אונ זנות אונ עש פריינט אויף צו עבודת פוככים
דין • אונ אויף אפילו דיא גאנה ועלפערט איז ויגליכן
צוא עבודת פוככים אז וויא דער פסוק זאגט תועבת ה'
כל גבה לב עש איז אום ווערדיג צוא נאט דאש הויכע
הארץ • אונ דיא צורת פוככים הייטט אויף תועבה • פון
גאנה קומט לשון הרע • קורץ פון דער זאף אל דאש בייז
קומט פון גאנה • אונ אל דאש גוטש קומט פון ענות;
דא וועל איך אייך לערנען וויא אזו איר זאלט אפ טאן
פון זיך דיא ביינע מרה פון גאנה למשל אז איינר
טוט אים עפיש וואש אים דוקט זיך עש איז אום רעכט
זאל ער גידיינקן אין דעם יום המיתה • אונ וויא מיוועט
אים אריין ליגיין אין קבר אריין • דען אלע מוזן דאף
שטארבין אונ עש פעלט קיינעם ניט • אזוא וועט אים
בונדאי פאר גיין זיין גאנה אונ דאש איז דאף אויף ידוע
אז דאש וואש מוז זיין • אונ עש קען אנדירש ניט זיין •
איז גלייך וויא עש איז שוין גיווען • אזו אויך קען דאף
אנדערש ניט זיין דאש אימליכער מוז שטארבין • הרום
זאל זיך אים דוקטן גלייך וויא ער איז שוין גישטארבין
אז אז מען טוט עפיש איין מויטן מענטשין אדר מידעט
אים עפיש דא קאן ער דאך ניט ענטפריין • אזו וועט ער
בונדאי זיין איין עניו דרום דיא צדיקים בייא זייער טויט
הייסן זייא לעבדיגע אז וויא דער פסוק זאגט וכניתי בו
היודע איש חי דעם בנהו פאטער איז שוין לאנג טויט
גייווען • אונ דער פסוק רופט אים לעבדיגר מענטש ווייל
ער איז אצדיק גיווען • אונ די רשעים הייסן בייא זייער
לעבין אויך טויט אז וויא דער פסוק זאגט ימות המת אויף
זאגט דער פסוק ויאהי הלל רשע • דער פון איז גידרוונען
אז דער רשע בייא זיינעם לעבין ווערט אויף גירופן
מייטער מענטש • אויך בייא זיין לעבין קריגט ער זיך

אויף אימליכש ווארט אונ נאך זיין טויט נשיקט אים
גלייך וויא ער וואלט זיך אויף גיקענט קריגן • גלייך וויא
בייא זיין לעבין נקצא אז דרום איז זיין טויט מיט זיין
לעבין גלייך • דרום הייבט ער בייא זיין לעבין אויך
אמייטער מענטש • אבר דער צדיק הייבט בייא זיין טויט
אויך אלעבדיגר מענטש • אונ בייא זיין לעבן דוקט זיך
אים ער איז טויט; אונ ענפערט קיינעם ניט • נון ליבע
לייט ווער עש וויל מיד פאקנין זאל ער פון זיך אפ טאן
דיא מרה פון גאנה וועט ער קענן קומען צוא אלע גוטע
מדות • אונ דיא מרה פון גאנה ווערט צום מיינסטן נפונן
בייא עשרים • אזו וויא דער פסוק זאגט כסף וזהב יוכה
לך וים לבך ושכחת את ה' אלהיך אז עש ווערט דיר
גיסערט גאלד אונ זילבר • ווערט דער הייבט דיין הארץ;
אונ פאר געכט אין גאט דיין גאט אויך האט גאט קיין
שום זאף ניט אזוא פיינט וויא גאנה אז וויא דער פסוק
זאגט איתו לא איכל איך קען ניט וואונן מיט דעם בעל גאנה
אויף דער וועלט;

אויך זאגט הקב"ה דר גאוותן טוט אן מיין קלייד • אז
ווי דר פסוק זאגט ה' מלך גאות לבש גאט דר קייניג
איז אן גיקליידט מיט גאנה • אונ גאט טוט אן דאש
קלייד אז ער טוט אנקמה אין די רשעים די בעלי גאנה •
דאש ער וויל ווייזן אז זייער גיאות איז ניט • אבער
ווייטער שטייט דאך אין דער תורה אונ גביאים אונ
בתוכים • דאש גאט איז איין עניו מידארף גיט מואריך
זיין דרינען • דען דאש גיפנט מען אין ויתול נון וויא
זאל דר זינדיגר מענטש גיט גידיינקן אין דעם טויט •
דאש ער איז קיין שעה גיט זיך • אונ קאן פאר גיין
אין איין רגע אונ דר מענטש וואש גידיינקט דרינען פר
גיט אים בונדאי זיין גאנה • דר נאך קאן ער קומן צו
פיל גומי מדות • אונ ווערט פהיט פר פיל הרבי עבירות
בפרט פון די עבירות וואש צווישן אים אונ זיין חברי
דהיינו לא תקום אונ לא תסור אונ לא תשנא את אחיך בלבך
אויך אנדרי עבירות דהיינו שילטן אונ קריגן דען דאש
אלץ קוקט פון גאנה • אז ווי דר פסוק זאגט תוכח תוכיח
את עמיתך ולא תשא עליו המא אז דיין חבר האט דיר עפיש
דר ווירר נישאן זאלסטו אים שטראפן • אונ זאגן צוא
אים ווארום האסטו מיר דאש גיטאן • אדער גירעט •

אזו וועט ער זיך פר ענטפערן פאר דיר • אונ איר וועט
שלום ווערן:

אָבֵר עִם אִיו צוּם גַּעשְׁטִין דָּאָשׁ עֵשׂ זָאל אַיִם נִיט
האַרִין קִיין שׁוּם זָאך • אונ קיין רייד • אונ זאל
עשׂ מוֹחֵל לִיין • אַז ווי די צדיקים אונ חסידים פֿר צייטן
פֿלעגן מאַן • די זעלביג צדיקים היינט ביי זייער טויט
לעבדיג ליט • אונ דאָש קומט אַלץ פֿון דער מִדָּה פֿון
עֲנָוָה • נאָך מער דרִשָׁתָּה דיא גְּמָרָא פֿון דעם פֿסוק הוֹכַח
תּוֹכַח אַת עִמִּיתְךָ וְלֹא חָשָׂא עֲלָיו חָטָא וְעָן דו זעהסט אַיִנִּים
אויף עבִירָה מאַן • זאַלסטו אים שְׂמָרְאפִין בְּשִׁתְּקָה
עַר זָאל נִיט מְבוּשׁ וְעֵרֵרִין אָבֵר אַז עַר וויל דִיין שְׂמָרְאָה
נִיט מְקַבֵּל נִיין מַאֲנָסְטו אים וואויל שְׂמָרְאפִין אונ מְבוּשׁ
זיין פֿר לייט • אונ אַז עַר וויל דִיך נִיט פֿאַלְגִין • הייסט
עַר אַיִן כּסִיל אַיִן נאר אונ אַיִן רִשָׁע • אַזעלכין האַט
שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ פֿר בְּאִמִּין מִיזָאל אַיִם נִיט שְׂמָרְאפִין • אַז
ווי דר פֿסוק זאָגט באַזוי כּסִיל אַל תּוֹכַח אֶת דִּי אִיעֵרִין פֿון
אַיִן נאר זאַלסטו נִיט ריידן קיין שְׂמָרְאָה רייד • אונ עַר
ווערט פֿר לאַרין פֿון דר וועלט אונ פֿון יעֵנר וועלט •
אָבֵר דיא לייט וואָש גַּעמען אָן שְׂמָרְאָה פֿאַר ליב
אַז ווילא דער פֿסוק זאָגט אַל תּוֹכַח לִיך פֿן ישנאך הוֹכַח לַחֲסֵם
וְאַהֲבֵד זאַלסטו נִיט שְׂמָרְאפִין קיין לִיך • מאַמער וועט עַר
דִיך פֿינגן שְׂמָרְאָה צו אַיִן חֲסֵם וועט עַר דִיך ליבן • דען
עַר אַזו זיך מְשַׁמֵּחַ מיט דער שְׂמָרְאָה • אַז ווי די גְּמָרָא
זאָגט רבי יוחנן בן גוּרִי זאָגט אַיך הָאֵב גִּימָאכְט דָּאָשׁ רַבִּי
עֻקֵּבא עִיה אַיז פֿיל גִּישְׁלָאָגט גִּינְוֹאָרִין פֿון רבן גמליאל אונ
עַר האַט מִיך נאָך דריבן מער ליב גִּיהֵאט • אַיִף אַיִם
אונ זיין גלייבן אַז גִּינְוֹאָגט דר פֿסוק הוֹכַח לַחֲסֵם וְגוֹ:

אַלְע צייט זאל איטליכר יהודי זעקן אונ אַכטונג געבן
זיך נִיט צווא קריגן מיט זיינע חברים • אונ זאל
איטליכן נומש מאַן אַז ווי זיך זעלפֿרט אַז ווי דר פֿסוק
זאָגט וְאַהֲבֵת לִיעֵד כּמוֹד זאַלסטו ליב האַפִּין דיין חֵבֵר ווילא
זיך זעלפֿרט מה רעך מני לחבֵרד לא תעבִיר וואָש עֵשׂ אַיז
אַיִף דיר גִּיפִיגט זאַלסטו דיין חֵבֵר אַיִף נִיט מאַן ירבי
עֻקֵּבא זאָגט עֵשׂ אַיז אַיִן קליינע פֿרשָׁה וְאַהֲבֵת לִיעֵד כּמוֹד
אונ דִינן היינט פֿל התורה כּולה • אונ אַז עַר שאַפט
מיט דיר עִפִּים זאַלסטו עֵשׂ מאַן • גלייך ווי עֵשׂ וואַלט
גִּינְוֵען פֿאַר קערט דָּאָשׁ דו וואַלט מיט אים גִּישַׁאָפֵט

מְקַבֵּל שְׂפֵן דָּאָשׁ דו זאַלסטו ליב האַפִּין דיין בְּשַׁעֲפֵר • אונ
זאַלסטו מאַן אַלץ וואָש עַר גִּיבִיט אונ שאַפט מיט דיר •
נמציא אַז פֿל התורה כּולה היינט אַיז די דריי ווערטן •
אַז ווי די גְּמָרָא זאָגט אַיִן עובד כּוכָבִים אַזו גִּיקוֹפֵן צו
שטאי אונ זאָגט נִי מִיך מְנַיֵר אונ לערן מִיך פֿל התורה
כּולה וויל אַיך קען שְׂמִיין אַיִף אַיִן פֿוס • האַט אַיִם
שטאי אַנְוֵעק גִּישַׁמֹּסֵן • אַיז עַר גִּיקוֹמֵען צווא הלל • אונ
האַט צו אַיִם אַיִף גִּינְוֹאָגט די אַיִגני ווערטן • האַט עַר
אַיִם מְנַיֵר גִּינְוֵען • דר נאָך האַט עַר אַיִם גִּילערִיגט דיא
דריי ווערטן וְאַהֲבֵת לִיעֵד כּמוֹד • דען דָּאָשׁ אַיז דער כּלל
פֿון כּל התורה:

דְּרוּם אַיז אַיטליכר מחוייב צו גִּידינגן אַיז זיין חֵבֵר
מִדָּבָה גִּלִּיך ווי אַיז זיין מוֹכָה • אונ אַז זיין חֵבֵר
אַיז עִפִּים אַיז אַפְּסָה • אונ עַר קאַן אַיִם גִּיציל זיין •
אונ אַיז אַיִם נִיט מְצִיל • אַיז גִּלִּיך וויל עַר וואַלט אַיִם
אום גִּיבֵרֵאכְט מיט זיין האַנט • אַז ווילא דר פֿסוק זאָגט
לֹא תעֲמִיד עַל דֵם רַעַךְ זאַלסטו נִיט שְׂמִיין ביי דיין חֵבֵר
בְּלוּט • דָּאָשׁ רוא זאַלסטו אַיִם נִיט פֿאַר לאַזן אַיִן אַיִן
צָרָה גִּיִיאָרְט דו בִּיפֵט אַיִם מְחַיִיב צו העלפֿין מיט דיין
לִיב אונ גומש • אונ אַיִם דוא ווילסט זאָגן אַיך קאַן
אַיִם נִיט העלפֿין • דרום שְׂמִיט דער בייא ורואת מֵאַהֲבֵד
זאַלסטו זיך פֿאַרְקִיין פֿר דיין נאַט • דען עַר ווויסט אַיִם
דו קענסט אַיִם העלפֿין • אונ אַיִם נִיט • אונ אַזו אַיִף
בִּי אַלי זאָכן וואָש דר מענטש קאַן זיך פֿר ענטפֿערן פֿר
לייטן שְׂמִיט דר ביי ורואת מֵאַהֲבֵד דען עַר ווויסט דעם
אַפֵּת • אַיִן גר וואָש אַיז מְקִיִּים די מְצוֹת אַיז אַיִף אַיִן
כּלל ווי אַיִן רעכטער יהודי:

שְׂמוּנָה אַכְט עֵרְלִי חֵבְרוֹת וַיִּינן פֿר האַנדן דָּאָשׁ אַז
מען בִּהַעֲפֵט זיך צו זייא לערנט מען אַפֵּס פֿון
ווייערי בייני מדות • דָּאָשׁ עֵרְשָׁמִי ווער עֵשׂ בִּהַעֲפֵט זיך
צו בַּעַל גְּאֻה לעריגט עַר זיך אַפֵּס פֿון זייא די מִדָּה פֿון
גְּאֻה • דָּאָשׁ אַנְדֵרִי ווער עֵשׂ בִּהַעֲפֵט זיך צו רִשָׁעִים •
לעריגט עַר זיך אַפֵּס פֿון זייא געלט אַיִן צו וואַמלן • אונ
תּעֲנִיגִים זיך אַז צו מאַן דָּאָשׁ דריט ווער עֵשׂ בִּהַעֲפֵט
זיך מיט ווייבֵר לעריגט עַר אַפֵּס פֿון זייא זִצֵר הרע • אונ
בִּינֵי הַרְהוּרִים • דָּאָשׁ פֿערטי ווער עֵשׂ בִּהַעֲפֵט זיך צו
זינגי לייט לעריגט עַר אַפֵּס פֿון זייא דְּבָרִים כּמִלִּים • אונ
כ אַלף גלעכט

גלעכטמא אונ קריג אונ איימל ביז דרום האבן די חקמים
 גיזאגט אין פרק די נושא רידן מיט קליני קונדן און
 די נושא זיצן ביי עמי הארצים דאש מאכט אויש ציהען
 דעם מענטשן פון דער וועלט דאש פינפט ווער עש
 בהעפט זיך צו שלעכטי לייט לערינט ער אפ פון וויא
 עבירות און פיל ביזו צו טאן אונ קיין תשובה ניט צו
 טאן דאש זעקסטי ווער עש בהעפט זיך צווא ליצים
 לערינט ער אפ פון וויא לשון הרע און רבילות און
 שבועות און קללות און ליגן זאגן און גיאוף און
 נאך ועלבי גלייכניש :

דאש זיבטי ווער עש בהעפט זיך צווא ארמע לייט
 לערינט ער אפ פון וויא עגרות און גאט צווא
 לזיבן און זיך צווא לאזן פנוגן מיט וואש גאט האט
 אים גיגעבן און פנעקט ניט קיין אייביגש דאס אכטי
 ווער עש בהעפט זיך צווא צדיקים לערינט ער אפ פון
 זיי חקמה און פיל מדות טובות און דאש איז אויך
 איין קלל פון אהבת חברים דאש מיזאל דעם חקר בן
 זיין לב וכות אזו אויך שטייט אין פרק והי דן את כל האדם
 לב וכות זאלקט בן זיין אימליבן מענטשן צו זכות דר
 דין איז אזו ווען דו זעהסט איינס עפים איין זאך טאן
 און עש איז דיר איין ספק אויב ער איז אפרומער טאן
 און אויב ניט און אפילו דוא וויסט גוויש ער איז
 ארשע נאר דו וויסט ניט טאמר האט ער תשובה גטאן
 ביסטו אים מחוייב דן צו זיין לב וכות אגב אז דוא
 וויסט גוויס אז ער האט נאך קיין תשובה ניט גיטאן
 מאגסטו אים בן זיין לבף הובדי און אים פיינט האבן
 אזו אויך זאגט די גמרא אפילו דו זעהסט איין תלמיד
 חכם איין עבירה טאן טארסטו אויף אים קיין ביזו ניט
 גדיינגן דען ער האט בנדאי תשובה גיטאן :

און דער וואש איז אים יוא הושר און גדיינגט
 אויף אים ביזו קופן אויף אים יסורים אז וויא
 דער פסוק זאגט החושד בכשרים לוקח טגופ דער נושא איז
 חושר איין פרומן טאן דער ווערט גישלאגן אין זיין
 גוף דען דאש אלש קומט פון שגאות דרום פראכט ער
 אויף אים ביזו תמיד אז וויא אויך האב אויבן גישריבן
 פון וואען עש נעמט זיך פון גאון דען דר בעל גאון
 האט קיין יראת שמים ניט און מיינט מען טוט אים

תמיד דר ווי דער זיין כבוד אויך לאזט ער אנוק פיל
 מצות פון זיין גאון וועגן נאך מער בריינגט אים זיין
 גאון דש ער פאר שוויגט ניט קיין שום מענטשן
 און וויא באלד מעו רעט אים איין ווארט מיינט ער
 מירעט אים דר ווי דר זיין כבוד דרום פאר דריסט עש
 אים און ער קרינט זיך מיט דיא לייטן נאך מער
 בריינגט אים זיין גאון דאש ער איז קיינים ניט מוחל
 אויף אלס וואש ער האט קעגן אים גיזינדט מיט הייד
 אדער מיט דכנות גבול אדר מיט אנגד נאך און האלט
 די שגאה ביא זיך און וויל אויך זייענים קיין מחילה ניט
 געטין פון זיין גאון וועגן אגב דר וואש איז איין גרא
 שמים און בדיינגט זיך אויך האב דאך גאט אפטר דר
 ווידער גיטאן נוא וויא זאל ער עש מיר מוחל זיין
 אז אויך וויל זייענעם ניט מוחל זיין אזו וועט ער פון
 זיך בנדאי אראפ ווארפן דיא גאון :

אויך דר גאון לייגט אימלכן אויש צווא בייזן אגב
 דער עניו איז אימלכן בן (לבף זכות) דרויף
 איז פאר האנדן דרייא מעשיות איין מעשה אמאל
 האט זיך איין ארומאן פאר דונגן ביי איין עושר אויף
 דרייא יאר איז זיין צייט אויש גיגאנגען אום ערב יום
 פיפור זאגט ער מיין ליבר בעל הפית גיב מיר מיין
 שבר דען אויך וויל פארין אהיים זאגט דר בעל הפית
 אויך האב קיין געלט ניט זאגט ער גיב מיר
 בהמות זאגט ער אויך האב קיין בהמות אויך ניט
 זאגט ער גיב מיר פעלדער זאגט דער בעל
 הפית אויך האב קיין פעלדער אויך ניט זאגט ער
 גיב מיר קליידר אדער געט גיוואנט פאר מיין שבר
 זאגט ער אויך האב קיין שום זאך דיר ניט צו געבן
 אזו איז ער געבד אהיים גיגאנגן מיט טרויאריג גיבטי
 און האט ניט גיבראכט אפילו קיין פחות משנה פרוטה
 נאך יום טוב האט דער בעל הפית אן גלאדין דרייא
 אייזלען מיט עסין שפיז און געלט און קליידער און
 האט עש גיבראכט דעם ארומאן און פרעגט אים וויא
 האסטו מיד בן גיווען זאגט ער אויך האב מיר גיבראכט
 טאמער האסטו בקדיש גיווען אלש וואש דוא האסט
 זאגט ער מיזאל דיר אויך בן זיין צווא זכות פון הימל
 וויא דוא האסט מיד בן גיווען :

נאך איין מעשה איין חסיד האט אקאל אויש גלייזט
 איין מזיד פון דער תפיסה. אויף דער נאכט
 האט ער זיך גלייזט בייא זיך צו פוסן אין דער פריא
 האט ער זיך גיטבלת. אונ פרענט זיינע תלמידים וויא
 האט איר מיד בן גינען. זאגן וויא מיר האבן אייך
 בן גינען לקח זכות. זאגט ער נאט זאל אייך אויך
 בן זיין לקח זכות. נאך איין מעשה (רבי יהושע בן
 חנניה) איז גינאנען צוא איין זונה וויא ער איז גיקומן
 פאר איר הויז. האט ער אויש גיטאן זיינע תפילין.
 אונ גייט אריין צו איר אונ סאכט צו די מיר. דר נאך
 איז ער ארויש גינאנגן. אונ האט זיך גיטבלת. אונ
 לערנט מיט זיינע תלמידים. האט ער וויא גיפרענט
 וויא האט איר מיד בן גינען נאגן זיט מיר האבן אייך
 בן גינען צו אלים נוסין. זאגט ער עש איז אמת. נאט
 זאל אייך אויך בן זיין לקח זכות פון הימיל דרום זאל
 זיך אימלכר אפ לערנען פין דיא דרייא מעשיות. דאש
 ער זאל אימלכן בן זיין לקח זכות:

אויך זאגט דיגמרא דער וואש בגיט זיך ערליך מיט
 זיינע שביגים. אונ דער וואש לייזט דיא ארבע
 לייט אין זיינע נויטען. אונ דער וואש נעמט זיין
 שוועסטערש סאכטער פאר אונזיב. אויף זיט איז
 גינאנט דער פסוק. ווען דיא וועסט נאט אן רופן וועט
 ער דער הערין דיין תפלה. אקאל האט איינער מבנה
 גינען איין חסיד האט דר חסיד גינאנען איין שיפל מיט
 נוסע פירות. אונ האט אים גישקט. אונ בפולט צו
 אים דש שיק איך דיר דרום ווייל דו האסט מיד סכבד
 גינען מיט דיין חלק בן עדן. דאש איך האב בקומען
 ווייל דו האסט מיד סכביש גינען. דרום זאל אימלכר
 גינארנינט זיין דרינגן. אויך טוען מיר דרויף דריי מאל
 אין טאג תפלה. דאש מיר זאלן שטיל שוויינגן אונ
 קיינעם גיט מבנה זיין. אז וויא מיר זאגן אלהי נצור
 לשוני מרע ושחתי וכו' מיין נאט היט מיין צונג פו בייז.
 אונ מיינע לעפצין פון צו ריידן זיינע רייד. אונ צו די
 אלע וואש שעלמין מיד זאל מיין לייב שוויינגן. אונ
 מיין לייב זאל זיין וויא ער צוא אימלכן מענטשין.
 דען זיינען די נוסע מלאכים זיינע מליצים. אונ זאגן
 צו נאט זעה וויא ער האט מוחל גינען צו די לייט וואש

האבן אים פיל בייז גיטאן. אזו גינערסטו אים אויך
 מוחל זיין:

אזוא וויא מיר גיפינן דאש (רבי אליעזר) האט תפלה
 גיטאן אויף רענין. איז זיין תפלה גיט אן
 גינאמן גינארין. דער נאך האט (רבי עקיבא) תפלה
 גיטאן. אונ האט גינאנט אבינו מלכנו חסאנו לפניך. דא
 איז גיקומן איין רענין. איז אראפ גינאנגן איין (בת
 קול) פון הימיל איר זאלט גיט מיינע דער איז פרויער
 פון דעם נאר ווייל דער איז אימלכן מוחל. דרום איז
 זיין תפלה דער הערט גינארין. אונ (רבי אליעזר) איז
 גיט מוחל. דרום איז זיין תפלה גיט דר הערט גינארין
 דרום אויך ווען ישראל זיינען אייניש. אונ זיינען מוחל
 איינש דאש אנדדע אונ עש איז צווישן זיט קיין קריג
 גיט פאר האגדין. זאגט אויף זיט דער פסוק למט אחי
 ורעי ארביה נא שלום בן פון וועגן מיינע ברודער אונ
 גינעלן וועל איך ריידן שלום צווישן דיר. אונ נאט
 וועט אונזאן אלע טובות אונ נחלות וואש די נביאים
 האבן גינאנט. אונ ער וועט אונז שיקן משיות במהרה
 בגיטנו אמן:

סליק פרק אהבת חברים וגמילות חסדים:

ענין הכעס והחמה שלא לכעוס

פרק חמשה עשר

דער פופציטר פרק רעט דער מענטש זאל גיט זיין
 איז בעס. דען פון קיין בעס קומט קיין נויט גיט:

שכל אדם האריך אמו ותפארתו עבור על פשע דער שכל פון
 מענטשין איז ער זאל דער ליינגרין זיין צארין.
 אונ זיין שייגקייט איז ער זאל איפר פארין אויף דיא
 זינד. אז וויא מיר גיפינען בייא דצחק אבינו ע"ה דאש
 אבימלך האט אים אנוועק גיטרופן. דר נאך אז ער איז
 צו אים גיקומן האט ער אים סכבד גינען אונ האט אים
 גיט גינאלט קיין בייז בצאלין. אזוא אויך יוסף הצדיק
 זיינע ברודר האבן אים פאר קויפט. אונ ער האט
 זיט גישפיינט אונ ערליך גיבאלטין. עש איז אויך
 אקאל גינען איין חסיד. אלע נאכט אייך ער האט
 זיך גלייזט שלאפן האט ער אזו גינאנט. דא בן

איך

איד מוחל איטליקן מענטשן וואש האט מיר דער
 ווידער גיטאן . דאש ער זאל קיין עונש גיט ליידין
 דורך מיר . אידך זאגט דיא גמרא דרייא זייגען וואש
 גאט האט ליב . דער וואש ווערט גיט ברוגז אונ דער
 וואש שיקרת זיך גיט אן . אינ דער וואש איז מוחל
 איטליקן מענטשין . רב אדא האט גילעבט עטליכע
 הונדערט יאר האבין אים זייגע תלמידים גיפרענט
 ליבד רבי דורך וואש פאר איין זכות האט איר זוכה
 גינען איז אלט צו ווערן . זאגט ער אידך האב קיין מאל
 גיט גיזערניט אין מיין הייז . אידך בין אידך גיט גאנגן
 פריער פו דעם וואש איז עלטש אדר קעסטליכר גווען
 פון מיר . אידך האב אידך גיט מוהרהר גינען אין דער
 תורה אידך איין אום ריין ארט . אידך אידך בין גיט
 גינאנגן פיר אילין אן תורה אונ תפילין . אונ אידך האב
 גיט גישקאפין אין שול אונ אין בית המדרש . אידך
 האב מיך גיט גיפרייט אין דער צדקה פון מיין חבר .
 אידך האב אידך קינים גיט גירופין מיט קיין צו גאון .
 דרום זאל איטליכר מענטש גינארניט גיין גיט צוא
 זיין אין פעם דען אין דעם בעל פעם גינעלטיקן
 אלע מיני גינאם . אידך קומן אויף אים פיל קרייניק .
 גוא פו זינדיגט ער די וועלט אונ יענע וועלט . רבי זינתן
 זאגט עש קימן פיל קרייניק אויף איין רגון אזוי דר פסוק
 זאגט ונתן לה ה' לב רגז וכליו עינים וראבון נפש : גאט וועט
 דיר געבן איין צארינדיג הארץ . אונ פאר גלענטע
 אויגן . אונ ווייטאג צו דיין לייב . אגא בר הונא זאגט
 דער וואש איז אפט אין פעם איז אפילו דיא
 שכינה גיט גיאבט אין זייגע אויגן . אזוי וויא דר פסוק
 זאגט רשע כגובה אשו כל ירוש אין אלהים כל מומתיו דר לשע
 איבך זיין הויך צארין פארשט ער גיט אין גאט מיט
 אלע זייגע מוחשבות . רבי רמיהו זאגט ער פו נעקט
 אידך זיין תורה . אונ ווערט בארישיא וויא דער פסוק
 זאגט כי כנס בלב ססלים יונה דען דער פעם רועט אין
 הארץ פון די נארין אונ רשעים :

זאל איין מענטש גיט צארינדיג זיין וויא שמאי נאר
 אזוא וויא הלל האט קיין מאל גיט גיזערניט . איין
 מעשה איז גינען איינער האט זיך גינעט צו הונדערט
 גילרין . דאש ער וועט קענן הלל אין פעם אריין פריינגן
 אקאל אום ערב שבת שפעט . האט זיך דער הלל
 גינארניט קימט ער צוא גיין אונ האט גירופין צווייא
 קאל הלל אין דער היים . איז הלל אין דער היים .
 האט ער זיך פאר בונקן זיין קאפ . אונ איז גישווינד
 ארייש גינאנגען צוא אים . אונ זאגט צוא אים מיין
 זון וואש ווילקסט . זאגט ער אידך האב עפיש צו פרעגן
 זאגט הלל פרעג . פרעגט ער אים פאר וואש האבין
 דיא לייט פון ככל גלאטע קעפ . זאגט ער דיא האקט
 גיפרענט אגרוישע זאך . דאש איז דרום ווייל זיי זייגן
 גיט קרוג . אינזאין וויילע ארום האט ער ווידר גישריען
 איז הילל אין דער היים . איז ער ווידר ארייש גינאנגן .
 האט ער ווידר גיפרענט עטליכע מאל אזעלכע זאכן
 לסוף זאגט ער אידך האב פול קשיות צו פרעגן . נאר
 אידך פארקט מיך דאש דיא וועקט ברוגז ווערן . זאגט
 הלל פרעג מיין זון וואש דיא ווילקסט . אידך וועל דא
 פלייבין שטיין . הייבט אן דער מענטש . אונ זאגט
 דיא פיקט דער הלל דער נשיא פון ישקאל . זאגט ער
 וואש פרענטו דען . זאגט ער אידך האב פאר שפילט
 איבך דיר פיר הונדערט גילרין . דאש אידך האב דיר גיט
 גיקענט ברוגז מאכין . זאגט הלל זאי זייער גווארניט
 מיין זון גיט צו זיין אין פעם יער איז וואול ווערט הלל .
 דאש די זאלקט פרלירן הונדערט אונ פיר הונדערט גילרין
 אונ הלל זאל גיט צערקן :

נאך איין מעשה איין עובד כוכבים איז גיקומן צוא
 שמאי אונ זאגט צו אים וויפל תורות האט איר
 ישקאל זאגט ער צוויי תורות תורה שזכתב אונ תורה
 שבעל פה . דאש איז משניות אונ גמרא זאגט ער זאי
 מיך מניר אין דער תורה שזכתב וויל אידך גלייבן אונ
 אין דער תורה שבעל פה וויל אידך גיט גלייבן אזוא
 האט אים שמאי איין שמוס גינעבין מיט זיין שטעקן
 איז ער גיקומען צוא הלל האט ער אים זיא מניר
 גינען . אונ האט מיט אים אן גיהויבן צוא לערנן
 (אב גו) אין דער פריא לעדיגט ער מיט אים פאר
 קערט

קערט (והרובא) זאגט ער נעכטן האפטו דאך מיך
 אנדערש גילערנט. זאגט הילל דו מענטש מיר גלייבן
 איד קען מיט דיר לערנן. בקיצור דער גר איז גיטארין
 איין גר צדק:

נאך איין מעשה איין עובר סוכבים איז הורה גינאנגן
 אינטר דעם בית הסדרש האט ער גהערט דאש
 איינער לערנט מיט זיין תלמיד ואלה הגדים ועלכע
 קליינער זאל מען מאכין דעם כהן גדול. אונ דער עובר
 סוכבים האט געהערט צוא ועלכע קליינער אזוא איז ער
 גיקמן צוא שמאי. אונ זאגט זאיי מיד מנייר אונ מאך
 מיד פאר איין כהן גדול. האט ער אים איין שטויס
 גיעבן מיט זיין שטעקן דער נאך איז ער גיקמן פאר
 הילל האט ער אים יא מנייר גיווען. דער נאך האט ער
 גיוואלט מיזאל אים מאכין פאר איין כהן גדול. זאגט
 הילל צוא אים עש קען גיט זיין בוי דוא מוזט פריער
 לערנן אלע דינים פון איין כהן גדול. אז ער איז גיקמן
 צוא דעם פסק הדין הקב יומת איין פקעמך וואש איז
 גיט פון ורע אהרן חכהן אז ער גיעהנט צוא טאן דיא
 עבודה קומט אים מיתה. פרענט דר גר אויף וועמן גייט
 דער פסק. זאגט הילל אזילו אויף דוד הסלק זאגט ער
 מביט איד בין פון עובדי סוכבים בין איד בנודאי גיט
 ראוי אריין צוא גיין אין בית המקדש אריין. אדר דיא
 עבודה צוא טאן. הר נאך איז ער גיטארין איין גר צדק
 אמאל איז ער גינאנגן צו שמאי אונ זאגט צו אים ווארום
 האפטו מיר גיט גינאנט אז איד קען גיט זיין קיין כהן גדול
 דיין צאריין האט מיר שיר אום גיבראנט פון דער יודיש
 אמונה. אונ דיא ענה פון הילל האט מיד יא גבראנט
 דר צוי פיל גברות זאלין קמן אויף זיין קאפ:

אמאל זיינן זיך אלי גרים צום אויף גיקמן בנאנדר.
 אונ זאגן איינש צום אנדרן דר פעס פון שמאי
 תמ אונו שיר אום גבראנט פון אונזר אמונה דרום זאל
 איימליך גיטארנט זיין גיט צו זיין אין פעס. אויף זאגט
 די גמרא דאש דריי מאל שטייט אין דער תורה דאש
 משת רבינו עיה איז ברנן גיווען. אזוא האט ער זיך
 טועה בדין גיווען. גוא מביט אמאנדר מענטש. דרויף
 זאגן די חכמים זיל דר בעסן איז גלייך ווי איין משוגע
 בפרט ווער עש מאכט עפיים קיילע אדרר ער שלאנט זיין

קינד אין פעס. האט ער בנודאי גרויש עונש דר פאר.
 די חכמים גלייבן די זאך צו איין מענטשן וואש מראנט
 אין איין האנט איין כלי מיט נוסן אייל. אונ אין דער
 אנדרר האנט איין כלי מיט וואשער. אונ ער דארף
 גייטיג אויש ליידיגן איין האנט אזו גיט דאך מיט דער
 שכל ער זאל אנועק ווארפן דיא כלי מיט וואשער. אונ
 דעם אייז זאל ער האלטן. אונ דר וואש טוט פר קערט
 איז ער דאך אברוסר נאר. אונ איין משוגע. אזו איז
 דאש אויך. ער זאל איין האלטן זיין פעס וואלט ער
 גיקענט האבן עולם הבא. אז ער טוט אבר פר קערט
 פר לירט ער עולם הבא. אונ האלט ביי זיך דאש בייז
 דא האבן די חכמים זיל איין קעסטליכי עצה גיעבן ווי
 אזו מיזאל פון זיך אראפ ווארפן דעם פעס. דאס מיזאל
 גיבריינקן אין טויט וויא אויבן שטייט:

אזו אויך ווען איינער וויל תשובה טאן אויף זיינע
 עבירות. אונ איז אויף זיך מקבל תענית. אז ער
 זאל נאר איין מאל איין האלטן זיין צאריין פון נאטש
 ווענין איז גלייך וויא ער וואלט גיפאסט. אונ וואלט זיך
 סינפים אן גיטאן. דען הקב"ה איז אים מוזל אלע זייני
 עבירות. דרום זאגן די חכמים זיל איינדר מיזאל ליידיגן
 שווערי יסורים. בעסר זאל מען ליידיגן די גרינגע יסורים
 פון פעס אויף האלטן אויך דאש איז אים גיט כחל פון
 זיין לערנין אונ דאוונן. גיט מער ער דארף פר הערין
 אונ פר זעהן דורך דעם ווערן אים פר געבן זייני עבירות
 אונ ער באקומט דיא זכות פון יענס וואש איז אים
 מכנה. אונ ייענר בקומט דאש גיהנם:

דרום האבן דיא חכמים זיל גינאנט ווער עש וויל אין
 זיך האבן די בעסטי מדה פון אלי. מדות דאש
 איז די ענה: צום ערשטן מוז ער פון זיך אפ טאן
 דעם פעס. דען איין רגון אפילו ער האט שוין תשובה
 גיטאן וויפל יאר. פר דארבט ער אור מיט איין מאל
 פעס. דאש זי איז פר גישט גיעהנט. דר ראשית אכמה
 שרייבט ווער עש וויל רעכט תשובה טאן זאל ער
 אשכנעה טאן גיט צו זיין אין פעס. אונ אויב ער וועט
 פאר געסן דיא שבעה. זאל ער זיך איין קנס מאכין
 צו געבן אין צדקה אריין. אז ער וועט זיין אין פעס
 אבר אז ער זעהט איינס איין עבירה טאן. אזו וואלט

ער דאך געענט ברויז ווערין ווייל עש איז פון גאטש
 וועגן . נאר ער טאר דאך נישט עובר זיין זיין שכונע
 דרום זאל ער זיך שפעלן גלייך ווי ער איז ברויז .
 אזו זאל ער זיך נחמני זיין געלעבע יאר . ביז ער וועט
 באקומן אין זיך דיא מדה פון ענה :

אין איין מעגות איז דר מענטש גרויז ברויז צוא ווערין
 דרום זאל ער זייער גיווארינט זיין דען דעגמאלט
 איז ערער וויא אין אנאנד טאג . דען עש ווארט פיל
 בעסר גווען ער זאל נישט פאסטן . אזו איז אויך דער
 דין אום שבת אונ יום טוב . אזו אויך אז איינער האט
 בייא זיך אויך דעגמאלט איז אויך פיל גרעסר דיא
 עכירה פון פעס . איידער אנאנדערט קאל . דען דיא
 אויך הויס מיין ער מאכט דרום איין קריג מיט זיין גוינד
 קדי ער זאל אונ פטרין . דרום איסלוקר מענטש וואש
 וויל האבן אין זיך דאט שמום . זאל ער פון זיך אפ
 טאן די ביזי מדה . אזו וועט אים גאט מציל זיין פאר
 אלי ביינע פורעניות אונ יסורים אונ פאר איין מיתה
 משונה . אונ פאר דעם גיהנם . אונ ער האט שלום
 אויך דער וועלט . אונ אויך זייער וועלט . אונ קומט
 מיט שלום אין גן עדן אריין . אז וויא דער פסוק זאגט
 או יחוק במעויו עשה שלום לי :

סליק פרק הכעס והחמה :

הלכות שלא לספר לשון הרע וניבור פה
 פרק ששה עשר :

דר נעקציר פרק רעט מיואל נישט ריידן קיין לשון הרע
 אונ ניבול פה :

לכו בניס שמעו לי וראת ה' אלמדם מי האיש החפץ חיים אוהב
 ימים לראות טוב נצור לשונך מרע ושפתך מדבר מרמה גייט
 קינדך העקט מיד צו . איך וועל אויך לערנען די וראת
 פון גאט ווער איז דער מענטש וואש וויל לעבין בעוהז
 ובעוהיב . אונ ער האט ליב צוא זעהן גוטש אין זיינע
 מעני . היט דין צונג פון לשון הרע . אונ ריינע לעפעצין
 פון צו ריידן שאלקהאפטקייט מעשה איין גוויקן קרעמ
 איז ארום גיפארין פון איין שטאט צו דער אנדרר . אונ
 האט אזו אויש גישרען ווער וויל קויפן דאש לעבין . ביי
 מיר איז דא קרייטיקר פון אייביג לעבין . אז די גאמער

פון רבי ינאי האט אים דער הערט אזו שרייבן . איז ויא
 גיקומען פאר איר פאטער . איז ער גינאנגען צוא דעם
 מענטשין . אונ זאגט אים פאר קויף מיר ריינע קרייטיקר
 זאגט ער צו אים דו פיר קויפסט ועלכסט אויך די אייגע
 קרייטיקר . פרענט אים רבי ינאי וואש איז דאש . זאגט
 ער זאגט דען נישט דער פסוק מי האיש החפץ חיים אוהב וגו'
 נון זעהן מיר וואול אז דאש לעבין היינגט אין דער צונג
 אונ אין מויל פון מענטשין . אזו אויך זאגט דער פסוק
 מות חיים ביד הלשון דער מוים אונ דאש לעבין היינגט אין
 דער צונג ווען . דער מענטש רעט גוטע זאכן האט ער
 דאש לעבין . אונ פאר קערט האט ער דעם מוים . אז
 וויא דער פסוק זאגט שומר פי ו לשונו שומר מצות נפשו ווער
 עש היט זיין מויל אונ צונג . היט ער פון צרות זיין
 לייב . דען דער צונג איז גלייך וויא איין האנט . דרום
 זאגט דער פסוק מות חיים ביד הלשון אזו וויא דיא האנט
 קען אום ברייגען איין מענטשין . אזו איז אויך דיא
 צונג . אונ די צונג איז נאך פיל ערנער . דען די האנט
 קען נישט טויטן איין מענטשין . סיידן זיא איז נאדרינט
 צו אים . אונ בגרייפט אים . אבער די צונג קען טויטן
 פאר הונדערט מויל . דרום זאגט דער פסוק חז שחוט
 לשונם מרמה דבר אזוא וויא איין פייל אזו מוט קוילין דיא
 צונג וואש רעט שאלקהאפטקייט . אונ לשון הרע קען
 טויטן איין מענטשין אפילו ער איז פאר הונדערט מויל .
 אזו וויא דר פסוק זאגט שתו בשמים פיהם לשונם חתך בארץ
 זיי מוואן אין הימעל זייער מויל אונ זייער צונג גייט ארום
 אויך דער ערד . בלוקר לשון הרע גייט אזו ווייט וויא פון
 היסל צו דער ערד . נאך איין פשט איז זיא טונען זייער
 מויל אין הימעל בלוקר וויא ריידן פון גרוישע לייט .
 אונ זייער צונג גייט ארום אויך דער ערד . בלוקר זיא
 ריידן אפילו פון שפעלע לייט . דען דר וואש גוויינט זיך
 צו ריידן לשון הרע . רעט ער פון אלע לייט גלייך . אויך
 גוטע אונ שלעכטע אויך נאדרינט אונ ווייטע אונ מאנבלן
 אונ ווייער אויך יונגע אונ אלטע : (כמה) וויא זייער
 גרויש איז דער ענגש פון דיא וואש ריידן לשון הרע .
 לא די זיא פאר זינדדיגן זייערע מעני . אונ עולם הבא
 אויך . נאר זיי פאר זינדדיגן נאך זייערע ווייב אונ קינד .
 אונ אז איין אשה רעט לשון הרע . פאר זינדדיגט זיא איר

מאן

לב הלכות שלא לכפר לשון הרע וניבול פה פרק ששה עשר מוב פר

מאן און קינד' און קוקן אום פון זייער גוטש' אפילו דר
 וואש הערט נאר צוא לשון הרע מוז אויך גרויש ענגש
 ליידין. דרום האט גאט בשאפין די לעפליך צום אויער
 דאש אז איינער וועט הערן בייעט בייד זאל ער דר מיט
 פאר שטעקן די אויערן. און דרום זיינען די פינגער
 שפיציג. כדי מוזאל זייא קענין אין אויער אריין טאן גיט
 צו הערן קיין בייעט בייד:

דאש הרב קיים פון דער עבירה פון לשון הרע לערנען
 מיר אפ פון מרים הנביאה ויא האט גרעט אויף
 איר ברודער משה רבינו ע"ה. האמשע איר פונגה איז
 דאך גיווען צוא גוטן אים און זיין ווייב. דאך איז זיא
 פארט גשטראפט גיווארן מיט צרעת. נוא וויא גרויש
 איז דער ענגש פון דעם וואש איז זיך סתכונן צוא ריידן
 בייעט בייד. און לשון הרע. דרום גיהער זיך אימליכר
 היטן דער פאר. דא וועל אויך בשיידין וועלכעס הייסט
 לשון הרע. ווער עש דעם פון די לייטן. אין דעם הייז
 לעבט מען וואול: אין דעם הויז קאכט מען וואול אין
 דעם הויז עסט מען וואול. אדער מען גייט אין שיינע
 קליידער וואו נעמען דאש אלש דיא לייטן. אדער ער
 זאגט יענער האט שלעכטן גיטאן. אדער ער זאגט דוא
 קענסט דעם גיט וואלכטו אים אזו קענען ווי אויך וואלכטו
 זיך פאר וואונדערט אדער דעסט גלייכין נאך ועלכע בייד
 דאש איז אייטל לשון הרע קוקן פון דר נאך וואש איינר
 רעט פון חבר אז ער הערט גיט הייסט לשון הרע:

רבילות הייסט אז איינער קוקט צו זיין חבר און זאגט
 דאש און דאש האט דיר יענער גיטאן
 אדער גרעט אויף דיר. דער פון קוקט רציחות
 ר"ל בפרט אז מיט זיין לשון הרע און רבילות איז ער
 מוזיק זיין חבר. האט ער בודא קיין חלק לעולם הבא גיט
 די עבירה פון לשון הרע איז הארבר פון אלע עבירות
 וואש שטייאן פאר באטן אין דער תורה אויך איז גאט
 גיכער מוחל דיא עבירה פון זנות מיט איין אשת איש.
 איידר די עבירה פון לשון הרע אזו וויא מיר גיפיגן אין
 דער גמרא דוד הקלף איז גיעסין ביי דיא סנהדרין און די
 סנהדרין האבין גילערניגט אנערעע הלכות דא האבין זיך
 אן גירופן (רואג און אחירוכל) ווער עש איז מונגה מיט
 איין אשת איש וואש פאר איין מירה קוקט אים און

זייער פונגה איז גיווען דוד הקלף מבליש צו זיין זאגט דוד
 צו זיי דער וואש איז מונגה מיט איין אשת איש קוקט
 אים חנק אבער ער האט דאך איין חלק לעולם הבא.
 אבער דער וואש רעט לשון הרע. און איז מבייש זיין
 חבר. דער פאר לירט עוה"ב און עוה"ב. און אויף אלע
 עבירות פון דער תורה דער ליינגירט הקב"ה זיין צארין
 טאכער וועט ער תשובה טאן. און אויף לשון הרע
 שטראפט ער אים באלד אויף דער וועלט אין זיין לייב
 און גוטש און אויף יענער וועלט שטראפט ער זיין גשמה
 און אפילו דיא לייט וואש זיצן לעבן אים און שטראפן
 אים גיט דרויף וועלן זיי אויף ענגש ליידין:

דרום זאל מען אים אן שרייען דוא רשע בייד גיט פון
 דיא לייטן און אז ער קערט זיך גיט דער צוא.
 זאל מען פון אים אנטלויפן און אויב עש איז אזו איין
 מענטש וואש מיהאט מוכא פון אים צוא אנטלויפן זאל
 מען צוא מאכין דיא אויערן און בעוהה איינזערט אין
 אונזערע דורות איז דאש לשון הרע און רבילות זייער
 נהרבה גיווארן דרום האבין די חכמים איין עצה גינעבן
 וויא מוזאל באהיט ווערן פון דר גרושר עבירה אימליכר
 קענטש זאל זיך גיוויינען ווייניג צוא ריידן אזו וועט ער
 זיך גיט אויש ריידן קיין שלעכטן אויף שטייט אין פרק
 (רבי שמעון) זאגט אלע מיינע טאג בין אויף גינזיגן
 גיווארן צווישן פלמדיי חכמים האב אויך קיין בעסערע
 מכה גיט גיפונען אז שווייגן אויך האט שלמה הקלף
 גיזאגט גס אויל מהריש חכם יחשב איין נאר אז ער שווייגט
 איז ער אויך גידעניגט פאר אהכם און ווען איינר גווייגט
 זיך אין שווייגן ווערט ער באשירקט פל לשון הרע און
 רבילות און ניבול פה. און פל עבירות. און דרויף
 ניבול פה קוקט פיל בייז אויף שונאי ושואל ר"ל. אז זיי
 די גמרא זאגט דאש פיל עבירות דער גיטאן זיך אלי טאג
 איבר ניבול פה. רב נתן זאגט אימליכר קענטש ווייסט
 וואול ווארום די התן און בלה גיען אונס דר חופה. נאר
 דער וואש רעט ניבול פה פל לירט ער עולם הבא. און
 אפילו עש איז אויף אים נגור גיווארן פיל גוטש פל זיבציג
 יאר. ווערט עש פל קערט צו בייזן רבה פל שיא זאגט
 פון ווענין רב תמרא. מען מאכט אים אויף איין סוף
 גינעם. אזו זיי דר פסוק זאגט שוחה עמוקה פי דות זעם ה'

יכל שם איין מיהם מאכט מען דעם וואש רעם פרעמד
 רייד אונ ניבול פה דר וואש דער צעריגט הקב"ה וועט
 אהין אריין פאלן • די גכרא זאגט אין לשבת פון וועגן
 דער עבירה פון ניבול פה קומן אויף שונאי ישראל פיל
 צרות אונ ביזוי גזירות אונ די קינדער שטארבן ר"ל • אונ
 די יחוסים אונ אלקנות שרייאן אונ קינד ענטפערט ווי
 גיט • אזו ווי דר פסוק זאגט על כל כחוריו לא ישבח גו ועה
 דאך די גרויס עבירה וואש דר קענטש טוט מיט זיין
 מויל אונ צונג :

דרום איז ראוי דער מענטש זאל זיך וואול באדיינקען
 איידער ער לאזט ארויש זיין ווארט פון מויל • ער
 זאל בעסער אויש געבין פיל געלט אויף אום נוצליכע
 זאכן • איידער ער זאל ריידן אום נוצליכע רייד • דען
 געלט קאן מען ווייטער גווען • אבער קיין ווארט קאן
 מען ניש צוריק האפן • סיידן דורך גרושע תשובה • דען
 אימלקש ווארט וואש דר מענטש רעט ווערט אין גשריבן
 אין איין בוך • אונ אויך רעט ער אגוט ווארט ווערט דרויש
 אנטער מלאך • אונ פון איין שלעכט ווארט ווערט אשלכטר
 מלאך • אונ ווי בצאלון אים זיין שוכר אונ עגש • דיא
 חכמים ז"ל שרייבן דאש מויל איז נאר באשפין גווארן
 גאט צו דיבין • אונ תורה צו לערנען אונ מצות צו מאן
 אז וויא איך וועל דא עש בשיידין • דאש איז דאך ודוע
 דאש גאט דאט זיך אויש דער וויילט אין זיבנטן • לשבת
 איז דר זיבטר טאג • שמיטה איז דאש זיבעטע יאר • זיבל
 איז דיא זיבטע שמיטה • אויך דאש זיבטע טויזנט יאר •
 אז וויא אויבן שמיט אין הלכות שבת • אזו אויך דאש
 מויל איז די זיבטע בלי • עש שמיט צווישן צוויי אויגן
 אונ צווישן צוויי אויערין אונ צווישן צוויי נאז לעכר •
 אונ דאש מויל איז דאש זיבטע • דרום האט עש גאט
 אויש דער וויילט מיזאל אים דער מיט לובן :

אזו אויך אין מויל האט ער בשאפין צוויי כלים •
 איינש גיזער צו דעם נוף דאש איז דער וושט •
 ראש אנדרי גיזער צו דער נשמה • דאש איז דער קנה •
 דאש ער איז בשאפין גווארן נאר צוויי אייטל געמליכע
 זאכן • צו תורה אונ מצות אונ גאט צו לויבן • נא ווען
 איינער איז מטמא זיין נושט פלים מיט בייזע רייד • ווי

גרויש אונ הארב איז דיא עבירה • אויך האט שלמה
 המלך ע"ה גיזאגט ברוב דברים לא יחדל פשע דורך פיל רייד
 ווערט גיט פאר מיטן די זינד דאש עש איז גיט גימאלט
 ער זאל זיך גיט אויש ריידן קיין לשון הרע אונ רכילות •
 אונ ניבול פה אונ ליגן אונ תנופות • אויך האבין דיא
 חכמים ז"ל גיזאגט וכל המרבה דברים מביא חסא ווער עש
 מערט רייד בריינגט ער זינד • דען עש איז גיט גימאלט
 ער זאל גיט אויש ריידן קיין לשון הרע • אונ בלויז
 איז דאך דברים במלים אויך אגרוישע הארבע עבירה :

דרום האבן די חכמים ז"ל גיזאגט יחסותה רבבל שתקתה
 דער ירום פון בבל איז שווייגן אבר דער וואש
 רעט פיל דאך • מען אים וואול בודק זיין אויב ער איז
 איין מיוחס • בפרט דער וואש איז זיך מתכבד מיט דר
 שאנד פון זיין חבר • אדר ער ווארפט אים אויף איין שם
 רע • זאלסטו וויסן אז ער האט דיא זאך אין זיך זעלבסט
 רופט ער אים ממור • איז ער בונדאי זעלבסט איין ממור
 רופט ער אים רשע איז ער זעלבסט איין רשע • רופט ער
 אים גנב איז ער זעלבסט איין גנב • אונ אזו אויך אלע
 זאכן כל המוסל כמומו פוסל דער וואש פסלת יענם מיט איין
 מום • איז ער בונדאי זעלבסט פסול מיט דעם מום •
 אויך האבין דיא חכמים ז"ל גיזאגט דער רבי זאל לערנן
 מיט זיינע תלמידים מיט אקורץ לשון • נון איז דאך שוין
 מב"ש אונ ק"ו דאש מיטאר ניש ריידן קיין איברגע רייד
 גיט אין דער תורה :

די לייט האבין גיפרעגט איין חכם פו וואש שווייגסטו
 תמיד האט ער גענטפרט איך • רייד גיט מער נאר
 אין תורה אונ מצות אונ אין דאוונן • אבער גיט אין
 אנדערע זאכן • אויך זאגט דיא תורה פון פיר איקלייא
 זאכן וועגן זיינען ישראל אויש גילויזט גווארן פון
 מצרים • אונ איינש דער פון דאש קיין לשון הרע איז
 גיט גינען צווישן זייא • ווער עש איז דרינען גווארנט
 ווערט בהיט פאר צרות • אונ בייזע בנעניגש אז וויא דר
 פסוק זאגט שומר פיו ולשונו שומר מצות נפשו אונ אויך האט
 ער לאנג לעבן אונ אייטל גוטע מעג • אז וויא דער
 פסוק זאגט מהאיש החפץ חיים וגו' אז וויא אויבן שמיט :

מליק פרק לשון הרע ורכילות וניבול פה

לב ענין הניפות ליצנות שקרים ונרגן פרק שבעה עשר טוב פה

האומרים לרע טוב ולשוב רע ולכן כאלו קש לשון אש ויחייא צוא
 ריא לייט וואש זאנין צום שלעכטין סאן נומש .
 אונ צום גומין שלעכטין פון הניפות ווענין . דרום וועלין
 זייא פאר ברענט ווערין וויא שפראיא אין דעם סייאר
 פון גיהנם :

רבי אליעזר זאגט ווען איינר טרייבט הניפות צוא איין
 מענטשין לסוף פאלט ער אריין אין זיין האנט .
 אז הנגיה דער נביא שקר האט פאלש נביאות גיזאגט
 דאש ישראל וועלין באלד דער ליוט ווערין פון כבל אונ
 ריא כלי המקדש וועלין ווידער גיבראכט ווערין מין
 ירושלים . האט ירמיהו גיזאגט אמן עש זאל אמת ויין .
 נאר איה האב גיהערט אנאנדר נבואה דאש די איבריגע
 ברים וואש זיינען נאך דא וועלין אויך גינומסן ווערין .
 אונ ריא איבריגע ישראל וועלין נאך פאר טרייבין ווערין
 אין גלות אריין דרום קערט אייך גיט צוא דעם נביאות
 שקר אונ טום תשובה . נון ווייל ער האט גיזאגט אמן
 אויך זיין פאלשע נביאות . דאש הייסט הניפות דרום
 איז ער גיפאלין אין זיין האנט אריין . דאש ער האט
 אים גינומסן אין תפיסה אריין . אז וויא ריא גיטרא
 זאגט כל המחנה לרשע לסוף נפל בידו ווער עש תנפת איין
 רשע לסוף פאלט ער אין זיין האנט אונ אז איין קהל
 תנפנין איין מענטשין איז דאש ועלביגע קהל מיאום פו
 הקב"ה וויא איין גדה אז ווי דר פסוק זאגט ערות חנה גלמור :
 רבי שמעון בן תלפחא זאגט זינט די בעלי תניפה וייגן
 אויך גישאנען . דא פסקתה מען ריא פאלשע

גם הוא לי לישועה כי לא לגניו חנף יבא נאמש יתברך וועט
 מיר אויך זיין אין מין הילף . דען פאר אים פוסק
 גיט דער בעל הניפה רב חסדא זאגט פון רבי ירמיהו
 ווענין פיר ביהות קומן גיט אין דער מחיצה פון נאט .
 בלומר פאר דער שכניה . ריא בעלי הניפה . אונ בעלי
 שקר . אונ בעלי לשון הרע . אונ ליצנים דר סימן דרויף
 איז (חש"ל) חנפנים . שקרים . מספרי לשון הרע . ליצנים .
 ריא נכרא בריינגט דרויף פסוקים . רכויא ויינען וואש
 נאט האט פיינט . איין תנמן וואש רעם מיטן מויל אונ
 דאש הארץ איז גיט דער בייא אונ דר וואש ווייס עדות
 זיין חקר אונ זאגט גיט : אונ ווער עש זאגט עדות איינר
 אליו דאש זיין חקר האט מונה גיווען . רבי שמעון בן
 יוחאי האט גידרשט וואש מינט דער פסוק אשרי האיש
 אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חסאים לא עמד וכמושב לצימ
 לא ישב וואול דעם מענטשין וואש גיט גיט אין ווען פון
 ריא רשעים . אונ אין ווען פון ריא ונדריגע שמיים ער
 גיט . אונ אין דעם זיצונג פון שפעטערש זיצט ער גיט .
 נאר דער פסוק ווייט אונ אז דר וואש גייט אום מיט די
 רשעים . וועט ער דער נאך מיט ויזא שטיין אונ זיצן .
 אויך אים זאגט דער פסוק אם חכמת חכמה לך ולצח לנכר
 חשא גיטסו איין חכם אין דער תורה אונ מצות . איז
 דיין חכמה צוא דיר ועלברט . בלומר עש איין קיינט גיט
 אזוא נום וויא דיר אז וויא ריא נכרא זאגט רבא האט
 גיזאגט צו זייגע תלמידים איר זאלט גיט טרייבין מין
 ליצנות אזו וועט אויך אייך מין יסורים גיט פוקן :

רבי קמינא זאגט דר וואש טרייבט ליצנות ווערט גיטיגט
 זיין שפיז אונ פריקה . אז וויא דער פסוק זאגט
 משך ידו את ליצנים . נאט ציהט אונעק ריא פריקה פון דר
 האנט פון ריא שפעטערש . לסוף פוקט ער אין גיהנם
 אריין . אז וויא דער פסוק זאגט ים עברת הים ההוא . אונ
 עברת מינט מען דעם גיהנם . רבי יהושע זאגט איין
 בעל נאזה פאלט אריין אין גיהנם . רבי מנחם זאגט דר
 וואש טרייבט ליצנות . דער פאר לענט די נאנצע וועלט
 אז וויא דער פסוק זאגט ואל תחלוצו כי כלה ונתיח איר
 זאלט גיט טרייבין מין ליצנות : דען איר פאר לענט די
 נאנצע וועלט רבי אליעזר זאגט דר וואש טרייבט הניפות
 פאלט אריין אין גיהנם . אז וויא דער פסוק זאגט חי

דינט ב בית

דינט ער נאר איין עבודת פוכבים • אבר דער חונף דינט
 פיל עבודת פוכבים דש ער חנפת פיל לויט • דאש אנדרי
 די עבודת פוכבים זעלבסט דער צעריגט ניש נאם • אבר
 בייא הניפות • אפילו ווער עש אזו נאר מקבל הניפות
 דער צעריגט ער אויף נאמי דאש דריטע די לויט קענען
 זיך פאר דעם חונף ניש היטן • דען ער גייט צריין אונ
 שטעלט זיך גלייך וויא ער איז אצדיק • אונ קען קיין צוויי
 ניש ציילן • אבער באגת איז נין פונעם נאר דיא • לויט
 מרבה צוא זיין:

אויך הייסט דר חונף איין נכב • דען ער נכבת די דעה
 פון די לויט • דאש מען פר מרויט פר זיי ויערי
 כבודות • אונ דאש איז פיל עקרג ווי דער וואש גנבת
 געלט • דרייא ערלייא הנפנים זינען פאר האנדן דאש
 ערשטי ווער עש חנפת די לויט • כדי זיי זאלן אים ליב
 האבן • אונ ער זאל זון האבן אין ויערי אויגן אונ די
 חנפה פון חונף ווערט ניש דר הערט • אונ ווערט פר
 שעקט • אונ ער בריינגט פיל צרות אויף דער וועלט:
 דאש אנדרי ווער עש מריקט הניפות פון זיין הנאה
 וועגן • דאש ער חנפת דע עשירים אדר ראש
 כדי ער זאל ביי זיי עפים גיבן • אונ האט זיין בטהון
 דחויף • דר חונף איז נאך פיל עקרג • אויף אים זאגט
 דר פסוק אורח הבר אשר יבטח כאדם פר פלוקט זאל ווערן
 דר מענטש וואש פאר זוכרט זיך אין אטענטשן דאש
 דריטי ווער עש ווייזט זיך גלייך וויא ער איז פרום אונ
 גייט אין שול צריין • אונ בוקט זיך צו מורים • אונ זיין
 פונעם איז דר מיט כדי מען זאל אים מאכן פאר איין
 גבאי • אדר ראש תקהל • אונ זיין פונעם איז מיט זיין
 הניפות איין צוא פירן דאש קהל • כדי ער זאל הוץ
 גיהאלטן זיין • אונ ער מאכט זיך לאנג קליידר אונ
 דעקט אים זיין פנים מיטן טלית • מיזאל קיינן ער
 דאך נט בפונות אונ ער מאכט זיך פר איין צדיק אונ
 חסיד דער זעלבסער חונף איז נאך פיל עקרג פון דיא
 ערשטי • אונ ער פר לירט עולם חבא • אונ עש העלפט
 אים זיט סידרן הויש השוכה • עש שמייט דאך שוין
 אויפן דאש פיר כיתות קען ניש קובן פר דר שכניה
 חנפנים חסדיו לשון הרע ליצנים דיא פיר כיתות זיין
 גיטילט אויף עטליכי חלקים • די הנפנים זיין נטיילט
 אויף זיין חלקים:

דאש ערשטי ווען איינר זעהט זיין חבר איין עבירה
 מאן • אדר ער ווייס דאש ער האט איין עבירה
 ניטאן איז ער ניש אים גירעכט • פון זעלבע הניפות
 קוקט פיל ביי • איינש ער מאכט דאש זענר כנעקט
 ניש קיין תשובה צו מאן • דאש אנדער ער איז דאך
 אים מחייב צו שבראפן אונ ער ניש אים נאך גירעכט
 דאש דריט ער מאכט דאש ער וועט עש וידר מאן •
 דאש פערט עש קאן דאך זיין דאש מיט דער עבירה
 טוט ער שאדן איין מענטשן אונ ער שטארקט דיא
 עוקרי עבירה • כפ"ש אז די עבירה איז מפורסם פאר
 אלי לויט • אונ דר חנפן מאכט גירעכט דעם רשע •
 אונ אום גירעכט דעם צדיק • דאש איז צווייא ערלייא
 עבירות • דאש אנדרי ווער עש לויקט איין רשע פאר
 לייטן דען ווען עש גיפעלן אים זייני מעשים • כזו
 ער דאך אזו זיין ווי ער • אזו ווי דער פסוק זאגט עובי
 תורה יחלו רשע די וואש פר לאזן די תורה די לויבן דעם
 רשע • דען אויב ניש וואלט ער קיין רשע ניש גילויקט
 אונ וואלט דר ציילט זייני ביניו מעשים • דאש דריטע
 ווער עש לויקט איין רשע פר אים אליין • אונ חנפת
 אים אונ זאגט אים די אונ דינוטי מעשה האכטו גיטאן
 אונ זיינע ביזע מעשים גידייקט ער אים ניש דר מיט
 מאכט ער דאש ער טוט קיין תשובה ניש • אונ קריינט
 נאך מער נאנה • דאש האבן דיא חכמים זל גיזאנט
 אפילו די נאנצי וועלט זאגן דו ביקט אצדיק • זאלקטו
 דאך דיד האלטן פאר איין רשע • אונ זאלקט פיננט
 האבן די וואש לויבן דיד • דען וויא בריינגן דיד צוא
 גרוישי ליד • אונ צום גיהנם:

דרד החלד עיה האט אויך גישאלטן דעם חונף • אז
 ווי דר פסוק זאגט וכתה כל שפתי חלוקת לשון מדברת
 גדולות נאם זאל פר שניידן די גלאטי לעפצין • אונ די
 צונג וואש רעט גרושקיים • אויך אמיל לייט מרייבן
 הניפות דר רשעים וואש זיין רייד • דאש זיי ווילן ביי
 וויא געלט אנער שררה בקובן • אויף אים זאגן דיא
 חכמים זל דאש דר כבוד ווערט פון אים אפ גישויט
 דורך גרוישי שאנד • דאש פערט ווער עש בהעפט זיך
 צוא איין רשע • אונ לויקט אים ניש • אונ שבראפמ
 אים אויך ניש • דאש הייסט אויך הניפות • אז ווי דר
 פסוק

פסוק ואנט ברחבך לרשע פרוץ ה' את מצידך דער נביא
 ואנט צוא יהושפט מלך יהודה ווייל דוא האפט זיך
 בהעפמט צוא איין רשע. האט גאט צו בראבין דייע
 בעשים. בלוצר דו וועסט קיין מול גיט האבין. אויך
 אזיך דו חנה גמאס ביא גאט. אז וויא דר פסוק ואנט
 גבוה בעניו נמאסער אזי קבוזה אונ מאוס אין זייני אויגן
 אויך איז ער גמאס ביא דוא צדיקים. די חכמים ויל
 זאגן אויך אז דר חנה מוז גלייך זיין מיט דעם רשע
 אויך ואנט דר פסוק כל עוף למט ישכון וכן אדם לדומה לו
 אימליכר פייגל רועט ביי זיין מין. אונ דר מענטש ביי
 דעם וואש איז גלייך צוא אים:

דאך ווייל ער ויצט לעפן זיי. איז ער אויך איין חנה
 דען זיי מיינן זיי טוען רעכט. ווייל ער ואנט גיט איה
 ווייל גיט זיצן מיט אונעלבי רשעים:
 דאש זינעט ווער עש אזי סכבד איין רשע. אפילו
 ער רעט אויף אים קיין גוטש גיט. הייסט ער
 אויך איין חנה. דען איין נרא שמוס קרמט אפילו גיט
 אויף קיין רשע. אבך דאך אז ער פארבט זיך פאר
 אים ער זאל אים קיין שאדן גיט טאן אין זיין טה אדר
 געלט. טאג ער אים חנפן אז ווי יעקב האט גיחנפת
 זיין ברנדר עשו. די פיהה פון שדגנים זייגן אויך גטיילט
 אויף זיין חלקים:

אויך איז אפילו איין עבירה דעם רשע אין פנים אריין
 צו קוקן אז ווי דר פסוק ואנט לולי בני יהושפט מלך
 יהודה אם אבטי אלד ואם אראו ווען גיט יהושפט מלך יהודה
 וואלט אויך אפילו גיט ניקומט אין זיין פנים אריין אויך
 זאגן די חכמים ווער עש קוקט אויף איין רשע ווערין
 אים פינגער זייני אויגן. אז ווי יצחק אבינו ווייל ער
 האט ניקומט אויף עשו איז ער בלינד גיטארין. דאש
 פינגער ווער עש איז חשוב ביי קהל. אונ ער פר פירט
 זיין. אונ חנפת איינס אונ מאכט אים פאר איין ראש
 תקהל. אדר צו פר איין גבאי. אדר פר איין אב בית
 דין. אונ דר ועלבינר מענטש איז גיט ראוי דר צו פון
 דעם חניפות קומט פיל בייז. דאש עש ווערט גיט
 רעכט גיפסקנה. דאש ועקסטע ווער עש קען שטרפן
 די לייט. אונ שטרפט זיי גיט. כדי זיין זאלן אים
 גיט פינגט האבן. אזי אויך ווער עש האט בכת דיא
 רשעים טבער צו זיין אונ ער לאזט זיין בלייבן ביא
 זייער מיטווייליקייט דער הייסט אויך ארעכטיר חנה.
 דאש זיכטי ווען אייער זעהט די לייט אום רעכט טאן
 אונ ער גדיינקט זיך ווי קום אויך ניי צו שטרופן אדר
 וואש וועט העלפן מיך שטראף. נוא מאכט ער זיין
 נאך מער זידיגן. דער הייסט אויך איין חנה. דען
 טאסר וואלט זיא ניקאלפן זיין שטראפן:

דאש ערשטי ווער עש פאר לייקנט זיין חבך געלט
 אדער וואש עש איז ווערט געלט דהיינו איין
 פקדון אדר זיין שכר וואש ער האט ביי אים פר דינט.
 אדר ער האט עפנים גיפונן זיין חבךש אונ לייקנט עש
 אים אדר ער ואנט פאלש עדות אויף זיין חבך. אין
 דעם גלל איז אויך ווער עש מיט אונרעכט זיין חבך
 אין האנדיל. דרום ווערט ער גירופן איש רע איש כליעל
 ער איז איין רשע. אונ אזי פסיל געדות. ביז ער מיט
 חטיבה. דאש אנדרי ווער עש ואנט איין ליגן. כדי
 מינאל אים ערליך האלטן. אדר דאש יענר זאל מייני
 ער איז זיין טטר פריינד. אונ זאל פר אים פר מווען
 אלע זיינע זאכן. אונ זיין כונה איז נאר כדי ער זאל
 אים קעגן איין שדן טאן. אויף אים ואנט דער פסוק
 בפיו שלום ידבר את רעהו ובקדושים איתו מיט זיין מויל
 רעט ער פריינטליך מיט זיין חבך. אונ אין זיין הארץ
 איז אייטל רמאות. דר נאך ואנט דער פסוק העל אלה
 לא אשקר בה נאום ה' אם כנוי אשר כות לא חתנכם נפשי אויב
 אויף ועלבי ביידי ששיק זאל איה גיט גדיינקן אין זיי
 ואנט גאט אונ אויב אין אזי איין פאלך זאל איה ביד גיט
 נאם זיין. די צוויי ערליי עקנים טוען צוויי עבירות
 איינס זיי טוען שאדן דילייטירט אטדרי זיי זאגן ליגן:
 דאש דריטי ווער עש ואנט פאר זיין חבך איין ליגן.
 דאש ער וויל ער זאל אן ווערין דעם רח וואש
 ער וואלט גיגענט גויגן. אדער ער וויל ער זאל אים
 אשתנה געבן. דאש איז אויך גלייך ווא ער וואלט
 עבורת פוכבים גדינט. דאש פערטי ווער עש מיט

יעעם

ייענעם קיין שארין גיט מיט ויין ליגן זאגן . נאר ער
 זאגט פתם איין פאמאשט . דאש איז אויך איין הארבי
 עבירה אויף אים זאגט דער פסוק יסיה כובים עד שפר
 דער וואש זאגט ליגן דער וועט אויך פאלש עדות
 זאגן . אויך ווינען פאר האנדן אטייל לייט אז וויי
 הערן איין פאמאשט ועצן וויי זיך אנדר אונ מראקמן
 נאך אויש פיל ליגן דר צו . אָך פון שלום וועגן קאנ
 קען איין ליגן זאגן . דאש פינאפטי ווער עש זאגט מיט
 ויין מויל צום חבר ער וועט אים עפּים נעבן אָדר לייען
 אָדר שייגן . אָדער ער וועט אים אמוכה טאן . אונ
 דאש הארץ איז גיט דר ביי אויף דעם בעטין סיר אלע
 טאנ אלדו נעור לשגי מרע ושפתי מרבי כסמה גאט היט מיין
 צונג פון בייו אונ מייגן לעפּצן פון צו ריידן פאלשקייט :
 דאש זעקסטי ווער עש זאגט צו ויין חבר עפּים צוא
 לייען . אָדר צו שייגן . אונ ער האט זיך פר
 לאַט דרויף דר נאך לייקנט ער אונ זאגט אויך האב
 דיר גיט צו גיזאנטי . אָדר ער זאגט אויך האב דיר צוא
 גיזאנט אויף אַתנאי . דאש איז גלייך וויא ער וואלט
 עובר ברית גיווען . אונ וואלט גיבראכן ויין גדר : אויף
 דעם זאגט דער פסוק שארית ישראל לא יעשו עולה ולא ידברו
 כזב ולא ימצא במיהם לשון תרמית דאש אויך בלייבונג פון
 ישראל זאלן גיט טאן קיין אום רעקט . אונ זאלן גיט
 ריידן קיין ליגן . אונ עש זאל גיט גיפונען ווערין אין
 זיין מויל קיין פאלשי צונג . אונ דער זעלביקער וואש
 זאגט עפּים צו ויין חבר אונ איז גיט מקנים . איז ער
 איין רמאי . אונ איין בטריר . אזוא אויך ווער עש
 באריקט זיך פאר ליימן ווי ער וועט נעבין אָדר לייען
 ויין חבר . טאר ער עש בונדאי גיט ברעכן . דען ווייל
 ער האט הנאה פון דעם בריקן זיך איז עש גלייך ווי
 איין גדר . אויף אים זאגט דער פסוק נשיאים רוח וגשם
 אין איש סתהל במחת שקר עש איז פר האנדן איין שטורם
 וויגד אונ איין וואלקן . אונ קיין רעגן איז גיטא אזוי
 איז אויך דר וואש בריקט זיך צו נעבין זיין חבר אונ
 גיט אים גים . אונ יענער האפט דרויף דיא עבירה איז
 נאך פיל גרעסר אונ הארבר פון כל שקרים :
 דאש זעקסע ווער עש זאגט צו ויין חבר אויך האב דיר
 איין מוכה גיטאן . אָדר אויך האב גרעט פון ריינט
 וועגן אונ באַקט איז עש ליגן . דאש היקט אויך שקרים

אונ דער מענטש היקט איין נגב דען מיטאר אפילו גיט
 נגבן דיא דעה פון איין עובר כוכבים דאש אכטע ווען
 איינער באריקט זיך ער הט אין זיך גרוישע מעלות אונ נוסע
 כרות אונ האט עש גיט אין זיך אויף אים זאגט דר פסוק
 לא נאה לנגל שפת יתר אף כי למדיב שפת שקר עש איז גיט
 שייין צו איין שאַלקהאפּטונ מענטשין איבעריגע רייד .
 אויך גיט דאש איינער זאל זיך באריקען ער האט אין זיך
 נוסע כרות . דאש ער וויל זיך הויף האלמין . אונ באַקט
 איז עש ליגן אויך האבין דיא חכמים גיזאנט ווען מען
 לויקט איינעם דאש ער קען צוויי מסכתות . אונ ער קען
 מיין גיט נאר איינע זאל ער זאגן אויך קען מיין גיט נאר
 איין מסכת . מכל שכן דאש קיינער טאר זיך גיט באריקן
 מיט וואש ער האט גיט אין זיך . דאש האט גאט פינט .
 דען אפילו אויף איין אַקט טאר קען זיך אויך גיט בריקן
 אזוי ווי עש שטייט אין פרק רבי יוחנן זאגט אז דו האסט
 פיל תורה גילעריקט האלט דיק גיט הויף אונ באריס דיק
 גיט . דען דו ביקט דרויף בשאפּין גיזאנטי דאש גיינעט
 ווער עש זאגט נאך איין פאמאשט אונ פאר ענדערט זיא
 אביסל האַטשע עש שאט דאך קיינעם גיט . דאך ווייל
 ער האט הנאה פון ויין ליגן איז עש אויף אין כלל פון
 שָקר אזוי ווי דר פסוק זאגט למדו לשונם דבר שקר זיי האבן
 גיוויינט ויערע צונגן צו ריידן פאלשקייט :
 דיא ביהת פון ליצנים איז גיטילט אויף פיגה חלקים -
 דאש ערשטע ווער עש שענר די לייט אונגווארפט
 וויא אויף איין מום . אזוי ווי דער פסוק זאגט השב באחד
 הברבבן אסר תתן רומי דוא זעקט זיך אונ דערקט
 אויף דיין ברודער . אונ אויף דיין מוטערש זון גיט
 איין שאנדר דער היקט איין לץ אונ גיינער איז גיט
 גיט בייא אים אין דיא אויגן דאש בריינגט אים
 ויין גאָה . אזוי ווי דר פסוק זאגט דו יודר שמו בעמרתו דון
 דער מוטויליגער מענטש וואש האלט זיך בגאָה . איז
 ויין נאָמען ער מוט דיא עבירות במוידי דיא צוויי ביינע
 מרות מוטויליקייט אונ גאָה זאמלען זיך איין צוא איין
 בייזון מענטשין דער פון קומט דאש ער שפעט פון דיא
 לייט האַטשע ער האט דרינען מיין ריחן גיט . דאך מאַקט
 ער יענעם שפּל אונ באַשקירט אים מיט שאנדר . אונ אז
 אים מבייש מכל שכן אז יענער הערט דיא עבירה איז
 הארבער

דְרָעַר פּוֹן גְּזִילָה אֹנֵן גְּזִיבָה דַעַן דְּעַר נִבְּב טוֹט פּוֹן גְּעַלְט
 וְנַעֲזֵן אָבַעַר דְּעַר לֶץ הָאָט גָּאָר נִישׁ דְּעַר פּוֹן . אֹנֵן עַר
 מֵאָכְט נֶאָה אַנְדֶּרְעֶע לֵייט זִיגְרִיגֵן מִישׁ זִיגְעֶע לִיצְנֹות . אֹז
 עַר זָאל זִיךְ אָבַעַר בִּיאַרְיִקֶען וויא שְׁפֵל עַר אִיז זְעֶלְבְּקֵט
 וְזָאלְט עַר נִישׁ גִּישְׁפֶּעַט פּוֹן אַנְדֶּרְעֶע :

דְּרָאשׁ אַנְדֶּרְעֶע וְזַעַר עֵשׁ שְׁיִיגַט פּוֹן זִיין חֶבֶר ווייל דְּרָאשׁ
 עַר מֵיינְט עַר אִיז נִישׁ אִיז קְלוֹנ אַדְעַר אִיז רִייהָ .
 אַדְעַר אִיז חֲשׁוֹב . אַדְעַר עַר לַעֲרִינְט נִישׁ אִיז וואל וויא
 עַר . דְּרָאשׁ קֹבֶט אִויף פּוֹן זִיין גְּזָאָה . ווייל עֵשׁ גֵייט אִים
 וואל אֹנֵן יַעֲנַעַם גֵייט אִיבְּל . דְּרוֹם שְׁפֶעַט עַר פּוֹן אִים
 אֹנֵן מֵאָכְט אִים שְׁפֵל . אֹנֵן זִיךְ מֵאָכְט עַר הִייהָ . דַעַן עַר
 מֵיינְט עַר הָאָט דְּרָאשׁ אֶלְשׁ פּוֹן זִיין חֶבְרָה אֹנֵן שְׁכָל . אֹנֵן
 גִידִיינְקֵט נִישׁ אֹז אֶלְשׁ אִיז פּוֹן נֶאָט . עַר מֵאָכְט רִייהָ אֹנֵן
 אָרוֹם . עַר דְּעַר הֵייכְט אֹנֵן דְּעַר נִידֶרְט עַר בִּישְׁאָפֶט דַעַם
 שְׁיִיגַעַם אֹנֵן דַעַם מֵעֵמִין אִיינֶם בִּישְׁאָפֶט עַר גְּלִייהָ . אֹנֵן
 דַעַם אַנְדֶּרִין הִיגְרִיגֵי אִיינֶם זְעֶהֲדִיגֵי דַעַם אַנְדֶּרִין בְּלִינְד
 אִיינֶם זְעֶהֲדִיגֵי דַעַם אַנְדֶּרִין טוֹיב . דְּרוֹם לֵאז עַר זִיךְ
 בִּדיִייקֶען אֹז נֶאָט קַעַן מֵאָכֵן אֹז וְעַנְעַר זָאל אִים אַנְדֶּרְעֶקֶרִין
 מוֹם אִוישׁ ווארְפִין . אִויף אַמָּאל קֹבֶט דְּרָאשׁ עַר שְׁפֶעַט
 פּוֹן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים אֹנֵן צִדִיקִים אֹנֵן חֲסִידִים . דַעַן וִייעַר
 לַעֲזֹנֵן אֹנֵן פְּרוֹקִישׁ אִיז נִישׁ גִיאַכְט אִין וִייעַר אִויגֵן .
 דַעַן עֲבִירָה נִתְּרַת עֲבִירָה אִין עֲבִירָה שְׁלַעֲפֶט דִי אַנְדֶּרְעֶע
 עֲבִירָה . אִויף דַעַם זָאגְט דְּעַר פֶּסוּק בִּז לִיעֵהוּ חוּטֵא דְּעַר
 וואש פֶּאָר שְׁעֵמֶט זִיין חֶבֶר דְּעַר אִיז אִין זִיגְרִיעַר . אִויף
 זָאגְט דְּעַר פֶּסוּק לִיעַג לִישׁ חֵרֵף עִישׁוֹ וְזַעַר עֵשׁ שְׁפֶעַט
 פּוֹן אִין אַרומבֵאן דְּעַר שְׁעֵמֶט זִיין בִּישְׁפֶּעַר . אִויף זָאגְט
 דְּעַר פֶּסוּק אַם לִצִים הוּא יִלִיץ וְלַעֲנִיִים יתֵן חוֹן צִדִיק שְׁפֶעַט
 פֶּאָר שְׁפֶעַט נֶאָט . אֹנֵן צווא דִי עֲנִוִים גֵיט עַר חוֹן אִין גָּאָמְשׁ
 אִויגֵן אֹנֵן אִין לֵייטִישׁ אִויגֵן :

אֶלְשׁ פּוֹן גְּזָאָה . ווייל דְּרָאשׁ עַר הָאָט זִיךְ קַעַר חֲכָם פּוֹן
 דְּרִיגֶען אָבַעַר וְזַעַר אִים שְׁטִימִים אִין פֶּרֶק זָאלְטֵט נִישׁ
 פֶּאָר שְׁעֵהָקֵן מִיין שׁוֹם זָאךְ . אֹנֵן דְּעַר וואש הָאָט זִיךְ
 יוֹא אִיז הִייהָ אֹנֵן קְלוֹנ בִּרְיִינְט עֵשׁ אִים צו מִינוֹת . דְּרָאשׁ
 עַר וְזַעַר שְׁפֶעַטִין פּוֹן דִי מִצּוֹת וואש זִיין שְׁכָל פֶּר שְׁטִימִים
 נִישׁ . דִּהֵייגֵו צִיצִית אֹנֵן תְּפִילִין אַתְרוֹג אֹנֵן לולב אֹנֵן נֶאָה
 זְעֶקְעֶע מִצּוֹת וואש דִיא אָמוּנָה פּוֹן יְהוּדִים הֵייגְט דִּהֵייגֵו
 דְּרָאשׁ אִיז אֶלְשׁ גֵיט גִיאַכְט אִין וִייעַר אִויגֵן . אֹנֵן עַר אִיז
 אִייגַעַר פּוֹן דִי לִיצִים וואש שְׁלֹמֶה הַמֶּלֶךְ עִיה הָאָט פֶּאָר
 בְּאֵמִין מִיזָאל זִי גֵיט שְׁטֶרַאפִין . אִיז ווי דְּעַר פֶּסוּק זָאגְט
 אַל חוֹכֵה לֶץ מִן יִשְׂנֹאד זָאלְטֵט גֵיט שְׁטֶרַאפִין מִיין שְׁפֶעַטֶעַר
 טָאקֶעַר וְזַעַר עַר דִיךְ פִיינְט הָאָפֵן אִויף זָאגְט דְּעַר פֶּסוּק
 יוֹסֵר לֶץ לֹקֵחַ לוֹ קִלּוֹן וְזַעַר עֵשׁ שְׁטֶרַאפִין אִין שְׁפֶעַטֶעַר זְעֶמֶט
 עַר זִיךְ אִין שְׁאָנְדִי דַעַן עַר זָאגְט צו אִים וואש שְׁטֶרַאפִין
 מִיךְ שְׁטֶרַאפִין דִיךְ זְעֶלְבֶּעַרְט רוא בִּישְׁט דָאךְ עֶרְנַעַר פּוֹן
 מִיר צו אִיז אִין מַעֲנַשׁ אִיז קִין הָאָפֵנֵן גֵיט דַעַן קִין
 מַעֲנַשׁ מֶאָר אִים קִין ווארְט נִישׁ רִיידֵן . עַר מֵיינְט וִייעַר
 רִיידֵן וִייעַן צוֹם בְּעֵסְטִין אִויף אִים גֵיט דְּעַר פֶּסוּק רֵאחֵה
 חֲכָם בַעֲנִיו חֲקוּה לְכִסִּיל מִמֶּנּוּ וְזַעַר רַב זְעֶקֶט אִייגַעַר הָאָט
 זִיךְ פֶּאָר אִין חֲכָם אִין וִייעַר אִויגֵן . אִיז צוֹם גָּאָר קַעַר
 הָאָפֵנֵן פּוֹן אִים :

דְּרָאשׁ פֶּרְטַעַע וִייעַן דִיא לֵייט וואש וִייעַן אִין דִי קְרֵאמֵן
 אֹנֵן רִיידֵן מִמִּיד דְּבָרִים בְּטָלוֹם אַדְעַר דְּעַר וואש
 גֵייט אָרוֹם מִישׁ אִים גִידִילִיקֶע פֶּאָשְׁטֵן דְּרָאשׁ הֵייט דְּבָרִים
 בְּמִקְוִים דְּעַר פּוֹן קֹבֶטֶן צִיגִוִיא הֵארְבֶּע עֲבִירוֹת . אִיינְשׁ
 עַר מֵרִיבְּט לִיצְנֹות מִישׁ וִייעַר דְּבָרִים בְּטָלוֹם דְּרָאשׁ אַנְדֶּרְעֶע
 עַר אִיז זִיךְ מִבְּטַל פּוֹן דְּעַר הַתְּרָה עַר גֵייט אִיז וויא אִייגֶר
 אִיז פֶּרִי פּוֹן דְּעַר הַתְּרָה . דְּרוֹם הָאָט זִיין עוֹנֵשׁ גָּאָר קִין
 שְׁיַעוֹר גֵיט אִויף אִיז אִין דַעַם בְּלֵל וְזַעַר עֵשׁ אִיז זִיךְ מִבְּטַל
 פּוֹן דְּעַר הַתְּרָה אֹנֵן גֵייט צוֹם שְׁפִילִין אַדְעַר צו דִי עוֹבְרֵי
 פּוֹבְבִים אִין זִיעַר פֶּעַקֶט שׁוֹל דְּרָאשׁ אִיז אֶלְשׁ אִין אֶבְלָל פּוֹן
 מוֹשֵׁב לִצִים דְּרָאשׁ פִּנְפֶּעַע וְזַעַר עֵשׁ שְׁפֶעַט גֵיט אָפֶט גָּאָר
 אַמָּאל אִיז עַר אִיז פֶּרִילֵאךְ אַדְעַר פֶּאָר מֵרִיגֵן יִפּוֹן פֶּאָר
 מֵרִיגֶען קֹבֶט דִּרְיִאָרְלִי בִיז . אִיינְשׁ עַר שְׁפֶעַט פּוֹן דִי
 לֵייט . אִיזוֹא וויא דְּעַר פֶּסוּק זָאגְט לֶץ הֵיין חוֹמֵה שִׁכַר דְּרָאשׁ
 שְׁפֶעַטִין קֹבֶט פּוֹן וויין . אֹנֵן דְּרָאשׁ בְּרוֹקֶען קֹבֶט פּוֹן
 שְׁבִיעֵרִין דְּרָאשׁ אַנְדֶּרְעֶע עַר רַעַם שְׁלַעֲקֶעַע רִיידֵן בְּשַׁעַר
 עַר

ער איז פאר מרוגען • און רענקאקט ווערט ער דר קענט
 אז ער רעט פיל איז ער איין נאר • אז וויא דער פסוק
 זאגט וקול כסל טוב דברים דער וואש רעט פיל איז איין
 נאר און איין רשע דאש דרעט ער פו פרינקט זיין שקל •
 און איז מבטל זיין תורה און תפלה :

דרום זאלט איר וויסן אז דער וואש טוט איינש פון די
 פינף זאכן וואש שטייען דא דער זעלביגער
 מענטש וויל אויף זיך נישט האבן רעם יאך פון תורה און
 מצות און אפילו דיא שקינה איז נישט גיאקט אין זיינע
 אויגן • און טוט גלייך ווי איינער וואש האט קיין הערן נישט
 אויבן זיך • דרום איז זיין עניש ווייער גרויט • דש ער מוז
 ליידין יסורים מכה פנגר מכה • לשון הרע איז גיטילט
 אויף אכט חלקים • דאש ערשטע איטלעכער זאל זיין צונג
 גינדיגן צוא היידן אל דאש גופץ און קיין ביז נישט צוא
 היידן אפילו אויף איין בהמה טמאה • אז וויא עש איז
 גינדיגן איין מעשה • תמידים זייגן פנאנדער גיאנגן ביי
 איין גיפיררת אייזיל • זאגט איינער וויא שטיינקט דיא
 גבילה • זאגט דר אנדרר זעה דאך זיא האט ווייסע ציין •
 בלומר נוארום האקטו נישט גיזאגט איר שיינקייט נוארום
 שענקט רוא זיא • נון כביש דאש מיטאר קיין ביז נישט
 היידן אויף קיין שום זאך אין דער וועלט כביש אויף
 איין מענטשין • דאש אנדרע ווער עש גינדיגט זיך ליגן
 צו היידן און רעט פון די לייט זיין רעם איז שווער תשובה
 צו טאן דען ער ווייסט נישט וועקען ער האט גער ווינדער
 גירעט • ער זאל אים מחילה בעטן :

דאש דרעט ווער עש רעט פון זיין חבר אפילו אמת •
 נאר עש קאן אים איין שארין דער פון ארויט
 קומען • דאש הייסט אויך לשון הרע • דאש פערטע עש
 איז אויף איין לאו אין דער תורה מיזאל נישט מקבל
 זיין קיין לשון הרע אז וויא דער פסוק זאגט לא תשא שמי
 שמו זאלסט נישט הערן קיין פאלשע הייד • אין כלל פון
 דעם לאו איז אויך ווער עש הערט צוא נובול פה • אדער
 שבועות אדער קללות אדער לשון הרע • אדער רבילות •
 אפילו דברים במלים הייסט אלש פאלשע הייד • און עש
 איז גלייך די עבינה פון דער וואש הערט עש צוא • צוא
 דעם וואש רעט עש • דאש פינפטע איז ווער עש כתייבט
 רבילות דאש ער נישט פון איינעם צום אנדרן • און זאגט

ביין חבר האט דאש גיטא • אדער ער האט דאש פון ריר
 גירעט דער הייסט רביל פון רבילות קומט רציחות • דאש
 דרייא מענטשן קענען אום קומן דרייבן דר וואש מיזאקט
 אויף אים און דר וואש זאגט און דער וואש איז מקבל דען
 דער רביל זיט רעם איין שווערר אין דער האנט ער זאל
 זענעם ברענגן אז ווי דר פסוק זאגט אשי רכל הויבד למען שפד
 דם רבילות מרייבן זייגן גינען צווישן אייך פרי מיזאל פאר
 גיטן אום שולדיג בלום אין רבילות היינט זאך כעס שקיב
 שנאה לשון הרע דברים במלים שבועת שוא רציחות :

און וואו עש איז פאר האנדן לשון הרע און רבילות
 דארטן איז דיא שקינה גיטא • אז וויא מיר גיפיע
 בייא אהאב מלך ישראל אין זיינע צייטן האבן די ישראל
 עבודת פוכבים גיריט • און האבן דאך איין גינדיגן אל
 כלתמות ווייל עש איז קיין רבילות און לשון הרע נישט
 גינען צווישן זייא • אז וויא עש שטייט דאש דיא מלכה
 אייכל האט גיטיסן דרענען אלע נביאים • און גינאנגן
 דער נביא עובריהו און האט בהאלטן הונדרט נביאים •
 און פל לייט האבן גיזאקט דער פון דער גינה האט
 זיך אליהו הנביא גישמעלט פו רעם מלך און כל ישראל •
 און האט גישרען דאש עש איז שוין מער קיין נביא נישט
 גיבלבן בייא ישראל נאר ער • און קיינר האט נישט פו
 פסרת די הונדרט נביאים • דרום האבן זייא גיזאונן אל
 מלכות • אדער אין שאול המלך צייטן האפשע זייא
 זייגן גינען אייטל גרוישי תלמיד תבשים • און האבן
 תורה גילערינט • אינ מצות און קמילות חסדים גיטאן
 און קיין עבודת פוכבים האבן זייא גיש גירינט
 האבן זייא דאך אן גיזארין דיא מלכה • דאש שאול
 המלך איז אום גיטאן מיט זיינע זון ווייל עש איז גינען
 לשון הרע בייא ישראל און דער תלמיד חכם דואג האט
 רבילות גיזאט דאש דער האט גינעסן אין דער שקאט
 נוב און דיא שמאט איז גינען אייטל פהנים און אויבן
 זיין רבילות זיינען גיחגית גיזארין אכציג קעמליכע
 כהנים דרום האבן זייא אן גיזארין דיא מלכה • ווייל
 דיא שקינה איז נישט גינען צווישן זייא • דען רבילות איז
 ערנער פון אלע עבירות אין דער וועלט :

אויך איז אקאל גינען איין עושר • ער האט גייהאט
 דריי טעקער איינע איז גינען איין גנבתה •

דיא

דיא אנדערע איז גינען אין נאשרין . דיא דריטע
 איז גינען אין רבילות כריבערין . האט ער מירא
 גיהאט זיי חתונה צו מאכן אין אנאנדער שטאט פון
 זייערע חסרונות וועגן . איז גינען אין חכם וואש
 האט גיהאט דרייא פינגע בחורים . איז ער גיבן צו
 דעם עושר און האט פנערט זיינע דרייא טעקער צו
 זיינע דרייא זין . זאגט דער עושר איך וויל פינגע
 טעקער גיט אייש געבן איבער זייערע חסרונות
 זאגט ער מיין ליבער פריינד פארקום איך גיט גיט זיי
 צוא מיר איך וועל זיין אפ גינען דר פון . דר עושר
 האט זיך גלאזט איבער ריידן און האט חתונה גמאכט
 אלע דרייא טעקער פאר דיא דרייא בחורים . און
 דער חכם פארט מיט זייא אהיים . דיא גנבחה האט
 ער גינעבין געלט גינג דאש זיא האט קער
 גיט גינדארפט צוא אנאנקענען . דיא נאשרין האט
 ער גינעבין אקלרייא שפייו . צוא די רבילות כריבערין
 פלעגט ער גיין צו איר אהיים . און האט גיזאגט מיין
 ליבע שונד וואש גיט דיר אפ זאן מיר איך וועל דיר
 אלש געבן . און אלע טאג האט ער דיא גיקוקט און
 גיהאלזט פון ליבשאפט וועגן . אפאל איז דער עושר
 גיקוכן גינאר ווערן צוא זיי . פרענט ער די ערשטע
 טאקער וויא גיט עש דיר מיין ליבע טאכטער . זאגט
 זיא עש איז מיר זייער וואול איך האב אלש גינג .
 דאש איך דארף גיט גנבן . פרענט ער דיא אנדערע
 טאכטער וויא גיט עש דיר זאגט זיא איך האב אלודינג
 איך דארף גיט נאשרין . פרענט ער די דריטע טאכטער
 וויא גיט עש דיר מיין ליבע טאכטער . זאגט זיא מיין
 ליבער פאטער דוא האסט מיר זייער פטריקט איך האב
 גימינגט דוא האסט מיר איין פאן געעבן . גיין
 דוא האסט מיר צווייא פאנגען גינעבין . איז ער
 זייער דער שראקן גינארין און זאגט וואש רעדסטו
 דיר . זאגט זיא שפעל זיך אונטן אויבן וועסטו וערן .
 ער האט אזו גטאן . אין דעם קוקט אריין איר שווער
 און הייבט זיא אן צוא קושין און האלדן וויא זיין
 גוואונקקייט . אזוא איז דער פאטער ארויש גיטפונגן
 און האט אים גיהרגת דער נאך איז איר מאן אהיים
 גיקוכן און האט זיא גיהרגת מיט איר פאטער אזוא

זיינען דרייא לייט אום גיקוכן פון רבילות וועגן פון
 זעקט איר ליבע לייט וואש עש קוקט פון רבילות .
 דאש זעקסטו איז אבך לשון הרע גיט גיין רעקטער
 לשון הרע . אז וויא דיא גמרא זאגט צום
 מינקסטן טען דיא לייט דיא עבירה פון זנות . צום
 מינקסטן טען דיא לייט דיא עבירה פון גזילה און די
 באגנצע וועלט ווערן גישטרזיבילט און אבך לשון הרע
 דש איינר זאגט נאך איין פאמישט פון זיין חקר . און
 זיין פונתה איז גיט צוא פייון אים צוא שענדן דאש
 הייסט אבך לשון הרע . קודן פון דער נאך אלש וואש
 איינר רעט פון זיין חקר און זיין חקר איז גיט גערין
 דרינען . הייסט עש לשון הרע . און אויך אזוא איין
 נאך וואש אים און דיא אויגן רעט ער עש גיט . און
 אונטער דיא אויגן רעט ער עש זיא . הייסט עש לשון
 הרע . אויך טאר ער זיין חקר גיט לויבן פון זיין שונא
 דען ער וועט אויף אים פייו ריידן . דרום אויך קאר
 טען זיין חקר גיט לויבן פון פיל לייט . טאכט גפיקט
 זיך צווייגן זייא איין שונא . סידרן זיין חקר איז איין
 צדיק און האט איין שם פאר אהסיד . טאג ער אים
 וואול לויבן . דען ער האט גינדאיקין שונא גיט און
 אפילו איינער וועט זיא פייו ריידן אויף אים . וועט
 טען אים גיט גלייבן . און דיא לייט וועלן אן שרייאן
 אויף אים . און דאש איז איינש פון דיא נוסע מדות
 וואש טען זאל איין גוטין טענטשין לויבן . און
 אשעקסטו זאל טען לאוין גלייבן :

דאש זיפטע איז גיבור פה . דען ווען אפילו עש איז גינר
 גינארין גוט אויף איינעם פאר זיבציג יאר .
 מיט גיבול פה איז ער קמטל . אויך דער וואש הערט
 גיבול פה איז ער קהויב אונעק צוא גיין . און אז ער
 קען גיט אונעק גיין זאל ער פון שטאפן זינע אושקן .
 אפילו ער מענטש איז קהויב זיין מול צוא גינענען
 עש זאל דער פון גיין פייו אהר קיין אום ריין ווארט
 גיט ארויש גיין אזוא גינען מיר אייך די תורה האט
 אן גישריבן אפריגע עלם אמתות ויחבבה אשת אכנה
 שחרה זיא קט וואול גקענט שרייבן כמאה נאך זיא קט
 קיין אום ריין ווארט גיט גינאלט שרייבן . אויך
 גינען מיר אז דיא חכמים זיינען זייער נודד גינען
 דרינען

דרבנן דרום זאל זיך דער מענטש גוט במראקטין
 איינער ער לאזט ארויף איין ווארט פון מויל דען פון
 איין ביז ווארט ווערט בשאפין איין ביינער מלאך
 און פון איין גוט ווארט ווערט בשאפין אנוסר מלאך
 דרום האפן דיא חבמים גיזאנט דאש קיין בעסקערע
 סכה איז ניט פאר האנדן פון שווייגן :

דאש אקטע איז איין גרנן דאש ער ווארטשיט תמיד
 און אלש וואש מירעט איז ער ניט צו פרידן ער
 מיינט מען טוט אים אלש להקעים און אום רעכט
 און אלע דיא טובות וואש מען טוט אים איז אים
 צוא ווייניג דען ער מיינט מען דארף אים נאך מער
 טאן מיט אים איינער נאר איין וואך וואש גפעלט אים
 ניט מיינט ער יענער האט אים פיל ביזו ניטאן און פר
 קערט אז ער טוט יענס פיל ביזו מיינט ער ער האט
 אים נאר ווייניג ניטאן און תמיד קרינט ער זיך מיט
 זיינע חברים און מיט זיין הויז גיזינד און אז איינער
 טוט אים אטובה אקט ער עש פאר גישט און טוט
 אים אפ ביזו דער פאר מקד שפן ווען איינער
 טוט אים עפים וואס גפערט אים ניט וויל ער זיך נוקם
 זיין אין אים אויף אים זאנט דער פסוק וברו נרגו
 כסתהמים ונס ירדו חריו כסן דיא הייד פון דעם גרנן זיינן
 איימיל קריי און זייא נידרן ביז אין בויף אריין דאש
 איז דער קלל פון לשון הרע :

דכיילות ווערט אויך גימילט אויף פיר חלקים דאש
 ערשטע ווער עש זאנט לינן אויף זיין חב
 דאש אנדערע ווער עש זאנט אביסל לינן און אביסל
 אכות דאש דריטע ווער עש זאנט נאר אמת נאר
 ער ועצט צוא עמליקע ווערר אדר ער מאכט מיט
 אנאנדר נינון דאש יענער פר שמיט עש איז רכיילות
 דאש פערטע ווער עש זאנט איימיל אמת נאר ער
 מאכט קריי דער מיט אז וויא דאנט האט פאר סקרת
 דוד הקלל פר שאול אזו זיינען פיל כהנים גהרג גיווארן
 איינר זיין רכיילות דאמשע ער האט דאך נאר אכות
 גיזאנט דרום ווער עש וויל בדיט ווערן פון רכיילות
 און לשון הרע זאל ער תמיד תורה לערנן און אין
 וועלטליכע זאכן זאל ער ווייניג ריידן אז וויא דוד
 הקלל עיה זאנט שבת שמים כי נרכזו עבדו ישיח בחוקך אז

דיא שרים זעצין זיך פנאנד ריידן זייא פון מיר אקר
 איך בין ריין קנעכט און טוא ריידן אין דער תורה
 און דער מענטש וואש היט זיין צונג פון לינן און פון
 תניפות און פאר לשון הרע און רכיילות און פון ניבול
 פה און פון שכועות און קללות און פון אלע דיא
 ביינע רייד דער זעלבניער מענטש איז איין פון עולם
 הקא און איז גלייך וויא ער וואלט די גאנצע וועלט
 גימאכט סצות טאן וויא דער פסוק זאנט תורת אמת
 היתה בפה וועלה לא נמצא בשפתיו בשלום ובמשור חך אתו
 ורכים השיב מעון די ווארהאפטניגע תורה איז גיווינטליך
 אין זיין מויל און קיין אום רעכט ווערט ניט גיפונן
 אין זיינע לעפען מיט שלום און גלייכקייט איז ער
 גיזאנען מיט אים און פיל לייט האט ער ווידער
 גיקערט פון זינד און זאט זייא גימאכט סצות טאן :

סליק פירקא

סוד חבירך לא תגלה פרק שמנה עשר

דער אכצינר פרק רעט וויא מוזאל דעם חבירך סוד ניט
 פגלה זיין :

לא תעמוד על רסיעד זאלקט ניט שמיין אויף דיין חבירך
 בלוט רר פסוק זאנט אונד דאש קיינר זאל זיין חביר
 צוא קיין שארין ניט בריינגען סיי מיט רייד אדער מיט
 מעשים און דו ביסט אויף מחוייב צו העלפן אימליכן
 מענטשין מיט דיין לייב און גוטש און עש קוקט אים צו
 איין שארין און ביסט אים אויף מחוייב צו היטן עש
 זאל אים קיין שארין ניט צוא קוקען אזוא ווי דא ווערט
 באשיידט ווערין איין משל ווען דוא נעקסט איין מענטש
 ווערט דער טרונקען אין וואשער אדער גולנים לויפן
 נאך איין מענטשין אים צו הארנענען אדער צו באגוללן
 ביסטו אים מחוייב צו העלפן ווי ווייט דו קענסט מביש
 דאש דוא טארסט אים ניט מוזן זיין אין זיין לייב אדר
 אין זיין גוטש מביש דאש דו טארסט אים ניט פר מאקרין
 קאמשי עש שמיט דאך אפט פאר באמין אין דער תורה
 איז עש אויף גידרונגען פון דעם פסוק לא תעמוד ובר
 דאש וויא באלד דוא ווערסט נאר גיוואר אז דיין חביר
 קען איין שארין צו קוקען און דוא קענסט אים העלפן
 ביסטו אים מחוייב צוא העלפן און אויב ניט ביסטו

עובר

עובר אויף דעם גרויסן וואס (לא תעמוד וגו') אין דעם כולל
 איז אויף ווען דיין חבר פאר פרויש פאר דיר איין סוד
 טארקטו אים נישט מנהג זיין. דען עש קען אים דורך
 דעם איין שארין קומען. אין דעם כלל איז אויך דאש
 סימאר נישט געפענען דעם חברש פרייט. טאמער האט ער
 דרינגן נישט פון איין סוד וואש קיינער טאר פון אים נישט
 וויסן. דען אפאר קען זיין אז עש איז אים אספנה אין
 זיין לייב אדער געלט. אז אימגעצור וועט וויסן פון דעם
 סוד כפי'ש אז ויא איז פון חתמת טאר קען זי פירטא נישט
 געפענען אויך דער פאר תגלה דר רבינו גרשון האט
 דרויף איין תרם גיגעבן:

ער איז עובר אויף חולף רביל מנהג סוד:
 אויף אים זאגט דער פסוק רוב את רובך וגו' קריג דיין
 קריג און קיין אנדרינגט סוד זאלשטו נישט מנהג זיין
 גמצא אז דער רשע איז עובר אויף צעהן הרבע עבירות
 גלייך וויא ער וואלט עובר געווען אויף די עשרת הדברות
 דרום זאל אימלכר ניווארינט זיין זיין חבר צוקיין שארין
 נישט בריינגען מיט קיין שום זאך. בפרט זיין סוד נישט
 מנהג צוא זיין. אפילו ער האט דר פון קיין שארין נישט
 אז וויא דר פסוק זאגט ונאמן רוח מכסה דבר דר בגלייבט
 פאר הויכט די זאכן. דער וואש האט איין אויפן מויל
 דער קען בייא זיך קיין סוד נישט איין האלטן. און ער
 הייסט איין רביל: און דר וואש האט איין צו נישלאסקין
 מויל. דער קאן ויא איין האלטן בייא זיך איין סוד.
 און ער הייסט איין נאמן. דרום האבן די חכמים זל פון
 באטן פאר קיינעם קיין סוד נישט פאר מרען סיידן ער
 ווייסט גרויש אז ער האט איין צוא נישלאסקין מויל. אז
 וויא דר פסוק זאגט סוד לאחד מן האלה אל תגלה ריין סוד
 זאלסטו אפילו איינעם צווישן מויונט נישט מנהג זיין:
 איין חכם האט גזאגט ריין סוד האלט בייא זיך תפוס.
 כלומר אז דוא ביקט מנהג איין סוד ריין חבר. אז
 ביקטו בייא אים תפוס. דאש דוא האסט מורא ער זאל
 אים פאר קיינעם נישט מנהג זיין. תמיד זאל אימליכער
 זיין גיהוש נישט צו פון מרוען קיינעם קיין סוד. סייא אויף
 זיך. כפי'ש אויף זיין חבר. רבי יוסי האט זיך בריקט
 אלע מיגע מעג האב איך מיד נישט ארום גיקוקט. גרויט
 איך האב קיין מאל קיין סוד נישט גזאגט. דש איך זאל
 דארפן ארום קוקן קיינער זאל אים נישט הערן. עש איז
 גיווען איין בחור וואש האט אויש גזאגט וואש מיהאט
 גרעט אין בית המדרש פאר צווייא און צוואנציג יאר
 האט קען אים צרויש נישטמפט פון בית המדרש
 און מיהאט אים גירופן מנהג כדורות. קיין מאל זאלסטו
 נישט פאר מרען פאר קיינעם קיין סוד. אז וויא דאש
 צפרוק ווארט גייט דעם סוד וואש דוא ווילסט נישט פון
 מרען פאר דיין פיינט. פאר מרויא אויך נישט פאר דיין
 פריינד דען ער קאן נאך ווערן דיין פיינט:

דער מדרש בריינגט איין מעשה איין מיירל איז געאנגן
 אין ירושלים און האט געפעס גיטראנין אין איין
 שיקל. און אשיסל דריבער צוא גידעקט. האט זיא איין
 מענטש גיפגענט וואש מראנקטו דא. זאגט ויא ווען מיין
 מוסער זאל וועלן אז מוזאל וויסן וואש דא איז. וואלט
 ויא עש דאך נישט צו גידעקט נוא ווארום בגעקטו צוא
 וויסן דעם אנדרינגט כדורות. דרום ביקטו איין שומה. און
 האקט קיין דרך ארץ נישט. דער פסוק זאגט הלך רביל מנהג
 סוד ווער עש גייט מיט רבילות דער איז מנהג סוד דרשת
 די גמרא אזוא דעם פסוק ווען איינער האט איין משפט
 מיט זיין חבר פון דינים און ער וויל ער זאל פאר געסן
 זינע גופע טענות. דא גייט ער און מאכט אים צארינג
 און ווארפט אים אויף אלש וואש ער האט גיטאן. און
 איז אויף אים מנהג סוד. אויף אים גייט דער פסוק הולך
 רביל וגו' און דאש איז אזו איין דרבע עבירה וואש דרינגען
 היינגען פיל עבירות דאש ערשטע ער איז מנהג סוד דאש
 אנדער ער איז אים כפי'ש. דאש דרויט ער איז עובר
 אויף לא השנא את אחיך זאלסטו נישט פיינט דאבין דיין
 ברודר. דאש פערטע ער איז עובר אויף לא תלך רביל דש
 פינפטע ער קעט לשון הרע. דאש זעקסטע ער איז עובר
 אויף לא תעמוד על דם רעך דאש זיבטע ער איז עובר אויף
 ואהבת לרעך כמוך זאלשט ליב האבן דיין חבר וויא זיך
 זעלבשט. דאש אכטע ער איז עובר אויף לא תגזול. דען
 אז ער וועט נישט קענען רעכט מענין. דא בוקט ער זיין
 געלט צו אום רעכט. דאש ניינטע ער איז עובר אויף לא
 תרבוד זאלשט נישט גלושטן דיין חברש געלט דש צעהנגע

כעשה איין חכם האט פאר מרויעט איין סוד פארין
 אנדערין חכם. האט ער צו אים גיזאגט האקטו

מלאך האם קיין עולם הבא גימ' . אז גדיינקט זיך דער
צדיק דרום לאזט ער זיך פונגין . נאר ער זאל קענען זיין
נשקבה דער האלמין אין גוף . כדי ער זאל קענען נאט
דינען . און אפילו עש גימ' אים איבל אז ער עש אויף
מקבל באהבה . דען ער לעכינט זיך פאר איין נאכט אויף
דער וועלט . און גדיינקט זיך אז אויף וועל אהיים קוקן
וועט מיר בעסער זיין . אבער דער רשע אין אלש פאר
קערט . ער מיינט ער איז דרויף בשאפן גינארין געלט
און נומש איין צו זאמלן . און זיך שיינע קליידר מאכין
און שיינע הייזער בויאן . און זאל פרעסן . און זויפן
ער מיינט די וועלט איז די רעקטע וועלט און ער גדיינקט
ניט דאש דער טויט שטייט דינעסער אים . דאש ער
וועט אלש כונען איבער לאזן דרום הייסט ער איין
רשע . ווייל ער מוט גיט זיין שליחות וואש ער איז דר צו
גישיקט גינארין .

עש איז איין משל איין מלך שיקט ארויש צוויי שלוחים
אזו איז איין שליח גינען איין נאמן . און האט זיך
גיט גיזויקט הינער וועגן און האט גינעסן אלש וואש
איז אים צוא גיקומען אפילו מרנק ברוט . נאר ער זאל
קענין זיין לעבין דער האלמין צו טאן דאש שליחות פון
מלך . דער אנדערער שליח האט זיך שוין יא גינאכט
הינטער וועגן . און איז נאך גינאנגן זיין וואול לויט
מיט עסין און מרינקען און איז גיבליבן ליגן אין דער
אדריג . און האט פאר געסין זיין שליחות . נוא אז דר
שליח נאמן קומט פארין מלך . דא פרייאט זיך דער מלך
און בצאלט אים זיין שכר . אבר יענער שליח וואש האט
פאר געסין זיין שליחות שיקט נאך אים דער מלך . און
זאגט צוא אים אויך האב דיה גישיקט מינע זאכין צוא
פאריכטן און דו האסט דריגן פאר געסין . און ביסט נאך
גינאנגען נאך דיין לוקט . אזו קאזט ער אים הייגן . אזו
איז דאש אויך . דער צדיק מוט דאש שליחות פון נאט
בקומט ער עוה"ב . אבר דער רשע איז פאר קערט קומט
ער אין גיהנם :

דרום ווארום זאל דער מענטש אזוא אלש נאך לויפן
נאך געלט . ער מוז עש דאך אלש איבר לאזן .
ווארום זאל ער בעקר גיט איין זאמן זעלבע זאכין וואש
ער געמט מיט זיך מיט אויף יעגר וועלט . דאש איז תורה
און

מיה רעכט פאר שטאנען בלומר כאו עש ביי דיר בלייבן
האט אים יענער גיעפערט עש איז גלייך ביי מיר וויא
אויך האב אים פאר געסין דוא האכט קיין זארג גיט צו
האבן . דער וואש איז מגלה זיין חברש סוד אפילו איין
אמת . איז גלייך וויא ער וואלט גדיינט עבודת כוכבים
כמיש ווער עש זאגט נאך איין ליגן . דר איז אום ווערדיג
אין נאמש אויגן און אין לויטניש אויגן . אזו עש איז
קיין ערנעכע פריאה פון אים גיט פאר האנדן אויף דער
וועלט . אזו וויא דער פסוק זאגט ושבעת שקר אל תאחב
כי את כל אלה שנאתים נאום ה' :

סליק פרק הולך רכיל מגלה סוד :

ענין לשמח בחלקו פרק תשעה עשר

דער גינעקער פרק רעט וויא אימליכער זאל זיך באנוגן
און זאל זיך משמח זיין מיט וואש נאט שיקט אים צוא
סייא נומש סיי ביי :

צדיק אוכל לשוכע נפשו ובטן רשעים תהרהר דער נביא זאגט
דער צדיק עכט צו ועמין זיין לייב דאש ער זאל
גינורד זיין צוא נאמש הינטס אבער דער בויה פון רשע
איז תמיד גימינערט בלומר דער צדיק לאזט זיך באנוגן
מיט וואש נאט באשערט אים ער באגערט גיט קיין
איבריג עסין און מרינקן . נאר צוא דער האלמין זיין לייב
אויף בגערט ער גיט קיין איברנע קליידר . נאר ווערליג
ער זאל גיט מבוויש ווערין פר לויטן . און בגערט אויך
גיט קיין שיינע הייזער . דען זיין בונגה איז אלש לשם
שמים דרום קוקט ער גיט אויף גאלד און זילבר . אבר
דער רשע בגערט נאר איבריג עסין און מרינקן האט ער
שיינע קליידער בגערט ער נאך שענרע . האט ער אשיין
הויז וויל ער אשענערע האט ער פיל גאלד און זילבער .
וויל ער נאך מער . דש גריינגט אים אלש זיין גאדה .
אבער דר צדיק גדיינקט תמיד אלש וואש נאט גיט אים
דאש גיט ער מיט חסד און רחמים . דען ער איז דעם
מענטשן גיט מחוייב צוא געבין . און אלש וואש ער גיט
אים איז איבריג :

דען הקב"ה האט דרויף בשאפן דעם מענטשין דש ער
זאל אים דינען און זיין תורה לערנען . און זיינע
מצות טאן און זאל בעסער זיין פון אמלאך . דען דער

אנו מעשים טובים איב דער מענטש וויל זיך גידייקען
 איה וועל איבך לאזין דאש געלט מיינע קינדך דאש איז
 דיא גרעסטע נארעשקייט אין דר וועלט דען טאכר וועט
 ער ארום ווערן נאך ביי זיין לעבין אזוי ווי דער פסוק
 זאגט בחיי ימיו יעובנו ובחירתו יהיה נבל אין זיינע האלבע
 יארן וועט ער דאש געלט פר לאזין און זיין סוף וועט
 זיין שאלקראפט זעהן מיר דאך אלע טאג דאש איינער
 ווערט הייך און דער אנדער ווערט ארום דאש אנדער
 ווער ווייסט איב זיינע קינדער וועלן עש פאהאלטן
 דאש דריטע טאכער וועלן זיינע קינדער נאך זינדיגן
 דער מיט דאש זיין וועלן זיך פנאנה האלטן
 אדער טאכער וועלן זיי זיך קריגען דער מיט אדר זיין
 וועלן דער מיט טאן אנדערע דקבע עבירות און טאכר
 אז זיי וועלן קיין געלט נישט האבן וועלן זיי זיין צדיקים
 און אפילו ער וועט זיך שוין ערלאזן פירן מיט זיין געלט
 טאכער וועלן זיינע קינדער דער מיט זינדיגן נוא קאן
 דאך זיין ער זאל דריבער עולם הבא און ווערן אזוי ווי דר
 פסוק זאגט יש עושר שמור לבטלו לרעת עש אז פאר האנדן
 אזו איין עשירות וואש אזו גיהנום צו זיין בעלים צו זיין
 בייזיידרום זאך זיך איטליכער מענטש תמיד משמח זיין
 מיט וואש נאט האט אים באשערט אפילו ער איז נאנגן
 ארום זאל זיך אים דוקמן ער איז רייכער פון מקה און
 זאל זיין פטהון האבן אויף נאט דאש ער שפיינט דיא
 נאנצע וועלט ווי דער פסוק זאגט נתן לחם לכל בשר נאט
 נישט פרויט צו אלע באשעפניש אויך שטייט מותח את ידך
 ומשכיתו לכל חי רצון ער עפינט זיין האנט און מאכט זעמן
 איטליכן מענטשן נאך זיין רצון נאך דעם מענטשן נישט
 ער פרויט און פלייש און דיא פהמות נישט ער שפיינט
 דרום אזו ראוי אז דער מענטש זאל זיך משמח בחלקו
 זיין אז וויא דיא פהמות און חיות זיינען פרייליך צווא
 זייער שפיינט

אין מדרש שטייט איין פעשה עש איז גיווען אהסיד
 בשעת ער האט גיוואלט עסין האט ער זיך אן
 גיטאן מלית און תפילין און האט צום אויף גיזאמילט
 זיינע תלמידים און האט זיי אויך אן גיטאן מלית און
 תפילין אויך זיין גיונד האבן אויך אן גיטאן זייער
 מליתים און תפילין און זיי אלי האבן אן גיהובן צו

זינגן שיינע לויבן גיזאנג צו הקב"ה פאר זיין עסין האבן
 אים די לייט גיפרעגט ווארום טוט איר דאש האט
 ע גיזאנגט ווען איד וואלט זיין אין איין תפיסה און
 וואלט נישט האבן צו עסין וואלט איד פונדא זינעסין
 דעם סכונה פון דר תפיסה און וואלט אים פיל געלט
 גינעבן ער זאל האמשי געבן אשטיקל גערשמן פרויט
 דאש איד זאל נישט שטארקן פר הונגר נון מביש וקוי
 הקב"ה נישט מיר עסין און איד זיין אונטן מיין מיש און
 טוא מיר אן מענגי נאך מער ער נישט מיר מיין פרויט
 אן מירקה ווען אפילו איד זאל דארפן אליון אקרין
 און זייען איג שניידן און דרעסין און ווינד שויפלין
 און טאלן און זיפן און קנעטן און פאקן וואלט
 איד דאך דער מיט גרויט מיה גיהאט וואלט איד
 בדארפט צווא לויבן נוא מביש אז ער נישט מיר אלש
 פארמינש און צו דער צייט דארף איה אים דאך
 פונדא לויבן מיט גרויט שמחה אויף דעם גרושן חסד
 וואש ער טוט מיר אלע טאג

נאך איינש איד דארף דאך לויבן הקב"ה דאש ער
 גיטימיר מיין שפיינט און פדערפניש פון זיין מילדע
 האנט נישט פון ליימינש נאב דען זייער נאב איז
 ווינציג און די שאנד אזו פיל דרום לויב איד הקב"ה
 אויף זיין גרויט חסד דאש איד זיין בייא מיין מיש
 און האב נאך אורחים בייא מיין מיש דען דער וואש
 זיצט איבך אפרעמדין מיש און עסט מיט פדעמדע
 לייט דעם אזו די נאנצי וועלט פר פינצטרט רב חסדא
 זאגט זיין לעבין איז קיין לעבין נישט דרום האב איד
 הקב"ה צו דאנקן

תנו רבנן די רבנן האבן גלערינט דביי זיין וואש זייער
 לעבין איז קיין לעבין נישט דער וואש האפט צו
 זיין חקרש מיש דר עסט נישט צו דר צייט און אויך נישט
 די שפיינט וואש אים לויב איז דאש אנדערע ווער עש
 לאזט דאש ווייב גיוועלמקן איבך זיך דאש דריטע
 ווער עש האט יסורים אין זיין לויב אשטיל זאנגן אויך
 דער וואש האט מער נישט איין העמד אן צווא טאן
 דאך אפילו ער עסט ביי איין פדעמדן מיש זאל ער
 דאך נאט לויבן און זאל זיך לאזן פונגן גלייך ווי ער
 וואלט הייך גיווען און וואלט גינעסין בייא זיין מיש
 איטליכר

אמליקר והנדי איז מהוי"ב גאט צו לויבין . אפילו עש
 גייט אים איבל . אדער ער איז ארום . אדער ער איז
 קראנק . אדר אפילו ער איז אין דר תפיסה . אז וויא
 דוד המלך זאגט צוה ויגן אמנא ובשם ה' אקרא צרה אונ
 קלאג האב איך גיפונן אונ אין דעם גאסן פון גאט
 האב איך דאך גירופין . אויך זאגט דר פסוק גדק ומשפט
 אשורה לד ואומרה נים אזו ווי די עובדי כוכבים טוען ווען
 עש גייט זיין וואול לויבין זיין זייער צורות כוכבים .
 אונ ווען עש גייט זיין איבל פלובן זיין זייער צורות
 כוכבים . ווי דר פסוק זאגט כי דרכ והחזקה במלכו ובאלהו
 אז ער איז הונגרי צערנט ער אויף זיין מלך אונ גאט
 אבר מיר קינדד ישראל זיין מהוי"ב גאט צו לובן אפילו
 עש גייט אונז איבל . דען אפילו ער שקט יסורים אויף
 א מענטשן איז עש אלש למזכה :

ער נעמט נים אן פר לוב די שמראת פון גאט . דאש
 אנדרי אז ער זאל זיי ווא אן נעמין פר לוב וואלטן זיי
 דאך גינען אין בפרה אויף זייני זינד . ווי עש שטייט
 את אשר יאהב ה' זכות וועמן גאט האט לוב שמראת
 ער . פרי עש זאל זיין אכפרה אויף זייני זינד . אונ אז
 ער נעמט זיי נים אן פר לוב זיין זיי קיין בפרה נים .
 מעשה איין מלך האט זיין זיד גיהאט איין דאקטור
 איין הינדי . לסוף איז דער מלך זייער פרוזן גינארין
 אויף אים . אונ האט אים גינמן אין תפיסה אריין . אונ
 האט אים אן גיטאן איינרני קייטן אויף זייני הענט אונ
 פים . אונ אויפן האלו . אונ האט אים גינעבן אלי טאן
 נאר אשטיקל גערשטין ברויט . אונ אקרנגל וואשר .
 אונ האט אים אן גיטאן גראבן קליידר . דאש ער האט
 אים גינאלט פייניגן . דר מלך האט גינאוסט דאש דר
 דאקטור איז אנרויסר הכסי האט ער אלץ נאך גיפרענט
 וואש ער רעט . אבר דר דאקטור האט גואול גינאוסט
 דאש דער מלך וואלט גערין גיהערט וואש ער רעט .
 אזו האט ער גיט גירעט קיין שום ווארט דיא נאנצע
 צייט אכילו מיט דיא שומרים . אונ האט אפילו נים
 גינאנט איך בין הונגערני :

אמאל האט דר מלך גשקט נאך זיין ווייב אונ קינד
 אונ זאגט צו זיי זיי זאלין צו אים קיסען אין
 תפיסה אריין . אונ זאלין מיט אים ריידן זינען זיין
 גינאנין צו אים אונ דר מלך האט זיך צו גיהערט וואש
 זיי וועלן ריידן האבן זיי גינאנט צו אים דוא ביסט
 דאך אין גרוישע לייד . אונ ליידסט גרויש הונגר אונ
 דארשט . אונ דוא ביסט דאך שייך אונ רויט אויפין
 פנים אונ ביסט פעט . זאגט ער מיינע ליבע פריינד
 אין אלע מיין עסן אונ טרינקען טוא איך אריין זיבין
 אירליי קרייטיקער . דרום בלייבט שייך מיין פנים זאגן
 זיין צו אים זאג אונ טאקער וועט אונז אויך אמאל
 ועלכע יסורים צוא קיסען וועלן מיר וויסען וואש צו
 טאן . זאגט ער איך וועל איך זאגן וואש דיא זיבין
 ערלייא קרייטיקער זינען . דאש ערשטע איז בטהון
 דאש איך האב מיין בטהון צו השי' דאש ער וועט מיר
 מציל זיין פון אלע צרות אונ וועט פר קערן דעם מלך
 זיין הארץ ער זאל זיך מרחם זיין איבער מיר . אונ ער
 וועט

הלכות לשמח בחלקו פרק תשעה עשר

מיר קענן דאך אפ לערנן פון שלמה המלך * ער איז דאך דער רייכסטער מלך ניווען אויף דער ערד * אז וויא ריא חכמים שרייבין * אויך אין מלכים שמיים אויך פיל פון ניון עושר * אז וויא דער פסוק זאגט אין ספר נחשב בומי שלמה למאוכה קיין זילכר איז גיט נאכט ניווען אין שלמה צייטן * עש איז גילענין אויף דער נאם * אז וויא איינער ליגן ריא שמייענער * אז שלמה המלך האט געווען דאש ביין וואש עש קומט פון עשירות * דען דער עושר האלט זיך פנאות * און טוט אפ פון זיך דאס שמים * און דורך דעם פר זינדיגט ער עוה"ב אזוא האט ער גבעטן צו הקב"ה ריש ועושר אל תחן לי הטרמיני לחם חוקי קיין ארוםקייט און קיין עשירות זאלקטו מיר גיט געבין * נאר גיב מיר מיין שפיין אלע טאג * דען דאש עשירות וועט מיך אום בריינגן פון עולם הבא * און אויך דאש ארוםקייט וועט מיר בריינגן צוא גניבה און גלגל השם * נון געהט וויא גרויש איז ריא מצוה פון דעם וואש איז זיך משמח בחלקו און לאזט זיך בננון מיט וואש נאט האט אים גגעבין * דען ער ווערט פהיט פון פיל גרוישע עבירות * פון גניבה און גזילה און קנאה און שנאה * און השגת נבול * און גילוסט גיט צו זיין חברש זאבין * דען דער וואש איז עובר אויף לא תחמוד איז ער פקעט עובר אויף כל התורה כולה * דען אלע עבירות היינגן דריין * גניבה און גזילה און רציחה * און עבודת פוכבים * דען ווען איינר גילוסט צוא זיין חברש געלט * דא איז ער אים מקנא * דער פון קומט שגאת חנם * איין עבירה בריינגט ריא אנדערע עבירה * און דער בעל מקנא האט קיין פאל קיין פנוחה גיט :

איין חכם האט גיזאגט וויא תארב איז דער עניש פון איין בעל מקנא * דען זייער וואש ער איז אים מקנא דר וערט אין אים זיין נקמה * דען דרבעל מקנא איז זיך אלע קאל מער מצער פאר וואש עש גייט יענעם וואול * און זיין לעבין איז אייטל צרות און ווייא טאג * אזוא ווערט ער צארינגיג איבך השי' דאש עש נופעלט אים גיט וויא ער טוט * דרום ווערט ריא קנאה בייא אים גישטארקט * אזו קומן אויף אים פיל חולאים געים * ער מוז שטארבן אין האלב יארין * אזו אויך שמיים אין פרק רבי אליעזר הקפר

וועט מיר בנדאי העלפין אזו ווי דער פסוק זאגט בירד הגבר אשר יבטח בה' ויהי ה' מבטחו דען ווער עש פר זיכרש זיך אין נאט איז נאט זיין פר זיכערונג * דש אנדערע איז תקוה אימליכר דארף האפן צו נאט דש ער וועט גיט פאר פאלן ווערין אין זיינע צרות :

דאש דריטי איז סיבה עש קומן גיט קיין יסורים אויפן מענטשן סידין איבך איין סיבה דאש ער האט זיך פאר זינדיגט * דאש פערטע איז מה אעשה וואש קען אויך טאן וויא זאל אויך ווענדן ריא גיבאט פון מלך סידן מיט האפונג צו נאט דאש פינקטע איז שמח בייכורים איך פרייא מיך מיט מייען יסורים דאש נאט שטרופט מיך אויף דר וועלט בדי אויך זאל ריין קומן לעולם הבא * וויא דר פסוק זאגט אשרי הגבר אשר תסורנו יה וואול דעם מענטשן וואש נאט שטרופט אים אויף דר וועלט * דאש ער ווערט גיליטערט לעולם הבא * אז נוי די נטרא זאגט רבי יהושע בן לוי זאגט ווער עש פרייט זיך מיט זייני יסורים אויף דער וועלט בריינגט ער די גאולה נוי דר פסוק זאגט בהם עולם נושע מיט דיא יסורים ווערט ריא נאנציי וועלט גיהאלפן * דאש זעקסטע איז שמח בחלקו איך פריי מיך מיט מיין חלק וואש נאט האט מיר גיגעבן * און לאז מיך בננון דר מיט * און פנער גיט נאך וואולקומענ * און גידיינק עש איז נאך פאר האנדירן אועלכי וואש לייען נאך ערגרי יסורים פון מיר דאש זיבטי איז ישועה ה' אויך וויים דאש השי' קאן מיר העלפין אין איין אויגן בליק דען ער איז איין רחום והנו ער דער באדיקט זיך איבך דעם מענטשן און טוט מיט אים פיל חסד ער וועט דאש בייז פון מיר אפ טאן און וועט בצאלן מיני פינד וואש האבן מיך פר ספרת זיין דעם מלך :

נון מיין ליבי פריינט אימליכר זאל זיך די זיבן ערלייא קרייטיכר אין מוח אריין געמיין * וועט אים השי' בונדאי גיט פר לאזן אז נוי דר פסוק זאגט ובוטח על ה' ירושו ווער עש פר זיכערש זיך אן נאט ווערט פעט דען ער האט תמיד אגוט לעבין * און איז פרייליך אז נוי רבי אליעזר זאגט ווען איינר האט היונט צו עסיין און פרענט וואו וועל איך מארגן געסן * דער איז מקמיני אקנה ער גלייבט גיט דאש השי' גיט אימלכן מענטשן זיין שפייו :

דער פסוק זאגט והבטחים על הילם דיא וואש פאר זיך
 זיך אויף זינער געלט ווערט עש פאר לארין וויא זיין
 אדלער פליהט אונעק אויך זאגט דער פסוק בחזי מי
 ועובו אין זיינע האנדע זארין וועט ער ראש עשירות פר
 לאון ואחריתו יהיה נבל און זיין סוף וועט זיין שאלקתאפטיג
 נאך סער מוט נאט דעם וואש פאר זיכערט זיך אין זיין
 עשירות און האלט זיך גרויש דער מיט דאש ער קען
 דער פון קיין הנאה גיט האבן וויא דער פסוק זאגט ולא
 ישלטנו האלהים לאכול ממנו נאט האט אים גיט נכאכט
 גועלט זיגן צוא עסין דער פון :

נאך סער דר וואש געסט זיך איבר מיט זיין געלט דר
 פאר לייקניגט אין גאט חזי וויא דער פסוק זאגט
 כמרים רשו ורעבו ודורשי ה' לא יחסרו כל טוב דיא וואש פאר
 לייקניגט אין גאט ווערן ארום און הוננריג אבער דיא
 וואש פארשטיין גאט זיינען גיט נכמנעט אל דאש
 גומש און דער וואש פאר זיכערט זיך אין זיינע קרובים
 וועלן וויא אים פאר לאון וויא דער פסוק זאגט אח לא
 פרה יסרה איש זיין ברודר וועט גיט אויש לייין דעם אנדערן
 אין זיינע נויטן אזו זאגט נאט ער זאל זיך גיט בריקען
 דער גבור מיט זיין גבורה און דער עושר מיט זיין
 עשירות השכל ידוע אותי ער זאל קלייגן אין דער תורה
 און זאל וויסן מינע וועגן אזו וויא איך בין איין רחום
 ורחמן אזו זאל ער אויך זיין :

ווען איינר איז אפידו זיין ארום זאל ער זיך דאך משמח
 זיין מיט זיין בלות גלייך ווי גאט וואלט אים געגענט
 מיט אנרוישע מצוה און ער זאל תמיד איז זאגן מיין
 ליבער גאט ותפרה הוא האקט מיך בשאפין פון ניקט
 און האקט מיך גלישפייזט אין מיין מוסערש בויה און
 דוא האקט מיך גלישפייזט אין מיין מוסערש ברוקט און
 אויך פון מיין יוגנט ביו איצונד גיט פון ווערן מינע גוטע
 מעשים דען איך בין איין זינדיר סענסט און בין גיט
 ראוי דאש גומש וואש איך האב גיהאט פון דיר נאט מיין
 גאט גאר פון דיין גרויש זיגאר און בארים הארציקייט
 וועגן דאש דיין חכמה ווייזט אזו אויש גון איצונד
 חאמשע מינע שפייז זיין אכסל פר ענדערט בין איך
 זיך משמח מיט דיין שטראף און בין עש מקבל באהבה
 דען איך ווייס וואול וואש דוא מוסק מיר אלס לטובה :

הקשר זאגט די קנאה און דער תאנה און דער כבוד ציין
 אויש דעם סענסטין פון דער וועלט דרום זאל
 איסליכר גיווארניגט זיין אפ צוא טאן פון זיך דיא ביינע
 סדה פון קנאה און זאל זיך פנגן לאון און זיך משמח
 זיין מיט וואש נאט האט אים בשערט עושר אדר בלות
 גיוונד אדר קריינג וואול טאג אדר יסורים און זאל קיין
 פעסערש גיט פנערין אזו טאן דיא רעכטע צדיקים
 וואש האבן זייער בטחון אין השי :

אויך דער וואש גילוקט צוא אלס דער לאזט זיך אויך
 גיט פנגן אויך דער וואש גנערט כבוד דער
 איז זיך אויך גיט משמח מיט דעם זייניג וואש גאט
 האט אים צוא גיטילט און האט קיין בטחון גיט אין
 גאט דאש ער קען אים געבן כבוד אדר עושר דא
 ועל איך אויך געבן צו פר שטיין וויא מואל דער קענען
 איין סענסטין אויב ער איז איין בעל קנא בקרט אין
 איין עושר דאש עשירות איז גיטילט אויך צווייא
 חלקים איינע איז איין עושר פון זיין מול ווערן דער
 אנדער איז איין עושר פון זיין זכות ווערן דער וואש
 איז איין עושר פון מול דער האט קיין בטחון גיט אין
 גאט וקא ראה ער איז קארן און וויל קיין צדקה גיט
 געבן דער שטן זיצט אויך זיין געלט ער ואלוועט זיך
 געלבדט אויש צוא געבן אזו וויא אויבן שפייט מיל
 דער פון אין הלכות משא ומתן אבער דער עושר פון
 גאט ער גיט צדקה און האט זיין בטחון אין גאט אז
 וויא דער פסוק זאגט סכת ה' חשיר דיא פרקה פון גאט
 סאכט רייד אדר דער עושר וואש האט גיט בטחון אין
 גאט זאגט אויך אים דער פסוק ואני העושר הווא דער
 ועלביגר עושר וועט פרארין ווערן :

דרום זאל איסליכר אויך זיך געמען די מדה פון בטחון
 און זאל זיך משמח בחלקו זיין און זאל מודה
 זיין דאש די השגחה פון גאט איז אויך איסליכר סענסטין
 דאש ער גיט איסליכר זיין שפייז אלע טאג צו דר רעכט
 צייט אבער דער וואש פאר לאזט זיך אויך זיין חכמה
 געסט פייא אים גאט אונעק זיין חכמה וויא דער פסוק
 זאגט לוכר חכמים בעריה ער בצווינגט דיא חכמים מיט
 זיינע ערכות און דער וואש פאר לאזט זיך אויך זיין
 עושר געסט פייא אים גאט אונעק זיין עושר וויא :

דער גאט וואש האט מיך גלייפייזט פון מיין יונגט ביז
 אהער : אים לויב איך און בין אים כהחוייב צו לויבן אויף
 דעם אלום וואש ער הט מיר גיטאן . און אויף דעם וואש
 ער טוט מיר און אויף דעם וואש ער וועט מיר טאן . נון
 וויא זיין הייליגער נאמען וויל און גיבט אויף מיר בין איך
 אויף מיר אלש מקבל באהבה און וועל מיך פרייען דער
 מיט . גלייך וויא מיט אגרוישע מצויה :

מעשה איין מלה האט ארויש גיקומט פון פענגער פון
 זיין שלאס . אונ דער שלאס איז גלייטאמן לעבן
 טיף . האט ער גיזעהן וויא עש איז גיקומען איין אלטר
 כאן . און האט זיך גיזעצט אויפן זאכר ביי דער וואש
 און האט ארויש גינעסן איין דאךע שטיקל ברויש . און
 האט עש צוא נויקט אין וואשער ביז עש איז צו נויקט
 גיווארין . דר נאך האט ער עש גיגעסין און האט גטרונקן
 וואשער פון טיף . דר נאך האט ער זיך גלייגט שלאפן
 אויפן זאכר . אזוא האט אים דר מלה גישיקט רופן און
 האט אים גיקרענט דו ביסט דא גיזעסין אויפן זאכר .
 זאנט ער זיא מיין ליבער קיניג . זאנט ער איך פאר
 וואונדער מיך דוא אלטער מאן . וויא דוא לאזט זיך
 פונגן און האסט אזא איין ביזו לעבין . זאנט ער מיין
 ליבר קיניג איך בין מיך משכח דער מיט גלייך וויא איך
 וואלט גיגעסין בענגי מלכים זאנט דער מלה איך פאר
 וואונדער מיך וויא דוא ביסט זיך משכח מיט אזוא איין
 ביזו לעבין . זאנט ער מיין ליבער קיניג איך וועל איך
 זאנין ווער עש האט איין ערגער לעבין פון מיר . זאנט
 דער מלה זאג . זאנט ער ווער עש לויפט נאך נאך געלט
 און נוסח . און וואלט גיזערין בייך גיווארין . דער האט
 איין ערגער לעבין פון מיר . דען ער האט מיין מאל מיין
 דוא גיט אויף זיין הארצין בייא טאג לויפט ער אהין און
 אהער . וויא איין משונגער און בייא נאכט שלאפט ער
 גיט . און טראכט וויא אזא ער זאל געלט גיוויקן . און ער
 פארט איבער ימים און מברירות אויף יארדים און טאג
 און נאכט האט ער מוכא און זארגט פאר גזלנים . און אז
 ער קומט שוין אהיים . דא זארגט ער ווידר . און רעכנט
 חשבונות מיט זארג און אנקסט . און עש איז אים מיין
 מאל גיט גינג . ער ריכט זיך תמיד ווידער צו פארין און
 ויא מיין ער טונגט . וויל ער נאך מער האבן . אורב

כסף לא ישבע כסף ווער עש האט ליב געלט . דער ווערט
 גיט זאט מיט געלט . אויך קאן ער מיין מאל גיט שלאפן
 וויא דער פסוק זאנט והשבע לעשר אינגו מניה לו לישון איין
 עושר וואש לאזט זיך גיט פונגן דער קאן מיין מאל גיט
 שלאפן . און זיין סוף איז ער פאר לירט ביידע עולמות .
 דאש ער ווערט אן זיין געלט . און ווערט אן אויך
 עולם הבא :

אז דער מלה האט דאש דער הערט פון אלמין מאן
 הט ער אים מודה גיווען און הט אים זייער גיזויבט .
 און האט אים גגעבן גרויש מתנות . דרום זאל אסטליכר
 די מעשה אין מוח ארצין געבן און זאל זיך משכח בחלקו
 זיין און זאל זיין בייטחון האבין צוא הקביה . און עש
 איז בעסער ער זאל זיך פהעלפן וויא ווייט ער קאן .
 און זאל אום שבת עסן גלייך וויא אום דער וואכין .
 און זאל צו קיין לייטן גיט ברארפן . וואול דעם מענטשן
 וואש דר גערט זיך פון זיין גיע בפיו וויא דר פסוק זאנט
 גיע כמד כי האכל אשריך ושוב לך אז דו וועסט עסן פון דעם
 וואש דו פאר ארביסט מיט דיין האנט . וועט דיר וואול
 זיין בעולם הזה ובעולם הבא . נמצא אז דער וואש איז
 קיינעם גיט מקנא . און איז זיך משפח בחלקו . דער
 האט איין גוט לעבין . און לעבט מיט שלום און פריידי
 אז וויא דור הקלה עיה האט גיזאנט נתח צמחה בלבי מעת
 דגם וחיושם רבו עש גיט מיר איין שכחה אין הארצין
 ווען דאש קארין און וויין פון דיא רשעים טוט זיך מערין
 בלוטר איך בין מיך זיין משכח מיט מיין ביסל . וויא
 דיא רשעים זיגן זיך משמח מיט וויער פיל קארין און
 וויין . דען וויא זיינען זיך גיט משכח . און גלוקסן תמיד
 צוא מער אבער איך לאז מיך באנגן מיט מיין ביסל .
 איך לייג מיך מיט שלום . און שטייא אויף מיט שלום .
 און שלאף במנוחה . און שטייא אויף במנוחה . וויא דר
 פסוק זאנט בשלום יחדו אשכבה ואיש כי אתה ה' לבד לבטח
 תושבני אמן :

מליק פרק לשמח בחלקו

הלכות לקיים המצות פרק העשרים

דער צוואנציגער פרק רעט וויא מיואל דיא מצות טאן :
 אים בחוקתי חלכו ואת מצותי תשמרו וגו' דאש איז דאך
 ידוע

ידוע אז דיא מצות פון דער תורה זיינן גיטליך אויף
 דרייא חלקים . אטייל הייסן מצות . אונ אטייל הייסן
 משפטים . חוקים זיינען דיא מצות וואש מיר ווייסן
 אויף זייא קיין מעם גיט . דהיינו ציצית אונ תפולין
 שעטננו חור . ועלכע מצות וואש דער נצר הרע אונ
 דיא עובדי כוכבים שפעטין דער פון די הייסן חוקים
 מצות זיינן אונעלכע מצות וואש מיר ווייסן יוא דעם
 מעם דער פון . דהיינו שבת אונ יומ טובה . משפטים
 דאש זיינען דיא דינים . ווען איינער דעם אנדרין איז
 שולדיג נעלט . אדר . ער טוט אים איין שארין . אדער
 גניבה גולת דאש הייבט משפטים דאש זאגט דיא
 תורה אם בחקותי הלכו אויב איר וועט גיין אין מייע
 חוקים . האמשע איר ווייסט גיט דעם מעם דער פון .
 אונ מייע מצות וועט איר היטן בלומר אז וויא איינער
 וואש היט אונ ווארט עש נאל אים צוא קוקען איין
 מצות . דאש ער וויל יוא טאן אום גיזאכט :

דיא גרא זאגט אין עבודת כוכבים אם בחקותי הלכו
 דאש מינט מען איר זאלט זיך מיטן אין דר תורה
 אונ אלע אייערע עסקים זאלן זיין אין איר . ואת מצותי
 השמחו דאש מינט מען איר זאלט דיא מצות טאן .
 דען ווען איינער לערנט תורה . אונ טוט קיין מצות
 גיט . איז זיין תורה פאר גישט גירעכניגט . אונ אז ער
 טוט מצות אונ לערנט קיין תורה גיט . זיינען זיינע
 מצות פאר גישט גירעכניגט דען ער ווייסט דאך גיט
 וויא אז דיא מצות צוא טאן אז וויא איך וועל דא
 בעטר בשיידין . וויא דער פסוק זאגט ואם לא שמעו לי
 ולא תעשו אויב איר וועט מיר גיט צוא הערין צו לערנן
 תורה . וועט איר גיט בענן דיא מצות טאן . די גמרא
 זאגט ווייטער אויף דעם פסוק דר וואש לערנט גיט
 קיין תורה . דער טוט פיל עבירות . דאש ערשטע ער
 לערנט קיין תורה גיט דאש אנדער ער טוט די מצות
 גיט . דאש דריטע ער האט פינגט די וואש לערנן תורה
 דאש פערטע דיא תורה אונ מצות זיינען אים ביאום
 דאש פינפטע ער וויל גיט ליידין אנאנדער זאל תורה
 לערנען . אדער דיא מצות טאן . דאש זעקסטע ער
 ווערט אנדרע תורה צוא לערנן . אדער דיא מצות צו
 טאן . דאש זיבעטע ער איז כופר בעקר אבער דער

וואש לערנט יוא תורה אדר ער העלפט תורה לערנן .
 אונ ער לערנט יוא דרום כדי ער זאל וויסן וויא אזוא
 די מצות צו טאן . אונ ער לערנט אויף מיט תלמידים
 אונ מאכט דיא לייט תורה לערנן אונ מצות טאן . דר
 פקובט לאנג לעפן אויף דער וועלט . אונ איז אויף
 זוכה לחי עולם הבא . אונ דער וואש הייבט אן איין
 סענה צוא טאן זאל ער יוא גוכר זיין . אונ אויב ער
 איז יוא גיט גוכר איז זיין עונש דאש ער פנראכט
 זיין נויב אונ קינד דאש לערנן מיר אפ פון יהודה ער
 האט אן גיהזיבן אסענה צוא טאן . דאש ער האט
 זיין פרנדער יוסף מציל גיווען פון טויט . נאר ווייל
 ער האט יוא גיט גוכר גיווען דאש ער האט אים גיט
 אהיים גיבראכט צום פאטער . דריבער האט ער פאר
 זינדיגט זיין נויב בת שבע אונ זיינע צווייא זון ער
 זאגן . אלע צייט זאל איין מענטש נאך קלערין וואו
 עש איז ערנן דא אסענה צוא טאן . זאל ער יוא טאן
 אום גיזאכט אונ מיט שפחה גלייך וויא ער וואלט
 אסענה גיפנען . עש איז איין משל איין סלך זאגט
 צוא איינעם . גיט אונ בריינג מיר איין ריז דאש איך
 זאל פון איר הנאה האבין . דא וועל איך דיר בייך
 מאכין . אונ וועכט בייא מיר נושא חן זיין . דער
 וואש איז קלוג דער גיט מיט שפחה אונ זוכט אויש
 דיא שענסטע ריז אונ לייגט יוא אריין אין אנהיגע
 טיכל . אונ בריינגט זיא פארין סלך מיט שפחה . אז
 גיט אים דער סלך נאך מער וויא ער האט אים צוא
 גיזאכט . אבער דער וואש איז גיט קלוג . טראכט ער
 זיך וואש וועט מיר דער סלך געבין . ער האט וואל
 אנדערע ריזן איין זיין גארטין וואש בדארף ער פון
 ריז . אונ גיט אונ פאר לאזט דעם סלך גיבאט . דער
 ווייל גיט ער אונ גיפנט איין פאר שפירטע ריז .
 נעכט ער אונ בריינגט זיא פארין סלך . אזוא ווארפט
 ער אים זיא דאך אין פנים אריין . אונ הייסט אים
 ארויש ווארפן :

אזוא זיינען די מצות ווער עש זוכט נאך נאך זי אונ
 טוט זייא מיט שפחה אונ האלט דיא גיבאט פון
 הקב"ה אזוא האט ער גרויש זכר אבר דער נאר דער רשע
 גיט נאך נאך וואל טאג אונ טראכט גיט אויף די מצות
 אונ

184

אזן או די מצוה קומט צו אים בשנג מוט עד זיא אן פונה
אזן אמאל האט ער נאך בשעת מעשה אין זיגען אויף
אין עבירה דר אזי מטנה זיין מצוה דרום ווערט ער ארויש
נישטויסן מיט איר . דרום זאל אימליכער די מצוה טאן
מיט שמחה און מיט כבוד אזוי וויא אז איינער קולעט
אזיין עוף טאר ער דאש בלוט ניט צוא דעקן מיט דער
פוס אדער מיט אין שטעקן נאר מיט דער האנט אדער
מיטען חליף אזוי זאלן זיין אלע מצות . עש שמיט אין
פרק הו וזר במצות קלה בכחמה וי . גווארניגט אין אגרינגרע
מצוה גליקה וויא אין אדברע מצוה דען רוא וויישט
ניט דעם שבר פון קיין שום מצוה יאפט אזי דר שבר פון
אגרינגער מצוה און פון אהארבע גליקה וואו ראיה . ביי
פיבור אב שמיים . לסמן יאיכוו ימיר דאש אזי דאך
די הרבסטע מצוה אין דער וועלט ווי אזו מען דארף זיך
מיט אים טהג זיין וויא עש שמיים אין הלכות פיבור אב
ואם דא שמיים דר שבר דער ביי דאש לאנגע לעבין און
ביי דר גרינגר מצוה פון שלוח תקן אז ער גפינט אן כונה
איינעשט מיט פויגל זאל ער די מוסר אפ לאונאון די קינד
זאל ער נעמן דאש גווערט דאך נאר אין רגע שמיים אויף
דער שבר דער בייא והארבמ ימים . דאש לאנגע לעבין :
דרום האבין דיא תכמים זיל גוואנט . אין מעבירין
על המצות . ביזאל ניט איבער פארין אויף
די מצות דאש איינער וועט וועלן זאגן איך וועל
פעסער טאן זיגען מצוה און דיא וועל איך לאזן זיין .
העסק במצוה פטור במצוה . ווען איינר איז עוסק אין איין
מצוה איז ער פטור פון דר אהדרר מצוה אזו אויף וועלכע
מצוה עש קומט אים פריער . די אזי ער מהויב צו טאן .
און זאל ניט זאגן איך וועל דיא מצוה לאזן און וועל
ווארמין אויף זענער מצוה וואש אזו גרעסער פון דער
מצוה זיין ער זאל די ערשטע מצוה טאן אום גינאקט און
אפילו ער פאר זאקט זענען מצוה איבער דער אזי אים
גרעקנט גליקה וויא ער וואלט בייזע גיטאן אבער אז ער
קען טאן בייזע מצות און מוט נאר איינע אזי אים זענען
ניט גרעקינט איר זאלט ניט מיין דאש עש אזו פר האנדן
גרינגע אדער קריינע מצות זיין אלע מצות זיגען הארב
און גרויש און קעסמליך און עש אזי גרויש שבר אויף
זיי נאר וואש דען מינען דיא תכמים זאלסט גווארניגט

זיין אין אגרינגע מצוה דש מיינט מען אזו איין מצוה וואש
קאסט ווייניג זעלט דהיינו ציצית און סוכה אדר אהדרע
מצות וואש קאסטין ווייניג אבער דער תכלית המצוה
אזי ניט גרינג :

דיא מצות פון דער תורה זיגען גיטוילט אויף צווייא
חלקים . איין חלק היישט מצות עשה . דער אהדרר
חלק היישט מצות לא תעשה . אזעלכע מצות וואש
הקב"ה האט גיבאמין צו טאן דהיינו ציצית און תפילין
און מזוזה . דאש היישט מצות עשה און אזעלכע מצות
וואש הקב"ה האט גיבאמין ניט צוא טאן דהיינו חזיר
מריפות שעטני דש היישט מצות לא תעשה . ווען איינר
איז עובר אויף איין לא תעשה שמיים זיין עונש אין דר
תורה מלקות אדער מיתה . לקשל ווען איינער איז
סתל שבת קומט אים סקולה . און ווען איינער איז מנה
מיט איין אשת איש קומט אים חנק . אז ער עשט חזיר
אדער ער מוט אן שעטני קומט אים מלקות אבר אויף די
מצות עשה שמיים קיין עונש ניט נאר אויף צוויי שמיים
זיא איין עונש דר וואש אזי זיך ניט מל . און דר וואש
גרינגט ניט קיין קרבן פסח איז זיין עונש פרת ווייטער
שמיים קיין שום עונש ניט אויף דיא מצות עשה וזאל
זיך קיין מענש ניט גריינגען אז איך וועל די מצוה טאן
וועל איך שבר האבין און אז איך וועל זי ניט טאן וועל
איך קיין עונש ניט האבין אזו ווי אטייל לייט זיגען זיך
מנעה און מינען עש אזי קיין עונש ניט פאר האנדן אויף
די מצות עשה . דרום די מצוה וואש קאסט זיי קיין זעלט
ניט און זיי האבן קיין סירקה ניט טאן זיי און די איפריגע
מצות מואן זיי ניט . דרום זאלט איר ווישן אז דער וואש
נעמט זיך אין מוח אריין אזו איין בייזע מהשבה דאש די
מצות זיגען ניט גיאקט אין זינע אויגן אזו זיין עונש פיל
גרעסער פון דעם וואש איז עובר אויף איין לא תעשה :
דען ווען איינער איז עובר אויף איין לא תעשה . דא
בצווינגט אים דער יצר הרע דר צו . דש ער זאל
דיא עבירה טאן . דרום אז ער מוט תשובה און תשובה
און נעמט אויף זיך שוין ניט צו טאן קיין עבירות אזו
אים הקב"ה מחיל . אבער דער וואש איז סכאל אין
מצות עשה דהיינו ער לייגט קיין תפילין ניט אין טאן
אדר ער פענשט ניט קיין אהרוג און קיין לולב דא

רייצט

ב דלית

185

ריוצט אים דער יצר הרע גיט אן דער צוא * נאר זיין
 ביטער הארץ איז אזא דאש די מצוה איז פייא אים
 גיט גיאכט * און אז ער פאר נאכט איין מצוה קען ער
 זיא גיט צו ריק האפן * עש איז איין מיטל אפלוך זאגט
 צו זיינע קעקט ווער עש וועט היינט טאן מיין ארבעט
 אין מיין נארטין וועל איה אים געפין הונדערט גילדן *
 אמטיל קעקט ארבעטן ער נעמט * און אמטיל קערן זיך
 גיט דער צו * און ארבעטן אנגערן אונפאר דיין איין
 האלדן גילדן * נוא זאל דער סלך גיט פרוגן זיין דרוף
 דאש זיא פאר שטעקן זיין ארבעט מיט די הונדערט גילדן
 און ארבעטן פאר אהאלבן גילדן * אזו איז דאש
 אויך ער פאר נאכט דיא מצוה * און גייט נאך זיינע
 עקקים וואש טרעפט גיט אן קיין מוויגט חלק פון דעם
 שוכר פון דער מצוה נמצא אז דער וואש איז מבטל
 איין מצות געשה * איז הארבר ווי דער וואש איז עובר
 אויף איין לא תעשה :

העולם הזה אויף דר וועלט איז צייט דר מענטש זאל
 ארבעטן אין תורה און מצות * און לעולם
 הבא פקובט ער זיין שוכר פאר דר ארביט * אפר דר וואש
 האט קיין מצות גיט טאן פאר וואש זאל ער שוכר געפן
 דר וואש געמט זיך גיט מיט קיין צירונג אויפן וועג פון
 וואש וויל ער זיך צירן * די וועלט איז גלייך ווי די וואך
 און זיינע וועלט איז גלייך ווי שבת * אזו ווי דר וואש
 גרייט גיט אן פאר שבת דער האט גיט צוא עסקן אום
 שבת * אזו אויך ווער עש טוט קיין מצות גיט אויף דר
 וועלט דר האט קיין שוכר גיט אויף זיינער וועלט * אפר
 דר וואש טוט יוא מצות אויף דר וועלט * דר האט יוא
 שוכר אויף זיינער וועלט * אזו ווי דר פסוק זאגט כל אשר
 תמצא יד לעשות ככתב עשה כו אין מעשה ותשבנו ורעה וחכמה
 כשאל אשר אלה תולד כמה דאש מיינט מען אלץ וואש דו
 קענסט גרייבן מצות צו טאן אויף דער וועלט זאלשטו
 טאן דען אין קבר וועכטו קיין מצות גיט קענן טאן און
 אויך קיין תורה גיט לערנן דרויף זאגט דער פסוק *
 וחסון לא וכל לחכמה ווען איינר איז אין חכרותה ווש
 טוען מצות און אמאל פאר נאכט ער איין מצוה ווערט
 ער גימירט פון איר * דאש ער ווערט גיט גצילט מיט
 זיין חכרותה צו נעמן שוכר אויף איר :

דרום זאל קיינר גיט פאר זאפן קיין מצוה * און זאל גיט
 זאגן זיינע מצוה איז גרעסר * דען דש איז דאך
 ידוע דאש מיר קענן גיט וויסן פון וועלכר מצוה עש
 איז נאנץ דר זוכר און פון וועלכר עש איז קליין * דר
 פסוק זאגט ושמתם את המצות איר זאלט היטן די מצות *
 דרשית די נקרא אז ווי מען הארף מאכין די מצות אום
 גיאכט * אזו זאלט איר אויך טאן די מצות אום גיאכט
 תיקף ומיד * אז עש קימט איינס צו איין מצוה * זאל
 ער זי טאן אום גיאכט און זאל זי גיט אפ זיינן * דאש
 ער זאל גיט זאגן אויך וועל זי נאך צייט האבין צו טאן
 און זאל זיך גדיינקן אז איין סלך פשר ודס זאל אים
 הייסן עפס טאן וואלט ער עש דאך בונדאי פאלד
 גיטאן * מביש וכו' דר סלך מלכי המלכים הקב"ה גיבט
 אים דארף ער דאך עש בונדאי טאן גישווינד * און
 גיפרישט און מיט פרייליך גימיט דען ער גיבט דאך
 עש פון מענטש'נס מצוה וועגן * דאש ער זאל זוכה
 זיין לחיי עולם הבא ווי דר פסוק זאגט ח חסן למען עדין
 גדול תורה ויאריר און פדי דר מענטש זאל אן גיבן זיין
 צו עולם הבא * דרום האט ער די תורה גרינג גימאכט
 און האט פיל מצות גימאכט דאש אמטיליך זאל קענן
 מצות טאן :

און ווען איינר טוט איין מצוה זאל ער זי זעלבסט טאן
 מיט זיין האנט * און זאל זיא גיט תיסין טאן זיין
 זון אדר זיין קעקט * פדי דיא מצות זאלן גליבט זיין
 אין זיינע אויגן * דהיינו ביי חנוכה ליכטליך זאל מען
 קיין געלט גיט ציילן * און אויך קיין אנדר זאך גיט ניצן
 דר ביי דעסט גלייכן די ליכט פון שול דארף מען אויך
 ערליך האלטן אדר דעסט גלייכן אנדרי מצות * אזו ווי
 דיא נקרא פריינגט דרויף איין מעשה * ישכר כהן גדול
 פון דעם דארף פראגי * ער האט דיא מצות שוואך
 גיהאלטן * בשעת ער האט גיבראכט קרבנות האט ער
 זיינע הענט איין געוויקלט אין איין זיידן טיכל * פדי ער
 זאל זיי גיט איין שמיין * אמאל האבין זיך דר סלך מיט
 דר מלכה געוועט * דר סלך האט גיאגט איין זיינע ציכלי
 איז נוס צו עסן און די מלכה האט גיאגט איין זיינע
 שעפסלי איז בעסיר צו עסן האבן זיי גיאגט ווי וועלן
 מיר עש וויסן * לאמיר שיקן נאך דעם פון גדול האבן
 זי

וי אים ג' פ' רענט וועלכס איז בעסר איין יוגע ציקלע .
 אדר איין יוגע שעפאלע האט ער ג' שאקלט מיט זיין
 האנט און האט ג' זאגט איין שעפאלע . דען אייב ניש
 ווארס האט מען נ' הייסן מקריב זיין איין שעפאלע
 פר אפ' בן תמיד . און ניש קין ציקלי . דא איז דר מלך
 זייער פרוזני ג' ווארין דאש ער האט אזו ג' שאקלט מיט
 דר האנט . און האט נ' הייסן מ' זאל אים אפ האקן די
 רעכטי האנט . האט ער שוחר ג' זעבן האט מען אים
 אפ ג' האקט די ל' ג' האנט איז דר מלך ג' וואר ג' ווארן
 האט ער אים ג' הייסן די אגדרי אויך אפ האקן . זאגט
 רב יוסף ג' זעבט איז גאט וואש ער האט דעם יששכר
 זיין שבר אפ ג' זעבן אויף דר וועלט דש ער וועט קומן
 ש' זיין דעולם הג' . נוא דאש זעהט מען אז דער וואש
 האלט ג' רינג ד'א מצות כו' ער ענטש ל' זיין אויף דער
 וועלט אדר אויף זייער וועלט אויך איז א' מלך כ' ח' זיב
 אלי מצות חשוב צו האלטן ניש פר ג' רינג און קינר זאל
 ניש קליגן צו זאגן וואש הארט עש הקב"ה אז איך וועל
 גיין אין שעמ' . אדר איך וועל קיין שופר ניש הערין
 ב' לאוין . אדר איך וועל אין סיכה ניש עסין . אדר איך
 וועל עסין אן ג' וואשין . אדר איך וועל קיין ב' רכה ניש
 מאכן קינער טאר זיך אזא ניש ג' זינגקען . און זאל
 ג' זינגקן ווער עש האט דאש ג' זאמן . און אפילו ער
 ווייס ניש דעם מעם און די מונה פון דר מצוה זאל ער
 זי דאך טאן דען דר וואש האט ג' זאמן די מצוה איז
 ער אייטל חכמה און עש איז ניש פר האנדן קיין שום
 מצוה אין דר תורה עש זאל אין איר ניש זיין קיין גרוש
 חכמה וויא דער פסיק זאגט כי לא דבר רק היא מם משה
 ב' זיין עיה זאגט צו ישראל לערינ' די תורה און שוט
 די מצות . דען עש איז קיין לער ווארט נישא אין איר
 און עש איז גרוש חכמה און גרוש סודות און אמלכר
 ס' זענה ב' רינגט דעם מענטשין צום אייביגן לעבין .
 דרויף זאגט דר פסוק אסרת אלה צרופה מן היא לכל החוסים
 ט' ד'א זאג פון גאט זיין גלייכרשט און ל' זיטרין
 אויך דעם מענטשן צווא עולם הג' און עש איז איין
 ב' ש' זענה צו ד'א אלע וואש ב' ש' זען זיך אין הקב"ה און
 איין פסיל איין נאר און איין רשע וואש זאגט וואש
 נוצט די מצוה און שפעט פון איר זאל ער פר פלוקט

ווערן . דער פסוק זאגט . ואבריל אחכם מן העמים להיות לי
 איך האב איך אפ נ' ש' זעט פונדי פעלכר איר זאלט זיין
 צו מיר . ד' רש' ד'א ג' זאג אויף דעם פסוק . מניין פון
 וואגען איז ג' ר' זען דאש קינר זאל ניש זאגן חזר איז
 מ' זאגט איך קאן עש ניש עסין . אדר מיר איז מ' זאגט
 שעמ' צווא מ' זאגן נאר איר זאלט זאגן איך וואלט
 חזר ג' זעבן אדר שעמ' ג' זאגן נאר איך וויל
 זיין גאטש קנעכט . און וויל האלטן אל' וואש ער
 האט ג' זאמן אין זיין תורה ווי דר פסוק זאגט להיות לי
 איר זאלט פון מ' זען מצות טאן און ניש פון
 אייערש וועגן :

אויך ד' רש' דר פון די ג' זאג ווען איר טוט ד'א מצות
 ד'א ניש איר מ' זיין פאלק . נ' זענה איז דער פון
 ג' ר' זען ווע אייב טוט קיין עבירה ניש איז ז'א אים
 ג' ר' זעבט פר איין מצוה למשל ווען איינער איז הונגריג
 און וויל עסין זאגט מען אים עס דאש ניש עש איז
 מ' ריפה . און ער עסט עש ניש איז עש אים ג' ר' זעב נש
 פר איין מצוה אדר דעקט ג' זיין אייב וויל איין מלבוש
 אן טאן און מען זאגט אים עש איז שעמ' און ער
 טוט עש ניש אזאן עש איז אים ג' ר' זעבט פאר איין
 מצוה דר פסוק זאגט . למען צדקו ג' זען תורה ווארין פון וועגן
 זיין גרוש צדקות פון חכמה האט ער גרוש ג' זאמן
 זיין תורה און האט פיל מצות ג' זאמן . פ' כל ישראל
 זאלין קען ו' זען ויין לעולם הג' און וועגן זיין
 ל' זאגט צו אונ' האט ער אונ' זעבט מיט זיין מצות
 צ' זען אין אונ' קליינ' . הפסוק אויף אונ' קעש און
 אויף אונ' ארזם . מלך אין אונ' ל' זען . מונה אין
 אונ' זיין . אויף דעם זאגט דר פסוק שבע כיום הללתי
 על משמתי צדק פון וועגן זיבן מצות וואש די האשט אונ'
 ג' זעבן דש מיר טוען זי' אלי טאן דרום האמן מיר ד'ך
 צו ל' זען דש זיין די זיבן מצות . הפסוק און צ' זען .
 און מלך און מונה עש זיין דרום פיל מעשים ווארזם
 דש הייבט זיבן מצות . איין מעם איז די פיר פרשיות
 פון הפסוק זיין ווי פיר מצות און צ' זען . און מונה
 און מלך איז זיבן :

אפילו לייט זאגן תפילין זיין אכט מצות דען צוויי
 תפילין זיין אכט פרשיות און צ' זען זייען

אוג תפילין פאר נאכט דארף ער דאווענען מנחה און
 מעריבי פארין שלאף דארף ער לייענען קריאת שמע אום
 שפת דארף ער טאן די מצות וואש גיהעריק צום שבת
 אום זכ טוב דיא מצות וואש גיהעריק צוא יום טוב
 ראש השנה דארף ער שופר בלאזן יום כיפור דארף ער
 פאסטן סובות דארף ער בענטשן אחרונא און לולב:

קורץ פון דער זאך פון זיין גיבארן ביז זיין טויט איז
 ער גיליבט מיט מצות פארט הורה לערנען איז
 ער כחוייב כל זמן עש רירט זיך נאך איין אבר אין
 אים דאש באטייט דאש ווארט לוח חן דיא מצות
 באלייטן דעם סענטשין מיט אייטל חן און חסד און
 רחמים עש אז איין מיטל איין מלך האט פיל קנעכט
 און אטייל פון זיין האט ער זייער ליב ווי זיין הארץ
 זאגט ער צו זיי מייע ליבע קנעכט זייט מייע גיכרייא
 באדינער וועל איך אייך געבן מיין שילט און מיין
 פאנציר און מיין חותם וואש איך האב מיך נחתמת
 צוא מיין שתוקה און איך הקב"ה איז דער מלך מלכי
 העלבים און דיא נאנצע וועלט זינגען זיינע קנעכט
 און דיא ישראל זיינען זיינע ליבע קנעכט דרום גיט
 ער זיי זיינע מצות און זיין חותם דאש איז די תפילין
 און דעם אכט גוא זעהן מיר אז דאש אלש איז איין
 בתורה פון ליבשאפט וועגן :

דיא גמרא זאגט אין מדרשין דר וואש טוב איין מצוה
 מיט דר נאנצער פונגה ווערט אים גיטאן פיל גוטש
 און מען דער לייגערט אים זיינע יארן און ער וועט
 זוכה זיין ציארבין דאש לאנד ארץ ישראל אבר אז
 ער טוט זיא אן פונגה ווערט אים קיין גוטש גיט גיטאן
 און זיינע יארן און מעג ווערן דר קורצט און ער וועט
 גיט ארבין דאש לאנד און דער וואש קען גיט
 לערנען קיין מברא און קיין משנה און האט אין
 זיך אייך גיט קיין דוד ארץ איז ער גיט
 ראוי מיזאל מיט אים וואונען אין איין עטאט אבער
 דער וואש האט יוא אין זיך די אלע דרייא דעם קוקט
 קיין ביז גיט צו אייך זאגן די חכמים ווער עש טוב
 איין מצוה איין שעה פאר זיין טויט איז גלייך נויא ער
 וואלט פקנים גווען כל התורה פולת און פאר קערט

פיר מצות דען פיר ציצית היינען אין איימליכן טלית
 אמיל לייט זאגן פיר ציצית זיינען אכט און דרייסיג
 פעדים און זיינען זיב אכט און דרייסיג מצות אמיל
 לייט זאגן ציצית זיינען צווייא און פופציג מצות דען
 די צוואנציג קייפן זיין אויך צוואנציג מצות נאך איין
 פעט איז אויף דעם פסיק שבע ביזם הלכות לייזן
 עש טובע זאט מען איז מחוייב צוא לייזן הקב"ה ביז
 מען ווערט זאט פון זיין לויב אויף די מצות וואש ער
 האט און געעפן זיי ווייזן אונד דעם רעכטן וועג צו
 עולם הבא ווי די גמרא בריינגט איין מדרש אמאל
 איז דוד המלך עליו השלום גינעסן אין באד איז ער
 גוואונט גווען ווייל ער איז גווען אן מצות אן תפילין
 אן ציצית און ער האט גידאכט אין דר מילה האט ער
 זיך קעמט גווען דאש ער גייט גיט אמילו איין גנע אן
 אמצוה אז ער איז ארויס גיגאנגן פון באד האט ער
 גילויבט הקב"ה און האט גיזאגט דעם מוסור למענה
 על השמינית פון וועגן דר מילה וואש זיא איז גיבאטן
 גיווארן צום אכטן טאג :

דער מדרש זאגט אויף דעם פסוק לוח חן הם לראש
 איין בהעפנתנג פון חן זיינען דיא מצות צוא דיין
 קאפ דרעך דער מדרש לוח טיינט מען דיא מצות
 זיינען מלוח דעם סענטשין וואו אהין ער גייט עש זאל
 אים קיין שארין גיט גישעהן און אויך בלייבן אים
 דיא מצות פון זיין גיבארן ביז זיין נשמה גיט אויש
 צום אכטן טאג איז מען אים פל דער נאך טוט ער
 אן איין קלייד איז דער ביי דיא מצוה פון ציצית און
 שעטנז שערט ער דך פאר ער דיא פיאות גיט אפ
 שערין עכט ער פאר ער גיט עסין קיין מריפות אדר
 וואש אסור איז אקערט ער זיין פעלד פאר ער עש
 גיט אקערן מיט פלאים דאש מיינט מען איין אקס
 מיט איין פעלד דער נאך זיינען ער זיינע פעלד פאר
 ער זיי גיט זיינען קיין פלאים צוויי מינים באנאנדער
 שנייט ער זיין הבואה אדער בייפער פאר ער גיט
 אפ שניידן אין נאנצן ער מוז לאזן לבט שכחה פיאה
 צוא ענינים גייט ער אן וועט און באגעניגט איין נעסט
 מיט פיגור פאר ער גיט נעמען די מוסער מיט דיא
 קינדר איך דער פירא דארף ער דאווענען מיט טלית

188

או עד טומ איין עבירה איין שעה פארין מוים איין גלייך
וויא ער וואלט מבטל גיווען כל התורה כולה :

רבי יגתן ואגם דער וואש טומ איין מצוה רעכט אויף
דער וועלט. דא גייט זיא פאר אים. אונ בלייט
אים צו עולם הַבָּא אַן גן עֵדֶן אַרְיִין. אונ ווער עשׂ מוט
איין עבירה אויף דר וועלט. אונ טומ דרויף גיט תשובה
פארין טומ. דא בנדייקט ויא אין אים אונ לאגט אים
גיט אפ. אונ שלעפט אים מיט זיך אין גיהנם אריין.
די מצות גיהערין צום בן עֵדֶן אונ די עבירות צום גיהנם
וויא דער פסוק זאגט אשרי האיש ירא את ה' במצותיו חשן
מאד וואול דעם מענטשן וואש פארקט זיך פאר גאט
אונ גלוסט ויער צו ויגע מצות. אונ דר מענטש וואש
בצווינגט דעם וצר הרע קוקט אים קיין עבירה גיט צו
האנדן אונ אז ער טומ זיא איין עבירה טומ ער אויף
איר תיכף תשובה אין נין ויגט דר הייסט אין רעקט
ירא שמים. רבי אלעזר זאגט במצותו חשן מאד אין
וויגע מצות בנערט ער ויער אבער גיט אין דעם שׂכר
פון זיי. בלוצר ער טומ זיין פון ליבשאפט וועגן אפילו
עשׂ זאל אויף זיי קיין שׂכר גיט זיין. דר הייסט ארעקט
ירא שמים. אונ אפרוקר מאן ער דגט הקב"ה פון
ליבשאפט וועגן וויא איין זון זיין פאטער. גיט פון
שׂכר וועגן. אונ אזו וויא איין זון ווייסט דאך וואול
אלע זאכן פון זיין פאטער. אונ כוט וואש אים
וואול גיגעלט. אזו זאל אויף איינליכער אנוועק
לאזן ויגע עסקים דען הקב"ה וועט זיין אים
פארקטן. אונ זאל גאט דיין :

דיא מצות פון כל התורה כולה חוץ דעם גרויסן שׂכר
וואש ער האט לעולם הַבָּא. אויף דער וועלט עקט ער
די פירות אונ אויף יענר וועלט באקומט ער דאש קרן
אונ דער וואש טומ דיא מצות מאהבה גיט פון שׂכר
וועגן דער באקומט פיל מוויניגט מאל מער שׂכר פון
דעם וואש טומ זיא פון שׂכר וועגן זיי דער פסוק זאגט
לראי ה' ולחשבי שמו הקב"ה גיט שׂכר צו די וואש פארקטן
זיך פאר אים אונ גידייקען זיין נאמען דרשית די נמרה
דאש מיינט מען ווער עשׂ גידייקט איין מצוה צו טאן
אונ ערקען זיא גיט טאן איבר איין אונס רעכניגט אים
הקב"ה גלייך וויא ער וואלט זיא זיא גיטאן :

רבי חנינא בר אבין זאגט ווער עשׂ טומ איין מצוה מיט דר
רעכטיר פונד וויא ער איז גיבאטן גיווארין קומט
אים קיין פריי גיט צו. וויא דער פסוק זאגט שומר מצוה
לא יע דבר רע ווער עשׂ היט איין מצוה וועט גיט וויסן
קיין פרייע נאך. רב אסי אונ אמיל לייט זאגן רב חנינא
בר פפא דרשית אויף פון דעם פסוק ווער עשׂ טומ אמצוה
מיט דר נאנצן פונד אפילו עשׂ איז אויף אים גנור גיווארן
איין פרייע גיט ח"ו איז ער זיא מבטל. רבי יהושע בן
לוי זאגט וואש מיינט דר פסוק אשר אנכי מצוה אתכם היום
לעשותם הקב"ה זאגט איך גיבית איך היינט דיא מצוה
צוא טאן איז מען דען מארגן פטור פון דיא מצות נאר
אזא מיינט מען איר ואלט היינט דיא מצות טאן אויף
דער וועלט אונ מארגן צוא עולם הַבָּא וועט איר אייער
שׂכר בקומען דען דארטן קען מען קיין מצות גיט טאן.
נאך מער זאגט רבי יהושע בן לוי אלע דיא מצות וואש
ישׂראל טואן אויף דער וועלט צו עולם הַבָּא קומען דיא
מצות זעלבערט אונ זאגן עדות פר הקב"ה דיא מצוה
האט דר (פלוני) גיטאן אונ די מצוה האט ויער (פלוני)
גיטאן וויא דר פסוק זאגט יתנו עדים ויעדו דשׂ מיינט קען
די מצות זעלבערט זאגן עדות ווער עשׂ האט זיי גיטאן
דער נאך זאגט ווייער דער פסוק ישמעו ויאמרו אמת.
לעולם הַבָּא וועלן דיא עובדי מוכבים הערין. אונ וועלן
אויך מוזין עדות זאגן דאש ישׂראל האבין פקדים גיווען
די מצות. אונ האבין זיך גילאזט פמית נין אויף קירוש
השם. מיר האבין גילעריגט אין דער מכללתא דרשית
ער דעם פסוק ונושה חסד לאלפים לאוהבי ולשומרי מצותי הקב"ה

מוט הקד צו צנויי מייננט דורות צו די ווש מ'זען די מצות פון ליבשאפט וועגן ניט פון שחר וועגן און צו די ועלפיני וואש ווארשין דיא מצות ואלץ וייא צוא קסן און מאן זייא תיבף ומיד מיט דער רעכטער פונגה און ווער זיינען דיא ועלביגע לייט דאש זיינען דיא צדקים און חסידים וואש וואגען אין ארץ ישראל און זיינען זיך מוסר נפש פון דיא מצות וועגן און וויא עש איז גווען אין דער צייט אז די עוברי פוכבים האבן גוזר געווען גיווען און מען האט אויש גיפירט איינעם צוא הרגענען האט מען אויש גירופין דער גייט אויש צוא הרגענען וויילער האט זיין קינד מל גיווען פאר דעם אנדרן האט מען אויש גירופין דעם פירט מען אויש צו היינגען ווייל ער האט מצות גיגעסין דעם האט מען גישטיקן מיט איין רום ווייל ער האט לולב גיבעמטשט דאש אלש איז גיקוקן פון וועגן זייער ליבשאפט וואש זיי האבן גיהאט הקב"ה האבן זיי מקדש השם גווען וואול דעם ועלביגן און וואול זיינע קינדן ביו אייביג :

דיא מצות פון דר הורה זיינן תרי"ג ועקס דערנדרט מיט דרייא צעהן דרייא הונדרט מיט פינף און נעכציג לארין קעגין דיא טעג פון יאר און איטליבר טאג זאגט צום מענטשן מוא אין מיר קיין עבירה ניט און ווידער זיינען צווייא הונדרט מיט אכט און פערציג מצות עשה קעגין דיא אברים פון מענטשין און איטליבר אבר זאגט צום מענטשן מוא מיט מיר איין מצוה ניט קיין עבירה אויך שטייט אין פרק אל תהי רשע בגוי עצמך דאש דיא זאלסט קיין עבירות ניט טאן בשתיקה און פר לייטן וועסטו פרום זיין דר פסוק זאגט כי ישרים דרכי ה' צדקים ילכו במ ופושעים יכשלו במ דען עס זיינן רעכט פארמיט דיא וועגן פון נאט דיא צדקים זייאן אין זייא און דיא רשעים ווערין גישטרויבלט אין זייא דיא גמרא שרייבט דרויף איין משל ווען עש איז איין סעודת מצוה דא עסט דער צדיק פון מצוה וועגן אבר דער רשע עסט נאר זיין בויך אן צוא פילן דאש מיינט דער פסוק זייקס ילכו וגי דרום זאל קיינער ניט עסן פון זיין הנאה וועגן נאר פון מצוה וועגן דאש נאט האט און נכאמן אפילו ער האט הנאה פון דער מצוה הארט מיד ניט און וויא מיר עסן שלש סעודות אום שבת האשטע אפאל האט ער דאך דר פון קיין הנאה ניט דאש ער איז זאט דאך מוט ער עש פון מצוה וועגן און זאלן אויך אלע מצות זיין און זאלסט זייא טאן פון דעם שענסטן און בעסטן ניסטו איין ארוימאן גיב אים פון דעם בעסטן קויפסטו איין אחרונ און איין דולב קויף פון דעם בעסטן און שענסטן זאלסט אויך קויפן אשינים סלית און תפילין און איין שיינע סופה :

אויך ווען איינער האט גיקויפט אין אחרונ דער נאך מרעפט זיך אים איין שיינעדר צו קויפן איז ער מחוייב צו קויפן אפילו ער מרעפט אן שיינער מיט אשליש פון ערשטין למשל אז דר ערשטער קאסט ועקס גילדין זאל ער נאך דער לייגן צווייא גילדין דאש הייסט איין (שליש מלגו) אשיל לייט זאגן ער איז מחוייב מוסף צו זיין ביו איין (שליש גלבר) דש הייסט דרייא גילדין חוץ יענע ועקס און זיינען אויך אלע דיא מצות אויך איז איטליבר מחוייב די מצוה צו טאן לשם שמים ניט פון גאון וועגן זיך צו פרימען פאר לייט

ליימין • דען דר מיט נעמט ער אפ זיין שִׁכְר אויף דער
 וועלט • אונז וואו ווערט אים נאך צווא איין עבירה • אָבער
 אז זיין פונגה איז לְשֵׁם שָׂמִים • אָפִּילוּ לַיִּימִין וַיִּיטֵן דָּעַר
 פון איז אויף נִישְׁט קִשָׁה • דען זיין פונגה איז דאָך נִיט
 פון ליימין וועגן • נאר פון נאָמֵשׁ וועגן • אזוא וויא דער
 פֶּסוּק זאָגט וַאֲהַבְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל
 שְׂמִימֶיךָ נִיט לבד דיין איין האַרְץ נאר לבד מיינט מען מיט
 דיינע ביידי הערצער מיט דעם וְצַד טוב אונז מיט דעם וְצַד
 הָרַע זאָלסטו דינגן הקב"ה • אונז זאָלסטו טאן אלע די מצות
 לְשֵׁם שָׂמִים: האָרם דר מענטש איז נִיט בִּשְׂאֵפִין גייןארין
 נאר הַתְּרָה לַעֲרֹגָן • אונז אַרְע מצות צווא טאן • אונז ער
 איז נאר וויא איין שְׁלִיחַ וואש איינר שיקט אים זיינע
 זאכן אויש צווא ריכטן אז ער טוט זיין שְׁלִיחוֹת בְּאַמְנָה
 דא בקומט ער זיין שִׁכְר • אונז אויב ער פֶּר געסט דרינגן
 אונז נִיט נאך וואול טאָג מיט פֶּרעסן אונז זויפן • אזו
 איז דאָך וויא צו דעם שְׁלִיחַ • אזו איז אויף דער מענטש
 איז נִישְׁקט פון גאט צווא פֶּאַרִיכְטֵן זיינע זאכן • אונז אז
 ער טוט זיין שְׁלִיחוֹת בְּאַמְנָה • דאש ער לערנט תורה
 אונז טוט מצות לְשֵׁם שָׂמִים • אזו בקומט ער פִּיל שִׁכְר

לעולם הכָּא • אונז עָסֵט אויף דִיא פִּירוֹת פון דִיא מִצְוֹת
 אויף דר וועלט • אָבֵר אז ער נִיט נאָך נאָך וואול טאָג •
 אונז פֶּאַר געסט זיין שְׁלִיחוֹת איז דאָך וויא צווא אים דאש
 ער פֶּר שְׁעָהֶמָּה די מצות וואש הקב"ה האָט גִּינעבן צווא
 מִשָּׁה רַבִּינוּ עִיה • אונז מִשָּׁה רַבִּינוּ האָט ווא אַיבער
 גִּינעבֶּרֶט צו הוֹשֵׁעַ • אונז הוֹשֵׁעַ צו דִיא זָקֵנִים • אונז
 דִיא זָקֵנִים צו די נְבִיאִים • אונז דִיא נְבִיאִים צו די אַנְשֵׁי
 כְּנֶסֶת הַקְּדוּלָּה • אונז דער נאָך איין דור נאָך דעם אַנְדֵּרִין
 בִּזוּ דִיא תְּכֵמִי הַמִּשְׁנָה • דער נאָך דִיא תְּכֵמִי הַתְּלָמוּד •
 דער נאָך דִיא פּוֹסְקִים • דאש זיינען דִיא רַעֲבֻקָה מצות
 וואש דער מענטש איז בִּשְׂאֵפִין גייןארין וויא צווא טאן
 נִיט קיין אַנְדֵּר מְלָאכָה • אָבער דער מענטש מוז אויף
 האָבן איין מְלָאכָה צווא זיין פֶּרְנִסָּה אונז קליידער אונז
 וואונגן דען אז ער וועט קיין פֶּרְנִסָּה נִיט האָבן וועט
 ער נִיט קענען גאט דינען • אָבער זיין עיקר האַנְדִּיל זאך
 זיין צו תורה אונז מצות אונז זיין עִסִּין אונז פֶּרִיגֵן זאל
 זיין בְּדֵי עַר זאל קענען גאט דינען מיט תורה אונז מצות
 וויא דער פֶּסוּק זאָגט וַיְדַבֵּר בָּם זאָלסטו ביידין און תורה
 אונז מצות :

תם ונשלם שבת לאל בורא עולם